

ឯកសារគម្ពីព្រះត្បែតបិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្បែតបិដកដប៉ុន។

ឯកសារគម្ពីវព្រះ វែត្រ បិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០ គឺជាវបស់ ខ្យាសិកា កាំង ល្អិច វ័ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា, ធ្វើជូនលោកត្រូអគ្គបណ្ឌិត ច៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

វែកសម្រួលតាមកុំព្យូទ័វ តម្រូវិនុបកវណ៌អានរអទ្បិត្រូនិច ដោយខ្ញុំព្រះកវុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ៕

www.5000-years.org

සෙපස්දිදිපුහිසාහාලූ ඉබුහුපිසිස හොසසු පෙපිසෙසාස

មហាខន្ធតៈ ខូព្រេសប់ត្រន្ធត៌ៈ

បោះពុម្ពលើកទី ៤

ពុទ្ធសាសឧបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ದ. ನಾ. ಅರಿನನ

ឧទ្ធិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្គង់ស្មារតីស្វត្រព្រះធមិនខ្ចិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនឥម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅជួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីពោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្តិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ មៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឲ្យេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងំនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការថ្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成 伊藤 佳通 渡井 奎一

 杉谷
 義純
 茂田
 真澄

 前田
 利勝
 中島
 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace—loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kvoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

វិនយខ៌៩គា មហាវក្ត

បឋមភាត

ව

មហាខច្ត: ជំនាំខាស់កក្ត្ក:

ಣ. ಸಾ. ಅರಿಸಿಸಿ

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គស្ស

ប្យមោ ភាគោ

នមោ តស្ប កក់តោ អហេតោ សម្មាសគ្គូស្ប ។

មហា១ត្តកំ

(០) នេះ អេមយេខ ពុំខ្វោ ភក្សា ខ្យាហៃយំ វិហេស វត្តិ ឧជ្ជា នេះញួរយ គឺ៤ ពោធិត្តិទូលេ បឋមាភិ-សត្តខ្វោ ។ អ៩ទោ ភកវា ពោធិត្តិទូលេ សត្តាហំ វិកាចហូត្តេជ និសីនិ វិទុត្តិសុខឲ្យដំសំវេនី ។ អ៩ទោ ភកវ វត្តិយា ចឋមំ យាមំ ចដិច្ចសមុច្បាន់ អនុហោៈ មកវា វត្តិយា ចឋមំ យាមំ ចដិច្ចសមុច្បាន់ អនុហោៈ មកវា វត្តិយា ចឋមំ យាមំ ចដិច្ចសមុច្បាន់ អនុហោៈ វិនយបិជា មហាវិគ្គ

វាគ្រំទី០

សុមនមស្តារ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសមុទ្ធព្រះអង្គនោះ ៗ

មហា១ត្តក:

(១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានដោត បានត្រាស់ដឹងជា ដម្បូង[ទ្ធន់គង់នៅកោមមូបនោធិពីក្ប ក្បែរច្នេះស្ចឹងនេរញ្ហា ក្នុងទុះ្រេ លាប្រទេស ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ដោយព្រះក្មែនតែ មួយអស់ពីថ្ងៃក្រោមមូបនោធិពីក្បិទ្ធន៍សោយវិមុត្តិសុ១ (គឺសុ១ក្នុងផលសមាបត្តិ) ។ វេលនោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពើងនូវបដ់ច្ចូសមុហ្សាទធមិ ជាអនុលោមហ្វដំណេម គឺពិហាណោបណ្ដោយចុះនឹង ហ្រស់ឡើង អស់ បឋមយាមនៃកត្រីដោយន័យថា សង្ហារ^(១)ទាំងទ្បាយកើតមាន ព្រោះមាន

១ ក្នុងតម្លីរវិសុទ្ធិមត្តថា សង្ខារ៣ គឺបុញ្ញាវិសង្ខារ ១ អបុញ្ញាវិសង្ខារ ១ អនេញ្ជាវិសង្ខារ១។ បុញ្ញាវិសង្ខារនោះបានខាងចេតនា ១៣ គឺ៣មាវិចរកុសលចេតនា ៨ នឹងរូបាវិចរកុសលចេត នា ៩ ប្រព្រឹត្តទៅដោយអំណាចភាវិនា ឯអបុញ្ញាវិសង្ខារ បានខាងអកុសលចេតនា ១៤។ អនេ-ញ្ជាវិសង្ខារ គឺអរូបាវិចរកុសលចេតនា ៤ ប្រព្រឹត្តទៅដោយអំណាចភាវិនា រួមទាំងអស់ដា ៤៩។

វិនយប់ជិព្រ មហាវិផ្គោ

រិតជិនិយា មានបែលឧត្ មានបែលឧតជិនិយា នមៅប ឌុស្សីតន្រិយា រេចមា រេចមានជំណា ងទីររា ងទីររាជជំ-ឈា ៩៩៩៦ខ្ ៩៩៩៩៩១ខ្លែល កក្សេង ខេត្តិ ឌាឌ្នត់នៃជា ឌ្យាឧស្សា មេបយ្ណេះ នេះខ្មែននេះ នេះ មេរិវិ ខាលាសា សង្ការ្ទឹ រាក្រុងសារ យោក្រវា ខេឌ្ឌិយិទិសារិ សមុខយោ ហោត៌ អវិជ្ជាយ ត្វៅ អសេសវិកគនិកេជា សង្ខាធ៌ពេល សង្ខាធ៌ពេល វិញាណធ៌ពេល វិញ-ហេច្យោយ ខាងវិធច្យោយ ខាងវិធច្យាយ-ស្នេចក្រោយ សុខ្យាយស្ងេចប្រជា ៩ស្បីចូប្រយោ ៩ស្បី-តំរោត ឋឧភាភិរោទេ ឋឧភានិរោត ត**្តា**ភិបាទ

វិនយបិដក មហវគ្គ

អវិជ្ជា (๑)ជាហេតុ វិញ្ញា ណកេត្តមាន េញ្រះមានសង្ខារជាហេតុ នាមរូប កើតមាន ក្រោះមានវិញ្ញាណជាហេតុ សទ្បាឃតនៈកើតមាន ក្រោះ មាននោមរូបជាហេតុ ផស្ស:កើតមាន េព្រោះមានសទ្បាយតនៈជាហេតុ វេទនាកើតមាន (្រោះមានផស្សៈជាហេតុ តណ្ណាកើតមាន មានវេទនាជាហេតុ ខ្យាទានកើតមាន ព្រោះមានតណ្ណាជាហេតុ ភពកើតមាន ព្រោះមានខ្យាទានជាហេតុ ជាតិកើតមាន ព្រោះមាន ភពដាហេតុ សេចក្តីបាស់ ស្វាប់ សោក ឡឹកខ្យល់ លំបាកកាយ លំជាកចិត្តនឹងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ទាំងឡាយកើតមាន េញវេមានជាតិ ជាហេតុ សេចក្តីកើតឡើងនៃកង់ទុក្ខទាំងអស់នេះ វមែងមានយ៉ាង នេះឯង ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីរលត់សង្គា \imath តើតមាន $\widehat{(m:l]}$ នាសនឹង រលត់មិនមានសេសសល់នៃអវិជ្ជា សេចក្តីរលត់វិញ្ញា ណកើតមាន េញែះ រលត់សង្ខាវ សេចក្តីរលត់នាមរូបកើតមាន (ក្រាះរលត់វិញ្ញាណ សេចក្តី រលត់សទ្យាយតនៈកើតមាន េញាះរលត់នាមរូប សេចក្តីរលត់ផស្សៈកើត មាន ព្រោះរលត់សទ្យាយឥន: សេចក្តីរលត់៤ទេនាកើតមាន ព្រោះ រលត់ផស្ស: សេចក្តីរលត់តណ្តាកើតមាន ព្រោះរលត់វេទនា សេចក្តី

១ ដែលហៅថា អវិជ្ជានោះ បានខាងសេចក្ដីមិនដឹងក្នុងសច្ចៈទាំង ៤ មានខក្ខុសច្ចៈដាដើម ។ (នេះជាបរិយាយក្នុងសូត្រ ឯបរិយាយក្នុងអភិធម្មថា) បានខាងសេចក្ដីមិនដឹងនូវវត្ថុ ៩ មានមិន ដឹងក្នុងចំណែកខាងអតីតជាដើម ម្យ៉ាងទៀតថា បានខាងមោហចេតសិក មានលក្ខណៈធ្វើចិត្ត ឲ្យវង្វេងក្នុងអារម្មណ៍ ។

មហារន្ធកេ ពោធិកជាពុទ្ធរានគាប់ា

តណ្ហា ខំពេញ ឧទានាឧខ៌ពេញ ឧទានាឧខ៌ពេញ អាខំពេញ កាន់ពេញ ជាតិខំពេញ ជាតិខំពេញ ជាតិខំពេញ ជាមាលំ
សោកបរិនៅជុត្ត នោមឧស្សាទ្ធាយាសា ខំព្រឹត្តិ ឃាមតស្បា ក្រៅបស្បា ឧុក្ខាគ្នាធ្វស្ប ខំពេញ ហោយ័ ឥម៌
ឧសាធំ ឧនាខេស៌

យ នោ ប ជា នាតិ ស ហេ តិ គេ គឺ ខ្លំ ។

ស នេ ប ជា នាទិ ស ហេ ខ្លំ ម ម ខ្លំ ។

ស នេ ប ជា នាទិ ស ហេ ខ្លំ ម ម ខ្លំ ។

ស នេ ប ជា នាទិ ស ហេ ខ្លំ ម ម ខ្លំ ។

មហាខត្តកៈ ពោធិកឋានឹងពុទ្ធខានជាមា

*ព្រោះលេតតណ្ដា សេចក្ដីលេតភពកើ*តមា**ន** រៈ វល់ត់ខណ្ទនេះកើតមាន ្រោះរលត់ខ្យាទាន សេចក្តីលេតជាតិកើតមាន ្រេតាះរលត់ភព សេចក្តី ចាស់ ស្ងាច់ សោក ៗកែទុល្រ លំជាកកាយលំជាកចិត្តនឹងចន្លៀតចង្អួល បិត្តទាំងទ្យាយក៏ស៊ីងតែលេតទៅ (ព្រះលេតនៃជាតិ សេចក្តីរលេតនៃកង ឲ្ភទាំងអស់នេះតែងមានយ៉ាងនេះ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទ្ធង់ ជាបច្បាស់សេចក្តីនេះហើយ ទើបបន្ទឹន្ធវិទទានគាថានេះ ក្នុងវេលានោះថា ធម៌^(១) ទាំងទ្បាយរមែង (ជាកដដល់ខ្លួណ សវ ព្រាហ្មណ៍ អ្នក មានព្យាយាមញ៉ាំងតិលេសឲ្យក្ដៅ អ្នកដុត្តបង់នូវតិលេសក្នុង កាលណា សេចក្តីសង្ស័យទាំងទុក្យទាំងពួងរបស់ទីណាសវ -โตเบณ์เลาะล็งโลโลเยเบ็นงเฟลูล์ลางเลาะ (โตาะชา ទីណាសុវិត្រាហុណ៍នោះ ដងឹច្បាស់ខ្លុវធម៌ ត្រមទាំងហេតុ ។ (២) គ្រានោះ ព្រះដ៍មានព្រះភាគ ទ្រង់វពឹងនូវបដិច្ចុសមុហ្យទធម៌ ជាអនុលោមឬដំណេម គឺពិចារណាបណ្ដោយចុះនឹង (ចាសឡើន អស់ មជ្ឈិមយាមនៃកេត្តិដោយន័យថា សង្ខារទាំងទ្យាយកើតមាន ព្រោះមាន អវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញា ណេកើតមាន េព្រះមានសង្ខារជាបច្ច័យ នាមរូបកើត មាន េត្រោះមានវិញ្ញាណដាបច្ច័យ ស ឡាយតន:កើតមាន េក្រាះមាននាម្

អដ្ឋកថា បា បានដល់ពោធិបក្ខ័យធម៌ នឹងចតុវារិយសច្ចធម៌ ។

វិនយថិដីកេ មហាវិគ្គោ

ធន្លៃការ នម្សាវិទ្ធិការ ជនងា ជនងានគំណ តណា តណាបច្ចូលា ខ្ទានាធំ ខ្ទានាឧប្បច្ចូលា កហា អាច្បច្ចុយា ជាតិ ជាតិច្បច្ចុយា ជាមកហំ កោកចេរិនេះ វឌុត្តនោមឧស្សទាយាសា សព្ទវឌ្គិ ឃាំ ខេត្តស្បា កោះ-ល់ស្បី ន់យ៉ឺយ៉ឺង ស្រែ ស្រែន សេរ នេះ អ្ អសេសារិកគន់ពេញ សង្គារនំពេញ សង្គារនំពេញ វិញ្ហាណៈធំរោយ វិញ្ហាណៈធំរោយ ខាមរួមធំរោយ ខាម-វូបេធ៌រោយ សខ្យាយតែខត៌រោយ សខ្យាយតែធំរោយ ដែស្ស៊ូធិពេធា ដស្ស៊ូធិពេធា ឋេឧភាធិពេធា ឋេឧភាធិ-រោជា តណ្ដាធ៌រោធា តណ្ដាធ៌រោធា ឧទាខាធធំរោធោ ទទេសខេស្ត្រ ការខ្មែរ ការខ្មែរ ជាតិខ្មែរ ជា ជាតិខំពេញ ជាមាលាំ សោកចាំនៅខ្មុក្ខនោមឧស្បូ-ស្ពាល្យ ខ្នុំ ខ្លាំងនេះ ព្រះស្រស់ ខេង្គ និង

វិនយប៊ីជិក មហាវិគ្គ

វូបជាបច្ច័យ ផស្ស:កើតមាន ព្រោះមានសទ្បាយតន:ជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន េញ ទោនផស្ស: ជាបច្ច័យ គណ្ណាកើតមាន េញ មោនវេទនា ជាបច្ច័យ 🗣 ចាខ កើតមាន រ (កាះមានតណ្ដាជាបច្ច័យ ភពកើតមាន ្រែះមាន៖ជា្ននដាបច្ច័យ ជាតិកើតមាន ្រេីញះមានភពជាបច្ច័យ សេចក្តី ចាស់ ស្ងាច់ សោក ឡឹកឡល លំផុាកកាយលំផុាកចិត្តចន្នៀត ណែនក្នុងចិត្តទាំងឡាយកើតមាន ព្រោះមានជាតិជាបច្ច័យ សេចក្ដី កើតទ្បើងនៃកង់ឲុក្ខទាំងអស់នេះវមែងកើតមានយ៉ឺងនេះឯង ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីរលត់សង្គារកើតមាខ ព្រោះវិនាសនឹងរលត់មិនមានសេសសល់ នៃអវិជ្ជា សេចក្តីលេតវិជ្ជាណកេតមាន េញរលេតសង្គារ សេចក្តី រល់នាមរូបកើតមាន (ព្រោះរល់តវិញ្ញាណ សេចក្តីរល់តំស់ច្បាយឥន: កើតមាខ ក្រោះរលត់នាមរូប សេចក្តីរលត់ផស្សៈកើតមាន ក្រោះរលត់ សឲ្យយតនៈ សេចក្តីរលត់វេទនាះក៏តមាន ញ្រោះរលត់ផស្សៈ សេចក្តី រលត់តណ្តាកើតមាន េញាះលេត់វេទនា សេចក្តីរលត់ខ្ពប់ទានកើតមាន េញរលេតតណ្តា សេចក្តីលេតកពកើតមាន េញរលេត ៖ ហាន សេចក្តីលេត់ជាត់កើតមាន ព្រោះរលត់កព សេចក្តី ចាស់ ស្ងាប់ សោក ១រឹក១ស្រ លំបាកកាយលំបាកចិត្តនង៍ចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំង ទ្បាយក៏**សឹង** តែរលត់ទៅ េញរលេតនៃជាតិ សេចក្តីរលត់កង់ទុក្ខទាំងអស់នេះ វម្វែង

មហាខន្ធកេ ពោធិកបាពុទ្ធខានតាបា

តំពេះ យោត់តំ ។ អ៩៧ ភកវ ឯតមត្ត វិធិត្វា តាយំ វេលាយំ ឥមំ ខុខាខំ ខុខាខេស់

> យេខា ស ស ខេត្តការភ្នំ ខេឡា អាតាថិលោ ឈាយ តោ ញ្ជាណ្សារ អដស្ប កា ស្ពា វេខយៈភ្នំ សញ្ យ តោ ១យំ ខេច្ចយល់ អ វេឌីតិ ។

ដុរជិនិយា ជាង ជាងួជិនិយា ជួរាគហោ មោយស្នៃ ឧសារ ឧសារ ឧសារ ឧសានរច្ ឧសនាខធិនិយា មរុរ ជានិយា ឧមៅ ឧមវិធនិសា រុឌ្ឈាយ រុឌ្ឈាយ១និសា យា មន្ត្រារ មន្ត្រីរជិនិយា រុឌ្ឈាយ រុឌ្ឈាយ១និសា ដំបាន មន្ត្របានជាធិបា ភូមិ បាន ជួយ មរុវ ជា ម្តាំរប មន្ត្រី បាន ក្រុវិធ្វិសា ប្រាសាល រុឌ្ឈាយ១និសា (៣) អនុសោ មនុវាជ្វិសិយា ជួយ ប្រមុខ មុខ មិនិស្សា (៣) អនុសោ មនុវាជ្វិសិយា ជួយ ប្រមុខ ប្រេស ប្រេស សារ បាន ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស សារ បាន បាន ប្រេស ប្រេស ប្រាសាល ប្រេស ប្រេស សារ បាន បាន ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស ប្រេស សារ បាន បាន ប្រេស ប្រសារ ប្រេស ប្បស ប្រេស ប្រសារ ប្រេស ប្រ មានយ៉ាងនេះឯង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ម្នៃ ជ្រាបច្បាស់
សេចក្តីនេះហើយ ទើបបន្ទឹន្យុ ទានគាថានេះ ក្នុងវេលានោះថា
ធមិទាំងឡាយ ប្រុកដដល់ទីណាសវ ព្រាហ្មណ៍ អ្នកមាន
ព្យាយាមញ៉ាំងកំលេសឲ្យក្តៅ អ្នកដុតបន់នូវកំលេស ក្នុង
កាលណា សេចក្តីសង្ស័យទាំងឡាយទាំងពួង បេស់
ទីណាសវ ព្រាហ្មណ៍នោះ តែងរេទ្យប់អស់ទៅ ក្នុងកាល
នោះ ព្រោះថាទីណាសវ ព្រាហ្មណ៍នោះជានដឹងច្បាស់នូវ
ព្រះនិត្យានដាទីអស់ទៅនៃបច្ច័យ ។

(៣) គែរ នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្រង់ ពើងនូវបដិច្ចសមុប្ប ខុធមិ ជាអនុ លេមហ្បដិលោម គឺពិបារណាបណ្ដោយចុះនឹង ប្រាស់ ឡើង អស់ បច្ចិមយាមនៃក តិដោយន័យថា សង្គារទាំងឡាយកើតមាន ក្រោះមាន អវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ព្រោះមានសង្គារជាបច្ច័យ នាមរូបកើត មាន ព្រោះមានវិញ្ញា ណជាបច្ច័យ ស ឡាយគន:កើតមាន ព្រោះមាននាម-រូបជាបច្ច័យ ផស្ស:កើតមាន ព្រោះមានស ឡាយគន:ជាបច្ច័យ វេទនាកើត មាន ព្រោះមានផស្ស:ជាបច្ច័យ តណ្ណាកើតមាន ព្រោះមានវេទនាជាបច្ច័យ ឧបាទនេកើតមាន ព្រោះមានតណ្ណាជាបច្ច័យ ភពកើតមាន ព្រោះមាន ឧបាទនេជាបច្ច័យ ជាតិកើតមាន ព្រោះមានភពជាបច្ច័យ សេចក្ដីបាស់

វិនយចិនកេ មហវក្ដោ

រដ្ឋខ្លានោមឧស្សាទ្ធាយាសា សព្តរដ្ឋ រៀវមេនស្បី នៅ-លស្ប ឧុក្ខាត្តស្ប សមុឧយោ យោត៌ អវិជ្ជាយ ត្វៅ អសេសវិកក់ខំពេញ សង្ខាវទំពេញ សង្ខាវចំពេញវិញ្ញា-ណៈធំពេរជា វិញ្ញា ឈាធំពេរជា នាមរួច ធំពេរជា នាមរួច-**ជំរោជា សុខ្យាយនុខខ្លាយទេខ សុខ្យាយនិ**ខេត្ត ៩ស្សាធិរោល ៩ស្សាធិរោល ឋឧសាធិរាលា ឋឧសាធិ-**រោយ ស្ណា** ខ្មែរ ស្ពោធ្យែង ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ប្រ ទទោខាននិយានា ការនិយានោ ការនិយានា ជាគិនិយានោ ជាតិនិរោជា ជាមេរណ៍ សោកមរិជេវឌុក្ខានោមនុស្ស-សលាមា គ្នុំជើខ្លី ស្រុខឧសា យុស្ស ដែយមានិសិធិ និកោយ យោត័ត៌ ។ អស់ទោ កកវា ឯតមត្តំ វិធិត្វា តាឃំ វេលាយំ ៩៩ ខ្ពង់ ខ្ពះ េស៌

វិនយប់ជាក មហាវគ្គ

ស្លាប់ សោក ទ្បឹកទ្យល់ លំបាកកាយលំបាកចិត្តនឹងចង្អៀតណែនក្នុងចិត្ត ទាំងទ្យាយកើតមាន េញ្រះមានជាតិជាបច្ច័យ សេចក្តីកើតទ្បើងនៃកងឲុក្ខ ទាំងអស់នេះ វមែងមានយ៉ាងនេះឯង ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីរលត់សង្គារ កើតមាន េញាះវិនាសន៍ង៍លេត់មិនមានសេសសល់នៃអវិជ្ជា សេចក្តីរលត់ វិញ្ញាណកើតមាន េញរះលេតសង្គារ សេចក្តីលេតនាមរុបកេតមាន េញ $m{\epsilon}$ រល់តវិញ្ហាណ សេចក្តីរល់តស់ទ្បាយតនៈកើតមាន ក្រោះរល់តនាមរួប សេចក្តីលត់ផស្ស:កើតមាន [េញ៖លេតស ឡាយតន: សេចក្តីលេត់វេទនា កើតមាន (ព្រោះលេត់ផស្សៈសេចក្តីរលត់ត ណ្តាកើតមាន (ព្រាះ**រលត់វេទនា** សេចក្តីលេត្ទព្ធនេះតេតមាន េញេះលេតតណា សេចក្តីលេតកពកេត មាន េញាះវលត់ខ្ពុជាទាន សេចក្តីវលត់ជាតិកើតមាន េញាះ**រលត់កព** សេចក្តីបាស់ ស្វាប់ សោក ៗ កែទ្យុល លំបាកកាយលំបាកចិត្តនឹងចង្អៀត ចង្អ្ហីល់ចត្តទាំងីឡាយ ក៏ស៊ីង៍តែលេត់ទៅ ក្រោះលេត់នៃជាតិ សេចក្តីលេត់ នៃកង់ទុក្ខទាំង៍អស់នេះវមែង៍មានយាង៍នេះឯង ។ គ្រានោះ **ព្រះដ៏មាន** ព្រះភាគ (នៅ ជាបច្បាស់សេចក្តីនេះហើយ ក៏បន្ទឹន្ធវុទ្ធ ទានគា**ថានេះ ក្នុង** វេលនោះថា

មហាខត្តកេ អជិបាលនិគ្រោធកមា

យយៈ សរុ ខាង្កស់ខ្លំ ដម្មា អាតាច់នោ ឈាយ តោ ញ្ហ្រាណ្សារ វិឌូបយំ តិដូតិ មាក្រេខំ សុរិយោវ ជិកាសយមន្តហិក្ខិខ្លំ ។ ពោណិយា និដ្តៃ។

[៤] អថេលា ភកវ សត្តាហស្ប អច្ចយេខ តម្លា សមាឌ៌ម្លា ដ្រួញ់ត្វា ពោឌ៌ក្រុមូហ យេឧ អជទាលខ៌ ក្រោយ គេខេុបសន្ថម៌ ខុបសន្ថម៌ត្វា អជទាលខំ ក្រែ-ឧក្គុមូលេ សត្តាហ៍ ឯភេសបុង្គេ ខំស៊ីខំ វិមុត្តិ-សុខឲ្យដំសំវេឌី ។

អេ៩លោ អញ្ញាតរោ ខាំខាំក្រដាត់កោ^(a) ញាញ ណោ យេជ ភាកា គេជុខសន្លាំមិ ឧបសន្លាំមិត្យ ភាកាតា

[•] ឯ.ម. ហុហុង្គជាតិកោ ។ ហុំហុំតជាតិកោតិ សោ កិរ ទិដ្ឋមង្គលិកោ តាម មានវេសន កោធវសេន ច ហុំហុន្តិ ករោត្តោ វិចរតិ តស្មា ហុំហុំតជាតិកោតិ វុច្ចតិ ។ ហុហុក្កជាតិកោ-តិបិ បឋស្តីតិ តព្វណ្ណនា ។

មហាខត្តកៈ អដិយល់តិគ្រោធកថា

ធមិទាំងទ្បាយ ប្រាកដដល់ទីណា សវិ ពេហ្មណ៍
អ្នកមានព្យាយាមញ៉ាំងក៏លេសឲ្យក្ដៅ អ្នកដុតបង់
នូវក៏លេស ក្នុងកាលណា ទីណា សវិ ពេហ្មណ៍
នោះ វមែងកំបាត់បង់នូវមាវ ព្រមទាំងសេនាមាវ
ហើយឋិតនៅ ក្នុងកាលនោះ បីដូចព្រះអាទិត្យ
វះទ្បើងធ្វើអាកាសឲ្យវុងរឿង ដោយវស្សីរបស់ទូន
កំបាត់បង់នូវង់ងឺត ឋិតនៅ ដូច្នោះឯង ។
ចាំ ពោធិត្តា ។

(៤) លុះថ្ងៃ៧កន្ងស់ ទៅហើយ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ជំ
ចេញ ចាក់សមាធិនោះ ហើយ (ខ្មែរ ចេញ ពីមូប ពោធិត្រឹក្ស យាងចូល ទៅ
កាន់ ដើមអដុច្ចាល់នៃ គ្រាធ លុះចូល ទៅដល់ ហើយ (ខ្មែរគង់ ពែនក្លែន តែ
មួយបង្គ័យអស់ ៧ ថៃ្ង ក្រាមមូប អដុច្ចាល់នៃ គ្រាធ (ពីក្ស () សោយវិមុត្តិសុខ
(គឺសុខក្នុងផលសមាបត្តិ) ។

គោះនោះ មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ឈ្មោះហ៊ុំហ៊ុំកជាតិក: (មានជាតិជាអ្នក ធ្វើនូវសំឡេងគមាមថា ហ៊ុំហ៊ុំ)ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូល ទៅដល់ហើយ ក៏រីភាយមួយអន្វើដោយព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះធ្វើពាក្យ

១ ដើមជ្រៃដែលជាទីជ្រកអាស្រ័យនៃពួកជនអ្នកឃ្វាលពពែ ។

វិនយប៌ដកេ មហាវិគ្គោ

សថ្លឺ សម្មោធិ សម្មោធជ័យ គេថ សារាណីយ៍
វិនិសាបត្យា ឯគេមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯគេមន្តំ បំតោ ទោ
សោ ព្រាហ្មណោ គកវន្តំ ឯគឧបេខ គិត្តាវតា ខ ទោ
កោ គោនម ព្រាហ្មណោ ហោតិ គតមេ ខ បន
ព្រាហ្មណៈការណា ឧម្មាតិ ។ អ៩ទោ ភកវា ឯគមគ្គំ
វិធិត្យា តាយំបេលយំ ឥមំ នុខាជំ នុខាជេស៍

[🏮] ຊ. និហុហុង្កោ ម. និហុំហុង្កោ ។ 🌬 ធ. ម. សោ ព្រាហ្មណោ ។

វិនយចិជិត មហាវត្ត

គ្នុរជាទីរករាយគួរជាទីលើកឲ្យសម្រេចហើយក៏ប៉ិតនៅ ក្នុងកន្លែងដ៏សម. គួរ ។ លុះ ព្រាហ្មណ៍នោះឋិត នៅក្នុងកន្ទែងដឹសមគួរ ហើយ ទើបនិយាយ ពាក្យនេះនឹង[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគថា បពិ[ត[ពុះគោតមដ៏ចំរើន បុគ្គលដែល ဌာဒ၊ ဏားဗုံး ကြာကွက် ၊ မာဏ၊ ဟန္ဒပုိန္ဒာဒယ မျိဳ မျိဳရ် (နှိုန် အမ်ာနို ခွsស ម្រាប់ធ្វើបុគ្គលឲ្យជា ព្រាហ្មណ៍ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ជាបច្បាស់នូវសេចក្តីនេះហើយ ក៏បន្ទឹន្យុវទ្ ទានគាថានេះ ក្នុងវេលានោះថា ព្រហ្មាស្ត្រ នេះ ខេងក្នុង ខេងក្បាសក្នុង ខេងក្នុង ខេងក្បាសក្នុង ខេងក្នុង ខេង មានសំឡេងគ ម្រែមថា ហ៊ុំហ៊ុំ លះបោលហើយ មាន ទឹកម្មត់គឺវាគាទិត្តលេសលះចោលហើយ ស ន្ទែមហើយ ចេះចបន្ទាំវេទ (គឺមគ្គុញាMទាំង eta) មានមគ្គ(ពហ្មវិយ: នៅរួចហើយ ម្យ៉ាង៍ទៀត ព្រហ្មហ៍ណាមិនមានគំនរគឺវាគាទិក្តិលេសក្នុង អាវម្មណ៍ថន្តិចថន្តចក្នុងលោកសន្និក់ស ព្រាហ្មណ៍ នោះគួរនឹងហៅខ្លួនថា ជា ព្រាហ្មណ៍ដោយធម៌ជាន។

ចប់ អជ្ជបាលនិគ្រោធក្សា ។

គេខ ទោ បន សមយេន មហាអភាលមេឃោ
នុខទាន់ ។ សត្តាហាខ្មែលំកា សឺតវាតខុខ្ចំនំ ។ អឋទោ
មុខលំខ្ចោា ជាកាជា សភាកាជា និក្ខុមិត្តា កក់តោ
កាយំ សត្តក្ខុត្តំ កោកហិ បក្ខិចិត្តា នុបមៃខ្ទុន់ មហន្តំ
ដណ៌ កាំត្វា អដ្ឋាសំ មា កក់ខ្ញុំ សឺតំ មា កក់ខ្ញុំ និស្ជា
មេទោ មុខលំខ្ចោា ជាកាជា សភាពជា សត្តាហស្បា អច្ចយេន
អំពីទោ មុខលំខ្ចោា ជាកាជា សត្តាហស្បា អច្ចយេន
វិទ្ធំ កែកពេលមាត់ នៅ វិនិត្តា កក់តោ កាយា កោក
វិធីវប់ថ្នា សភាវិសា ប្រតាំ ដើរពាំ មាលាវក់ស្ពាំ អភិបិត្តិ កក់តោ សាយា កាក់

(៥) លុះថ្ងៃ៧កន្ងងទៅហើយ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ខ្ទេងក្រោកចាកសមាធិនោះ ហើយខ្ទង់ចេញអំពីមូប់អជចាលនិគ្រោធ
ខ្មែងក្រោកចាកសមាធិនោះ ហើយខ្ទង់ចេញអំពីមូប់អជចាលនិគ្រោធ
ខ្មែងក្រុំ យាងចូលទៅកាន់ដើមរាំង លុះចូលទៅដល់ហើយខ្មែងដដែលយ

ខ្មែងក្នុងក្នុង ស្រាយវិទុត្តិសុខ (គឺសុខ
ក្នុងផលសមាបត្តិ) ។

សម័យនោះឯង៍ មហាមេឃពុំដូកល ក៏បណ្ដាល ឡើងជា ភ្លៀង ។
មាន ភ្លៀង លេំមអស់ ៧ ថៃ្ង បណ្ដាលឲ្យអាប់ពន្ធឺ ព្រះអាទិត្យដោយអំណាច
ខ្យល់ ត្រជាក់ ។ គ្រានោះ មុចលិន្ទនាគកដចេញអំពីលំនៅបេស់ខ្លួន ហើយ
ពេនព័ន្ធ ព្រះកាយ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ៧ ជុំដោយ ភ្លេន (របស់ខ្លួន) ហើយ
លេកពពារដ៏ធំ ជុំងពីខាង លេី ព្រះសីព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ហេីយបិតនៅ
ដោយគិតថា វងាកុំបីបៀត បៀន ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ក្ដៅក៏កុំបីបៀត បៀន
ព្រះដ៏មាន ព្រភាគ សម្ផស្សា ជ្មេមមូស ខ្យល់កំដៅ ថៃ្ង ស់តូចពស់ធំក៏កុំបី
បៀត បៀន ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ឡេីយ ។ លុះ ថៃ្យ ៧ កន្ង ទៅ ហេីយ លំដាប់នោះ មុចលិន្ទនាគកជដ៏សំថា ភ្លៀងកំង ហេីយ មេឃស្រឡះ ហេីយ
ក៏រំសាយ ភ្លេន ចេញ ចាក ព្រះកាយ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ហេីយ បែក ទេបស់
ខ្លួននិម្មិតដាកេខមាណព្^(១) ឈាវ ប្រណម្យ អញ្ជល់ នមស្កា ព្រះដ៏មាន

មនុស្សកំឡោះ ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

នមស្សមា េ ។ អ៩ េ ។ កក។ ឯតមត្ត វិធិត្យ តាយំ ហោយ ន់មំ នុខាធំ នុខា េស៍

អញ្ជាប់ ស្នេស និង មើល និង មេនង្គ នេស មេនេស មេស

ភាព និង ដ្រឹស្សា ឧឧហ្វទំនិល នេះ ឯយុធមុ (១) អនុសោ ឧឧសុ សេសាលេមា (១) អនុសោ ឧឧស

វិនយបំដក មហាវត្ត

 $\widehat{m{G}}$ ានភាគ ពីខាងទីចពោះ $\widehat{m{G}}$ ពេះក $\widehat{m{G}}$ ្រោះអង្គ ។ $\widehat{m{G}}$ ានោះ $\widehat{m{G}}$ ាះដ៏មាន $\widehat{m{G}}$ ោះកាគ **ទែង** ជាបសេចក្តីនេះ ហើយ ក៏បន្ទឹន្យុ ទេនគាថា ក្នុងវេលា នោះថា សេចក្តីស្ងួត ចាក់តិលេស របស់បុគ្គលអ្នក តែកអរ (ដោយមគ្គាណ) មានធម៌្រក្កដ ហើយ ជាន ឃើញធម៌ (ដោយញាលាចក្ខុ) ជាគុណឲ្យកើត iសច្ចក្តីសុខ iសច្ចក្តីមិនព្យាធាននឹងiសច្ចក្តីស $\left($ ង៍ម មិនបៀតបៀនសត្វទាំងឡាយ ក៏ជាគុណឲ្យកើត សេចក្សុខកុងលេក សេចក្ណាយថាកកគ:នឹង ការ[ប្រព័ត្តកន្ទងកាមទាំងទ្បាយ ជាគុណឲ្យកេត សេចក្សាទក្សលោក ករិយាក់ចាត់បង់ នូវអស មាន៖ កំរិយាក់ហត់បង់ខ្វុអសុំមាន៖នុះ ជាសុខ យាំងវៃកាលែន

ចប់ មុខលឺគ្នកថា ។

(៤) សុះថ្ងៃ៧កន្ងន់ទៅហើយ លំដាប់នោះ ព្រះដឹមានដោត ខ្ងែរ[កាកចេញលកសមាធិនោះហើយ យាងចេញពីម្បប់ដើមរាំង ហើយ

មហា?ទ្វកេ វាដាយឥនកថាតបុស្សភល្វិកវិត្ថ

ကောင်းလေးဆိုတဲ့ နေရာက် အောင်းကို အေ

តេះជេ ទេ ខេត្ត សាស្ត្រ សាស្ត្រ សាស្ត្រ ឧတ္က**က ႏ ខេ**ម្ម អង្គានមក្កព្យដ្ឋពញ្ញា ហោធ្នំ ។ អ៩ ទោ តម្មេក្រល្វិកាន់វេណ៌ជានំ ញាត់អាលោហ៍តា នៅតា ត្រស់្នេ ប្រារព្ធ ស្រុខ នេះ មន្ត្រិ **ភក្ស រាជាយ**ត្នទូលេ វិហរត់ បឋមាភិសត្តូត្តា កច្**៩** $\dot{\mathbf{s}}$ နာကုန္တို့ မၽြန္မာ ေမ ဆိုတည္ခ်ာ့ကာတာ ေပးဆီမာအေန ត់ វោ សាំស្ទាត់ ធីឃាត្ត់ ហ៊ុនាយ សុខាយាត់ ។ អ៩ខោ តបុស្ស្រាញ់កា វាណ៍ជា មន្ត្ញា មព្ចិណ្ឌ្កាញ អាខា-យ យេឧ កកវា គេខេ្មសុខ្មុំសុ ឧ្មសុខ្មុំត្វា កកវន្ត្ អភិវា ខេត្ត រាភាមន្ត អដ្ឋសុ ។ រាភាមន្ត បិតា ទោ

មហាទន្ទកៈ រាជាយតនកថា រឿងពាណិជឈ្មោះតបុស្សៈនឹងភល្លិក:

ជើមកែស ។ ៤ ញាតិសាលោហិត នោះ គឺជនដែលធ្លាប់ជាញាតិរបស់ពាលិជទាំងនោះ
 មកកើតជាទេវតា ។

វិនយេចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ကောင္ခရုက္ခ်က္ေနာက္ႀကီးက ကလုိက္တဲ့ သက္သည္ကို အဆိုရွင္ တ္ကာရ ေသ အႏၵ္က အကာ မင္တက္ခဲ့ မင္းပိတ္ခ်ာ့ အက္ခ တိ អស្កាត់ អស្ប៊ុន្ទីឃុំខ្លុំ ហ៊ុន្ទាយ សុទាយាត់ ។ អ៩ទោ កក់ នោ ស្ថិន ហោស ន ទោ តថាកតា មាត្តេសុ င်္ပေတယ် နှင့် နေ ကော မည္ င်္ပေတယ် နေမီ့သီ មដុខិណ្ឌិកញ្ចាក់ ។ អ៩ េខា ខត្តារោ មហារាជា $^{(9)}$ ភក់តោ ខេត្តសា ខេត្រេមអ៊ីតក្នុមញ្ញាយ ខត្តខ្លុំសា ចត្តាពេ សេលមយេ^(៤) ២គ្នេ ភភាគា ឧបសមេសុំ ៩៩ ៩៩៩ ៩៩५ ឧត្តម្ភាស្ថា មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្តិ មន្ត្តិ သင္မွင္ကိုလေနာ့ အမွာ ရရွိမေီ (ကေလခဏ ရၽို ခုဒီယိ ရက်တို့နယ်။ ရန်မေးလေးမေး ေရးမ်က္မေး តប្សុក្រហ្^គ្គា កណ្ដា^(m) ភក់ខ្លុំ ឯតឧក្សេចុំ ឯគេ មយំ ភ ្តេ ភភវឌ្ណំ ស លោំ ភញ្ម ១ម្មញ្ចុ ជ្យស ភេ

[េ]យេកយ្យេន មហារាជានោតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ពត្តារោ បច្ចុង្ឃេ សេលមយេតិបី កត្ថថិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ជនោ បរំ រាធរន្តំ ឱនឹតបត្តបណ៌ វិទិត្វា រាធវិនោ បារសេសុ សិរសា និបតិត្វាតិ វិបន៌ ឱរោមិយមរម្មហេត្តកេសុ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដក មហាវគ្គ

ទើប ពោលពាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ថពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សុម ព្រះដ៏មានព្រះភាគទទុលនូវសដ្ឋវង្គន៍នឹងសដ្ឋដុំរបស់យើង១ំ ការទទួលនឹង () ខជា (បរយាជន៍នឹងសេចក្តីសុ១ដល់យើង១ំទាំង ឡាយ អស់កាលយុវអង្វែង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ[ទង់[គ្និះរិះ ឋា ធម្មតា (ពុះត្ឋានត្តទាំងទ្យាយមិនដែលខទ្ទុល (អាមិស:) ផ្ទាល់នឹង ដែឡើយ បើដូច្នេះតើ តថាគតគួរទទួលនូវសដ្ឋ៨ង់នឹងសដ្ឋដុំដោយ វត្តអ្វី ។ គ្រានោះ មហាក្ន (\mathfrak{e}) ទាំង ៤ (ខ្ទុំព្រែបព្រះដំរិះស្រស់ ្រែះដំ មាន[៣:ភាគ (ដោយចិត្តបេសខ្លួន) ទើបទាំនូវព្គិត្តថ្មីកេវទាំងឡាយ ៤ . អពីទិសទាំង ៤ បង្កោនចូលមកថ្វាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យបា បពិត្រិត្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនូវសដ្ឋផង់ទំងឹសដ្ឋ ជុំដោយថា ត្រទេះចុះ ។ ព្រះជីមានព្រះភាគក៏ (ទង់ទទួលនូវសជុវផង់នឹង ហើយក៏ (ទង់សោយ (ក្នុងពេលនោះ) ។ (គ្នានោះឯង៍ តបុស្ស:នឹង កល្វិក:ពាណិជបាននិយាយពាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បត៌(ត ព្រះជំមានព្រះភាគជ័ចរើន យើង១ំទាំងទ្បាយនេះសុមដល់ទូវព្រះជ៏មាន ព្រះភាគនឹង ព្រះធម៌ជាទីវពុក សូមព្រះអង្គ ទ្រង់ជ្រាបនូវយើង១ំទាំងឡាយ ថាជា ៖ ពុសកបានដល់នូវទីរពុកស្មើដោយជីវិត ក្នុងកាលមានថ្ងៃនេះ ក្

លោកបាលទេវបុត្តទាំង ៤ ដែលជាស្ដេចធំក្នុងស្ថានសួតឈ្មោះបាតុម្មហារាជិក: ។

មហាខត្តកេ ពុទ្ធបរិវិតក្កកប៉ា

នោ ភកវ ជាត្រុ អដ្ឋតក្តេ ចាណុចេតេ សាឈំ កតេតិ ។ តេ ច⁽⁰⁾ លោកេ ចមទំ ខ្ទាសកា អបោសុំ ធ្វេវចិកា ។

រាជាយគសាយា និដ្ឋិតា ។

(៧) អ៩ ទោ ភគក សត្តាហស្ប អច្ជយេន

តម្លា សមាជិម្លា ដូដ្ឋហិត្វា រាជាយគន់មូល យេន

អជទាល់ គឺក្រោះ តេនុខសង្គម៉^(២) ។ តន្រៃ សុនំ

ភគក អដទាល់ គឺក្រោះ ខ្លាំងសុប្តិនម្យាល់ វិហាតំ ។ អូន ទោ

ភគក អដទាល់ គឺក្រោះ ខ្លាំងសុប្តិនស្ប ឃុំ ចេតសោ

ប្រើនៃក្កោ នុខទាន់ អជ៌កាតា ទោ ម្យាយំ ជម្លោ កម្ពី
បោ នុំខ្យាំ នុះខ្ពោះ សុបត្តា ១ឈឺ តោ អតក្កា។
ចរោ នំប៉ុណោ បណ្ឌិតជន់ យោ អាលយរាមា ទោ

បនាយំ បដា អាលយរតា អាលយសម្ពុនតា អាល
យសម្ពុនតាយ នុន្ទសំ ឥនំ ហំនំ យន់នំ ឥន់ប្បច្ចូយ
តាបដិច្ចសនុប្បានោ ឥន់ចំ ទោ ហំនំ សុខុន្ទសំ

តាបដិច្ចសនុប្បានោ ឥន់ចំ ទោ ហំនំ សុខុន្ទសំ

មហាខន្ធកៈ ពុទ្ធបរិវិតក្កកបា

ជា ដើមតរៀន៍ ទៅ ។ ក៏ឯពាណិជទាំងពីរនាក់ នោះបាននាមបញ្ច**តិថា ទូវ-**ចិកឧុបាសក ^(ទ)ជាដម្បង្កង៍ លោក **។**

ចប់រាជាយគតកឋា ។

(៧) លុះថៃ៧កនុងទៅហើយ លំដាប់នោះ ព្រះមានដោត ទង់ក្រោក oាកសមាធិនោះ ហើយយាងចេញអំពីក្រោមមូបរាជាយតនៈហើយយាង ចុលទៅកាន់ដើមអដ្ឋចាលនិរៀតធវិញ ។ ចានឲ្យថា[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគក៏ គង់នៅក្រោមមូបអជុញលនិក្រោធនោះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រភាគ គង់សមុំនៅក្នុងទីស្វាត់តែមួយ ព្រះអង្គ ទើប ទ្រង់ព្រះដំរិះ យ៉ង់ ខេះថា ក៏ធម៌ ដែលតថាគត់ចាន ត្រាស់ដឹង ហើយ នេះឯង ដាច់ទីដ៏ជ្រាល (ជីវ ជាធម៌គឺ សត្វឃើញជានដោយកម្រ ជាធម៌គឺសត្វត្រាស់ដឹងបានដោយកម្រ ជា ជម៌រម្យាប់ឲុក្ខ ជាជម៌ដ៏ឧត្តម ជាជម៌ដែលសត្វមិនគហ្គីស្ទង់ ប្រមើលដោយ សេចក្តីត្រិះរិះបាន ជាធម៌ដ៏ល្អិត ជាធម៌លុះតែអ្នកប្រាជ្យទើបត្រាស់ដឹងបាន ក៏ឯពពុកសតុនេះសុទ្ធតែនៅកំពុងរីករាយក្នុងសេចក្តីអាល័យ កំពុង (តក តែអាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ កំពុងស្រើបស្រាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ(ចំពោះ កាមទាំងទ្យាយនៅឡើយ) ក៏បដិច្ចសមុប្បាទធម៌ គឺធម៌ជាបច្ច័យនៃគ្មានិង គ្នាណា បដិច្ចសមុប្បានធម៌នេះ ដាហេតុនាំឲ្យពពួកសត្វនៅវីករាយក្នុង

[•] ឧបាសកបានបញ្ចេញវាបាប្តេញខ្លួនយកព្រះពុទ្ធ នឹងព្រះធម៌ទាំងពីរដាទ័ពឹងទីរឭក ព្រោះ ក្នុងពេលសេះមិនទាន់មានព្រះសង្ឃនៅឡើយ ។

វិនយប់ដីពេ មហាវិច្ចេះ

យេឌ្ឌ សេត្តសង្ខាសេម សេត្ត ខេត្ត សេត្ត សេច សេត្ត សេច សេត្ត សេត្ត

១ អបិស្បុខន្តិ កត្ថថិ បោត្តកេ ខិស្បតិ ។

វិនយប់ដក មហាវគ្គ

សេចក្តីពាល័យ នៅត្រេកត្រិអាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ នៅស្រើបស្រាល ក្នុងសេចក្តីអាល័យ ឃើញជានដោយកម្រ ម្យ៉ាងទៀត ធម្មិណាស់ ម្រាប់ រមាបបង់ខ្លុវសង្ការទាំងពុង សម្រាប់លះ បោលខ្លុវទបធិតិខែនឹងក៏លេស ទាំងអស់ ជាទីអស់ទៅខែតណ្តា ជាទីណាយបាករាគ: ជាទីលេត់ខែទុក្ខ និញ្វន ធម៌ទាំងអម្បាលនេះជាហេតុដែលពពុកសត្វឃើញឲ្យនដោយក(ម កែពេក បើខុកជាតថាគតសំដែនជម៌ទៅក៏គន់សត្វទាំងខ្យាយដទៃមិនអាច នឹង ត្រាស់ដឹងនូវធម៌របស់តថាគតបាន ឡើយ ព្រោះហេតុនោះ សេចក្ដី លំជាក សេចក្តី នឿយ ព្រយមុខជានិងមានដល់តថាគតមិនទាន ។ ម្យ៉ាង ទៀត (៣៖គាថាទាំងទ្បាយជាហេតុអស្ចាវ្សមគួរនេះ (៣៖ដ៏មាន(៣:ភាគ មិនដែលបានឮភង្គកាលមុនទ្វើយ ក៏កើត ប្រាកដដល់ ព្រះអង្គ្លបា ឥទ្យានេះគថាគតគួរសំដៃង៍នូវធម៌ដែលតថាគតបាន(តាសដ៏ង៍ ភគ: ទោស: គ្របសង្កត់ ក៏មិនអាចនឹង[តាស់ដឹងទូវធម៌នេះបាន ដោយងាយទេ។សត្តាំងទ្យាយដែលកំពុងគ្រេកអរដោយវាគ: ដែលគំនវង៍ធឹត (គឺអវិជា) កំពុងប៉េខចាំង (យ៉ាងខេះ) មុខជា នឹងមិនឃើញទូវធម៌ដែលនាំសត្វឲ្យដល់ទុវ ព្រះនិញ្ជានជាធម៌ ល្អិតគារ (ជាសារ (ជា សត្វឃើញមានដោយក $\left(\mathbf{e} \left(\mathbf{s}^{+}_{s}; \mathbf{e} \right) \right)$ ។

ឥតិហ ភក់ តោ បដិសញ្ចិត្ត តោ អប្បាស្ប្តាតាយ ចិត្ត ឧមតិ ពោ ជម្មាធសភាយ ។

(៤) អុខសេ (១សីខេ ភាស្គាន្ទ្មរ៉ឺ_(២) ឯងរុខ ខេត្តភា ខេត្តេមហ្វឹត្តភាមណ្ឌល ឯតឧបោស ឧស្បត្ វត ភោ លោគោវិនស្សតិវត ភោ លោគោ យ ត្រ ហិ សេឧ ឧទ្ទេឌមារី អសោខោ មាគាំមាដ់ខំមារី អណិ្-ಸ್ತ್ಮಾಯ ಪ್ರಕ್ಷಿ ಕರಣ ಕರ್ನಡಳಾರಾಜ್ಕಿ ನ ಕರ-ကော ဂြိတ္သုံ ကစာများနဲ့ ကေတာငြားစို့ ဆခ ၈၀၈ စုံဂါက សម្ម៉ីញ៉ូន់ វា ៣ហំ បសារយៀ បសារិន់ វា ៣ហំ មគ្គីយើល់ វារុឝេរ (២លីហេមេ អនីរស្មេខា ឧឧរមេ សាខា ខេត្ត ស្រាស់ ។ អ៩ ទេ () ញា សហម្បត្ ညေးက်မံ နေ့ရှာမရို့ အားရှာ မက္ကိုကေသးကာမက္ကေလုံ() ខេស្ស៊ុយ និហត្តា យោន ភភក គេនញូលី ខណា-មេត្យ ភកវត្ត ឯកឧវេជ ឧរសេតុ ភក្តេ ភកវា ជម្មុំ ឧសេតុ សុកតោ ខម្មុំ សជ្ជិ^(៣)សត្តា អប្បជេត្តជាតិកា

សហប្បតីតិបិតស្សូតាម់ ។ ๒ ឱ. មក្ខិណំ ដាណុមណ្ឌលំ ។ ๓ សត្តីធាតិបិ បាឃាំ ។

តឈរនិដ: ដែលិញាធន្សេណ

កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគពិចារណា ឃើញ ដោយន័យដែល តិរិះដូច្នេះហើយ ព្រះហថ្ទ័យក៏ខុនទៅដើម្បីសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិច មិន ខ្នេទៅដើម្បីសំដែងធម៌ឡើយ ។

[៨] លំដាប់នោះ សហម្បត្តិព្រហ្ម ដឹងនូវសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងព្រះ រះដុខេះថា អេហ្ ្ ព្រះតថាគតជាអរហន្តសមាសមុទ្ធមាន[ព្រះហឫទ័យឱ្ន ទៅដើម្បីសេចក្តីទល់ទ្វាយតិច មិនឱ្**នៅដើម្បីសំដៃង៍ធម៌ (យាំងនេះ) ६** សត្វលោកវិនាសត្វេញ ६ សត្វលោកវិនាសត្វេញ ។ គ្រានោះ សហម្បត្តិព្រហ្ម កំបាត់អពីព្រហ្មលេក មកប្រាកដក្នុងទី០ពោះព្រះកក្ត្រិ ព្រះដ៏មានព្រភាគ (ដោយធាបភ្លាម) ប្រៀបដុច្ចបុរសអ្នកមានកំឡាំងលា ចេញនូវដើមដៃដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដើមដៃដែលខ្លួនលាចេញ ។ លំដាប់នោះ សហម្បតិ៍ ព្រហ្មធ្វីសំពត់ខុត្តព្រង្គ[នៀងស្មាម្ខាង ហើយលុត ចុះនុវមណ្ឌលជង្គន់ទាន់ស្ដាំលើផែនដី ប្រណម្យុអញ្ចូលី ថ្វាយបង្គ័ចំពោះ ត្រង់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទើបពោលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ชติโธโตะหฐินั่งเทือ សុមโตะนั้ยาธโตะกาลงในฉันษ์ សุษโตะសุลล សំដែងធម៌ (ដ្បិត)សត្វទាំងទ្យាយដែលមានធ្មូលីគឺពគាទិក្ខិលេសដ៏ (សាល

វិនយចិដកេ មហាវក្ដោ

អសា្ស្រនគា ឧម្មស្ស បរិសាយធ្លំ ភាះិស្សឆ្គិ ឧម្មស្ប អញ្ជាតារោទិ ។ ៩ឧមរោខ (១្ហា្ សហម្បតិ៍ ៩៩ វត្វា អសាប្រំ ឃិតឧរោច

អញ្ជេត្តស្ត្រឺបិ បាយា ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ស្តើងក្នុងក្នែកគឺបញ្ហា តែខានស្លាប់ធម៌ក៏មុខជានឹងសាបសូន្យមិនខាន សត្វ ទាំងឡាយអ្នកបំរុងនឹង តែរាស់ដឹងនូវធម៌ក៏គង់មានដែរ ។ សហម្បតិព្រហ្ម ចានពោលពាក្យនេះ (ប៉ុណ្ណេះ) លុះពោលពាក្យនេះរួចហើយ ក៏ពោល ពាក្យដទៃតទៅទៀតថា

ตีមុនរៀងមក ធម៌ដែលជនទាំងឲ្យយអ្នកប្រកបដោយមន្ទិល តែងគិត ជាធម៌មិនបរិសុទ្ធទេ កើត $\widehat{\phi}$ កដហើយ គួង៍ដែsមគធ: ។ សូម ព្រះអង្គ បើកនូវទាវនៃ ព្រះនិព្វាន់នុះ សត្វទាំង-**ទ្យាយ** ខ្ទែង ចាំ ស្តាប់ ធម៌ ដែល ព្រះអង្គដាអ្នក ប្រាសចាកមន្ទិ<mark>ល</mark> [ទង់ ត្រាស់ដឹងតាម (លំអាន ព្រះពុទ្ធអំពីបុរាណ) ។ ប្រៀប ដូចជាបុរសអ្នកមានចក្ខុ ឈរនៅលើកំពូលភ្នំដំហើយដោយថ្ម សុទ្ធ ត្រឡេកមើលឃើញប្រជុំជនដោយជុំវិញ ហេងណាមិញ បតិត្រិពះអង្គមានបញ្ហាល មានសមន្ត្ត ព្រះអង្គជាអ្នកមាន សេចក្តីសោកទៅប្រាសហើយ សូម (ទង់ឡើងកាន់ ប្រាសាទ ដ៏ហើយដោយធម៌ ពិចារណា មើលនុះថ្ងៃដុំជនអ្នកច្រឡំដោយ សេចក្តីសោកដែលជាតិជាភិពុង គ្របសង្គត់ មានឧបមាដូច្នោះ ដែរ ។ បតិត្រព្រះអង្គអកមានព្យាយាម អ្នកឈ្នះសង្គ្រាម

មហាទន្ធកេ ព្រហ្មយាបនកឋានបុរ្គហ៍និនបមា

សត្ថាហ អន្ទណ វិយ លោក ។ ខេសស្ប៉ុ^(a) ភភព ឌម្មុំ អញាតារោ ភាសៃប្រើខ្លួំ^(b) ។

 $\mathfrak{l}(\mathfrak{g}_{(L)})$ ។ កេលន្តៃតួ ខាត ៩៦ ហ្វេចូញ្ ប្ ឧ៩ត្ថិច្ចេញ $\mathfrak{g}(\mathfrak{g}_{(L)})$ ។ កេលន្តៃតួ ខាត ៩៦ ហ្វេច្ចិញ្ច ប្ ឧ៩ត្ថិច្ចិញ្ច ប្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច ប្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា ក្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា បា ក្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា បា ក្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា ក្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា បា ក្រហាយ មន្ត្រិច្ចិញ្ច បា បា ក្រហាយ បា ក

[•] យេកយ្យេន ទេសេត្តតិ បាហិ ទិស្សតិ ។ ៤ ឱ.ម. បេត្តពេសុ តិក្ខត្តំ អង្ឈេសតា កតា ។ តេសុ ហិ ឯវំ ទិស្សតិ ឯវំ វុត្តេ ភតវា គ្រិញ្ញតំ សហម្បតិ ឯតទវោច មយ្លំ ភោ គ្រិញ្ចេ ឯតទហោច មយ្លំ ភោ គ្រិញ្ចេ ឯតទហោច មយ្លំ ភោ គ្រិញ្ចេ ឯតទហោច មយ្លំ ភោ គ្រិញ្ចេ ឯតទហោច មយ្លំ ភោ គ្រិញ្ចុ មំ គ្រិញ្ចេ ឥមា អតច្ជាំយា តាថាយោ បដិភាសុ បុត្វេ មេ អស្សុតបុព្វា... អាវុជាតិ ឥតិហ មេ គ្រិញ្ចេ បដិសព្វិក្ខាតា អប្បោស្សុក្កតាយ ចិត្តំ នមតិ តោ ធម្មទេសតាយាតិ ។ ទុតិយម្បិ ភោ គ្រិញ្ចា សហម្បតិ ភតវត្តំ ឯតទហិច ទេសេតុ ភាគ្គា គម្មំ... អញ្ញាតារោ ភាវិស្សត្តីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ភតវត្តំ ឯតទហិច ទេសេតុ ភាគ្គា គម្មំ ភោ គ្រិញ្ចា ឯតទះហោសំ... តោ ធម្មទេសតាយាតិ ។ គតិយម្បិ ខោ គ្រិញ្ញា សហម្បតិ ភតវត្តំ ឯតទហិច ទេសេតុ ភាគ្គា គម្មំ... អញ្ញាតារោ ភវិស្សត្តីតិ ។ ៣ ឯត្តត្តបេ ភាពវា គម្មំ... អញ្ញាតារោ ភវិស្សត្តីតិ ។ ៣ ឯត្តត្តបេ ភាព្គា អភាព្គាតិចំ កត្តចិ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឥតោ បរំ អប្បេកច្ចេ ន បរណេយដ្ឋភយទស្សារិតោ វិហរត្តេតិចំ កត្តចំ កត្តចំ បេត្តពេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឥតោ បរំ អប្បេកច្ចេ ន បរណេយដ្ឋភយទស្សារិតោ វិហរត្តេតិចំ កត្តចំ កត្តចំ បេត្តពេ ទិស្សតិ ។

មហាខត្ត។: ព្រឹហ្មឃាបតាថា ពាក្យសមាដោយខ្មែមខេត្តខេត្តប្បសង់ដើម ហើយជានាយកនៃពួកសត្វ អ្នកមិនជាប់ជំពាក់បំណុលគឺកាម សូមព្រះអង្គក្រោកឡើង សូមខ្ទីស់ស្តេចទៅក្នុងលោក ។ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទីសំដែងធមិ សត្វទាំងឡាយអ្នក បំរុងនឹងត្រាស់ដឹងនូវធមិ ក៏គង់មានដែរ ។

(៧) គ្រា នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខែង៍ ដែលប្បាស់នូវសេចក្តី អារាធនារបស់សហម្បតិ៍ ពេញផង (ខេធ់អាស្រ័យនូវសេចក្តីករុណាចំពោះ សត្វ ទាំងទ្បាយផង ខេប់ (ខេត់រមែលមើលនូវសត្វលោកដោយពុទ្ធចក្ខុ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគកាល (ខេត់រមែលមើលនូវសត្វលោកដោយពុទ្ធចក្ខុ (ខេត់ បានឃើញសត្វ ទាំង ឡាយមានធ្លើសគឺរាគាខិក្កិលេសតំបក្មុង៍ ក្រែក (ខ្លះ) មាន ធ្លើគឺរាគាខិក្ខិលេស (ចិនក្នុងកែក (ខ្លះ) មានឥ (ខ្លិយរឹង (ខ្លះ) មានឥ (ខ្លិយ ខន់(ខ្លះ) មានអាកាល្ហេ (ខ្លះ) មានអាភារអាត្រក់ (ខ្លះ) ជាសត្វដែល ព្រះអង្គគួរួច្យ តាស់ដឹងបានដោយងាយ (ខ្លះ) ឲ្យ ត្រាស់ដឹងបានដោយកម្រំ (ខ្លះ) ជាអ្នកឃើញបរលេកនធំពេសដោយសភាពគួរខ្លាចខ្លះ ។ (សេច ក្តីប្រៀបថា) មានផ្កាជលេជាតិពួកខ្លះគឺផ្កា ព្រល់តិក្តី ផ្កាឈូក កែហមក្តី ផ្កា

វិនយបិដិកេ មហាវគ្គោ

វា ဗုណ្ឌាចនិធំយំ វា អច្បេកច្នាធិ ឧច្បលាធិ វា ចនុ-មាធិ វា បុណ្ឌីកោធិ វា ខ្នាក ជាតាធិ ខ្នាក ស់ខ្លែច នុខការក្តុតាធំ អន្តោធំមុកទោស់ធំ អប្ប-កញ្ចេន នព្យហន្ទិ ក ខ្មែន ក ពុណ្ឌាកានិ ក នុឧកោ ជាតាធ៌ នុឧកោ ស់វឌ្ឍធ៌ សមោឧកាំ ប៊ីតាធ៌ អប្បត្រាច្ចិន្ទ្យលាធិវា បន្ទាធិវា បុណ្ណាកាធិ វា ជ្នកោ ជាតាធិ ជ្នកោ ស់ ឡាធិ ជ្នកា អច្ភុម្ម តិដ្ឋ អនុបល់ត្ថាធិ ឧឧគោធ ឃាមៅ ភកវា ពុឌ្ធគ្នាលា លោក ហ៉េលោកេន្តោ អន្ទុស សត្តេ អប្បជេត្តេ មហា-រដក្ដេ តិក្ដុំ ្រៃ មុខ ្ជុំ យេ ស្វាការ ទ្វាការ សុ-វិញ្ញាបយេ ឧវិញ្ញាបយេ អប្បេកច្ចេ បរហេកវដ្ឋភយៈ နေလျှော်ကြာ ဒီဟာရုန္တ နေလှာနာ စြာတာ့ရှိ လကၡာရှိကြာ ကေလးတ អជ្ឈកាស់

> មេលាក្សា ទេ មមស្សា ខ្លាប យ សោកាស្ត្រា បមុញាជ្ សខ្ញុំ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ឈ្ងៃកសត្តិ ក្នុងគ្នេម នៃ ព្រល់តក្តុំ ក្នុងគុម នៃឈូក ក្រហមក្តី ក្នុងគុម នៃឃេកសក្តី តែងកើតឡើងក្នុងទឹក ចំរើនឡើងក្នុងទឹក ហូតលាស ឡើងតាមទឹក លិចនៅក្នុងទឹកនៅឡើយ មានជាជលជាតិពួកខុះគឺផ្កា ព្រល់តត្ត ជាឈុកក្រហមត្ត ជាឈុកសត្ត តែងកេតទ្វេងក្ងេចក ចំរើន រព្ធីង្កង៍ទឹក ឋិតនៅតែមស្មើនិងទឹក មានផ្កាជលជាតិពុក១៖គឺផ្កាព្រលិត ត្តី គ្នាឈ្ងក ត្រហមក្តី គ្នាឈូកសត្ត តែងកើតឡើងក្នុងទឹក ចំរើនឡើង ក្នុងទឹក ដុះខុស ឡើងជាងទឹក មិនជាប់ជំពាក់ដោយទឹក មានឧបមាយាង ណាមិញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគកាល ទ្រង់វម៌ិល មើលសត្វលោកដោយពុទ្ធ-ចត្ [ទង់ឃើញសត្វទាំង ទ្បាយមានធូលីគឺរាគាទិក្កិលេសតិចក្នុងតែក(១:) មានធ្លើតិវាគាទិក្ខិលេស (ប៊ុនក្នុងក្កែក (១៖) មានឥ (ខ្ទឹយរឹង (១៖) មាន ឥន្ទ្រីឃទន់ (១) មានអាការល្អ (១) មានអាការមិនល្អ (១) ជាសត្វ ដែល ព្រះអង្គគួរឲ្យត្រាស់ដឹនបានដោយងាយ(ខ្វះ)ឲ្យត្រាស់ដឹងបានដោយ ក(ម(១៖) សត្វចំពុក្ខ១៖ ឃើញបរលោកនឹងទោសដោយសភាពគួរៗ១ចមាន «បមេយ្យដូច្នោះឯង លុះ ខ្ទង់ ឃើញ ហើយ ទើប ខ្ទង់សំដែងជាបទ**ភា**-ឋានឹងសហម្បតិ៍ព្រហ្មា

ទ្វារនៃ ព្រះនិញ្ជានទាំង:នោះបើកហើយ សត្វទាំងឡាយណាមាន សោតហួសាទ សត្វទាំងឡាយនោះចូរបញ្ចេញនូវសទ្ធាចុះ ។

មហាខត្តកេ ពុទ្ធបរវិតក្កកថា

វិហ័សសញា បក្លាំ ឧ ភាសឺ ខេម្មំ បណីតំ មខុ ដេសុ ត្រហ្មេតិ **។**

អ៩ ទោ ឲ្យញា សហម្បតិ គេតាវការសា ខោទ្ធិ កក់តា ជម្មនសេយយៈតិ កក់ខ្លំ អភិវាធ្វោ បឧក្ខិណ៎ កេតុ) តេត្តៅខ្លាជយំ ។

ព្រហ្មយាចសាថា និង្គិតា ។

(០០) អ៩ទោ ភភាតា ឯតឧយោស៍ គេស្បូ ខុ
ទោ អហំ បឋមំ ឧញ្ញំ ឧសេយ្យំ កោ ៩មំ ឧញ្ញំ ទិប្បមៅ
អាជាធិស្បូតីតំ ។ អ៩ទោ ភភាតា ឯតឧយោស៍ អយំ
ទោ អឧប្រា កាលមោ បណ្ឌិតា ព្យុត្តា មេជាវី
និឃវត្តំ អប្បជេត្តជាតិកោ យដ្ឋពេហ៌ អឧប្បវេក្សា
លាមស្បូ បឋមំ ឧញ្ញំ ឧសេយ្យំ សោ ៩មំ ឧញ្ញុំ ទិប្បមៅ
អាជាធិស្បូតីតំ ។ អ៩ទោ នៅតា អជ្ជបេទំតា ភភាតា

មហាខន្ធកៈ ពុទ្ធបរិវិតក្កកប៉ា

ម្នាលមហា ព្រហ្ម តថាគតមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងការលំបាក បានជាមិនសំដែជធម៌ដ៏ទុត្តម ដែលស្ងាត់ក្នុងសំណាក់មនុស្ស ទាំងទុក្យ ។

គោ នោះ សហម្បត្តិច្រំហ្មគិតថា ខ្លួនអញជាបុគ្គលគឺ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគ (ទន់យល់ ព្រមដើម្បីនឹងសំដែនធម៌ហើយ (លុះគិតដូច្នេះហើយ) ក៏ ថ្វាយបន្តំលា ព្រះដឹមាន ព្រះភាគធ្វើបទក្សិណ ហើយក៏បាត់អំពីទីនោះមួយ ព្រែបទៅ ។

ចច់ព្រិហ្មយាចនកថា ។

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

អារោយសំសត្តាហតាលកាតោ ភាន្តេ្ត អាឡារោ កាលា-មោត៌ ។ ភក់ តោច ទោ ញាឈំ ឧឧទាឧ៌ សត្ថាហកា-ឋភាគេ អនុព្រ ភាហមោត៌ ។ អន់ទោ ភភាតា រាសនយោក ឧសាជានយោ ទោ អនុក្រា កាលមោ ស ខេ ហិ សេ ឥមំ ជម្នំ សុ ឈេយ្យ ទិច្យមៅ អាជា-ខេយ្យិន ៤ អនុសេ ឧយុខេ វាឧឧលោក្ យុសា ថ សោ អស់ បឋន ឧទ្ទ័ ឧសេយុ កោ ឥទុ ឧទ្ទ័ ១បូទេវ អាជាជិស្ត្រីតិ ។ អ៩ េខា ភក់ពេតា ឯតឧ េលាសំ អយ់ សេ ៥៥មេសា ឯឧជមម្មី ឧហ៊្វាមេ ជាមេសា ក្នុក សេសមុំ អណ្សាជ់ក្លាជាតិកោ យជ្ជាហ ជុំ ខ្លុកស្ប បមពុត្តស្ប បឋម ជាម្តី ដេសេយ្យ សោ ឥម ជាម្តី ទិប្បមៅ អាជា-តំសុត្រីតំ ។ អថ ទោ នៅតា អន្តហេតា ភេកាតោ អា-រោច្រស់ អភិនោសតាលកាតោ ភាន្ត ជុន្តកោ វាមៈ បុត្តោត៌។ ភក់ពេលប៉ុ ទោ ញាណំ ឧឧទាធ៌ អភិពោស-តាលក់តោ ជូនគ្រា រាមបុត្តាតិ។ អ៩ខោ ភក់វាតា

វិសយចិដិក មហាវិគ្គ

ដោយពាក្យថា បតិត្រិ(ពះអង្គដ៏ចំរើន អាឡារ**តាបសកាលាមគោត្រធ្វើ** កាលក់វិយា ស្វា**ច់ទៅ ៧ ថ្ងៃ**ហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏(ទង់ជ្រាប**ថា** អាទ្យាតោបស់កាលាមគោត្រធ្វើកាលក៏វិយាស្វាប់ទៅ ៧ថ្ងៃហើយ ។ គ្រា នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះថា អា ឡាវតាបសភាលាម-គោត្រ(នុះ)មានសេចក្តីសាបសូន្យធំ ប្រសិនបើតាបស់នោះបានស្ដាប់ធម នេះ កគប្បីត្រាស់ដ៏ងធម៌បានមួយរំពេច ។ ត្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ន ន៍ | ព ៖ ត | មិះ ដូ ច្នេះ ថា ត ថា គត សំ ដែង ធម៌ដល់អ្នក ណា ជាមុន អេះ អ្នក ណា នឹង ត្រាស់ដឹងធខ៌ ខេះ គោប់រហ័សថាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគក៏** (ទង់ **ព្រះ** ត $\left(\widehat{\mathbf{v}}_{i}^{2}\mathbf{r}_{i}^{2}\mathbf{r}_{i}^{2}\hat{\mathbf{r}}_{i}^{2}\mathbf{r}_{$ អ្នក ធ្វើវិទ្ធាសរាន៍វ៉ៃ ជាអ្នកមានបញ្ហា មានធ្លូលគឺរាគាទិក្ខិលេសតិចក្នុងវិក្ខុក យុរណាស់មកហើយ បើដូច្នោះ គួតេឋាគតសំដែងធម៌ដល់ « ខុកតាបស រាមបុត្រនេះជាមុនចុះ តាបស់នោះនឹង ត្រាស់ជំងឺធម៌នេះតាប់រហ័សចា**ន ។** (គានោះ មាន ទេវតា (អង្គីមួយ) មានរូបមិន (ជាកដ កាបទូលព្រះដ៏មា**ន** ពេះភាគដោយពាក្យថា បពិត្រៃពេះអង្គដ៏ចំរើន ឧទុកតាបសាមបុត្រធ្វើ កាលគិរិយា ស្ងាប់អំពីពេល ព្រលប់ ទៅ ហើយ ។ \widehat{n} ដើមាន \widehat{n} ះភាគតិ [ទន់ ជាបឋា «ទុកតាបសរាមបុត្រធ្វើកាលកិរិយា ស្ងប់អំពីពេលព្រលប់ ទៅ ហើយដែរ 😗 (គានោះ ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ខ្ពង់ព្រះគម្រឹះដូច្នេះថា

រាននយោក មហាជាជិយោ ទោ ជុខ្លាកា វាមបុត្តោ សខេ ហិ សោ ឥទំ នខ្ញុំ សុណេយ្យ ទិប្បទេវ អាជា-ខេយ្យត៍ ។ អ៩ទោ ភភាគោ ឃិតឧយោល៍ ភាស្ប ឧ ု ទោ អហំ បឋមំ ಐ ម្មុំ ឧ សេ យ ្យ កោ ឥមំ ಐ ម្មុំ 🧖 ប្ប-មៅ អាជាជិស្ប៊ីតិតិ ។ អ៩ េខា កក់តោ ឃិតឧ យោ សំ ពហ្វេចការ ទោ មេ ចញ្ជុំក្តុំឃា ភិក្តុ យេ មំ ចជាឧច-တ်ဆန္တံ ឧ**ପ**ឌ្ឍល៍ស យဋ္ဆတ် ဗញ្ជុះក្តិហាធំ កិត្ត្ធំ ម-ឋម ៩ម្នុំ ឧសេយ្យត្តិ ។ អ៩ទោ ភក់គោ ឯគឧសោស៌ កាល ខ្មាស់ ខេញវេត្តិយា គិត្តា វិហាធ្លីតិ ។ អន្ទុសា ទោ ភកវា ឧំព្វេឧ ខេត្តជា វិសុខ្វេឧ អតិកាជ្មា-នុស គេន បញ្ជុំក្តុំយេ ភិក្ខុ ៣ វាណ សំយំ វិហា នេត្ត ឥសិ-វន្ត្ឋិសារិត្តា យេឧ ៣ភណៈសឺ គេឧ ទារិគាំ មក្តាមិ ។

(០០) អន្ទុសា ទោ ឧបតោ អាជីវកោ ភកវត្តិ អន្តរា ខ កយ់ អន្តរា ច ពោធិ៍ អន្តាធមក្សដ្ឋិចឆ្នំ មហាខន្ធកៈ ពុទ្ធបរិវិតក្កកថា

• ឲ្យកតាបសកាមហ្គុត្រមានសេចក្តីសាបសូន្យជំ ប្រសិនបើតាបសនោះបាន ស្តា ប់ធម៌នេះ គហ្វី ត្រា ស់ដឹងធម៌បានមួយវំពេច ។ (គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ $\left(\mathbf{s}$ ន៍ ព្រះត $\left(\mathbf{e}^{\dagger}$ នេះ ព្រះថា តថាគតគួ \mathbf{s} សំដែងធម៌ដល់អ្នកណាជាមុន ហ្គឺ អ្នកណា នឹង ត្រាស់ដឹង ធម៌នេះចាប់រហ័សបាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ $e^{i \vec{k}}$ មាន $e^{i \vec{k}}$ មេនក្នុងលំដាប់នោះថា បញ្ជវគ្គិយ $e^{i \vec{k}}$ កិត្តទាំងឡាយ មានខ្ពស់ព: ប្រើនដល់តថាគត ព្រោះថាបានបម្រើតថាគតកាលដែល កំពុងបញ្ជូនចិត្តទៅក្នុង \mathfrak{g} ក្រយាម $^{(b)}$ បើដូច្នោះ គួរគេថាគត សំដែងដល់ បញ្ជាគ្គិយភិក្ខុទាំង ឡាយជាមុនចុះ ។ គ្រា នោះ ព្រះដឹមានព្រះភាគ ទ្រង់ មានព្រះតម្រិះដូច្នេះថា ឥឡូវនេះបញ្ជូវគ្គិយកិត្តទាំងឡាយនៅឯណា ។ ឥសិបតនមិត្តមាយវន ទៀបក្រង្ហារាណសី ដោយទិព្វបុក្ខដ៏បរិសុទ្ធ ស្អាតកន្ទងលើសចក្ខុរបស់មនុស្ស ។ គ្រានោះ ព្រះជ័មានព្រះកាគគង់ នៅក្នុងទុរុវេល្យប្រទេស តាមសមគួរដល់ព្រះអធ្យស្រ័យ ទើប[ទង់ យាងទៅកាន់ហារិក សំដៅទៅគេក្រឹងពាកាណសី 😗

(๑๑) មានអាជីវកម្នាក់ ឈ្មោះ «បក: បានឃើញព្រះជ៏មានព្រះ ភាគស្ដេចទៅកាន់ផ្លូវឆ្វាយ ក្នុងចេះឆ្នោះនៃគយៈប្រទេសផង ក្នុងចន្ទោះ

[•] ភិក្ខុមានគ្នា ៩ រួច ។ ៤ កំពុង វិប្រឹងបំពេញព្យាយាមឲ្យបានគ្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

និស្វាន កក់ ន្ត្នំ ស្តេន ស្តេ ស្ត្រី នេះ នេះ ស្ត្រី នេ

សញ្ជាក់ក្នុ សព្វខ្មែលមស្ម៉ សព្វសុ ឧម្មេស អន្ទបល់ត្តោ សព្វញ្ជា តណ្ហេត្តយេ ម៉ៃត្តោ សយំ អភិញ្ញាយ កម្ស៊ុសេយ**ំ ។**

ឧ ខេ អខ្សាយា អត្តិ សនិសោ ខេ ឧ វិជ្ជិតិ ស នៅកេស្មឺ លោក ស្មឺ ឧត្តិ ខេ ខជិញ្តីលោ ។ អហ ញ្ជិ អរហា លោ គេ អហំ សគ្គា អនុត្តពោ ឯកោទ្ធិសម្ចាស់ទូ ទៀត ស៊ីតិកូតៅស្ម៉ីធិត្តតោ ។

វិនយច៌ជិក មហាវិគ្គ

ពោធិប្រឹក្សផង៍ លុះឃើញហើយក៏ពោលពាក្យនេះនឹងប្រះដ៏មានព្រះភាគ

ឋា ម្នាលអាវុសោ ឥន្ទ្រីយទាំងឡាយរបស់អ្នកជែះថ្វាណាស់ ធវិវណ្ណ^(១)

របស់អ្នកក៏បរិសុទ្ធផ្លូវផង់ ម្នាលអាវុសោ អ្នកបួសចំពោះ គ្រូណា អ្នកណា

ជាគ្រែរបស់អ្នក អ្នកពេញចិត្តនឹងធម៌របស់ គ្រណា ។ កាលឧបកាជីវកស្បូ

យាងនេះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើយតបដោយពាក្យជាគាថា

ទៅរកឧបកាជីវកថា

តឋាគតជាអ្នក គែបសន្តត់នូវតេភូមិកធមិញ ន៍អស់ ត្រាស់ដំង៍ នូវចតុភូមិកធមិញ ន៍អស់ មិនប្រឡាក់ដោយកំលេសក្នុងតេភូមិកធមិញ ន៍អស់ បានលះចោលនូវតេភូមិកធមិញ ន៍អស់ បានលះចោលនូវតេភូមិកធមិញ ន៍អស់ បាន មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ (ពោះអស់ទៅនៃតណ្ណា ដំងច្បាស់ នូវចតុភូមិកធម៌ដោយ ខ្លួនឯង (ចាំបាច) ចំពោះបុគ្គលណា ។ តថាគតមិនមានអាចារ្យទេ មិនមានបុគ្គលដទៃស្មើន៍ង៍តថាគត ឡើយ កង្សែលក់នេះ ព្រមញំង៍ទៅ ប្រាប់ តថាគតជាអរហន្តក្នុង លោក ជាសាស្តាខ្ពស់ផុត ជាអ្នកត្រាស់ដំងីដោយ ប្រពៃ ចំពោះខ្លួនឯង តថាគតមានសេចក្តីត្រជាក់ មានក្វេង កិលេសលត់ហើយ ។

សម្បូរស្បែលឫសម្បុរថ្ងៃ ។

មហោទត្តកេ ឧបកាដីវិកវត្ថ

ជម្ចុក្ក ប់ នេះ កញ្ចំ កាស់ជំ ប៉ាំ

អនុក្ខស្មី លោកស្មី អហញឹ អមតនុន្តកិន្តិ ។

យថា ទេ ទុំ អាវុសោ បដ្ឋានាស់ អហេសំ

អនន្តជិះ នោះគំ ។

មានិសា វេ ជិនា ហោះខ្លំ យេ បត្តា អាសាក្ត្លាយ់

ជិតា មេ ទាបតា ជម្លា តុស្សាហមុបក ជំណេត់ ។

រារុ រ៉ុឌ្ដេ ៩ឧយោ មាឌ្នុរយោ ស់ពេលរំរុហេខ្_(e) រុមិ

សំសំ ឱ្យខៀត្យ ខុម្មក់ កហេត្យ បញ្ជាមិ ។

១ ឧ. ហុបេយ្យ អាវិសោធិ ។
 ម. ហុបេយ្យាវិសោធិ ។

មហាខុត្តក: រឿងឧបកាជីវក

ឥឡូវតថាគតទៅកាន់ក្រុងនៃពួកជនអ្នកកាស់ដើម្បីនឹងសំដែង

ធម្មចក្ក (ដោយបំណងថា) តថាគតនឹងទូងនូវស្កូរគឺអមតនិញ្ជូន

ចំពោះសត្វលោក ដែលងងឹតគឺអវិជ្ជាកំពុង គ្របសង្កត់ ។

•បកាជីវកក៏តថថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្ដេញខុនអ្នកថាយ៉ាងណា
អ្នក(គួរដើម្បីបាននូវឈ្មោះ) ថា អន្តជំន:(យ៉ាងនោះឯង) ។ ព្រះសម្មា

សម្ពុទ្ធ (ទង់មានព្រះពុទ្ធដីកាទៀតថា ។

ជនទាំងឡាយណា បានដល់នូវធម៌ សម្រាប់ធ្វើអាសវៈ
ឲ្យអស់ទៅ ជនទាំងឡាយនោះឈ្មោះថា ជិនៈ (ជាអ្នក
ឈ្មះកិលេស) ប្រាកដដូចជាតថាគតដែរ ។ តថាគត
បានឈ្មះបាបធម៌ទាំងឡាយហើយ ម្នាល៖បកៈ ញោះ
ហេតុនោះ ទើបតថាគតបាននូវឈ្មោះថា ជិនៈ (ជាអ្នក
ឈ្មះបាបធម៌) ។

អាលព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែមនព្រះពុទ្ធដីកាយ់ នែះហើយ «ប-កាដីវិកពោលពាក្យថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ពាក្យយ៉ាន៍ហ្នឹង ពិតមែនហើយ (ថាហើយ) ក៏ងក់ក្បាលហើយកាន់យកផ្លូវទុស (គឺដើរបែកផ្លូវគ្នា) ចៀស ចេញទៅ ។

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

(၂၈) អុនសោ អង្គារ អង់តំលើច ខារួង, ឧរ-មានោ យេជ ពារាណសំ ឥស៌បគជំ ម៉ិកឆាយោ ಯದ ರಮ್ಮಿಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾ ಕ್ಷಾರಿಕುಕ್ಷಕ ನ ಕಡೆಳುಳು ಮು បញ្ជាក់ហ ក់គ្នា កកវន្នំ នូវតោ វ អាកច្ចនំ និស្វា-ជ អយាមឃុំ សណ្ដាបស់ អល់ អាវុសោ សម-ណោ តោតមោ អាតុខ្លួន ពាហ្ស៊ុកោ បទានាំព្រ អាវត្តោ ពាហ្ស្វាយ សោ នៅ អភិវាខេត្តព្វោ ខ សត់ដានដោល សមា ឧឌ្ឌណ្ ឧឌ្ឋសេខមុំ អភ្ន ទោ អស់ ឋបេនព្វំ ស េ អាគាន្ត្និស្បត់ និសីនិស្ប-ត់តំ ។ យថា យថា ទោ ភភក មញ្ជក្តិយេ ភិក្ខុ ឧបសុស្ត័មត៌ គថា គថា គេ បញ្ជាក្លិយ ភិក្ខុ សភា-យ គេខ្មុំយាយ អស្សា្ទ្រ អង្ខេំ បច្ចុស្សា ឃុំ គោ កក់ តោ បត្ត់ បំ ប ជិក្តុ ហេ សំ រ កោ អស់ ខ ខ ញា-មេស៍ ឯកោ ទានោនក់ ទានប៉ូបំ ទានក៩លំក់ **ខុប**ធិក្ខិប **។** ឧសីឧិ ភភក បញ្ជាត្ត អាស ឧ ។ ឧសដ្ឋ ទោ ភភព ទាខេ ចគ្គាលេស៍ ។ អច់សុក្រក់នឹ

វិនយប់ដក មហាវត្ត

(១៤) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់(ខ្ងែយាងទៅកាន់ហារិក តាមលំដាប់ហើយក៏យាងចូលទៅ ក្រង់ពារាណសី រួចហើយ (ទង់យាងទៅ ឯដសិបតនមិតទាយវន សំដៅទៅរកកន្លែងដែលបញ្ចុះគ្និយកិត្តនៅ បញ្ជាត្តិយកិត្តបានឃើញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគយាងមកអំពីចម្ងាយ លុះ ឃើញ ហើយក៏ធ្វើប្តេជាគ្នាថា ម្នាលអាវ៉ុសោ សមណគោតមនេះជាអ្នក បតិបត្តិដើម្បីលោកឃ្វាតបាកព្យាយាមហើយ វិល ត្រឡប់ដើម្បីភាវៈ លោក ឥទ្យវនេះលោកនិមន្តមក យើងទាំងអស់គ្នាមិនគួរថ្វាយបង្គំ មិនគួរក្រោក $m{e}$ ឲ្យលេសកទេ មិនគួរទទួលយកបា $m{\epsilon}$ ចំបែរបស់លោកឡើយ ប៉ុន្តែយើង ត្រវៃក្រាលអាសន:បម្រង់ទុក បើលោកនឹងបង់គង់ក៏គង់ចុះ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគយាងចូលទៅរកបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុដោយប្រការណា ១ បញ្ជវគ្គិយភិក្ខុ ពុំងនោះក៏មិនអាចដើម្បីជិតនៅ ក្នុងពាក្យប្រេយបេស១ន ដោ**យប្រការ** នោះ ៗ បាន ឡើយ ក៏ស្រាប់តែក្រោក ទទួល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្វះទទួល យកធ្យត្រចីវររបស់ព្រះអង្គ ១៖ ក្រាលអាសន:ថ្វាយ ១៖ដម្ងល់ទឹកណង ព្រះបាទ យកតាំងសម្រាប់រង្គ្រោះបាទនឹងឈ្មាន់រង្គ្រោះបាទមកថ្វាយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគន៍លើអាសន:ដែលបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុទាំង ឡាយរៀបចំទុក ហើយ ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ ហើយក៏ទ្រង់ហង៍ព្រះបាទទាំងពីវ ។

មហាខន្ធកេ បញ្ជូវគ្គិយភិក្ខុវត្ថុ

សាមេខ ៤ មារុំ មោស្តេខ ៤ មាន់ស្នេ ។ វារុំ វុត្តេ ភភក បញ្ជុំក្តិយេ ភិក្ខុ ឯ៩ឧវេប មា ភិក្ខុវេ អាហ ភិក្ខាវ តេខាក សេ សម្មាសម្ពុធ្វោ ជុំឧស្ដ ភិក្ខាឋ សោទំ អមសមជ៌កទំ អហមជុសាសាម៌ អហ់ ဆမ္မွဴ ေၾကးခဲ့ $^{(h)}$ ဟာမာရက်မွဴး $^{(m)}$ စာဆီစာမွ္ဆမာအာ က**င်း**-រស្សេ យសុត្ត្រាយ គុលប៉ុត្តា សគ្ននៅ អការស្មា អនការិយំ បត្វជន្តិ គនឧត្តត្តាំ ត្រិញ្ចុ បរិយបរិយោសាន ខ្មែរ ខែ មេ មេលំ អភិញ្ញា មេ ក្ខិតាត្យ ឧបសម្បជ្ជ វិហាស្បែត ។ ឃុំ វុគ្គេ មញ្ជុះក្លួយ កិត្ត្ ភកវត្ត តាយ បដិបនាយ តាយ ឧុក្ភាការិកាយ នៅជ្យួក $^{(L)}$

[•] ឱ. សមុខាបរថ ។ ៤ អហមនុសាសិស្សាមិ អហ៍ ធម្មំ ទេសេស្សាមីតិ កត្ថបិ បោះ ត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ឥតោ បរំ សព្វបោត្តកេសុ តថាសទ្ចោ ទិស្សតិ ។ សោ បន យស្មា យឋានុសិដ្ឋិត្តិ បទំ បដិបដ្ឋមានាតិបទេ កិរិយាវិសេសនំ ហោតិ តស្មា អតិប្រភោតិ ទង្ហីត្វោ ។ តេន តំ វង្ហើញ សោធិត៌ ។ ៤ នៅ អង្ឈីគ្គមាតិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

មហាខត្តកៈ រឿងបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុ

ទើបបញ្ជវគ្គិយកិត្តហៅ [ពុះដ៏មាន [ពុះភាគ ដោយចំ [ពុះនាមផងី ដោយ ពាក្យ ថា អាវុសោផង៍ ។ កាលបញ្ជវគ្គ័យភិក្ខុទាំងីឡា យពោលពាក្យហៅយ៉ាងីនេះ ហើយ (ពរភគវន្តមុនី (ទង់មាន (ពះពុទ្ធដីកាយ នៃនេះនឹងបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុទាំង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងអស់គ្នាកុំហៅតថាគតដោយចំ ឈ្មោះនឹងពាក្យថា អាវុសេឡើយ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតជាអរហន្ត សម្មាសមុទ្ធហើយ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរ ថ្ងែងសោតថ្ប-សា ទ ចុះ ឥឡូវតថា គតនឹង [បៀន ប្រដៅនូវអមតធម៌ដែល តថា គត ត្រា សដឹង ហើយ ឥឡូវតថាគតនឹងសំដែងធម៌ ក៏កុលបុ ត្រាំងឡាយដែលចេញចាក ផ្ទុះ ហើយហ្គួស គ្នុងភាពនៃបុគ្គលគ្មានការងារជា ប្រយោជន៍ដល់ផ្ទុះដោយ ប្រពៃ ដើម្បីប្រយេជន៍ដលអនុត្តរធម៌ណេ អ្នកទាំងឡាយកាលបើបាន ប្រតិបត្តិគួរតាមពាក្យប្រដៅរបស់តថាគតហើយ ពុំយុរឡើយមុខជានឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយបញ្ហាខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះចំពោះអនុត្តធេម៌^(១) នោះជាទី០ផុត នៃមគ្គ[ពហ្ថាយ: នឹងសម្រេចស[មាន្ទនៅដោយឥរិយាបថ **ទាំ**ង៤ ។ កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទ្ធង់មានព្រះពុទ្ធដីកាយ"ងនេះ**ហើ**យ បញ្ជវគ្គិយភិក្ខុក៏ពោលពាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រិព្រះគោ-តមេដ៏មានអាយុ ព្រះអង្គមិនទាន់បានត្រាស់ដឹងនូវ៖ ត្តវិមនុស្សធម្ម ជាធមិ

អនុត្តរធមិ គឺព្រះអរហត្តដល ។

វិនយប៊ីដីពេ មហាវិគ្គោ

ឧត្តាមនុស្សជម្មុំ អលមាំយញ្ជាណឱស្សនាំសេសំ គាំ បន ត្វំ ឯតហើ ពាហ្ស៊ុកោ បជានវិព្ពន្តា អាវ**េត្តា** ពាហុហ្វាយ អជ៌គម៌ស្បូស ឧត្តាមេឧស្បូជម្មុំ អលមាំ-យ្យាលាខ្មាំជុំមុខ ។ ស្ដុំ ម៉ូន មនុង គ្នាំ-វត្តិយេ ភិក្ខុ ឯនឧវេជ ឧ ភិក្ខុវេ នេះកេ ពេហ្សុំ-កោ ឧ បខាឧវិព្ពះ ឧ អាវ ត្តោ ៣ហុហុយ អរហំ ភិក្ហា តេថាកតោ សម្មាសម្ពុធ្វោ ឱ្ធសាថ ភិក្ខា្ឋា សោត់ អមតមជិកតំ អសមនុសាសាទំ អហំ ជម្នំ នេះ សេច្ច យថាឧុស៌ថ្នំ បឌិបជ្ឈមានា ឧច្ចិរស្បៅ យស្ប-ត្លាយ គេលបុត្តា សម្មនៅ អការស្មា អន្តការិយំ បត្វជន្តិ នឧឧន្ត្យំ ត្រូញចាំយបាំយោសាធំ ឧ៍ដ្ឋេវ ឧម្មេ

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

វិសេសដោយញាណនឹងទស្សនៈដ៏ឧត្តមអាចកំបាតបង់ន្ទុវិកិលេស ការ (ប្រព័ត្តិនោះផង៍ ដោយការ (បុគ៌ បុគ្គិ នោះផង៍ ដោយអំពើដែលអ្នកដ-ទៃធ្វើតាមបានដោយកម្រផង ឥទ្យវនេះ ព្រះអង្គ បតិបត្តិ ដើម្បី ឈ្មោក ប្រើន ហើយ ឃ្វាតចាកព្យាយាមហើយ វិលត្រឡប់មកដើម្បីលោកច្រើនហើយ កំនង់ ជាន ត្រាស់ ជំងំ ឧត្តវិមនុស្ស ធម៌ជំរិសេស ដោយញា ណ**នឹង សុវុន: ដឹ** ឧត្តមអាចកំបាត់បង់នូវកិលេសដូចមេចបាន ។ លុះបញ្ជាគ្និយកិត្តទាំងទ្បាយ ពេលពាក្យយ៉ាងនេះហើយ ទើបព្រះជំមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល យាងនេះនឹងបញ្ជវគ្គិយកិត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតមិនមែនបតិ-បត្តដើម្បី លោក ច្រើន ទេ មិនឃ្វាត ចាកព្យា យាម ទេ មិនវិល ត្រឡប់ ដើម្បី ្រោត ច្រើនដូរ ថ្នះ ខេ ម្នាលក់ក្លាធិន្យាយ តថាគត់**ជានជាអរហន្តសម្នា**-လမ္မာ့ေတြက မကာက္ခံစာဆို ေျပာ ၾကစားဆို ေျပာတ္ျပြန္ ေလာ့ အပ္မွာလာမွာ ေ តថាគតនឹង េហ្វិន ប្រដៅនូវ ត្រះនិញ្ជាន ដែលតថាគតបាន ត្រាស់ដឹង ហើយ ឥឡូវតថាគតន៍ង៍សំដែងជម កំកុលបុត្រទាំងឡាយចេញចាក់ផ្ទះហើយ ប្លូសក្នុដ្ឋភាពនៃបុគ្គលមិនមានការងារជាប្រយោជន៍ដល់ផ្ទុះ ដោយប្រពៃ ើម្យា ក្រយោជន៍ដល់អនុត្តពេម ណា អ្នកទាំងឡា យកាលបើបានប្រតិ-បត្តគួរដល់ពាក្យប្រដៅរបស់តថាគតហើយ ពុំយូវឡើយ មុខជានឹងបាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ដោយ ជាជាខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះចំពោះអនុត្តរធម៌នោះ

មហាខត្តពេ ចញ្ចវិគ្គិយភិក្ខុវិគ្គ

សយ់ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បដ្ឋ វិហ៌ស្បីថាតិ ។ ឧុត៌យម្បី ទោ បញ្ជាក្តិយា ភិក្ខុ ភកវឌ្ពុំ ឯគឧរេវចុំ ។ ខេ ។ ឧុគ៌យម្បី ទោ ភគវា ខញ្ជាក្តីយេ ភិក្តុ ឯគ-ឧកេខ ។ ខេ ។ តត៌យម្បី ទោ ខញ្ជុំក្តិយា ភិក្តុ ភកវត្ត រាឌ៩ប្រេត្ត មាណត្ សេ ខ្លុំ ស្សាស្រា យោឌគ ឧរូលាល តាយ ឧត្តឧភភា មាល ខេត្តប្រមាញ ខេត្តឡើយ ឧត្តាមនុស្សជម្មុំ អលមាំយញ្ហាណឧស្សន្ទិសេស គឺ ឧខ ខ្ញុំ វាខរស្ន សាល់ហ្វំ យោ ឧបាខ្សុំ ដើម មារ ខើ សល់លាក អត្ថមក្សីស្ទ ន់ខ្សាំឧថ់ អាវិត គឺ អហគ្នា៣-ឈ្យាលាខស្សារស្នៃ ។ រារ វុឌ្ដេ ភភក ចញ្ជុំក្ដាយ ភិក្ខុ រាំភពរេស អភិជាលា៩ មេ លោ តម្លេ ភិក្ខុវេ

[🎍] វា. អញ្ញាប៉ិក្ខិត មេតន្តិ ។

មហាខន្ធកៈ រឿងបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុ

ជាទី្ឋផុតនៃមគ្គព្រហ្មវិយៈ នឹងសម្រេចសម្រាន្តនៅ ដោយឥវិយាបថ ទាំង៤ ។ បញ្ជវគ្គិយកិក្ខទាំងឡាយពោលពាក្យនេះនឹង(ពេះដ៏មាន(ព្រះភាគ ជាគំរប់ពីរដង៍ផង ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកានេះ នឹងបញ្ជវគ៌្មឃកិត្តទាំងឲ្យ យជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ។ បញ្ជវគ្គិយកិត្តទាំង ទ្បាយពោលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគំរប់បីដងទៀតថា បពិត្រ ព្រះគោតមដ៏មានអាយុ ព្រះអង្គមិនទាន់បាន ត្រាស់ដឹងខ្លែងត្រូវមនុស្សធម៌ ដោយញាណនឹងទស្សនៈដ៏ទុត្តម ភាបកំហត់បង៍នូវ តិលេស ដោយការប្រព្រឹត្តិនោះផង ដោយសេចក្តីប្រតិបត្តិនោះផង ដោយ អំពើដែលជនដទៃធ្វើតាមបានដោយកម្រនោះផង ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គ្លប្រតិ-បត្តិដើម្បីលោកច្រើន ឃ្វានចាកព្យាយាមហើយ វិលត្រឡប់ដើម្បីល្មោក ្រើន នឹងបានត្រាស់ដឹងទុត្តវិមនុស្សធម៌ ជាធម៌វិសេស ដោយញាណ នឹងទសុន្រ:ដឹងគ្មមាចតំបាត់បង់ទូវតិលេស ដូចម្ខេចបាន ។ កាលបើ **បញ្ចុះគ្គិយភិក្ខុទាំងទ្បាយពោសពាក្យ្យ**៉ង់នេះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ e្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកានេះនិងបញ្ជវគ្គិយកិត្តទាំងឡាយថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ អ្នកទាំងទ្យាយចូរពិចារណា មើលឱ្យពាក្យបេសតថាគតឥឡូវនេះ ដុចគ្មានឹងកាលមុនអំពីកាលឥឡូវនេះដែរឬទេ ។ បញ្ជវគ្គិយកិត្តទាំងឡាយ តបថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យហ្នឹងព្រះអង្គមិនដែលពោលទេ ។

វិនយចិដិកេ មហាវិក្ដោ

អាហ កិត្តា៤ ត**ជាឥតោ ស**ម្មាស់**ព្ពុះ ជុំ**ឧស់៩ ភិក្ខាឋ សោត៌ អមតមដ៌កត់ អហមនុសាសាម អហ ឌន្ទំ នេសេទ យថាខុសិឌ្ន៍ ខឌិខជ្ជមានា ឧចិកក្បា យស្បីស្លាយ ស់លេជ់ស្លា អតិមាញ ចេលជុំ អ្នមស្ពំ ២សិច្ចក្រស្នេយសម្ សយ់ អភិញ្ញា សញ្ចិតាត្យា ឧបសម្បដ្ឋ វិហ ស្បែងថាតិ ។ អសុគ្គិ ទោ ភភុវ មញ្ជាភ្នំយេ ភិក្ខុ សញាបេនុំ ។ អ៩ទោ បញ្ជាក្តិយា ភិក្តុ ភកវេន្តំ សុស្សូសឺស្ សោន់ ជ្នល់សុ អញ្ញាយ ខំតំ ជ្រដ្ឋារបស់ ។

(១៣) អ៩ទោ ភភា បញ្ជាក្តិយេ កិត្តូ អាមន្តេស៍ ទ្វេមេ កិត្តាវេ អន្តា បញ្ជាំគេខ ឧ សៅតញា ។ យោ

វិនយចិដិក មហាវគ្គ

ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត់ជានជាអរហន្តសមាសម្ពុទ្ធ ហើយ មាលភិក្ខាទាំងឡាយអ្នកទាំង ឡាយចូរ ប្រង់សោតឲ្យសាទចុះ។តថា-គតនឹង [បៀន [បដៅ [ពះនិញ្ជានដែលតថាគតជាន្ត្រាស់ដឹង ហើយ ឥឡូវ តថាគតន៍ងសំដែងធម[ិ] ក៏កុលបុត្រ**ទាំង**ឡាយចេញចាក់ផ្ទះបួសក្នុងភាព នៃ បុគ្គលមិនមានការងារជាប្រយោជន៍ដល់ផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ កាលចើអ្នកទាំង ឡាយ ប្រតិបត្តិគួរតាមពាក្យប្រដោ ដល់អនុត្តរធម៌ណា *រ*បស់តថាគត ពុំយុរ ឡើយ មុ**ខជា**នឹងទាន ធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ដោយ ហ្ម្រែ ១៩ឯឱក្នុងបច្ចុប្សនេះខេះ ពោះអនុត្**រ**ធម៌នោះ ជាទីបំផុត នៃមគ្គ្យាហ្ចារិយៈ: ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅដោយឥរិយាបថ្យាំង៤ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពុនអ.ចញាំងចញ្ជវគ្គិយកិត្តទាំងឡាយឲ្យយល់ច្បាស់ (ក្នុងពេលនោះ) **។** លុះ ត្រាជាទាង ក្រោយ បញ្ជវគ្គិយកិក្ខុទាំង ទ្បាយតាំងចិត្តស្លាប់ព្រះដ៏មាន (ពះភាគ ផ្ទៀង៍នូវសោតប្បសាទហើយផ្គង់់ចិត្តដើម្បីដឹង៍ច្បាស់ ។ (១៣) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខ្ទុំត្រាស់ហៅបញ្ចវគ្គិយ- $\hat{\sigma}_{\hat{\sigma}}$ က်နေ့္တယမက တေယြ ကြာလက် မာလက္ခ်က္ကိန္ေျပာ အမ်ားမက္သ $\mathfrak{S}^{(\mathbf{a})}$ ទាំ**ង**ពីរ (បការនេះ គឺបព្ទជិតមិនគួរសេពគប់ឡើយ ។ (ធម៌អមទាង**ទាំ**ងពីរ o ពាក្យខេះប្រែចេញពីបាលីថា អត្តា ។ អត្ត ប្រែថា ទីបំផុត តែក្នុងទីខេះប្រែថា អម**ភាង**

១ ពាក្យខេះប្រែបេញពីបាលីថា អត្តា ។ អត្ត ប្រែថា ទីបំផុត តែក្នុងទី ខេះប្រែថា អម្ទាង គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិលាមក ថោកទាប នៅអមទាងទាំងពីរ ខែមដ្ឋិមាបដិបទា ដែលជាផ្លូវប្រតិបត្តិ កណ្តាល ។

មហាខត្តកេ ធម្មជក្កប្បវត្តនសុត្ត

ពយ់ តាមេសុ តាមសុខល្ខិតានុយោ**តេ** ហ៊ីនោ កម្មោ ទោ៩ដូនិកោ អនវិយោ អនត្តសញ្ជាំតា យោ ರು ಹೆಚ್ಚು ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಭಾವಿಗಳ ಭಾವಿಕಿ សញ្ជាំតា ឃាន នេ ភិក្ខាវេ ខ្យោ អន្តេ អនុបកម្ម មជ្ឈឹមា បដ្ឋិបខា តថាក់តេខ អភិសម្ពុធ្វា ខក្កក់ហើ ញាណ-ಹುಣ್ಣು ತಿರಸಕಾಣ ಸಹ್ಮಾಣ ಸಾಮಾರ್ ಕ್ರಮಿತು-យ សំវត្តតំ ។ ភាតមា ច សា ភិក្ខាវេ មជ្ឈិមា ចដ់ចខា តថាកាតេន អភិសម្ពុទ្ធា ខេត្តការណ៍ ញាណការណ៍ **ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោជាយ ឧិញ្ជាលយ សំ** វត្តតិ អយមេរ អាយោ អដ្ឋខ្លុំកោ មក្តោ សេយ្យថីធំ សម្មាធិដ្ឋិ សម្មាស់ ស្ព្រាស់ សម្មាត់ ម្ពុ

មហាខត្តកៈ ធម្មបក្កប្បវត្តសក្សតុ

(បការនោះគឺ) ការប្រកបរឿយ ១ នូវសេចក្តីជាប់ជំពាក់ដោយកាមសុទ ក្នុងកាមទាំងទ្យាយណា ដែលជាធម៌ថោកទាប ជារបស់អ្នក ្រក របស់បុថុដ្ឋន មិនមែនជារបស់អរិយថុគ្គល មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ (មួយ) ការ(ប្រកបរឿយ 🤊 នូវសេចក្តីព្យាយាមធ្វើខ្លួនឯងឲ្យលំជាកណា តែងនាំមកន្លស់សេចក្តីខុត្ត មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គល មិន(បកបដោយ ប្រយោជន៍ ឡើយ (មួយ) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មជ្ឈិមាបដិបទា (គឺសេចភ្ល (vតិបត្តិយាំងកណ្តាល) មិនប៉ះពាល់នឹងធម៌អមទាងទាំងពីរនោះ $^{(r)}$ តថា-គត់្នេត្តសង់ជ៍ហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ជាចក្តុ (គឺធ្វើឲ្យ កើតសេចក្តីចេះដឹង) (ប្រព័ត្តទៅដើម្បីសេចក្តីម្វាប់កំលេស ដើម្បីស្គាល់ នូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីនិព្វាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ក៏មជ្ឈិមាបដិបទនោះ ដុចម្ដេច ដែលតថាគត ត្រាស់ដ៏ង៍ហើយ ជា សេចក្តីបតិបត្តធ្វើឲ្យកើតបញ្ហាចក្ខុ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីរុម្យាថកលេស ដើម្បីស្គាល់នូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីនិព្វាន (មជ្ឃិមាបដិបទានោះ) គឺអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដុច្ចម្ដេច អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ នោះគឺ សេចក្តីឃើញត្រូវត្ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវត្ វេហាត្រូវត្ ការងារត្រូវត្

๑ รีไรห์ถืนษิหษาลท์ลถีมเลา: ฯ

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

សស្ដាអជ្ជាប់ សស្ដាប់យ ខេដ្ឋ សន្ដិស ខ្លះ សម្លាសមាន់ ។ អយ់ ទោ សា ភិក្សា មេជា មៃ ខេដ្ឋ នោ សមាកនេះ អភិសម្ពុទ្ធា **ខ**ក្ខុកាល ញាណកាលៅ នុចសមាយ អភិញ្ញាយ សម្លោលយ នំព្យាលាយ សំវត្តគំ ។

o ព្យាធីបី ទុក្ខាតិ ឥទ៌ បទំ វិភ គ្នេ ទុក្ខសច្ចតិទ្ទេសបាល់យំ ន អាតតំ តេនៅ វិសុទ្ធិមគ្គេបិ ទុក្ខសច្ចតិទ្ទេសេ តំ ន ឧទ្ទិដ្ឋិ ។ ធម្មចក្កប្បវត្តសត្តន្គបាល់យំយៅ បន ឯបល់ព្គតិ ។ គណ្ តេត្តវិមស្ស វិចនេ អញ្ញត្ត ច អវិចនេ ការណ៍ វិម៌សិតព្វំ ។ ឥមស្មីញ្វ ហិនេ សោកបរិទេវិ-ទុក្ខទោមស្សុបាយាសាបំ ទុក្ខាតិ វិភ គ្គេ ទុក្ខសច្ចតិទ្ទេសេ អាគត់ ឥធ បន តំ នត្ថិ ។ តត្ថាបំ ការណំ បរិយេសិតពុន្តិ តតិយសារត្ថទីបនីជីកា ។ ៤ សពុត្ត ទុក្ខសមុខយំ អរិបាសច្ចំ ទុក្ខតិរោធ៌ អរិយសច្ចន្តិ ទិស្សតិ ។ តម្បន់ ទុក្ខតិរោធតាមិនី ដើមទា អរិយសច្ចន្តិ បាល់យា ន សមេតិ ។ គេតាយំ អម្លាក់ អនុមតិយា សេធិតោតិ វេទិតពោ ។

វិនយប៊ីដិក្ខ មហាវិត្ត

ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រវេទ សេចក្តីព្យាយាមត្រវេទ ស្មារតីត្រវេទ ការដម្កល់ចិត្ត ត្រវេទ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មជ្ឃិមាបដិបទនេះឯងដែលតថាគត ត្រាស់ ជំងឺលើយ ជាសេចក្តីបតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ហាចក្តុ តែងប្រព័ត្តទៅដើម្បីសេចក្តីម្នាំ ស្នើស្នាល់នូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយសច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដឹងនូវអរិយ្ច សច្ច ដើម្បីតិបាស់ដី មានស្វិច ស្វិច ស្វិច សច្ច ដើម្បី ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច សច្ច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិច ស្វិច ស្វិចិត្ច ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិតិស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិតិស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ច ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ច ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិត្ត ស្វិចិ

(១៤) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក៏សេចក្តីខុត្តនេះឯង ហៅថា អរិយសច្ច គឺកំណើត (ទាំង៤មានដលាពុដជាដើម)ជាកងខុត្ត ១ សេចក្តីបាស់គ្រាំ គ្រាជាកងខុត្ត ១ ពួកដម្ងឺដំកាត់ជាកងខុត្ត ១ សេចក្តីស្លាប់ជាកងខុត្ត ១ ដំណើរ ប្រសបច្ចូល ដោយសត្វនឹងសង្ហារមិនជាទី សេខ្យាញ់ទាំងខ្យាយជា កងខុត្ត ១ សេចក្តី ព្រាត់ ប្រាសបាកសត្វនឹងសង្ហារជាទី សេខ្យាញ់ទាំង ខ្យាយជាកងខុត្ត ១ បុគ្គល ប្រាជ្ញា ជាជា មិនសុខវត្តនោះ (ដូចបំណង់) ជាកងខុត្ត ១ បើពោលដោយសង្គេប ឧបាទានក្ខន្ធទាំង៩ (មានរូប១ន្ធ ជាដើម) ជាកងខុត្ត ១ ។ ម្នាលកិត្តទាំងខ្យាយ ហេតុជាដែន កើតនៃកង់ ខុត្តនេះឯង ហៅថា អរិយសច្ច គឺតណ្តា (១) នេះឯង ជាធម្មជាតិនាំសត្វ ឲ្យកើតទៀត ប្រកបដោយសេចក្តីកែបាយនឹងសេចក្តី តែក តែអាល ជាធម្ម-ជាតិនាំសត្វឲ្យ តែក តែអាល នៅក្នុងកពនោះ ១ (បុក្ខង៍អាវម្មណ៍នោះ១)

១ តណ្ណា ប្រែថា ចំណង់ សេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីអន្ទះអន្ទែង សេចក្តីច្រុលប្រាល់ សម្រេក ។

មហៈខត្តពេ ធម្មចក្កប្បវត្តសុក្តតិវិធញ្ញាណំ

កោមតណា ភាគណា វិភាគណា ។ ៩៩ ទោ បន ភិក្ខាវេ ខុក្ខាធិរោ នេ $^{(0)}$ អាវិយសខ្ញុំ យោ នស្សយេវ ត់ណ្ដាយ អសេសវិភគន៍រោដោ ចាកោ មដ៏និស្សក្ដា ត់ទី ងយហលោ ឯ មុខ សេ ឧ៦ ម្ពុំណ ន់យុទ្ធប្រភព-តាម៉ាល់ បដ្ចសា អាហែសចុំ អយ មៅ អាហែ អដ្ឋស្ថិតោ មក្ដោ សេយុឌ្រីជំ សម្មាធិឌ្ហី ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ។ អេចថមាស្រែមា ខគ្មើមា ឧយុំ ៩ឧសត្ទ ឃើយ ៩៩-ទានិ ២៣ នុឧទានិ វិជ្ជា នុឧទានិ អាហេតោ ន្ទេច ។ ន ទេ បចិខំ ឧុគ្គ អរិយសច្ចុំ បរិតោ-ពុ យ្យត្ត មេ ភិក្ខាវេ ។ មេ ។ មរិញ្ញាតត្តិ មេ ភិក្ខាវេ អូត្វេ

ទ សព្វត្ថ ទុក្ខសមុខយំ អរិយសច្ចំ ទុក្ខគិពោធំ អរិយសច្ចុន្តិ ទិស្សតិ ។ តម្បន*ិ*ទុក្ខគិពោធ-គាមិនី បដិបភា អរិយសច្ចុន្តិ បាលិយា ន សមេតិ ។ តេតាយំ អក្កាក់ សោធិតោតិ វេទិតញោ ។

មហាខន្ធកៈ ធម្មបក្កប្បវត្តឧស្សុគ្រ ញាណមានបីប្រការ

តណ្ហា នោះដូចម្ដេច តណ្ហា នោះគឺ កាមតណ្ហា (សេចក្ដីប្រាប់ក្នុងកាមកព) ១ កវតណ្ហា (សេចក្ដីប្រាប់ក្នុងរូបកពនឹងអរុបកព) ១ វិកវតណ្ហា
(សេចក្ដីប្រាប់ក្នុងកពសូន្យ ១) ១ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ សេចក្ដី
លេត ខែកង់ខុត្តនេះឯង ហៅថា អរិយសច្ច បានទាងនិញ្ជានធម៌ ដាសកាវៈ
នឿយណាយនឹងរំលត់ដោយមិនមានសេសសល់ ជាសកាវៈលះបង់
គ្រវែងលោល ជម្រះចោល មិនអាល័យ ត្រង់តណ្ហា នោះឯង ។ ម្នាលកិត្ត
ទាំងឡាយ សេចក្ដីប្រតិបត្តនាំសត្វឲ្យដល់នូវ ព្រះនិញ្ជានជា ទីរលត់ នៃកង
ទុត្ខនេះឯង ហៅថា អរិយសច្ច បានទាងអរិយមគ្គបកបដោយអង្គ៨នេះ
ជំងំ អរិយមគ្គបកបដោយអង្គ៨ នោះដូចម្ដេច អរិយមគ្គបកបដោយអង្គ៨ នេះ
ឯង អរិយមគ្គបកបដោយអង្គ៨ នោះដូចម្ដេច អរិយមគ្គបកបដោយអង្គ៨ នេះ
នោះគឺ សេចក្ដីឃើញត្រៃវ ១ ។ បេ ។ ការដម្គល់ចិត្តត្រៃវ ១ ។

(១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ បក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើត ឡើងហើយ បញ្ហាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺកើតឡើង ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនដែលបាន ពុក្ខុងកាលពីមុនមកថា កង់ខុត្ខនេះ ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដូច្នេះ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពន្លឺកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតថា

១ តាមន័យក្នុងអដ្ឋិតថានឹងដីកាថា តម្រេចប្រទេបដោយកាមតុណទាំង ៥ យ៉ាង ហៅថា កាមតណ្ណា តម្រេចក្នុងរូបភពនឹងអរូបភាព តម្រេចប្រទេបដោយសេចក្ដីអាល័យក្នុងឈាននឹង សស្សតទិដ្ឋិ ហៅថា ភាវិតណ្ណា តម្រេចប្រទេបដោយ «ច្ឆេទទិដ្ឋិ គឺយល់ថា សត្វស្លាប់ទៅសូន្យ ហៅថា វិភាវិតណ្ដា ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ងខេថ្មាន្តែមា ៩ ខេត្ត និង ខេត្ត មិន មាន និង។ ទាន់ មញ្ញា ឧឧទាន់ វិជ្ជា ឧឧទាន់ អាហេកោ នុឌខាធិ ។ ៩៩ ឧុក្ខាសមុខយោ អរិយសច្ចុំត្តិ មេ ភិក្ខាប់ បុត្វេ អននុស្សានសុ ឧម្មេសុ **ខ**ក្ខាំ **ខឧទា**និ ញាណំ ឧឧទាឧិ ៥ញា ឧឧទាឧិ វិជ្ជា ឧឧទាឧិ អាហោគោ ឧ្ទទាន ។ នំ ទោ បន្ទំ ឧុគ្គសមុនៈ ယော မၢိယည္ခ်္ ဗဟာႜဂ္ဂန္ဂ်္ဂ (ဗ ဂိုက္မွာ) ၅ (ဗ ၅ ចត្តំ ឧឧទាឧិ ញាណំ ឧឧទាឧ**ិ ចញា ឧឧទាឧិ** វិជ្ជា ធ្ងនាន់ អាលោកោ ធ្ងនាន់ ។ ឥន់ ធុក្ខា-សុ ជម្រុស ចត្តុំ ឧ**ខេត្** ញាណំ ឧឧខាធិ **បញ្**

វិនយចិដិត មហាវិត្ត

កង់ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា មរិយសច្ច បុគ្គលគួរកំណត់ដឹង ។ បេ 🕇 ម្នាល់កិត្តាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ហាកើតទ្បើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្ធឹកើតឡើងហើយ ដល់ តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតថាគតមិនដែលចានពុក្នុងកាលពីមុនមក កង្គុំត្ននោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គលបានកំណត់ \mathcal{L} န်းကိ \mathbf{w} ၅ ရာက $\hat{\mathbf{r}}_{\hat{q}}$ ရာနှို့ရာဏ ပ $\hat{\mathbf{r}}_{\hat{q}}$ ရာနှို့ရေးကို ញា ណ កើត ឡើងហើយ បញ្ហាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឹកើតឡើង ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយដែលតថាគតមិនដែលបានពុក្នុង កាលពីមុនមកថា តណាជាដែនកើតឲ្យើងនៃកង់ឲុក្ខនេះ ឈេះថា អរិយសច្ចដូចេះទ្បើយ ។ ម្នាលកក្តទាំងឡាយ ពន្ធឹកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតថា តណ្ដាជាដែនកើតឡើងនៃកង់ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ចដែលបុគ្គលគួរលះចោល ។ បេ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ចត្ កើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ហាកើតឡើងហើយ វិជ្ជា កើតទ្បើងហើយ ពន្ទឹកើតទ្បើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម្មិត្ត និទ្យាយ ដែលតថាគតមិនដែលចានពុក្ខឯកាលពីមុនមកថា តណ្ដាជាដែនកើតឲ្យើង នៃកង់ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គលលះចោលហើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ចក្ខុកើតទ្បើងហើយ ញាណកើតទ្បើងហើយ បញ្ហា

មហាខត្តកេ ធម្មចក្កប្បវត្តសក្តុតិវិធញ្ហាណ៍

ឧទានិ វិជ្ជា ឧទោនិ អាហោកោ ឧទភានិ ។ ំ ទោ បន្ថំ ឧុក្គ្និពេ អេយែសខ្ញុំ សច្ចិកា-តព្រំ មេ ភិក្ខាប់ ។ បេ។ សញ្ចិកាតេខ្លិ មេ ភិក្ខាប់ នុឧទានិ ៥៣ នុឧទានិ វិជ្ជា នុឧទានិ អាហោះកា នុឧទាធិ ។ ៩៨ ឧុក្ខាធិរោជកាមិធី ២៩២នា អាំយ-ស្នំខ្ញុំ ខេ ភ្លុំ ពុំ ពុំ អេចម៉ែលាំខេម ខគេមា ចត្តុំ ឧឧទាឧ ញាណ៍ ឧឧទាឧ ចញ្ញា ឧឧទា**ឧ** វិជ្ជា ឧឧទាឧ៌ អាហោកោ ឧឧទាឧ៌ ។ តំ ទោ មឝ៌ឧ៍ ឧុគ្គាន៍ពេជតាមិនី បដ៌បនា អរិយសថ្នំ ភាប់តព្វន្តិ មេ ភិក្ខាវ ។ មេ ។ ភាវិតត្ថិ មេ ភិក្ខាវ មុ ត្វេ

មហាខុត្តក: ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ញាណមានបីប្រការ

កើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្ធឹកើតឡើងហើយ ដល់ត-ឋាគតក្នុងជម៌ទាំងឡាយដែលតឋាគតមិនដែលបានឮក្នុងកាលពីមុនមកថា និញ្ជានធម៌ជាទីវលត់នៃកង៍ទុក្ខនេះ ឈ្មោះថា អវិយសច្ចដូច្នេះឡើយ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពន្ទីកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតថា និញ្ជូនធម៌ជា ទីរលត់នៃកង់ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គលគួរធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើង ហើយ ញាាណ កើតឡើងហើយ បញ្ហាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឹកើត ទ្បើង ហើយ ដល់តឋាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលតឋាគតមិនដែលបាន ពុក្ខង៍កាលពីមុនមកថា និព្វានធម៌ជាទីវលត់នៃកង់ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គលបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ហាកើតឡើងហើយ វិជ្ជា កើតឡើងហើយ ពន្ទឹកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម្មិត្តិងឡាយ ដែលត្រថាគតមិនដែលបានពុក្ខង៍កាលពីមុនមកថា សេចក្តីប៉តិបត្តិនាំសត្វ ឲ្យដល់នូវនិញ្វាននេះឈ្មោះថា អរិយសច្ចដូច្នេះទ្បើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ ពន្ធឺកើតឡើងហើយ ដល់តឋាគតឋា សេចក្តីបតិបត្តិនាំសត្ឲ្យ ដល់និត្យានជាទីវលត់នៃកង៍ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គល គួរចំរើន ។ បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើត

វិនយបំជំពា មហាវិគ្គោ

អននុស្សានសុ ជម្មេសុ ខេត្តិ នុឧទានិ ញាណ៍ នុឧទានិ បញ្ញា នុឧទានិ វិជ្ជា នុឧទានិ អាហេ-កោ នុឧទានិ ។

(១៦) យារៈស្នាំដាំ គេ ម្ដីណ ។ មុខេត់ ឧមិទាំ អាំយស់ខ្មេស សុវត្ថិសាវត្ថំ ទា្ធសាការ យថាភូន់ ញា-ណឧសុន្ត្រំ ឧ សុវិសុន្ធំ មហោស៍ នេះ តាវាហំ ភិក្ខុវេ ស នៅគោ ហោគេ សមាគ្រា ស ព្រិញ្ត្រេ សសុទ្រ-យា ស្រីលា្យ ឧស្ព មន្ត្រេងមហិ្ស មន់្សំ សតា្ស សេត្ត នេះ មុខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ភ្នំ ខេត្ត ខេត្ ကော မောက်လူကျောင်းမောက် အေ့က် မောက်ကောက် အောင်း មជិន្ត្តំ ខ្វានសាគារំ យ៩ាភ្វុន៍ ញាលានស្បន់ សុវិសុខ្វុំ អយោស៍ អយ់ហ៍ ភ័ក្ដាវេ សនៅកេ លោកេ សមា-။ေလ ကေးစြည်းမေး ကေးမ်းရာက စြာသိုဟာက ရောက ស នៅមជុស្សាយ អនុត្តាំ សម្មាស ម្ពោធិ៍ អភិសម្ពីទ្វោ ជជំណីស្ន a ឈិហាឃំ ឧប គេ ឧមរិច្ច និ

[🍳] ម. 🤋 អភិសម្ពូទ្វោតិ ។

វិនយចិដិត មហវិត្ត

ទ្បើង ហើយ បញ្ញាកើត ឡើង ហើយ វិជ្ជាកើត ឡើង ហើយ ពន្លឹកើត ឡើង
ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយដែលតថាគតមិនដែលបានពុក្ខង្ កាលពីមុខមកថា សេចក្តីប្រតិបត្តិនាំសត្វឲ្យដល់នូវនិត្យានជាធិរលត់នៃកង ទុក្ខនោះឯង ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ដែលបុគ្គលបានចំរើន ហើយ ៗ

(၅៦) ရာကက္ခ်ိန္မာ့မ်ားရက္သြား များရွားေတြ ကော့ ကနေလး(နွား (ការដឹងការឃើញ) តាមពិត មានបរិវដ្ដ: ៣ មានអាការ: ๑๒ យ៉ាន៍ នេះ ក្នុងជាិយសច្ចទាំងឡាយ៤ នេះបេសតថាគត នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធ ត្រឹមណា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក៏មិនទាន់ប្រេជាខ្លួនថាជាអ្នក ត្រាស់ដឹងចំពោះនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ប្រសើរ ក្នុងលោក ព្រមទាំង ខេវលោក មារលោកនឹង[៣**ហ្មលោក** ក្នុងព**ញ្ចកសត្វ**ព្រមទាំងសមណ-ត្រា**ហ្មណ៍ ទេវតានឹ**ងមនុស្សត្រឹមនោះ ។ ម្នាលកិក្ខាទាំងឡាយ **ម្យ៉ាង ទៀត ញាណ «ស្សនៈ តាមពិត មា**នបរិវដ្ដ: ៣ មានអាការ: ១២ **យ៉ាង៍នេះ** ក្នុងអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នេះរបស់តថាគតបរិសុទ្ធ ហើយក្នុង កាលណា ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ទើបតថាគតប្ដេញខុនថាជាអ្នក ត្រាស់ដឹង ចំពោះនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញា ណដ៏ប្រសើរ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទៅលោក មាវ លោក ព្រហ្ម លោក ក្នុងពព្វក្នុសត្វ ព្រមទាំងសមណ្យាញណ៍ ទៅតានឹងមនុស្ស ក្នុងកាលនោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ទស្សនកិច្ចគឺ ការដឹង កើត ឡើងដល់តថា គតថា មិទុត្ត (គឺអរហត្តផល) បេសតថាគត

[•] អម្លាក់ បោត្តកំ ឋយេត្វា សព្វត្ថ យេតោវិមុត្តីតិ បាហិ ទិស្សតិ ។ សោ ន យុដ្ឋតិ ។ កស្មា ។ ន កេវិលំ យេតោវិមុត្តិ ឥធ អធិប្បាតា បញ្ញា វិមុត្តិបិ ឥធ គហិតា ។ ៤ ឥសោ បរំ ឥទមរោប រាគវា អគ្គមនា បញ្ជវិគ្គិយា ភិក្ខុ រាគវិសោ ភាសិតំ អភិនន្ទុន្តីតិ ឱរោបិយបោត្តកោ អាគត់ ។ អញ្ញត្ថ បន ន ទិស្សតិ ។ អនគ្គលក្ខណៈសុត្តន្លេ បន សព្វត្ថ ទិស្សតិ ។ គាតិយសាវត្ថុទីបនីយម្បិ ឥមស្មំ សុត្តន្លេ អវិស្សេត្វា អនគ្គលក្ខណៈសុត្តន្លេ វិស្សិតំ ។ អាទិត្ត-បរិយាយេ បន សព្វត្ថ ន ទិស្សតិ ។ ឥមស្មំ ប អាទិត្តបរិយាយេ ប អវិបនេ អនគ្គលក្ខណៈសុត្តន្លេ ប វិបនេ ការណ៍ បរិយេសិតព្ំ ។

បហាខត្ត។: ពុទ្ធទាននឹងធម្មបក្ខុរបស់ពួកទ្រឹះបើរៈមានកោណ្ឌញ្ញៈដាៈដឹម

មិនកម្រើកឡើយ ជាតិនេះផុតត្រឹមនេះហើយ តពីនេះទៅ ភពថ្មីមិន មានឡើយ ។ ក៏កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងសំដែងនូវវេយ្យា-ករណ៍នេះ ធម្មក្នុ^(๑) (ក្អែកឃើញធម៌) ដ៏ប្រាស់ចាក់ធូលីគឺពគាទិក្តិលេស ហ្វ្រែសចាក់មន្ទិល (គឺទិជ្ជិនឹងវិចិតិច្ចា) បានកើតឡើងដល់កោណ្ឌញាកិត្តជំ មានអាយុថា ធម្មជាតណាមួយដែលកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំង អស់នោះក៏លេត់ទៅវិញជាធម្មតា ។

(១៧) ក៏កាលបើព្រះធម្មចក្ក ដែលព្រះជ័មានព្រះភាគឲ្យប្រព្រឹត្ត
ទៅ (គឺ (១៨ សំដែនដូចគេបង្វិល) (យ៉ាងនេះ) ហើយ កុម្មទៅតាទាំងឲ្យយ
បន្ទឹន្យស្សសពូថា ព្រះធម្មចក្កហ្នឹងមិនមានចក្កដទៃក្រៃលែងជាង ទោះបី
សមណៈក្ដី ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ទៅភាក្ដី មារក្ដី ព្រហ្មក្ដី ដន់ឯណានិមួយ
ក្ដីក្នុងលោក មិនអាចបដិវត្ត (កែប្រែ) បានឡើយ (ឥឡូវ) ព្រះជ័មាន
ព្រះភាគ (១៨ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានហើយ ក្នុងដល់បតនមិតទាយ់នៃ ជិត
ក្ដីពោកណ៍ ។ ទៅភានៅក្នុងស្ថានចាតុមហារាជិកៈទាំងឲ្យយញ្ជូ
សំឡេងរបស់កុម្មទៅតាទាំងឲ្យយលើយក៏បន្ទឹន្យស់ឡេង (ថាដូចគ្នា) ។

សារត្តទីបនីដី៣ថា ធម្មចក្ខុនោះ បានខាងមគ្គ ៣ ខាងក្រោម គឺសោតាបត្តិមគ្គ ១ សក ទាតាម៌មគ្គ ១ អនាជាម៌មគ្គ តែក្នុងអដ្ឋកថា ធម្មចក្កថា ធម្មចក្កុងទីនេះ សំដៅយកសោតាបត្តិមគ្គតែម្យ៉ាង ។

វិនយប់ជីកេ មហាវក្ដោ

ចាតុម្មារជំភាន់ នេងនំ សខ្ទុំ សុទ្ធា តាវត្តីស នេង សន្ទជុស្សាវសុំ ។ ខេ ។ យាមា នេវា... តុសិតា នេវា ... ចំម្នាន់ នេក... បន្ថើមិនក្សេឌី នេម " [ម៉ូស៊ីយ-ញ្យ ខេដ្ឋ មានិត្តមារាណមាំ ឯ ពុឌដែន្ស យួយ បា ស្លំ ស្ត្រានេ គ្នេស ក្នុស ១គិន្ ಕಣ್ಣಿಸ್ಕ್ರಿಯೆ ಕಾರ್ಡಿಯಾವ ಗ (ಮಿರ್ಮೆಯಾವ ಗ ಚಾಗಿತ ಗ មារេខ វា ឲ្រញ្ជូនា វា គោនខំ វា លោកស្មិត្តិ ។ ឥតិហ နေင စကောင $^{(0)}$ နေင ဗုတ္ခုန္ရင ဟား စြက္ခုလာကာ សម្ដោ អត្តក្ដុំ ។ អយញ្ ឧសសហស្បី លោកជាតុ សឌ្ឍុំសម្បយ្ឌាំ សាម្បាលធ្វា ។ អព្យម្យាលេវា ខ នុខ្សា-ពេ ជុំកាសេ លោគេ ទាតុពេលសំ អតិក្តាម្ម នេវាជំ អញ្ចស់ នៃ កោ គោឈ្លាញ អញ្ជស់ នៃ កោ គោ-ណ្ឌុះ ។ ៩៩១៩ អយស្នា កោណ្ឌាស្ប \mathfrak{m} ကောင်း \mathfrak{m} ကွေး \mathfrak{m} ကွေး \mathfrak{m} ကွေး \mathfrak{m} ကွေး \mathfrak{m}

[េ] តេ ឥ ភោ បរំ ឌ.ម. បោត្តកេសុ ភេស លយេសាត៌ អត្ថិ ។ ៤ យេកុយ្យេស ឥតិស ទៀបក្ខិត្តោ។ សោ សមាប ្នោ ទដ្ឋិញោ ។ ៣ ឌ.ម. ឥម៌ ឧទាសំ ។ ៤ ឌ.ម. អញ្ញាតកោណ្ឌញ្ញោ ។

វិនយចិជិត មហវត្ត

ខេវតានៅក្នុងស្ថានតាវត្តឹង្យត់ង់ ឡាយពូសំឡេងរបស់៣តុម្មហារាជិតៈខេ-វតាទាំងទ្យាយ ហើយក៏បន្ទឹន្តវស់ឡេង(ថាដូចគ្នា)។ បេ។ ទេវតា នៅក្នុងស្ពាន ទេវតានៅក្នុងស្ពានតុសិតទាំងឡាយ ... ទេវតានៅក្នុង ស្ថាននិមានរតីទាំងឲ្យ យ...ទេវតានៅក្នុងស្វានបរនិម្មិតវេសវត្តីទាំងឲ្យ យ... ទេវតាដែលរាប់ក្នុងពពុកនៃ ព្រហ្មទំង់ទ្បាយក៏បន្ទឹន្យសុរសពុថា ព្រះធម្ម-ចក្តហ្គឹងមិនមានចក្តដទៃ គ្រៃលែងជាង ពោះថិសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្ដី មារក្ដី ព្រហ្មក្ដី ជនឯណានីមួយក្ដី ក្នុងលោកមិនអាចនឹងឲ្យ ប្រព័ត្តទៅបានទ្បើយ (ឥឡូវ) ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទែន់ឲ្យប្រព័ត្តទៅ បាន ហើយ ក្នុងឥសិបតនមិត្តទាយវន ជិត ក្រង់ពាកណសី ។ សំឡេង (កងវំពង៍) ក៏លាន់ឲ្យឡើងទៅដកថដល់ ព្រ ហ្មរណៈកក្នុង ខណៈនោះ ក្នុងមួយ វំពេចនោះ ដោយបែករដ្ឋច្នេះ ។ រីឯលោកធាតុទាំងមួយហ្មឺននេះក៏ក**្រឹ**ក វំ ពើកញាប់ញ័រ ។ ទាំងពន្ធីភ្ជុំធំទូលយៃមេមាណមិនបានកន្ទង់លើសអានុ-ក៏កើត (ជាកដទ្បើងក្នុងលេក ភាពរបស់ទេវតាទាំងឡាយ នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទឹន្ធវិទទានក់ចាថា អ៊េហ្គឺ កោណ្ឌញៈ ពុន ត្រាស់ដឹងពិត ហើយ អើហ្នំ កោណ្ឌញ: ពុន ត្រាស់ដឹងពិត ហើយ (តោះហេតុនោះពាក្យថា អញាកោណ្ឌពា:នេះឯង ក៏បានជាប់ជានាម របស់(ពះកោណ្ឌភាភិភ្នុងមានអាយុ

មហេខត្តកេ កោណ្ឌញ្ញាទីនំ ធម្មបក្ខុំ

(១៤) អនុសោ អាយូស្មា អញ្ជាធា អញ្ជាធិ ខ្មុំ ១១ ខ្មុំ ខ្មុំ មិន្តិ មិន្តិ ប្រសារ ប្រាំ មិន មាន នេះ មិន មិន្តិ ប្រសារ ប្រាំ មិន្តិ ប្រសារ ប្រាំ មិន មាន ប្រាំ មិន មាន ប្រាំ មិន មាន ប្រាំ មាន បាន ប្រាំ មាន ប្រា

(១៩) អនុលោជម្តុំ សព្វត្តំ ជំពោជជម្ពី ។ នាយ ខ្លុំ អនុសាស់ ។ អនុលាស្បា ភក្សា ភាព ជាបា គាល់ ខ្លុំ បានបង្កំ ខ្លុំ ខ្លួំ ខ្លាំ មេ មានាជំ ព្រំជំ នៃមហំ ជម្ពីប្រាស្បា អនុសាស់យៈ មានាជំ ព្រំជំ នៃមហំ ជម្ពីបក្តុំ ខ្លួំ ខ្លាំ ខ្លួំ ខ្លាំ ខ្លួំ ខ្លាំ ខេនា ខ្លាំ ខ្លាំ

មហាខុត្តកៈ ធម្មចក្ខុរបស់ពួកព្រះ ថេរៈមានអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈជាដើម

(១៨) គ្រានោះ ព្រះអញ្ញា កោ ឈ្នួញ: ដ៏មានអាយុបាន ឃើញអរិយសក្ខធម៌ ហើយ បានដល់អរិយសក្ខធម៌ ហើយ បាន គ្រាស់ដឹងអរិយសក្ខធម៌
ហើយ បានចុះចិត្ត ស៊ីបក្ខុងអរិយសក្ខធម៌ ហើយ ធ្ងងផុត សេចក្តីសង្ស័យ
ហើយ បាសចាក់សេចក្តី ងឿងធ្លល់ ហើយ ដល់នូវ សេចក្តី ភ្ញៀវ ភ្ញា មិន
បាច់ ដឿស្តាប់បុគ្គលដ ៃក្នុងសាសនា នៃ ព្រះសាស្តា ខេបកាបទូលព្រះដឹ
មាន ព្រះភាគយ៉ាង៍ នេះថា សូម ទៃ ន់ ព្រះមេត្តា ប្រាស ខ្ញុំ ព្រះអង្គគួរបាន
នូវបព្វជ្ជា គួរបាននូវ មបសម្បទាក្នុងសំណាក់ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះ
ដឺមាន ជោគ ទៃ ន់ ត្រាស់ហៅថា អ្នកចូរមកជាក់ត្តូចុះ ហើយមាន ព្រះពុទ្ធដីកាថា សាសនធម៌ តថា គត់ ពោលល្អ ហើយ អ្នកចូរ ប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មពិយៈ
ធម៌ ដើម្បីនឹង ធ្វើនូវនិត្តានជាទីបំផុត នៃកងទុក្ខដោយ ប្រពៃចុះ ។ ព្រះពុទ្ធជីកានោះ ឯងជា «បសម្បទាវបស់អញ្ញាកោ ឈ្នួញៈ ដំមាន អាយុនោះ ។

(១៧) លំជាប់តទៅ ព្រះជីមានព្រះភាគខ្មែរពោលខូន្មានប្រៀន

ប្រដៅភិត្តដ៏សេស ក្រៅពីអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញភិត្តនោះដោយធម្មីភេមា ។

លំដាប់នោះ ព្រះជីមានព្រះភាគភំពុងពោលខូន្មានប្រៀនប្រដៅដោយ

ធម្មីភេមា ធម្មចក្ខុដ៏ប្រាស់លាក់ធូលី ប្រាស់លាក់មន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់វប្ប
ភិក្ខុដ៏មានអាយុផង៍ ដល់ភទ្ទិយភិក្ខុដ៏មានអាយុផង៍ថា ធម្មជាតណាមួយ
ដែលកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតិ វាំងអស់នោះក៏រល់ត់ទៅវិញជាធម្មតា ។

វិនយចិដ្ឋា មហវិគ្គោរ

តេ ធ្នើជស៊ី ឧសភសិ ខ្លួនសិ ធ្វេស ខ្យួនសិ យា សត្ត សាសនេ ភគវន្តំ ឯគឧរេវចំ លភេយ្យាម មយំ ភាន្តេ ភភាគោ សន្តិកោ បព្ទផ្លំ លភេយ្យាម ន្ទសម្បន្តិ ។ រៀថ ភិក្ខុវេវភ ភគវ អវេច ស្វ-ក្ដាតោ ឧម្មោ ខមេ ព្រល់ខ្មែញ មេស្មា ឧុក្ខាស្ប អត្តាំហែហៈតំ ។ សា ។ គេហំ អាយុស្គ្នាធំ ឧប-សម្បូនា អយោសំ ។ អ៥ េខា ភគវ ត្នេះសេសេ ភិទ្ធា នីញារក ត្តា ^(១) ឧម្ម័យ ភេសាយ ជុំវឌ៌ អនុសាស៌ ។ យ់ នយោ ក់ក្នុ ចំណ្ឌាយ ចក្វៃ អាមារន្តិ នេះឧ នព្យុក្តា យាខេត្ត $(^{b})$ ។ អ៩ខោ អាយុស្មុតោ ខ មហានាមស្បា អាយស្មាតា ខ អស្បារ្ជិស្បា ភគ-វតា ಐ၌ဟော ကဗၢေဟ ရှီ/ဒီယဗာတဒိ អនុសាស់.

o ឥតោ បរំ ឧ. ម. ហេត្តពេស ឥមិតា និហារេនាតិ បាឋ មេ អត្ថិ ។ ៤ ភព្វិ្ធិយា យាបេន្តីតិ កត្ថបិ ហេត្តពេ ទិស្សិតិ ។

វិនយចិដក មហាវិឌ្គ

ក់ភ្លូលឥឡាយពីរអង្គគឺ វប្បៈនឹងកទ្ទិយៈនោះ បានឃើញអរិយសច្ចធម៌ ហើយ បានដល់អរិយសច្ចុធម៌ហើយ បាន ត្រាស់ដឹងអរិយសច្ចុធម៌ហើយ ជានចុះចិត្តសិថក្ខុងអរិយសច្ចធម៌ហើយ ធ្វង់ផុតសេចក្តីសង្ស័យហើយ ជ្រាសចាកសេចក្តីងឿងធ្លល់លើ**យ** ដល់នូវសេចក្តីក្វៀវក្វា មិនជាច ដឿស្តាប់បុគ្គលដទៃក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មាន ន្សប់ពុជ្ជា គួរបាននូវឧបសម្បតក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះ ដ៏មានដោគ ទ្រឹង់ ត្រាស់ហៅថា អ្នកទាំងទ្បាយចូរមកជាកិត្តចុះ ហើយ ត្រាស់ថា សាសនធម៌ តថាគតពោលល្អហើយ អ្នកទាំងឡាយចុវ ប្រត្រឹត្តព្រហ្មរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវនិព្វានជាទីបំផុតនៃកង៍ទុក្ខ ប្រពេច៖ ។ ត្រះពុទ្ធដីកា ខោះឯង ជាឧបសម្បទាវបស់ប្បៈនឹងកទ្ចិយ:ភិក្ខុ ដ៏មានអាយុទាំងនោះ ។ លំដាប់តទៅ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួល កត្តដែលភិក្ខុទាំង ឡាយនាំមកអំពីស្រុកមកថ្វាយ ហើយ ទ្រង់ពោលខ្លួននេ **់**បៀនប្រដៅភិត្តទាំងទ្បាយពី**រ**អង្គគឺ មហានាមនឹងអស្សដ្ឋិ ក្រៅពីភិត្ត ប្រុង្គិត កោណ្ឌញៈវប្បៈភទ្ទិយៈនោះដោយធម្មភថា ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយបអង្គ តែចទៅចិណ្ឌូចាត់ទាំមកនូវវត្តណា ឥសីទាំង៦អង្គី (គឺព្រះសម្មាសមួន ១ បញ្ជាគ្និយកិត្តទាំង ៥) ក៏ញ៉ាំង៍អត្តភាពឲ្យប្រែព្រឹត្តទៅដោយវត្តនោះ **។** លំដាប់នោះ ព្រះជ៏មានព្រះភាគកំពុងពោលទូន្មានប្រៀនប្រដៅដោយ

មហាខន្ធពេ កោណ្ឌញ្ហាទីន៍ ធម្មចក្ខុំ

លេខានាចំ អំជុំ វ៉ុសមល់ ឧទ្ទទ្ធុំ ឧឧទាទិ យុធ្ខ័ញ្ អាត់ឧ៣៩គឺ មាន់ខ្ញុំ ចូលេខ៩គីខ្លុំ រា ខេ ខ្ទុីឌី៩គីរ ဝန္လင်္ဆာ နဲ့ နောင်္ဆာ ရေးကေလး အေနာင္တာ နည္တိုင္ခ်မွာ မ်ိဳး វិកតតថំតាថា វេសាដ្ឋេច្បត្តា អចច្បេច្ចយា សត្ថ សាសាធ ភកវឌ្គំ ឯតឧវេវឌ្គំ លភេយ្យម មយំ ភធ្លេ កក់ សេដ្ឋភេស បញ្ជុំ លភេយ្យម ឧបសម្បធ្ខំ ។ រា៩ ភិក្ខុវេវត៌ ភកវា អវេខ ស្វាក្ខាតោ ខម្មោ ខ្យម ត្រូញ្ចុំ សេឡា ឧុក្ខុស្បូ អន្តកាំហៃហេតា ។ សាវ តេស់ អាយស្ព្លាធំ ជុំបស់ម្បីខា អយោសំ ។

មហាខន្ធក: ធម្មចក្ខុរបស់ពួកព្រះថេរៈមានអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញះជាដើម

ធម្មកថា ធម្មក្ដដ៏ប្រុសហកធុលី ប្រុសហកមន្ទិល បានកើតឡើងដល់ មហានាមជ័មានអាយុផង៍ ដល់អស្បដ្ដិជំមានអាយុផង៍ថា ធម្មជាតណា មួយ ដែលកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះក៏រលត់ទៅវិញជា ធម្មតា ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយពីរអង្គគឺ មហានាមនឹងអស្សដ្ឋិនោះបានឃើញអ. រិយសច្ចធម៌ហើយ មានដល់អរិយសច្ចធម៌ហើយ មាន ត្រាស់ដឹងអរិយសច្ច-ធម៌ហើយ បានចុះចិត្តសិបក្នុងអរិយសច្ចធម៌ហើយ ធ្ងង់ផុតសេចក្ដីសង្ស័យ ហើយ ប្រាសចាកសេចក្តី ងឿងធ្លល់ហើយ ដល់នូវសេចក្តី ភ្ញៀវគ្វា មិន ច្នាច់ដឿស្តាប់បុគ្គលដទៃគ្នងសាសនានៃព្រះបរមសាស្តា ទើបក្រាបទូល ពែះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា េប្រុស ខ្ញុំពេះអង្គទាំង ទ្យាយគួរបាននូវបព្ទជ្ជា គួរបាននូវ «បសម្បទាក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះ កាគ ។ ព្រះដ៏មានដោគ ទ្រង់ ត្រាស់ហៅថា អ្នកទាំងឡាយចូរមកជាភិក្ខុចុះ ហើយ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា សាសនធម៌ តថាគតពោលល្អហើយ អ្នកទាំង ទ្យាយចូវប្រព្រឹត្តព្រហ្មរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវនិញ្ជានជាទីបំផុតនៃកង់ទុក្ខ ដោយប្រពៃចុះ ។ ព្រះពុទ្ធវាថានោះឯង ជាឧបសម្បទាវបស់មហានាម និធីមសុជ្រ្ជិជ៏មានអាយុទាំងនោះ ។

វិនយប់ដីកេ ម៉ំហេវ៉ូស្ដៅ

(២០) សព្ទស ឧធមាន ខេត្ត មានទើន វ្លំ ក់ក្បេ មនត្ត ។ ប្រញា ហិន ក់ក្បេ អត្តា អក-္ နောက္ျဖတ္ခဲ့ နောက္ဆက္ လက္ခ်ေတာ့ တစ္ခန္ **င** រំពេ រា, ដេ រិត ឈេម រា, គេ រិត ស មឈេមខ្លួ រ យ្មា ខ សេ ភ្នំ វេរិត្ មុខ ស ឧសា វិត្ មាយ២-က မော့နီးမွာ အ ေတမ်ိန္မွာ ໂစ ရာပူ ဧေ ໂစ္ ေလာမ် រាំ ទេ រ៉ូច ខា ម ហេ មុខ្លួ ។ ផ្ទេស មខ្arphi ។ ឋឧល ខ ហិធំ ក់គ្នាឋ អត្តា អក់វិស្ប ឧយ៌ធំ ឋឧលា សេយ ក្សនើលា បមើន ឧ នេយក វារុ នេ វេឌល ហោតុ ឃុំ មេ វេឌល មា អហោស៊ីតិ ។ យ្មា ខ ខោ ភ្នំ វេឌនា អនុត្តា នុស្មា វេឌនា មាយ ក្សុខិត្ត ខ ខ សម័ន្ទ នេខភភា វារុ គេ

ទ វេទស ភិក្ខុវេ អស្ត្រាតិ កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយប៊ិជិក មហាវិគ្គ

(७०) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់ត្រាស់ហៅបញ្ជវគ្គិយភិក្ខុ ទាំងទ្យយមក ហើយ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូប **គឺវា**ងកាយ**ជា** ณา เช็งบเละสารชมจูลติลโษล รุชเละก็ษิลลชา ็บโต็ลเดา เสีย jm -ពាធគឺជម្លឺដំកាត់ ឡើយ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន(នូវអំណាច)ក្នុងវូប**ឋា** សូមឲ្យរូបបេស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបបេស់អញយ៉ាងនេះ ទ្វើ**យ ។** ម្នាលកិក្ខទាំងទ្យាយ រូបជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះហេតុនោះជានជាវូបចេះ វូបថា សូមឲ្យរូបរបស់អញ្ចូល នៃនេះទៅ សូមកុំឲ្យរូបរបស់អញ្ចូល នែនេះ ឡើយ ។ វេទនាមិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ โชเงิรเกา เช็เรียมเละเสารชางจุลติลโษล เรียมเละก็ษิลลบุรีโชโติล *ទៅដើម្បីអាពាធឡើយ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន(នូវអំណាច)* ភ្នុ**ង** វេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវេទនារបស់អញ យាងនេះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនាជាអនត្តាពិតមែន េញ៖ ហេតុនោះបានជាវេទនាចេះតែv vត្តទៅដើម្បីអាពាធ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គvមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវេទនាថា សូមឲ្យវេទនារបស់អញ យាំងនេះទៅ

ក្នុងជី៣ថា រូប់ អនត្តា រូបមិនមែនជារបស់ខ្លួននោះ សេចក្តីថា រូបមិនប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចចំត្ត ១ មិនមានម្ចាស់ ១ សោះសូន្យ ១ ជាសត្ត្រូវចំងចិត្ត ១ ។

ឋ៩៩៤ ស្រាត់ ត្រូវ នេះ នេះ នេះ មា មលោកខ្លួំ ។ សញ្ញា (🕻 អជតា ។ សញា ខ ហិខំ កិត្ថាប់ អត្តា អក់វិស្ប ជ ញ្ចុំ មេឃ មាយ១៣ មាមទី៣ ១ ៤១៩ ១ ေကာဏ ညို မေ ကေးကာ မောက္ရ ညို မေ ကေးကာ မာ ម ពេលក្នុង ភាព ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្ន ត្សា សញ្ញា អព្ទាធិប សុវត្តិ ខ ខ លុភ្គិ សញ្ជាប ស្រំ មេ សញ្ជា ហោតុ ស្រំ មេ សញ្ជា ម៉ា ភិក្ខុឋេ អត្ថា អភាស្ប៉ុសុ ឧ យ៉ុឧំ សង្ខា្វា អាពាಐយ ស់។ ត្លេយj លត្ថេខ សន្ទាកសុ សិ[†] ខេ សន្ទាក ហោត្ ស់ មែសស្ថាស្រ មេលេសុឆ្គិ ។ យស្មា ៦ ទោ ភិក្ខាប់ ស់ខ្ញុំរា អនុត្តា តុស្នា ស់ខ្ញុំ នេ ខ លត្តិសេಘ្យុស ឃុំ មេសេಘ្ហា ហោត្តូឃុំ មេ ស**ថ្នា**n មា អហេសុខ្ញុំ ។ វ៉ាញា $\omega^{(m)}$ អឧត្តា ។ វ៉ាញា ω ាញ្ញា

១-៤-៣ ឥពោ បរំ ភិក្ខុវេតិ កត្តបិ បោត្តតេ ^{ខុ}ស្សតិ ។

ទៅ សូមកុំឲ្យវេទនាវបស់អញ្ចូយ នៃខេះឡើយ ។ សញ្ញាមិនមែន ជារបស់ខ្លួន ឡើយ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនណា បើសញ្ញា នេះជា รบหวุรติสโษร หញาเระล็ยรลบูโบโติสเศเนียูโคาภานเว็บ ๆ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន(នូវអំណាច)ក្នុងសញ្ញាថា វបស់អញ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសញ្ញាវបស់អញ យ៉ាងនេះធ្វើយ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ សញ្ជាជាអនគ្នាពិតមែន េញ្រះហេតុនោះហ៊ុនជា សញ្ហាចេះតែប្រព័ត្តទៅដើម្បីអាពាធ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំ-ណាច) ក្នុងសញ្ជាថា សូមឲ្យសញ្ញារបស់អញ្ជ យ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យ សញ្ញារបស់អញ្ច យ៉ាងខេះឡើយ ។ សង្គារទាំងឡាយមិនបែនជារបស់១ន ទ្វេយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ប្រសិន្ធណា បេសផ្ទារទាំងឡាយ នេះជា វបស់ខ្លួនពិតមែន សង្គារទាំងឡាយនេះក៏មិនគប្បីប្រព័ត្តទៅដើម្បីអាពាធ ទ្បើយ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគប្បីបាន(នូវអំណាច) ក្នុងសង្ខារទាំងឡាយថា សូមឲ្យសង្ខារទាំងទ្បាយរបស់អញ្ចូយ ងនេះទៅ សូមកុំឲ្យសង្ខារទាំង ទ្យាយរបស់អញយ៉ាងនេះឡើយ 🛪 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ខារទាំង ទ្យាយជាអនត្តាពិតមែន េញ្ហែះហេតុនោះបានជាសង្គារទាំងឡាយចេះតែ [ប[ព័ត្តទៅដើម្បីអាពាធ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវអំណាច) ក្នុងសង្គារទាំងទ្បាយថា សូមឲ្យសង្គារទាំងទ្បាយរបស់អញ្ចូយ"ន៍នេះទៅ សុមកុំឲ្យសង្គារទាំងទ្បាយរបស់អញ្ជូយ ងនេះឡើយ ។ វិញ្ចាណមិនមែន

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

တိုင္း နိုးတ္တူ မရွာ နောက်မျို့ ေလ်ာင္း ရိုက္တာလက် မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာတဲ့ မေတာင္း ေတြးေတာ့ သို မေ မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာ လက္ခင္း ေတြးေတာ့ သို မေ မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာ လက္ခင္း ရိုက္တာလက် မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာ လက္ခင္း ရိုက္တာလက် မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာ လက္ခင္း ရိုက္တာလက် မေတာင္း ေတာ့ နိုင္ငံ္တာ မေတာ့ နိုင္ငံ္တာ လက္ခင္း ရိုက္တာလက် မိုင္တာ လက္ခင္း သို႔ မေတာ့လက် မော့ မေတာ့ မိုင္တာ လက္ခင္း ရ

វិនយប់ដក មហាវគ្គ

ជារបស់ខ្លួន ទ្បើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្បាយ ប្រសិនណា បើវិញ្ញាណនេះ ជារបស់ខ្លួនពិតមែន វិញ្ញាណនេះក៏មិនគហ្វីប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីអាពាធ ឡើយ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលគហ្វីបាន (នូវអំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណ របស់អញយ៉ាងនេះទៅ សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ វិញ្ញាណជាអនត្តាពិតមែន ព្រោះ ហេតុនោះបានជា វិញ្ញាណ ចេះ តែប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីអាពាធ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលមិនបាន (នូវ អំណាច) ក្នុងវិញ្ញាណថា សូមឲ្យវិញ្ញាណ របស់អញយ៉ាងនេះ ទៅ សូមកុំ ឲ្យវិញ្ញាណរបស់អញយ៉ាងនេះ ឡើយ ។

(৮๑) ព្រះបរមសាស្ត្រ (ខ្មែន់ត្រាស់ស្លូវថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ្យាយ
អ្នកទាំងឲ្យយសំគាល់នូវសេចក្តីនោះថាដូចម្តេច រូបទៀងឬមិនទៀង ។
បញ្ចវគ្គិយកិត្តទាំងឲ្យយកាបទូលថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន រូបមិន
ខៀងខេ ។ (ខ្មែន់ត្រាស់សួរថា របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះ
ជាខុត្តឬជាសុខ ។ កាបទូលថា បតិត្រៃអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះ
ជាខុត្ត។ ខ្មែន់ត្រាស់សួរថា ក៏របស់ណាដែលមិនទៀង ដែលជាខុត្ត
មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា គួរួឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវរបស់នុះថា

មហាខត្តពេ អនត្តលក្ខណសុត្តអនិច្ចកថា

អត្តាត់ ។ លោ មោត់ ភធ្លេ ។ ៤៨៩៦ ធំឡា ។ អច់ឡា ကရို⁽⁰⁾ ၅ မည်တွေ ကရွေး ၅ ယံ ဗေလးစ်ပွံ ဒုဏ္တိ က ရိ လျစ် វាតិ ។ ឧុក្គាំ ភណ្ឌ ។ យំ បភាធិច្ចំ ឧុក្គាំ វ៉ាប ំណោមដម្លំ ក្សេ ថា ខ្មុំ មាន មាន ក្សេស្សិន្ត ខ្មុំ គ្នា ក្រសាធម្សិ ស្រា មេអត្តាភិ ។ ភោ មេាត់ ភក្តេ ។ សញ្ញា ធំច្នា វា អធិទ្ធា វាត់ ។ អធិទ្ធា ភ ខ្លេ ។ យំ បខា ខិច្ចំ ខុត្ត ំ វា តំ **សុខ៌ វាតិ ។ ឧុត្ត៌ ភានេ្ត ។ យំ បនានិខ្ញុំ ឧុត្ត៌ វិបរិណាម**-ឌគុំ សបុំ ៩ & មានបំពង្សឹង វាង គត រាមោលឧទ្វិ

១ វេទសទីសុ ២ទេសុ តំ ក៏ មញ្ញថ ភិក្ខុវេតិ វេទស ភិក្ខុវេតិ បាយ៉ា កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

+ នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្វនអញ ។ ក្រាបទូលថា បពិត្រិព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ឺងនោះទេ ។ (ពិះបរមសាស្តា မြန် ြန်းလည်းတာ ကြေးမောင်္ခြေနပွဲမှာနေတြန $^{(0)}$ ၅ ပက္ကန်နို့ယ်ကိုနွာ၏ ရေဂျယ [កាបទ្យល់ថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន វេទនាមិនទៀងទេ ។ ទ្រង់[តាស សូរថា របស់ណាដែលមិនទៀត របស់នោះជាឲុក្ខប្មជាសុខ ។ ក្រាប **ទុ**លថា **បពិត្រព្រះ**អង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាខុត្ត ។ ទ្រង់ត្រាស់សូរ ថា ក៏របស់ណាដែលមិនទៀង ដែលដាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រលដា ធម្មតា គ,វប្ត ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនុវវបស់នោះថា នុះវបស់អញ នុះជា អញ នុះជាទូនអញ ។ ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បី នឹងយល់ឃើញយ៉ាងនោះទេ ។ ព្រះបរមសាស្តា (ទង់ ត្រាស់សុរថា សញ្ញា អង្គដ៏ចំរើន សញ្ញាមិនទៀងទេ ។ ទ្រង់ត្រាស់ស្ទួរថា ក៏របស់ណាដែល មិនទៀន របស់នោះជាទុក្ខប្លុជាសុខ ។ ក្រាបទល្រថា បពិត្រៃព្រះអង្គដឹ ចំរើន បេសនោះជាខុត្ត ។ [ខុន៍[តាស់សុវថា ក៏របស់ណាដែលមិនទៀន ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា គួរូឬ ដើម្បីនឹងយល់ឃើញនូវ

វិនយប់ដកេ មហាវិវត្តា

ស្រា មេ អត្តាតិ ។ លោ ហេតំ ភ ខ្លេ ។ សង្ខាក ខិច្ចា ក អន់ទ្វា វាត់ ។ អន់ទ្វា ភាគ្លេ ។ យំ មភាធិទ្វុំ ឧុត្តា វា នំ សុខំ វាតិ ។ ឧុត្តំ ភាន្តេ ។ យំ មភានិចំ្ ឧុក្តុំ វិបរិ-យោឧឌគ្និ យល្ជំ ខំ យឧជធ្ធម្បីខ្ញុំ វាឌុ ឧឧ វាមោ-សមស្មី ឯសោ មេ អត្តាតិ ។ នោ ហេតំ ក នេ ។ វិញា. ឈាំ ឧិទ្ទុំ ជា អភិទ្ទុំ ជាតិ ។ អភិទ្ទុំ កាខ្លេ ។ យ៉ា មនា គិទ្ទុំ ឧុគ្គាំ វា តំ សុខ វាតំ ។ ឧុគ្គាំ ភ នេ ។ យំ បជា ខំប៉ុ ឧុគ្គាំ វិប្រណាមជុំ ភាល់ ជុ តំ សមជុបស្ប៉ុត់ ឯតំ មម ស់សោសមស្ម៌ ស់សោ មេ អត្តាត់ ។ នោ ហេតំ ភៈភ្លេ ។

វិនយប់ដិក មហាវិត្ត

របស់ នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាខ្លួនអញ ។ ក្រាបទូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញយ៉ងនោះទេ ។ ព្រះ បទេសាស្ត្រ [នង់ ត្រាស់សុរួថា សង្គារទាំងឡាយ ទៀងឬមិន ទៀង ។ បញ្ចុ-វគ្គិយភិក្ខុទាំងទ្យាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្គារទាំងឡាយ មិនទៀងទេ ។ ទ្រង់ ត្រាស់ស្លួរថា ក៏របស់ណាដែលមិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្តប្ដជាសុខ ។ ក្រាបខុលថា បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន របស់នោះជាខុត្ត ។ [នុង ត្រាស់សុរថា កំ**របស់ណាដែលមិន ទៀង ដែលជាទុក្ខ មានសេ**ចក្ដី អញ នុះជាអញ នុះជាទូនអញ ។ ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំពីន មិន គួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ យ៉ាងនោះទេ ។ ព្រះបរមសា ស្ដា ទ្រង់ ត្រាស់ស្គរថា វិញ្ញាណ ទៀតឬមិនទៀត ។ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន វិញ្ញា ណមិនទៀងទេ ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ក៏របស់ណា ដែលមិនទៀត របស់នោះជាខុត្ថឬជាសុខ ។ ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចរើន របស់នោះជាខុត្ត ។ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ក៏របស់ណាដែលមិន ទៀត ដែលជាទុក្ខ មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា គួរឬ ដើម្បីនឹងយល់ ឃើញនូវរបស់នោះថា នុះរបស់អញ នុះជាអញ នុះជាទូនអញ ។ ក្រាប ទុលថា បតិត្រិត្រអង្គដ៏ចំរើន មិនគួរដើម្បីនឹងយល់ឃើញ យ៉ាងនោះទេ ។

មហា?ន្ធពេ អនត្តលក្ខណសុត្តយថាភ្លុងញាណ «ស្សនំ

(គុគ) ឧទាខ្មែល ខ្យុខា ពេទ្ធម្សាំ ខែ ងខ្លួន នោះ សសព្វច្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ជុំធ្យាក់ក់ វា សុខុម ។ ស៊ន់ ។ ជញ្ជាំ ។ យុំ នូក ។ សន្ថិកោ វា សត្វ រ៉ូចំ ខេត់ មម ខេសោហមស្ម៌ ឧ មេសោ អត្តាតិ ឯវមេត់⁽⁰⁾ យ៩ាភូត សម្បញ្ជ្រាយ ឧដ្ឋព្វំ ។ យា កាច់ ៥ឧድា អតីតាលាកតប្បក្បញ្ញ អជ្ឈតា ណីតា វេយា ខូបេវា សឆ្នំកោះ វេ សញ្ជាជន៣ ផេនំ មេខ នេះ សេលមស្មិ ន មេសោ អត្តាត់ ឃាំមេតំ យថា-ភូត សម្បុន្ត្រាយ ឧដ្តទំ ។ យា ភាខិ សញ្ញា អតីតា-សាកតប្បច្ចុប្បញ្ញា អជ្ឈត្នា វា ពហិទ្ធា វា ជុខ្សាវិកា វា **សុខុមា វា ហ័យ វា បណ្ឌា វា យា ធូ**ប វា សត្តិកោ វា សញ្ជា សញ្ញា ខេត់ មម នេះសេលមស្មិ ្រ គេហេ អស្ថាត៌ ស្វាមេតំ យជាកូតំ សម្មព្យញ្ញាយ

១ ឯវមេត៌ ១ោតិ កត្តបិ បោត្តកេ ^{ខុ}ស្សតិ ។

មហា? នូក: អនត្តលក្ខណសូត្រ ការដឹងនឹងការឃើញដោយគួរដល់ពិត

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ៤៣:ហេតុនោះ ក្នុងលោកនេះ រូប ឯណាមួយជាអតីតក្ដី ជាអនាគតក្ដី ជាបច្ចុប្បន្នក្ដី ខាងកង្កី ខាង៤ក្រៅក្ដី គ្រោតគ្រាតក្ដុំ ល្អិតក្ដុំ ថោកទាបក្ដុំ ១តមក្ដុំ រូបណាដែលមានក្នុងទី ត្វយក្តី ក្នុងទីជិតក្តី រូបទាំងអស់នោះក៏គ្រាន់តែជារួច (ពុះណ្ណាះឯង) អ្នកទាំងទ្បាយគួរឃើញនូវសេចក្តីនុះ ដោយ ប្រាជ្ញដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិត យាងនេះដូច្នេះថា នុះមនមែនរបស់អញ នុះមិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជា ខ្លួនរបស់អញទ្បើយ ។ វេទនាឯណាមួយជាអតីតក្ដី ជាអនាគតក្ដី ជាបច្ចុ-ប្បន្នក្ដី វាងកង្គក្ដី វាង[ក្ដៅក្ដី គ្រោតគាត់ក្ដី លិតក្ដី ប៉ោកទាបក្ដី ឧត្ដមក្ដ វេទនាណាដែលមានក្នុងទីឆ្ងាយក្ដី ក្នុងទីជិតក្ដី វេទនាទាំងអស់នោះកំ គ្រាន់តែជាវេទនា (ប៉ុណ្ណេះឯង) អ្នកទាំងទ្បាយគួរឃើញនូវសេចក្ដីទុះ ដោយ $\int \varphi$ ជាដ៏ល្អ តាមសេចក្តីពិតយាំងនេះដូច្នេះថា នុះមិនមែនរបស់អញ ÷ នុះមិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជាខ្លួនរបស់អញឲ្យើយ ។ សញ្ជាឯណា មួយជាអតីតក្ដី ជាអនាគតក្ដី ជាបច្ចុប្បន្នក្ដី វាងកង្កី វាងក្ដៅក្ដី គ្រោត-គាត់ក្តី ល្អិតក្តី ម៉ោកទាប់ក្តី ឧត្តមក្តី សញ្ញាណាដែលមានក្**ង់**ខ្សោយក្ត ក្នុងទីជិតក្ដី សញ្ជាទាំងអស់នោះក៏(គាន់តែជាសញ្ញា (ប៉ុណ្ណេះឯង) អ្នក ទាំងទ្បាយគួរឃើញនូវសេចក្ដីនុះ ដោយ ប្រាជាដ៏ល្អ តាមសេចក្ដីពិតយាង នេះដូច្នេះថា នុះមិនមែនរបស់អញ នុះមិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជាខ្លួន

វិនយបិជិកេ មហាវគ្គោ

ឧដ្ឋ ញុំ ។ យេ គេខ៍ សង្ខារ អតីតាលកត់ប្បច្ចុំប្បុំ អជ្ឈត្តា ។ ១ហ៍នា ។ ជំខ្យាំកា ។ សុខុមា ។ ហ័យ ។ បហ៊ីនា ។ យេ ធូប ។ សង្គិកោ ។ សុខុមា ។ សង្ខារ នេត់ មម នេសោមមស្មុំ ឧ មេសោ អត្តាត់ រៅមេត់ យេថា ភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ឧដ្ឋ ញុំ ។ យង្គិញ្ចុំ រញ្ញាឈំ អតីតាលកត់ប្បច្ចុប្បុំ អជ្ឈត់ ។ ១ហ៍នា ។ ជុំខ្បាំកាំ ។ សុខុមំ ។ ហ័ធំ ។ ១ហើតំ ។ យំ ធូប ។ សង្គិកោ ។ សព្វ វិញ្ញាឈំ ខេត់ មម នេសោមមស្ចិ ឧ មេសោ អត្តាត់ រៅមេត់ យេថា ភូតំ សម្មប្បញ្ញាយ ឧដ្ឋ ញុំ ។

[៤៣] ឃុំ មស្ប៉ គិត្តា សេត្ស អរិយស្បារ កោ

វូបស្មីចំ និញ្ចិន្តតិ បាននាយចំ និញ្ចិន្តតិ សញ្ញាយចំ
និញ្ចិន្តតិ សង្ខាបសុច៌ និញ្ចិន្តតិ វិញ្ញាសស្មីចំ និញ្ចិន្តតិ
និញ្ចិន្ត វិជ្ជតិ វិជាកា វិមុច្ចតិ វិមុត្តស្មី វិមុត្តមិតិ⁽⁰⁾

៰ វិមុត្តម្លឺបិ ជាហេ ។

វិនយបិឝិក មហាវិគ្គ

របស់អញទៀយ ។ សង្គារទំង់ទ្យាយឯណាមួយជាអតីតក្ដី ជាអនាគតក្ដី
ជាបច្ចប្បន្នក្ដី ខាងក្នុងត្ដី ខាងក្ដៅក្ដី គ្រោត គ្រាតក្ដី ល្អិតក្ដី បោកទាបក្ដី
«ត្ដមក្ដី សង្គារទាំងឡាយណាដែលមានក្នុងខិត្យយក្ដី ក្នុងខិដិតក្ដី សង្គារ
ទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ក៏គ្រាន់តែជាសង្គារ (ប៉ុណ្ណោះឯង) អ្នកទាំង
ឡាយគួរឃើញនូវសេចក្ដីទុះ ដោយ ប្រាជាដ៏ល្អ តាមសេចក្ដីពិតយាងនេះ
ដូច្នេះថា នុះមិនមែនរបស់អញ នុះមិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជាខុនរបស់
អញទៀយ ។ វិញ្ញាណឯណាមួយជាអតីតក្ដី ជាអនាគតក្ដី ជាបច្ចប្បន្នក្ដី
ខាងក្ដីត្ដីខាងក្រៅក្ដី គ្រោត គ្រាត់ក្ដី ល្អិតក្ដី បោកទាបក្ដី «ត្ដមក្ដីវិញ្ញាណ
ណា ដែលមានក្ដង់ទីឲ្យយក្ដី ក្នុងទីជំនក្ដី វិញ្ញាណទាំងអស់នោះកំ
គ្រាន់តែជាវិញ្ញាណ (ប៉ុណ្ណោះឯង) អ្នកទាំងឡាយគួរឃើញនូវសេចក្ដីទុះ
ដោយ ប្រាជាជីល្អ តាមសេចក្ដីពិតយាងនេះដូច្នេះថា នុះមិនមែនបេស់អញ
+ នុះមិនមែនជាអញ នុះមិនមែនជាខុនរបស់អញទៀយ ។

(២៣) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អរិយសាវកបានស្ដាប់ហើយយល់ឃើញ យាងនេះ ក៏នឿយណាយក្នុងរូបផង នឿយណាយក្នុងវេទនាផង នឿយ ណាយក្នុងសញ្ជាផង នឿយណាយក្នុងសង្ខារទាំងឡាយផង នឿយណាយ ក្នុងវិញ្ញាណផង កាលបើនឿយណាយ (យាងនេះហើយ) ក៏ប្រាសចាក ត្រៅមក ចិត្តក៏ផុតស្រឡះ (ចាកអាសវៈ) ព្រោះកិរិយាប្រាសចាកតម្រេក

មហាខ្លុកេ យសកុលបុគ្គវត្ថុ

ញាណ៍ មេអត់ ទីណា ជាត់ វុស់តំ ព្រួញ្ចាំយំ កត់ កោណ៍យំ ជាមាំ ឥត្តត្វាយាត់ មជាជាតិតំ ។

(៤៥) នេះ ទេ ១៩ សមយេន ៣១៣សិយ៌ យសោ នាម គុលបុត្តោ សេដ្ទិបុត្តោ សុទុមាលោ ហោត៌ ។ នស្ស នយោ ខាសានា ហោឆ្គុំ ឯកោ បោមភ្នំកោ ឯកោ កិច្ចិកោ ឯកោ ស្ប៉ិកោ ។

o អភិនទូស្តីតិ nត្តចិ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។

មហាខន្ធកៈ រឿងយសកុលបុក្រុ

អាលដែលចិត្តផុត ស្រឡះ (បាកអាសវ:) ហើយ ញាណ (របស់អរិយសា
វគទោះ) ក៏កើតទ្បើង ប្រាកដថា ចិត្ត (របស់អញ) ផុតស្រឡះ (បាក
អាសវ:) ហើយ (អរិយសាវកនោះ) ក៏ដឹងច្បាស់ដូច្នេះថា ជាតិ (របស់អញ)
អស់ហើយ មគ្គ ពហ្ចាយធម៌ អញបាននៅរួចហើយ កិច្ចដែលគួរធ្វើ
ឧញាក៏បានធ្វើរួចហើយ កិច្ចឯទៀតក្រៅពីនេះមិនមាន (ដល់អញ) ឡើយ។
(២៤) ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ (ទង់បានសំដែងនូវសុត្រនេះចប់
ហើយ ។ បញ្ជវគ្គិយកិត្តទាំងទ្បាយក៏មានចិត្ត តែកអរកែបាយចំពោះភាសិត
នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ក៏កាលដែលព្រះជ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់
កំពុងត្រាស់សំដែងនូវវេយ្យករណ៍នេះ ចិត្តរបស់កិត្តទាំង៩ រូបបានរួច
ស្វាះហើយបាកអាសវៈទាំងទ្បាយ ប្រាះមិនប្រកាន់ម៉ា (បាអញ ថា
យើង) ទ្បើយ ។ ក្នុងសម័យនោះឯង មានព្រះអរហន្ត ៦ អង្គក្នុងលោកជា
ជម្បង (បាប់ទាំងព្រះជ៏មានព្រះភាគជង) ។

ចច់ ចប់មភាណវ៉ារៈ ។

(៤៥) សម័យនោះឯឪ ក្នុងក្រុងពារាណសីមានកុលបុត្រ (ម្នាក់)
ឈ្មោះយស ជាកូនសេដ្ឋជាបុគ្គលចំរើនដោយសេចក្ដីសុ១ ។ យសកុលបុត្រនោះមានប្រាសាទ ៣ ប្រាសាទ ១ សម្រាប់នៅក្នុងដេវូវជា ប្រុសាទ ១ សម្រាប់នៅក្នុងដេវូវក្ដៅ ប្រាសាទ ១ សម្រាប់នៅក្នុងដេវូវភ្ញៀង ។

វិនយចិដ្ឋពេ មហាវិគ្នោ

សោវស្ស៊ីគេ ទាសាខេ ខត្តារោ មាសេ ជិញ្ជាំសេហ៍ តុរិយេស៍ មរិស្វាយមានោ ន ហេដ្ឋាទាសានំ ងំរោ-တန္း ႔ ၾကသေ ကမ္းမ်ိဳး မယ်စန္မာပါ ရေးစည္ ಕು ಕಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಣಿಕ್ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಕಟ್ មានស្បី ឧឌ្ឌម ខ្មុំ ខ្ទុំ ន្ទុំ នុង ត្រូវ ឧទ្ឋាភិបាល ពេញ ធ្វើធ្វា ងុក្តាម៉ឺ ។ សព្ទុះត្តិយោ ខ គេលេខ្យួឌីទោ ឈា-ಯಾ ನ ಸರ್ವವಿ ದಾಳಾ ಆಗು ಆರೋಪ್ ದಕ್ಷಚಾಗಿ, a-តុជាត្រៃ អនុស សគ់ បាជនំ សុបនំ អញ្ជូស្បា គាច្ រီလော မော်ဆ႑ က လော့ မေဒီဇို့ မေ**ာ်ဆ**႑ ၎။⁽⁰⁾ မာလမွား អញ់ វ៉ាតេស្ឌុំ អញ់ វ៉េ១ឌ្យិត អញ្ញា^(២) វ៉ិច្បល់ចន្ទិយោ សត្វត្ត សុសាធ៌ មពោ ។ ឱស្វានស្បា អាធីនវេវា ខាតុ-ព្រោស់ និព្ទិឍយ ខ៌៖ សណា្ត្រ ។ អ៩ទោ យសោ តុលបុត្តោ ខ្ពះ ខ្មះ ខ្មះ ខ្មះ ខ្មះ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខ្មែរ ខេត្ត ខេត $oldsymbol{t}$ ឌ $oldsymbol{u}$ $oldsymbol{u}$ oldsymbolតាលោ ភាពលិត្យ យេឧ ដំឋេសឧឌ្ធារំ គេឧុបសង្គ័ម៌ ។

[•] ឱ.ម.កច្ឆេ ។ ៤ សព្វត្ថ ន ទិស្សវាយំ បាហៃ អញ្ញាត្រិ មរម្មបោត្តកា ។ អយម្បន តំ អនុវត្តិត្វា សោធិ៍តោតិ វេទិតព្វោ ។

វិនយចិជិក មហាវិគ្គ

យសក្លបុត្រនោះ មាតាបិតាឲ្យពួកអ្នកភ្វេងត្បូតន្ត្រីសុទ្ធសំងឺតែ**សែឥត** មានបុរស ឡើយ ចាំប ម្រឹមស់កំណត់៤ ខែ ក្នុង ជ្រាសា ទស ម្រាប់ នៅ កង្សែដូវក្សេង មិនដែលចុះមកកាន់ផ្ទៃ បា្រសាទខាងក្រោមទេ ។ គ្រានោះ ယာလာဂုလပ္ ခြင်္ခြားလုပ်လူလဲ၊ ကေတာ့မခုံကာမခုံကာ၏ နိုင် ကေလာက္ကလြီး តំពុងប្រៀម ក៏ដេកលក់ទៅជាមុន ឯជនជាបរិសឲ្យក៏ដេកលក់ជា**ខាង** ក្រោយ ។ រីឯប្រទីបដែលគេអុចទុកដោយប្រេងតែងចេះបំភ្វឺទាល់ព្រឹក វាល់ៗយប់ ។ គ្រានោះ យសកុលបុត្រភាក់ពីនិ(ទាមុនគេចុានឃើញជន ជាបរិសទ្យរបស់ខ្លួនកំពុងដេកលក់ ស្ទ្រះមានពិណនៅត្រង់ក្រៀក ស៊ី ខ្វះមានស្គរសម្ភោរនៅ ត្រន់ក ស្វីខ្វះមានស្គរធំនៅក្បែរ**ម្**ង៍ ស្វីខ្វះមាន សក់សោយ $\left\{ \widetilde{N}_{2}^{s} : \Theta \otimes \widetilde{S} \right\}$ មាន $\left\{ \widetilde{N}_{2} : \widetilde{S} \right\}$ មាន $\left\{ \widetilde{N}_{2}$ កុលបុត្របានឃើញជនជាបរិសទ្យបេស់ខ្លួន) ហាក់ដូចជា**ព្រៃស្មសាន** មក ជ្រុកដក្នុងកណ្ដាប់ដៃ ។ យសកុលបុត្រនោះលុះបានឃើញហើយ កេត្តសេចក្តីជំនត្តនចិត្ត ក៏បិតនៅសិបក្នុងសេចក្តីនឿយណាយ។ ទេបយស កុលបុ ត្របន្ទីន្ $t_{
m q}$ ទានក់ចា (ដោយសេចក្តីសង្កេគ) ថា ${
m e}$ ហ្ (ទីនេះ) ច្រក្ខេចបល់ណាស់តើ នុហ្នំ (ទីនេះ) ជំពាក់ក់ក់នៃណាស់តើ ។ គ្រា នោះ យសកុលបុត្រពាក់ (ទនាប់ជើងមាសដើរសំដៅទៅកាន់មាត់ទ្វាវផ្ទះ ៗ

နောင္းက ေျခေါင္း ကို အေလာက္လိုင္း ေျခာင္း မွာ အေလာက္လိုင္း ေျခာင္း မွာ အေလာက္လိုင္း ေျခာင္း ကေလာင္း ေျခာင္း ေတာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေပာင္း ေျခာင္း ေပာင္း ေတာင္း ေပာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေတာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေတာင္း ေျခာင္း ေတာင္း ေျခာင္း ေျခာင္း ေပာင္း ေျခာင္း ေတာင္း ေျခာင္း ေပာင္း ေတာင္း ေပာင္း ေတာင္း ေတာင္း ေပာင္း ေတာင္း ေပာင္း ေပာင္း ေပာင္း ေပာင္း ေတာင္း ေပာင္း ေပာ

(b b) នេះ ទេ បន សមយេន ភេក រត្តិយា
បច្ចុសសមយំ បច្ចុដ្ឋាយ អដ្លៀកកាសេ ចន្ថមតំ ។
អន្ទុសា ទេ ភភក យសំ គេលុបចុត្តិ ខ្វុំនេក វ អាកច្ចន្តំ និស្វាន ចន្តមា ឱ្យរាហិត្វា បញ្ញាត្តេ អាសនេ
និសីនិ ។ អដទេ យសោ គេលុបចុត្តា ភភពតា
អវិទ្ធិព ធនានំ ននានេសំ ឧបន្ទុតំ គេ គោ ឧបស្បីដ្នំ
វគ ភោតិ ។ អដទេ ភភក យសំ គេលេបុត្តំ ឯតនៈ
វគ ភោតិ ។ អដទេ ភភក យសំ គេលបុត្តំ ឯតនៈ
វគ ភោតិ ។ អដទេ ភភក យសំ គេលបុត្តំ ឯតនៈ

មហាទន្ធកៈ រឿងយសកុលបុគ្រ

រថេនុស្ស^(a) តំន់ ទ្បាយបើកទូរខុកដោយបំណន៍ថា អ្នកណាមួយកុំធ្វើអន្តពយក្នុងការចេញបាកផ្ទះ ហើយប្អូសក្នុងកាពនៃបុគ្គលមិនមានការងារជា
ប្រយោជន៍ដល់ផ្ទះរបស់យសកុលបុត្រឡើយ ។ គ្រានោះ យសកុលបុត្រ
ក៏ដើរតម្រង់ទៅកាន់ទូរ ព្រះនគរ ។ អមនុស្សទាំង ឡាយបើកទូរខុកដោយ
បំណង៍ថា អ្នកណាមួយកុំធ្វើអន្តរាយក្នុងការចេញបាកផ្ទះហើយ ប្អូស
ក្នុងកាពនៃបុគ្គលមិនមានការងារជា ប្រយោជន៍ដល់ផ្ទះរបស់យសកុលបុត្រឡើយ ។ គ្រានោះ យសកុលបុត្រក៏ដើរតម្រង់ទៅកាន់ដស់បតនមិតទាយវន ។

(៤៦) សម័យនោះឯង ព្រះជ៏មានព្រះកាគ (ខែង គែន ម្យើងក្នុង
សម័យព្រឹក ព្រាជស្វាងរាត្រី ហើយ (ខ្ពង់បង្គ្រឹមក្នុង ទីវាល ។ ព្រះជ៏មាន
ព្រះកាគ (ខ្ពង់ទេក ឃើញ យសកុលបុត្រដើមកអំពីបម្វាយ លុះ (ខ្ពង់ ឃើញ
ហើយក៏យាង បេញអំពីក ខ្វែង បង្គ្រឹម ហើយគង់ លើអាសនៈ ដែល គេ កាល
«កសាហ់ ។ គ្រានោះ យសកុលបុត្របន្ទីខ្លាំ « ៣ នាវាបា (ដាយ សេចក្ដី
សង្កេត) ក្នុងទីជិត ព្រះជំមាន ព្រះកាគថា « ហ្នាំ (ទីនុះ) ច្រក្កាច្របល់
ណាស់តើ « ហាំ (ទីនុះ)ជំពាក់វាក់វិនណាស់តើ ។ គ្រានាះ ព្រះជ៏មានព្រះ
កាត (ខ្ពង់មាន ព្រះពុទ្ធដីកា នេះនឹងយសកុលបុត្រថា ម្នាលយស ទីនេះឯង៍

អមនុស្សសព្ទនេះ ម្រែថា សត្វដែលខិនមែនជាមនុស្ស គឺទេវិតា បិសាច ។ ល ។ តែ
 ក្នុងទីនេះសំ ដៅសេចក្តីចំពោះទេវិតា ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ນါတ် လက ခွေကိုဒေ ဆ<u>ခို</u> အ ဒေးကေလာဂျမီးအဲ့ ၅ អ៩ ទោ យ អោ កុលបុត្តោ ឥនំ កាំ។ អនុបន្ទត់ ឥន អនុបស្បដ្ឋខ្លុំ សដ្ឋោ ឧឧក្ដោ សុវណ្ឌទាឧុកាហ៍ ជុំពេហ៍ត្វា យនេ ភកវា គេជុបសគ្គ័មិ ជុបសគ្គមិត្វា កក់ខ្លុំ អភិវាខេត្ត ឯភាមខ្លុំ ឧភិមិនិ ។ ឯភាមខ្លុំ តែខ្ញុំ គេខេស្ សេយ្យដូច សេជ្ញត្ តាខំ គាមានំ អាឌីនាំ ជុំគាល់ សង្គិលសំ នេត្តម្វ អន់សំសំ បកាសេស ។ យខា កក**ា** អញាសំ ကန္က နေလပည္ဆို့ အတ္ခ်န္တို့ မရုခိုင္တို့ ဒီဆီကလင္ခ်စ္ရဲ့ အဆင္တ-ចំនុំ បសច្ចិន្ត អ៩ ဟာ ពុឌ្ធាធំ សាមុក្តាសំភា ជម្នះ-សេខា តំ បកាសេស ធុក្ខំ សមុខយំ ធំពេច មក្តុំ ។ សេយុទ្រព្ទ ស្ន សុខ្ទំរន្ទំ អបក្សកាខ្យុក សម្មុខវេ រេច្ច ឧឌ្ឌ ហើញ វាគ្រុ ជាមក្រី មេហជ់ឌីមារិ

វិនយច៌ជិក មហាវគ្គ

ษิธิโชชุรโชชห์ ดีเระษิธิส์เกล่หลีโรเด ษาพพพ មកអង្គ័យ (ឯណេះ) តថាគតនឹងសំដែងធមិដល់អ្នក ។ (គានោះ យស ភុលបុត្រក់រីករាយអណ្ដែតចិត្តដោយគិតឃើញថា ពុថា ទីនេះមិន \int ចបុក โซบพ่ จีเละษิลส์ตาล่ท่าหรือ (คิดสุเษะเท็น) ค็เสาะ[จุลาชเสีร មាសចេញ ដើរតម្រង់ទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចុលទៅផល់ហើយ កំថ្វាយបង្គ័*ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអ*ង្គ័យក្នុងទីដ៏សម*គ៌្*ស ។ កុលបុត្រអង្គ័យក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់សំដែង) អនុបុព្ទឹកថា ព្រះអង្គស់ដែងអនុបុព្ទឹកថា ដុច្ចមេ្ត គឺ ខ្ពង់ប្រកាស ខានក-ថា ស៊ីលកថា សគ្គកថា និងខោសនៃកាមទាំងទ្យាយដ៏លាមកដ៏សៅហ្ន នឹង៍អនិសង៍ក្រុង៍ការចេញថាកកាម (បុស) ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទ្រឹ ជ្រាបនូវយសកុលបុត្រថាមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ជ្រាសចាក ន់វែណ: មានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្ត ដែះថ្ងា ក្នុងកាលណា ហើយ កាល នោះ ព្រះអង្គក៏ (ទង់សំដែងធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងទ្បាយ (ទង់លើក ទ្យើងសំដែងដោយ ព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខសចូទ សមុខយសចូទ និរោធសច្ចទ មគ្គសច្ច ៗ ធម្មតាសំពត់សស្អាតមិនដិតប្រព្យក់ដោយវត្តមានពណ៌ ខ្មៅគឺធ្យង់ប្តល់ក្តុខ្មៅជាដើម គួរខទួលទឹក ដែលក់ដោយល្អ ជាន មានទបមា ដុចម្តេចមិញ ធម្មចក្ខុគឺសោតបត្តិមគ្គដ៏ជ្រាសហកធូលី ជ្រាសហកម្មទិល

មហា ខត្តកើ យស់កុលបុគ្គមាតាប៊ិតុវិត្ត

(೯೪) ಜನೀತು ಬಳುಕ್ಟ್ ಅವರಿಕ್ಕೆಕ್ಟ್ ಕಾತು ರಾಳು-ខំ អភិប្រិត្យ យសំ គុលបុន្ត អបស្ប៊ុន្តិ យេឧ សេដ្ឋី កហបត់ តេជេចសម្ត័ម ឧបសម្ត័មត្វា សេជ្ទឹ កហបត់ ស្នេចក្រេច ជុំ ស្នោ នេះ សមាពន្ធ លា សេ ខេត្ត ស្នែក ។ អ៩ទោ សេដ្ឋី ឧសឧត្ថិ ឧតុខ្ចុំសា អស្បន្ទទេ នយោ្រ-ដេត្យ សាមញ្ញៅ យេឧ ឥសិបទាន់ ទឹកជាយោ ទេខុ-បស់ខ្លុំ ។ អធ្ចសា ទោ សេឌ្គី កហ្បៈតំ សុវណ្ណថានុ-កាន់ និ ក្ដេច និស្វាន តព្ញា អនុងមា^(១)។ អនុសា ទោ ភកវា សេដ្ឋី កហបតី ខូកសា វ អាក់ប៉ុន្ត៌ ។ ឧិស្វាន កក់ តោ ឃិត**ខ**យោ សំ យន្ទាស់ គត់ប្រំ ឥទូក្រិស**់**ស្តាំ អភិសន្ត្ធាយ្យ យថា សេដ្ឋី ឧសបនិ វឌ និសិន្ត្រា ឥ៩ កក្ស ត្រាំ ត្រាំ ក្សា កំសង្ខាំ កក់សង្ខាស់ ។ អថ**ា** សេឌ្ហី កហបត់ យេឧ ភកវា តេឧុបសុខ្ពុំមិ ឧុបសុខ្ពុំមិត្វា

ឯកស្តេញលើ ។

មហាខត្តកៈ រឿងមាតាបិតារបស់យសកុលបុគ្រ

ក៏កើតទ្បើនដល់យសកុលបុត្រក្នុងកន្លែងអង្គុយនោះឯងថា ជម្មជាតណា មួយ ដែលកើតឡើងជាធម្មតា ជម្មជាតទាំងអស់នោះ ក៏រលត់ទៅវិញ ជាធម្មតា មានទបមេយ្យដូច្នោះឯង ។

(២៧) ត្រានោះ មាតារបស់យសកុលបុត្រឡើងទៅកាន់ប្រាសាទ មិនបានឃើញយសកុលបុត្រ ក៏ដើរត្រម្រង់នៅរកសេដ្ឋិតហបត់ (ជា ស្វាមី) **លុះចូលទៅដល់**លើយក៏ជ្រាប់សេដ្ឋីគហបតិថា បពិត្រគហបតិ យសកុមាវ ជាកូន្ទរបស់អ្នកមិនឃើញទេ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋគហបតិបញ្ជូនបម្រើទៅ ដោយសេះក្នុងទិសព៌ង៤ ខ្លួនឯងក៏ដើរសំដៅទៅកាន់ឥសិបត្តនមិត្តពយ្ វន ។ សេដ្ឋគហបត់បានឃើញដាន(ខ្នាប់ដើងមាស (ស្បែកជើងមាស) លុះឃើញ ហើយក៏ដើរទៅតាមដាន[ទនាប់ដើងនោះឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ[ទង់ទតឃើញច្បាស់នុវសេដ្ឋិគហថតិដើរមកអំពីចម្ងាយ ។ លុះព្រះដ៏-មានព្រះភាគ (ខ្ទុន់ ខុតឃើញ ហើយក៏ (ខ្ទុន់ពុទ្ធបរិវិតក្តុថា តថាគតគួរធ្វើឥទ្ធា -ភិសត្តា $t^{(0)}$ មិនឲ្យសេដ្ឋីគហបត់ដែលអង្គ័យនៅក្នុងទីនេះឃើញយសកុល-ឋុត្រដែលអង្គ័យនៅក្នុងទីនេះឯង ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ្ (នៅ តាក់តែងខ្លុំឥត្តាក់សង្គារមានសភាពដុច្រោះហើយ ។ កាលនោះ សេដ្ឋី **គហថតិក៏ដើរចូល ទៅគាល់** ព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគ លុះចូល ទៅ**ដល់ ហើយ

[•] សំដែងឫទ្ធឹមិនឲ្យឃើញ (ចំបាំង) ។

វិនយប់ជា មហាវិគ្គោ

កក់ខ្ញុំ ង្គនកេខ អភ្ $_{(0)}$ កខ្លេ កក្ស យក្ គ្លាប់ខ្ញុំ បស្សោយក្រុំ ។ គេឧហ៍ កហបក់ ជំស័ឧ អប្ប ភាម ရှိ ရေး ဒိုက်ညြူ ရေး ဒိုက်၌ ယက် ရောလပုရွိ ပေလျေး-យុក្រស់តិ។ អ៩ទោ សេដ្ឋី គេហបត់ ឥ ដេវ គាំរាហំ ជិ-ស់ឆ្នោតជន និសិន្នំ យស់ គាលពុត្ត បស្សីស្សាម័តិ មាដ្ឋោ នេធ ស្នេច នេស្ស នេស្ស ស្នា ស្នេច ខ្លុំ និសីនិ។ ស្នេចខ្លុំ ធំសំធ្សា ទោ សេដ្ឋីស្បា កហ្ខត្តិស្បា ភក្សា អធុបុត្តិ-កេទុំ ការេស្លាវ្រំ នានកាខំ ស៊ីលកាខំ សក្កាន់ តាមានំ អធីនាំ ង្គាាំ សង្គំលេសំ ខេត្តឡេ អនិ-ស់សំ បភាសេស៍ ។ យខា ភកវា អញ្ញស់ សេឌ្ហឹ ကေပာဗနီး ကလ္ဗ်ာန္ရဲ့ မရဗ်ာန္ရဲ့ ဂ်ီဂ်ကေပာင်းရွံ့ ရေရာဇ်နွဲ បស្ទ្ទិត អ៩ យា ពុឌ្ធាជ សាមុគ្គាសិតា ជម្មនេ-សេលា ទំ បេកាសេស៊ ឧុក្ខំ សមុខយំ ធំពេជ មក្ខំ ។ សេយុ៩ាច់ សម សុខ្ទុំ វត្ត អបកតកាខ្យុក សម្មុខៅ

๑ ម. អចិត្ **។**

វិនយចិដក មហាវត្ត

គ្រាបបង្គ័ទ្ធល្បីពុះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ[ខ្ពង់បានឃើញយសកុលបុត្រដែរឬទេ ។ ព្រះដ៏មាន[ពុះភាគ[ខ្ពង់ តាសថា មាលគហបត់ បើដូច្នេះ ចរអកអង្គ័យសិនចុះ បើអ្នកអង្គ័យកង្គឹ នេះ មុខជានិង ឃើញយសកុលបុត្រអង្គ័យនៅក្នុងទីនេះដែរ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋគហបតិនិកសង្ឃឹមថា ឮថា បើអញអង្គ័យនៅក្នុងទីនេះឯង គង់នឹង ជានឃើញយសកុលបុត្រអង្គ័យនៅក្នុងទីនេះដែរ ហើយក៏៤ត្រកអរវិកវាយ ឋ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគុរ ។ លុះសេដ្ដី តហបត៌អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ (ទង់សំ-ដែងអនុបុព្វឹកថា គឺ ទៃង៍ ថ្រកាស ទានកថា ១ សីលកថា ១ សគ្គកថា ១ ពេសរបស់តាមទាំងឡាយដ៏លាមកសៅហ្មង៍ ១ អានិសង្សត្នង៍តារចេញ មានចិត្តស្រល់ មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតថាកនីវៃណធម៌ មានចិត្តទួស មានចិត្តដែះថ្វា ក្នុងកាលណា ធម្មទេសនាណាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ តែងលើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គឯង ខ្ទង់ក៏ប្រកាសនូវធម្មខេសនា នោះគឺ ុក្ខេសច្ចុទ្ធ សមុខយសច្ចុទ្ធ និរោធសច្ចុទ្ធ មគ្គសច្ចុទ្ធ ក្នុងកាល នោះឯង ។ ធម្មតាសំពត់សស្អាត មិនដិតប្រឡាក់ដោយវត្តមានពណ៌ឡៅ

មហាខត្តពេ យសស្ស ចិតុនោ ធម្មចក្ខំ

ជេច ឧត្តស្តាលា ស្គារ មេត្តសារិ ឧសឧទ្ទមារិ ត្នាំលេក្សខេរ្ទេ នៃមេក ឧតិខេស្ត និនមន្ត្រ លម្អីឃុំ សមុខ៣៩ឆ្នំ សត្វន្តំ និភេឌ៩ឆ្នំ ។ អ៩ទោ សេដ្ឋី ឧសឧទ្ទ ខ្ទុឌីខាស៊ី ឧទ្ទឧស៊ើ រួចខ្ទុខកេស៊ី ឧស្សាយមនាំ ឧម្មោ តំណាវិចិត្តិឡោ វិតតក្នុងកេដោ វេសាវជ្ជប្បត្តោ អបប្បើជិ្ណោ មាន មាមពេខ ឯងព្យេខ អ-ភិក្សា ភាព អភិក្សា ភាព សេយ្យថាប់ ភាព ធិក្សា ឆ្និត ႔ နယ္ထုံးရွိကါ စန္နင္မ်ိဳ မွ မှူးကေါ ခ်င္မ်ိဳးမ်ိဳး မွ ဆို អភ្ជយ្នើលា អថិយារ ប្ នេហ្សាព្យេឌុ យយ្ណេ ចយុតយើ នៃចុខ្មុំខ្មុំ(₀) **វាពង,(៧)**មសុខ អេច-កែបរិយាយេខ ឧម្មោ ខកាស់តោ ឯសាហំ ភព្តេ

o ធ. ទក្ខិត្តីតំ ។ ৯ ឯវមេវាតិ សព្វត្ត 🕈ស្សតិ ។

មហាខន្ធកៈ ធម្មយក្ខតិ៍សោតាបត្តិមគ្គរបស់បីតានៃយសកុលបុត្រ

គឺជ្យង៍ប្តហ័ត្តទៀជាដើម គួ**រទទួលទឹក**ជ្រលក់**បានដោយ**ល្អ មានឧបមា ដូចមេ្តចមិញ ឯធម្មចុត្ត គឺសេតាបត្តិមគ្គដ៏ជ្រាសហកធ្លើ ជ្រាសហក មន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់សេដ្ឋិតហបតិក្នុងទីអង្គ័យនោះថា ធម្មជាតណា មួយ ដែលកើតឡើងជាធម្មគា ធម្មជាត្តទាំងអស់នោះតែងវលត់ទៅវិញ ជាធម្មតា មាន៖បមេយ្យដូច្នោះឯង ។ គ្រានោះ សេដ្ឋគហបតិបានឃើញ អរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដឹងច្បាស់អ-រិយសច្ចធម្ងាហ័យ បានដឿជាក់នុវអរិយសច្ចធម្ងាហ័យ ធ្វង់ផុតសេចក្ដី សង្ស័យមិនមានធឿងធ្លល់ ដល់នូវភាវៈ ជាអ្នកគ្នា ហានមិនជឿស្ដាប់បុគ្គល ដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តាទើបក្រាបបង្គុំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ឋពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ព្រះពុទ្ធដីកាដែលព្រះអង្គតាស់ហើយនេះ) ពី-រោះពេកណាស់ បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន (ព្រះពុទ្ធដីកាដែលព្រះអង្គិត្រាស់ ហើយនេះ) គឺភោះពេកណា ស់ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុរសដែលផ្ទារទ្បើន នូវរបស់ដែលគេផ្ដាប់ចុះ ឬបើកចេញនូវរបស់ដែលគេបិទជាំងទុក ឬ $\widehat{\beta}$ ជ្រប់ ផ្លូវដល់បុរសអ្នកវង្វេងផ្លូវ ឬ្រេត្រល់ទំភ្លឺនូវ្យេទីបប្រេងក្នុងទីងងឹតដោយ គិតថា មនុស្សដែលមានចក្ខុទាំងឡាយនឹងឃើញរូបចានដោយងាយ មាន ទបមាយ"ង៍ណាមិញ ព្រះធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទ្ង់ប្រកាសហើយ ដោយបរិយាយជាច្រើន ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

វិនយបិដិកេ មហាវគ្គោ

ភេកវេ ស្គឺ ស សេ តេ ត្ថា ខិ ដ ឬ ញ កិ ក្នុស ដ ឃ្លា ១ ទា ស ត ំ ខ ភកវា ជា បេតុ អ ជួ តក្ដេ ទា ឈុ ខេ តំ ស សេ ត ត ្ថិ ។ សោ ខ ហេ កោ ខ ឋ ខំ ១ ទា ស កោ អ ហោ សិ នេវា ខិ កោ ។

វិនយបដិក មហាវិគ្គ

ទំព្រះអង្គនេះសូមដល់នូវ ព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ផងជាទីលើក សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខង់ ជ្រាប់ខ្ញុំ ព្រះអង្គថាជា «បាសក អ្នកដល់នូវទីលើកស្មើដោយជីវិត ក្នុងកាលមានថ្ងៃនេះជាដើមទៅ ។ ឯសេដ្ឋិគហបតិនោះ (បាននាមបញ្ជាត្តិថា) គេវាចិកឧបាសក (គឺជាឧប្-សកដល់គេវាចិកសណេតមន៍) ជាដម្បងក្នុងលោក ។

(២៤) គ្រានោះ យសកុលបុត្រ កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ
កំពុន៍សំដែនធម៌ដល់បឺតា (របស់១ន) ក៏ពិបារណានូវភូមិធម៌ដែល១ន
យើញហើយ ដែល១ន ត្រាស់ដ៏ងហើយ ចិត្តក៏រួចផុតស្រឡះបាកអាសារធម៌ទាំងឲ្យយ ឥតជាប់ចំពាក់ដោយឧបាទាន់ធ្វើយ ។ គ្រានោះ ព្រះដឹមានព្រះភាគ (១ ន៍ត្រិះរិះយ៉ាន់នេះថា យសកុលបុត្រកាលដែលតថាគត
កំពុង៍សំដែងធម៌ដល់បឺតា (របស់១ន) ក៏ពិបារណានូវថ្នាក់នៃធម៌ដែល១ន
ឃើញហើយ ត្រាស់ដឹងហើយ ចិត្តក៏រួចផុតស្រឡះបាកអាសាធម៌
ទាំងឲ្យយ ឥតជាប់ចំពាក់ដោយឧបាទាន ឯយសកុលបុត្ត (នេះ) មិន
គួរនឹងវិល តែឲ្យប់ទៅដើម្បីការៈថោកទាប ហើយបរិភោគកាមទាំងឲ្យយ
ដូចកាលនៅឃារាវសកុងកាលពីមុនទេ បើដូច្នោះ គួរតថាគត់ម្ដាប់នូវ
ឥទ្ធាតិសង្ខារ^(១) (គឺសោយបុទ្ធិប្ដាសាយចុទ្ធិ) នោះចេញ ។ គ្រានោះ

១ គឺព្រះអង្គៈធ្វើឲ្យសេដ្ឋីគហបតិបានឃើញយសកុលបុត្រ (គឺបង្ហាញ ឬបញ្ចេញខ្លួនយស-កុលបុត្រិឲ្យបិតាឃើញ) ។

មហាខ្លុកេ យសស្ស អរហត្តប្បត្តិ

តំ ឥជ្ជាភិសង្គារំ បដិប្បស្បុម្ភេស ។ អនុសា ទោ សេដ្ឋី ကေးတစ္ဆို လာလံု ကိုလေးပုံရွိ နဲလ်နို့ နဲလှောင **လာလံ** កុលបុទ្តំ ឯ៩ឧវេជ មាតា គេ តាគ យស បរិជេវិ (40) ក្សា (4) នេហ្ ខាត្យ(10) ជីវិត្តិ ។ អ(40)យសោ គាល់ប៉ុស្តែ ឧស្សំ ឧហ្វេកេស៍ ។ អ៩ទោ ភ-ក្ស សេជ្ជី កហបត់ ឯ៩ឧក្សេខ តំ គឺ មញ្ស**់** ក**ហបត់** ကား ကောင်းမှာ ကို ကောင်း ကောင်းကောင်း ကောင်းကောင်း ကောင်းက ខេស្សខេត ខេស៊ា ចូ ដើរ មេលា ខ្មែរ ខ្ ឧលា ខមវិ ៣-ជាខ្ញុំ យជាវិឌិត ភូមិ បច្បុក្ខាន្សា អនុទានាយ អស់វេហ៍ ខំនុំ វិមុន្ត កញ្ចេ ខ ទោ យ សោ ក**ហមត៌** បាំជាយាវត្តិត្យា កាមេ បរិកុញ្ជិតុំ សេយ្យថាចំ បុព្វេ អការិកាភូតោត់ ។ លា ហេតំ ភ ្តេំ ។ យសស្បា សេ ឧសឧទ្ទ មាលជំនិក្សា ក្រសេខ ណេខ ក្រសេខ លេខាធ្នុំ លេខាវិធ្ងុំ ភូមិ បច្បុក្ខាន្សាប្រមានទានាយ

១ ធ. បរិទេវ សោកសមុន្ត្រា ។ ម. បរិទេវិ សោកសមុន្ត្រា ។ ៤ ធ. មាតុ ។

មហាខន្ធកៈ ការសម្រេចនូវព្រះអរហត្តដល់នៃព្រះយស

ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានរំសាយឥទ្ធាភិសង្គារនោះហើយ ។ សេដ្ឋិគហបតិ បានឃើញយសកុលបុត្រអង្គ័យនៅ (ក្នុងទីនោះ) លុះឃើញហើយក៏និ-យាយ៣គ្យនេះនឹងយសកុលបុត្រថា នៃយស មាគារបស់អ្នកមានសេចក្តី សោកទ្បឹកទទួល ចូរអ្នកឲ្យជីវិតដល់មាតារបស់អ្នកផង ។ គ្រានោះ យស កុលបុត្រក៏ងើបមើលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ឯព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ $\mathfrak s$ មាន ពែះពុទ្ធដីកានេះនឹងសេដ្ឋគហបត់ថា ម្នាលគហបត់ អ្នកឯងសំគាល់យស កុលបុត្រនោះថាដុចម្ដេចទៅ ឯយសកុលបុត្រ (នេះ) ឈ្មោះថាឃើញធម៌ ហើយដោយសេត្តញាណនឹងសេត្តទស្សន: គ្រោះថាយសកុលបុត្រនោះ តិចារណានូវភុមិធម៌ដូចជាធម៌ដែលអ្នកឃើញហើយ អ្នកដឹងហើយ ចិត្ត (វបស់យសគុលបុ(ត្រនោះ) ក៏រួចចាកអាសវធម៌ទាំងទ្យាយ ហើយ ឥតមាន ជាប់ចំពាក់ដោយ៖ជា្ទាន ឡើយ ម្នាល់គហបត់ យស (នេះ)គុរុនិ៍ដែវិល ត្រឡប់ទៅដើម្បីភាវៈប្រាក់គាប ហើយបរិភោគកាមទាំងឡាយដុច្ចនៅដា ឃារាសត្នង៍តាលពីមុនដែរឬទេ ។ សេដ្ឋិតហបត់ ក្របទុលថា សុម (ន មេត្តា (ប្រាស ហេតុ នេះមិនគួរទេ ។ ព្រះបមេសា ស្តា (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលគ-ហបត់ យសតុលចុត្រ (នេះឯង) ឈ្មោះថាឃើញធម៌ហើយដោយសេត្ត-ញ្ញាណនឹងសេត្តទស្សន: ញោះយសកុលបុត្រនោះពិលារណានូវភូមិធម៌

វិនយចិងកេ មហាវិគ្គោ

អាសាវេហ៍ ខ្ញុំនាំថ្ងៃនួំ អក្សា ទោ កស្សទិ យកោ ក្នុល-បុត្តោ ហ៊ុនាយាវត្តីត្វា កាមេ បរិកុញ្ជិតុំ សេយ្យថា បំបុត្វេ អតាវិតក្ខុតោតិ ។ លភា ភឌ្គេ យសស្ប តុលបុត្តស្ប សុលខ្ញុំ ភឌ្តេ យសស្ប គុលបុគ្គស្ប យថា យសស្ប តុលបុត្តរា ្រុខនាយ អាសាវេល៉ា ចិត្ត វិមុត្ត អធ៌-វាសេតុ មេ កណ្ដុំ កក្សា អដ្ឋត្លាយ កត្តិ យសេន តុលបុគ្គេជ បញ្ជាម ណេណភាំ ។ អគ៌វា សេសំ កកវា តុណិកាប់៤ ។ អ៩ទោ សេដ្ឋី កហ្ចត់ កក់តោ អ-តំវាសន់ វិធិត្<u>តា ឧ</u>ដ្ឋាយាសខា ភកវេ_{ឆ្ន}ំ អភិវាខេត្តា បេះ တို့ က်ေ့ ကြေ့ ကြေ့ ကို အေ့ ကြေးကို အေ့ ကြေးကို အေ့ကို ကြေးကို ကြ អច្ចរប្បាក្ខា សេដ្ឋិទិ កហបត៌ប្ កកវន្តំ ឯកឧក្រេ លៈ ក្រយ្យាហ៍ ភន្តេ ភភវតោ សន្តិ ភេ មព្វជ្ជំ លភេយ្យំ ឧច-ភាពនៃខ្ញុំ ។ សាលា គ្នស់ខ្លួន ឯងឯ អង្គេ សាស្ថានោ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ដុចជាជមដែលអ្នកឃើញហើយ អ្នក ត្រាសដ៏ងហើយ ចិត្តក៏ច្រចាកអាស!-ធម៌ទាំងទ្យាយ ហើយ ឥតមានជាប់ចំពាក់ដោយ «ពុទាន ឡើយ មាលគហ-បតិ យសកុលៗ(តមិនគួរនឹងវិល(តឡប់ថៅដើម្បីភាវៈរថាភទាប់ហើយបរិ-កោគកាមទាំងឡាយដូចនៅជាឃារាវាសក្នុងកាលពីមុនទេ។ សេដ្ឋីគហបតិ $\{ \hat{n}$ បទ្ទល់ថា បត្ត $\{ \hat{n} \in \mathcal{E} \}$ គ្រោះអង្គដ៏ចំរើន យសក្ខលប្បត្តិមានលាកហើយ បត្ត $\{ \hat{n} \in \mathcal{E} \}$ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន(អត្តភាពជាមនុស្ស)យសកុលបុត្រចានលួហើយ ព្រោះចិត្ត វបស់យសកុលបុត្ររួចបាកអាសវធម៌ទាំងទ្យាយ ហើយ ឥតមានជាប់ចំពាក់ ដោយទេព្វទាន ឡើយ បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន សុម្យាះដ៍មាន ត្រះភាគ ខ្ទែង ទទួលភត្តរបស់ 🤊 ព្រះអង្គ ដើម្បីនាន់ ក្នុងថ្ងៃ នេះ ព្រមទាំងយសកុលបុ ត្រជា បញ្ជា^(១)សមណៈផង់ៗ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលនិមន្តដោយភាវៈសៀម នៅ ។ គ្រារ នោះ សេជ្ជិតហបតិជីងថា ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ខ្ពង់ខុខ្ពលនិមន្ត ហើយ ទើបក្រោតថាកទឹមង្គ័យថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើប្រទក្សិណ ហើយដើរចេញទៅ ។ កាលចើសេដ្ឋីគហបតិចេញទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ក៏យ-សកុលបុត្រក្រាបបង្គ័ន្ទល្បិត៖ដ៏មានព្រះភាគក្នុងពេលនោះថា បពិត្រិព្រះ អង្គីដ៏ចំរើន ភ្ញុំ ព្រះអង្គគួរបានបព្ទផ្លា គួរបានឧបសម្បទា ក្នុងសំណាក់ ព្រះ ជ័មាខ ព្រះភាគ ។ ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ ហៅថា អ្នកចូរមក $^{(b)}$

o អ្នកទៅជាមួយ អ្នកតាមហែ ។ ៤ អ្នកឯងចូរទៅជាវិក្ខុ ឬចូរក្លាយទៅជាវិក្ខុ ។

ចហោខត្តពេ យសស្ស មាតុ បុរាណ។តិយិកាយ ច ធម្មចក្ខំ

យសស្ស ចព្ទដ្ឋា^(lb) និដ្ឋិតា ។

(២៤) អ៩ទោ ភភក ពុព្វឈ្លាសមយំ ជំរាសេះ ត្វា បត្តចំរាមាធាយ អាយស្មតា យសេជ បច្ចាសមៈ លោជ យេជ សេដ្ឋិស្បា កហមតិស្បា ជំរាសជំ តេះ ឧុបសង្គ័មិ ឧបសង្គ័មិត្វា បញ្ហាត្តេ អាសជេ ជំសីជំ ។ អ៩ទោ អាយស្មាតា យសស្បា មាតា ច ពុរាណឧុត៌-យំកា ច យេជ ភភក គេឧុបសង្គ័មឹសុ ឧបសង្គ័-មិត្វា ភភាជំ អភិបាជេត្វា ឯកមេជំ ជំសីជំសុ ។ តាសំ ភភា អនុពុត្វិកាជំ កាដេសិ សេយ្យីជំ ជាជកាជំ

តមស្មឺ ឋានេ កត្ថចិ សម្មា ខុក្ខស្ស អន្តកិរិយាយាតិ បក្ខឹត្តំ ។ តម្បូន យស្មា តេសាយស្មតា ខុក្ខស្សន្តោ កតោ អហោសិ នត្ថិ តស្ស ឡាំរឺ ករណ៏យំ តស្មា អតិរេកន្តិ ខង្គីព្វំ ។
 ៤ ឱ. យសបព្វដ្ឋា ។

មហាខន្ធកៈ ធម្មបក្ខគឺសោតាបត្តិមគ្គរបស់មាតានឹងស្រីបុរាណខុតិយី៣ខែព្រះយស

ជាភិក្ខុចុះ ហើយ ទ្រន់ តែរស់ថា សាសនធមិតថាគត ពោលល្អ ហើយ អ្នកចូរប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មជិយធមិចុះ ។ ឯព្រះពុទ្ធដីកាដែល ទ្រន់ ត្រាស់ថា អ្នកចូរមកជាភិក្ខុ នោះឯង ជា**ទ្**បសម្បទារបស់យសកុលបុត្រដ៏មានអាយុ នោះ ។ ព្រះអរហន្តទាំងទ្យាយ៧អង្គ កើតមានក្នុង លោកក្នុង គ្រា នោះឯង ។

ចច់ ចព្ទដ្ឋារបស់ព្រះយស ។

(២៩) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែរស្វៀកស្បូនប្រដាយ

ជាត្រនឹងបើវក្មេងបុព្វ ស្រុសម័យ (๑) មានព្រះយសដ៏មានអាយុជាបញ្ហូសម
ណៈ យាងចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សេដ្ឋីគហបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ

ខ្មែងឥរលើអាសនៈដែលសេដ្ឋីកាលបម្រង់ខុកហើយ ។ គ្រានោះ មាតា
នឹងស្តីជាបុកណៈខុតិយិកា (๒) បេស់ ព្រះយសដ៏មានអាយុ នាំគ្នាដើរចូល
ទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មាន

ព្រះភាគហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែរសំដែង

អនុបុត្តិកថាដល់ ស៊ីទាំងនោះ គឺខ្ពស់ប្រកាសទានកថា ១ ស៊ីលកថា ១

e ក្នុងពេលមុខថ្ងៃរះ ពីព្រហមឬពីព្រលឹម ។ ៤ ប្រពន្ធពីដើម (៣លព្រះយសនៅដា គ្រហស្ត) ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ស៊ីលគេ៩ំ សក្កត់ តាមានំ អានីល់ ជុំគារ់សន្នំ-លេស នេត្តូម្មេ អនិសស់ បតាសេស ។ យខា តា កក្ស អញ្ជាស់ កល្ខិត្តា មុខុខិត្តា វិធីវេណខិត្តា ន្ទុក្ខិត្ត បស្ទូខិត្តា អ៩ យា ពុឌ្ធានំ សាមុក្តាំសំគា ឧញ្ទសេល ទំ បភាសេសិ ឧុគ្គ៌ សមុនយំ ធំពេធំ មក្ ។ សេយ្យថា បំ សម សុខ្ញុំ វត្តំ អបកតកា ឡៃកាំ ចេរ្សំ រ៉ូស្តល ឧតិឧសំ ឧឧសទ ៣ម៉ូឃំ មាន់ ភា ឌគុំ ភាពិទុំ ចូរេសឌឌគុំខ្លួ ១ ខា ឌួឌីឌគាំ ឧឌីឌគាំ វុទ្ធខេត្ត សុលាសាទាំង សូលសូច្នេះ សូមមុខ គេថា វេសាដ្ឋេៗត្តា អបប្បវុច្ចុយា សត្ត សាស នេ គក់វត្តិ ស្តេច មេខ្លាំ មាន មេខ្លាំ មាន ទេ ខេត្ត ខេត្ត

វិនយបិដក មហាវិច្ឆ

សគ្គកហ៍ ១ ទោសរបស់តាមទាំងឡា យដ៏លាមក សៅហង៍ ១ អានិសង៍[ក្នុងការបេញបាកកាម(បួស)១ ។ ព្រះជំទាន(ព្រះភាគ(ទង់ ជ្រាបថា 😿 ទាន់ទ្យាយនោះមានចត្តស្រល មានចិត្តទ[់] មានចត្តផុតចាក់នៅវណធម មានចត្តអណ្តែត ឡើង មានចិត្តដែះថ្នា ក្នុងកាលណា ព្រះអង្គក់ ទ្រង់ស-ដែងធម្មេសទាដែល ត្រះពុទ្ធទាំងទ្បាយ ខ្ទង់លើកឡើងសំដែងដោយ ត្រះ អន្តឯន គឺ (ទ្រឹប្រកាសទុក្សបួ ๑ សមុខយស់បួ ๑ និរោធស់ប្ចូ ១ មគ្និ-សច្ចុទ្ធ ក្នុងកាលនោះ ។ សពត៌សស្អាតមិនប្រឡាក់ប្រស់ ទៅគួរទទួល នឹក ដែលក់ចានដោយ ប្រពៃ មាន e បមាដូចមេចម ញ ធម្មក្នុគី សោគាបត្តិ-មគ្គដ៏ជ្រាសចាក់ធ្លូល ជ្រាសចាក់មន្ទិលកើតឡើងដល់ស្រីទាំងឡាយនោះ ក្នុងទីអង្គ័យនោះឯង៍ថា ធម្មជាតណាមួយ ដែលកេត្តទៀងជាធម្មតា ធម្ម-ជាតទាំងអស់ នោះតែងវលេត ទៅវិញជាជម្មតា មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ។ ្រុស ទាំ ឪអម្បាលនោះ បាន ឃើញអរិយស ច្ចុធម៌ ហើយ បានដល់អរិយស ច្ចុ-ធម៌ហើយ បានដឹងច្បាស់អរិយសក្ខធម៌ហើយ បានចុះចិត្តសិបក្នុងអរិយេ-សច្ចធម៌ហើយ ធ្ងងផុតសេចក្ដីសង្ស័យមិនមានងឿងធ្លល់ ដល់នូវសេចក្ដី ត្សៅក្រា មិនបាចដៀស្ដាចពាក្យបុគ្គលដទៃកង្គសាសនានៃព្រះសាស្ដា ទើប ពែះពុទ្ធដីកាដែលព្រះអង្គ ត្រាស់ហើយនេះពីរោះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គ

មហាខត្តពេ យសស្ស មាតុ បុរាណខុតិយិកា ច ធម្មចក្ខុំ

ងទើ ចូយ់ថ្នីខ្លុ ប្នយៈថ្មើលា ឧទ្ទភិទិ ប្រូបណា គំនៅភារិ ည္ အမ္တံ ညင္းမွဳတ္ပါ ၾကိဳ**ယာ။** သူ ၊ၕဟငါးကြီးမွ လာ။ကား ចេញមនោ រួចាធិ ឧក្ខាត្តិត ឃាមៅ កក់តា អធេតាប-វិហាយេជ ជម្មោ បកាស់តោ ឯតា មយំ ភៈគ្លេ ភកវគ្គ ស លេ កញ្ជាម ជម្មុញ កិត្តសជ្ឈញា ឧទាសិកាយោ នោ ភភា ជាប់តុ អដ្ឋតក្ដេ ចាណុ ខេត់ សរណ៍ ភតា-ត៌ ។ តា ខ ហេ គេ បឋមំ ឧទាស់កា អ ហេសុំ តេវាចំ-កា ។ អ៩ ទោ អាយស្មាតា យសស្បា មាតា ខ ចិតា ខ ជ្រាលាខ្នុំចំណា ខ ភពុឌ្គពា អាយក្ខេត្ត យក់ បណ៌ គេខ សឧច្ចលេខ កោជចំណេច សហត្ថា សន្ន-ប្បេត្ត សម្បក់បត្ត កក្ដុំ ជុំ ដែលបត្តប្បាណ៍ រាយឧទ្តី ខ្មុំខ្មុំ ៤ អនុសេ ឧសុវ មាល់ សា យសស្ស្⁽⁰⁾ មានាញ ប៉ិនាញ បុរាណឧុនិយ៌កញ្

ទ កត្ថបិ បោត្តកេ យសស្ស កុលបុគ្គស្សាតិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

មហាទន្លក: ជឬ០ក្ខុគឺសោតបេត្តិទគ្គរបស់មានានឹងស្រីរបុរាណខុតំយិកនៃព្រះយស

ដ៏ចំរើន ព្រះពុទ្ធដីកាដែលន្រះអង្គ ត្រាស់ហើយនេះពីកោះណាស់ បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុរសដែលផ្ការទ្បើងនូវរបស់ដែលគេផ្កាប់ចុះ ឬបើកចេញ នូវរបស់ដែលគេចិទជាំងទុក ឬ ប្រាប់ផ្លូវដល់អ្នកវង្វេងផ្លូវ ឬ ទោលបំភ្លឺនូវ ប្រទីប ប្រេងក្នុងទីងងឹត ដោយគិតថា មនុស្សទាំងឡាយដែលមានចក្ខុនឹង យើញរូបបានដោយងាយ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ (ពះធម៌ដែល[ពះ ដ៍មានព្រះភាគប្រកាសហើយដោយបរិយាយជាច្រើន ក៏មានទ្បមេយុទ្រ ដូច្រោះឯង បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំទាំងនេះសូមដល់នូវព្រះដ៏-មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីវលឹក សូមព្រះអង្គ e ន់ យែបនូវ យើង ខ្ញុំទាំង ឡា យថា ជា ៖ ឲ្យ សិកា ដល់នូវទីវលឹក ស្មើដោយ ជីវិត ក្នុងកាលមានថ្ងៃនេះជាដើមទៅ ។ ឯស៊ីហំង័អម្បាលនោះបាន នាមបញ្ញត្តិជា ខ្លាសិកាដល់នូវតេវាចិកាសរណតមន៍ជាដម្បងក្នុងលោក ។ គ្រានោះ បិតាមាតានឹងស្រីជាបុរាណខុតិយិការបស់ព្រះយសដ៏មានអាយុ អង្គាស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនឹងព្រះយសដ៏មានអាយុ ដោយ១ាទនិយកោដ្ នីយា ហារដ៏ផ្ចិតផ្គង់ ដោយដៃខ្វួនឯង ឲ្យផ្នែតស្គប់ស្គល់ហើយ (សំគាល់) នូវ ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលធាន ហើយ មានព្រះហស្គលែងលូកចុះក្នុងជា្គ ហើយ ទើបអង្គ័យចុះក្នុងទីដ៏សបគួរ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ[ទង្ ၈နှုလ်မှာနှာစ်နှာနိုင်္ခြီးထုပ္ပက္ကနေဆီဟိက တလ်ဂြားယာလမ်ိမာနှန္တာ ဟု

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

នភ្នំយា គស់យ សជ្ឈស្បីត្វា សមាន ខេត្តា សមុត្តេ ដេត្វា សម្បីហំសេត្វា នដ្ឋាយាសនា ខេត្តាទំ ។

(៣០) អហ្សេសុំ សេ អាយៈកាំខោ ៣ភៈសា ខេត្តក្រក់ហិសហាយកា ៣៣ណស់យំ សេដ្ឋានុសេដ្ឋី-ငံ ကုလာငံ ဗုန္ဓာ ဒါေလာ ၾကားမ်ာ ဗုလ္လာဌာ ಜရာနို ពេទ្យេ ឃ្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នា ស្នា ស្នាស់ ស្នា ស្នាស់ ស្នា ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាសស្នា ស្នាស្ មាលា ចំ ដ្ឋាទ្ធ មសិនេឌិ មុខមេសិ មុខមេសិក ឧង្សិក ជិតោតិ ។ សុត្វាន នេស់ ឯតឧហោសិ ន ហិ នូន មោ នុំរយោ ខម្សិនយោ ខ អា នុំកោ បព្ទដ្ឋា យត្ត យសោ កាលបុត្តោ កេសមស្ប៉ុ ជុំហារត្វោ ភាស-យាធ៌ វត្តាធិ អញ្ញាធេត្វា អការស្មា អធតាយៃ ចត្វជិ-តោទ្ធ ។ នេ យេខាយក្សា យកោ នេះជំពុំអង្គ ឧបសន្ត័មត្ថា អាយស្ទ្នំ យស់ អភិក ខេត្តា ឯភមន្ត្ ^{ಕಫ್ಫಳ} ನ ಕರ್ಣು ಕುಡ್ಮ್ ಡಾಳ್ನು ಚಿ ಪ್ರಮು តំហំសហាយ គោ អានាយ យេជ គត់។ គេជុបសុខ្មុំ ទេសស្តម៉ាត្តា ភកវស្តុំ អភិកាខេត្តា ឯភាមស្តុំ សិស៊ីធិ

ឲ្យយល់ច្បាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យឧស្សាហ៍មាំ ឲ្យរឹករាយដោយធម្មឹកថា ហើយ ទើប ទ្រង់ ក្រោកចាក់អាសាន: ចៀស ចេញ ទៅ ។

[ញ ၀] (លំដាប់នោះ) មាន គ្រែហស្ ៤ នាក់ជាសំពុក្ញាប្រស ព្រះយសដុំមានអាយុ គឺឈ្មោះ វិមហៈ ១ សុពាហុ ១ បុណ្ដដិ ១ តវម្បតិ ១ ជាបុត្រពួក ត្រកូលសេដ្ឋិនិ៍ងអនុសេដ្ឋិក្ខុង ក្រង់តារាណសី ថាន ព្ទដំណឹងថា យសកុលបុត្រកោរសក់នឹងពុកមាត់ពុកចង្កា ហើយស្វៀក ដ្ណាបសពតកាសាយៈចេញអំពីថ្ងះ ហើយឬសក្ទង់កេទនៃបុគ្គលមិនមាន ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ។ លុះសំឡាញ់ទាំង្គនោះបានព្ដុំពេលឹង (យ៉ាងនេះ) ហើយ ទើប តែះរិះដុច្នេះថា យសកុលបុ តែកោរសក់នឹងពុកមាត់ពុកចង្កា ហើយស្វេកដណ្តប់សំពត់កាសាយ:ចេញទៅអំពីផ្ទះ ហើយឬសក្នុងកេ**ទ** នៃបុគ្គលមិនមានប្រយោជន៍ដោយផ្ទុះក្នុងធម្មវិន័យណា ធម្មវិន័យនោះមិន មែនជារបស់ថោកទាបដោយពិត ទាំងបព្វជ្ជានោះសោតក៏មិនមែនជារបស់ ឋោកទាប ឡើយ ។ សំឡា ញ់ទាំង នោះនាំ គ្នាច្លល់ ទៅវក[ពិ**ះយស**ដ៏មាន អាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គ័ព្រះយសដ៏មានអាយុ ហើយឋិត នៅក្នុងខុំជ័សមគ្គរ ។ លំដាប់នោះ ព្រះយសដ៏មានអាយុនាំសំឡាញ គ្រែលស្ទាំង ៤ នាក់នោះចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគ លុះចូលទៅ** ដល់លើយថ្វាយបន្តិ៍ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ហើយអង្គ័យ នៅក្នុងទីដ៏សមគួរ

មហាទន្ធកេ យសចតុគ្គិហិសហាយកច្ចព្រុដ្ឋា

ត្យម្នេច ខ្មុំ ខ្មុំបើ សេ មេលេស៉ា ៣មេ ខាងខយុខ ៩មេ មេ ភៈភ្លេ ខត្ថាកេ កំហែសហាយភា ៣១៣សំយំ សេដ្ឋានុសេដ្ឋីនំ គុលនំ ពុត្តា មៃលេ សុពាហ្ម ពុណ្យជិ សាម្បីតិ ៩គេ ភក្សា ជាខេត្ត អនុសាសត្វតិ ។ គេសំ ស្នប អថ់ត់ស្នំ អនុស្ត មេខេញ មេខាន្ត្រ ខាខមនុ លេអ ខេត្តម្នេ អាជ៌សំសំ បតាសេអ៍ ។ យនា គេ ភេឌ្ស អញ្ញាស់ កហ្វេចិត្តេ មុខុចិត្តេ វិធីវេលាចិត្តេ វេឌ៥ ភូព្ទ នេសកិច្ខេ ឧឧ ៣ មនិវេទ មានឃុំទ្ មក្តុំ ។ សេយុទ្រាច្ច សាច សុខ្ទុំ វត្តិ អចកត្តាខ្យុក់ វាស េះ វ៉ាដំ វ៉ាមលំ ១មួខក្ខុំ ១ឧទានិ យន្តិញ្វិ

មហាខន្ធក: តិយាយអំពីផ្នួសរបស់គ្រហស្ត ៤ សាក់ដាស់ឡាញ់៤ៃគ្រឹះយស

លុះ ព្រះយសដ៏មានអាយុអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយក្រាបទូលដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សំឡាញ់បេស់១ ព្រះអង្គជាគ្រហស្ង ៤ នាក់ នេះឈ្មោះ មេល: ១ សុពាហុ ១ បុណ្ណដ ១ គវម្បត ១ ជាកូនពួក ត្រុក្ល សេដ្តីនឹងអនុសេដ្ឋីក្នុង ក្រង់ពារាណសី (ជាមួយគា្ម) សូមព្រះដ៏មានព្រះ ភាគឲ្យឱ្យទ ្រែ ខ្យែដៅសំឡា ញ៉ាអម្បាល នេះឲ្យទាន ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគក៏ (ទង់សំដែងអនុបុព្វឹកថាដល់បុរសទាំង ទ្យាយនោះគឺ (ទង់សំដែងទាន-កហ៊េ ១ ស៊ីលកហ៍ ១ សគ្គកហ៍ ១ ទោសរបស់កាមទាំងខ្យាយដ៏លាមក សៅហ្មង៍ត្ អានិសង៍ក្រុងការចេញថាកកាម (បុរស)ត្ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ [ទង់ជ្រាបថា បុរសទាំង ៤ នាក់ នោះមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ផុតចាកនីវរណធម៌ មានចិត្តអណ្តែត ទៀង មានចិត្ត ដែះថ្វា ក្នុងកាលណា ពែះអង្គ៍ (ទង់ប្រកាសធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធ ទាំងទ្យាយ (ទង់លើកឡើង សំដែងដោយ ព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខសច្ចុ សមុទយសច្ចុ និរោធសច្ចុ មគ្គៈ សច្ចុត្តភ្និកាលនោះ។ ធម្មតាសំពត់សស្អាតមិន ប្រទ្យាក់បេស់ គ្នេតីឲ្យង៍ប្ លាក់ឡៅជាដើម គួរទទួលទឹកដែលក់បានដោយប្រពៃ មានទបមាដូចម្ដេច មញ ធម្មច្ចគ្នឹសោតាបត្តមគ្គដ៏ប្រាសចាកធ្លើ ប្រាសចាកមន្ត្លិល ក៏កើត ទ្បើងដល់បុរសទាំងអម្បាលនោះ ក្នុងទីអង្គយ នោះឯងថា ធម្មជាត្ណា មួយ ដែលកើតខ្យើងជាធម្មតា ធម្មជាត្រាំងអស់នោះតែងលេត់ទៅវិញ

វិនយបិដ្ឋពេ មហាវគ្គោ

ស្តេខ៣៩គឺ មាស់ខ្ញុំ ចូលេខ៩សំទ្ទី ៧ ខេ ធ្នឹងសាំ ឧងី-စေး၏ နှင့်မွေးစည်း စန္တာကျောင်းမှာ စီးကျောင့်မှာ စီး សារ ភក់ខ្ញុំ ឯកឧរេជ ប្រភេយ្យាម មយុំ ភក្តេ ភក់-ខោ សថ្ថិកោ បត្តផ្ញុំ លក្រហៀង ឧបសម្បីឧទ្ធ័ ។ ឯ៩ ភ្នំក្ខាត់ ភក្សា អក្ខេ ស្វាក្ខាតោ ឧម្មោ ខាថ ត្រូហ្មូខ-್ಟ ಕಾಮ್ ಜೆಪ್ತಿಕ್ಟ್ ಕಾಪ್ಟುಗಾತ್ ಎ ಕಾ ನ ಚಳ មាល់ មាន ខ្នែមគាំខា ម ពេលមា ឯងខ្នេស ឯងប្ នេះ ភិក្ខុ ខម្មីយា ៩៩៣ ជុំវេធ្ អនុសាស្ទ ។ នេះសុ កកាតា ១ឮ៌យា គាថាយ ជុំដើយមានាជំ អនុសាស៎-យទានាធំ អនុខានាយ អាសាវា ខំត្តាធិ វិមុច្ចឹស្ ។ នេះ លេ ជា មានកាន់ នេះ នេះ នេះ នេះ អរលយ្ណេ យោឆ្ថិ ។

ចតុគ្គិហិសហាយកញ្ជព្រដ្ឋា និដ្ឋិតា ។

វិនយបិជិព មហាវត្ត

មាន៖បមេយ្យដូច្រោះឯង ។ បុសេទាំងអម្យាលនោះបាន ជាជម្ ឃើញអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ហើយ បាន(តាស់ ដឹងអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ចធម៌ហើយ គ្នងផុត សេចក្តីសង្ស័យមិនមានងឿងគូល់ ដល់នូវសេចក្តីក្រៀវគ្នាមិនជាច់ដឿស្គាប់ ពាក្យបុគ្គលដទៃឡើយ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ទើបក្រាបទូល ព្រះជ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យនេះថា បពិត្រព្រះអង្គជ័ចរើន យើង១ំពំង អម្បាលនេះគួរបានបព្ទជ្ញា គួរបានឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (នៅ ត្រាស់ ហៅថា អ្នកទាំងឡាយ ចូវមកជាភិត្ត ចុះ ហើយ ត្រាស់ថា សាសនធម៌តថាគតពោលល្អហើយ អ្នកទាំងឡាយ ចុះប្រព្រឹត្តព្រហ្មរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើខ្ញុំវព្រះនិញ្ចុខជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយ លួច៖ ។ ព្រះពុទ្ធដីកា នោះឯង៍ ជាឧបសម្បទារបស់លោកដ៏មានអាយុទាំង៍ អម្យាលនោះ ។ លំដាប់នោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ទ្រង់ឲ្យឱ្យទេស្រៀនប្រដៅ ភិក្ខុទាំង៍អម្យាលនោះដោយធម្មភិថា ។ ភិក្ខុទាំង៍អម្បាលនោះ កាលដែល (ពុះដ៏មាន(ពុះភាគកំពុងឲ្យឱ្យទេ បៀន(បដៅដោយធម្មឹកថា ក៏មានចិត្តផុត បាកអាសវធមិ**ទាំ**ង់ទ្យាយ ឥតមានជាប់ចំពាក់ដោយឧចាទាន ឡើយ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ១១ អង្គក្រើតមានក្នុងលោកក្នុងកាល នោះឯង 🤫 ចថ ចពុដ្ឋារបស់ត្រិហស្ត្រាសំទុក្រញ់គ្នុ ៤ ស្កាក់ ។

មហា**ខន្ធ**ពេ យសបញ្ហាសមគ្គគ្គិហិសហាយពះត្

(៣០) អស្បាស់ ទោ អយសូតោ យសស្ប បញ្ហាសមត្ថា កំហុំសហលេកា ជាជបនា បុព្វាជ្យព្វ-តានំ គុលនំ បុត្តា យអោ គាំ គេលបុត្តោ គេ**ស**-មស្ប៉ុ ជុំហាបត្វា ភាសាយាជំវត្តាធ៌ អញ្ជាធេត្វា អតា-រុស្សា អនការិយំ បញ្ជី តោទាំ ។ សុត្យាន នេស់ ឯ**នន**-យោង នៃ ហិ ខ្លួន សោ ចិក្រកា ឧម្មាធិយោ ន សា វុស្ស ឧឃុំជា ឧឃុំ ឧស្ស ឃុំបេត់ឃើ យេកឧមវិ ង្ហាត្រោ ភាសយន់ ត្ពោន់ អត្តាខេត្ត អតាវស្មា អនការិយំ បត្តជំនោត់ ។ គេ យេខាយស្មា យសោ នេះឧបសន្ថម៉ីសុ ជ្រសន្ទ័ទ្ធា អយៈស្ទុំ យសំ អភិវា-ខេត្ត រាយត្ត អតុស ឯ អនុសេ មាល់ ៣មេ តេ បញ្ជាសម*េត្ត កំ*ហុសហាយ កេ អាជាយ យេ**ជ** កក្ស គេជុបសុផ្ទំ ឧបសុផ្ទំ ស្វា កក់ខ្លំ អភិវាធេត្វា វាយឧទ័ ខ្មុំ ន្ទុំ វាយកាំ ខ្មុំ ខ្មុំ វាយកាំ

មហាទន្ធកៈ រឿងច្រហស្តប្រមាណ ៥០ ស្នាជាសំឡាញ់តែត្រុះយស

[៣១] បានគ្រប់ស្ពជាសំឡា ញ់បេស់ព្រះយសដ៏មានភាយុ ប្រមាណ ៤០ នាក់ (ទៀត) ជារក្រនៅក្នុង៍ជនបទ (ស្កែក្រៅ) ជា ក្នុននៃពុក ត្រក្លា ទាំងទុក្ខ យមានបុព្វបុរសជាលំដាប់នៃបុព្វបុរស^(១) ចានព្វ ំណុំ និច្បាស់ថា យសក្លបុត្រកោរសក់នឹងពុកមាត់ពុកបង្គា ស្វេតដណ្ដប់សំពត់កាសាយ: ចេញ:៧អំពីផ្ទះ ហើយឬសក្មង៍កេខនៃ បុគ្គលមិនមាន[ប យោជន៍ដោយធ្លះ។ លុះជនទាំងនោះចានព្ទដំណឹង (យ៉ាង នេះ) ហើយក៏តែះរិះដូច្រេះថា យសក្លបុត្រកោរសក់នឹងពុកមាតពុកចង្កា ហើយស្វេក្រសំពតកាសាយ:ចេញអំពីផ្ទះ ហើយបួសក្នុងកេទនៃបុគ្គលមិន មាន ប្រយោជន៍ដោយផ្ទុះក្នុងធម្មវិន័យ ណា ធម្មវិន័យ នោះមិនមែនជាវបស់ ថោកទាបដោយពិត ទាំងបព្ទជ្ញានោះសោតក៏មិនមែនជារបស់ថោកទាប ឡើយ ។ បុរសទាំង៥០នាក់នោះនាំគ្នាចូលទៅរក(ព្រះយសដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គ័ ព្រះយសដ៏មានអាយុ ក្នុងទីជ័សមគ្គរ ។ គ្រានោះ ព្រះយសជ៌មានអាយុនាំ គ្រហស្ដជាសំ-ទ្យាញទាំង៥០នាក់នោះចុលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចុលទៅ ដល់ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សម-គ្នូវ លុះ ព្រះយសដ៏មានអាយុអង្គ័យនៅក្នុងិទីដឹសមគ្គរហើយ ទើប ក្រាប

[🎍] គឺត្រីកូលមានដីផ្លួនដីខាដាលំដាប់ត ១ កា្មកច្រើនផ្លូវ ។

វិសយបំដីពេ មហវិញ្គោ

យ េស ភកវត្ថំ វានឧប្សេខ ៩ខេ ខេ ងខេ ឧស្សា-សមត្ថា កំហិសហាយគា ជាឧបធា ឲុញឧុឲ្យគាន់ កុលាជំ បុត្តា ៩មេ ភភក ជុំវេឧតុ អជុសាសត្វតិ ។ តេស ភេឌា អនុពុត្តិតេខ គេខេស សេយុទីឌំ ខាន-តេថ ស៊ីលគថ់ សក្គថ់ គាមាន់ អាឌីនាំ ឱ្ការំ សឌ្លិលសំ ខេត្តម្មេ អេជិសំសំ បតាសេស៊ ។ យខា តេ កក្ស អញ្ញាស់ កាហ្វុខិត្ត មុខុខិត្ត វិនិវេណខិះគ្ និឌុស្ត្ត នេស្សិច្ស អុឌុ ៣ ដំនាំ មាត់ឃុំ អូម ជាម្មាធេសជា តំ បកាសេស ឧុក្ខំ សមុខយំ មិរោជំ មត្ថ ។ សេយ្យជាបំ ភាម សុខ្ទុំ វត្ត អបកតតាខ្យត់ មាតិនៅ ខេច ឧក្ខម្មិល្លាលា ត្រុងោះ ខេម្ម ឧម្ម័លេរ្ ស េ វ៉ាជ់វ៉ាតមលំ ជម្មេត្តិ ជនទាន់ យុធ្គំញៀ សមុន្-លាឌតុំ ភាសិទ្តំ ឲ្យសេឌគឺខ្ញុំ ឯ ២៤ ខ្ទុីឌគឺ ឯឧសភិ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ឲ្យព្រះជ៌មានព្រះភាគដោយពាក្យនេះថា បពិត្រព្រះអង្គជំបំរើន គ្រហស្គា ជាសំទ្យា ញ់បែសរុំ ព្រះអង្គមានប្រមាណ ៥០ នាក់ទាំងនេះជាអ្នកនៅក្នុង ជនបទ ជាបុត្រនៃពួក(តុក្លាសមានបុព្វបុរសជាលំដាប់នៃបុព្វបុរស ရြးးដ៏ဗာဒရြးကခဲ နြစ်ရှေရာဂါ ပြော်ဒြပြီး မေါ်လိုများ ဤ ကို ရိမ်များလ (ဒေး၆၂ ទាន ។ ត្រះដ៏មានត្រះភាគ (ខ្ពស់ដែងអនុបុព្វិកថាដល់បុរសទាំងអម្បាល គឺ (ទង់សំដែងទានកថា ១ សីលកថា ១ សគ្គកថា ១ វបស់តាមទាំងឡាយដ៏លាមក សៅហ្មង់ ១ អានិសង្សត្នង៍តាវ ចេញចាក កាម(បួស)១ ។ ព្រះជ័មានព្រះកាគ់ (នៅជាបថា បុរសទាំង៩០ នាក់ នោះ មានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាកនីវវណធម៌ មានចិត្តអណ្តែត ទ្បើង មានចិត្តជ្រះថ្ងា ក្នុងកាលណា ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ប្រកាសធម្មទេសនា ដែល ព្រះពុទ្ធទាំងទ្យាយ (ទង់លើក ទ្យើងសំដែងដោយ ព្រះអង្គឯងគឺទុក្ខ-សច្ចុទ្ធ សមុខយសច្ចុទ្ធ និរោធសច្ចុទ្ធ មគ្គសច្ចុទ្ធ ក្នុងកាលនោះ ។ ធម្មតា សំពត់សស្អាតមិនប្រឡាក់ដោយបេស់ ៧ គឺផ្សង៍ប្ដូលាក់ ៧ គួរទទួលទឹក ជ្រលក់បានដោយប្រពេមានឧបមាដ្ឋចម្លេចមិញ ធម្មចក្កុគ្គិរសាតាបត្តិមគ្គ ដ៏ ប្រាសហកធ្លល់ ប្រាសហកមន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់បុរសទាំងនោះក្នុងទី អង្គុយនោះឯងថា ជម្មជាតណាមួយដែលកេត**្យេ**ងជាជម្មតា ទាំងីអស់ នោះតែងវល្ត់ ទៅវិញជាធម្មតា មានខ្លមេយ្យដូច្រោះឯង ។ បុរស

មហាខត្តកែ ឯកសដ្ឋី អរហ៍ន្ថោ

រុំឧទេជា ឧស្សាសម្រេញ ទុសាស្រ្ទ ទុស វុទ្ធមុន ಟ್ಟು ಬಳುಬ್ಟಿ ವಿಶ್ರಿ ಕಾಗುವಿದಿಯ ಇಪ್ಪಿ ಳುಳುರ កត់វដ្ត វាននរេជ្ជ លគេយ្យាម មយ៌ កគ្គេ កក់វតា សន្តិគោ បត្តថ្លំ លភេយ្យាម ឧបសប្បឧត្តិ ។ ឯ៩ ភិក្ខុវោទិ ភកវៈ អវេច ស្វាក្ខាតោ ឧម្មោ ច ៩ ត្រូញ្-ಕೊಪ್ಪು ಗ ಆ ಇದ್ದು ಪ್ರತಿಕ್ಕೆ ಕೆಗೆ ಹಿತ್ತು ಕೆಗೆ ಕೆಗೆ សល្សាខ្លួន ឧជសម្បីខា ម លោក ំ ឯ អុខ្សោ មនុស្ នេះ ភិត្ត ជម្មិល គេមាយ ជុំវន្ទំ អនុសាល់ ។ គេសំ ភក់វតា ឧញ្ញ៍ហ គាថាយ ជុំធំយមាខាធំ អនុសាស៎-យមាលាធំ អនុទាខាយ អាសាវេហិ ចិត្តាធិ វិទុច្ចឹស្ ។ រហស្ដេ យោត្តិ ។

មហាខគ្គពៈ និយាយអំពីព្រះអរហន្ត ៦០ ព្រះអង្គ

ទាំង៥០ នាក់នោះបានឃើញអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដល់អរិយសច្ចធម៌ ហើយ ហុន ត្រាស់ដឹងអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ច-ធម៌ហើយ ធ្ងងផុតសេចក្តីសង្ស័យមិនមានងឿងធ្លល់ ដល់ទុំវភាវៈជាអ្នកក្វា -មិនបាច់ដឿស្តាប់ពាក្យបុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនានៃ[ពះសាស្តា $\hat{\pi}$ ကြာဖ $\pmb{\epsilon}_i$ လ ြေးင်္ဂမာနှင့်အောင်းဆယတာကျားနေးတ် ပတ်ခြေ ကြီးမှာရှိဆို-င်းပို့ ေက်ာ္သိုင္ခိုင္ခ်င္ခ်င္ခန္း ကို အေနနဲ့ အေ ណាក់ព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ហៅថា អ្នក ទាំងទ្យាយឲ្យមកជាកិត្តចុះ ហើយ ខ្ទែង់ ត្រាស់ថា សាសនធម៌តថាគត ពោលល្អហើយ អ្នកទាំងឡាយចូរ[ប[ពីត្តព្រហ្មវិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវពាន និញ្ជានជា ទីបំផុត នៃកង៍ទុក្ខដោយ ល្អចុះ ។ ព្រះពុទ្ធដីកា នោះឯង ឧបសុផ្សាទារបស់លោកដ៍មាន៣យុទាំង្អម្បាលនោះ ។ គ្រានោះ ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ៤ ន៍ ត្រាស់ទូ នាន ៤ៀន ប្រដៅភិក្ខុ ទាំងអម្បាល នោះដោយ ធ្វើកថា ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ កាលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតំពុង eន្ទាន េប្រៀន ប្រដៅ ដោយធម្មភថា ចិត្តក៏រួចចាកអាស់ធម្មិតន៍ឡាយ ឥតមានជាបច្ចាក់ដោយឧហ្ទាខាន ឡើយ ។ ព្រះអរហន្តទំងឡាយ ៦១ អង្គតែតឡើងក្នុងលោក ក្នុងកាលនោះឯធី ។

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

[៣៤] អថទោ ភភក ភិក្ខុ អាមន្តេស មុត្តាហ ភិក្ខាវេ មុត្ត សត្វទាសេហ៍ យេ ធិញ យេ ខ មាខុសា ខេះ៩ ភិគ្នាវេ ទារិគំ⁽⁾ ពហុដនហិតាយ ពហុដនសុទាយ ហោកាខុកម្យាយ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ នៅម-ឧុស្សាធំ មា ឯកោធ ខ្វេ អកមត្ត ខេសេថ ភិក្តាវ ជម្មុំ မာဇ္ဇ္ဘာလက္ ေရးျခတ္မွာတဲ့ မႈကေလးေဆးတုု-ណ៍ សាត្តំ សព្យញ្ជនំ កៅលេខវិទុស្ណាំ ខរិសុន្ធំ គ្រូឡុ ចាំយំ បកាសេ៩ សត្តិ សត្តា អប្បជ្ជគ្នាជាតិកា អស្បានតា ឧត្តស្ប ចាំចាលឆ្គុំ កាំស្បត្តិ ឧត្តស្ប

ជនបទបារិពន្តិ កត្ថចិ យោត្តពេ ទិស្សតិ ។

វិនយប់ជិក មហាវិគ្គ

[៣៤] គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ហៅកិត្ត្ទាំងឡា យមក ហើយ ទើប ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ តថាគតរួចហើយអំពីអន្ទាក់ ទាំជអ κ ទោះបីជាបេស ទៅតាក្តី $^{(\circ)}$ ទោះបីជាបេស មនុស្សក្តឹ $^{(\bullet)}$ ម្នាលកិក្ខ ទាំងទ្យាយ អ្នកទាំងទ្យាយសោតក៏បានរួចហើយអំពីអន្ទាក់ទាំងអស់ដែរ ពេះបីជារបស់ទេវតាក្តី ពេះបីជារបស់មនុស្សក្តី មាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នក ទាំងទ្បាយប្រូវត្រាប់ទៅកាន់ចារិក (គឺស្រែកនឹងនិគមនឹងរាជធានី ហើយ សំដែងធម៌) ដើម្បីជាប្រយោជន៍នឹងសេចក្ដីសុ១ដល់ជនជាច្រើន ដើម្បី អនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីជាគុណ ដើម្បីសេចក្ដី . សុខ ដល់ទៅតាន់ឹងមនុស្សទាំងទ្វាយ អ្នកទាំងទ្វាយកុំទៅពីនោកតាមផ្ទុ មួយជាមួយគា ឡើយ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរសំដែងធម៌ ឲ្យពីរោះបទដើមបទកណ្ដាលនឹងបទចុង អ្នកទាំងឡាយចុរ្យិកាសន្ $m{t}$ ព្រហ្មរិយធម៌ដ៏បរិសុទ្ធប្រកបដោយអគ្គន៍ងព្យញ្ជូន: ដ៏ពេញបរិប្ចូណ៌ទាំង សត្វទាំងឡាយដែលមានធ្វូលីគឺពគាទិក្ខិលេសតិចក្**ង**ក្រុកក៏មាន សត្វទាំងនោះនឹងសាប់សុន្យ (ចាកមគ្គផល) េ ពោះមិនបានស្លាប់ធមិ សត្វ

o កាមតុណទាំង៩ដ៏ជាទិព្វរបស់ទេវិសា ។ 🖢 កាមតុណទាំង៩ ជារបស់មនុស្ស ។

មហាខុត្តកេ មារកថា

អញាតាហ អស់គ្នាំ **ភិក្ខា**ជ យេខ ខុល្ល សេខាធិ-ភាព គេប់សម្តុំទូវប្រិធ្ ឌគិន្ទេសសលាឃ្នូ ឯ

(៣៣) អ៩ ខេត្ត អាវេ ទេខេទិស យេឧ ភភេស នេះខ្មបសង្គ័ម ជបសង្គ័មិត្តា ភភាជំនំ ភាជាយ អជ្ឈភាអិ
ពន្ធោសិ សព្វទា សេហិ
យេ ឧិញ្ជា យេ ខ មាឧុសា
ឧ មេ សមណា មោក្សសិតិ ។
ឧ គ្រោហំ សព្វទា សេហិ
យេ ឧិញ្ជា យេ ខ មាឧុសា

មហាពៈខ្លួនមត្រាម៉

និហាតា ត្រុមសំ អន្តភាតិ ។

ជ្រាវេធា : អង្គិនយោធ

ទាំងីឡា យអ្នកប៉ុងែ តែ ស់ដឹងធម៌គង់នឹងមាន ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ចំណែក តថាគតក៏នឹងចូលទៅកាន់សេនានិគម^(១) ក្នុង«រូវេលា ប្រទេស ដើម្បីសំ-ដែងធម៌ដែរ ។

(៣៣) គ្រានោះ ក្រុងមារជាអ្នកមានចិត្តអាក្រក់ចូល**ទៅរកព្រះ** ដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយទើបក្រាបបង្គ័ទូលព្រះដ៏មានព្រះ ភាគដោយគាថា ថា

បតិត្រព្រះសមណៈ ព្រះអង្គជាប់ចំពាក់ហើយដោយអន្ទាក់ ទាំងពួង ទោះបីជារបស់មនុស្សក្ដី គឺព្រះអង្គជាបុគ្គលជាប់ចំពាក់ដោយចំណងដ៏មាំ ព្រះអង្គមិន រួចអំពីវិស័យរបស់ខ្ញុំឡើយ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ទង់ត្រាស់ថា នៃក្រុងមារ អ្នកជាសត្វដ៏ថោក ទាប តថាគតរួចហើយបាកអន្ទាក់ទាំងអស់ ទោះបីជារបស់ ទេវតាក្ដី ទោះបីជារបស់មនុស្សក្ដី គឺតថាគតជាបុគ្គលរួច សេឡាបើយបាកអន្ទាក់ទាំងអស់ ទោះបីជារបស់ ទេវតាក្ដី ទោះបីជារបស់មនុស្សក្ដី គឺតថាគតជាបុគ្គលរួច សេឡាះហើយបាកចំណងដ៏មាំ អ្នកឯងសោតក៏តថាគតនាំ ចេញអំពីពុតកំណាច (គឺតថាគតឲ្យបាលចាញ់ហើយ) ។

១ ក្នុងតតិយសារត្ថទីបនីដី៣មហាវិគ្គពន្យល់ថា សេនានិតមនោះ ជាប្រទេសជាទីនៅរបស់ សេនាទាហានពីបឋមកល្បមក ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាតទ្រង់ហៅថា សេនានិ-គម ។ សេនានិតមនេះហើយដែលជាស្រុករបស់បិតានាងសុជានាដែលថ្វាយមធុបាយសេដល់ ព្រះអង្គជាជម្បង ។

វិនយចិតិកេ មហាវិគ្គោ

អជុល្យៈ មាល ខាត្ត ព្យា ខាន់ ខ្លួន ម្នេក ដាល់ ស្វាយ ខេត្ត មានកោ ខេត្ត មិន ប្រាសា ដោដ្ឋិយ ខ គលោស ដោដ្ឋិយ ខ គលោស ដោដ្ឋិយ ខ គលោស អ្នក អ្នក ដល់ ប្រាសា ខិត្ត អន្តិ ប្រាសា ខេត្ត មានសេ ខ្លួន មិនក្រុង ដាល់ទំ

ಜುಣಜ್ಞಿ ರ भाउर्दू ಇಜಗ ರ ರಮ್ಮಿನಳ್ನುತ್ತ ಮಕ್ಷಳು ಜುಜಾರತದಜು ರಲ್ಲಿಭಿಸಿದಲ್ಲಿ ರ ತಿರಳಾಣಿ.

^{🛭 🕯 .} ម. ៣ធយិស្សាមិំ ។

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

ក្នុងមារ កាបបន្នំឲូលថា បពិត្រ ប្រះសមណៈ អន្ទាក់ណា
ដែល តាប់ទៅក្នុងអាកាស អន្ទាក់ខេះឯងគឺ ខន្ទក់ដែល តែបំ
ទៅក្នុងបំតួ (របស់សត្វ ខ្ញុំនឹងទាក់ ព្រះអង្គដោយអន្ទាក់គឺ ខន្ទពគនោះ ព្រះអង្គគន់មិនរួច (អំពីវិស័យ) របស់ខ្ញុំទេ ។
ពិះសត្តខ្លួំ ទេធ តាស់ថា មាលមារជាសត្វដ៏ ថោកទាប រូប
សំឡេង ក្និន រស់ នឹង ដោដ្ឋព្លៈជា គ្រឿងតម្រេកក្នុងបត្តិនៃ
សត្វ ចំណង់របស់គថាគតក្នុងអារម្មណ៍ មានរូបជា ដើម
នេះ ប្រាស់បាកអស់ហើយ អ្នកឯងសោតក៏តថាគតនាំ ចេញ
អំពីពុតកំណាច (គឺតថាគតឲ្យបាលបាញ់ ហើយ ។
លំដាប់នោះ ក្រុងមារអ្នកមានបត្តិអាក្រក់កើតឲុក្ខតូចបត្តិថា ព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគស្គាល់អញ ព្រះសុគតស្គាល់អញ រួបក៏អន្តរធានបាត់ទៅ
អំពីកន្ទែងនោះឯង ។

ចប់ មារកេយា ។

(៣៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយ តែងនាំមកនូវិញ្កបព្វជ្ជា-បេត្តបុគ្គល⁽⁰⁾ផង នូវញ្ជាឧបសម្បទ បេក្ខបុគ្គល^(២)ផង អំពីទិសផ្សេងៗ

អ្នកសំឡឹងយក់ទូវបពុឌ្ឋា គឺអ្នកដែលប្រាច្នាំងបួសជាសាមណេរ ។
 អ្នកសំឡឹង
 យក់ទូវឧបសម្បទា គឺអ្នកដែលប្រាច្នាំនិងបួសជាភិក្ខុ ។

មហេខទីយេ ពង់ដឹងទាត់ដែលម៉ាំងបង្ហានខ្

នុខសម្បានស្បត់តំ ។ តត្ត ភិក្ខុ ២៧ កំលមឆ្លំ តេណិញ ពេយិស ឧ ៥ឧភភ ឧ នៃ នេយិស ឧ ង ឧ នេស អង្គរ មេខាងឧស្មី ឧទ្ធម្នាល់ខ្មាំ ព្រងមោ ប្រើតក្ដោ ឧឧទានិ ឯត្របាំ ទោ ភិក្ខុ ជាជានិសា សសពុខ្ពស ឧឃុំជុះព្រះទើ ខ ៩ឧមគេរិស នេះទើ ខ មាខេច្ច ឧស្ស ខេ ឧសិន្រ្ទេសវិទ្ធុខ នេះ ភិក្ខុ ខេវ ភិលមខ្លុំ បព្ដជ្ជាបក្ខា ខ ឧបសម្បនា-ဖြေကွာ ေတာင္အတတ္ အိုက္တွင္ ေၾကးေတာ္ အုမ္မောက္ေ ភិក្ខាវ តាសុ តាសុ ឧិសាសុ តេសុ តេសុ ជនបឧសុ ರಮೀದ್ರ ಕರಳಾ ನೀರಾ ಕ್ಷಾ ನಿ ಕಾರ್ಣ ಕ್ಷಾ ಕಾರಣ ಕ್ಷಾ ಕಾರಣ-ឈុសឧញ្ ឧទ្ទុសលាស ដ្រឹ្ទ រាងមាំ ចូយចេ រាងមាំ បការណេ ភិក្សេសឦ សច្ចិតាលាបេត្វា ១ម្មុំ កាថ់ កាត្វា ភិក្សា អាមន្តេស ៩៩ មយ្ជ ភិក្ខាឋ ពេលក្នេស្ប

មែហាខត្តកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតបព្វជ្ជាន់នៃឧបសម្បទា

អំពីជនបទផ្សេង ១ ដោយគិតថា (ពុះដ៏មាន(ព្រះភាគនឹងបំបុសនឹងឲ្យទប-សម្បត់ដល់កុលបុត្រទាំងនោះ (ចំពោះ ព្រះអង្គ) ។ ឯកិត្តទាំងឡាយក្ដ បព្ជាបេក្ខបុគ្ខលទាំងឡាយក្តុំ ឧបសម្បទបេក្ខបុគ្ខលទាំងឡាយក្តុំ វមែងលំជាកក្នុងដំណើរនោះ ។ គ្រានោះឯង ព្រះជ៏មានព្រះភាគ [ទង់គង់នៅក្នុងទីសាត់[ទង់សមុំនៅក្នុងកម្មជាន មានព្រះតម្រិះក្នុង ព្រះហ. ថ្ងៃយកេតឡេងយាងនេះថា ឥឡូវនេះ កិក្ខពុំងឡាយតែងនាំមកនូវពួក បព្ទជាបេត្តបគ្គលផង៍ នូវពួកឧបសម្បទារបក្ខបគ្គលផង៍ អំពីទិសផ្សេងៗ $\hat{m{\mu}}$ ពីជនបទផ្សេង ៗ (មកកាន់សំណាក់តថាគត) ដោយគិតថា $\hat{m{g}}$ ពេះដឹ-ឋាន[ពុះភាគនិងចំបូសនឹងឲ្យទបសម្បទាដល់កុលបុត្រទាំងនោះ ចំណែក **ာ်**ရှာ၏ရေရှယ်ကို ပရုံထ္ဆုံးပန္ခပ္ခုလေ၏ရေရှယ်ကို ရေပလမျှေားပြန္ခပုံချိတ် ទាំងទ្បាយក្តី ក៏រមែងលំបាកក្នុងដំណើរនោះ បើដូច្នោះគួរតថាគតអនុ-ញាតដល់ភិក្ខាំងឡាយថា ម្នាលកិក្ខាំងឡាយ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងឡាយ **គែវឲ្យបញ្ជា ឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុ**ត្រ)ក្ងង៍ទិស នោះៗ ក្នុងជនប*ទ* នោះៗចុះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់បេញ **ហកការសម្**នៅក្នុងកម្មដ្ឋាន ក្នុងរេណថៃ្សសៀល ហើយព្រះអង្គឲ្យប្រ. ជុំភិត្តសង្ឃរួចធ្វេងម្មិតថា ត្រាស់១ ពោះភិត្តទាំងទ្បាយក្នុងកាលនោះថា ម្នាល ភិត្តាំងឡាយ កាលតថា គត នៅក្នុងទីសា្គសម្ងុក្នុកម្ពុជា នក្នុទី នេះ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គៅ

ត្រុមស្នេច នៃ ខេងមេ ក្សាស្នេ និងសក្ រាស្សា (ស ភិត្តុ ជាជានិសា ជាជាជនមនា មត្តដ្ឋា-ពេយ្ឌេ ឧ ៩ឧមាតិនៃពេយ្ឌេ ឧ មាបេទ្ធី មនុប្ បេ ឧ ណិ-ដេស្បីតិ ឧបសម្បានេស្បីតិតិ ឥត្ត ភិក្តុ បៅកិលមន្តិ ռေပိတ္ပိုး<u>၊ အေ</u> ေနာက္ခရီಜး(ဂေတိယ ေက်ဒိဿ ည ភិក្ខុខ អនុជាឧយ្យ តុម្លោល ភិក្ខុវេ តាសុ តាសុ ខ្មែរាកា ខេ្មកា ខេ្មកា ឧធ្យានេកា ឧណិនេក ឧធ-សម្បានថាត់ អនុជាជាមិ ភិក្ខាវ តុខ្មៅខានិ តាសុ ស្នា ខ្ទុសស ខេ្តកា ខេ្តកា ជូចជនសា ឧណិជ្ជនុ វេជមាន នៃ ស្វាស្វា ជា ស្វាស្វា ជា ស្វាស្វាស្វា នេជភាព ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត កាសាយាធំវត្តាធំ អញ្ជាបេត្វា ឯគំសំ ឧត្ត្រាសផ្តុំ ការាបេត្យ ភិក្ខាធំ ខានេ វេទ្ធាបេត្យ ១ក្នុងកំ និសីនា-ខេត្ត អញ្ជល់ ឧក្តស្លាខេត្ត ឃុំ ជនប៉ុន្ត ក្តេញា ရုန္နံ့ က ကေပ်ာ့ ဆည္ဆို့ က ကေပ်ာ့ ကို ရေးမြန္

វិនយចិដិក មហាវគ្គ

ក៏មានសេចក្តី គិះរិះក្នុងចិត្តកើតឡើងយាងនេះថា ឥឡូវនេះឯង កិក្ខាំង-ទ្បាយតែងនាំមកនូវបព្វផ្លារបក្ខបុគ្គលទាំងទ្បា**យផង** នូវឧបសម្បទបេត្ត-បុគ្គលទាំងទ្យាយផង អំពីទិសផ្សេងៗ អំពីជនបទផ្សេងៗ ដោយគិតថា ព្រះជ័មានព្រះភាគនឹងឲ្យបញ្ជ្ជានឹងឧបសម្បូលដល់កុលបុត្រទាំងនោះ ភិក្ខុ ទាំងឡាយក្ដី កំរមែងលំជាកក្នុងដំណើនោះ បើដូចោះគួរតថាគត អនុញាតដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំង ទ្យាយចូរឲ្យបព្ទផ្លាឲ្យឧបសម្បទា(ដ α កុលប្(ត)ក្នុង ខិសនោះ។ ក្នុងជនបទ នោះៗ ចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតថាអ្នកទាំងឡាយចូរឲ្យ បញ្ជា្ញាឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុត្រ) ក្នុងទិសនោះ។ ក្នុងជនបទនោះ។ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ចុះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយ ត្រៃទ្រព្យុជ្ជា ឲ្យឧបសម្ប**ទ** យាង៍នេះ ។ កុលបុ(តនោះភិក្ខុតហ្វីកោរសភ់នឹងពុកមាត់ ឲ្យជាដម្បង ហើយឲ្យស្ទៀតសំពត់កាសាយៈទាំងខ្យាយ រួចឲ្យពាត់ចិតរ គ្រៀង៍សា្ទមាងឲ្យថ្វាយបង្គំថាសម្ព័ធ្យសុខម្មាយ លេ្ចកាង្គ័ណ្យ លេឃ ប្រែស្រាង ផ្ទុន្តអញ្ជល់ ទៀនរួច | ចាប់ថា អ្នកចូរពោលពាក្យយ៉ាងនេះ ⁽⁰⁾ថា ខ្ញុំ [ពះករុ-ណា សូមដល់នូវ | ពុះពុទ្ធជាទីវេលិក ខ្ញុំ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ [ពុះធម៌ជា ទីវលឹក 🧃 ខ្ទុំ ខែះករុណា សូមដល់នូវ ខែះសង្ឃជាទីវលឹក ខ្ញុំ ខែះករុណា

ក្នុងអង្គីកជាមានសេចក្ដីចំពេញទៀតថា អញ្ជាពោលនូវភាក្យាណ អ្នកចូរគោលភាមនូវ
 ភាក្យានោះ ។

មហាទន្ទពេ មារបាសេហិ មុត្តិពថា

សារណំ កញ្ចាមិ ឧុតិយម្ប៉ ពុខ្ញុំ សារណ៍ កញ្ញាមិ ឧុតិ-យម្ប៉ី ដម្លំ សារណ៍ កញ្ញាមិ ឧុតិយម្ប៉ី សរ្ញ័ សារណ៍ កញ្ញាមិ គតិយម្ប៉ី ពុឌ្ធំ សារណ៍ កញ្ញាមិ គតិយម្ប៉ី ដម្លំ សារណ៍ កញ្ញាមិ គតិយម្ប៉ី សរណ៍ កញ្ញាមិតិ ។ អនុជាជាមិ គិក្ខាវ ៩មេហិ គីហិ សារណកម នេហិ បញ្ជ្ញុំ ឧបសម្បានខ្លំ ។

តីហិ សរណៈតមនេហិ ឧបសម្បទាក់ថា និដ្ឋិតា ។

(៣៥) អ៩ទោ ភភក ស្ប៉ុ ត្រៃ ភិក្ខុ អា
មន្តេស៍ មយ្លំ ទោ ភិក្ខាវ យោជិសោ មជសិការា
យោជិសោ សម្មប្បធានា អនុត្តា វិមុត្តិ អនុប្បត្តា
អនុត្តា វិមុត្តិ សប្ចិតានា តុច្ឆេបិ ភិក្ខាវ យោជិសោ
អនុត្តា វិមុត្តិ សប្ចិតានា តុច្ឆេបិ ភិក្ខាវ យោជិសោ
អនុត្តា វិមុត្តិ
អនុត្តា សង្គាំ វិមុត្តិ
អនុត្តា ស្ថិតាពេជាតិ ។

មហាទន្លក់ ពាក្យពោលអំពីការរួចលាកអគ្គាត់ម៉ារទាំងឡាយ

សូមដល់នូវ ព្រះពុទ្ធជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដង៍ដង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់ នូវ ព្រះធម៌ជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដង៍ដង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវ ព្រះ សង្ឃជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដង៍ផង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវ ព្រះពុទ្ធ ជាទីរលឹក ជាគំរប់បីដង៍ផង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីរលឹក ជាគំរប់បីដង៍ផង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីរលឹក ជាគំរប់បីដង៍ផង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវ ព្រះសង្ឃជាទីរលឹក ជាគំរប់បី ដង់ផង ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតបព្វជ្ជានឹងឧបសម្បទា ដោយ សៃសរណគមន៍ទាំងឡាយ ខេះ ។

ទបស់ឡូកាល់ដោយត្រ័យស់រណ៍តមន៍ ០០ ។

(៣៥) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៅហំវេស្បារួចហើយត្រាស់
ហៅកិត្តិទាំងឡាយថា ម្នាលកិត្តិទាំងឡាយ អហេត្តផលវិមុត្តិដ៏ប្រសើរតថាគតបានសម្រេចហើយ អហេត្តផលវិមុត្តិដ៏ប្រសើរតថាគតបានធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ហើយ ដោយបានធ្វើខុកក្នុងចិត្តជាឧបាយ ដោយមានសេចក្តីព្យាយាមដ៏ល្អជាឧបាយ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ចំណែកអ្នកទាំងឡាយក៏បាន
សម្រេចខ្លាំអហេត្តផលវិមុត្តិដ៏ប្រសើរ ក៏បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអហេត្តជ ផលវិមុត្តិដ៏ប្រសើរ ដោយបានធ្វើខុកក្នុងចិត្តជាឧបាយ ដោយមានសេចក្តី
ព្យាយាមដ៏ល្អជាឧបាយ ។

វិនយមិជិកេ មហវ់ក្ដៅ

អេ៩ ទោ មារោ ខាច៌មា យេឧ ភភក តេខ្មេសឆ្នាំ ឧបសឆ្នាំទិត្តា ភភពខ្លុំ គាថាយ អស្លាកាសំ

វិហាទ្យៃ យេខ ទុប្រហ នេខ ទារ៉េក់ បក្តាមិ ។

វិនយប៊ំជិក មហវគ្គ

គ្រានោះ ក្រុងមែរដោយកមានចិត្តអាក្រក់ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ លុះចូលទៅដល់លើយទើបដោលពាក្យជាគាថានឹងព្រះដ៏មាន ព្រះកាគថា

បតិត្រស្រែសមណៈ អន្ទាក់ទាំងឲ្យយណា ។ ទោះបីជារបស់
ខៅតាត្តី ជារបស់មនុស្សត្តិ ត្រិះអង្គជាប់ហើយដោយអន្ទាក់ទាំង
នោះ ដែលជាអន្ទាក់របស់មាវ ត្រិះអង្គជាប់ចំពាក់ហើយដោយ
ចំណង៍របស់មាវ ត្រិះអង្គមិនរួច (អំពីវិស័យ)ខ្ញុំឡើយ ។ ត្រះ
សម្ពុទ្ធ ខែង៍ ត្រាស់ថា ម្នាលមាវជាសត្វដ៏លាមក អន្ទាក់ទាំង
ទ្បាយណា ។ ទោះបីជារបស់ខេវតាត្តិ ជារបស់មនុស្សត្តិ
តឋាគតរួចស្រឡះហើយថាកអន្ទាក់ទាំងនោះ ដែលជាអន្ទាក់
វបស់មាវ តថាគតរួចហើយថាកចំណង៍របស់មាវ អ្នកឯង
សោតក៏តឋាគតនាំបេញចាកពុតកំណាច (គឺតឋាគតផ្ចាញ់
ផ្ទាល) ហើយ ។

គា នោះ ក្រុងមារជាអ្នកមានចិត្តបាបកើតឲុក្ខតូចចិត្តថា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទង់ស្គាល់អញ ព្រះសុគត (ទង់ស្គាល់អញ ហើយក៏អន្តរធាន បាត់ ទៅអំពីកន្ងែងនោះឯង ។

(៣៦) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ទ្រដ់ប្រថាប់នៅក្នុងក្រុងតាកណៈ-សិត្តិដែលពុទ្ធអង្យា ស័យ រួចទ្រង់យៈង៍ចេញទៅកាន់ចារិកក្នុងទរុវេលា

មហាខន្ធកោ ភទ្វវគ្គិយសហាយកវត្ថ

ខេត្ត សេ ឧត មានកោច ងូមានទី២ មុខិរុទ្ធិលា ಸುಬಾಯನಾ ಸರಭಾರಕ್ಕೆ ಇಳ್ಳ^(®) ಗಡನುಮ್ ರೇ-ខាប់ខ្លុំ ។ ឯកស្ប បជាបត៌ ជា ហោសំ ។ តសុត្រ្យ ឋេស អាធិតា អយោស ។ អ៩ទោ សា ឋេសី គេសុ ត្តទៅ ត្រួយ ទៅ មហា មហា ខ្លាំ មាខាកា តហាញ្នឹង ៤ អ៩ ទោ គេ សហឃគា សហឃគាស់ ជ្រៃប្រវត្តិ ក្សាខា តំ ឥឌ្គី ៩៤៦ខា នំ ៤៩៦ឈ្នាំ អព្ចាឈ្នាខា អនុស់សុ ភភវឌ្គំ អញ្ជាស្មុំ ក្រុមូលេ ជំសំជំ ជំស្វាជ យោធ ភភព តេជ្យសុឌ្ធិសុ ឧប្សន្និត្តា ភភាព ಗ್ರಹಣಭರ್ಥ ಸರ್ ಜೀಜ್ ಜಜಭ ಕೃತ್ರಿ $_{(\mu)}$ ರೀಸ್ $^{\mu}$ ಬಿಸಲಿ ಎ គឺ បន វេ គុមារា ឥទ្ហិលាតិ ។ ឥ៩ មយំ ភ នេះ

ខ្នុ ត្សុំ **ឈ**វ។ ៤ ឌ. ម. ឯកំ ឥត្ថិ ។

មហាខន្ធកៈ រឿងភទ្ចវគ្គិយកុមារដាស់ឡាញ់នឹងគ្នា

ប្រទេស ។ កាលនោះ ព្រះអង្គឲ្រន់យានចុះចាក់ផ្លូវសំដៅទៅកាន់ ដងពៃ្រមួយ លុះយានទៅដល់ហើយខ្ទង់ចូលទៅកាន់ដងពែ្រនោះ ហើយ គង់នៅទៀបគល់ឈើមួយ ។

សម័យ នោះឯឪ ពុកកទូវគ្គិយកុមាវប្រមាណ ៣០ នាក់ជាសំខ្យាញ់ នឹងគ្នា ព្រមទាំងករិយា កំពុងឲ្យករិយាប មើ (ដោយកាម) ក្នុងដង់ព្រែ នោះ ។ មានកុមារម្នាក់ឥតករិយានឹងគេ ។ ទើបកុមារទាំង នោះ ទៅទាំយក ស្រីពេស្យា (ស្រីថ្នាមាស) មាកមក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កុមារដែលឥត តវិយា នោះ ។ លំដាប់ នោះឯង កាលដែលកុមារទាំង នោះ ប្រហែលធ្វេស កំពុងឲ្យករិយារបស់ខ្លួនបម្រើ ${f K}$ ពេស្យានោះបានលួបយកកណ្ត ${f c}^{(2)}$ ${f r}$ **ជាត់ទៅ ។ កាល ទោះ កុមារជា សំខ្យា ញ់**នឹងគ្នា ទាំង នោះ ខ្ទល់ខ្ទាយដល់ កុមារជាសំទុក្រញ់ដួយស្វែងកេស៊ីពេស្យានោះ ក៏បានដើរទៅកាន់ដង់ក្រែ នោះបានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគគង៍នៅទៀបគល់ឈើមួយ លុះឃើញ เท็นเจียราคาชุงเศาคาง (ตะน็ยาร (ตะกาล งุะชุงเศานั้งเท็น ក៏ក្រាបបង្គុំខូលពាក្យនេះនឹងព្រះជ័មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គជំំបំរើន ពេះដ៏មានព្រះភាគបានឃើញ (ស៊ី (ម្នាក់) ដែរប្ទទេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ [ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកុមារទាំងឡាយ ចុះអ្នកត្រវការអ៊ី ដោយស៊ី (នោះ) ។ កុមារទាំងអម្បាលនោះក្រាបបង្គំទូលថា បតិត្រិព្រះអង្គជ័ចរើន

១ បង្កេច ឬទ្រព្យ ។

នៃយបឹងពេ មហាវ៉េត្តា

តែសមត្តា ភន្ទុវក្តុំយា សហាយភា សមជាមតិកា យ លោក ឧទាវិសា ឧទ្ទាភា ភាពេលក្ អនុសោ មា ងទើ រេមា អដើមា ឯឧខេមា ឧរួស -ಗುತ್ತಳ ಒಯ್ಯೆ ಕುಜುದು ದಲುದ್ಯಹ್ಲಿ ಚರಣ ಕಾಣ್ಮ អំណាយ៩២ មុខព្រះធំ មាន ខ្មែរ ព្រះធំ មាន ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មារ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្ម <mark>ಕೃಷ್ಣಿ ಜೂಗಳಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ರೆ ಚಾರ್ಬ್ಯಾಕಾರ್ಹ್ಮ ಪಿಕ್ಕಾಗ್ರಿಸ್ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ರಿಸ್ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ರಿಸಿ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ರಿಸಿ ಚಿಕ್ಕಾಗ್ ಚಿಕ್</mark> គឺ មញ្ជ វេ គុមារា គះនមំ ឧ ទោ គុម្លាគ់ វេ យំ ស្ទុះ ស្ទ្តី ក ក្រេយ្យដ យំ ស អគ្គានំ ក ក្រេយ**្យ**-ស់ត្ ។ ឯត នៅ កន្តេ អស្តុកាំ ឃុំ យុំ មយុំ អត្ថានំ ក្រោសយុក្រត់ ។ គេឧហ៍ វេ គុមារា ជំសឺឧ៩ ឌម្មុំ កោ ខេ សេសព្រ័ត៌ ។ ឃុំ ភព្តេត៌ ទោ គេ ភទូ-វុស្តិយា សហាយកា ភភវឌ្ណំ អភិវាឧត្វា ឯភមឌ្ណំ តិស៊ីឌីសុ ។ គេសំ ភភវ អនុឲ្យ៉ឺកាថ់ គមេស៊

វិសយចិដិក មហវត្ត

ខ្ញុំ ត្រះអង្គ ទាំន៍អស់គ្នា ប្រមាណ ៣០ នាក់ជាពួកដ៏ចំរើន ជាសំឡា ញ៉ូនឹងគ្នា នៅក្នុងទូរវេលា ប្រទេសនេះមានភរិយា គ្រប់១ គ្នា ់ បានឲ្យភរិយាបមើត្តដ ដង់ [[ពនេះ ឯក្មារជាសំឡាញ់ម្នាក់មិនមានករិយាន៍ង៍គេ ឲ្យែយ យើង ខ្ញុំបាននាំយកស្រែពេស្យា ម្នាក់មក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កុមារជាសំពុក្រញ នោះ បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន កាលដែលយើង១ំប្រហែលធ្វេសកំពុងឲ្យភរិ-យាវបស់១,នបម្រើ ស្រីពេស្យានោះក៏លួចយកកណ្តុះរត់ជាត់ទៅក្នុងពេល នោះ បញ្ចិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុនោះយើងខ្ញុំជាស់ឡាញ់នឹងគ្នាខ្វល់ខ្វាយ ដល់កុមារជាសំទ្យា ញ់ជួយស្វែងគេស្រីពេស្យានោះ កំបានដើរមកកាន់ ដង់ ពែនេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ ត្រាស់ស្លួវថា ម្នាលកុមាវទាំងឡាយ អ្នកទាំងទ្យាយសំគាល់រឿងនោះដូចម្ដេច អ្នកទាំងទ្យាយគូរ៉េស្ទេងកេស ប្រសើរជាង ឬគួរស្វែងរក១្នេប្រសើរជាង ។ កុមារទាំងអម្បាលនោះ[កាប បង្គំទុលថា បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើង១ំគួរស្វែងកេទូនប្រសើរជាង ។ ទើប ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលកុមារទាំងទ្បាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងទ្បាយ អង្គ័យមកសិនចុះ តថាគតនឹងសំដែងធមិដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ កទូវគ្គិយ. កុមារជាសំឡាញនឹងគ្នាទាំង នោះទទួលព្រះពុទ្ធដីកាថា បពិត្រិព្រះអង្គដឹ ចំរើន យ៉ាងហ៊ីងហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គ័យនៅ ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដង់នូវអនុបុព្វឹកថាដល់ពួក

មហាខគ្គពេ ភទ្ចវគ្គិយសហាយកាន់ ធម្មជក្ខំ

းကယေးမြို့ အေးဒကာဗ် က်လကာဗ် ကာရွာကား**င်** ကားမား**ဒ်** អនីល់ ងការំ សន់លេស ខេត្តម្មេ អន់ស់សំ បកាសេស ។ យជា គេ ភកវា អញាស់ កល្-ចំគ្នេ មុខចំនេះ ក្នុងស្រាស់ ទេ ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត អ៩ ဟာ ၅ႏၵធ សាមុត្តសំភា ១ម្ខេសលា នំ ប-ကားလက် ဒုဏ္တိ ကရဒယ် ធំពេធ មក្កំ ។ សេឃ្យ-ជាចំ សាម សុខ្លុំ វត្ត អបកឥតាខ្យុក សម្មនៅ ដេជំ ត្រូងប្រហាណា ត្រូវ ខេម្ម ឧម្ម័ណ្ឌមាទេ រួច រួង-ပေးကို ဆရာဓာတ္တို့ ရေအခာင်း ယေမို့ကြံ့ ညရာဓသဆမ္ခံ ညစ္ခင့္ခ ក្បេត្ត ដំបូត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោកឡុខមា គំណូរចំគាំឡា វិតតភេទំគាថា បុសា-រច្ឆីជាឹស្ស អធុរជាជិ្ធិលា ទាស់ ទាមក្រ មសុខ្ នេះក់ខ្ញុំ លំភេយ្យម មយំ ភន្លេ ភក់វេសា សន្ថិកោ

មហាខត្តកៈ ធម្មបក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គនៃភទ្ចវគ្គិយកុមារដាសំឡាញ់នឹងគ្នា

កទូវគ្គិយកុមារជាសំខ្យា ញ់នឹងគ្នាទាំង នោះ គឺ ខ្ងៃ បែកាសទានកឋា សលកថា ១ សគ្គកថា ១ ទោសរបស់កាមទាំងឡា យដ៏លាមកសៅហ្មង៍ ១ អានិសង្សក្នុងការចេញបាកកាម(បួស)១ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទ្ង ជ្រែប ថា កទុវគ្គិយកុមារពាំងនោះមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្តផុតចាក នីវរណធម៌ មានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តដែះថ្ងា ភ្នុងកាលណា ព្រះអង្គ ក៏ទ្រឹន់ប្រកាសធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំ ងទ្បាយទ្រឹន់លើកឡើងសំដែង ចំពោះ ព្រះអង្គ គឺសំដែងទុក្ខសច្ចុ សមុខយសច្ចុ ១ និរោធសច្ចុ ១ មគ្គ-សច្ចុទ្ធ ក្នុងកាលនោះ ។ ធម្មតាសពតសស្អាត (បាសចាកពណ៌ ទៅគួរទទួល ទឹក ដែលក់បានដោយ ប្រពៃ មានឧបមាដូចម្ដេចមិញ ឯធម្មចត្ត គឺសោតាបត្តិ មគ្គដ៏ប្រាសហកធ្លលី ប្រាសហកមន្ទិលក់កើតទ្វើងដល់កទូវគ្គិយកុមារទាំង នោះក្នុងទីអង្គ័យនោះឯង៍ថា ធម្មជាតណាមួយ ដែលមានករិយាកើតឡើង ជម្រាត់តាំងអស់នោះ វមែងវលត់ទៅវិញជាធម្មតា មាន៖បមេហ្វដ្ឋប្រាះ ឯង ។ ភទ្វុវគ្គិយកុចារទាំង នោះបានឃើញអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដល អរិយសច្ចធម៌ហើយ បានដឹងច្បាសអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានចុះចិត្តស៊ិបក្នុង អរិយសច្ចធម៌ហើយ ច្ចង៍ផុតសេចក្តីសង្ស័យ មិនមានងឿងចូល ដល់នូវកាវៈ ជាអ្នកក្លា ហានមិនជាច់ដឿស្ដាប់ពាក្យបុគ្គលដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសា ស្តា ទើប ត្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគយាងនេះថា បពិត្រ ព្រអង្គដ៏ចំពីន

វិនយប់ជា មហាវិញ

បញ្ជូំ លក្យោម ឧបសម្បធ្ថិ ។ ស្ដ ភិក្ដុប្រធំ ភេសា អហ្ថេ ស្វាក្ដាតោ ខម្មោ ឲ្យ ១១ ១១ ១១ ១ សម្មា ឧុក្ខស្ស អណ្ដាល ខេត្ត ១ ស វ គេសំ អា-យស្ទាន់ ឧបសម្បធ អហោសំ ។

ភទូវត្តិយសហយកាន់ វត្ថុ និដ្ឋិតំ ។ ទុតិយភាណវារំ ។

(២५) អនុសោ ឧយា អទើរ ជគំលេ ចាគោយើ រ បោត នាំក្រហា ឧយុក្ស រ ខេត សេ ឧប អត្តបាត នាំក្រហាញ នយោ ជក្ខហា ជក្ខុអាខ្លំ នាំក្រហាយការ ក្សានេះ ក្រហាញ នយោ ជក្ខហា ជក្ខុខ នាំក្រហាញ បាន ក្រហា បោះ រូបបាយោ អម្រើ ជក្ខំហេ មាយើ រ ចន្ន-អាហាយា ជក្ខុហា ខ្លាំចំ ជក្ខហាមឃើ រ ចន្ន-អាហាយ ជក្ខុហា នយ្លាំ ជក្ខហាមឃើ រ ចន្ន-អាហាយ ជក្ខុហា នយ្លាំ ជក្ខហាមឃើ រ ជក្ខុ អាហាយ ជក្ខុហា ន្ធំចំ ជក្ខហាមឃើ រ បាយាយា បោះ រូបបាយោ អម្រើ ជក្ខុលាមឃើ រ បាយាយា បោះ រូបបាយោ អម្រើ ជក្ខុលមាន ខាយាយា បោះ រូបបាយាយាយ អម្រើ ជក្ខុលាមឃើ រ បាយាយា សាយាយាយាយ អម្រើ ជក្ខុលាម មាយាយា សាយាយាយាយ បាយាយាយ រ បាយាយាយា សាយាយាយ បាយាយាយ រ បាយាយាយាយ រ បាយាយាយាយ សាយាយាយ បាយាយ បាយាយាយ រ បាយាយាយ សាយាយាយ បាយាយ បាយាយាយ រ បាយាយាយ សាយាយ បាយាយ បាយាយ បាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយាយ រ បាយាយ រ បាយ រ បាយាយ រ បាយ រ បាយាយ រ បាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ បាយាយ រ ប

វិសយបិដិត មហាវិគ្គ

យើង ខ្ញុំគួរបានបព្វជ្ជា គួរបាន ឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ខ្មែរ ត្រាស់ ហៅក់ខ្លុវគ្គិយកុមារទាំងនោះថា អ្នកទាំង ខ្យាយ ចូវមកជាក់ក្តុចុះ ហើយ ខ្មែរ ត្រាស់ថា សាសនធម៌តថាគតបាន សំដែនល្អហើយ អ្នកទាំង ខ្យាយ ចូវប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មាធិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវ ព្រះនិត្យានជាទីបំផុត នៃខុត្តដោយល្អចុះ ។ ព្រះពុទ្ធដីការទោះឯង ជា ឧបសម្បទារបស់ក់ខ្ទុវគ្គិយក់ក្ដុដ៏មាន អាយុទាំងនោះ ។

ចប រឿងពួកភទូវគ្គិយភិក្ខុជាសំឡាញ់នឹងគ្នា ។ ទូតិយភាណវារៈ ចប់ ។

(៣៧) គ្រា នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គេបទៅកាន់បារិកតាមលំដាប់ក៏
ខែង៍ពុទ្ធដំណើរសំដៅទៅកាន់ទ រុវេលាប្រទេស ។ សម័យនោះឯង៍ ដដិល
៣ នាក់ (ជាបង៍ប្អូននឹងគ្នា)គឺ ខុ រុវេលកស្យប ១ នទឹកស្យប ១ គយាកស្បប ១ អាស្រ័យនៅក្នុងទ រុវេលាប្រទេស (នោះ) ។ បណ្ណាជដិលទាំងនោះ
មានជដិល ឈ្មោះខ រុវេលកស្យបជានាយក ជាអ្នកជឹកនាំ ជាកំពូល ជាប្រជាន ជាបុគ្គលដ៏ខត្តមប្រសើរជាង៍ជដិល៩០០នាក់ ។ ជជិល ឈ្មោះនទឹកស្យប ជានាយក ជាអ្នកដឹកនាំ ជាកំពូលជាប្រធានជាបុគ្គលដ៏ខុត្តមប្រសើរ
ជាង៍ជដិល៣០០នាក់ ។ ជជិល ឈ្មោះគយាកស្យប ជានាយក ជាអ្នកដឹកនាំ

មហាខត្តកេ ភាតិកដដីលវត្ថប្បឋមប្បាជិហារិយំ

អ៩ទោ ភភក យេធ ខ្យាលភាសាប្រុស្យ ជឌ្ឃុំស់ប្រុ អស្សាទា តេខេ្មសង្គ័ម ឧបសង្គ័មិត្វា ឧប្រហេតុស្ស័ប ជុំទុំ ស្នង នេះ ស្ដេ នេះ អ្នក ស្ដែល មនុះ មុខ ស្ដេ ស្ដេ ស្ដែល ស្ដ អចិច ទោ ចណ្ឌេត្ត សាការជា ឥខ្ទុំមា អាស៊ីវិសោ ឃោរាសៃ ស នំ មា វិបេបេសីន៍ ។ ឧុន័យម្យី ទោ កក្ស ជុប្រេកសុទ្រ ជដ្ឋិលំ ឯ្ភឧវេទ ស េ គេ សមា្រ អស់ ព្រភាព ព្យុ ព្យុ ព្យុ ព្យុ ពេល ខេ ស្រ គេ ឧឈុមឧឃ នាំ អភ្ជ សេ ឧហ៊ាំង ឃុម-រាជា ឥខ្ទុំមា អាស៊ីវិសោ ឃោវ៉េសោ សោ គំ មា វិបោ-មេស៊ីតិ។ ឥតិយម្បី ទោ កក្ស ខ្ពុមហេកសុរុម៌ ជីជីលំ រាឌ៤ មេខ ឌេ មមរិត អស់ មេលាឯឧ រាយ-រត្ថំ អក្សភាពទំ ។ ជ ទោ មេ មហាសមណា កុរុ អត្តខ សេ ឧហ៊ើន សម្បង ។ មុខ្មុំ ស អក្សសោ

មហាខន្ធកៈ រឿងជំំំំំំំំំំំំងជំលំជាបងប្អូននឹងគ្នា នឹងបឋមប្បាជិហារ្យ

ជាកំពូលជា ប្រធាន ជាបុគ្គលដ៏ទគ្គម ប្រសើរជាងជដិល២០០នាក់ ។ កាល នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងចូលទៅកាន់អ ស្រមរបស់ដដិលឈ្មោះ វេលតស្សប លុះចូលទៅដល់ហើយ (ខ្ពង់មាន ព្រះពុទ្ធដីកានឹងដដិល ឈ្មោះ ខ្មៅលកស្យបថា នៃកស្យប បើអ្នកមិនចង្អៀតចង្អល់ទេ យើងសូម នៅក្នុងរោងក្នេីងបានមួយវាត្រី ។ ៖ រុវេលកស្យបពោលតបថា បពិត្រមហា -សមណៈ ១ំមិនមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់អូ ខេ តែថាក្នុងរោងក្តើងនេះមាន នាគរាជមួយជាសត្វកាច មានឲ្ទ មានពិសក្មង៍ចង្គម មានពិសជ័ពទឹក កុំឲ្យ តែនាគ្ខពធនោះក្រហៀតហៀន[ពុះអង្គ ៗ (ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ្eង៍eត្វាស់នឹង ដដិលឈ្មោះខុវុវេលកស្យូបជាគំរប់ពីរដងខៀតថា នៃកស្យូប បើអ្នកមិន ចង្អៀតចង្អល់ទេ យើងសូមនៅក្នុងពោងក្នេងបានមួយវាត្រី ។ ទុរុវេលកស្បៈ ប:ពាលតបថា ចត្តិតមហាសមណ: ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់អ្វីទេ តែក្នុងរោងក្នុងនេះមាននាគរាជមួយជាសត្វកាច មានឫទ្ធិ មានពិសក្នុងចង្គម មានពិសដ៏ពន្ទឹក កុំឲ្យតែនាគរាជនោះក់បៀតបៀនព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ(ទុន់ត្រាស់នឹងដដិលឈ្មោះ៖ រុវេលកស្យូបជាគំរប់បីដង ទៀតថា នៃកស្យូប បេដ្ឋកម្មនិចង្អៀតចង្អួលទេ យើងសូមនៅក្នុងពេងក្ងើងបានមួយ កត្រី។ ឧរុវេលកស្សបញ្ចេលតូបថា បត្តិតែមហាសមណៈ ភ្ញុំមិនមានសេចក្ត បង្កើតចង្គល់អ្វី ទេ តែក្នុង**រោងក្រុ**ងនេះមាននាគរាជមួយ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ឃោរសៃ សេ នំ មា ហែមេសីន៍ ។ អប្ប។^(e) មំ ន បំហេមេយ្យ ឥឡី ទំ កស្រែ អជ្ជានាញ់ អក្ស-តារខ្លំ ។ ហៃ មហាសមណា យដាសុខខ្លំ ។ អដ្ឋទា កក្សំ អក្សាការំ មរិសិត្តា និណសខ្លះកំ ខញ្ញាខេត្តា និសីនិ មហ្វុំខ្ញុំ អាកុជិត្តា ខ្ពុំ ការយំ មណ៌នាយ បម្ងៃទំ សតី ខុមដ្ឋខេត្តា ។

វិនយបិជិក មហាវិច្ច

មានឲ្យខ្នំ មានពិសក្មន៍ចង្កម មានពិសដ៏ពន្លឹក កុំឲ្យតែនាគរាជនោះបៀតចៀន

[ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រ៩់ត្រាស់ថា នៃកស្យូប នាគរាជនោះ

បៀតបៀនយើងមិនបានទេ ណ្ហើយចុះ អ្នកចូរ ព្រមឲ្យរោងភ្លើង (ដល់យើង

ចុះ) ។ «រុវេលកស្យូបតបថា បញ្ចិតមហាសមណៈ ព្រះអង្គចូរនៅតាម

សប្បាយចុះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខ្មែចប្រទៅកាន់រោងភ្លើង

ហើយក្រាលនូវកម្រាលស្វេគន៍ផ្គត់ភ្លែនតាំងកាយដ៏ត្រង់ដម្កល់សតិច្ឆោះ

មុខទៅកាន់កម្មជាន ។

(៣៨) គ្រានោះ នាគនោះបានឃើញព្រះដ៏មានព្រះកាតយាងចូល
ៅ លុះឃើញហើយ កើតឲុត្ត តូចចិត្ត ក៏បណ្ដាលផ្សែងឲ្យហុយចេញ ។
ឯព្រះដ៏មានព្រះកាត្តខ្មែរ គ្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ការនេះគួរតថាគត កុំបៀត
បៀនស្បែកសម្បុរថ្ងៃ ស្បែកបន្ទាប់ សាច់ សរសៃធ្នឹង នឹងទូរក្នុងធ្នឹង
របស់នាគរាជនេះឲ្យសោះ ហើយគ្រាន់តែតែបសង្កត់តេជះ (របសនាគរាជ)
ដោយតេជះរបស់តថាគតចុះ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងឥទ្ធារៈ
កិសង្គារមានសភាពដូច្នោះហើយ ក៏បណ្ដាលផ្សែងឲ្យហុយតបទៅវិញ ។
ចំណែកនាគនោះអត់ ទាំសេចក្ដីក្រោធមិនបាន ក៏បណ្ដាលភ្លេងឲ្យចេះ
ឡើង ។ ឯព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គ ខ្មែង់ចូលឈានមានគេជោធាតុជា
អារម្មណ៍ ហើយ ខ្ទែង់បណ្ដាលភ្លេងឲ្យចេះ ឡើងដែរ ។ កាលបើអ្នកមានបុច្ចិ

មហាខុន្តពេ ភាពិកដដិលវត្ថុប្រេបមប្បាជិហាវិយ៌

សញ្ជោត់ក្នុតានំ^(១) អក្បាតារំ អាធិត្ត វិយ យោតិ សម្បដ្ត-លំទំ $_{\alpha}$ សញ្ញេនិត្តនំ $^{(k)}$ ។ អ៩ទោ នេ ជឌិលា អក្សាការំ យ នេះ ឬ សេត្ត ៤ មេខា មេខា មេខា មេខា មេខា មេខា ខេត្ត អជ៌ពោធ សមារិ ខាសមារិ អឋធសាជំ ឧរួយំ ឧគីយំ គុំ សញ្ចុ ឧហារុញ្ អឌ្ឌិញ្ចុ អឌ្ឌិមិញ្ចូញ គេជសា គេជំ បរិ-ကာငက္ခါ ရဆီ ရည္ခ်စ္ပါ ၿပြဲကေၾကးစြဲက် ဗီဌီ-លស់ ខែ សេរីស្ ឯ៣ខេី ២ ស់នៃ ២ ២ ខេរ្គិ អស់ ខ្មែចមា ខ្មែញ ១ អន្តខា ខ្មែលគ្រប់ពិ ជុំជ្រស់ វាឧឧលោភ្ ឧស្ខំមេ ខេ ឧស្ភាគtwo နေညာဗည္သော၊မှ ကန္ဆြင့္သည့္ သူမွာမွာ အမွာ-ជស្ស ឥឌ្ទិមតោ មាស់សៃស្ប យោជ្រមស្បី ខេត្តមា នេះជំ ឃុំហេខឃុំសុត្រំ ឧ ត្វោ ២ ទោ អយោ យដា ម្តា ខ្ញុំ ភ

ಯಾಗುದ ಭಾದ ಜ ಆಸಗಿದ ಸಚ್ಚು ಇಕ್ಕ (ಅಳ) ಚಾಮಿಬನಾ ಜಜಭ ತಗ್ಯರು ಆಭ್ಕೆ

០-៤ សង្ហោតិភូពាន់ សង្ហោតិភូពស្ដីបំ ប្រាំ ។

មហាខន្ទក: រឿងដដិលជាបងប្អូនគឺងគ្នា នឹងបឋមព្ជាដ៏ហា**រ្យ**

ទាំងពីរបណ្ដាលពន្ធីភ្លើងឲ្យភ្លឺ (ពាង (ពាយ (ឲ្យឹង ហើយ ឯ) វាង ភ្លើងក៏វុង-រឿងភ្លឺសន្មោរសន្ទៅទៀងហាក់ដូចជាភ្លើង ខេះ ។ លំដាប់នោះ ដដិលទាំង អម្យាលនោះ នាំគ្នាចោមរោមរោងគ្វើងហើយពោលយ៉ាងនេះថា ធុសម-ណ:មានរូបល្អម៉េះ ឥឡូវត្រិវនាគ្នាជបៀតហៀន ។ ឯព្រះជ៏មានព្រះភាគ លុះ៣តែនោះកន្ទងទៅហើយ ទ្រង់មិនបានប៉ះពាល់ស្បែកក្រៅ ស្បែក បន្ទាប់ សាច់សរេស ឆ្នឹង នឹង ១រក្នុង ឆ្នឹងរបស់នាគ នោះ ទ្រង់ គ្របស់ង្កត់ តេដះ ដោយតេជ៖ហើយ (ខ្ទុំចាប់នាគ (ច្រកក្នុងច្បុត្រ (ទាំយកទៅ) បង្ហាញដល់ ដដែលឈ្មោះទរុវេលកស្យូបថា នៃកស្យូប នេះនាគរបស់អ្នកឯង តថាគត ច្បាន គ្របសង្កត់ តេជះរបស់វា ដោយតេជះតថាគតហើយ ។ គ្រានោះ ដដិល ကော္မေန ႏႈက္မဟု ြန္းႏွင္သင္သည္ဟာ မေတာ့ လမာက : (းေး) မာ ဧပုင္ခဲ့ခဲ့န ឋានអានុភាពជំមែន (ពោះហេតុថា (ព្រះអង្គ) អាចគ្របសង្កត់តេជះវបស នាគជាសត្វកាច មានឫទ្ធិ មានពិសត្ថន៍ចង្កឹម មានពិសដ៏ពន្លឹក ដោយតេជះ (របស់ព្រះអង្គបាន) តែបើទុកជាយាំងនោះ ក៏គង់មិនមែនជាព្រះអរហន្ត ដុខអញ្ទេ ។

(១៧) ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (៤៩បែថាប់នៅ) ជិតច្នេះស្ចឹង នេះញ្ហា ៤៩មានព្រះពុទ្ធដីកានឹងដដិលឈ្មោះទុះវេលកស្យ្រថា នៃ កស្ស្រ បើអ្នកមិនបង្អៀតបង្អល់ េ តថាគតសុំនៅក្នុងរោងក្ដើង

វិនយព៌ដីពេ មហាវិឌ្គោ

ជានាញ អន្យាខារខ្លឺ. ។

អនៅរុ តួ ខ រូសេកេណា មុខ្លី ខ្លុំ យកវិត អស់មុខ្លីស សម្បុះមា កោររូកោ កោ ខ្លុំ ស រូសេកេម្មុំខ្លួំ ។

អនៅរុ តួ ខ រូសេកេណា មុខ្លី ខ្លុំ យកវិត អស់អន្តេកយ៉ា អន្តិមាលខ្លី ខ្លុំ ១ ខេ ស ខេ ស ខេ អស់អន្តេកយ៉ា អន្តិមាលខ្លី ១ ខ សេ ខេ ស ខេ សាមាតេយា

និទ្ធន្តិ នំ វិនិត្យ អភិ នោ (៤)

ទៅសំ កយមតី តោ ។

និស្សា ៩សំ ទាំខ្លំ អចាំ នា កោ (៣)

នុម្ម នោ ១ ១ ១ ១ សំ ។

សុមនមាន សោ (៤) ន វិម នោ

ខេត្តស្បាន កោ ខិតត្ត ១ ខ្លួចាសំ ។

បក្ខាញា អសហមានោ

អហិនា កោ ទាវ់ កោវ ១ ជួលិ ។

១ ឱ. ផាសុកាមោរ ។ ៤ ឱ. អសម្ភីពោ ។ ៣ ឯត្តន្តរេ «ក្តីតិ កត្ថបិ បោត្តកេ «ស្បតិ ។
 ៤ ឱ សុមានសោ ។

វិនយចិដិក មហាវិត្ត

ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ១ ថ្ងៃសិន ។ ១ ប្រែកស្យុចពោលគបថា អើមហា សមកា: ខ្ញុំមិនចង្អៀតចង្អួល េ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ប្រាថ្នាសេចក្តីសប្បាយ ទើប ឃាត់ ព្រះអង្គថា ក្នុងពេង ភ្លើង នេះមាននាគពជមួយជាសត្វកាច មានបុទ្ធិ មានពិសក្សចង្អ មានពិសជ័ពទ្ធិក កុំឲ្យនាគពជនោះក់បៀតបៀន ព្រះអង្គ ទៀយ ។

ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ (នៅត្រាស់ថា នៃកស្សូប ឯនាគនោះមិនអាច ចៀតចៀនតថាគត់ចាន់ (ស្លើយចុះ អ្នកចូរព្រមឲ្យរោងភ្លើង (ដល់ តថាគត់ចុះ) ។

មហារទូពេ ភាទិពជជីលវត្ថុហ្យប់មច្បាជិហាវិយំ

នៃដោយស្នកស្រសាមនុស្សលាកាចិតត្⁽⁶⁾ មដូលិ ។ នុកិទ្និ សញ្ជាតិក្តាន់ អក្សាការំ នុធិច្ចា ។ ជដិលា អកិរ្ទា វត កោ មហាសមលោ សក្ខេន វិលេមិយគីតិ ភណភ្និ ។

អេ៩ រត្តិយា អច្ចយេធ អេហិសាគស្ប^(៤) អច្ចិយោ ឆ ហោឆ្នំ ។

ន់ខ្លុំមានា បន្ត មិនា អានការ៉ណ្ណា អច្ចិយោ យោន្តិ ។ ខ្លុំហា អថ្ម ហេ ស៊ិនកា ^(៣) មញ្ជេដ្ឋា ច័នកា ដល់ិតា-វៃណ្ណាយោ អន្តីសេស្ស កាយេ អានការ៉ណ្ណា អច្ចិយោ យោន្តិ ។

បត្តថ្នៃ ងឧហិត្យ អហិលាក់ ញ្ជ្រាសស្បា ឧស្បេសិ អយ់ គេ ភាស្បាប លាគោ បរិយានិញ្ញេ អស្បា គេជសា

អថលា ខ្យាប់លក្សា ជឌំលោ កកាតែ តម់សា

១ម. តត្ថេវ ។ ៤ ឧ.ម. ហតា នាតស្ស ។ ៣ ឧ. លោហិតិកា ។ ៤ នេះក្មេវាយ ភតវាតិអាទិតាជាយោ បញ្ជា បក្ខិត្តាតិ តព្ទណ្ណនាយំ វុត្តំ ។

មហាខន្ធព: រឿងដដិលដាបងប្អូននឹងគ្នា នឹងជាដីហារ្យដាបឋម

ឯមនុស្សនាគ (នៃ ត្វាសក្នុងឈាន មាន តេ ដោយគុ**ជា**អារម្មណ៍ ក៏បណ្ដាលឲ្យ គេះ ឡើងក្នុង ខែ នោះ ដែរ ។
កាល បើអ្នកមានបុទ្ធ ទាំងពី បេណ្ដាលឲ្យក្ខី (ត្វាង់ ត្រាយ
 ឡើង (ត្រមគ្នា ហើយ តួកដដល់ក៏ ចោម រោម រោង ភ្លើង ។
 ដដល់ទាំង ឡាយនិយាយគ្នាថា ೯ មហាសមណៈ មានរូបល្អ ម៉្វេះ

ឥឡូវត្រូវនាគហៀតហៀន ។

លុះពត្រិកន្ង ទៅ ហើយ ស្មើរបស់អហិនាគក៏លេត់សូន្យ ទៅ ។ ឯវស្មីមានពណ៌ បើនរបស់ ព្រះសម្ពុទ្ធ ដ៏មានបុទ្ធិ ក៏តាំង នៅដដែល ។ ស្មើមានពណ៌ បើនគឺ ទៀវខ្វះ ក្រហមខ្វះ ហង្សុធា្ធ (ក្រហមទន់)ខ្វះ លឿងខ្វះ ពណ៌ ផ្នេកខ្វះ មាន នៅក្នុង ព្រះកាយរបស់ ព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលមាន ព្រះនាមថាអង្គីរស ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ធ្ងំចាប់ អហិនាគ ច្រកក្នុង ជាត្រហើយ (នាំទៅ) បង្ហាញ ព្រាហ្ម-ណ៍ថា នៃកស្ប នេះនាគរបស់អ្នក តថាគត់គ្រប់ សង្គក់ តេជះរបស់វាដោយ តេជះតថាគត់ ហើយ ។

គ្រានោះ ជដិលឈ្មោះទេរុវេលកស្យូប ជ្រះថ្វាដោយឥទ្ធិច្បាដិ ហាវ្យនេះ របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ

វិសយចិដិពេ មហាវិញ្គោំ

នុះត្បិន្នសារ្យេច អង្គណិស្សេ ងស្សេខ នាំងនេះប្រ

ចឋម៌ បាដិហារិយ៌ ។

(៤០) អស្ទេស ភភុស ជុំព្រស្មមាវិត្តភ្នំ-លស្ប អស្បិតមាំ ងផ្លែ មេឃឹងក្មេំ ច្រសស្រើ ស្រ. ស់ ។ អ៩ ទោ ខត្តាពេ មហារាជា នោ អភិក្សា្យ ್ಕೊರು ಕಸ್ತ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಟ್ರೀ ಕಾಗಿಯಾಗಲ್ಲಿ ಕಿಗ್-សេត្វ យេឧ ភភក តេឧុបសង្គមឹសុ ឧបសុស្ម៍ត្វ កកវន្តំ អភិវាធេត្វា ខតុខ្ទិសា អដ្ឋសុ សេយ្យថា បំ ឧល្យ អម្ព័ឌ្ឌលិរ ឯឧស្ស សំណ្រែមមាសៃ ជុំព្រហ តែសុក្រ វត្តិយា អច្ចយេខ យេខ ភកវា តេខុថស<u>ខ័</u>មិ ធំដ្ហីតំ ភត្ត កោ ខុ ខោ តេ មហាសមណៈ អភិក្សា្ត្ ឃុំ សង្ស ដែមស្រុះ ឃុំ សង្ស ឃុំ សង្ស ឃុំ

វិតយចិជិក មហាវិគ្គ

ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រមហាសមណ: សូមព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទីនេះ ខ្ញុំនឹងអង្គាសដោយនិច្ចកត្តដល់ព្រះអង្គ ។

ចច់ជាដីហារ្យជាចឋម ។

(៤០) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងដង់ព្រៃមួយ ក្នុងទីជិតអ ស្រមបេសជជិលឈ្មោះ ខុវ្រលកស្យូប ។ កាលនោះ ទេវតា ទាំង៤ដាស្ដេចធំ មានសម្បុរល្អ(ចុះមក)ក្នុងវេលាពាក់កណ្ដាលអធា្រត បណ្តាលស្មើឲ្យភ្ជុំក្នុងដង់ព្រៃទាំងអស់ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះ លុះចូលទៅដល់លើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទើបឋិតនៅ ក្នុងទិសទាំង៤ មានគួរនាដូចគំនរភ្លើងដ៏ធំ ។ លុះវាត្រីនោះកន្ងសែល័យ เទียสนัดเญาะจุงเรดรมเยอูญเฟลาญ่ ตะน็ยารโตะกาล លុះច្ចុស ទើប[កា**ប**ទូល[ពះដ៏មាន[ពះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា **បភិ(ត្**មហាសមណៈ កាល (នេះ) ជាកាលសមគួរ ហើយៈ ស មេច ហើយ បត់ត្រមហាសមណៈ ចុះអ្នកណាដែលមានស់ម្បុរល្អ (ចុះ ឋក)ក្នុងវេលាពាក់កណ្ដាលអ ព្រាត្របណ្ដាលរស្មីឲ្យភ្ជុំក្នុងដង់ព្រែទាំងអស់

ខុតិយំ ជាដំហារិយំ ។

(៤០) អ៩ទោ សក្តោ នេវាឧម៌ន្ទោ អភិក្តាន្តាយ វត្តិយា អភិក្តាន្ត្រាស្ត្រា^(๑) កោះហេតាប្បំរជសណ្ណំ ងុកា-សេត្យា យេឧ ភកវា គេឧុបសន្ត់ប៉ំ ឧបសន្ត់ម៉ូត្យា ភកវន្តំ អភិវាខេត្យា ឃិតមន្តំ អដ្ឋាស៌ សេយ្យថាប៉ំ មហា-អក្តិក្តាន្វោ ប៉ុមាហ៊ំ វ្លែវាធិកាហំ អភិក្តាន្ត្តពោ ប

ធ. អភិក្តុន្តវណ្ណ ។ ឥត្ថ ការណំ បរិយេសិតព្ំ ។

មហាខន្ធក: រឿងដដិលដាបងប្អូននឹងគ្នា នឹងបាជិហារ្យជាគំរប់ ៣

ចច់បាដីហារ្យុជាគំរប់ 🖢 ។

(៤๑) គ្រានោះ សក្កទេវរាជជាធំជាងខេវតាទាំងឡាយ មានពណ៌
ល្អ បណ្តាលស្មើឲ្យភ្នឹក្ខុងជង់ពែទាំងអស់ ក្នុងវេលាកណ្តាលអធាតិ
ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ មានគួរនាដូច
គំនរក្វើង៍ធំ ដ៏រុង៍រឿង៍នឹងទត្តមជាងវស្ស៊ីនៃពណ៌ដែលមានហើយក្នុងកាល

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

តហ្វូឌឌរេ ខ ឯងឧស្សេ ខំពុលយមាខែ ឧទ្ធុហោ ಕ್ರಾಮ್ ಕ್ರಾಮಿಕ್ ಭನ್ನು ಅವರ ಕ್ರಾಮ್ បសខ្មែត្វ កក់ខ្លុំ ឃុតឧក្ខេ កាលោ មហាសមណ **်**ဥ္ခ်ိန္ အေနွာ ကော ဍ ေတာ လ ဗေဟာလဗလာ မအိုက္တစ္စ ರ್ಷಾ ಮಾರ್ಚಿ ಬೈಗಳು ಬ್ಲಿಬ್ಬಿ ಕ್ಷಮ್ ಕ್ಷಮ್ ಬಿಗು-សេត្វ យេជទុំ គេឧុបសន្ថមិន្ទសន្ថមិន្ទា ទំ អភិវាធេត្វា រាយឧខ្ខំ អឌីរមា មេលាខ្សែត ឧសាអង្គ្លី ខេរិតាស្វ វណ្ឌនិកាហ៍ អភិក្ខាន្ទពេ ខ មណ៌ទទពេ ខាត់ ។ ောါ့ ကော ကောင်္ကာ ကောင်္ကာ ကောင်္ကာ ကောင်္ကာ ខេត់ឧមាឌុគ្ ឌគីមាស្រៃលាខ្ងួង អព្សេ ឋណ្ណែមារិ-បស្ប ជឌ៌លស្ប ឯតឧយោស៌ មហិទ្ធិ កោ ទោ មហា-សម េហា មហានុភារេ យ ត្រី ហិ នាម សក្តោ ខេវាន-ရိုးတွော ឧပည္ဆိမ္ခ်က္ချိန္း သမ္မက္သိုုဘလာ ឧ ရွားေ**င ေတာ អ**ោ-ស្នា ភាព មេសខ្លី ឯង៩ ខេង ឯងឯង ដំណែងមារិតមា ជឌិលស្បាត់ កញ្ញិត្តា គស្មីយេវវាសេសស្នោ វិ**ហា**ស៍ ។

តតិយំ បាដិហាវិយំ ។

វិនយចិដិក មហាវគ្គ

พชษุร ๆ ญุรก โลเธาะครุธเศเท็พ เจียนนิณเญาะจุงเงินกุฬ-ชตุល ទៅគាល់ ព្រះជំមាន ព្រះភាគ លុះច្លុល ទៅដល់ ហើយ គ្រាបទ ្លប់ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា បតិ តែមហាសមណៈ កាល (នេះ) ជាកាលសមគួរហើយ គគ្គាហារក៏សម្ដេចហើយ បពិត្រមហាសមណ: ចុះអ្នកណាដែលមានពណ៌ល្អ បណ្តាលរស់ឲ្យភ្វុំក្នុងដង់ព្រែទាំងអសក្នុង វេលាកណ្ដាលអ(ជាត្រហើយចូលមកគាល់ព្រះអង្គ លុះចូលមកដល់ហើយ ថ្វាយបង្គំ ព្រះអង្គ ទើបឋិតនៅក្នុង ទីដីសមគ្គរ មានគូរនាដុចជាគំនរក្មេងធំ ដុំវុង៍រឿង៍នឹងឧត្តមជាងរស្ទីនៃពណ៌ដែលមានហើយក្នុងកាលយប់មុន (ទង់ ត្រាស់ថា នៃកសុប្រ អ្នកនោះហើយគឺសក្កទេវរាជជាធំជាងទេវតា ទាំងឡាយ ចូលមករកតឋាគតដើម្បីនឹងស្ដាប់ធម៌ ។ (គានោះ ជដិលឈោះ **ទុរុរេលកសុ**រែ មានសេចក្តីតិះរិះយាងនេះថា មហាសមណៈ(នេះ)មាន ឋុទ្ធិទ្ធាំង មានអានុភាពធំមែន េញរេថា សត្តទេវរាជជាធំជាងពួកទេវតា គង់ចូលមកគាល់ដើម្បីនឹងស្ដាប់ធមិ តែបើខុកជាយាងនោះ ក៏គង់នៅ មិនមែនជាអរហន្តដូចអញទេ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ខង់ សោយកត្តា ហាររបស់ជដិល ឈ្មោះ ខរុវេលកសុប្រាសែច ហើយ ទ្រង់ថ្ងៃ-ថាប់នៅក្នុងដង់ ព្រៃនោះឯង ។

ចច់បាដីហារ្យជាតំរច់៣ ។

មហាខត្តកេ ភាតិកដដិលវត្ថុចតុត្តក្រេដិហារិយ៍

 $(\rho \rho)$ ងខ្លេស (ខ្ញុំឈ្មាំ ភាសាគាំខ្លែង ងង្គ្រាះ μ នៅ μ យា អភិក្សាណ្ណោ កោះហភាព្យុំ ខែសណ្ដុំ ឱ្យសេត្វា យេធ ភក្ស គេឧុបសង្គមិ ឧបសង្គមិត្ត ភកវឌ្ណំ អភិវា-ខេត្វ ឯកមន្តំ អដ្ឋាស៍ សេយុត្រចំ មហាអក្តិក្តាស្វោ បុរិមាល់ វេណៈធំភាហ៍ អភិក្សាធនាពេ ខ ។ **ස**റു ಕಟ್ಟರು ಆಕ್ಟರು ಇಳ್ಳು ಒತ್ತೆಗು ಕಿವೆ-យែន យេន កក្ស គេខេត្តក្នុំ ឧត្តិស័ត្ស ឯងគ្រឹ រាននយេន មាហេ ឧសាភាគកា ខ្វុំខ្លុំ មន្ត្ត មេ ខា ទោ សោ មហាសមណា អភិកាជាយ គេលា អភិកាជ-က္သည္က ကြားကြက္ဆုံ အေနာက္ကို အသည္ကို តេះជុបសខ្មែំ ឧបសខ្មែំត្វា តំ អភិវាធេត្វា ឯភាមជ្ល អដ្ឋាស់សេយ្យដាច់មហាអក្តិក្ខា ឆ្នាំមាហ៍វណ្ណធ៌កា-ហំ អភិក្សាត្តពេល ខេស្សាត្តពេល ខាត់ ។ ឯសោ ទោ តាសុប្រ (ត្ហា្ សហមុទ្រិ យេឍហំ តេធ្បស់ខ្លួច ជេញ-ಸ್ಟುಪದುತ್ತು ಕರ್ಣು ತಟ್ಯಜಳಾಗಿದಳು ಇಕ್ಷಲಾಳಾಗಿ វាឌនយោម្នា ឧស្សន្និយោ សេ ឧសាមាឧយោ ឧសាថ-ភាហា យ ត្រៃ ហិ ဆာဗ ၈ြိတ္ ျပစၥချိန် ಇပလမ္ဗိနာ္ချိန

មហាខន្ធក: រឿងដដិលដាចងប្អូននឹងគ្នា នឹងបាដិហារ្យដាធំរប់ ៤

(៤៤) លុំដាល់នោះ សហម្បត្តិ ព្រហ្មមានសម្បីល្អេចឃ្លាលរស្និឲ្យ ភ្នុំក្នុងដង់ ពេទាំងអស់ ក្នុងវេលាកណ្ដាលអ គ្រាត្រ ចូល ទៅគាល់ព្រះដ៏មា**ន** ตะลาล လှးဗုလ၊ ဓါဆလ်၊ တီယဗ္ဘာယဗန္ရွိ ตะส็ยาร ตะลาล เจ็บบิล នៅក្នុងទីដ៏សមគួរមួយ មានគួរនាដូចគំនរភ្លើងធំរុងរឿងនឹងខុត្តមជាងរស្មី នៃពណ៌ដែលមានហើយក្នុងយប់មុន**ៗ ។ កាល**បើកត្រីនោះកន្ទង**ៅ** ហើយ ទើបជជិលឈ្មោះ ៖ រុវេលកស្សបច្ចូល ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់លើយទើបក្រាប់បង្គុំទុលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យ នេះថា បត្តិត្រុមហា សមណៈកាល(នេះ)ជាកាលសមគួរហើយ គត្តាហារក សម្តេចហើយ ថពិត្រុមហាសមណៈ ចុះអ្នកណា ហ្នួមានពណ៌ល្អបណ្ដាល វស្មីឲ្យភ្នុំក្នុងដង់ ព្រៃទាំងអស់ ក្នុងវេលាកណ្ដាលអធា្រត ចូលមកគាល់ ព្រះអង្គ លុះចូលមកដល់លើយថ្វាយបង្គំព្រះអង្គលើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សម គួរ គួរនាដូចគំនរភ្លើងដ៏ធំ រុងរឿងនឹង ត្តមជាងវស្សីនៃពណ៌ដែលមានក្នុង យបមុនៗ នោះ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា នៃកស្យូច ជននោះឯងគឺសហម្បតិ ព្រហ្មលមករកតថាគតដើម្បីនឹងស្ដាប់ធម៌ ។ គ្រានោះ ជដលឈ្មោះខ្វុ-វេលកស្យុចមានសេចក្តីត្រិះវិះដូច្នេះថា មហាសមណៈ (នេះ) មានបុទ្ធិទ្ធាំង មានភានុភាពជំមែន (ព្រះថា អម្បាលសហម្បតិ៍ព្រិហ្មក៏គង់ចូលមកគាល់

វិនយចិដិកេ មហាវក្ដៅ

ឌម្មក្សាលល ខ ទៅ ខ ទោ អយោ **យ៩** អស**ខ្លំ ។** អ៩ទោ ភគវា ឧប្រែលក្សារួមក្ស **ជឌិលក្ស** ភ**ត្តំ** ភុញ្ជិត្យ នក្សីយោ វែឧសឈ្នោ វិហាសិ ។

ចតុត្តំ បាដិហារិយំ ។

[៤៣] នេះ ទោ បន សមយេន នូរប៉េលកស្បែស្បី ជជួលអា ឧណយយោ ឧជំពន្ធ័យ ឈេង រ មេរ-អាឌាយ អភិក្តាម៉ាតុតាមា ហោធ្ថិ ។ អ៩លោ ឧរុប-លគាស់ព្រស្ប ជឌិលស្ប ឯ៩ឧយោក ឯ៩ហើ ទោ មេ បហ្វន់ ទាឧ៤យំ ភោដ៤យំ អាឧាយ អភិក្តាម៌ក្សុខ្លិ ស ខេ មហា សម ណោ មហា ដន កាយេ ឥខ្ចុំ ឲ្យដំណាំយំ ខែឧ ហាដ្ឋមណ្ឌិល ពេល ខេត្ត ខេសា-ಳಾರ್ಣಯ ಕೌಜರು ಜಾಟ್ಟೆಡಾಗಿತ್ತು ಕರ್ವು ಜಪ್ತು នុយ្យក្សាធស្បានក្នុង និស្ស ខេត្តបញ្ជិតត្ត-មញ្ជាយ ឧត្តកោត់ កត្តា តតោ ចំណ្នួចាត់ អាហវិត្វា

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ដើម្បីនិធីស្លាប់ធម៌ដែរ តែបើទុកជាយាធីនោះ ក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះ អរហន្តដូចអញ្ញាទេ ។ ក្នុងកាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សោយភត្តា-ហាររបស់ដដិលឈ្មោះ «រុវេលកស្បបស្រែចហើយ ទ្រង់ប្រជាជនិត្ត ដង់ព្រៃនោះឯង ។

ចច់បាដិហារុដ្រាត់រច់ ៤ ។

(៤៣) សម័យនោះឯង គ្រឿងបូជាធំនឹងកើតឡើងដល់ជដិល
ឈ្មោះ៖ រុវេលកស្យូប ។ (គ្រោះថា) ជនអ្នកនៅក្នុងដែនអង្គ:នឹងមគធ: ទាំង
អស់គ្នា ប្រាប់នឹងនាំយកខាទនីយកោជនីយាហារមានបែមាណបើនចូល
មកបូជា ។ គ្រានោះ ជដិលឈ្មោះ៖ រុវេលកស្យូបមានសេចក្តីតែះ ដៃដូច្នេះ
ថា កាលឥឡូវនេះឯង គ្រឿងបូជាធំនឹងកើតឡើងដល់អញ ដ្បិតថាជន
អ្នកនៅក្នុងដែនអង្គ:នឹងមគធ: ទាំងអស់គ្នា នឹងនាំយកខាទនីយកោជនីយា
ហារមានបែមាណបើនចូលមកបូជា បើមហាសមណៈនឹងធ្វើឥទ្ធិច្បាជ់ហារក្នុងទីប្រជុំមហាជន លាកសក្ការៈនឹងចំរើនដល់មហាសមណៈ លាកសក្ការៈរបស់អញក៏នឹងសាបសូន្យទៅ ឧមហាសមណៈកុំគប្បីមកធានក្នុងថៃ
ស្អែកនេះទៅអេះ ។ លំដាប់នោះ ព្រះជំមានព្រះកាត់ទ្រង់ជាប់សេចក្តី
បរិតិត្តិតិចិត្តបេសជដិលឈ្មោះ៖ រូវេលកស្សូប ដោយព្រះហូច៉ុយព្រះ
អង្គ ខេប់ទង់យាងទៅកាន់ខុត្តរកុវុទ្ធិប នាំយកចង្កាន់ចិណ្ឌ ពុតមកអំពី

អនោតត្តឧបោ បរិកុញ្ចិត្តា តត្តៅ ធំវាវិហារំ អភាស៍ ។ អនុសេ ដំណែយមាវិសេ ឧឌ្យល ឧមារិ ធ្វើលា អច្ចយេជ យេជ កក្សា តេជុបសុខ្ម័ម ឧបសុខ្ម័មត្វា កក់វត្តំ ឯ៩ឧវេស គាលោ មហាសមណៈ ចិដ្ចិតំ កត្តំ ត់ ឧ ខោ មហសមណ សំយោ ជាកមាស់ អច់ខ តីតិ ទាឧជ័យសុ ្ទ $^{(0)}$ េត បដិវិសោ ឋច៌តោតិ ។ ឧភុ ឧទ្ទិធឌ្ឌី នោះ ក្រោះ កេស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ជ័យ កោជជ័យ អាធាយ អភិក្សាជំងារជំងាន ស ខេ មហា-មានប្រភពពាធាន មាន ការពាធាន មាន ការពាធាន ការពាធាន ಕಮಳಾಗು ಕಬ್ಬಿಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟು ಕಾಗ್ಯಾಸ್ಟ್ ಕಟ್ಟು ಕಾಗು-က္ခရာဏ ဆင္မင္ေတြးခ်ဲ့ ကေ ေစာ မည္ခ ေမး႐ွိေ នា ខេត្តសា ខេត្រេមអ្វិត្តភាព និង្គាក់ កង្វា តាតោ ចំណ្ឌូចាត់ អាហាត្វៃ អានាតត្តនយេ ចាំកុញ្ជិត្វា

[🗣] ឱ. ម. ១ា ៖ នីយស្បូ ច ភោជនីយស្បូ ច ។

មហាទន្លក: រឿងជដិលជាបងប្អូននឹងគ្នា នឹងបាដិហារ្យជាគំរប់ ៥

ហើយ ខ្ទែរ សោយជិត សែះអនោតត្ត ហើយ ខ្ទែរ <u> ឧត្តវក្សទីបនោះ</u> ស មាកឥរិយាបថៈនៅក្នុងវេលាថ្ងៃក្នុងកន្លែងនោះឯង ។ កាលបើរាត្រឹ នោះកន្ទង់ទៅហើយ ទើបដដល់ឈ្មោះខ្សាល់កស្យបចូលទៅគាល់ព្រះ င်္မမာs(၈းကpprox လုံးဗွာလ ေ၏ မလဲ ေတိယ ြက္မတို့ ေလ ေရြးဆီမာ s(၈းကpproxដោយពាក្យនេះថា បពិត្រមហាសមណ: កាល (នេះ) ជាកាលសមគួរ ហើយ កត្តាហារក៏សម្រេចហើយ ថពិត្រមហាសមណ: ហេតុដូចម្ដេច ក៏ព្រះអង្គមិនយាងមកក្នុងថ្ងៃម្សិលមិញ ចំណែក១១ តែងវលឹកព្រះអង្គ ទន្ទឹង៣ មេលផ្ទៅថា មហាសមណៈមិនមកទេឬអ្វី ហើយជានទាំងដំកល ចំណែកខា ទន័យាហាវទុក ដើម្បីព្រះអង្គ ។ ព្រះជំមានព្រះភាគ(ទន័ ត្រាស់ថា នៃកស្សប ក្រែងអ្នក ត្រិះវិះដូច្នេះថា ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ្រើស្ត្រជាធំ នឹងកើតឡើងដល់អញ ដ្បិតថា ជនអ្នកនៅក្នុងដែនអង្គ: នឹងមគធ: ពុំងអស់គ្នា នឹងនាំយកទាទនីយកោជនីយាហារមាន(បមាណ ្រើនមកបូជា បើមហាសមណៈនិងធ្វើឥទ្ធិប្បាជិហារក្រង់ទី ប្រជុំមហាជន ឯលាតសត្តារៈនឹងចំរើនដល់មហាសមណៈ លាតសត្តារៈវបស់អញនឹង សាបសូន្យទៅ ៖ មហាសមណៈកុំគប្បីមកធានក្នុងថ្ងៃអ្នកទៅអេះ ដូច្នេះ ពិតមែនឬ េ នៃកស្យូប ចំណែកតថាគតឯងបានដឹងសេចក្តីបរិវិត្តភក្នុង ចិត្តរបស់អ្នកឯង ដោយចិត្តតឋាគត ហើយតឋាគតក៏ទៅកាន់ឧត្តរកុរុទ្ធិប នាំយកចង្កាន់ចំណ្ឌូជាតមកអំពីទ្វីបនោះរួចតាន់ជិត[សះអនោតត

វិនយចឹងកេ មហាវិគ្គោ

ដុញ្ជិត្យ ដុស្សាញ ដុស្សា ស្នា មុខ នេះ មុខ ស្ត នេះ មុខ នេះ មុខ

បញ្ចម់ បាដិហារិយ៍ ។

(៤៤) នេះ ទេ បន សមយេន កក់កា ខំសុគ្វាលំ ឧប្បន្នំ ហោត់ ។ អ៩ទោ កក់តោ ឯតនហោសិ កត្តា ឧទោ អហំ ចំសុគ្វាលំ ដោយេប្រ្តិ ។ អ៩ទោ សក្កោ នេវាជម៌ន្ទោ កក់តោ ខេតសា ខេតេប់វិ-តក្កាមញាយ ទាណ៌នា ទេក្ខាណើ ១៦ត្វា កក់ខ្ពំ ឯតនវេជ ឥជ កន្តេ កកវា ចំសុគ្វាលំ ដៅតូត៌ ។ អ៩ទោ កក់តោ ឯតនហោសិ កំខ្លំ ខុទោ អហំ ចំសុគ្វាលំ បរិមន្ទេយ្យន្តិ ។ អ៩ទោ សក្កោ នេវាជម៌ន្ទោ

១ បរិជានិស្សតីតិ កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតី ។

វិនយចិជិត មហាវិគ្គ

ស មាកឥរិយាបថក្ខង៍វេលថ្ងៃក្នុងកន្លែងនោះឯង ។ គ្រានោះ ជដលឈ្មោះ
«ប្រលកស្យបត្រិះរិះដូច្នេះថា មហាសមណៈនេះ មានបុទ្ធិទ្ធាំងណាស់តើ
មានអានុភាពធំមែន ព្រោះថា ព្រះអង្គស្គាល់ចិត្តដោយចិត្តបេស់ព្រះអង្គ

ជាន តែបើទុកជាយ៉ាងនោះ ក៏គង់នៅមិនមែនជាព្រះអរហន្តដូចអញ្ជាទេ ។
កាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សោយកត្តាហារបស់ជដិលឈ្មោះ
«ប្រលកស្យបស្រេចហើយ ទ្រង់ប្រថាប់នៅក្នុងជង់ព្រៃនោះឯង ។

ចប់បាដិហារ្យដាត់រប់ ៥ ។

(៤៤) សម័យនោះឯង៍ សំពត់បង្កក្លប^(a)កើតឡើងដល់ព្រះដ៏មាន
ព្រះកាត ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ខ្ពស់ពិងដូច្នេះថា តថាគតគួរនឹង
លាងសំពត់បង្កក្លក្មុងខណាអេះ ។ លំដាប់នោះ សក្កទៅរាជជាធំជាង
ពួកទៅតាបានជ្របពុទ្ធបរិវិតក្ករបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ ដោយចិត្តរបស់
១,ឧហើយក៏ជីកស្រះ(មួយ) ដោយដៃឯង ហើយក្រាបចូលព្រះដ៏មានព្រះ
កាគដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះអង្គលាងសំពត់
បង្កក្លាក្នុងស្រះនេះចុះ ។ គ្រានោះ ព្រះជំមានព្រះកាត់ ខ្ទុំព្រះតម្លិះ
ដូច្នេះថា តថាគតគួរបោកគក់សំពត់បង្កក្លាលនឹងរបស់អ៊ីអេះ ។ លំដាប់នោះ

ទ សម្ពត់ដែលជាប់ដោយអាចមន៍ដីមានសម្ពត់ដែលឥតម្ចាស់ជាដើម ។

មហា⁹ ន្ធពេ ភាពិពផដិលវត្ថុ ភគវិតោ បំសុក្ខលប៉ីវ៉ាំ

ភក់តា ខេត្តសា ខេត្រាប់វិត្តកម្ពាយ មហ្នឹ សំលំ ឧបនិក្ខាំបំ ៩៩ គន្លេ គកវា បំសុត្យូលំ បាំមនូ-ត្តិ ។ អ៩ េខា ភក់ តោ ឯភឧ ហោស កិច្ចិ ខ្ ខោ អញ្ អហត្តិទ្ធា វឌ្ឌពេលទ្រឹ ។ អ៩ខោ ភេឌុ ដេ អជ៌វត្តា នៅតា ភភវតោ ចេតសា ចេតោមហ៊ិតក្ក-មញ្ញ សាទ ជុំនាមេស ៩៩ ភាគ្នេកក្វា អា-លម្អីត្វា ខុត្តវត្តត៍ ។ អថា ភកវាតា ឯតឧយោ-က် က်ော်ရွဲ ရ ေကာ မက် ဗိလကျွယ် ဂိလ္ယူဠီယာန္ရွြဲ ၅ អ៩ទោ សុគ្គោ នេវាជម៌ស្ដេ ភកវតោ ខេត្តសា ខេត្តេមហ៊ុនភាម្តាយ មហត់ សំលំ ឧបនិក្ខុំ-ចំ ៩៩ ភ េ ភក ខំសុក្សបំ សៃរ្ជ្ជេះត្រូត ។ អនុសេ ដំណែយមារីខេល ឌុធ្វាលា ឧមារិ ខេត្តិលា អច្ចយេធ យេធ ភាកាវា គេខេ្បសុខ្មុំ និប្រសុខ្មុំ ត្វា ភគវត្ត ឯនឧវេជ តាលោ មហាសមណៈ ជំដ្និត់ ភត្ត មួ ថ សេ ឧณមឧសា សកា ជំ នៃ ខេម្មិរហៀ

មហាខត្តកៈ រឿងជំងឺលជាបងប្អូននឹងគ្នា និយាយអំពីប៊ីវរបង្សុក្ខលរបស់ព្រះជំមានព្រះភាគ

សក្កទេវពជជាធំជាន៍ព្យួកទេវតាជ្រាបចេតោបរិវត្តក្ (ព្រះត e^{i}) របស់ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគដោយចិត្តរបស់ទ្វន ទើបនាំយកថ្ម ទ្ធ ផែនធំមកថ្វាយដោយ ពាក្យថា បត្តិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សុម្យា ដើមានព្រះភាគច្រោកគក់សំពត់ ឋង្សត្តលលើថ្មនេះចុះ ។ គ្រានោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់វិពីង៍ថា តថាគតគូរូ ពាក់ត្យរហើយពុតនិធីរបស់អ៊ីហ្មី។ លំដាប់នោះ មានទេវតាអា (ស័យនៅលើ ដើមថាន់ជាែចចេតោចវិវិតក្រចស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយចិត្តរចស់ខ្លួន ទើបបង្គោនមែកថានឲ្យទាបចុះមកដោយពាក្យថា ចពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគពាក់ព្យុរហើយពួតនឹងមែកថា្ងន់នេះចុះ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់រំពឹងទៀតថា តថាគតគូវតែដាងហាលសំពត់បង្ប-ក្លុល ត្រង់កន្លែង ណា ហ្មុំ ។ ១ណ:នោះ សក្កទេវរាជជាជំជាងពួកទេវតា ទ្រង់ ជ្រាបចេតោបរិវិតក្លាបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាគដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ទើបនាំយក ថ្ម ផែនធំមកថ្វាយដោយពាក្យថា បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន សុម្យិពុះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទង់ ត្រដាង ហាលសំពត់បង្សុក្ខលលើថ្មនេះចុះ ។ កាលបើក ត្រី នោះ កន្ទងទៅហើយ ដដិលឈ្មោះទរុវេលកស្យួចចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រ**ះ** ភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យនេះ ឋា មហាសមណ: កាលនេះជាកាលសមគួរហើយ ភត្តាហារក៏ស មេច ហើយ បត្តិតែមហាសមណ: ស្រះប្រេក្ខវណីនេះពីមុនមិនមានក្នុងតន្ទែងនេះ

វិនយចិជិកេ មហាវគ្គោ

សាយ ៩៩ ខេត្តស្រាំ ឧយ៍មា សំហា ឬព្យុ ១៥-ច្ចុំ ្ ស្រាស្ត្រ ស្រាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ ជសុ ប្រុត្រូ សាខា ជំនតា សាយ សាខា ជំនតាត់ ។ ៩៩ មេ ភស្បីឧ ត្សម្និល្ស វិត្សិទ្ធិ មឈ្មេច ឧស្សិ မြယ္ကို ေနာက္လိုင္ ၅ အေလးကေနာက္ ေတြ မေလး ಧಿಸ್ಕಳ್ಳು ಪುಗಣಿತ್ತಿ ಇದ್ದು ಅಸ್ಟ್ ಸಾಮ್ នេហ្យុក្ស គិត ខេឌ្សា ខេឌោតឃ្លួនយ៉ង់ សា-ហ្វេញ ខោឌ្ឌាហ**្គុំ ១**ខ្ញុំ ទ រាឌឧ**រេក្ខ ៩១ ភ**េត្ត ភេឌឯ ត្សាយុ នេះ នេះ នេះ មាន មេខ មេរិច ស-ហ្វេ ១០១ ខេស្ត្រាហ្វេ នុស្ស ម្នាំ មេស្ថ រាស្តេយាញ ឃុំ ខ្មាំ ខ្ម ត្រូវជាខ្លី អនុសេ យការិត មានេះ នេះ នេះ បេត្សា ខេត្សេខជិតក្នុមញ្ញាយ មហ្គឺ សំលំ ១៦-ជំត្តិចំ ៩៩ ភន្តេ ភកវា ចំសុកា្វលំ ចមៃខ្មុត្ត ំសាយ់ អឧដុសោរ ខ្ញុំស្គា ស្លា ឧសារ ឧសា ឧសារិឧ រាឌឧ ហោស់ က်မ္ဂ်ာ ឧ တေ မက္ မဟ មិ្ទ ១ ឧឌ ៤៣ មិ

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ទេ(ឥឡូវនេះ) ស្រះប្រាក្ខុវណីនោះមានក្នុងកន្លែងនេះ ផែនថ្មនេះគេដម្កល់ ឲុកពីមុនក៏មិនមានដែរ ចុះ (ឥឡូវនេះ) ផែនថ្មនេះអ្នកណា គេដម្មល់ខុក មែក ឋាន់នេះកាលពីមុនមិនទាបចុះមកទេ (ក៏ឥឡូវនេះ) មែកឋាន់ នេះឯង ទៅជា ទាបចុះមក េញេះហេតុអ៊ីហ្មី ។ ព្រះសមុទ្ធ (ទន់ ត្រាស់ថា នៃកស្ស្រប សំពត់ បង្សក្លូលកើតឡើងដល់តថាគតក្នុងទីនេះ នៃកស្សូប តថាគតរពឹងដូច្នេះថា តឋាគតគូរលាន៍សំពតបង្សក្រូលក្នុងទីណា ហ្គូ នៃកស្ស្រ (លុះ តឋាគតវិ-ពឹង យ៉ាង៍នេះ ហើយ)លំដាម់នោះ សក្កទេវរាជជាធំជាងីព្លុកទេវតា(ទង់(ជាប ចេតោបរិវិតក្មរបស់តថាគត ដោយចិត្តបេស់គេ ក៏ជីក(សះចោក្ខរណ៍ដោយ ដែលើយពោលពាក្យនេះនឹងតថាគតថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សុម្យាះដ៏ មានព្រះភាគលាង៍សំពតបង្សកូលក្នុងស្រះជ្រក្ខពណីនេះចុះ ស្រះជ្រាក្ខ- \imath ហ៊ីនេះហើយដែលអមនុស្ $ig(^{f e)}$ ជីកដោយដៃ នៃកស្ទូប តឋាគតរំពឹ ${f s}$ ដ្ឋចេះទៀតថា តថាគតគួរប្រាកគកសពតបង៍ក្រូលលេអ៊ីហ្ម មាលកស្យប កាលនោះ សក្ខទេវរាជជាធំជាងពួកទេវតា ទង់ជ្រាបចេតោបរិវិតក្លិបស់ តថាគតដោយចិត្តរបស់គេ ទើបនាំយកផែនថ្ម១ ផ្ទាំងធំមកថ្វាយដោយពាក្យ ថាបពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគចោកគក់សំពត់បង្សកូល លើថ្មនេះចុះ ថ្មនេះឯងដែលអមនុស្សបានដម្កល់ទុក ម្នាលកស្សប តថា-គតរំពឹងដូចេះទៀតថា តថាគតគួរពាក់ក្សាហើយពូតនឹងរបស់អ្វីហ្ម កំស្សប

ក្រៅពីជាតិមនុស្ស ក្នុងទីនេះគឺព្រះឥន្ទ្រ ។

មហារន្ធកេ ភាពិកដដិលវត្ថុដម្ពុដលាទិប្បាជិហាវិយំ

អ**៩លោ ភាសា្ច ភាគា្**ឌេ អ**ជ្**វត្តា នេះនា មម ចេត្តសា ចេត្តេមញ៉ាំត្រក្នុមញ្ញាយ សាទំ ជុំជាមេសំ ៩៩ ភឌ្ណេ ភភវ អាលម្និត្យ ឧត្តវត្តន៍ ស្វាល់ អាហារ-យ្ដូំ ខំ សេ ឧည ឧទ្ទាហ ្ទ្រាំទ្រី ជន្លេ ត្រូវ ក្រុង ខេងខេត្ត នេង ខេត្ត វិត្តមញ្ញាយ មហត់ សំលំ ឧបភិក្ខិច ៩៩ ភាភ្នេក-ಕು ಕೆಸ್ಟ್ ಬೆಸ್ಟ್ ಚೈಕ್ಕಾಕ್ ನುರು ಕರ್ಡನ್ನು ಹೆಕ್ಟ್ ಕ್ಷ សំលាន់ ។ អ៩ទោ ខុប្រេកស្បូបស្ប ជឌិលស្ប រាស្សលោក ឧស្ថិ្ត កោ ខេសា ឧសាភាឧយោ ឧសា-ឧុការេ) យ ត្រ ហ៊ុ ဆម ស ក្ដោ ខេវាជម៌ ខ្លែ វេយ្យវច្ចុំ យុទ្ធ ខ ខេត្ត ខ សេ ងឈេ ៣៩៦ ងលទី ។ អុឌ្ឍ ឯងឯ ខំណុលយទារីឧទារី ឌុឌ្យទារី ឯង ಸಮ್ಮಿಕ್ರು (e) ಜಸ್ಟ್ ಯಾ. ಸಚ್ಚು ಸಚ್ಚು ಸಮ್ಮಾ ಸ

បរិភុញ្ជីគ្នាតិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

មហាខត្តកះ រឿងជំងឺលជាបងប្អូននឹងគ្នា បាដិហារ្យមានទ្រង់នាំមកនូវផ្ទៃព្រឹងជាដើម

ក្នុងកាលនោះ ទេវតាអាស្រ័យនៅលើដើមហ្វាន់ជាបចេតោហិវិតក្សាបស់ តថាគតដោយចិត្តរបស់គេ ទើបបង្គោនមែកថាខិឲ្យទាបចុះមកដោយពាក្យ ថា បពិត្រ្ត្រីព្រះអង្គដ៏ចំរើន សុម្យាះដ៏មានព្រះភាគពាក់ព្យុរហើយពុតនឹង មែកថា្ងន់នេះចុះ ឯដើមថា្ងន់កំខន់ទោវមកគោង៊ីដោយដៃបាន កស្សប ត្តថាគត្តឯងរំពឹងដូច្នេះទៀតថា ត្រថាគតគួរត្រដាងហាលសំពត់បង្សក្កល ត្រង់កន្ទែងណា ហ្មុំ កស្ស្រ លំដាប់នោះ សក្តទេវាជជាធំជាងទេវភា (ទ្ធង់ ជាមាចគោបរិវិតក្មាបស់តថាគតដោយចិត្តរបស់គេ ទើបនាំយកផែនឬ ១ ញុំនាំធមកថ្វាយ ដោយពាក្យថា បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្យុមព្រះដ៍មាន ព្រះភាគ ត្រដានហាលសំពត់បង្សក្កលលើថ្មនេះចុះ ថ្មនេះហើយដែល អមនុស្សគេបានដម្លល់ទុក ។ គ្រានោះ ជដិលឈ្មោះ«ព្រលកស្បូប ត្រិះរិះដុច្នេះថា មហាសមណៈ នេះមានឫទ្ធិទ្ធាំង មានអានុភាពធំមែន ព្រោះថា អម្បាលសក្ខទេវរាជជានំជាងទេវតាក៏គង់មកធ្វើការបម្រើ តែបើ ទុកជាយាងនោះ ក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះអរហន្តដូចអញទេ ។ កាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ទង់សោយភត្តាហារ វបស់ជដ្ធិលឈ្មោះ 🕻 វេល-កស្សបលើយ ទ្រង់់ថ្រៃថាប់នៅក្នុងដងព្រៃនោះឯង

(៤៥) กางเบ็กโล๊เธาะหรูฉีเฟเบ็บ เจ็บผนึ้งเห<u>พาะจุ</u>เห พหมาย ซุงเฟลาท่โตะน็ตรโตะกล พุ<mark>ะธุงเฟน</mark>ง์เบ็บ

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

ម៌ត្វា ភភពនា គាល់ អពេទេសិ គាលោ មហាសមណា ជំងួន កត្តិ ។ កច្ចុ នុំ កាសុទ្រ អាយាម**ហ**ន្តិ ។ ជម្ពី ខេល្ច ខេញ្ចា ខេត្ត នេះ ខេត្ត មានខា អន្សាភាព ចំភាំខំ ១ អន្ទុភា ទោ នុវេល-តាស្យាទា ជដ់លោ ភកវន្តំ អក្សាភាព ធំសំខ្ញុំ ធំស្វាន ភកវត្ត ឯភឧកេច ភាគមេខ ស្វុំ មហាសមណា មក្ដេច អាកតោ អញ់ នយា ១៥១នាំ ១ក្កាន្តោ សោ ភ្នំ ១៥-មតាំ អាកស្ពា អក្សាការ និសិច្ឆោតិ ។ ឥជាហំ កាស្បួប န္း δ ကေပါ၊ ဌေးမိဳး ကေကာင္းရီး အေပါ၊ ဌာန အေပါ၊ အေပါ၊ ကေလာင္း តតោ ដល់ កហេត្វា ចឋមគាំ អកស្តា អក្សាការេ ជំសិះឆ្នា ។ ខ្លុំ សេ មេសាត ឌុមិនហុ ស្រីសាតឱាទី ឧទិសា ម្បន្នំ សេសម្បន្នំ ស េ ភេសន្តសំ មាំកុញ្ចាត់ ។ អព់ មហាសមណៈ ចំ្យប់ខំ អាហាស់ ចំ្យប់ទំ

ន. ឥម្ពូបល់

វិតយបិដិក មិហាវត្ត

ត្រាបបង្គ័ទ្ធលន្តវកាល (នៃឥត្ត)ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រមហា-សមណៈ កាលនេះជាកាលគុរហើយ ភត្តាហារក៏សម្រេចហើយ ។ ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាលកស្យូប អ្នកឯងចូរទៅចុះ តថាគតនឹងទៅក្រោយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគលុះបញ្ជូនទរុវេលកស្យុបឲ្យ ទៅមុនហើយ ក៏ទ្រង់យាងទៅកាន់ជម្ពុទ្វីប ដែលលោកសន្មតដោយដើម ព្រឹង ហើយទាំយកផ្ទែអំពីដើមព្រឹងនោះ រួចយាងត្រឡប់មកគង់ក្នុងរោង ក្វើងបានមុនផដិលនៅរវិញ ។ ជដិលឈ្មោះ១រុវេលកសុប្រ ក៏បានឃើញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគនង់នៅក្នុងរោងក្នុងរដាយច្បាស់លាស់ លុះឃើញ ហើយទើបក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បតិត្រមហាសមណៈ ត្រុះអង្គ[ទង់ពុទ្ធដំណើរមកតាមផ្ទុវណា (កាលដែលមក) ខ្ញុំចេញមកមុន ព្រះអង្គ (លុះមកដល់ទីនេះ) ត្រឡប់ជាព្រះអង្គមកដល់គង់នៅក្នុងរោង ្វក្នុងមុខ១ុំភ្លាម ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថា កស្សប កាលតថា-គត់បានបញ្ជូនអ្នកមកក្នុង ខ្លួនេះ ហើយ តថាគត់ ទៅកាន់ជម្ពូទ្ធបដែលលោក សន្មតដោយដើមព្រឹង ហើយតថាគតនាំយកផ្ទែរពីដើមព្រឹងនោះ រួចមក អង្គ័យនៅក្នុងពេងក្វើង(នេះ) បានមុនអ្នក កស្យូប ផ្ទៃនេះគឺផ្ទៃ(ពឹងមាន សម្បស្ចេ មានក្នុន កម្ម មានសេធ្យាញ់ បើអ្នកចង់បរិកោគច្បូបវិកោគ ចុះ ។ ដដ្ឋិលឈ្មោះឧរុវេលកស្បូបក្រាបទូលថា បតិត្រិមហាសមណៈ

មហាទន្ធកេ ភាពិកដដ់លវត្ថុដម្ពុជិលទិញ្ជាដីហាវិយ៍

ವುಟಟಿಯು. ಹೀ. ಎ ಕರ್ನೂ ತಿಗ್ಗೆಯಟ್ ಕಾಗಿವಳಾಗಿ ಇಕ್ಕೆಯಳಾಗಿ រាសន យោង មហិន្ទិ កោ ទេ មហាសម លោ မေတာင္ခုက္ေတာင္တြင္း တြင္း မေတာင္ခုက္ေတာင္ ឌេឌិ លាល ឌុឌ័ល ឌុឌ័ឌ្ឌ ឧ**យាលន្ទ ស**ខោ ឌហ្ កហេត្វា បឋមនាំ អាក់ស្ពា អក្សាការ ជំសុំជំស្បូត ជ ្សែ ខ ទោ អរយា យថា អហឆ្គំ ។ អ៩ទោ ភក្ស ខែព្រហ្មាសាព្រស្បី ឧទ្ទុហ្សា ឯទុំ ឯញ៉ីសាំ ឧទ្ទុំពោះ ಭಾರ್ಯದ್ಲು ಕ್ಷಮ ಕ್ಷಮ ಕಷ್ಟಿಯ ಅಭ್ಯಾಣ ಕ್ಷಮ್ಯ ស្សារ្ត្រំយា អច្ចយេខ យេខ ភភក តេខុបសង្គម៌ ឧប-សឌ្គទិត្យ កក់វានា គាល់ អាព្រខេស់ គាលោ មហា-សមណា ជំជួន កត្ត ។ កច្ 🦸 កស្ប្ អាយាមហ្វុ ಕಿಷ್ಣಿಯ ಆ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾಣ್ಣ ಕ್ಟ್ರಾ ជុតិខ្លួច ឧឃាល់ខ្លួនមាំ ងមាំ ងផ្ទេល អគី នេះ នេះ នេះ នេះ អាំឲ្យអាមល់គឺ។ បេ ។ នុស្សា អាំឲ្យ ហាំន់គាំ ។ បេ ។

[🗣] ឱ. បរិក្ញា្ញហ៍តំ ។

មហាខត្តកៈ រឿងដដឹលជាបងប្អូននឹងគ្នា បាដិហារ្យមានទ្រង់ទាំមកនូវផ្លែព្រឹងជាដើម

ណ្ដេយ (រំអរៈហេីយ) ព្រះអង្គបាននាំមកនូវផ្ទៃព្រឹងនេះ សូមព្រះអង្គ សោយផ្លែពីងខេះព្រះអង្គឯងចុះ ។ ត្រានោះ ជដិលឈ្មោះខរុវលៃកស្សប រិះគិតដូចេះថា មហាសមណៈនេះមានឫទ្ធិទាំង មានអានុភាពជំមែន េញែះ កាលព្រះអង្គបញ្ជូនអញមក (ក្នុងទីនេះ) មុនព្រះអង្គ ហើយទ្រង់ ទៅកាន ជម្ពង្វិបដែលលោកសន្មតដោយដើមព្រឹង ហើយនាំយកផ្ទែអំពីដើមព្រឹង នោះ រួប ត្រឡប់ជាមកគង់នៅក្នុងរោងក្ដើង (នេះ) ចានមុនអញវិញ តែបើ ឲុកជា យ"ង៍នោះឯង ក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះអរហន្តដូចអញ ខេ ។ កាល នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់សោយភត្តាហារបេសជដិលឈ្មោះ«រុវេល-កស្យុចហើយ ខ្ទង់ខ្រចាប់នៅក្នុងដងគ្រែនោះឯង ។ កាលបើកត្រីនោះ កន្ទង់ ទៅ ហើយ ជដិល ឈ្មោះ ៖ រុវេលកស្សបចូល ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក្រាបទូលនូវកាល(នៃកត្ត)ដល់ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគថា បព្ទិត្រមហាសមណៈ កាលនេះជាកាលគួរហើយ ភត្តាហារក៏ស-ម្រេចហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់បញ្ជូនដដិលឈ្មោះខុវុវេលភស្សប ឋា នៃកសុទ្រ អ្ក ទៅ (មុន)ចុះ តឋាគតនឹង ទៅ(តាម (កាយ) ហើយ ព្រះអង្គ យាងខៅកាន់ដម្ពុទ្ធិបដែលលោកសន្មតដោយដើមព្រឹង ក៏ទ្រង់នាំ ផ្ទែស្វាយនៅជិតដើមព្រឹងនោះ ។ បេ ។ ទ្រង់នាំយកផ្នែកនូតព្រៃនៅជិត ដើមព្រឹងនោះ ។ បេ ។ ខ្ទង់នាំយកផ្ទៃសម៉ឺនៅជិតដើមព្រឹងនោះ ។ បេ ។

វិនយព៌ដកេ មហវិស្គោ

តាវត្តិបំ កញ្ចុ ទារិទ្ធភាពខ្លំ កហេត្ ១ឋខនាំ ភាក្ខុ អក្សាការ ជំសំជំ ។ អន្ទុស ទោ នុះប៉ល់តាស់ដូចោ ជដំលោ ភគវត្តំ អក្សាតាប និសិច្ចំ និស្ថាន ភគវត្តំ **ಶಿಜರಾಭರ** ಅಜೀಕರ ಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಕರ್ ಎಟ್ಟರ ಕಾರ್ಜ តោ អហ់ នយា ចឋមនាំ ចក្ក គ្រោ សេ ទុំ ចឋមនាំ អាក់ស្ពា អក្សាតាប និស់ខ្នោត ។ ៩៣០ គាស់ទ្រ តំ នយោ្យជេទ្វា **សាវត្តីសំ** កន្ទា ទារិច្ឆត្តកាញ់ខ្ញុំ កមោទ្វា បឋមតាំ អាក់ខ្លា អក្សាតាប និសិខ្មោ ន់ជំ ទោ ភាស្បូប ကောင်းနှေကရင်း ကောင်းရေးခွင့် ကြွေလာရာချွင့် (e) ာ မင(e)៩ណ្រោយមានជា ខ្យុន្ធភាព ក្នុងខ្មែរ ទោ មហាសម េឃា មហានុភាព យ(ត្ ហិ ជាម ត់ ឧណុឧឃុំ ៤៣ ព្រៃខាំង ២៧ ខ្លាំ ខ្លាំ ខារ្ជ័ឌមាជ់ព័ កហេត្យ បឋមនាំ អក្សា អក្សាការ ជំសីឧ៍ស្បូតិ ជ *ខ*ៅ, ខ សេ មលោ ៣*ឡ* មល់ថ្ម័ ឯ

១ ឥទំ ភោ កស្សម បារិច្ចត្តកម្មជំ វណ្ណសម្បន្នំ ឥន្ទសម្បន្នំ សចេ អាកង្គសំ ឥណ្ណាតិ ។ អល់ មហាសមណៈ តំយេវេតំ អាហរស់ តំយេវេត៌ ឥណ្ណាតិ «ពេចិយបោត្តកេយេវ ទិស្សតិ ។

ត្តៃយប៌ដាក់ មហាវត្ត

្រង់យាងទៅកាទ់ស្ថានតាវត្តឹង្សទៅលោក ហើយ ខ្ទង់ទាំមកនូវផ្តាញវិច្ចត្ត-កពីត្យ រួច () មែកគង់ នៅក្នុងរោង ភ្លេងជាមុន ។ ដដល់ ឈោះ ៖ រូវេល កសុទ្រ ក៏បានឃើញ(ពិះដ៏មាន(ពិះភាគគង់នៅក្នុងពេងភ្លើងដោយច្បាស់ សា κ ់ សុះឃើញ:ហីយៈទីប ϵ កាបបង្គំទូ ϵ ហ្គោះដ៏មាន ϵ ពេះភាគយាងនេះថា បព៌ តែមហា.សមណៈ ព្រះអង្គ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរមកតាមផ្លូវណា (កាលដែល បក) ១.ចេញមកមុន[ពាះអង្គ (វេលាមកដល់ក្នុងទីនេះ) ត្រឡប់ជា ព្រះអង្គមក គង់នៅក្នុងរោងភ្លេងបានមុន១វិញ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់ត្រាស់ថា នៃកស្យូប កាលតថាគតបញ្ជូនអ្នកមកកង្គី នេះ ហើយតថាគតទៅកាន់ ស្ថានតាវត្តឹង្ស នាំមកនូវផ្ដាហុវិច្ចតក[ពីក្យ រួចមកអង្គ័យនៅក្នុងរោងក្ដេជ **បានមុនអ្នកឯង៍ កស្យុប នេះឯងជាធ្លាបារិប្តត្តក**ព្រឹក្សមានសម្បូរល្អ មាន ក្នុន ក្រអូបមែន ។ គ្រានោះ ដដ្ឋលឈ្មោះខ្មុវេលកស្យប់ត្រូវនេះដូច្នេះថា ្មហាសមណៈ (នេះ) មានឲ្យទីខ្លាំង មានអានុភាពធំមែន ក្រោះថា ក្រះ អង្គបញ្ជូនអញឲ្យមកមុន ព្រះអង្គ រួច ព្រះអង្គ យាង ទៅកាន់ហិនតាវត្តឹង្យនាំ យកផ្កាលុវិច្ចត្តក (តិត្យ ហើយមកគង់នៅក្នុងរោងក្ងើងនេះបានមុនអញ តែ បើទុកជា យ៉ាងនោះសោត ក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះអរហន្តដូចអញ្ជា េ

មហាខត្តពេ ភាគិកដដិលវិត្តកដ្ឋផាលាទិប្បាដិហាវិយំ

(៤៦) នេះ ទោ បន សមយេន នេះ ដដ់លា អក្តី
បាំបើតុកាមា ន សក្តោន្តិ កដ្ឋានិ ដាលេតុំ ។
អថទោ គេសំ ដដ់លាន់ ឯកឧបោសំ និស្សូសយំ ទោ
មហាសមណស្ប អំន្ធានុភាហេ យថា មយំ ន សក្តោម
កដ្ឋាន់ ដាលេតុខ្លំ ។ អថទោ ភកវា ខុ៧លកស្បច់
ដដំលំ ឯកឧហេតុខ្លំ ។ អថទោ ភកវា ខុ៧លកស្បច់
ដដំលំ ឯកឧហេតុខ្លំ ។ អថទោ ភកវា ខុ៧លកស្បច់
ដល់យើស ។ អថទោ ខុ៧លកស្បបក្នេត់ ។ ដាលំយន្ត មហាសមណាតំ ។ សក់នៅ បញ្ជូ កាដួសភាន់
ដាល់យើស ។ អថទោ ខុ៧លកស្បបក្ស ដដំលស្ប
ឯកឧហេសំ មហ៍ខ្ញុំ កោ ទោ មហាសមលោ មហានុភាហេ យត្ត ហំ នាម កាដ្ឋាន់ប៉ ដាល់យើស្បន្តិ ឧ ត្វោ ច
ទោ អហោ យថា អហន្តិ។

(៤៩) នេះ ទេ ១០ សមយេខ នេ ជដំហា អក្តិ បរិចាំតុកាមា ឧ សក្តោះ អក្តិ ១ជួលេតុំ ១ អថទោ នេះសំ ជដំហាន់ ឯតឧយោសំ ឧិស្ស័យយ៍ ទោ មហាស-មហេស្ស ឥឌ្ធាខុការ៉ោ យថា មយំ ឧ សក្តោម អក្តី ១ជ្ជ-លេតុខ្ពំ ១ អថទោ ភកវា ខ្យាលកស្ប៉ូច ជដំលំ មហាទត្តក: រឿងជំនិលជាបងប្អូតនឹងគ្នា បាដិហារ្យមានទ្រង់ចំបែកឧសជាដើម

(៤៦) សម័យនោះឯឪ ដដល់ទាំងអម្បាលនោះ ប្រាថ្មាន់ដីធ្វើសេចក្ដី
គោរពក្ដើន ក៏មិនអាចនឹងពុះ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកចេញបាន ។ កាលេ នោះ ដដល់ទាំងអម្បាលនោះមានសេចក្ដីតិះរិះដូច្នេះថា យើងមិនអាចនឹង ពុះ៖សឲ្យបែកបានដោយលេតុណា ហេតុនោះគឺជាឥទ្ធានុភាពរបស់ មហាសមណៈដោយពិតឥតសង្ស័យ ។ គារនោះ ព្រះជីមានព្រះភាគ ខែជំមានព្រះភាគ ខែជំមានព្រះពុទ្ធជីកានេះនឹងដដល់ឈ្មោះ៖រូវេលកស្សបថា នៃកស្សប អ្នកចូរពុះ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកទៅ ។ ៖រ៉េលកស្សបថា បតិត្រ មហាសមណៈ សូមព្រះអង្គធ្វើ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកទៅ ។ ចំណែកស្សបចូលថា បតិត្រ មហាសមណៈ សូមព្រះអង្គធ្វើ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកទៅ ។ ពុំដែលកស្សបចូលថា បតិត្រ មហាសមណៈ សូមព្រះអង្គធ្វើ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកទៅ ។ ពុំដែលកស្សបចូលថា បតិត្រ មហាសមណៈ សូមព្រះអង្គធ្វើ៖សទាំងឲ្យយឲ្យបែកឲ្យទាន ។ ចំណែក «សទាំង៩០០០ ជុំ ក៏បែកព្រមគ្នាតែម្ដង ។ លំដាប់នោះ ជដ្ឋលឈ្មោះ ៖ រ៉េលេកស្សបរិពីងយ៉ាងនេះថា មហាសមណៈនេះមានបុទ្ធិទ្ធាំង មាន អានុភាពធំមែន ព្រោះថា ព្រះអង្គអាចនឹងបំបែកទសទាំងឲ្យ យចេញបាន តែបើទុកជាយ៉ាងនេះក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះអរហន្តដូចអញ្ទេច ។

(៤៧) សម័យ ទោះឯង ជដិលទាំងអម្បាល នោះ ប្រាយ់នឹង ធ្វើ សេចក្តី គោរពក្វើង ក៏មិនអាចនឹងបង្កាត់ ភ្លើងឲ្យ នេះ ឡើងបាន ។ កាល នោះ ជដិលទាំងអម្បាល នោះមាន សេចក្តី គ្រិះវិះដូច្នេះថា យើងមិនអាចនឹង បង្កាត់ ភ្លើងឲ្យ នេះ ឡើងបាន ដោយ ហេតុ ណា ហេតុ នោះគឺជាឥទ្ធានុភាព របស់មហាសមណ: ដោយពិតឥតសង្ស័យ ។ គ្រា នោះ ព្រះដ៏មានព្រះ

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

ស្វេ អស្រា យុខ្សា អស់ខ្លុំ ។

ស្វេ យុម្ភា ស្វេ ស្វេ សម្ពុំ មេខ្លុំ មេខ្លាំ មេខ្លុំ មេខ្លាំ មេខ្លុំ មេខ្លាំ មេខ្លុំ មេខ្លាំ មេខ្លុំ មេខ្លាំ មេខេត្ត មេខ្លាំ មេ

នុង នេះ លោ មួ មេស្ត្រ នេះ សេ មេសាមតេយោ

នុង នេះ លោម មេស្ត្រ នេះ សេ ឧត មេសា ខេត ខេត្ត ប្រាសាត មេសា

នុង នេះ បាន នេះ សេ ឧត មេសា ខេត្ត នេះ បាន មេស្ត្រ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ភាគ ខ្មែន់មាន ព្រះពុទ្ធដីការនេះនឹងដដែល ឈ្មោះ ៖ រុវេលកស្យួបថា នៃកស្យួប
អ្នកចូលេង្កាត់ ភ្លើង ទៅ ។ ដដែល ឈ្មោះ ៖ រុវេលកស្យួបខូលថា បពិត្រិ

៩ហាសមណៈ សូម ព្រះអង្គបង្កាត់ឲ្យទាន ។ ភ្លើងទាំង ៥០០គំនរ ក៏ ខេះ
 ខ្យើង ព្រមគ្នាតែម្តង ។ លំដាប់នោះ ដដែល ឈ្មោះ ៖ រុវេលកស្យូបរំពឹង
 យ៉ាងនេះថា មហាសមណៈ ខេះមានបុទ្ធិទ្ធាំង មានអានុភាពធំមែន ព្រោះ
 ថា ព្រះអង្គគាចធ្វើភ្លើងឲ្យ ខេះ ឡើង បាន តែបើខុកជា យ៉ាងនោះ ក៏គង់
 នៅមិនមែនជា ព្រះអហេត្តដូចអញ្ទេ ។

(៤៤) សម័យនោះឯង ដដិលទាំងអម្បាលនោះធ្វើសេចក្តីគោះ
រពក្តើងទាំងឲ្យាយរួចហើយ មិនអាចនឹងលត់ក្ងើងទាំងឲ្យាយឲ្យរលត់វិញ

បាន ។ កាលនោះ ដដិលទាំងអម្បាលនោះមានសេចក្តីតិះរិះយ៉ាងនេះថា
យើងមិនអាចនឹងលត់ក្ងើងទាំងឲ្យាយបាន ដោយហេតុណា ហេតុនោះ
គឺជាឥទ្ធានុភាពរបស់មហាសមណៈដោយពិតឥតសង្ស័យ ។ គ្រានោះ

ពេះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ងែមានព្រះពុទ្ធដីកានេះនឹងដដិលឈ្មោះខេត្តបែប

សប្រថា ខែកស្សប អ្នកចូរលត់ក្ងើងទាំងឲ្យាយ៧ ។ ដដិលឈ្មោះ

សុរេសកស្សបខុលថា បពិត្រមហាសមណៈ សូមព្រះអង្គលត់ក្ងើង

ទាំងឲ្យយឲ្យទាន ។ ក្ងើងទាំង៩០០ គំនក់រំលត់ព្រមគ្នាតែម្តង ។

លំដាប់នោះ ដដិលឈ្មោះទេរុវេលកស្សបរពីងយ៉ាងនេះថា មហាសមណៈ

មហាខត្តកេ ភាពិកជដិលវត្ថមគ្នាមុខិប្បាជិហាវិយំ

မေတာင်းမဟု ကနော် ကို အေရ မည့် ရှိ ကွေးကွေးကို အ (ဆို႔ ငေး လော မေတာ့ ကနော် ရှိ ရှိပြုတွင် မြို့တွင် အ

(៤៩) នេះ សេ ខេត មាន ខេត្ត មេន ខេត្ត ស់តាស់ ពេធខ្មីយាស់ រដ្ឋស់ អដីជើយ្យស់ លួតខា-សមាណ ខ្យុស ទេដោលការ ក្នុងជីខ្មុំក្នុង ៤គឺជីខ្មុំ ១គឺជី-ត្តម្ភឹត្ស ្រ បេទ្តី ឯ មនុសា ឧយុ ឧយ៌ ឧយ៍ ឧ ទិសតាធិ អភិធិញ្ជុំធិ យ[ត្ តេ ៨៩៣ ឧត្តាត្យ វិសិ-ព្វេសុំ ។ អ៩ទោ គេសំ ជដិលានំ ឯគឧ ោស៍ និ-ស្មីភ្លេញ សេ ឧសាមឧយាស្បី ឌុខិវិទ្ធារប្រ ៣ ខា-ញ្គា ឧង្ខាត់ខ្មែល ភូមិខាឌ ឯ ង៩ ខេ ខំពេលមៈ-សុព្រស្ប ជឌ្យស់ វាឌឧលោភ្ ឧស្វទ្ធិយោ សេ មហាសម ណោ មហាខុភាវេ យ ត្រៃ ហ៊ំ ភាម តាវ ពហ្វ យថា អហន្ថ៌ ។

o ឱ. មហាមគ្នាម្ម និយោ ។

មហាខត្តកៈ រឿងជំងឺលដាបងប្អូននឹងគ្នា បាជិហារ្យទ្រង់និម្មិតចង្ក្រាន

នេះមានបុទ្ធិទ្វាំង មានអានុភាពធមែន ព្រោះហេតុថា ព្រះអង្គអាចនឹង ល់ត់ក្ងើងទាំងឡាយបាន តែបើទុកជាយាងនោះ ក៏គង់នៅមិនមែនជាព្រះ អរហន្តដូចអញ្ជទេ ។

(៤៤) សម័យនោះឯង ជដិលទាំងនោះនាំគ្នាមុជចុះទុះ ងើបទ្បើង **១៖ ធ្វើនូវការមុជចុះនឹង**ងើបទ្បើង១៖កង្គីស្ទឹងនេរញ្ជា ក្នុងសម័យមានទឹក \mathcal{N} ន្សើមធ្លាក់ចុះទ្រាំង \mathcal{C} បែលជា ៤ \mathcal{D} តិក្នុងចន្ទោះខែទាំងពី $\mathcal{D}^{(4)}$ ជាពេល ត្រជាក់មាននៅក្នុងហេមន្តដ្ឋ ។ ដដល់ទាំងអម្បាលនោះធ្លាប់នាំគ្នា ឡើង មកហើយអាំងក្ងើងក្នុងតន្លែងណា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់និម្មិត ចង្ក្រាន បែមាណ៥០០ ខុកក្នុងកន្លែងនោះ ។ ឯជដល់អម្យាលនោះមានសេចក្តីគ្រឹះ- \hat{l} းဟာ နိုးေတာ္မေတြ အက်ိန္းေႏးျပဳတ္ခံေတြ ကေၾကာ ကေနျခား គឺជាឥញ្ទុ**ភាព**របស់មហាសមណៈដោយពិតឥតសង្ស័យ ។ លំដាប់នោះ ជដល់ ឈ្មោះខ្សាវលកសុប្រមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា មហាសមណៈ (នេះ) មានឲ្យទីទាំង មានអានុភាពជំមែន ព្រោះថា ព្រះអង្គ័អាចនិម្មិត ច្សានទុកចាន [ចិន តែ បើទុកជា យ នៃ នោះ ក៏គង់ នៅមិន មែនជា *ព្រះអរ*-ហន្តដូចអញទេ

តំ ៤ វាត្រីទាំងចុងខែមាឃ ៤ វាត្រីទាង ដើមខែដុល្គុណ រួមដា ៤ វាត្រី ។

វិនយចិដិពេ មហាវិភ្លៅ

(៥០) នេះ ទោ បាន សមាយាន មហាអភាលៈ-មេយោ ខាវស្ស៊ី មហាជនគាវាហគោ សញ្ជាយ៍ ។ យភ្មុំ បនេសេ ភកវា វិហវត៌ សោ បនេសោ ជនកោន **ងុំ**ត្តតោ **ហោត់ ។ អ៩ទោ ភកវតោ ឯ**តឧយោសំ ឈ្មឹយល្ មានឃុំ នងឃុំ នមាំនេខិស_(e) ឧទ្បើ លេឃ៎-រាខាល ឃុំគ្លា ឧទ្តុ គេលាខ្លី ឯក៩ សេ មេសី နေဒယ္ နက္ပါဒေလွ်ဲ့ ရင္ဒီ ၾကပည္သက ညိန္ကာ ឧឌ័គ្ ឯ ង៩ សេ ខំណុលម ទៅលេ ឧឌ្យា ស លោះ សោ ឧសាភាឧយោ ៥៩ម្លេខ ដូចៀ មឈេ÷ ស៊ីតិ ។ នាវាយ សម្ពីហុលេហិ ជឌិលេហិ សុធ្វឹ យស្មុំ ប ខេ សេ ភកវា វិហ គេំ តំ ប ខេស់ អកមា សិ ។ ಕತ್ತನು (೫ ೪,೧೦೯ ಕಟ್ಟಲಾ ವರ್ಷಿಯ ಕಾಣ್ಮಿ ಕುರಣ್ಣ နေဒယ္ နေလးပါးဒေသဲ့ ရေးရီ ေလးကေလးႀကာ မွန္ေတာ္ ត្ថ ក្សាខ ងងុទ្វើ វាឌ៩បុខ មុខ ថ ខំ ឧសាភាគ-ណាត់ ។ អាម អហមស្ម៌^(២) គាស់ ទ្រាត់ ភេះវា វេហាសំ

o ឱ ទស្សារត្យ ។ 🔈 ៦. អយមហមស្មំ ។ ម. អហមស្មំ ។

ផ្គុំឈែម កង់ច័យឧត្តិ

(៥០) សម័យនោះឯង៍ មានភ្វៀងធំពុជ្ជកាលបង្សចុះមកមាន ជំនន់ជំពាសពេញទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងប្រទេសណា ប្រទេសនោះទឹកលិចអស់ ។ គ្រានោះ ព្រះជ័មានព្រះភាគ(ទ្រង់គ្រិះរិះ ដ្ឋច្នេះថា បើមានហេតុយាងនេះ គុវតែតថាតតធ្វើទឹកឲ្យញែកចេញដោយ ជុំវិញ ហើយដើរចង្ក្រឹមលើផែនដី ដ៏មានធ្វលីហុយទ្បើងដេរដាសក្នុងទី កណ្តាលទឹកនោះឯង ។ លំដាប់នោះ |ពុះអង្គកធ្វើទឹកឲ្យព្រែកចេញជុំវិញ ្ទេ $\left\{ \mathbf{s}^{\prime} \mathbf{$ ទឹក (ទោះឯង) ។ កាលនោះ ជដលឈោះខ្មុរវេលកសុប្រ គិតថា មហាសមណៈស្ងមកុំឲ្យលង់ទឹកឡើយ ។ លុះទុះវេលកសុប្រគិតហើយ ទេីបទៀតជិះទុក ទៅមួយអន្លេីដោយជដលទាំង ឡាយជា (ប៊្មិនភាក់ សំដៅ ទៅកាទ់ប្រទេសដែល (ភិះអង្គគង់នៅនោះ ។ ជដលឈ្មោះ«ព្រលកស្យប កំពុនឃើញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើទឹកឲ្យវិញករចេញជុំវិញ ព្រះអង្គហើយ យាងច ន្ត្រីម លើផែនដីដ៏មានធូលី ហុយ ឡើងដេរដាស ក្នុងទឹកណ្ដាល ទឹក ដោយច្បាស់លាស់ លុះឃើញហើយទើបក្រាបទ្លួលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រមហាសមណៈព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទីនេះឬ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថា អ៊េ កស្ស្រ តថាគត នៅក្នុងទី នេះឯង

មហាខន្ធកេ ភាតិកាតិដំលវត្ថុ គេសំ បក្ខដ្ឋមសម្បទា

ដេម្តី សង្កា ឧជ្ជីម្នាក្ ឯ អនុសោ ជាណ្យែយការិ-បស្ប ជជុំលស្ប រានឧយោភ៌ មហិទ្ធិ កោ ទោ មហា- γ ស្នាស់ $(oldsymbol{e})$ δ នៅ ϵ δ អស់ អស់ អំ δ (៥០) អ៩ទោ ភភពតា ឯភឧយោក ចំរុំចំ ទោ ឥមស្ប **មោភា**ស់មា ស្ស ស្ស ស្ស ខ្មែរ ខេស ខ្មែរ ខេស មេលាក្សា ខេ ខេត្ត ខេ ខេត្ត យ៩១ អសុខ្ញុំ យុទ្ធសសុំ ឥម៌ ជឌិល សុំជាជយ្យន្តិ ។ អ៩ទោ ភភក សុវេលគាស្បីត្ ជុំជ្ញុំ វាឌឧប្រេត បោះ សា ទុំ ភស្បូច អហោ ឆាច់ អហេត្តមក្តុំ សមាបញ្ជា សាច្ នេ ជន្មែល ៤៩ លាយ ទំ មយោ វា អស្បូសិ អ ខេត្តម្ដុំ ហ្ ភាសាន ដែរ ឯ ឯ៩ ខេរ សំណ្រែយ ភាពិ ខេរ ជដ់លោ ភភាព ទោធេសុ សំសោ ជំបត់ត្វា ភភាជ្ ស្តេខក្រេខ សុ ស្ត្រាម ទេស្ត្រ ស្ត្រា សេស្ត្រិ គេ ១១ ជួំ

o ឱ. សប្បវិហិស្សតិ ។

មហាទន្ធកៈ រឿងជំងឺលជាបងប្អូននឹងគ្នា បព្វជ្ជានឹង «បេសម្បូកនៃជំងឺលទាំងឡាយតោះ
ហើយ ព្រះអង្គ័ក៏ ហោះ ទ្បើង ទៅឯអាកាស ហើយ ខ្ទង់ចុះ ទៅគង់ក្នុងទូក
(ក្នុងមួយរំពេចនោះឯង) ។ លំដាប់នោះ ដដិល ឈ្មោះ «រុវេលកស្សប
រំពឹងយ៉ាងនេះថា មហាសមណៈ នេះមានឲ្យខ្វិទាំង មានអានុភាពធំមែន
ព្រោះហេតុថា អម្បាលទឹកក៏គង់នឹងមិនលិច ព្រះអង្គ តែបើទុកជាយ៉ាង
នោះសោត ក៏គង់នៅមិនមែនជា ព្រះអរហន្តដូចអញ្ជា ។

(៩๑) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ម្រេច្រះបរិវិតក្កដូច្នេះថា មោឃ.
បុរសនេះ គ្រិះរិះយាងនេះយូរណាស់មកហើយថា មហាសមណៈនេះមាន
បុទ្ធិទ្ធាំង មានអានុភាពធំមែន តែបើទុកជាយាងនោះ ក៏គង់នៅមិនមែន
ជាព្រះអរហន្តដូចអញ្ញាទេ បើដូច្នោះគួរតថាគតធ្វើជដិលនេះឲ្យកើតសេចក្តី
សង្កើត (ស្ថិតចិត្ត) ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ម្ចង់ ត្រាស់ព្រះពុទ្ធជីកានេះនឹងជដិលឈ្មោះ៖ រ៉េហេកស្យបថា នៃកស្យប អ្នកឯងមិនមែនជា
ព្រះអរហន្តទេ អ្នកមិនទាន់បានដល់អរហត្តមគ្គទេ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកឯងនឹងជា
អរហន្ត ឬ ។ ថាជាបុគ្គលដល់ហើយនូវអរហត្តមគ្គដោយ បដិបទា (๑) ណា
បដិបទានោះមិនមានដល់អ្នកទេ ។ គ្រានោះ ជដិលឈ្មោះ៖ រូវលេកស្យប
គ្រាបសិសាចុះទៀបព្រះបាទាបស់ព្រះជីមានព្រះភាគ ហើយក្រាបចង្គំ
ទូលព្រះជីមានព្រះភាគយាងនេះថា បពិត្តព្រះជីមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ

១ សេចក្តីច្រតិបត្តិ ។

វិសយរ៉ាជិកេ មហាវិញោ

လေၾကး႐ြို့ နေ့မေမျနည့် ၅ ရှိ ကေလ် အလ႑ပ မက္ခဋ္ဌိ ជដល់សតាន់ សយ កោ វិលយ កោ អក្តោ បមុខោ ទាមេក្តោ គេខំ តាវ អបលោកេហ៍ យថា គេ មញ្ញ សុទ្ធិ នជា យរូសុទ្ធិន ។ អជ្ជា ជាព្រលយក់ពិសេ ជដំលោ យេជ គេ ជដំលា គេឧុបសង្គម៌ ឧបសង្គមិត្វា នេះ ៩៩លែ ឯ៩៩វេទ ឥឡាមហំ គោ មហាសមលោ စြည့်စေးကဲ့ စေးရုံ ယဗေး ကားရွာ မေးကျွန် အဗေး ကားကန္ នំ ។ ចំរេចជី្ភា មហ់ ភោ មហាសមលោ អភិប្រុស្សា្ អចេ កា ំ មហាសមណេ ត្រូញចាំយំ ចាំសុត្រិ សត្វេ វ **ឧက္ ឧ**ည္ ឧက္ ေဆာက္ ေတာ့ ေတာ့ ေတာ့ အေတာ့ នេះ ជឌិល គេសម៉ស្ស៊ី ជដាម៉ស្ស៊ី វាតែជម៉ស្ស៊ី អក្តិ-ហុត្តទិស្សំ នុឧគោ បកហេត្វា យេឧ ភកក់ គេឧុបសន្ត៍ទឹសុ ឧបសង្គ័ត្យ កក់ពោ ថា ខេសុ សំសា ជិបត់ត្យ កក់ខ្ពុំ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

គួរបានបព្យជ្ញាគួរបានឧបសម្បតក្នុងសំណាក់ព្រះជ័មានព្រះភាគ(ក្នុងកាល ឥទ្យវនេះ) ។ (ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ(ទ្ធន៍ ត្រាស់ឋា នែកស្យុប អ្នកឯងជា នាយក ជាអ្នកជាំកនាំ ជាកំពូល ជាប្រធាន ជាបុគ្គលដ៏ឧត្តមប្រសើរជាងជដលៃទាំង-ទ្យាយយែមាណ ៥០០វូប អ្នកត្រវៃប្រាប់ជដិលទាំងអម្បាលនោះជាមុនសិន បើជដិលទាំងអម្បាលនោះគេយល់យ៉ាងណា គេក់នឹងធ្វើយ៉ាងនោះដែរ ។ ជដិល ៖ រុវេលតស្យបដើរចូលទៅកេជដិលជាក្លួនសិស្សទាំង អម្យាលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយទើប ជ្រាបដដិលទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកទាំងទ្យាយដ៏ចំរើន ១្ំចង់(បែ ព្រឹត្ត(ព្រហ្មារិយធម៌ក្និងសំណាក់)ព្រះ មហាសមណៈ (នុំ៖) អ្នកទាំងទ្យាយយល់យ៉ាងណា ចុរធ្វើយ៉ាងនោះចុះ។ ជដលៃទាំងអម្យាល នោះតបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំទាំងអស់គ្នាជាអ្នក ြေးဗျား ကို ယာနှာ့န်းလို ကာ က်ကြီးမ ဟာ လမ ကား (s_i^*) ယွေးကာ လမ်ား ကို ယာ លោកម្ចាស់នឹង \boxed{g} \boxed{g} 🤋 ទាំងអស់គ្នានឹង <u>ប្រព័ត្ត</u> ព្រហ្មវិយធម៌ ក្នុងសំណាក់ព្រះមហាសមណ: $\stackrel{+}{(s;s)}$ ដែរ ។ កាលនោះ ជដិលទាំងអម្បាលនោះបណ្ដែតចោលនូវ ι [គ្យឹង σ វិក្ខារ ព្រមទាំងសក់ ទាំងជដា $^{(a)}$ ទាំងអ $\overline{\psi}$ មក់ ទាំង $\overline{\psi}$ គ្រឹងហ្គាក្រឹងក្នុងទឹក ហើយនាំគ្នាចូលទៅកាន់ទីដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ លុះចូលទៅ t \vec{n} \vec{w} $\{m \in \mathcal{E}\}$ $\{m \in \mathcal{E}\}$

១ ដូងសក់ ។

មហារន្ធកេ ភាពិកដដលៃវត្ថុ គេសំ បព្វដ្ឋិបសម្បទា

ស្តេចក្រខុំ បេក្រយៀង ឧញុ ឯទើ ឯមស្រ មាយកាំខឹយ ប្តិទុំ បេ ក្រសាំង ខេតាំ ឧក ខ្លំ មួយ ខេត្ត ក្រសាំង មេ កាំង ខេត្ត ឧក ខ្លំ ខេត្ត ខ្លំ កាំ ក្រសាំង ខេត្ត ឧក ខេត្ត ខេត្ត ខ្លំ កាំង កាំង មេ ខេត្ត ស្តិតេស្ត មេសាមាំ ឯក ខេត្ត មាយកាំខ្លំ ខ្លំ ស្តេចក្រសាំង មេសាមាំ ឯ

មហា១ន្ធកៈ រឿងជំដីលជាបងប្អូននឹងគ្នា បព្ទដ្ឋានឹងឧបសម្បទនៃជំដីលទាំងនោះ

ឲ្យប្រពេះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ភ្នំព្រះ
អង្គទាំងឡាយ គួរូបានបព្វជ្ឈា គួរូបានឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ងែតែស់ហៅថា អ្នកទាំងឡាយចូរមក
ជាភិក្ខុចុះ ហើយត្រាស់ថា សាសនធម៌តថាគតពោលល្អហើយ អ្នកទាំង
ឡាយចូរប្រព្រឹត្តព្រហ្មបិយធម៌ ដើម្បីនឹងធ្វើនូវព្រះនិត្យានជាទីបំផុតនៃទុក្ខ
ដោយល្អចុះ ។ ឯព្រះពុទ្ធដីកានោះឯង ជាឧបសម្បទបេស់លោកដ៏មាន
អាយុទាំងឡាយនោះ ។

(៥৬) ឯជដិលឈ្មោះ នទឹកស្យូច បានឃើញគ្រឿងប្រឹក្ខារ ព្រម

ទាំងសក់ ទាំងដងា ទាំងអមែក ទាំង គ្រឿងបូជាក្ងេងអណ្ដែតទៅតាមទឹក
ដោយច្បាស់លាស់ លុះដដិលឈ្មោះនទឹកស្យូច បានឃើញហើយគិត
ដូច្នេះថា សេចក្ដីអន្តរាយកុំចីមានដល់តាបសជាបងអញទ្បេយ ។ គិតហើយ
ក៏ប្រើជដិលទាំងឡាយឲ្យទៅដោយពាក្យថា អ្នកទាំងឡាយចូរទៅស្គាប់
ជំណឹងបង់ខ្ញុំមើល ថាហើយទើបខ្លួនឯងក៏ទៅជាមួយនឹងជដិលទាំង៣០០

រូប ដើរតម្រី ទៅកាន់ទីដែលទុរុវលកស្យូបដ៏មានអាយុនៅ លុះចូល
ទៅដល់ហើយនិយាយពាក្យនេះនឹងទុរុវលកស្យូបដ៏មានអាយុថា បពិត្រ
កស្សូច អំពើនេះប្រសើរហើយឬអ្វីហ្វាំ ។ ទុរុវលកស្សូបប្រាប់ថា ដើ
អ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អំពើនេះប្រសើរហើយ ។ កាលនោះ ជដិល

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

ដដាត់ស្ប៉ា ទារិតាដេត់ស្ប៉ា អក្តិហុត្តគំស្ប៉ា ១ឧកោ បកបេត្យា យេឧ ភកកា នេះឧបសន្ណ៍គំសុ ឧបសន្ណ័មិត្យា កការតា ទានេសុ សំរេសា ធំបត់ត្វា ភកវេន្តំ ឯនឧ-ហេចុំ លភេយ្យាម មយំ ភន្លេ ភកវេតា សន្តិកោ បញ្ជូជ្ជិ លភេយ្យាម ឧបសម្បនខ្លុំ ។ ឯ៩ ភិក្ខុហេត់ កកាក់ អហេច ស្វាត្ហាតោ ជម្មោ បឋេ ឲ្យហ្មុចវិយំ សម្មា ឧុក្ខស្បា អន្តគាំវិយាយាត់ ។ សា វ នេះសំ អាយស្ម្តាធំ ឧបសម្បនា អហោសំ ។

(៤៣) អនិសា សេ ឧលាយអាំខេ ឧត្តលេ មេ-មេត្តអាំ ឧត្តម្ប៉ សរួយក្នុក្ស អន្តលេម នេះ ឯងខ្មែក មួយ មេ នេះ បានប្រការ ប្រជាព្រះ មេ មេ ខេ មានខ្មុំ ឧត្តមម្រើ មេលាមួយ ១ ឧត្តលេ ខេលាម្ចុំ មេ មានខ្មុំ ឧត្តមម្រើ មេលាមួយ ១ ឧត្តលេខ ខេលាម្ចុំ មេតេស្ត លេខាល់មាំ ១ ដែល ខេល់មម្ព័ធ្វ មានស្ត្រ លេខាល់មាំ ១ ដែល មេស្ត្រិ

វិនយបិជិក មហាវត្ត

ទាំងអម្បាលនោះក៏បណ្ដែតចោលនូវគ្រឿងបរិក្ខារ ពែមទាំងសក់ ទាំងដងា
ទាំងអម្បាលនោះក៏បណ្ដែតចោលនូវគ្រឿងបរិក្ខារ ពែមទាំងសក់ ទាំងដងា
ទាំងអម្រែក ទាំងគ្រឿងបូជាក្មេងទៅកម្មទីករហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក្របសិរសាចុះទៀបព្រះបាទព្រះដ៍មាន
ព្រះភាគ ហើយក្របទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយាងនេះថា បញ្ជិត្តព្រះ
ដឹមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងឡាយគួរបានបញ្ជជ្ជាគួរបានឧបសម្បទាក្នុង
សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទង់ត្រាស់ហៅថា
អ្នកទាំងឡាយចូរមកជាក់ត្តុចុះ ហើយត្រាស់ថា សាសនធមិតថាគតពោល
ល្អហើយ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រព្រឹត្តព្រហ្មារិយធមិ ដើម្បីធ្វើនូវព្រះ
និព្រានជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយល្អចុះ ។ ព្រះពុទ្ធដីកានោះឯង ជាឧបសម្បទា
បបស់លោកដ៏មានអាយុទាំងអម្យាលនោះ ។

(៩៣) ឯជដលឈ្មោះគយាកស្យបធ្ងនឃើញគ្រឿងបរិក្ខារ ខែមទាំង
សក់ ទាំងជដា ទាំងអមែក ទាំងគ្រឿងបូជាក្វើងអណ្ដែតទៅតាមទឹកដោយ
ច្បាស់លាស់ លុះជដិលឈ្មោះ គយរកស្យូខ ចានឃើញហើយក៏មា១
សេចក្ដីតិររិះថា សេចក្ដីអន្តរាយកុំបីមានដល់តាបសទាំងពីវនាក់ជាបងអញ
ឡើយ ។ ទើបប្រើជដិលទាំងឡាយឲ្យទៅដោយពាក្យថា អ្នកទាំង
ឡាយចូរទៅស្ដាប់ដំណឹងបង់អញទាំងពីវនាក់មើល ថាហើយខ្លួនឯង
ក៏ទៅជាមួយនឹងជដិលទាំង ២០០ រូប ដើរតម្រង់ទៅកាន់ទីដែលខ្លះវេល•

មហា១នូកេ អង្គា្ត្រ្យប្បាដិហារិយសហស្សាន់ិ

ឧបកម្ព័ចិត្ត អាយស្មន្តំ ឧរុវេលគាស្បចំ ឯតឧកេខ ឥឧំ ឧ ខោ គាស្បច សេយ្យាតិ ។ អាមារ៉ុសោ ឥឧំ សេយ្យាតិ ។ អាមារ៉ុសោ ឥឧំ សេយ្យាតិ ។ អាមារ៉ុសោ ឥឧំ សេយ្យាតិ ។ អឋខោ តេ ជឌិលា គោសម៉ស្សំ ជដា-ម៉ស្សំ ទាំកោជម៉ស្សំ អក្កិហុត្តម៉ស្សំ ឧឧកោ បវា-មេធ្វា យេឧ ភភវា តេឧុខសម្ព័ម៌សុ ឧខសម្ព័ម៌ត្តា ភភវត់ ឯតឧកេខុំ សកេខ្លាំ សេយ្យាម មយំ ភេឌ ភភវតា សន្តិគោ បព្វផ្ជំ ហេកេយ្យាម មយំ ភេឌ ភភវតា សន្តិគោ បព្វផ្ជំ ហេកេយ្យាម ឧបសម្បឧន្តិ ។ ឯ៩ ភិក្ខាក់វាំត ភភវា អហេ ស្វាត្តាគោ ឧច្មោ ខេជ ព្រហ្មព័យំ សម្ពា ឧក្សាត្តាគោ ឧប្បា ឧក្សាតិ ភភវា អហេ សំ ។ សាវ គេសំ អាយ-ស្ព្រាធំ ឧបសម្បឧរ អហោសំ ។

(៤៤) អនុសោ អញ្ជាលេខ ឧញ កម្ពុជាប្រឹស្តាធិ ឧ ដាល់យូស ដាល់យូស អត្ត ឧនជួល់ស នជួល់សុ ឧ វិជ្ឈាយូស វិជ្ឈាយូស ឧញ ឧស្ហានុទិសខាធិ អភិធិច្ចិនិ ។ ឯគេខ ឧយេខ អនុវុឌ្ឍ១រាជ្ធសារិយស. ហស្សាធិ យោធិ ។ ကလျှပ^{ည်}မာနက**ယု၊၏ လု**ႏုတ္တလေး၏ရလဲ၊ တိယက်ိန္နဲ့ ယာ ယာကာ ကု၊ ဒေးနိန**့ ု**-វេលកសុប្រដ៏មានអាយុថា បពិត្រិកសុប្រ អំពើនេះប្រសើប្បុអ៊ីហ្មី ។ ទុវុវេ-លកស្យប ច្រាប់ថា អើអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អំពើនេះ ប្រសើរហើយ $m{y}$ កាលនោះ ពុក្កដដិលទាំងនោះបណ្ដែតទៅនុវៈ គ្រឿងបរិក្ខារ ពែមទាំងសក់ ទាំងជដា ទាំងអាម្រក ទាំងគ្រឿងបុជាភ្លេងទៅក្នុងទឹកហើយចូលទៅកាន់ទី ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ លុះច្លួលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបក្បាលទៀប ព្រះហ្វាទាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបានពោលនូវពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មាន ព្រះភាគថា បញ្ជិត្ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយគួរបាននូវបុព្វជ្ជា គួរ បាននូវឧបសម្បទាក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគ** [ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរមកចុះ ទើបត្រាស់ ថា សាសនធម៌តថាគតពោលហើយដោយប្រពៃ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រប្រឹត្តិ ព្រហ្មរយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវព្រះនិញ្ជានជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយបែពែចុះ ព្រះពុទ្ធដឹកានោះឯង ជាឧបសម្បទារបស់លោកដ៏មានអាយុទាំងនោះ ។

(៤៤) ឧស ប៊្វេះយក់ណាត់មិនបែកក៏តែឲ្យប់ទៅជាបែក ភ្លើងមិននេះ ក៏តែឲ្យប់ទៅជានេះ ភ្លើងមិនលេត់ ក៏តែឲ្យប់ទៅជាលេត់ ដោយអធិដ្ឋាន បេស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់និម្មិតបង្ក្រានទាំងឡាយ ប៉ន្ទួន៥០០ ។ បាដិហារ្យចំនួនបីពាន់ ប៉ា្វាយក៍មានដោយន័យនេះឯង ។

វិនយមិដិកេ មហាវិគ្គោ

(ဗဗ) မရသော မသည် အသည် ကျောက် ကျော်မှာ မှိသည် မှိသ ို့ရှာ (ယာဒ ကလာဆီဆံ (အေဒ တင်္ကြံ ဗေကျာဗ် ဗဟုရာ ក់ក្លេស ឡែន សន្ធឹក់ក្លុសហ ស្បេន សព្វេហេវ ឲុកណៈ-ಜಯಸ್ವ ಕಾರ್ಜೈ ಕ್ರಾಕಾರು ಕಾರ್ಟ್ ನ ಜಾ ಕಾಜಾಗಿ ភិឌ្ឌ អាមន្តេស៍ សញ្ទុំ ភិឌ្ឌ្ឋ អាធិន្ត ភិឌ្ជុឋ សព្វ អε៌ត្ត ចត្ត ភិក្ខាប់ អε៌ត្ត ទ្រា អε៌ត្តា ចក្ខុ-္မည္တယ့္ မာဇ္မီး **င**ယ္ဆန္းမည္ မာဇ္မီး၏ ကာရီမွီ ឧយៈ្ទ្រាស់ មានិធិស្ខា មានកាន្ទុ មាន មាន វា អនុត្តាមសុខ វា តាម្បី អាឌិត្ត កោល អាឌិត្ត រាកក្តិសា នោសក្តិសា មោហត្តិសា អាធិត្ត ជាតិឃា ជាកម រណេន សោភេទាំ បរិនេះហ៊េ ឧុក្ខេសា នោមនស្បេសិ ឧទាយា សេច អនិត្តិ នោម ។ សេត **អនិ**ត្តិ សខា្ក្រធ់ត្តា ។ បេ។ ឃាន់ អាធ់ត្ត់ កញ្

វិនយបិជិត មហាវិជ្ជ

(៥៥) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងខ្សាវល្ប៍ទេស តាមសមគ្គរដល់ពុទ្ធអធ្យា(ស័យ ហើយ(ទង់ពុទ្ធដំណើរទៅក្នុងគយា- $\mathcal{N}_{\mathcal{N}}$ ប្រទេសមួយអន្ទេីដោយភិក្ខុសង្ឃដី $\mathcal{N}_{\mathcal{N}}$ បែនចំនួន ១០០០ អង្គ ភិត្តដែលជាជដិលក្នុងកាលមុនពំងមស់នោះឯង ។ មានសេចក្ដីដំណាលថា $\left(ec{n}$ းဆီဗာ $s(ec{n})$ းភាគគង်នៅលើខ្ទង់ថ្មឈ្មោះគយាសីស: t $ec{ec{
ho}}$ បគយ $\left(ec{v} \right)$ ទេស នោះមួយអន្លើដោយកិត្ត ១០០០ អង្គ ។ ក្នុងទីនោះ (ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ(ទង់ ត្រាស ហៅកិក្ខទាំង ឡាយមកថា ម្នាលកិក្ខទាំង ឡាយ ធម្មជាតទាំងអស ជារបស់ក្ដៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មជាតទាំងអស់ជារបស់ក្ដៅ (នោះ) តើគីអ្វី មាលកិត្តាំងឡាយ ចត្តជារបស់ក្ដៅ វូបទាំងឡាយជារបស់ក្ដៅ ចត្តវិញ្ញាណជារបស់ក្ដៅ ចត្តសម្ផស្ស^(©)ជារបស់ក្ដៅ ការសោយអារម្មណ៍ ណា នេះ ជាសុខត្តី ជាខុត្តិ មិនមែនខុត្តមិនមែនសុខក្តី កើតឡើងអំព័ បច្ច័យគឺចក្ខុសម្តស្ស ការសោយអារម្មណ៍នោះឯង៍ ក៏ជារបស់ក្តៅ ចុះក្តៅ ដោយហេតុអ្វី តថាគតពោលថាក្ដៅដោយភ្វើងគឺពគ: ភ្វើងគឺគេស: ភ្វើង គឺមោហៈក្ដៅ (ដោយក្ដើង) គឺជាតិ ជា មរណៈ ក្ដៅដោយ (ភ្លើងគឺ) សេចក្ដី សោក សេចក្តី១ កែខ្យល់ សេចក្តីលំបាកកាយ សេចក្តីតូចចិត្ត សេចក្តី ចង្អៀតចង្អ្នល់ចិត្ត ។ ត្រចៀកជារបស់ក្ដៅ សំឡេងជារបស់ក្ដៅ ។ បេ។ ច្រមុះ

១ វត្ថុដែលពាល់ត្រូវដោយក្អែក គឺអារម្មណ៍ដែលឃើញដោយក្អែក មានរូបដាដើម ។

មហា ខ្លួកេ អា ខិត្តបរិយាយសុត្តិ

អឌិត្ត ។ បេ។ ជិក្ខុ អឌិត្ត សោ អឌិត្ត ។ បេ។ តា-យោ អាធិត្តោ ដោដ្ឋញ្វា អាធិត្តា ។ បេ ។ មនោ អាធិត្តោ ឌមា សច្ចុខា ឧស្សេសិយ្យាហុ សច្ចុខ្មុំ ឧបេសគិទ្រា អន្ទេ យទ្បិន ខយោសម្លុស្បីព្យិនិយា នព្យិឌឹង ្សេចក្នុង មន្ត្និង មន្ត្និត្ត មនុស្ស មន្ត្រិ កោះ អានិត្ត ភកក្តិជា នោសក្តិជា មោហក្តិជា អានិត្ត ជាតិយា ជាមរណេន សោគេហ៊ី មាំនេយាំ ឧុគ្គេហ៍ នោមឧស្បេរិ ឧទាយាសេហិ អាឧ៍ត្តដ្តិ វនាមិ ។ សុំ ឧស្សំ ភ្នំពេ សុខឯ អរិយស្បាក្រោ ខគ្គីទាំំព្ င်းရှိနှင့်နှင့် ၂၀၀ ရပ် နှင့်ချိန် မြောင်းကျော် မြောင်းရှိနှင့်နှင့် ငေးကို မန်းများ စွဲခွဲနဲ့ စွဲ အချိန် စေနာ့် မန္မာျပျစ္ပြာ ឧប្បជ្ជិតិ ៤៨ឃិត់ សុខ វា ឧុគ្គាំ វា អឧុគ្គាមសុខ វា តស្មីចំ និត្តិខ្លត់ សោតស្មីចំ និត្តិខ្ពត់ សន្តេសុចំ និត្តិខ្ពត់ ។ បេ។ ឃានស្មីបំ ធិត្វិឆ្គាំ កន្ទេស្ចំ ធិត្វិឆ្គាំ ។ បេ។

មហារខ្វារៈ អាទិត្តបរិយាយសូត្រ

ជារបស់ក្ដៅ ភ្នំនទាំងឡាយជារបស់ក្ដៅ ។ បេ ។ អណ្ដាតជារបស់ ក្តៅ សេទាំងទ្យាយជារបស់ក្តៅ ។ បេ ។ តាយជារបស់ក្តៅ ដោដ្ឋព្វៈ(•) ទាំងទ្យា យជារបស់ក្ដៅ ។ បេ ។ ចិត្តជារបស់ក្ដៅ ធម្មារម្មណ៍ទាំងទ្បាយ ជារបស់ក្ដៅ មនោវិញ្ញាណជារបស់ក្ដៅ មនោសម្ផស្ស^(២)ជារបស់ក្ដៅ សេចក្តីសោយអាម្មេណ៍ណាជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី មិនមែនជាទុក្ខជាសុខក្ត តែងកើតទ្បើង (បាះបច្ច័យគឹមនោសម្ផស្ស សេចក្តីសោយអារម្មណ៍នោះ ឯងភ័ពបេសក្ដៅ ចុះក្ដៅដោយហេតុអ្វី តថាគតពោលថាក្ដៅដោយភ្វេង គឺរាគ: គ្វើងគឺ ពេស: គ្វើងគឺ មេាហ: ក្ដៅដោយដាត់ ដែរា មរណ: ក្ដៅដោយ សេចក្តីសោក សេចក្តីទ្វឹកទ្យល់ សេចក្តីលំបាកកាយ សេចក្តីតូចចិត្ត សេចតួចង្កៀតចង្គល់ចត្ត ។ មាលក់តួទាំងទ្បាយ អរិយសាកែប្រកប ដោយសុត: (គឺជាអ្នកចេះដឹង) កាលឃើញយាំងនេះ វមែងនឿយណាយ ក្នុងចក្ខុផង ក្នុងប្រទាំងទ្បាយផង ក្នុងចក្ខិញ្ញាណផង ក្នុងចក្ខុសម្ចូស្ស ៨ឯ សេចក្តីសោយអារម្មណ៍ណាដាសុទក្តី ជាទុក្ខក មិនមែនជាទុក្ខមិន មែនជាសុខក្ដី តែងកើតឡើងអំពីបច្ច័យគឺបក្ខុសម្ដស្ស អរិយសាវកវមែង នឿយណា យក្នុងសេចក្តីសោយអារម្មណ៍នោះឯងផង ក្នុង[តចៀកផង ក្នុង សំឡេងទាំងទា្យផង ។បេ។ ក្នុង ច្រមុះផងក្នុងក្និនទាំងឡាយផង ។បេ។

វត្ថុដែលមានរូបមានសំពត់អាវដាដើមដែលមកប៉ះពាល់ត្រូវកាយ ហ៊ៅថា ដោដ្ឋព្វ: ។
 សេចក្ដីផ្សព្វផ្សាយក្នុងចិត្ត គឺអារម្មណ៍ដែលមកប៉ះពាល់ដល់គំនិត ។

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

င္ခ်ယ္ကရာ စွာတိုင္တဲ့ ။မာမ်က္ စွာတိုင္တဲ့ ခရာရ မေးက ស្មី ខេត្តខ្លែ ដោឌ្ឍគ្រប់ ឧិត្តិខ្លែ ។បេ។ មឧស្មឹប ចំពុំទុំតំ ជម្មេស្មី ចំពុំខ្ពស់ មនៅញា ឈេម ចំពុំខ្ពស់ မေးသင်္ကားကြီး ဖွဲ့ဖွဲ့နဲ့ ကာရီစွဲ ရေသင်္ကာမျိခ်က်လ ភព់ដីឌ្ ពេទកា្ន មាន ឯ ៩២៦ ឯ ម៩២៦ មេន ឯ តស្មី ជំព្វឹត្ត ជំពុំ ជំពុំ វិកកា វិមុខ្គំ វិមុត្តស្មឹ ប្រែ កេទ ការហ្គុំ ស្ពេញ សុទ្ធាលាទ ប្រា-សត្ត(E) ។ ៩៩ស្ពឺ ខ បន ៤៤ព្រះ ហេស្ពឺ ភព្ពម នេ តែសុ ្រិត្តសហស្បស្បអនុខានាយ អាស៧ហិ ចំគ្នាធំ វិម្ភិសុ ។

> អាទិត្តបរិយាយំ និដ្ឋិតំ ។ ១រុវេលប្បាជិហារិយំ តតិយភាណវ៉ាំ និដ្ឋិតំ ។

o វិមុត្តអ្វីតិថិ ៣៧ ។ ៤ ឯត្តន្តរេ ឥទមរោច ភគវា ។ អគ្គមសា ភិក្ខុ ភគវិសោ ភាស់តំ អភិនន្ទនិ កគ្គចិ ហេត្ថភេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិជិត មហាវត្ត

ភ្និអណ្តាតផង៍ ភ្និសេទាំងិទ្យាយផង៍ **។ បេ ។** ភ្និកាយផង៍ ភ្និ ដៅដ្ឋព្:ទាំង ឡាយផង ។ បេ ។ ក្នុងចិត្តផង ក្នុងធម្មារម្មណ៍ទាំង ឡាយផង នឿយណាយក្នុងមនោវិញ្ញាណផង នឿយណាយក្នុងមនោសម្ផស្សផងៈ សេចក្តីសោយអារម្មណ៍ណាដែលជាសុខក្តី ជាឲុត្តក្តី មិនមែនជាឲុត្ត មិនមែនជាសុខក្ដី ម៉េងកើតទ្បើងអំពីបច្ច័យគឺមនោសមូស្ស អរិយសាវត វមែងទៀយណាយក្នុងសេចក្តីសោយអាវម្មណ៍នោះឯងផង កាលបើទៀយ ណាយ ហើយក៏ប្រាសហកតម្រេក [េញ៖ ប្រាសហកតម្រេក (នោះឯជ) បត្តកង្តែស្រទ្របាកសេចក្តីប្រកានមា កាលបើចិត្តច្រស្រឡះហើយក៏មាន ញាណដ៏ង៍ថា ចិត្តរបស់អញរុច្ចស្រទុះហើយ អរិយសាវកនោះដឹងច្បស់ ឋាតំណើតអស់ហើយ ព្រហ្មវិយធម៌បាននៅរុចហើយ សោទ្យសតិច្ច បានធ្វើច្រហើយ កិច្ចដទៃក្រៅអំពីសោទស្រកិច្ចនេះមិនមានឡើយ កាល ពែះជំមាន ព្រះភាគកំពុងសំដែងដែយ្យាករណ៍ $^{(9)}$ នេះ $\,$ ចិត្តរបស់កិត្ត . ចំនួន ១ ០ ០ ០ រូប នោះក៏ផុតបាកអាសវធម៌ទាំង ខ្សាយ ឥតមានជាប់ចំពាក់ ដោយទហ្ខាន ឡើយ ។

> ចច់អាទិត្តចរិយាយសូត្រ ។ ចច់ «រុវេលច្បានិហារិយភាណវារះជាគំរច់ចី ។

មហាទន្លកេ ពុទ្ធគុណកថាពិម្ពិសារសមាគមោ

(៩៦) អ៩ទោ កក្ស កយ្តាស់ យេជាក់ខ្លែ វិហាត្យៃ យេឧ រាជកហ៍ គេឧ ចាក់ បក្កាម៉ មហតា ភិក្ខុសខ្សែឧ សន្ធឹ ភិក្ខុសហស្បេឧ សព្វេហៅ បុរា-ឈជដំលេហ៍ ។ អ៩ទោ ភកវា អនុបុព្វេឧ ចាក់កំ ចមោយ យេឧ រាជកហ៍ តន់សាំ ។ តត្រ សុខំ ភកវា រាជកហេ វិហាត់ លដ្ឋិវឌុយ្យា េ សុប្បតិដ្ឋេ ចេត់យេ ។

e ឱ. បោត្តកេ ឥតិសទ្ចេ ៩ ទិស្ស្តិ ។

មហាខត្តកៈ ពុទ្ធគុណកឋានឹងការដូបដុំរបស់ព្រះបាទពិទ្ធិសារ

(៩៦) កាលនោះ ព្រះជ័មានព្រះភាគគង់លើ១្មង៍ឬឈ្មោះគយា-សីស:តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស័យ ហើយ (១ ន័ពុទ្ធដំណើរទៅក្នុងក្រុង កដ្ឋាមួយអន្ទើរដាយកិត្តសង្ឃដ៏ (ប៊ីនចំនួន ១០០០ អង្គ គឺបុរាណជដល ទាំងអស់នោះឯង ។ លំដាប់នោះ ព្រះជីមានព្រះភាគ តាប់ទៅកាន់បារិក ដោយលំដាប់ ក៏បានដល់ទៅក្រុងរាជគឺ៖ ។ មានសេចក្ដីដំណាលថា ព្រះជីមានព្រះភាគគង់ នៅក្នុងសុប្បតិដ្ឋ ចេតិយ ក្នុងលដ្ឋ់នៃខុខ្យាន ទៀប ក្រុងរាជគឺ៖នោះ ។

(៥៧) ព្រះបាទមានធរេសនិយពិម្ពិសារ បាន (ខែន៍ ព្រះសណ្ដាប់ ដំណឹងច្បាស់ថា ព្រះសមណៈគាតមដ៏ចំរើនជាសក្សបុត្រចេញបាកសក្សត្រកូលហើយបួស ឥឡូវយាងមកកាន់ ក្រុងរាជគ្រឹះគង់នៅក្នុងសុប្បតិដ្ឋចេតិយក្នុងលដ្ឋនៃទទ្ធាន (សួនច្បារត្នោត) ទៀប ក្រុងរាជគ្រឹះ កិត្តិសព្វដ៏ពី រោះរបស់ព្រះគោតមដ៏ចំរើននោះ ពុទ្ធរទ្ធាយសុសសាយយ៉ាងនេះថា ព្រះ ជីមាន ព្រះភាគអង្គនោះ (ខេន់ធ្លាយបាកកំលេស (ខ្ពុំ ត្រាស់ដឹងដោយ ប្រពៃ ចំពោះ ព្រះអង្គឯង (ខ្ពុំ ប់បូណ៌ដោយវិជ្ជានឹងចរណៈ (ខ្ពុំ មានដំណើរ ស្អា (ខុង ជាបច្បាស់ខ្លុំវិត្រលោក (ខ្ពុំ ប្រសើរដោយសីលាទិតុណរក បុគ្គល ណាមួយ ស្មើត្នាន់ (ខុងជាអ្នកទូន្មានន្សបុរសដែលគួរទូន្មានបាន (ខ្ពុំ ជាជាជាជាន់ បុគ្គល ណាមួយ ស្មើត្នាន់ ទ្រង់ជាអ្នកទូន្មានន្សបុរសដែលគួរទូន្មានបាន (ខ្ពុំ ជាជាជានិងមនុស្សទាំងទ្វាយ (ខ្ពង់បាន តែសាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធម៌

វិនយចិដកេ មហាវគ្គោ

សោ ៩៩ លោក សនៅកំ សមាក់ សព្រហ្វក់ សសុទ្រលា ញ្លាំ ខជំ ស នេះមនុស្ស សយំ អ-កំញា សច្តិតាត្យ បឋេធតិ សោ ជម្មុំ ឧសេតិ អាធិតា-လဂုဏ် မင္ဗေါ့ကလုဂုဏ် ဗၤိဏေလာဒကေဂုဏ် လာ-န္တံ့ ႕ဈက္မႈ ေကးလမႈမွည့္ကို မႏႇာမွန္ ဂြတ္မြားလံ ជយុទ្ធ មាន់ សេន ឧទ្សាខាចុកលេខ ខម្រិ ំ ខេហ្គឺតំ ។ អ៩ខោ ភជា មាក់គោ សេចិយោ စိမ္ဆိုလာက အျေနလနေတုံ့အတော် မာအစီးအတော် ကြုံးကျွယ… ក្សាបត់គេហ៊ា បញ្ជីតោ យេន ភកវា គេខេត្តអង្គមិ ឧបសន្មិត្យ កក់ខ្ញុំ អភិវា ខេត្យ ឯកមខ្លុំ ឧ៌ស៊ីឌិ ។ តេច ទោ ទ្រឧសឧហ្គា មាកជិកា ព្រៃហ្វូណកហ-បត៌កា អប្បកាច្ចេ កកវត្ថំ អភិវាធេត្វ វាកមត្ថ ធំស់ជំសុ អប្បត្រច្ចេ ភស្តា សធ្វឹ សម្ពោធិ៍សុ សម្ពោធន័យកាថ់ សារាណាយ់ រ៉ឺត់សារត្វេ ឯកមន្ ភ្មំនឹស់ អពៀមខេំ លេខ ឯឧប ខេចឃឹល ឧ៚-មេត្វា ឯកមេខ្ញុំ ឧសីឌីសុ អប្បក្រច្ចេ កក់គោ សភ្នំកោ សាមកោត្ត សាឋត្វា ឯភាមន្តំ និសីនឹសុ អច្បេកច្

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ទ្រង់លែងត្រទម្រកកាន់ភពបីទៀត ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគនោះបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាសដោយ ប្រជាចំពោះព្រះអង្គឯង ហើយញ៉ាំង លោកនេះ ព្រមទាំងទេវលោក មាវលោក ព្រហ្មលោក ញ៉ាំងពពួកសត្វ ត្រមទាំងសមណៈនឹង[តាហ្មណ៍ ត្រមទាំងទេវតានឹងមនុស្សឲ្យបាន[តាស นั้นสน (ดะนัยาธ (ดะกาลเธาะ (จน์ ชำไนนันย์นี้ตีเกะบจเนีย ตีเกะบจ កណ្ដាល ពីរោះបទចុង (ទង់ប្រកាសនុវេព្រហ្មាវិយធម៌ដ៏បរិសុទ្ធ ត្រែមទាំងអត្ត ត្រមទាំងព្យញ្ជូន:ដ៏បរិប្បូណ៌ពេញលេញ កិរិយាដែលបាន $oldsymbol{\iota}$ ឃើញ $oldsymbol{g}$ នេះអ $oldsymbol{\iota}$ ហេន្ត $oldsymbol{g}$ ងៃ $oldsymbol{g}$ ងេច $oldsymbol{\iota}$ ហេន $oldsymbol{g}$ ងេច $oldsymbol{\iota}$ ហេន $oldsymbol{\iota}$ គែនោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវ មានទាំង[៣ហ្ណា៍នឹងគហ-បត់ដែលនៅក្នុងដែនមគធ:ចំនួនដប់ពីហ្វេីនជាបរិវារ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏-មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួច ហើយគង់នៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ឯពួក[ញហ្វណ៍នឹងគហបត់ដែលនៅក្នុង ដែនមគធ:ចំនុន្តដប់ពីរហ៊ុនខោះ ពួកខ្វះថ្វាយបង្គំ(ពេះដ៏មាន(ព្រះភាគហើយ អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួកទុះក៏ពោលពាក្យរីករាយជាមួយនឹង[ពុះដឹ-មាន[តុះភាគ លុះធ្វើពាក្យគួររករាយគួរលើកឲ្យសម្រេចហើយក៏អង្គ័យ នៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ពួក១៖ក៏ប្រណម្យុអញ្ជល់ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដឹសមគួរ ពួកខ្វះក៏ប្រកាសនាមនឹងគោត្តរបស់ខ្វួនក្នុង

មហាខត្តកេ ពិច្ឆិសារសមាធមយញ្ញាបហានកវា

តុណ្ណីកូតា ឯគមខ្លំ ជំងឺជំងំ ។ អ៩ ទោ គេសំ
ជ្វាឧសឧហុតាជំ មាកជិកាជំ ញ្ជ្រាសកម្មតិកាជំ
ឯតឧហោសំ គឺ ជុ ទោ មហាសមលោ ខុប៉េលគស្ប្រ ញ្ជូបប៉ៃ ប់ ប់ និ ខុលា ខុប្រកាត់ប្រ មហាសមលោ ញ្ជូបប៉ៃ ប់ ប់ និ ខុលា ខុប្រកាត់ប្រ មហាសមលោ ញ្ជូបប៉ៃ ប់ ប់ និត្ត ។ អ៩ ទោ កក្សា តេសំ ជូខសេខហុតាជំ មាកជិកាជំ ញ្ជាណកហប-និកាជំ ប់នេសា បេតោមជិត្តិមញ្ញាយ អាយស្ចំខ្លំ ខុប្រែកាស្ប៉ា តាម៉ាយ អជ្ឈកាស់

១ យេកយ្យេស ឥតិសទ្ចោ បក្ខិត្តោ ។

មហា?ន្វក: ការដ្ឋបង្សំរបស់ព្រះបាទពិច្ឆិសារ នឹងពាក្យពោលអំពីការលះបង់នូវត្រឿងយញ្ញា

សំណាក់ព្រះជ័មានព្រះកាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីជ័សមគួរ ពួកទុះក៏
សៀមអង្គុយនៅក្នុងទីជ័សមគួរ ។ ទើបពួក ព្រាហ្មណ៍នឹងគហបត់ដែលនៅ
ក្នុងដែនមគធៈចំនួនដប់ពីហ្មើននោះក៏មានសេចក្ដីតិះរិះយ៉ាងនេះថា មហាសមណៈប្រពិត្តព្រហ្មពិយធម៌ក្នុងសំណាក់ខ្លះវេលកស្បបច្ចេញ ឬថា
ខ្លះវេលកស្បប្រពិត្តព្រហ្មពិយធម៌ក្នុងសំណាក់ខ្លះវេលកស្បបច្ចេញ ឬថា
ខ្លះវេលកស្បប្រពិត្តព្រហ្មពិយធម៌ក្នុងសំណាក់មហាសមណៈ ។ ឯព្រះ
ជ័មានព្រះកាគក៏ជាបសេចក្ដីតិះរិះវិនចិត្តរបស់ពួកព្រាហ្មណ៍នឹងគហបត់
ដែលនៅក្នុងដែនមគធៈចំនួនដប់ពីរហ្មឺននោះដោយព្រះហច្ចខ័យព្រះអង្គ
ហើយទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះខ្លះវេលកស្បបដ៏មានអាយុដោយព្រះគាថា ថា

អ្នកឯងនៅក្នុង រុវេលា ប្រទេស ជាអ្នកប្រដៅពួកតាប**ស តើ**អ្នក ឃើញអ្វី បានជាលះបង់ការបូជាក្ខើងលោលចេញ ។ ម្នាល
កស្យូប តថាគតស្បូរសេចក្តីនេះនឹងអ្នក ការបូជាក្វើងដែល
អ្នកលះបង់ហើយ តើញោះហេតុអ៊ី ។

ទេរុវេលកស្សបក្រាបបង្គំឲូលថា ជនទាំងឲ្យយ់តែង ពោ**ល** សរសើរចំពោះនូវកាមទាំងឲ្យយ គឺរូបសំឡេង ព្រមទាំងរស់ ផង នូវស្រីទាំងឲ្យយផង ក្រោះការបូជា ខ្ញុំ ព្រះអង្គដឹងថា កាមគុណមានរូបជាដើមនេះ ជា គ្រឿង សៅហ្មង់ក្នុងខ្លែចិ^(១)

វិនយប់ជំពេ មហាវិគ្គោ

ಳುಳು ಕ್ರಾಹ್ಮಿಕಿ ಒಂಬಳ್ಳಿ ಸಹೀಭಾ ಕಾರ್ಟಿ ಎಂಡಳು ಯಳಾರು ಸ್ಥಳ್ಳು ನಟಿಬಳಾಳ್ಳ ಅಭಿತಿ ಒಂಬಳು (೯೯೯) ಆರಾಮ ಕಾರಾಳ್ ನಿರ್ಮಿಯ ಕಾರ್ಟ್ನಿ ನಿರ್ಮಿಯ

យេក្យេត្រ ឥតិសទ្ចេ បក្ខិត្តេ ។ ๒ សព្វត្ថ ភគវា អវេវិយាតិ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិត្ត

ទាំងទ្បាយ ក្រោះហេតុដូច្នោះខ្ញុំពេះអង្គមិន តែកអក្មេងការ បូដាធំនឹងការបូជាតូច (គឺការគោរពក្មេីងរាល់ថៃ្ង) ។ ពេះដ៏មានព្រះភាគ តាស់ថា ម្នាលកស្យូប ចិត្តរបស់អ្នកមិន ត្រេកអរហើយ ក្នុងកាមគុណទាំងឡាយនោះ គឺរូបស់ឡេង ព្រមទាំងសេ ម្នាលកស្យូប ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់អ្នក តែក-អក្មេងមនុស្សលេកនង់ទៅលោកខ្លះដែរឬ ចូរអ្នកពោល ហេតុនេះមកតឋាគតមើល ។

ព្រះខរុវេលកស្ប្រក្រាបទូលថា ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញនូវព្រះ និញ្ជានជារបស់ល្អិត ឥតមានឧបធិ ឥតមានសេចក្តីខ្វល់ មិនជាបចំពាក់នៅកង្គកាមកព ជាធម្មជាតពិត មិនប្រែប្រិល ជាធម្មជាតគឺបុគ្គលមិនគប្បីបានដោយហេតុដទៃ (ក្រៅពីមគ្គ) ព្រោះហេតុដូច្នោះ បានជាខ្ញុំព្រះអង្គមិនត្រេកអរក្នុងការបូជាធំ នឹងការបូជាតូច ។

(៥៤) លំដាប់នោះ ព្រះ«រុវេលកស្យបដ៏មានអាយុក្រោកបាកអាសន:ធ្វើនូវសំពត់«ត្តរាសង្គ៍:^(๑)លើស្មាម្ខាង ហើយក្រាបសំរស់ទៀបព្រះ

ជាទារបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ រូចក៏បានបង្គំខូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏
មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាគ្រែរបស់

໑ ចីពរ ។

មហា ខត្តកេ ពិម្ពិសារសមាធមានុបុព្វឹកថា

ភេឌក្ សាវាគោលមស្មុំ សត្ថា បេ ភច្ឆេ ភេឌក្ សាវាគោៈ លមស្មីតំ។អ៩ទោ តេស់ នា្ធសឧហុតាធំ មាកជំកាធំ ឧឈ្មាន (មាស្មានក្រោះ ខាងខ្លួន ។ មន្ត្រា មនុប្ ေးဆံ ဌာဒလေဒေဟုရာဒိ မာဒင်းကားခံ ကြားကွာလာလေးဗ-ត្តាជំ ខេត្តសា ខេត្តេបញ្ជិតក្នុងញាយ អនុព្វឹក្ស តាមេស សេយ្យដីធំ នាឧកដំ សីលក់ដំ សក្កដំ តាមាន់ អាឌីនាំ ជុំការាំ សគ្គិលេសំ ខេត្តម្មេ អាធិសំសំ មភាសេស ។ យខា គេ ភកវា អញ្ជាស់ កាល្ចុំគ្នេ ពុឌ្ធាជំ សាមុគ្គាំសិតា ជម្មាធសភា តំ បកាសេសិ ឧុក្ខំ សមុឧយ៍ ធិរោជ៌ មក្តុំ ។ សេយុត្រប់ ភាម សុខ្ទុំ ្សែ ឯកឧសមានម្នៃ ភេគនេះ ខេត្ត ឧទ្ធន៍ប៉ែបាល់ សុះ-មេរ វាយាឧភាឧសាយន្ទ សង្គ្រាច្ យោសិសា-បត់តាន់ ពុំម្តីសាប្បទ្រស់ តម្មីលេកស:ខេ វ៉ាដ់

មហាខន្ធកៈ ការដួបដុំរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារនឹងអនុបុព្វីកថា

ទ្វិទ្រះអង្គ ទ្វិទ្រះអង្គ្គជាសាវក បញ្ជិត្តិទ្រះអង្គ្គជ័ចវេន ទ្រះជ័មានិទ្រះ ភាគជា គ្រែរបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ខ្ញុំ ព្រះអង្គជា សាវក ។ គ្រានោះ ពួក ព្រាហ្មណ៍ និងគហបត់ដែលនៅក្នុងដែនមគធ:ចំនួនដប់ពីវហ្មឺននោះ មានសេចក្តី(គុះរិះ ដូច្នេះថា ទុរវេលកស្បូបប្រព្រឹត្តព្រហ្មពិយធម៌ក្នុងសំណាក់មហាសមណ: ទេតើ ។ ពេលនោះ ព្រិះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់ជ្រាបសេចក្តីត្រិះវិះភ្នងចិត្ត នៃពុក្កព្រាហ្មណ៍ នឹង គហបតិចនួនដប់ពីរហ៊ុនដែល នៅក្នុងដែនមគធ: នោះ ដោយ ព្រះហចុន័យរបស់ព្រះអង្គ រួចហើយក៏ (ទង់សំដែងអនុបុព្វឹកថា គឺ ទានកឋា១ ស៊ីលកឋា១ សគ្គកឋា១ ទោស នៃកាមគុណដ៏លាមក ដ៏សៅ. ហ្មត៍១ អានិសង្សនៃការចេញចាកកាម(បួស)១ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ឲ្ង ជាបន្ទវញ្ជក ព្រាហ្មណ៍នឹងគេហបតិទាំងនោះថា ជាបុគ្គលមានចិត្ត ស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្តប្រាសចាក់នីវរណធម៌ មានចិត្តអណ្តែតឡើង មាន ចិត្តដែះថ្នា ក្នុងកាលណា ព្រះធម្ម សេនាណាដែលព្រះពុទ្ធ ទាំងឡាយ លើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គឯង ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ប្រកាសធម្មទេសនា នោះ គឺទុក្ខសច្ចុទ សមុទយសច្ចុទ និរោធសច្ចុទ មគុសច្ចុទ្ធ ក្នុងកាលនោះ ។ ធម្មតាសំពត់សស្អាតដ៏ប្រាសហភពណ៌ (គឺធ្យង៍ប្លល់កូ ទៅជា ដើម) គួរ ទទួលគ្រឿងដែលក់បានដោយប្រពៃ មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ឯធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គដ៏ប្រាស់ បាកធូលី ប្រាស់ហកមន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់ពួក

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

វ៉ាតែមលំ ជឬបក្តុំ ជ្ធ**ទាធិ យំ**គាំញ៉ាំ សបុធយដ្ឋុំ សព្វត្តំ ធំពោជជម្ពុំ ។ ឯកឧហុត ជ្ទាសក់គំ បដិឋាធេសិ ។

(ರೀ.) ಕರಣ ಬಳು ಕಾಟ್ಟ ಚಳಾಗು ಕೃಷ್ಣಿಳು-លេខ្ទុឌស្លេ ឧឌ្ឌស្ថា រុទ្ធឧត្រាំ ឈូលេមខៅ្ឌស៊ោ តំណាំចំក់ញេ កែនកាថំកាថោ វេសារដូប្បត្តោ អប-រប្បច្ចុយោ សត្ត សាសាធ កក់ខ្ពុំ ឯភឧកេខ បុត្វេ មេ ជធ្ ស់សាសា ជា ជា អស្សាសម្បា នេះ មេ ឯ៩លោំ សង់ទ្វា បុត្វេ ទេ ភព្តេ កុមារស្ប ស នោ បានឧបោស អយោ នេ មំ ដេ្ឋ អភិសិញ្ហេ ប្រឹ សោ បេ ឃុនាហ៊ា សម់ខ្វោ តក្បា បេ វិជិត អហាំ

វិនយប៌ជាក មហាវគ្គ

ត្រាហ្មណ៍នឹងគហបត់ដែល នៅក្នុងដែនមគធៈចំនួនដប់មួយហ្មឺន មានត្រះ ចុះ ពេទ្ឋិសារជាប្រធាន លើអាសនៈ នោះថា ធម្មជាតណាមួយដែល កើត ឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់ នោះ ករលត់ ទៅជាធម្មតាដែរ មាន «បមេយ្យដូច្រោះឯង ។ ចំណែក ត្រាហ្មណ៍នឹងគហបត់ចំនួនមួយហ្មឺនរូប ក៏ថ្វាយខ្លួនជា « ចុះសភ ។

មហាខត្តកេ ពិគ្គិសារសមាគមោ ភគវិតោ រាជគហព្យវេសឥញ្វ

ကရိုက္လိုင္လဲ နွယ္အရကါမွာ မက္ ေလး ေဆး ဗီ-តំយោ អស្បូស តោ អយោសំ សោ មេ ឯ៩ហើ សម៌ន្តោ តញ្ជាញ់ ភកវត្តំ បយ៌រុខាសេយ្យត្តិ អយ់ ទោ ខេ ងខេី ឧទ្ធុលោ អមារិសាទា មលោក្ មោ អយ់ ទោ មេ ភឌ្ណេ ខតុត្តោ អស្បាសកោ អយោសំ សេ មេ ឯ៩ហើ សទ់ន្វោ ៩ស្បី ១ហើ ភក់ពោ ឌម្មុំ អាជាឧយ្យត្តិ អយ់ ទោ ខេ កន្តេ ចញ្ចូមោ អស្បាស កោ អហោសំ សោ មេ ឯ៩ហើ សម៌ន្តោ ကာ អហេឃុំ គេ មេ ឃុំ សេហ សមិឌ្ជា អភិក្សានំ ភ នេ អភិក្ខាន់ ភាន្ត សេយ្យថា ចំ ភាន្ត ចិក្ខាជ្ញិន វា ឧក្ខាជ្ញេយ្យ មហាខន្ធកៈ ការដួបដុំរបស់ព្រះបាទពិទ្ធិសារ ព្រះមានព្រះភាគយាងចូលក្រុងរាជគ្រឹះ

ទី២របស់⁹ ព្រះអង្គនេះដូច្នេះថា សូមឲ្យព្រះអរហន្តសម្មាសមុទ្ធគប្បីចូលមក កាន់ដែនរបស់អញនោះ ឥឡូវនេះ ចំណងវបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ នោះក៏បាន \mathcal{N} း ဗြေင \mathbf{r} တီတ \mathbf{r} တီ ခြေငါး အန္တားမှာ တီတ နေနို တလုံ စွဲ ငြားအန္တားမှာ မောင်းမှာ မောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမ សូមឲ្យ១ំព្រះអង្គបានចូលទៅសេពគប់នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះ ឥឡូវនេះចំណង៍របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ័នោះបានសម្រេចហើយ បពិត្រិព្រះអង្គ័ដ៏ ចំរើន បំណង់ទី៤ របស់១ ទ្រាះអង្គនេះដូច្នេះថា ទ្រះដ៏មានទ្រះភាគនោះ គហ្វីសំដែងធម៌ដល់អញ ឥឡូវនេះចំណងវបស់ ខ្ញុំ ពែះអង្គ នោះសម្រេច ហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចំណង់ទី៥ របស់ខ្ញុំព្រះអង្គនេះដូច្នេះថា ចំណែកទាងអញគប្បីដឹងច្បាស់នូវធម៌របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះ ឥឲ្យវ នេះបំណងរបស់១ ព្រះអង្គនោះបានសម្រេចហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពីដើមកាលដែល១ ព្រះអង្គនៅជាកុមារនៅឡើយ ១ ព្រះអង្គមានចំណង៥ យាងនេះ ឥឡូវនេះបំណង់ទាំង៩យាងវេបស់១ ព្រះអង្គនោះក៏បានសម្រេច បរិប្បណ៌ហើយ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាសិតរបស់ព្រះអង្គពីរោះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាសិតរបស់ព្រះអង្គពីរោះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គ \ddot{z}° រេន ធម្យាដែល ត្រះអង្គសំដែង ហេយដោយអនេកបរិយាយយាងនេះ (ភុំ ច្បាស់ណាស់) គួរនាដូចជាមនុស្ស០ាមរបស់ដែលគេផ្ដាប់ចុះឲ្យផ្ទារទៀធ

វិនយចិជិកេ មហាវិផ្តោ

បន់ច្ឆនំ្ ។ អំពេយ្យ មន្ទ្រ ស្បា ។ មក្តុំ អាចិត្តេយ្យ អន្តការ ។ តេលេហ្សី ដោត់ នាយេ ចត្តេមន្លោ រូខាន់ ឧត្តុខ្លីតំ រៅមៅ កត់តា អនេកបរិយាយេន ឧម្មោ បកាស់តោ រសាល់ កន្តេ កត់ខ្លំ សរណ៍ កច្ឆាម់ ឧម្មញ្ជ កិត្តុ-សង្ឃ័ញ្ជ ឧទាសត់ មំ កត់។ ជាបេតុ អដ្ឋតក្តេ ចាណុបេ-តំ សរណ៍ កត់ អនិវាសេតុ ខ មេ កន្តេ កត់វា ស្វា-តនាយ កត្តំ សន្ធំ កិត្តុស ផ្សែនាត់ ។ អនិវាសេសំ ភក់វា តុល្លាំការ ។ អស់ខា រាជា មាកនោ សេនិយោ ពុំម្និសាពេ កត់វាតា អនិវាសនំ វិនិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ភក់វន្តំ អភិវានេត្វា បឧត្តិលំ គេត្វា បត្តាម៉ា ។

(៦០) អ៩ទោ រាជា មាក ដោ សេខ៌យោ តិម្លិសារោ តស្បា ត្តើយា អច្ចយេខ បណីតំ ទានខ័យំ កោដខ័យំ បដិយាខាបេត្វា ភក់តោ កាលំ អារោចាបែសិ កាលោ ភន្តេ ខិដ្ឋិតំ ភត្តខ្លិ ។ អ៩ទោ ភកវា

វិនយ៍ប៊ីដក មហាវិគ្គ

ពុំនោះដូចជាមនុស្យលើកបង្ហាញបេសដែលគេលាក់បិនប៉ាំងនុក ពុំនោះ
សោតដូចជាមនុស្សប្រាប់ផ្លូវដល់អ្នកវង្វេងផ្លូវ ឬក៏ដូចជាមនុស្សកាន់ប្រទីប
ប្រេង ទោលបំភ្នំក្នុងនិងគឺតដោយគិតថា មនុស្សដែលមានចក្ខុនឹងបាន
មើលឃើញនូវប្រទាំងឡាយ បញ្ជិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១ំព្រះអង្គសូមដល់នូវ
ព្រះដ៏មានព្រះកាតផង ព្រះធម៌ផង ព្រះកិត្តសង្ឃផង ជាទីពឹងទីលើក សូម
ព្រះដ៏មានព្រះកាតជាម្ចាស់ជ្រាបនូវ១ំព្រះអង្គថាជាខ្មាស់ពម្រាប់
ស្រាប់
សានមន់ស្មើដោយជីវិតចាប់តាំងតែអំពីថ្ងៃនេះជាដើមទៅ មិនតែប៉ុណ្ណោះ
បញ្ជិតព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះកាតជាម្ចាស់ព្រមទាំងភិត្តសង្ឃ
ទទួលកត្តរបស់ខំព្រះអង្គដើម្បីធាន់ក្នុងថៃស្អក ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាត្តខ្មែង
ទទួលនិមន្តដោយតុណ្យិតាព ។ គ្រានោះ ព្រះបាទមានពេសនិយពិម្ពិសាវ
ទង្គីជាប់ថា ព្រះជីមានព្រះកាតទទួលនិមន្តហើយក៏ក្រាក់បាកអាសនៈ
ថ្វាយបង្គិព្រះដ៏មានព្រះកាតទទួលនិមន្តហើយក៏ក្រាក់បាកអាសនៈ

(៦០) លំដាប់នោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវ លុះវាត្រឹ នោះកន្ទងទៅហើយ (ភ្នំឡើង) ព្រះអង្គក៏(ទង់ឲ្យបាត់បែងទាទន័យកោជ-ន័យ ហារដ៏ឧត្តមរូបហើយ(ទង់បាត់ឲ្យមនុស្សទៅកាបទូលនូវកាលនៃកត្ត ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលនេះជាកាលគូវ ហើយ ភត្តាហាសេមេចហើយ ។ ឯព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ស្វៀក

មហាទ់ខ្ញុំកេ សក្កតិតភាថា

បុព្វណ្ណសមហំ និសសេត្វ បត្តខំវេមានយេ រជកហំ ទៅសំ មហតា ភិក្ខុស ឡែន សធ្វី ភិក្ខុសហ ស្បូន សព្វហៅ បុរាណជឌិលេហ៍ ។

ឧត្តោ ឧត្តេហ៍ សហ ពុកណដដ៏លេហ៍ វិហ្សុមុត្តោ វិហ្សុមុត្តេហ៍ សិដ្ដីនិក្ខុសុវណ្ណោ រាជកហ៍ ទាវិស៊ី ភកវា ។

១ % គឺយមាតោ ។

មហាខត្តកៈ គាម៉ាដាចម្រៀងរបស់ព្រះឥន្ទ្រ

ស្បន់ហើយ (៖ និជ្ជា តែនឹងចីវរក្មុងបុព្វណ្ណ សម័យ រួចហើយ (៖ និច្ចល ទៅ
កាន់ ក្រុងរាជ គឺ ៖មួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃដ៏ (ប៊ិនចំនួន ១០០០ រួប គឺពួក
បុរាណដដែល ទាំងអស់នោះឯង ។

(៦๑) សម័យនោះឯង ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ ថ្ងែង កេខជាមាណព ហើយដើរទៅអំពីមុខបង្អស់នៃកិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជា បែបានហើយប្រៀងនូវតាថានេះ ថា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គទូស្មានហើយ (នូវឥន្ទ្រឹយ)
មានព្រះហចុខ័យផុតស្រឡះហើយ(ចាកអាសវធម៌) ព្រះអង្គ មានពណ៌ល្អដូចដុំមាសឈ្មោះសិន្តិ^(១) ទ្រង់យាងចូលទៅកាន់ ក្រុងរាជគ្រឹះមួយអន្ទើដោយពួកបុរាណជដិលដែលជាអ្នក ទូស្មានហើយ (នូវឥន្ទ្រិយ) ដែរ ជាអ្នកមានចិត្តផុតស្រឡះ ហើយ (ចាកអាសវធម៌) ។

សព្ទដែលប្រែថា មាស តាមក្នុងអភិធានមាន១៧យ៉ាងគឺ សុវណ្ណ កនក ដាត់រូប
 សេណ្ណ កញ្ចុន សត្ថវណ្ណ ហរិ កម្ពុ ហរុ ហេម ហាដឹក តបនីយ ហិរញ្ញ បាមីករ សាត់កុម្ភ ជំម្ពីនទ សិន្ត្តី ។ តែក្នុងវិមតិវិនោទនីដីកាថា បណ្តាមាសទាំង១៧នេះ មាសឈ្មោះសិន្ត្តីប្រសើរ ជាងមាសឯទៀត ។

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

ព្យុន្យ មុំទេស ស្មា ព្យុណ្យដែល្រំ

វិទ្យាទុខត្តា វិទ្យាទុខត្តទាំ សំខ្លីនិត្តាសុវេណា

រាជគល់ ទាវិស<u>ិ</u> ភ**ក្**វ ។

ត់ ណោ នំ ណេ ស្នា នេះ សេស

វិច្បម្រត្តា វិច្បមុត្តេហ៍ សិច្ចិ៍ ចិត្ត្តសុះឈ្មោ

រាជគមាំ ទាវិសំ ភគវា ប

សេត្តោ សត្តេហ៍ សហ ពុកណជឌិសេហ៍

វិទ្យុមុន្តោ វិទ្យុមុន្តេសា សំដីខិត្តស្វេស្សា

ភ្នកម ទាវ៉ាស់ ភក្ស ។

វិសយចិដក មហាវិច្ច

ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានព្រះហឫទ័យផុតហើយ (០)កសេចក្តី សៅហាង) នឹងមាន[គាះហបុទ័យផុត[សមុទ្រហើយ (ចាក អាសវធម៌) ព្រះអង្គមានពណ៌ល្អដុចដុំមាស ឈ្មោះសិន្តិ 👍 ន៍ យាងចូលទៅកាន់ក្រង់រាជគ្រឹះមួយអន្វើ ដោយពួកបុរាណ-ដដិលដែលមានចិត្តផុតហើយ (ហកសេចក្តីសៅហ្មន៍) ទាំន មានចិត្តផុត[សុទ្យុ៖ហើយ (ចាកអាសវធម៌) ។ ត្រះដ៏មានត្រះភាគទ្រង់ធ្ងង (ហកលោក) ហើយទាំងមានត្រះ ហថ្ទំយផុត[សឡះហើយ (ចាកអាសវធម៌)[ព្រះអង្គមានពណ៌ ល្អដូចដុំមាសឈ្មោះសិត្តី [ទង់យាងចូសទៅកាន់[កងរាជគ្រឹះ មួយអទ្វើដោយពុកបុរាណដដលៃដែលធ្ងងលើយ(ថាកលោក) ទាំងមានចិត្តផុត[សទ្យុ៖ហើយ (ហកអាសវធម៌) ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានព្រះហឫទ័យ រម្យប់ហើយ (១)ក អកុសលធម៌)ទាំងមាន ព្រះហឫទ័យផុត ស្រឡះ ហើយ (បាក អាសវធម៌) (ពះអង្គមានពណ៌ល្អដូចដុំមាសឈ្មោះសិង្គី (នង់ យាងចូល ទៅកាន់ក្រង់រាជគ្រឹះមួយអន្ទើរជាយពួកបុរាណ-ដដំល់ដែលមានចិត្ត រម្វាច់ហើយ (ចាកអកុសលធម៌) ទាំន៍ មានចិត្តផុត[សទ្យុ៖ហើយ (ហាកអាសវជម៌) ។

មហាខន្ធកេ សក្កវត្ថ

ಚನಗಳು ಚನಾಣು ಚನಪಕ್ಷಿತ <mark>ಚನಸ</mark>

ចុយ េតា សោ ឧសសតហាំវពេ រាជ់កហំ

មាវិស៌ ភភពតំ ។

(៦៤) មជុសា្ជ សញ្ញុំ នេកឧម៌ផ្ទុំ មស្ប៊ូត្យ ឯវ-

មាល់សុ អភិរុទោ វតាយំ មាណវតោ ឧស្បិនយោ

វតាយំ មាណ់ កោ ទាសាខ៌កោ វតាយំ មាណ់ កោ

យទាំ ខ សេ. អញ សហរយោឌ ៤ ត្រូវនេះ មាយ

នេវានម៉ុន្តោ ទេ មនុស្សេ តាថាយ អជ្ឈភាស់

ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះ (៖ ជ៍មានអរិយវាសុគ្គ យ៉ឺង^(६) (៖ ជ៍មាន
កំលាំង ๑០ (๒) ព្រះអង្គ (ជាបច្បាស់នូវធម៌ (គឺកម្មបថ) ๑០ (បការ

(៖ ជ៍បកបដោយអង្គ ជារបស់នៃអ សេខបុគ្គល ๑០ យ៉ាង (๓) មាន
ភិក្ខុសង្ឃ ១ ពាន់ជាបរិវាវ (៖ ជ័យាងចូលទៅកាន់ ក្រុងរាជ(គឺ៖ ។

(៦៤) ពួកមនុស្សឃើញសត្តទេវាជជាធំជាង ទេវតានឹងមនុស្សពាំជ

យ ហើយ ពោល យ៉ាង៍ នេះថា ខ្លាំ មាណព នេះមានរូបល្អអីម៉េះ ខ្លាំ

ម្យេយហើយពោលយ៉ាងនេះថា នុហ្ន មាណពនេះមានរូបល្អអម្លេះ នុហ្គ មាណពនេះមានរូបគូរពិតពិលរមិលមើល នុហ្ន មាណពនេះគួរជាទីជែះ-ថ្យា មាណពនេះឯងជាកូន ថៅអ្នកណា ហ្ន ។ លុះពួកមនុស្ស ពោលពាក្យ យ៉ាងនេះហើយ សក្កទៅពជាជាជាជាងទៅភាទាំងឡាយកំបានពោលតប ទៅនឹងពួកមនុស្ស នោះវិញ ដោយគាថា ថា

[•] រិមតិវិសេទតិដីកាថា លះតីវរណធម៌ប្រាំ • ជម្បង្គបេក្ខា ១ ដំពល់ស្មារតីដោយខ្លាប់ខ្លួន ១ អបស្សេនធម៌បួន • លះមិញទិដ្ឋិ១ ការមិនស្វែងរាបើយ៉ាងគឺ កាម រាព នឹងព្រហ្មចារ្យ១ មាន សេចក្តីត្រិះវិះមិនល្អក់វិកវរ ១ មានកាយសង្ខាររម្ងាច់ហើយ ១ មគ្គញ្ញាណ ១ ដលញ្ញាណ ១ ។ ២ ប្រកបដោយកំលាំងកាយ ១០ នឹងកំលាំងញាណ ១០ ឯកំលាំងកាយ ១០ នោះធ្យើបដោយកំលាំងដំរី ១០ ត្រូក្ខូល គឺដំរី កាឡាវកៈ ១ តង្គេយ្យៈ ១ បណ្ឌះៈ ១ តម្ពះ ១ បិង្គ្លលៈ ១ តន្ទះ ១ មង្គល ១ ហេមវិត១ ឯបោសថិ១ ជម្ពន្ធ ១ ។ កំលាំងដំរីកាឡាវកេ១ ទើបស្មើនឹងកំលាំងដំរីតង្គេយ្យ១ បណ្តា ដំរីទាំង ១០ ត្រូក្ខូល គឺដំរី កាឡាវកៈ ១ តង្គេយ្យៈ ១ បណ្ឌះ ១ តម្ពះ ១ បិង្គលៈ ១ ឥន្ទះ ១ មង្គល ១ ហេមវិត១ ឯបោសថិ១ ជម្ពន្ធ ១ ។ កំលាំងដំរីកាឡាវកេ១ ទើបស្មើនឹងកំលាំងដំរីជង្គេយ្យ១ បណ្តា ដំរីទាំង ១០ ត្រូក្ខូល ១ អេចស្មើនឹង កំលាំងព្រះពុទ្ធ ១ ។ ឯកំលាំងញាណ ១០ នោះគឺ កំលាំងសេចក្តីដឹងហេតុគួរនឹងហេតុមិនគួរតាម កំពេ១ ដឹងកម្មនឹងដល់នៃកម្ម១ ដឹងបដិបទាប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងរាពទាំងពួង១ ដឹងលោកដែលមាន៣តុ ប្រើន ១ ដឹងសាសត្វទាំងឡាយមានអធ្យាស្រ័យផ្សេង ។ គ្នា១ ជំងន់ត្រ្តិយរបស់សត្វដំធ្លេវិច្ឆាស នឹងខ្ទុំទាប់ ១ ដឹងសេចក្តីសហតុនិងសេចក្តីសហតុនិងសេចក្តីសហតុនិងសេចក្តី សហតុនិងសេចក្តី អស់ទៅនៃអស់វធម៌ ១ ។ ៣ គឺអង្គង្គិតមន្ត្រ នឹងសម្បាញាណនឹងសម្បះមិត្តិ ។ អស់ទៅនៃអស់វធម៌ ១ ។ ៣ គឺអង្គង្គិតបមគ្គ នឹងសម្បាញាណនឹងសម្បះមិត្តិ ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

យោ ន័ពេ សត្វនិនត្តោ - សុខ្វោ អព្យនិទ្ធក្សា អរហំសុកតោ លោកេ តស្បាល់ បរិចារកោត់ ។ (៦៣) អ៩ខោ ភភវ យេជ ពញា មានជស្បា សេ-ធំយង់ ្រូងស្រងា ចំពេសចំ នេះជេជាង និចសង្គ មិត្ត បញ្ជាត្ត អាសាធ ជំស័ធិ សន្ធឹ ភិគ្គស់ ឡែជ ។ អ៩ ទោ ភាជា មាក ដោ សេឌ ហេ តំម្តីសារា តុឌ្វប្បមុខ ក្តុសម្ប៉ូ បណ្ដាន ទានភ្ជុំយេធ កោជជួយធ ស-បាត្តា សន្ទប្បត្វា សម្បក់បត្វា ភកវន្តំ ភុត្តាវី ជុំនិតបត្ត-ទាណី ឯកមន្ត់ និសិនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្សា្ស ទោ ពេញ មាន៩៧ មេខ្លួលហា ពុំគ្និសាស្បា វានេសា សុំ កត្តខុ ទោ ភភវ វិហយ្យ យំ អស្ប ភាម គោ នេះវ អតិទូប ឧ អច្ចាស់ខ្មេ កម្ខាត់មនុសម្បន្នំ អត្តិកាន់⁽⁰⁾ មជុស្សាធំ អភិក្តាមធំលំ ធំវា អប្បកិស្តាំ^(७) គ្គើ អប្បុសខ្

[🍳] កត្ថចិ ឥធ អាមេណ្ឌិតំ កតំ ។ 🌬 ឱ. អប្បាកិណ្ណុំ ។

វិនយប់ដក មហាវត្ថ

អ្នក ហ្វែដ្យណា ខុន្មាន៩ ខ្ទឹយទាំងអស់បាន ហើយ មាន ព្រះ ហបុទ័យស្អាតកេបុគ្គល ប្រៀបមិនបាន គ្នាយហកស ត្រវ ពោលគឺកំលេស មានដំណើរល្អក្នុសលោក ខ្ញុំឯងជាអ្នកប មើ អ្នក ហ្វែដ្ឋនោះ ។

(៦៣) កាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ់មួយអន្ទើដោយភិក្ខុសង្ឃ(៤៩ យៈង៍ចូលទៅកាន់និវេសនស្ថានរបស់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ លុះ ចូលទៅដល់ហើយក៏គង់លើអាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ ។ មើបតែះបាទ មាគធសេនិយពិម្ពិសារអង្គាសព្រះភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ច្រែតឲ្យស្តប់ស្ត $o^{(9)}$ ដោយទាទន័យ ភោជន័យ ហារដ៏ខត្តម:ដាយ \int ពះហស ព្រះអង្គឯង ហើយ (ទង់កំណត់ដឹងន្លូវ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគដែល (ទង់ សោយរួចហើយ ត្រង់ដែលខ្មែងដាក់ព្រះហស្តចុះចាក់ចាត្រ រួចក៏ស្តេច គង់នៅក្នុងទីដីសមគួរ ។ លុះ ព្រះបាទមាគធសេនយពម្ពសារគង់នៅក្នុងទី ដែលមគ្គរ ហើយ ក៏ (ទង់ ត្រះត្រឹម៖ដុំ ច្រេះថា ត្រះដ៏មាន ត្រះភាគគួរគង់ នៅក្នុង ទីណា ហ្មុំ ទីណា ដែលមិនគ្នាយពេកមិនជិតពេក អំពីស្រុកជាទីល្មទៅល្មម មកបាន គួរជាទីចូល ទៅកេនៃមនុស្សទាំងឡាយដែល ត្រវការ ជាទីមិនបាន ច្រឡុក ច្រឡុំក្នុងវេលាថ្ងៃ មានសំឡេងតិច មិនមានសេចក្តីគឺកក្សក្ន

[•] ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មហាក្សត្រិយ៍ស្ដេចទ្រង់អង្គាសភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានឲ្យផ្នែត បរិប្ចណិ ត្រាតែព្រះភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានសោះហាមឃាត់ដោយដៃឬដោយមុទឬដោយ វិជីកេទថា ល្មមហើយ ។

អប្បធំក្រៀង ដែលវាត់ មនុស្សរាហសយ្យគាំ បដ់-សហ្វានសាវុឌ្យន្ត្នំ ។ អ៩ខោ ពញា មានដក្សី សេចិ-យុស្ស ពុំព្ទឹស្សាស្សី វាស្តេច ស្តេច សេសា មុខ្គាំ ឋឌ្ឃជំ ជួយ្យាជំ តាមតោ ដៅ អតិធ្យ ឧ អទ្ធាសផ្ទេ ឌឧសាឌឧមភាព្ទឹ អន្ទ័យៈ ឧឋមារិទ្ធ អង្គ័យត្នភាព នុំក្រសួនធ្វើក្រសួន មន្ទ្រក្រសួន មន្ទ្រក្រសួនស្នា ရေးမျိုးသူ၊ မေးကျေးမှာ ကုန္ဓမာလ်ပေးမေးရီ ကုန္တီယည့ ၾကျွင့် ရေတာဂနဲ့ ရခိုင်္ကါခံခက် မှည့်မြောင်းမြော် အေထေါ- ត្តិ ។ អ៩ទោ រាជា មាក គោ សេធ៌យោ តិម្តិសារោ $(Ant ကျေဗယ် နိုင်္ကာ<math>^{(n)}$ နားတရှာ နာဆ(Ant a)သေးကသည့် အသည် အသည် ရေးအကျွန်းအသည့် အို အားများမှုမှုမှုမှုမှု ស្បី ឧត្តីខ្លួន ៤ ឧត្ត ពេទ្ធ ឧទ្ធា មុខ ខេត្ត ភេឌជា រាជាជំ មានជំ សេធិយំ តិទ្តិសា**ំ ជម្មីបារ គេថា-**យ សន្ទស្បត្វា សមានបេត្វា សមុត្តេជេត្វា សម្បូប-សេត្វា ខ្យុសាលសខា ឧក្សាខំ ។ អ៩ ទោ ភភភ ឯតស្មឺ

ទ ឱ. វ៉ាំង្ការំ ។ សោ បន ភ្គ្នារោធិ លកដល់ទូន **៩ ស**មេតិ ។

មហាខត្ត។: គ្រះតម្រិះរបស់ព្រះបាទពិម្ពិសារ នឹងការទ្រង់ទទួលនូវអារាម

វេលាយថ មានទ្យល់ថក ស្រល គួរដល់ករិយាពួននៅនៃមនុស្សទាំងឡាយ នឹងជាទីគួរដល់ការសមុំនៅ ។ ព្រះរាជតម្រិះនេះក៏មានដល់ព្រះបាទមាគធ-សេនិយពិទ្ធិសារក្នុង 🤊 ណៈនោះថា ដើ 🛊 ខ្សានវេទ្យវនរបស់យើងនេះមិន ត្វាយពេក មិនជិតពេកអំពីស្រក ជាទីល្មទៅល្មមកបាន គួរជាទី ចូលទៅរកមនុស្សទាំងទ្បាយដែលត្រូវការ ជាទីមិនបាន ច្រឡុកច្រឡុំក្នុង វេណថ្ងៃ មានសំឡេង៍តិច មិនមានសេចក្តីគិតកង្កែង៍វេលាយថ មានៗល បត់ស្រុល គុរុដល់កិរិយាពួននៅនៃមនុស្ស នឹងជាទីគុរុដល់ការសម្វ ថេដ្ឋ ហេះគុវអញថ្វាយ ខុទ្យានវេទ្សវននេះដល់កិក្ខុសង្ឃ មាន**ព្រះពុ**ទ្ធជា ប្រធាន ។ ពេលនោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារកានយកកុន្ត្រឹក ជាវិកា $m{t}$:នៃមាសហើយថ្វាយដល់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ្រូក៏ក្រាបទ្លល់ថា បពិត្រិត្រះអង្គ័យ៌ចំរើន ១៣៖អង្គ័សូមថ្វាយនូវឧទ្យានវេទ្បវននេះដល់តែ៖ ភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ។ ព្រះជំមានព្រះភាគ ក៏(ទ្រឹទ្ធល អារាម (នោះ) ។ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ព្រះបាទមាគធ-လေးနဲ့ယာရှိမှုလာ (၅) လော်ကျော်မြေ ၂၈ နှောင်းယာကို ၂၈ နော်မှာ (၅) လောက် (၁) နော်မှာ (၁) ကော်မှာ (၁) ကော်မှာ (၁) រីត្តាយស្មើ ដោយពាត្យដ៏ប្រភបដោយធម៌ ហើយក៏ក្រោតថាគមាសន: ចៀសចេញទៅ ។ (ត្រោះទិទាននេះ ត្រះដ៏មានត្រះកាត់(ទង់ធ្វើធម្មភថា

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

(៦៤) គេជ ទោ មន សមយេធ សញ្ជយេ បរិញ្ច-ជាកោ រាជកាហេ មដិវសត៌ មហត៌យា មរិព្វាជកាមរិ-សាយ សន្ទឹ អឌ្ឍនេយ្យេស៍ បរិញ្ជាជាកាសនេស៍ ។ នេះជ សេ ឧខ មានពេះ មារុជ្ជនៃសេដ្ឋហិយ មាយិពោ មាំព្រាជគោ ព្រុហ្មព័យ ខាន្តិ ។ គេហិ គាត់កា គាតា លោខ លោ ឧភុត្ត អគុខ អត្តមិខ្មុំ មោ មុខមៅ(_{w)} ಕುರ್ಬಾಹಿತ ಎ ಕರ್ಮ ಕುಡ್ಮ್ ಕಳ್ಳುತ್ತ ದೆಟ್ಟಿಸ್. ಕಾರಣ ಕೃತ್ಯಕ್ಷಣಗಳು ಕಾರಣ ಕೃಷ್ಣಗಳು ចាវ៉ែសំ ចាសាធិកោធ អភិក្ខាធ្លេខ បដិក្ខាធ្លេខ អាហោ-គាំគេជ វិលោគាំគេជ សម្ម័ញ្ចិតេជ បសារិតេជ ជុំគ្នាំគ្ន-ឧយៈ មុ្ហាឧទុភគិន្រា ឯ អនិទ្សា សេ មារួជំខើ ប់ត្រោជគោ អាយុស្ទន្តំ អស្បូជី វាជក េប ចំណ្ឌាយ

[្]ធ ឯត្តត្តូរ ឯតស្មឹ ចករណេតិ កត្តចិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឧ អារាម៌ បដិគ្គហេតុត្តិ កត្តចិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ឧ យេត្តកេ អយំ យឋៅ ន ហោតិ ។

វិនយចិដិក មហាវត្ថ

ហើយ (ខែន៍ ត្រាស់ចំពោះកិត្តទាំងឡាយក្នុងពេល នោះថា ម្នាលកិត្តទាំង-ឡាយ គថាគតអនុញាតភាពម (ដល់អ្នកទាំងឡាយ) ។

(៦៤) សម័យនោះឯង សញ្ញយហិញ្វាជកនៅអាស្រ័យក្នុងក្រង់រាជ-គ្រឹះមួយអន្ទើរដាយបរិព្វាជកបរិសឲ្យដ៏ច្រើនគឺបរិព្វាជកចំនួន៤៥០ រុប្ ។ សម័យនោះឯង ព្រះសាវិបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្ងានប្រព្រឹត្តព្រហ្មពិយធម៌ក្នុង សំណាក់បរិព្វាជកឈ្មោះសញ្ជួយ ។ ព្រះសារិបុគ្គនឹងព្រះមោគ្គហ្វូននោះ ជានធ្វើប្រជានិងគ្នាថា អ្នកណា បានដឹងនូវអមតធម៌មុន អ្នកនោះគប្បី (ជាប ដល់ម្នាក់ទៀត ។ តាលនោះ ព្រះអស្សជិជ៌មានអាយុស្វៀកស្បង់ប្រជាប់ ដោយបាត្រនឹងចីវរអំពីព្រឹក លោកច្រកបដោយឥវិយាបថ គឺដើរទៅ ដើរ មក ក្រទ្បេកមើលទៅ ក្រឡេកមើលផ្សេង ។ បត់ដៃជើងនឹងលាត់ដៃ ដើន មានក្អែស ន៍មគួរជាទីជែះថ្វា ចូលទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះដើម្បីបណ្ឌូ. ។ បរិព្វាដកឈ្មោះសារីបុគ្គបានឃើញនូវ[ពុះអស្បជិជ៏មានអាយុ កំពុង ត្រាច់ទៅដើម្បីបិណ្ឌ ថាតក្នុង ក្រុងរាជគ្រឹះ បរិប្បូណ៌ដោយដរិយាបថ

ಕುಕ್ಷಿ ಕಾನುತೀಣದ ಸಸ್ಪತ್ಪತ್ವದ ಅಪ್ಪತ್ತವೂ ಕುಣುಕಾ-នេះ វិលាគាំនេះ សម្មិញ នេះ បសារនេះ ជុំគ្នាំន-င်းဆို့ ရက္ကေရးရေအချိန္ ဦးကိသေး အဆင်းသောက္ ကေ វត ហេកោ អហេ ស្គេ វា អហេត្តក្តុ វា សមាបដ្ អញ ខេត្ត អគ្គានពេ យក្ខាល់ ឥត្ ភិក្ខុ ဒေဝကမ္ကို ရေးမှာ ရေးမှာ ရေးမှာ နောင်္ခနားမှာ နောင်္ခနားမှာ မောင်္ခနားမှာ မောင်္ခနားမောင်္ခနားမှာ မောင်္ခနားမှာ မော បញ្ជីតោ កោ វា គេ សត្ថា ភកស្បូ វា ត្វ ជម្មុំ រោ ខេស់តំ ។ អ៩ ទោ សា ម៉ែត្សា ម ព្រៃជ្រកស្ប ត្តិត្រា អត្តស្នេយ្យ អង្គិគោហ៍ ឧបញ្ជាត់ មក្ខិ ។ ಆರೀತು ಕುಡಳು ಕಳ್ಳುವೆ ಬರವಣ ಕ್ರಯ್ಮೆ ಅ ಕ್ರಿತಿಸಿ ត្ត នៃ មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ស្ត្រ ខេត្ត ខេត្ ត្សាខ្មាយ ពេលសាល្រី អក្សីជ្ជ ខេត្តសង្គុំធ្ ឧបសង្គ័ត្យ អាយក្ខា អក្សដ៏លា សន្ធឹ សម្ពោធិ សាស្មើនច្ចុំ មាន់ សារ៉ាហ្វាល់ ខ្លែង ខេង ទី

មហាខន្ធកៈ បញ្ជូញរបស់បរិព្វាជកឈ្មោះសារីបុគ្គនឹងមោគ្គល្អន រឿងអស្សជិត្ថេរ

ล้เน็บเช่งนับชา โกเตุกาบัญเช่ โกเตุกาษัญเสเล็ก บล์ในเน็นรี่นี้ លាតដៃជើង មានក្អែកស(ង៍មគូរជាទី ជ្រះថ្វាលុះឃើញហើយក៏មានសេចក្ដី ត្រះរះដ្ឋច្រេះថា ឱ្យ ជនទាំង រ្យាយណា ជាអហេន្តក្តី បានដល់ ហើយ នវអហេតមគ្គភ្នាងលោក ភិក្ខុ នេះក៏ប្រហែលជាពួកនៃជន**ទាំ**ង៍នោះដែរ បើ ដ្ឋ ខ្មែរ គួវតែអញចូលទៅរកកិត្តនេះហើយស្ទូរថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកប្ដូសចំពោះអ្នកណា ម្យ៉ាងទៀត អ្នកណាជាគ្រាបស់លោក ខ្លួន លោកនេះឯង៍គាប់ចិត្តធម៌របស់អ្នកណា ។ លំដាប់នោះ សារីបុត្តបរិញ្ជាជក មានសេចក្តី និះរិះដូច្នេះថា កាលនេះជាកាលមិនគួរដើម្បីសួរនូវភិក្ខុនេះ ឡើយ([េញ៖)ភិក្ខុនេះកំពុងចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ ត្រាច់ទៅដើម្បីបណ្ឌាជាត បើដូរបាះគួរតែអញទៅតាមកិត្តនេះអំពីវេកាយ១ទៅចុះក៏ការដែលជាប់តាម ភិក្ខុ នេះឯងគង់ជំងឺនូវមគ្គញា ណដែលជនទាំង ឡាយគេ ត្រវការជំងឺ នេះឯងជាអ្នកស្វែងកេន្តវិបាះខិត្វាន់ដែលជនទាំងឡាយគេត្រវិការដឹង ឯព្រះអស្សជំជំមានអាយុត្រាច់ ទៅដើម្បីបណ្ឌបាតក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បណ្ត បាត ហើយក៏ ត្រឡប់មកវិញ ។ បរិញ្ជាដកឈ្មោះសារបុត្តកំចូល ទៅ កាន់សំណាក់ (ពុះអស្សជិដ៏មានអាយុក្នុងកាលនោះ លុះចូលទៅជិតហើយ ធ្វើសេចក្តីវិករាយជាមួយនឹង ព្រះអស្សជិដ៏មានអាយុហើយពោលនូវពាក្យ ជាទី តែកអរជាទីវលឹក ល្មទិទ្រកិតសេចក្តីសិទ្ធស្នាល់បាន លុះសម្រេច

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

អដ្ឋាស៌ ។ ឯកទមន្តំ មិតោ ទោ សារីបុត្តោ មរិញ្ច-ជ កោ អាយស្នំ អស្សជី ឯ៩ឧវេទ វិច្យសភ្ជាធិ ចរិយោធាតោ តំសំ ត្វំ អាវុសោ ជុខ្ចុំស្បូ ចព្-ជិតោ កោ វា គេ សត្ត កស្បូ វា តូំ ជម្មុំ បេខេត្ត ឯងខ្សាវុទោ ឧសាភាឧយោ ភាយាជាខែ ၾကုံကြုလာ ဗရ္ဂဒါ၏ ၏ဟံ နာက^န္တို့ ရစ္နီယုံ ျပရှ-ជ់ តោ សេ ខ មេ ភកវ សត្ថា តស្បូ ចាហ់ ភកវតោ ឧញ្ទាល់ខេត្ត ។ កើ្ងខ្ពស់ ខេស្លា សត្ថា កាំមក្នា-ញ្ចុំ ។ អសុ សេ អាវុសោ ខយុ អច្ចរពិទ្ធិ្យ អដ្ឋា-កតោ ៩៩ ១ឬ នៃយំ ន តាហំ សក្ដោម វិត្តាបន ឌម្មុំ ឧសេតុំ អប់ច គេ សឆ្ចុំត្កេច អត្តំ វក្សាម៉ត់^(១) ។ អប្បំ ជ ពហុ ជ ភាសស្បូ អង្គ័យេវ មេ ព្រិស្

ឥតោ បរំ សព្វត្ថ អថ**េខា សា**រីចុត្តោ បរិព្វាដិកំ អាយស្មន្ត្នំ អស្បដឹ ឯតទវោប ហោតុ
អាវុសោ អច្ប៉ូ វា ពហុំ វា ភាសស្សុ ។ បេ ។ ពហុន្តិ ទិស្សតិ ។

<u>សយចិដិក មហាវិត្ត</u>

កិច្ចនោះហើយក៏បិតនៅក្នុងខ្ពុំដ៏សមគួរ ។ លុះបរិព្វាដកឈ្មោះសារបុត្ត ឋិតនៅក្នុងទីជ័សមគ្គរហើយ ក៏បានពោលពាក្យនេះនឹង[ពុះអស្សជិជីមាន អាយុថា ម្នាល លោកដ៏មានអាយុ ឥន្ទ្រឹយទាំងឡាយរបស់លោកក៏ស្រស់ បស់ សម្បូរស្បែករបស់លោកក៏ស្អាតផ្លូវ៨៨ ម្នាល់លោកដ៏មានអាយុ លោកហ្លួសចំពោះអ្នកណា ម្យ៉ាងទៀត អ្នកណាជាគ្រុវបស់លោក ខ្វុន លោកនេះឯងពេញចិត្តធម៌វិបស់អ្នកណា ។ ព្រះអសុជ្រិធ្វើយថា ម្នាល អាវ៉ុសោ មានមហាសមណៈ(មួយព្រះអង្គ)ជាសក្យបុត្រចេញ១ាកសក្សៈ ត្រក្លុលហើយ (ទង់ព្រះផ្ទុស ខ្ញុំឯងក៏ហ្លួសតាមព្រះមហាសមណៈដ៏មានព្រះ ភាគនោះ ឯព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះឯងជាគ្រវបស់ខ្ញុំ ចំណែកខ្ញុំក៏គាប់ចិត្ត ន្ទាំធម៌អាថិរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះ ។ បរិព្វាដកឈ្មោះសារីបុត្តស្ប ថា ចុះគ្ររបស់លេកម្ចាស់ពោលពាក្យដូចម្ដេច សំដែងធមិដ្ឋបម្ដេច ។ ព្រះអស្សជុំច្វេយថា នៃអ្នកដ៏មានអាយុ អាត្មាឯងជាភិក្ខុថ្មីទើបនឹងបួស មក កាន់ធម៌វិន័យនេះថ្មី ។ គាត្នាមិនអាចដើម្បីសំដែងធម៌ដោយពិស្តារៈបានទេ តែថាអាត្មានឹងពោលនូវសេចក្ដីដល់អ្នកដោយសង្គេបបាន ។

> ឋវិញ្ហាជកឈ្មោះសារីបុត្តធ្វើយថា សូមលោកម្ចាស់សំ ដែងធមិតិបត្តី (ប៊ីនក្តី សូមសំដែងតែទំនងសេបក្តីម្យ៉ាង

មហាខន្ធកេ សារីបុត្តមោត្តហ្វានប្បព្យផ្លាអស្បូដិត្តេអត្ថ

អង្គេះ មេ អត្តោ ភ្នំ

តាហស់ ត្បា្ជំ តហុន្តិ ។

(೨६) ಜ೯ಽಖ ಜಯ್ ಜನ್ನು ಉದ್ದೇಶನ್ನ

ពោ ខេសា លេខឯឧប្

តេស់ ហេតុំ តេឋាក តេ (ភាហ)

តែសញ្ យោ ជំរោយោ

រៅក់ឌី មហាសមលោត៌ ។

មហាទន្លក់ បព្វដ្ឋារបស់បរិច្ចាដកឈ្មោះសារិបុគ្គជំងមោគ្គហ្វាន រឿងអស្បដិត្ថេរ

ដល់ខ្ញុំ ។ ត្រូវការដោយទំនងសេចក្តី តែម្យ៉ាងទេ លោកម្ចាស់មិនជាចំពោលព្យញ្ជនៈឲ្យច្រើនឡើយ ។ (៦៥) គ្រានោះ ព្រះអស្សជិដ៏មានអាយុបានពោលនូវធម្មបរិយាយ នេះដល់បរិញ្ចាដកឈ្មោះសារីបុត្ត ថា

ធមិទាំងឡាយណា (๑) គឺ១៩៤ តែងកើតអំពីហេតុ ព្រះ តេឋាគតពោលទូវហេតុ នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីរលត់នឹងឧបាយជា គឿងរលត់ នៃធម៌ទាំងឡាយណា ព្រះតេឋាគត ពោលទូវសេចក្តីរលត់នឹងឧបាយជា គឿងរលត់ នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ព្រះមហាសមណៈ មានប្រកិត្តិ ពោលពាក្យយ៉ាងនេះ ។

⁹ អដ្ឋកថា ធមិទាំងឡាយណា ជាផលពីទុក្ខសច្ចតែងកើតឡើងអំពីហេតុពឹសមុខយសច្ច ព្រះតថាពតតែងពោលខ្លូវសមុខយសច្ចថា ជាហេតុផ្អើមឡើងឲ្យកើតខ្លូវធម៌ទាំងឡាយពីទុក្ខសច្ច នោះ ធម៌ណាជាផលពីកន្លែងរលត់ខែទុក្ខសច្ចនឹងសមុខយសច្ចទាំងនោះក្លី ធម៌ណាជាហេតុ ជា១០២ ដើម្បីញុំងទុក្ខសក្ខនឹងសមុខយសច្ចមិនឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានក្ដី ព្រះតថាគតមានប្រក្រតី ពោលខ្លូវធម៌ទាំងនោះ ។ អធិប្បាយថា ព្រះតថាគតតែងសំដែងខ្លូវអរិយសច្ចទាំង ៤ យ៉ាងថា ទុក្ខសច្ចជាផលខៃសេចក្ដីទុក្ខទាំងពួង សមុខយសច្ចជាហេតុខាំឡូកើតខុក្ខទាំងពួង និរោធសច្ច ជាផលខៃសេចក្ដីសុខទាំងពួង មគ្គសច្ចជាហេតុខាំឲ្យកើតសេចក្ដីសុខទាំងពួង ។

វិនយចិដិកេ មហាវិក្ដោ

យម្តីញំ សគ់ឧ៣៩គឺ សម៌ខ្លំ ចូលេខ៩គីខ្លំ ង ឧតិត្យូលាញ មន់ស_(e) រូវពុ រួនគហ្ ឧតិខង្សំ នឧសទ្ ព្រទ្ធ

> ស្រាវ ឧម្មោ យធិ តាវ នេះ បច្ចុត្យថា បធមសោគាំ អធិដ្ឋ អត្តទីទំ

ពហុគេហ៍ គេហ្នេហុតេហ៍តំ ។

ច្រាស្រា មេស្រា មេស្រ មេខេត្ត មួយ ម្នេស ស្រុក មេស្រា មេស្រា មេស្រា មេស្រុក មេស្រុក ស្រា មេស្រា មេស្រា មេស្រា ស្រុក ស្រុក មេស្រា មេស ស្រា មេស្រា មេស្រា មេស្រា ស្រុក ស្រុក មេស ស្រា មេស្រ ស្រា មេស្រា ស្រុក ស្រុក មេស ស្រា មេស្រា មេស ស្រុក ស្រុក ស្រុក មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រា មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រា មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រ មេស ស្រា

១ ឯត្តុន្តរេ តស្មី អាសនេ កត្តបិ យេត្តកេ ^{ខុ}ស្សតិ ។

វិសយបិជិក មហាវិគ្គ

(៦៦) កាលនោះ បរិញ្ជាជកឈ្មោះសារីបុត្ត លុះបានស្គាប់ធម្មបរិ-យាយនេះហើយក៏មានធម្មចក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គញ្ញាណ ប្រាសចាកចូលី ប្រាសចាកមខ្ចិលកើតឡើងថា ធម្មជាតណាមួយ មានសេចក្តីកើតឡើង ជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះរមែងលេតទៅវិញជាធម្មតា ។ សារីបុត្តបរិញ្ជាជកពោលថា និញ្ជានធម៌នេះមានប្រាកដមែន លោកម្ចាស់បានត្រាស់ជំងឺនិញ្ជាន ដែលគ្មានសេចក្តីសោក ព្រះនិញ្ជាននោះ១ំមិនដែលបានឃើញ មិនដែលបានជួបប្រទះ

ឡើយ ដោយហ្មឺននៃកប្បទាំងឡាយជាច្រើន ។

(៦៧) គ្រានោះ បរិញ្ជាដកឈ្មោះសារិបុត្តចូលទៅរកបរិញ្ជាដក
ឈ្មោះមោគ្គល្ងាន ។ បរិញ្ជាដកឈ្មោះមោគ្គល្ងានជានយើញបរិញ្ជាដក
ឈ្មោះសារីបុត្តកំពុងដើរមកពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ ក៏បានពោល
ពាក្យនេះនឹងបរិញ្ជាដកឈ្មោះសារីបុត្តថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ ដ[ខ្ចិយ
ចាំងឡាយបេសអ្នកស្រស់បស់អឺម៉េះ សម្បាស្បែករបស់អ្នកក៏ស្អាតផ្សដង់
ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ អ្នកបានដឹងនូវអមតធម៌ហើយឬ ។ បរិញ្ជាដក
ឈ្មោះសារីបុត្តធ្វើយថា អើ អ្នកដ៏មានអាយុ ខ្ញុំជានដឹងអមតធម៌ហើយ ។

យុទ្ធ សង្គ្រោ អគ្គគគ្គមន្ទេរ ។ មុខាលុ អាវុសេរ អន្ទស់ អស្បីជី ភិក្ខុំ រាជតលេ ចំណ្ឌាយ បរខ្ញុំ ទាសានិកោន អភិក្តានេជ បដិក្តានេជ អាហោ-ក់តេន វិលោក់នេន សម្មីញ្ជាំនេន មសានៃន ងុក្ខិត្ត-ឧយុំ សុលោឧຊភាគារិទិ ខ្ទុសាខ គេ វាឧឧលោភ្ យេ នៃ លោកេ អហេដ្តោ វា អហេត្តមក្តុំ វា ស្នាបញ្ជា អញ នេះស្ ភិក្សា អញ្ជារ យុទ្ធសសុ ន្ទឹស្ស បញ្ជិតោ កោ ។ តេ សត្ថា គស្ស ។ គំ ឌតុំ ប្រភេទន្ទ ឧទារិ គណុំ មារុំមោ វាឧមឈម្ អភាលោ ទោ ឥម៌ ភិត្តិ បុច្ចិត្ត អន្តឃេរ ថ្មីដ្ឋោ ចំណ្ឌាយ ខាត់ យដ្ឋាស ឥមំ ក់ក្តុំ ប៉ុដ្ឋាតា ប៉ុដ្ឋាតា អត់ពថិ្ធណាំ អង្គ័យេស នព្ឋាយុខ គម្ព័ន្ធ អត្តសេ មា-វុសោ អស្បជិ កិច្ចា រាជឧលេ ចិណ្ឌាយ ចរិត្វា ចិណ្ឌូថា-ខ្មុំ អាឌាយ ឧត្តុម្ហាគ្ន អនុទ្វាល អាវុសោ យេខ អស្បីជួ កិត្ត តេខុបសន្ល័មិ ឧបសន្ល័មិត្ត អស្បូជិល កិត្ត្ល

មហាខន្ធកៈ បព្ទដ្ឋានៃបរិព្វាដកឈ្មោះសារីបុត្តនឹងមោត្តល្អាន ពាក្យនៃសារីបុត្ត

បរិព្វាជក ឈ្មោះ មេគ្គ ហ្វូនសរួថា អ្នកបានដឹងនូវអមតធម៌ដូចម្ដេច ។ បរិព្វា-ជកឈ្មោះសារីហុត្តធ្វើយថា នៃអាវុសោ ១ជានឃើញកិត្តឈ្មោះអស្បដិក ពុង[តាចទៅដើម្បីចំណូជាតក្នុង[កង្សាជគ្រឹះនេះ ប្រកបដោយដរិយាបថគឺ เส้รเตาเส้รยก (กเอากเข็บเอาโกเอากเข็บยก บลในเนี้ม์อั้มเกลโน ដើងមានភ្នែកសង្រមគួរជាទីជែះថ្វា លុះឃើញហើយ១ភិមានសេចគ្គីគ្រឹះរិះ ថា ខ្ញុំ ជនទាំងឡាយណាក្នុងលោកដែលជាអរហន្តក្ដី ជាអ្នកដល់ ហើយ នវិអរហត្តមគ្គភ្លំ កិត្តនេះឯង ប្រហែលជាពួកនៃជនទាំងនោះ បើជួយោះគួរ អញចូលទៅរតភិក្ខុនេះហើយសួរថា ម្នាល់លោកដ៏មានអាយុ លោកម្ចាស់ បុសចំពោះអ្នកណា ម្យ៉ាងទៀត អ្នកណាដា គ្របស់លេក លោកពេញ ចិត្តនឹងធម៌របស់អ្នកណា ខែអ្នកដ៏មានអាយុ ខ្ញុំឯងក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង នេះថា កាលនេះជាកាលមិនគួរសួរភិក្ខុនេះទេ ភិក្ខុនេះចូលទៅកាន់ចន្ទោះ ផ្ទះហើយ ត្រាច់ទៅដើម្បីចំណ្ឌូ ចុះត ចើដ្យូញ៖គួរអញជាប់តាមភិក្ខុនេះអំពី ក្រោយ ៗ ទៅ ក៏ការដែលជាបតាមភិក្ខុ នេះគង់ដឹងនូវមាគុញាណដែលជន ទាំងទ្បាយគេត្រាការជំង ឬកិត្តនេះឯងជាអ្នកស្វែងកេព្រះនិព្វានដែលជន ទាំងទ្យាយគេ ត្រូវការដឹង មាលអ្នកដ៏មានអាយុ ពេលនោះ ត្រាច់ ទៅ ដើម្បីចំណ្ឌ ជាតក្នុង ក្រុងពជ្រឹះ ហើយក៏កាន់យកចំណួ ជាត តែ-**ឡប់មកវិញ នៃអ្នកដ៏មានអាយុ ១ភិច្ចុល ទៅកេអស្សជិកិត្ត នោះ លុះចូលទៅ**

វិនយប់ជំពេ មហាវិក្ខោ

សន្ទឹ សម្ពោធិ៍ សម្ពោធធំយំ គាថ់ សារាណ៍យំ វ៉ាត់-សាត្រា ឯកមន្ត អដ្ឋាស់ ឯកមន្ត ឋិតោ ទោ អហ ស់ទ្រា អ្នកស្នៃ មួយ នាងឧប្រេះ រួត ទេស ខេ Hith $\chi_{\rm s}$ $\chi_{\rm s}$ ត់សំ ត្នំ អាវុសោ ឧច្ចិស្ប បព្វជិតោ កោ វា គេ សត្ថា កស្បា វ ត្វ ឧញ្ទំ ពេខសេទិ អត្ថាវសោ មហា-អមណោ សក្សបុត្តោ សក្សាកុលា បព្វជិតោ តាហ ភក់វត្ត ខ្និស្ប បញ្ជាំតោ សោ ច មេ ភកវា សត្តា តែសុុ ចាល់ ភភពតា ជម្មុំ រោចម៉េត់ កាំវាធី បស្យ-ស្មាតា សត្ថា ភាមិក្ខាយ៍តំ អហ ំ ទោ អាវុសោ ជាវ៉ា អចិប្រេត្រូជិតោ អគ្គោកគោ ៩ទំ ជម្នាំឧយំ ឧ តាមាំ សក្តោម វិត្តារេន ជម្មុំ នេសេតុំ អបិច គេ សផ្តុំត្តេន អត្ត វត្តាមីតិ

នៃយប់ដក មហាវគ្គ

ដល់ហើយក៏ពោលពាក្យរីករាយជាមួយនឹងអស្សជិកិត្ត ដែលគួរវិករាយនឹងពាក្យដែលគួររលឹក ល្មឲ្យកើតសេចក្ដីស្នួស្នាល ហើយក៏បិតនៅក្នុងទីជំលមគួរ ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ លុះ១ំបិតនៅក្នុងទីជំ សមគួរ ហើយក៏បានពោលពាក្យនេះនឹងអស្សជិកិត្តថា ម្នាល**េល**កដ៏មាន លោកក៏បរិសុទ្ធផ្លូវផង់ មាលលោកដ៏មានអាយុ លោកបុរសចំពោះអ្នកណា ម្យ៉ាង៍ទៀត អ្នកណាជាគ្ររបស់លោក លោកពេញចិត្តធម៌អ្នកណា អស្សជិកិត្តធ្វើយថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ មានមហាសមណៈជាសក្យ។ ត្រ ចេញថាកសត្យត្រកូលហើយប្អូស ១ំបួសតាមនូវ ព្រះមហាសមណៈដ៏មាន ព្រះភាគនោះ ឯព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះឯងជាគ្ររបស់យើង យើងពេញ ចិត្តនូវធម៌របស់ ត្រះដ៏មាន ត្រះភាគនោះ (ហើយខ្ញុំស្បូរទៀត) ថា គ្រែរបស់ លោកដ៍មានអាយុមានប្រក្រត់ពោលពាក្យដូចម្ដេច សំដែងធម៌ដូចម្ដេច ទើបអស្សជិកិត្តធ្វើយថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ គាតាឯងជាកិត្តថ្មីយុសមិន ទាន់បានយូរទេ ទើបតែនិងមកកាន់ធម៌វិន័យនេះថ្មីៗ អាត្មាមិនអាចដើម្បី សំដៃងធម៌ដល់អ្នកឲ្យពិស្តារបាន ទេ តែថាអាត្មានឹង ពោលនូវទំនងសេចក្តី ដោយសង្ខេ៍បដល់អ្នកបាន (ខ្ញុំគំនិយាយទៅនឹងអស្សជិកិត្តនោះ)ថា

មហាវទូពេ សារីបុត្តមោត្តហ្វានប្បព្វជ្ជា មោត្តល្វានស្ស ធម្មបត្ត ប

> យេ ជម្លា មេត្តៗភេក នេះសំ មេតុំ នេះស់ នេះតា (អាមា) នេះសញ្ យេ ជំពេ ជោ ស្រំង់ជំ មហាសម ណោត៌ ។

(៦៩) អ៩ ទោ មោត្តហ្វានស្បី ឧប្រាជធម្មី ។ ឧត្តព្យាល្ច សុទ្ធា រួច រួមឧហ្ ឧតិឧស្ម លេខ្ញុំយុំ មាន ខេត្ត មាន ខ្ញុំ ប្រភពគឺ លេខ្ញុំយុំ មាន ខេត្ត មាន ខ្ញុំ ប្រភពគឺ ខ្លួំ រ មហា 🤊 ន្វក: បញ្ជ្ជានៃបរិទ្វាដកឈ្មោះសារីបុត្តនឹងមោត្តហ្វាន ធម្មបត្តនៃមោត្តហ្វាន

សូមលោកពោលនូវជមិតិចក្ដី ច្រើនក្ដីឲ្យទាន សូមលោក ពោលនូវទំនងសេចក្ដីតែម្យ៉ាងដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវការដោយសេចក្ដី លោកមិនជាច់សំដៃង៍ព្យញ្ជនៈឲ្យច្រើនទេ ។

(៦៨) ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ អស្សជិកិត្តក៏បានពោលធម្មបរិយាយ នេះក្នុង៍កាបេនោះ ថា

ធម៌ទាំងទ្បាយណា គឺ ១ន្ធ ៩ តែងកើតអំពីហេតុ ព្រះ តឋាគតពោលខ្លះហេតុ នៃជម៌ទាំងឡាយនោះ ម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីរលត់នឹង « ជាយជា គឿងវលត់ខ្លះធម៌ទាំងឡាយ ណា ព្រះតឋាគតពោលខ្លះសេចក្តីរលត់នឹង « ជាយជា គឿង រលត់នៃធម៌ទាំងឡាយនោះ ព្រះមហាសមណៈមានប្រក្រត់ ពោលយ៉ាងនេះ ។

(៦៩) កាលនោះ បរិញ្ជាជកឈ្មោះមោគ្គល្ងាន លុះបានស្លាប់ធម្មៈ
បរិយាយនេះហើយ ក៏មានធម្មចក្តុ គឺសោតាបត្តិមគ្គញ្ញាណ ប្រុសហក
ធូលី បា្រសហកមន្ទិលកើតឡើងក្នុងចិត្តថា ធម្មជាតណាមួយ ដែល
មានសេចក្តីកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាត្តទាំងអស់នោះ មានសេចក្តីលេត
ទៅវិញជាធម្មតា ។

វិនយចិជិកេ មហាវិគ្គោ

ស្រាស្ស ជញ្ញេ យធិ តារ់ នៅ បច្ចុត្យថា បឧមសោកៈំ អឌិដ្ឋ អត្តត៍ទំ ពហុ គេហ៍ គេហ្គេហ៍ ៖ ។

(៧០) អ៩លោ មោក្តហ្វាលា បរិព្វាជកោ សាប្តែត្តំ បរិព្វាជកាំ ឯតឧរោប កញ្ញាម មយំ អាវុសោ កក់វាតា សន្តិកោ សោ នោ កក់វា សត្ថាតិ ។ ដមាខិ លោ អាវុសោ អឌ្ឍានយ្យាធិ បរិព្វាជកាសតាធិ អម្លេ ធិស្បាយ អម្លេ សម្បាស្បត្តា ដធ វិហាធ្និ គេបិតាវ អបលោកមេ (၈) យថា គេ មញ្ញាស្បត្តិ តថា ការិស្បត្តិតិ ។ អថលោ សាប្តែត្ត-មោក្តហ្វាលា យេធ គេ បរិព្វាជកា គេឧបសន្ត់មីសុ ឧបសន្តមិត្តា គេ បរិព្វាជកា ឯតឧរោចុំ កញ្ញាម មយំ

o a. ម. អបលោកម ។

វិនយបិដក មហាវិឌ្គ

ទើបបរិញ្ជាដកឈ្មោះមោគ្គល្វានពោលថា និញ្ជានដមិនេះមាន ប្រាកដមែន លោកម្ចាស់បានត្រាស់ដ៏ឪពែះនិព្វានដែលគ្មាន សេចក្តីសោក ព្រះនិញ្ជាននោះខ្ញុំមិនដែលបានឃើញ មិន ដែលបានដួបប្រទះឡើយ ដោយហ្មឺននៃកប្បភាំងឡាយ ដាច្រើន ។

(៧០) បរិញ្ជាជកឈ្មោះមោត្តហ្វានធ្ងានពោលភាក្យនេះទៅនឹងប វិញ្ជាជកឈ្មោះសារីបុត្តក្នុងកាលនោះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ យើងទាំង ទ្បាយនឹងទៅកាន់សំណាក់ព្រះជ៏មានព្រះភាគ ៗ នោះជាគ្រិរបស់យើង ។ បរិញ្ជាជកឈ្មោះសារីបុត្តធ្វើយថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ បរិញ្ជាឯកចំនួន ២៥០ រូបនេះឯង អាស្រ័យយើងទាំងឡាយ បានឃើញនូវយើងទាំង ឡាយ ទើបនៅក្នុងទីនេះបាន យើងទាំងឡាយ គ្រិវិហាញកបរិញ្ជាជកទាំង នោះសិន ញូកបរិញ្ជាជកទាំងនោះនឹងយល់យ៉ាងណា គេក៏ធ្វើយ៉ាងនោះ បុះ ។ កាលនោះ សារីបុត្តនឹងមោត្តហ្វានក៏ចូលទៅរកញូកបរិញ្ជាជកទាំង នោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បានពោលពាក្យនេះទៅនឹងពួកបរិញ្ជាជក នោះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ យើងទាំងឡាយនឹងទៀបនិងទៅកាន់

មហៈខត្តពេ សារីបុគ្គមេគ្គហ្វាខប្បព្វដ្ឋា គប្បវិវារវត្ថ ប

អាវុសោ ភភពនា សន្តិតេះ សោ នោ ភភាវ សត្តាត់ ។ ឧញ សល្កាទើ ខ្ទុសាពិល សល្កាទើ ទុខិស្សីស៊ី ៩៩ វិហរាខ ស ទេ អាយៈស្មា្តា មហាសម ណេ စြဲပ်ာင်္ဂဏု ရုံများနို့ မရှိ ၂ ရက္ ရေညာမှာကော ម្រិលិខ្សួញ ខ្សួកប្រីសង្គ ឯ ង៩ ស មារ្ដែង សេនីសា-ជា យេជ សញ្ជយោ ទរិញ្ជាក្រោ គេជុខសង្គ្មឹសុ ឧបសម្ម័ត្ទ សញ្ជប់ បរិញ្ជាគ់ ឯគឧក្រខុំ គច្ចាម មយំ អាវុសោ ភ៩វានា សន្តិគេ សោ នោ ភភវា ស្ទាត់ ១ អហុ សាវុសោ ស ឧត្តិ ភាពេ វ ឧលោ နေမိ ကယ္ စၤ်ပာၤနာ္႐ူမားခဲ့ ។ ဒုခ်ိုလာမျို (တာ **។ បេ ។** ជត់ ឯ៩ឧវេទុំ កញ្ទ មយំ អាវុសោ ភកវ-តោ សត្ថិកោ សោ ពោ ភកវា សត្តាតិ ។ អល់ មារុមោ គា មគ្គី មាធិរ មលេ មុ មហុ ស្-ល្ប្រការ ។ អ៩សេ មារ្តែឱ្យស្វាស សក្

មហាទន្លក: បព្ទដ្ឋានៃបរិទ្វាដកឈ្មោះសារិបុត្តនឹងមេគ្គល្ងាននឹងរឿងបរិវារនៃលោកនោះ

សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ នោះជាគ្រែរបស់យើងទាំងឡាយ ។ ឡុក បរិញ្ជាជកទាំងនោះធ្វើយថា យើងទាំងឡាយអាស្រ័យនុវ្រលាកទាំងឡាយ ដ៏មានអាយុ បានឃើញនុវលោកទាំងទ្យាយដ៏មានអាយុ ទើបនៅក្នុងទី បេលោកទាំងទ្យាយដ៏មានអាយុនឹងប្រព័ត្ត(ពហ្មាយធម្មាង សំណាក់ព្រះមហាសមណៈ យើងទាំងឡាយទាំងអស់គា ក៏នឹងប្រឹត្ត ព្រហ្មវិយធម៌ក្នុង៍សំណាក់មហាសមណៈដែរ។ លំដាប់នោះ សារីបុគ្គន៍ង៍ មោគ្គល្អានកិច្ចលទៅរកបរិញ្ជាជកឈ្មោះសញ្ជួយ លុះច្ចលទៅដល់ហើយក ជានពោលនុវពាក្យនេះនឹងបញ្ចេជកឈ្មោះសញ្ជួយថា ម្នាលលោកដ៏មាន អាយុ យើងទាំងឡាយនឹង ទៅកាន់សំណាក់(៣៖ជ័មាន(៣៖ភាគៗ នោះជា គ្ររបស់យេដ្ឋទាំងឡាយ ។ បរិញ្ជាជកឈ្មោះសញ្ឈយ ធ្វេយថា ម្នាលអ្នក ដ៏មានអាយុ មិនគួរទេ អ្នកទាំងឡាយកុំទៅឡើយ ឡកយើងទាំងញនាក់ នឹង[គ្ប គ្រង៍**រ**ក្សុគណៈនេះ ។ សារីបុត្តនឹងមោគ្គហ្វានជានពោលពាក្ស នេះនឹងបរិព្វាជក ឈ្មោះសញ្ជួយអស់វារៈជាគំរប់ពីរដេងផង ។ បេ ។ អស់វារៈ • ។ ទីវប់ប៊ីដង្គែង៍ថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ យើងទាំងឡាយនឹង ទៅកាន់សំ. ណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ នោះជាគ្ររបស់ យើងទាំងឡាយ ។ បរិព្វាដក ឈ្មោះសញ្ជយធ្វើយថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុ មិនគួរទេ អ្នកទាំងឡាយកុំ ទៅឡើយ ពួកយើងទាំង ៣ នាក់នឹង[គប់[គង់ក្សេគណ:នេះ។ [គារនាះ

វិនយប់ដកេ មហាវិគ្គោ

(៩០) អន្ទុស ទោ ភភភ សារិបុត្តទោក្សានេ

នូវតោ វ អភច្ជន្ត និស្វាន ភិក្សា អាចន្លេសិ ឃិតេ

ភិក្សា ន្ទេសមាយា អភច្ជន្តិ កោល់តោ ឧបតិសេព្ ប ឃិតំ មេ សារតែយុត៌ ភាំស្បូតិ អក្កំ ភន្ទុយុភភ្ជិ ។

កម្ពីប ញាណាសៃយេ អនុត្តប ឧបតិសន្ធយេ

វិមុត្តេ អប្បត្តេ បន្បុរំ អ៩ នេ សត្តា ព្យាកាសិ

ឃិតន្ទេសមាយា អភច្ជន្តិ កោល់តោ ឧបតិសេព្ទ ប

ឃិតន្ទេសមាយា អភច្ជន្តិ កោល់តោ ឧបតិសេព្ទ ប

ឃិត មេ សារតេយុគំ ភាំស្បូតិ អក្កំ ភន្ទុយុភភ្ជិ ។

ឃិត មេ សារតេយុគំ ភាំស្បូតិ អក្កំ ភន្ទុយុភភ្ជិ ។

ឃិតំ មេ សារតេយុគំ ភាំស្បូតិ អក្កំ ភន្ទុយុភភ្ជិ ។

[🗣] ឧត្តញ្ជីតិថិ ៣ហេ ។

វិនយប៌ជា មហាវិគ្គ

សារីបុត្តន៍ង មោគ្គ ហ្វានក៏នាំបរិញ្ជាជកចំនួន៤៤០ រូបនោះ ចូលទៅកាន់វត្តវេទ្យុវន ។ ចំណែកខាងបរិញ្ជាជកឈ្មោះសញ្ជួយ ក៏(មានសេចក្តី ទោមនស្ស ដុតទ្បើង) បណ្តាលឲ្យក្តៅក្រហយហ្វេតដល់ក្អួតឈាមចេញអំពីមាត់ ក្នុងទីនោះ ។

(៧๑) ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានខតឃើញសារីបុត្តនឹងមោគ្គល្ងានកំ-ពុងដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះខតឃើញហើយក៏ខ្មែង់ហៅភិក្ខុខាំងឡាយមក ហើយតាស់ថា ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ជនជាសំឡាញ់នឹងគ្នាទាំងពីវនាក់ នុះឈ្មោះកោលិត: ១ ឈ្មោះឧបតិស្ស: ១ នឹងមកដល់ឥឡូវហើយ ហ្នឹង ហើយជាគូនៃសាវករបស់តថាគត់ដែលជាគូដ៏ប្រសើរ ជាគូដ៏ចំរើន ។

ពេលនោះ ព្រះសាស្ត្ (ខ្ម័ញ្ជករខ្មដនទាំងពីរនោះ ដែលមានចិត្ត យាងចុះក្នុងធម៌ដ៏ជាលដៅ ក្នុងញាណវិស័យ ក្នុងធម៌ដាំ គ្រឹងអស់ទៅនៃ «បធិដ៏ប្រសើរ (ព្រះនិញ្ជាន) តាំងតែពីមិនទាន់មកដល់វត្ត វេឡានថា ជនទាំងពីរនាក់ ជា សំឡាញ់នឹងគ្នាន់៖ ឈ្មោះកាលិត: ១ ឈ្មោះ «បតិស្សៈ ១ នឹងមកដល់ឥឡូវ ហើយ និងហើយជាគូនៃសាវការបស់តថា តត្តដែលជាគុដ៏ប្រសើរ ជាគូដ៏ចំរើន ។

មហាទន្លូកេ សារីបុត្តមោគ្គល្អានឡូកូដ្ឋា

(៧៤) អ៩ទោ សារ៍បុត្តបេក្តហ្វាយ យេខ ភភា តេតុបសខ្ល័មឹសុ ឧបសខ្ល័មិត្វា កក់តោ ខាខេស សំរសា នំបត់ត្វា កក់ខ្លំ ឯតឧកេខុំ លេកយោម មយំ កខ្លេ ភ-ក់តោ សខ្លិកេ បព្វជ្ជំ លេកយោម ឧបសម្បឧខ្លិ ។ ឯ៩ ភំក្ខាក់តំ ភភា អហេ ស្វាក្វាតោ ឧញេ បឋ ២ហ្ម-ចាំយំ សញ្ញា ឧុក្ខាស្បី អន្តកាំហៃយាតំ ។ សាវ គេសំ អាយស្នាន់ ឧបសម្បឌ អហោសិ ។

(៧៣) គេខ ទោ ១ឧ សមយេន អភិញ្ញាតា
អភិញ្ញាតា សកដ៌កា កុលបុត្តា កក់តំ ឲ្យឬចវ៉យំ

បុត្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយខ្លំ ទីយខ្លំ ទៃ១ ខេខ្លំ អបុត្តកាតាយ បដ៌បញ្ជា សមយោ កោតមោ ជាជាព្យយ

បដំបញ្ជា សមយោ កោតមោ កុលបុច្ឆាយ បដ៌បញ្ជា សមយោ កោតមោ ឥ៣ធំ គេខ^(១) ជដ៌លសហស្សំ បញ្ជាំតំ ឥមាធំ ២ អឌ្ឍគេយោជំ

បំពុំព្រងកសភាជំ សញ្ជូយខំ បញ្ជាំតាធំ ឥមេ ១

ទ និម. អ សេស ។

មហាខ្មក: បញ្ជ្ជារបស់ព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោត្តល្វាន

(៧៤) គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្តនឹងព្រះមោគ្គល្ងានចូលទៅគាល់ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបសិរសាទៀបព្រះបាទទាំង គ្គុនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបានពោលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាព ឋា បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយគប្បីបានបព្វជ្ជា គប្បីបាន ឧបសម្បទាត្នដ៍សំណាត់ពេះដ៏មាន(ពេះភាគ ។ (ពេះដ៏មាន(ពេះភាគហុន ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡា យចូរមកចុះ ហើយ ទ្រង់ ត្រាស់ ធម៌តថាគតសំដែងហើយដោយប្រហៃ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រែ[តិត្តនូវ ពេលចរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវព្រះនិព្យានជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ ព្រះពុទ្ធជីកានោះឯង ជាទុបសម្បទប្រស់លោកដ៏មានអាយុទាំងនោះ ។ (៧៣) សម័យនោះឯង កុលបុត្រទាំងទ្បាយនៅក្នុងដែនមគធ:ដែល មានក្ដេរ ឈ្មោះគេដឹងឮ គ្រប់គ្នា ក៏តែង ប្រព្រឹត្តព្រហ្មព័យធម៌ក្នុងសំណាក់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ 🔊 មនុស្សទាំងទ្បាយពោលទោស តិះដៀល បន្តះ បង្គាប់ថា សមណៈគោតមប្រតិបត្តដើម្បីធ្វើមនុស្សមិនឲ្យមានកូន សមណៈ គោតមvតំvតំ ដើម្បីធ្វើឲ្យvហេជាមេមាយ សមណគោតមvតំ-បត្តដើម្បីផ្តាច់បង់ត្រកូល ឥឡូវគាត់បំបួសជដិលចំនួនមួយ៣ន់នាក់ ហើយបំបុសទាំងបរិញ្ជាជកប៉ន្លួន ២៥០ នាក់ជាពួកសញ្ជ័យនេះទៀត ទាំង

វិស្សបិដិពេ មហាវគ្គោ

អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា មានជំនា គោលបុន្តា សមលោ តោនមេ ១១១១ ចំលំ ខរត្តីទិ ។ អប់សុក្រភិទ្ធា ឧ៍ស្វា ឥមាយ តាម៉ាយ ចោខេត្តិ

អាក់តោ ទោ មហាសមលោ មាក់ជាជំ ក់ត្ងៃជំ
សព្វេសញ្ជាយ ខេត្តាន ក់សុខានិនយ៍ស្បត្តិតំ។
(៧៤) អស្បាស់ ទោ ក់ត្តា គេសំ មនុស្បានំ ជជ្ឈាយត្តាន់ ទីយត្តាន់ ទៃ១ ខេត្តាន់ ។ អ៩ ទោ គេ ក់ត្តា កកវគោ ឯគមគំ អារោខេស់ ។ ន ក់ត្តាវ សោ សគ្នោ
ខំរំ ការិស្បតិ សត្តាហទៅ ការិស្បតិ សត្តាហស្ប អច្ចយេន អន្តរជាយ៍ស្បតិ គេនេហ៍ ក់ត្នាវ យេ តុខ្លេ
សមាយ តាជាយ ចោខេត្តិ

អាក់តោ ទោ មហាសម ណោ មាកជាជំ ក់វិព្ជជំ សព្វេសញ្ជាយ ជេត្វាជ ក់សុខាជិជយ៍ស្បត់តំ។

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

កុលបុត្រ ទាំង ឡាយដែលនៅក្នុងដែនមគធៈដែល មានក្ដៅឈ្មោះ គេដឹងព្ គ្រប់គ្នានេះទៀត ក៏ប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មបិយធម៌ ក្នុងសំណាក់ព្រះសមណៈ គោតមដែរ ។ ឯមនុស្សទាំងឡាយឃើញពួកកិត្តហើយ ក៏នាំគ្នាហេទ ដោយគាថានេះកា

មហាសមណៈ យាធិមកហើយកាន់ក្រុងគិវិញជៈ (ភ្នំមាន សណ្ឋានដូចជាក្រោល) របស់ពួកជននៅក្នុងដែនមគធៈព្រះ អង្គនាំអស់ពួកបរិវាររបស់សញ្ជ័យទៅហើយ ឥឡូវនឹងនាំ យកអ្នកណាទៅទៀតអេះ ។

(៧៤) ពួកភិក្ខុចានពុមនុស្សទាំងទ្បាយនោះពោលទោស គិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ ទើបពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដឹ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ តែស់ថា ម្ចាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ សំឡេងនោះ នឹងមិនមាននៅអស់កាលដ៏យូរទេ សំឡេងនោះនឹងមាននៅ តិម៉ាតែ ៧ ៤ លុះកន្ង ៧ ៤ ទៅនឹងអន្តរធានបាត់ទៅ៦ង ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជន ទាំងឡាយណា បោទអ្នកទាំងឡាយដោយគាថា នេះ ថា

មហាសមណៈយាងមកហើយកាន់ក្រុងគិវិព្វដៈ របស់ពួកជន ក្នុងដែនមគធ: លោកនាំទៅនូវពួកសញ្ជ័យទាំងអស់ហើយ ក្នុង ឥឡូវនេះនឹងនាំអ្នកណាទៅទៀតអេះ ។

មហាវិទ្ធពេ ជាថាយោទនា

នៃស្វា ៩មាយ ភាជាយ ចោនេទ្ធិ

នេះ នុម្ពេ ៩មាយ ភាជាយ ចេះ នេទ្ធិ

នេះ នុម្ពេ ៩មាយ ភាជាយ ចេះ នេទ្ធិ

នៃស្វា ៩មាយ ភាជាយ ចោនេទ្ធិ

អាក់តោ ទោ មហាសមលោ មាកជាន់ ក់រ៉ៃពូជំ
សញ្ចេសញ្ជបេ នេត្តាន ក់សុខានិនយ៍ស្បូតិតំ។
កំក្តា នេ មនុស្បេងមាយ កាសយ បដ់ចោនខ្លំ

នយន្តិ ឋ មហារ៉ៃក សនុម្មេន គស់កតា

ជម្មេន និយសានានំ កា និស្យ្យា ដៃជនគន្តិ ។

មហាវន្តកៈ ពាក្យបោទដោយគាម៉ា

(បើដូច្នោះ) អ្នកទាំងឡាយ ចូរចោទជនទាំងនោះដោយ តាថានេះវិញ ថា ព្រះតថាគត្វាងឡាយមានសេចក្តីព្យាយាម ដ៏ម៉ាំ ណែនាំសត្វដោយព្រះសន្ធម្មដ៏ប្រពៃពិត ហេតុដូចម្តេច តិមានសេចក្តីប្រណែមនឹងពួកអ្នក (ជុំ ឯ ដែលជាអ្នកណែទាំ សត្វដោយធម៌ (នោះឯង៍) ។ (៧៥) សម័យនោះឯង៍ ពួកមនុស្សឃើញភិត្តទាំងឡាយហើយ ពោទដោយគាថានេះ ថា

មហាសមណៈយាជមកហើយកាន់ក្រុងគិរិត្តដៈ របស់ពួក ជនមគធៈ នាំយកពួកបរិការបស់សញ្ជ័យទាំងពួងទៅហើយ ឥឡូវនេះនឹងនាំយកអ្នកណាទៅទៀតហ្នំ ។ កិត្តទាំងឡាយចោទតបនឹងមនុស្សទាំងនោះដោយគាថានេះថា ពិះតថាគតទាំងឡាយមានសេចក្តីព្យាយាមដ៏មាំ ណែនាំសត្វ ដោយព្រះសន្ធម្មដ៏ប្រពៃពិត ហេតុដូចម្ដេចក៏មានសេចក្តី ប្រណែនពួកអ្នក ហុដ ដែលដាអ្នកណែនាំសត្វ ដោយធម៌ (នោះឯង) ។

វិនយបិជិពេ មហាវិញេ

មទីខោញ រ ស្រៀ ឧឋមារិ អូសេហម្ន មនិសេខ មួរ មនិ ស្រៀ ឧឋមារិ អូសេហម្ន មនិសេខ មួរ មនិ ស្រៀ ឧឋមារិ អូសេហម្ន មនិសេខ មួរ មនិ ស្រៀ

> សារីបុត្តមេត្តល្អានប្បព្វជ្ជា និដ្ឋិតា ។ ចតុត្តភាណវ៉ារ៌ និដ្ឋិតំ ។

စ សព្វត្ថាយ៍ ញហោ ៩ ហោតិ ។ 🍃 ឥតោ បរំឱ ម. បោត្តកេសុ តេសទ្ទោ 🕏 ស្បូតិ ។

វិនយប់ដក មហាវគ្គ

(៧៦) ពួកមនុស្សពោលពាក្យយ៉ាង៍នេះថា បានព្ថា សមណៈ ទាំងឡាយជាសក្សបុត្រ ណែនាំសត្វដោយធម៌ មិនមែនណែនាំដោយ សភាវៈមិនមែនធម៌ទេ ។ សំឡេង៍នោះក៏មានត្រឹមតែ៧ ថៃ លុះកន្ងង ៧ ថៃ្ងក៏អន្តរណនធុត់ទៅឯង ។

> ចប់ បញ្ជ្ជារបស់ព្រះសារីឬត្តនឹងព្រះមោត្តហ្វាន ។ ចប់ ភាណវារៈជាគំរប់ ៤ ។

(៧៧) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយមិនមាន «បជ្ឈាយ៍ គ្មានអ្នក
«គ្លាន គ្មានអ្នកបៀនប្រដៅ ស្វៀកក៏មិនគឺមេត្រៃវ ដណ្ដប់ក៏មិនគឺមេត្រូវ
ទាំងបុកមារយាទក៏មិនបរិបូណ៌ នាំគ្នាតាច់ទៅដើម្បីបិណ្ឌបុរត កាលពួក
មនុស្សកំពុងតែបរិភោគ (ពួកភិក្ខុនោះ) បង្អោនបាតសមាប់សុំទៅពី១ាជៈ
លើកោជន១៖ បង្អោនបាតសមាប់សុំទៅពី១ាងលើ១ «ន័យៈ១៖ បង្អោន
បាត្រសមាប់សុំទៅពី១ាងលើវត្តដែលបុគ្គលគប្បីលិទ្ធជញ្ជាប់១៖ បង្អោន
បាត្រសមាប់សុំទៅពី១ាងលើវត្តដែលបុគ្គលគប្បីលិទ្ធជញ្ជាប់១៖ បង្អោន
បាត្រសមាប់សុំទៅពី១ាងលើទឹកសមាប់មើក១៖ សូមសំឲ្យ១៖ហុយ១៖
ដោយ១ូនឯងលើយបរិភោគ មានសំខ្យេងហោក ញ្ញៀវ សំខ្សេង១ំងនៅ
ក្នុងពេធបាន៖ ។ មនុស្សទាំងទ្បាយពោលទោស គិះដៀល បន្ដុះបង្អាប់
ថា ពួកសមណៈជាសក្សបុត្រមិនសមន៍ង៍ស្វៀកក៏មិនគឺមេតិវិ ជណ្ដប់ក៏

បហាខត្តកេ ឧបដ្ឈយវត្តនិកាន់

ខាំស្បូឆ្នំ ខនុស្សាធំ កុញ្ចេញលាធំ ឧបាកាន់ នេច ឧត្តិដ្ឋ-បត្តំ ឧបលាមេស្សឆ្នំ ឧបាខានធំយេប ឧត្តិដ្ឋបត្តំ ឧប-ណមេស្សឆ្នំ ឧបាសាយធំយេប ឧត្តិដ្ឋបត្តំ ឧបលាមេ-ស្បូឆ្នំ ឧបាមាធំយេប ឧត្តិដ្ឋបត្តំ ឧបលាមេស្សឆ្នំ សាម់ សូបប្តាំ ឧធម្យំ ក្រោមេទ្ធា កុញ្ចិស្សឆ្នំ កត្តក្នេច ឧបាសខ្មា មហាសខ្មា បែបសៃស្ត្រ កេញ្ចេស្ចំ ឧបាសខ្មា មហាសខ្មា បែបសែស្ត្រ សេយ្យជាចំ ញាញ្ចុ ណា ញាហ្មណៈភោជនេត៌ ។

មាំ សាស្ត្រ នុខខេត្ត ដើម្លាកេខិត ម៉ាំ សិតតិ នុខភាពមារិទ្ធ មាំ សិតតិ និត្តការ មួយ ស្ត្រី សិត្តការ មួយ ស្ត្រី សិត្តការ មួយ ស្ត្រី សិត្តការ មួយ ស្ត្រី សិត្តការ ស្ត្រី សិត្តការ ស្ត្រី សិត្តការ ស្ត្រី សិត្តការ សិត្តិ សិត្ត សិត សិត្ត សិត សិត្ត សិត សិត្ត សិត

មហារុទ្ធកៈ ទំភាននៃឧបដ្យាយវត្ត

មិនត្រឹមត្រៃវ មានបុកមារយោធមិនសមគួរ គ្រាប់ទៅបើម្បីបំណ្ណូញ្ចាត កាលពួកមនុស្ស កំពុងតែបរិកោគ (ក់ក្ខុទាំងនោះ) បង្អោនបាត សម្រាប់សុំទៅលើកោជនខ្វះ បង្អោនបាត្រសម្រាប់សុំទៅលើខាធន័យ:ខ្វះ បង្អោនបាត្រសម្រាប់សុំទៅខាងលើវត្តសម្រាប់លិទ្ធជញ្ជាប់ខ្វះ បង្អោន បាត្រានបាត្រសម្រាប់សុំទៅខាងលើទឹកសម្រាប់ជីកខ្វះ សូមសំខ្យួខ្វះ បាយខ្វះ ដោយខ្លួនឯងលើយបរិកោគ មានសំឡេងលោកញ្ច្រៀវ មានសំឡេង ខ្វាំងក្នុងរោងបាយខ្វះ ដូចជាពួកព្រាហ្មណ៍ដែលនៅក្នុងកន្ងែងជាតិបរិកោគ នៃព្រាហ្មណ៍សោះឡើយ ។

(៧៤) ភិក្ខុទាំងឲ្យាយបានព្រួកមនុស្យទាំងនោះពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ហើយ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នក
សន្តោស មានសេចក្ដី១ ស ជាអ្នករង្គើស ប្រាថាក្នុងការរៀនសូត្រ ពួក
ភិក្ខុនោះពោលពោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុទាំងឲ្យាយមិនគួរបើ
ស្វេកពាក់ក៏មិនត្រឹមត្រៃវ មានឫកមារយាខមិនសមគួរ ត្រាច់ទៅដើម្បី
បញ្ហាបាត កាលពួកមនុស្សកំពុងតែបរិភោគ (ភិក្ខុទាំងនោះ) បង្អោនបាត្រ
សមាប់សុំទៅលើកាជន១៖ បង្អោនបាត្រសម្រាប់សុំទៅលើ១៤នីយៈ១៖
បង្អោនបាត្រស់ទៅលើកាជន១៖ បង្អោនបាត្រស់ទៅលើ១៤នីយៈ១៖
បង្អោនបាត្រស់ទៅលើកាជន១៖ បង្អោនបាត្រស់ទាប់សុំ ទៅលើ១៤នីយៈ១៖
បង្អោនបាត្រស់ទៅលើកាជន១៖ បង្អោនបាត្រស់ទាប់សុំ ទៅលើ១៤នីយៈ១៖
បង្អោនបាត្រស់ទៅលើកាជន១៖ សុម្មសំឡា១៖ បង្អានបាត្រស់មាប់

វិនយបិដិពេ មហេវិញ្គោ

ឧទ្ទាសខ្លា មហាសខ្លា វិហ ស្បែក្តីតិ ។ អ៩ ទោ តោ ភិទ្ធា ភព។ នោ ឯនមគ្គំ អារោចេស់ ។

(៩៩) អថទោ កក្ស ប៉ុក្ស៊ី ជំខាធេ ប៉ុក្ស៊ី បការណេ ក៏ឡុសជ្ឈំ សគ្និទានារបត្វា ភិក្ខា បដិប្ដើ សថ្ំ គាំរក់គ្លាប់ ក់គ្លា នុឌ្នាត្ថា នុឌ្យារុតា អសាកាប្ប-សម្បី ភ្នំ ក្នុង ស្ពាល ខ្លះ ម្ដាំ ម្ដាំ សម្លាំ សម្ពេក សម្លាំ សម្នាំ សម្លាំ ស្នា ស្នាស្សសាស្សស្នា ស្នាសស្នា ស្នាសស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាសស្នាំ ស្នាស្សស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាសស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាស្សស្នា ស្នាស្ ។ ទី ដឹក ខ្មែល ទេ ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មង ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខេង ខ្មាល ខ្ និត្ត និត្ សាម សូមឡី ជុំឧឧឡី វិញខេត្តា កុញ្ចូន កត្តក្ម ជទូរស់ខ្លា មហាស់ខ្លា វិហៈខ្លើត៌ ។ ស់ខ្ញុំ ភភវាត៌ ។ វិតាហ៊េ ពុខ្វោ គត្ស អនុនុឌ្ជិត^(១)ភិក្ខាប[់] គេ**សំ មោ**-ឃពុំសាន់ អនឧលោទ៌ក់ អព្យដ៌រូចំ អស្សាមណក់ អគារ្យ៉ូយ អគារណ៍យំ គាថ់ ហ៊ំ លាម គេ គិគ្នាវ မောယပုံက နည္ခ်ဴန္ရာ နပ္စု႑က အေကာင္စုလမျှဥ္သာ

៰ ៦. ម. អននុក្ខវិយំ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

លើយបរិភោគ មានសំឡេងលោក ញ្ច្រៀវ សំឡេងទ្វាង នៅក្នុងក្រេង បាយទូ៖ (ដូច្នេះ) ឡើយ ។ លំដាប់នោះ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូល សេចក្តីទុះចំពោះព្រះជ៏មានព្រះកាគ ។

[៧៤] [្រោះនិទានខេះ ដំណើរនេះ [ពះដ៏មាន[ពះភាគ[៤ផ័ឲ្យ ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយ ទ្រង់សុរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋាញ្ជាកិត្តស្វេកដណ្តប់មិនត្រឹមត្រវ មានអាកប្បករិយាមិនសមគួរ ត្រាច់ ទៅដើម្បីបណ្តូបាត កាលពួកមនុស្សកំពុងតែបរិភោគ (ភិក្ខុខាំងនោះ) បង្អេនជា តែសម្រាប់សុំ ទៅ លើភោជន១៖ បង្អេនជា តែសម្រាប់សុំ เฟทธ์เพ็ทจรัพ:ๆ: ชเฐารฤโลษ(ยาช^หุเฟทธ์เพีรณยาช ភ្នក់ខ្លះ បង្គ្រោនថា ត្រស ម្រាប់សុំ ទៅខាជលើទឹកស ម្រាប់ផឹកខ្លះ សូម សំឡូទូ៖ ជាយុខ្វះ ដោយខ្លួនឯងហើយបាកោត មានសំឡេងហ៊ោ π း $\left[m
ight]$ ု က် ဈော်ရီဘွဲ့ရီး ေတြရီးကရီတူယခ္ေ စီခtမေဒၚ au ရာကာကြွ ក្រាបទូលថា បពិត្រៃព្រះជ័មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះជ័មានព្រះ ភាគ (ទៃង៍តិ៖ដៀលថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ (អំពើនោះ) មិនសមគួរ មិនត្រវទំនង មិនត្រាបែប មិនមែនជាបេសសមណ: មិនគួរ មិនត្រវ ធ្វើឡើយ គ្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ចុះហេតុអ្វីបានជាមោយហុសេទាំង នោះស្វេកដណ្ដូ ក៏មិនឲ្យត្រឹមត្រ មានអាកប្បកិរិយាមិនសមគួរ

ចំណ្លាយ ចាំស្បូន្តិ មនុស្សានំ កុញ្ញូមាល់ ឧបក្រោះ ឯកេច ឧទ្ទិដ្ឋបន្តិ ឧបភាមេស្សន្តិ ឧបរិទានជ័យចិ ឧទ្ទិដ្ឋបន្តិ ឧបភាមេស្សិន្តិ ឧបរិសាយជ័យចិ ឧទ្ទិដ្ឋបន្តិ ឧបភាមេស្សិន្តិ ឧបភោធិយធិ ឧទ្ធិដ្ឋបន្តិ ឧបភា-មេស្សិន្តិ សាម សូបម្បី ខ្លិនជម្បី វិញ្ញាបេទ្យា កុញ្ញិស្សិន្តិ កត្តាក្ដេច ឧប្បសន្យា មហាសន្ទា វិហាសៃស្រ្តិ ខេត់ កិត្តាជា អប្បសញ្ជាន់ វា បសាធាយ បសញ្ជាន់ វា ក៏យោកវាវិ-អប្បសញ្ជាន់ វា បសាធាយ បសញ្ជាន់ វា ក៏យោកវាវិ-អប្បសញ្ជាន់ វា ក្រាសធាយ បសញ្ជាន់ វា ក៏យោកវាវិ-បសញ្ជាន់ពាំ វិកាស្តាប់ អញ្ជូបន្ទាយ់ វា ក៏ប្រោកវាវិ-បសញ្ជាន់ពាំ វាកាស្តាប់ អញ្ជូបន្ទាយ់ វា ក៏ប្រោកវាវិ-បសញ្ជាន់ពាំ វាកាស្តាប់ អញ្ជូបន្ទាយ់ វា ក៏ប្រោកវាវិ-

(៤០) អេ៩ទោ ភភក នេ ភិក្សា អេនេកស្លាយនេ មេសន្តិ ក្រុង ប្រាំ ស្តាស់ ស្វា ឧុស្ថាសយ ឧុស្សាសនាយ មេសិទ្តិសាយ អេសុខ្ពុដ្ឋសាយ^(៤) សន្ត្រស់ាកាល កោសជួស្សា អេស្លាំ ភាស់ ត្វា អេឧកស្លាយនេ សុភានាយ សុខោស-សាយ អេហ្ស៊ីខ្មស្ប សន្តិដ្ឋស្ប ន្ទេស្យ សហ្វេទស្សា សាសនិកាស្ប៉ា អេន្តិដ្ឋស្ប ន្ទេស្យ សហ្វេទស្សា សាសនិកាស្ប៉ា អេន្តិដ្ឋស្ប និត្តស្បា សហ្វេទស្បា

ទ ឱ. ម. អថាភា តំ ។ ៤ ឱ. អសត្តដ្ឋិយា ។ ម. អសត្តដ្ឋិតាយ សង្គណិការាម**ស្ស ។**

មហារុទ្ធកៈ និទាននៃឧបជ្ជាយវត្ត

តែរប់ ដើម្បីបញ្ហាបុរត កាលមនុស្សទាំងទ្បាយកំពុងតែបរិភោគ (ភិក្ខុ ទាំងនោះ) បង្អោនបាតែសមាប់សុំ ទៅទាងលើកោជនទុះ បង្អោនបាត សមាប់សុំ ទៅទាងលើខាទន័យៈខ្លះ បង្អោនបាត្រសមាប់សុំ ទៅខាងលើ វត្តសមាប់ក្នក់ខ្លះ បង្អោនបាត្រសមាប់សុំ ទៅខាងលើទឹកសមាប់ផឹកខ្លះ សូមសំឡូខ្លះ បាយខ្លះ ដោយខ្លួនឯងហើយបរិភោគ មានសំឡេងហ៊ោ កញ្ច្រៀវសំឡេងខ្លាំងក្នុងរោងបាយខ្លះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ការនេះមិន មែននាំឲ្យដែរថ្វាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែរថ្វាផង មិននាំពួកជនដែល ដែរថ្វាហើយឲ្យរឹងវិតតែដែរថ្វាតទៅទៀតផង ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ការ នេះនាំឲ្យពួកជនដែលមិនទាន់ដែរថ្វាទ្រានដែរថ្វាទៅវិញផង នាំពួកជន ខ្លះដែលដែរថ្យាស្រាប់ហើយឲ្យវិយប្រហាធ្វេតនៅដូសព្យាខានដែរថ្វាទៅវិញផង នាំពួកជន

(៤០) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (១ ន់តិះដៀលភិក្ខុទាំង
នោះដោយអនេកបរិយាយ ហើយ (១ នំសំដែន៍ខ្លូវទោសនៃសភាពជា
បុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយលំបាក គេវក្សាបានដោយលំបាក សេចក្តី
ប្រាប្បាធំ មិនសន្តោស សេចក្តី ចេឡុក ចេឡំដោយពួកគណៈ សេចក្តី
ខ្លិល ទើប (១ ន់ ពោលសរសើរគុណ នៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបាន
ដោយងាយ គេវក្សាបានដោយងាយ សេចក្តី ប្រាប្បាធិច សេចក្តីសន្តោស
កំហាត់បង់ខ្លូវកិលេស ដុសភាត់ចិត្ត សេចក្តី ជីះថ្នា មិនសន្សំខ្លូវកិលេសវដ្ត:

វិនយចិដិពេ មហវក្ដោ

វាស់ត្វ កិត្តជំ តានខុញ្ចាំថាំ ខាននុយោម៉ាំកាំ ១ម៉្ កាខ់ កាទ្យា ភិក្ខា របពផ្ដេស អនុសាលមិ ភិក្ខាប ឧបជ្ឈលំ នុមដ្ឋាយោ ភិត្ត្រាឋ សន្ទឹរិហាកែម៉្ ពុទ្ធចិត្ត នុមដ្ឋ-ចេញតិ សន្ទឹរិហារិកា ឧបជ្ឈយត្តិ ចិត្តទិត្តិ ឧបដ្ឋ-ខេស្ទតិ ឃុំ នេះ មេសាឧញ សសាវា សឲ្យតិស្សា សភា-យុទ្ធិសា រូសៈយា មុឝភ្នំ ឧត្សិទ្ធ ភេ រ៉ូន្ស៊ី ភូន្ស៊ី ភូនិ មានថ្មីភាទ្រី ១ រាម្លាំ ឧទ មួយ នេងទីពេល មលេ-ရေးကျာ ၅ သေးကို ရေရွာဂည်၌ ကျေးရွာ ့တေးမ အို့ရှာ នយុត្ត ខ្មុន្ធមិស មណិណ្ឌ ឧឌ ខេម្ស ស្នុមមារិ វុនច្ចុំលោ និងឡឹមលោ គេ ងទើ សោស និងឡឹម-တ်ခ်ာ ។ ကတ္ခေါ ႔ လတ္ခေါ ႔ ဒီတယ်ဆန့် ႔

វិនយប៌ដក មហវត្ថ

ខឹងសេចក្តី (ជាវញ្ចព្យា យាម ដោយ ព្រះពុទ្ធដីកាដាអនេកបរិយាយ [នង់ ធ្វើធម្មភថា ដ៏ល្មសមគួរដល់ ហេតុ នោះ ១ ចំពោះភិក្ខុ ទាំង ខ្សាយ [នង់ ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត «បជ្ឈាយ៍ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងខ្យាយ ឧបជ្ឈយ៍ត្រៃយកបិត្តខុកដាក់ក្នុងស្ទុំវិ-ហារិកឲ្យដូចជាកូន សន្ធិវិហាវិក ត្រវយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងឧបជ្ឈាយឲ្យដូច ជាបិតា ឧបជ្ឈាយ៍នឹងសន្ទវិហាវិកនោះ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរពកោត ក្រែងដល់គ្មានឹងគ្មា មានការចិញ្ចឹមជីវិតស្មេគ្នា យ៉ាងនេះ នឹងដល់នូវសេច ភិបិវេន សេចក្លុតលាស សេចកូទូលទូលាយក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ សទ្ធវិហារិកគប្បីកាន់យកឧបដ្ហាយដោយទំនង់យ៉ាងនេះ ៗ សទ្ធវិហាវិត ត្រូវ គ្រង់ចិតវៈទៀងស្មាម្ខាងហើយថ្វាយបង្គំដើនទាំងឡាយ រួច ហើយអន្ត័យ[ច ហោងផ្គង់ ទៀងនូវអញ្ចល់ប្រពោល ឃាំងនេះនឹង «បដ្យាយ៍ ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ដាឧបដ្យាយ៍បេស់ខ្ញុំ បពិត្រ លោកម្ចាស់ដ៏ចរើន លោកម្ចាស់ចូរជាឧបជ្ឈាយ៍បេស់ខ្ញុំ ម្ចាស់ដ៏ចរ៉េន លោកម្ចាស់ចូរជាឧបជ្ឈយ៍បេស់ខ្ញុំ ។ ឧបជ្ឈយ៍ តែវិពន្យល់ សទ្ធីវិហារិកឲ្យដ៏ងដោយកាយ (ឬ) ឲ្យដឹងដោយវាចា (ឬ) ឲ្យដឹងទាំងកាយ ទាំងវាចា ដោយ៣ក្យថា សាហុ (កម្មនេះ ថ្ងៃពេហ័យក្តី) លហុ (៣ក្ស នេះមិនជាការធ្ងេញខេត្ត) ខ្ពុលាយ៉ាំ (កម្មនេះជាខេព្យយជាខ្ពុំរឿនចេញក្តី)

មហាខត្តកេ ១២ដ្យាយវត្តំ

បដ្ឋិតខ្លី ប្រ សមាន្ទ្រេម មានប្រខេត្តទំប្រ មានេះ នេះ នេះ ប្រ មានេះ ខេត្ត មានេះ ប្រ មានេះ ខេត្ត មានេះ ប្រ មានេះ ខេត្ត ខេត្ត មានេះ ប្រ មានេះ ខេត្ត ខេត្

មហាខត្តកៈ វត្តដែលកូនសិស្សត្រូវធ្វើដល់ឧបដ្ឋា្យយ៍

ឋដ៏រូប (កម្មនេះសមគួរហើយក្ដី) ជាសាទិកេន សម្បាទេហិ (អ្នកបុរញាំង កម្មស្រវិហ្គល៌ ដោយកាយនឹងវា០ាគុរជាទីនាំមកនុវសេចក្ដីជែះថ្នាក់ មិនញាំង**សទ្ធវិហា**រិកឲ្យដឹងដោយកាយឬដោយវាចាឬទាំងកាយទាំងវាចា (យាង៍នេះ) ឈ្មោះថា សទ្ធិវិហារិកមិនកាន់យកឧបដ្យាយ៍ឡើយ (៨๑) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សទ្ធិវិហាកែត្រវប្រពឹត្តដោយប្រពៃ ត្**ង**ឧបជ្ឈាយ៍ ។ ឯការប្រព្រឹត្តិដោយប្រព្រក្នុងឧបជ្ឈាយ៍នោះ (ដូច្នេះ) ។ សទ្ធិវិហារិកត្រូវក្រោកអំពីព្រឹក ហើយដោះស្បែកជើងរួចហើយគ្រង់ចិពវ ေးရှိန် က္ခ မ္ခာန် ႏွစ္စပြား ခုံးေကြလည္နွင့္ခ်စ္ပြား ခုံးခုိင္ငံကို လူ မွာ ခုံးခြဲ႔ ကို လူ မွာ ေကြလနာ လ နား ေကြလနာ လ ကို လ က eបដ្បាយ៍) ថា បើមានបបរ ត្រវសទ្ធិវិហារិកណង៍កាជន៍ ហើយដាក់បបរទៅ បែគេន បើទុបជ្ជាយ៍តាន់បបប្រេបហើយ សន្ធិវិហាកៃត្រវៃប្រគេនទឹកហើយ ទទួលយកភាជន៍មកវិញ ដោយការឱ្នលំទោន ហើយកាន់ភាជន៍ឲ្យ្រ **ភុំឲ្យជល់ទង្គិច លាងហើយរៀបចំទុកដាក់ឲ្យត្រឹមត្រវ កាលបើទុបដ**្ឋាយ៍ ក្រោកឡើងហើយ សទ្ធិវិហារិកត្រៃវរើមាសនៈចេញ ថា បើទីនោះមានស. ម្រាមត្រវស្និវិហាកែប្រោសចេញ ។ បើឧបជ្ឈាយ៍មានសេចក្តីប្រាប់្ដើម្បី ចូលទៅកាន់ស្រែក សត្វិវិហារិក(តវៃប្រគេនសម្ពត់សម្រាប់ស្វៀក(ស្បូន៍) ត្រវទទួលសម្អត់ផ្ទាស់មកវិញ ត្រូវប្រគេនវត្តពន្ធចង្កេះ ប្រគេនសង្ឃាដិ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

កត្យ សខ្យាជិយោ ជាឥញ ដោះត្វា បត្តោ សង្ឧកោ ឧាតាញេ ស ខេ ខ្មជ្ឈា យោ បញ្ជាសមណៈ អាកាផ្គុំតំ តំ-មណ្ឌលំ ជន្តិជានេះខ្លួន ជាមណ្ឌលំ និក្សសត្វា កាយ-ពន្ធំ ពន្ធិត្យ សកុណៈ កត្យ សង្ឃដំយោ ទារុខិត្យ ក-ណ្ឌឹក៖ ជឌ្ជញ្ជាំស្វា ដោះត្វា ជង្គំ កមោត្វា ឧជជ្ឈយស្ប ជិញ្ឆាតក្រោម ឈោងឆ្នំ សង្ខំ សង្ខំ សង្ខំ សង្ខំ សង្ខំ សង្ខំ ក្ខព្វំ ឧទ្ទស្សាយឧទ្ទំ ឧទ្ទស្សាយក្ប ក្លាសាខ្មារ អន្តរន្តិស ភស្ស ខ្ញុំសាខេស្សា ខ្មង្សាយោ អាចត្តិសាមគ្នា គណទានោ និវាវតេញា និវត្តនេន ចឋ-មតា អែកភា អសន បញ្ហាបេតព្ំ ចា នេះ គេ ទានប៉ឺបំ တာဒကေဗေလ်က် ဒေဗန့်တွင်းစီတွင်တို့ ဗောင္ဇာက္က ဗောင္ဇာကို ហេត្តំ បដ្ចិក្សុធំ ខាត់តំ ធិក្សុធំ បដិក្តុហេតុតំ ។

វិនយប៌ដក មហាវគ្គ

ទាំងទ្បាយដែលឲ្យន[ត្រគ្គា^(១)ហើយ (បើ) បាត្រមានទឹក ត្រៃវសទ្ធិវិហារិក លាងឲ្យដែះ ហើយសឹមប្រគេន ថា បើ ϵ បង្ហាយ៍ ϵ ជា្ខ្លែងយក ϵ នៃ លេក ϵ នៅជាមួយ ជាបច្ចាសមណៈផង៍ សទ្ធិវិហារិកនោះត្រូវស្វេកដណ្ដប់ឲ្យមានបរិមណ្ឌ-លេញស្នៀកស្បង់ឲ្យជាបរិមណ្ឌល ចង់វត្តពន្ធចង្កេះ ហើយឃុំសង្ឃាដ់ទាំង-ទ្យាយដែលជាន់ ត្រិតគ្នាហើយ វូចពាក់ឡេវគ្គុំ លាងជុំ ត្រំហើយកាន់ធ្វើ ជាបញ្ជូសមណៈ (ដើរទៅតាមទាងក្រោយ«បដ្បាយ៍) សទ្ធិវិហាវិតមិន[តិវ ដើរធ្វាយពេក មិន \int ត្តវដើរជិតពេក សទ្ធវិហាវិកគហ្គឹទទួលយកវត្តដែល គេដាក់ចុះក្នុងបា $\left(eta^{(k)}
ight)$ ឧបដ្ឋាយ៍កំពុងពោល សន្ទិវិហារិកមិន ត្រវនិយាយ ស្ថាតពាក្យនោះឡើយ ទបជ្ឈាយ៍កំពុង ពោលនូវពាក្យជាទំនង់នឹង ត្រវអា ឋត្តិ សទ្ធិរិហារិក ត្រវយាត់ សទ្ធិវិហារិក ត្រវត្រឡប់មកមុខ ឧបជ្ឈាយ៍ហើយ ក្រាលអាសន: ចាំ ត្រវបៀបចំខុកទឹកស ម្រាប់លាងជើង គាំងសម្រាប់រង ជើងដែលលាងហើយ ក្បឿងសមាប់ជូតជើងដែលមិនបានលាង ហើយ ក្រោកឡើងទទួលយកចុា គ្រិចីវា ប្រគេនសម្ពត់ផ្ទាស់ ទទួលយកស្បូង ។

ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃដំទាំងឡាយដែលត្រូតគ្នា នោះ តាមន័យក្នុងអង្នកថា នឹងវិមតិវិសោ ជនជី៣ថា ឲ្យសទ្ធិវិហារិកយកចីវរទាំងពីរ គឺចឺពរឲសង្ឃដ៏ ១មកដាក់ត្រូតគ្នា ហើយស៊ឹមប្រិសេត ។ ๒ ក្នុងអង្គកថា ថា កាលបើឧបដ្ឈាយ៍បានបាយឬបបរ បាត្រនោះក្ដៅឬធ្ងន់ សទ្ធិវិហារិក ត្រូវប្រភេសបាត្ររបស់ខ្លួន ទៅលោក ហើយទទួលយកបាត្រិរបស់លោកមកវិញ ។

មហា?ត្តកេ ១បដ្យាយវត្តំ

ស ខេ ខារ សិជ្ជ ហោត់ មុហុត ខណ្ឌ ខិតាខេត់ព្វ ឧ ខ ရေးက င်းကို နဲ့ အတ်ဆေးရှိ င်းကို လ်တက်ဆရို (ခ) င်းကို လ်တက္ခ- $\mathfrak{L}^{(b)}$ မေရးရွိလံ အယ္ကို နေတာ့၊ ဧရား $\mathfrak{g}^{(m)}$ မီးကို လံတာနား $\mathfrak{g}^{(k)}$ មា មជ្ឈ កក្តេ អហោស៊ីតិ ជុំកោតេ ភាយពន្ធំ កាត់ព្វំ ។ ស េ ចំណ្ឌាទា តោ យោតិ ឧបជ្ហាយោ ច កុញ្ចុំតុកាមេ ហេត៌ ឧឧក ឧត្វា ចំណ្ទូខាតា ឧថល-មេតញេ ឧបជ្ឈាយោ ខាជយេជ ឬច្និតញោ ភុត្តាវិស្ប ឧឧក ឧត្ថា បត្ត បដិក្តហេត្វា និច កត្វា សាពុកា អព្ចរល្អទេខ ដោះត្វា វេខគ ់ គេត្វា មុហុត្តិ ឧណេ ជំត្តិចិត្ត ថត្ត ជំត្តិចន្លេ ឯកេខ ហុត្តេ ចត្ត ក ហេត្យ ៧ ភេទ សេត្ទេខ សេត្ឋមញ្ចុំ ។ សេត្បិចឹម ។ បរាមសិត្យ បត្តោ និក្ខាំបិតញោ ឧ ១ អឧន្តាហ៍តាយ

ប. សង្ឃព្រំៗ ៤ សង្ឃន្តេម ។ ៣ ធ.ម. ឧស្សារត្យ ។ ៤ ម. សង្ឃាតែតំ្ំ ។

មហាខត្តក: ឧបដ្យាយវិត្ត

ឋា បេចវរសេមដោយ ញើសក្អែល សទ្ធិវិហាវិក ត្រវសំដិលក្នុងទីមានកដៅ បន្តិចសិន មិន ត្រូវទុកដាក់ចាំរក្នុងទីមានតំដៅយូរទេ ត្រូវតែបត់ចាំវេទុក ដោយល្អ កាលដែលនឹងបត់ចីវេត្រវេចផ្ញើសជាយុទ្ធាងឲ្យលើសថ្រមាណ៤ ជាប់ ហើយសឹមបត់បីវរដោយគិតថា កុំឲ្យបីវេទ្យាក់ផ្គុំពាក់កណ្ដាល ឡើយ $^{(9)}$ ហើយគប្បីដាក់ត្រៃពន្ធចងេះក្នុងផ្គាំចីវេចុះ y ថា បើបណ្តូទានមាន ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវការនឹងតាន់ សន្ធិវិហារិកត្រវៃប្រគេនទឹកហើយសឹមបង្កោន ចណ្ឌូថាត ប្រគេន សន្ធិវិហារិក ត្រវស្ស៖ បដ្ហា យ៍អពីទឹកធាន់ ហើយ ប្រគេន $oldsymbol{e}_{oldsymbol{\sigma}}^{oldsymbol{\sigma}}$ ក្នុង $oldsymbol{e}_{oldsymbol{\sigma}}^{oldsymbol{\sigma}}$ ក្នុង $oldsymbol{e}_{oldsymbol{\sigma}}^{oldsymbol{\sigma}}$ **ទ**ុនលំទោន ហើយលាងដោយប្រពៃកុំឲ្យទង្គិច ហើយធ្វើឲ្យស្គ្រទឹករួច ហើយហាល់ជាត្រ ១ ស្របកក្នុង ទីមានកំដៅ តែមិន ត្រវទុកជាត្រក្នុង ទីមាន តំដៅយូវ**ពេកទេ ត្រ**វដម្គល់ទុកនូវចាត្រនឹងចីវទេស្ត្រ កាលដម្គល់ទុកនូវ ហ្គាត្ ត្រវកាន់យកនុវជ្ជាត្រដោយដៃម្ខាង ហើយយកដៃម្ខាងស្វាបមើល **ខ្**ជា**វាង** កោមនៃគ្រែក្តី នូវទីជាវាងក្រោមនៃតាំងក្តី ហើយសឹមទុកដាក

[•] ក្នុងអង្គក់ថា ថា ដែលទ្រង់ហាមមិនឲ្យបាប់ដាយស្មើញហើយបត់នោះ ព្រោះផ្គត់ដែល បត់នៅប៉ំកន្លែងដដែលរាល់១ថ្ងៃនឹងធ្វើឲ្យបាក់ផ្គត់ទូ០ចីវៈ ហេតុនេះទើបទ្រង់ឲ្យប់ផ្ញើសដាយចីវៈ ឲ្យហួសពីញ្ហាមាណ ៤ ធ្មាប់រាល់១ ថ្ងៃ គឺថ្ងៃនេះបត់ត្រង់កន្លែងនេះ ដល់ថ្ងៃស្អែកបត់បំផ្ញើសឲ្យ ហួសពីកន្លែងនោះតទៅទៀត កុំឲ្យបត់ចំត្រង់ផ្គត់ដដែល ។

វិនយប់ដកេ មហាវក្ដោ

ក្ទុមិយា បត្តោ ជំគ្នាំបិតច្ឆោ ចីកំ ជំគ្នាំបន្តេខ វាគេជ ហេ ទេជា ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ស ចំពែរជួំ វា ខមភ្ជិត្វា ទារតោ អឆ្គុំ ជុំពេតា ភោក កត្វា ខា នោឌគាំ ទាឧប៊ីឋ ទាឧក្សល់គាំ បដិសា មេតត្ ស ខេ សោ នេសោ ទុក្ខាទោ ខោះគំ សោ នេសោ សម្មន្ទឹ-តញ្ចេក សុខ ឧបវីហ្គាលោ ខណៈយ៉ូន់មាសេ លោខ្ ឧប្រាន់ បដ្តិយាខេត្ត សុខេ ស៊ុំនេន អត្តោ យោតិ ម្នេះ ឧត្តលាខេន្ត មាន ១៤២១ មាន ១៤២ បដិយា ខេត្តឲ្យ ។ ស ខេ ឧបដ្ឋាយោ ៩ត្តាឃាំ បរិសិត្ត-តាមេ ហេត់ ខ្លាំ សគ្គេតព្ំ មត្ថិកា នេមេនព្ ជន្តាយមើម អានាយ ១៩៩ ្លាយស្ប ចំខ្ញុំ គោ ចំខ្ញុំ គោ မယ္သံ ရသီးကားရွက္ အေမိာ ရွယ္ ရန္မွင္တြယ္ေသာ ရမ္းရာမွဳ

វិនយបិដិក មហាវគ្គ

ច្រត់ (នោះ) ចុះ តែមិន ត្រៃវដ្ឋមហុទុកប្រតែលើទីដែលមិនសមគ្គរ^(៦)កាល **ដម្កល់ទុ**កន្លូវចំរែសោត ត្រូវកាន់ចំរែរដោយដៃម្ខាង ហើយយកដៃម្ខាង ជូតស្បៀងចីវភ្តើ ខ្សែសម្រាប់ពាក់ចីវភ្តី ហើយធ្វើនូវជាយនៃចីវភាង ទោយឲ្យជាផ្គាំខាងអាយ គឺបត់ច័ពរជាពីរហើយជំកល់ច័ពរនោះឲុក កាល បើឧបជ្ឈាយ់ក្រោកឡើងហើយ សទ្ធិវិហារិក ត្រវរើមាសនៈចេញ ហើយ ស៊ឹមរៀបចំទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់វង្គដើននឹងក្បឿងសម្រាប់ ដូតជើង ថាបើទីនោះមានសម្រាម សទ្ធិវិហារិកត្រវៈជោសទីនោះចេញ ។ បើន្ទប់ជ្ឈាយ៍ត្រែវការស្រង់ទឹក គប្បីបាត់បែងទឹកសម្រាប់ស្រង់ បើ ឧបជ្ឈយ៍ត្រែវការដោយទឹកត្រជាក់ សទ្ធិវិហារិកគប្បីហាត់បែងទឹកត្រជាក់ ប្រគេន បើឧបជ្ឈាយ៍ត្រវការដោយទឹកក្ដៅ សទ្ធិវិហារិកគប្បីហត់ចែង ទឹកក្ដៅ ប្រគេន ។ បើខុបជ្ឈាយ៍មានសេចក្ដី ជា្រប់លេខៅកាន់រោងភ្លើង សទ្ធិវិហារិក តែវលាយ គ្រឿងលំអិតស ម្រាបង្អឹត $^{(b)}$ តែវ ផ្យើមដីស្ថិតទុក តែវ កាន់យកតាំងសម្រាប់ដំកល់ក្នុងពេងក្ងើង ហើយដើរទៅអំពីខាងក្រោយ ៗ នៃឧបជ្ឈាយ៍ ហើយប្រគេនតាំងសម្រាប់រោងភ្លើង រួចត្រវទទួលយកចីវរ

[េ] អដ្ឋកប៉ា ប៉ា ភិក្ខុមិនត្រូវទុកលើទីដែលមានអាច់មន៍ដីនឹងក្រូសដែលពេមិនក្រាលដោយ កន្ទេលន៍ងស្បែកដាដើម ។ ៤ អដ្ឋកប៉ា បា យកទឹកទៅឈយនឹងត្រឿងលំអិតហើយសឹម សូទ្យឲ្យដាំដុំៗ ។

ជំស្ថិតតំ ជួឃ ខាតតំ គង្ខឹកា ខាត់ព្ ភពៈ ឧស្ប-ហត់ ជត្តាឃាំ មាំសិតព្វំ ជត្តាឃាំ មាំសាន្ទន មត្តិ-តាយ មុខ មក្ខេត្ត បុរតោ ខ បច្ចតោ ខ បដ់ច្បានត្វា ជាស្នា ឃាំ បាំសំគញ់ ១ ដោយ កិត្តា អាធ្វប ១ជួ ជិសីធិត្តំ ឧឧវ ភិក្ខុ អស នេឧ បដ៌៣ ហេតុព្វា ជន្លាយ៤ ។-ត្សី ពេទ្ធ មាន ខ្ញុំ នាង ភ្នំ ពុទ្ធ ភាព ប្រមុខ ។ ទី២-ឃរេត្ត អាធាល បុរាតា ខ បត្តា ខ បដ្ឋាធេត្ ជន្តាឃារា និត្តមិតត្វំ ឧឧគោច៌ ឧបជ្ឈាយក្បា ចាំកាម្មុំ ភាគញ់ ឧហាគេឧ បឋមតាំ ឧត្តាត្វា អត្តលោ កត្តាក្រ-ឧត កាត្វា ជិវាសេត្វា ឧបជ្ឈបស្ប កត្តាតា ឧឧត បមជួំតញ្ជុំវាសនំ ឧាតញ្ជុំ សផ្យាដ^(®) ឧាតញ្ជ ជុទ្ធាឃ-រត្ត្រុំ មាខាលា ត្សុគុខ មួយ ខេម្មិ ទា ដេឌត់ ទានថ្មី ទានកេ៩លិត ឧុមនិក្ខិបិតព្វ និត្តប្រាណ សន្ទុះលេខ ជំនិស្សា ។ មាន ៤ខ្ទុំមានេ-តុតាមោ ហេតុ នុច្ចិសមេនញេ សចេ បរិបុច្ចិតុកា-មោ យោត៌ បរិបុច្ចិត្តេញ ។ យក្ស៊ី វិហារេ ឧប្បក្សយោ

ទ សង្ឃាដីយោធិ កត្ថចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

មហាខត្តក: ឧបផ្សាយវិត្ត

មកដម្កល់ខុកក្នុងខ្ពុំជំសមគ្គរ ត្រៃវប្រគេនគ្រឿងលំអិតសម្រាប់ផ្លុត ត្រវ ប្រគេនដីស្អតផង ប្រេសច្ចិវិហារិកអាច ត្រវចូលទៅកាន់រោងក្មេង កាលចូល ទៅកាន់រោង ភ្លើង(តវលាបមុខដោយដ៏ស្អិត ហើយបិទចាំង(កាយ)អំពីខាង មុខផង អំពីខាងក្រោយផង ហើយចូលទៅកាន់ក្រេងក្ងេងចុះ សទ្ធិវិហា-ិភមិនគប្បីអង្គ័យ េប្រៀតព្រៀតកិក្ខុ ទាំង ទ្បាយជា ថេវៈ មិនគប្បីហាមឃាត់ ភិត្តថ្មីទាំង ទ្យាយដោយអាសន:ទ្វើយ ត្រូវធ្វើបរិកម្ម (គឺកិច្ចទាំងព្លង់មានឲ្យ នូវដីល្អិតនឹងទឹកក្ដៅជាដើម) ដល់ឧបជ្ឈយ៍ក្នុងរោងក្ដើង កាលចេញអំពី រោធ៍ក្ងេង ត្រូវនាំយកតាំងសម្រាប់រោធ៍ក្ងេងហេីយបិទពុំង (កាយ)អំពី ភាន៍មុខ៨ន៍ អំពីទាន់ (ក្រាយ៨ង៍ ហើយស័មចេញអំពីរក្នុង៍ក្នុះ តែវធ្វើបរិកម្មដល់ឧបជ្ឈយ៍ក្នុងទឹកផង បើសទ្ធិវិហារិកង្កិតទឹករួច ហើយ ត្រីវ ឡើង៍មុន ទប់ជ្យាយ៍ ហើយជូតកាយរបស់ខ្លួនឲ្យស្គ្រិតរូបសឺម ស្លៀក ហើយ ទើបជូតទឹកអំពីកាយវបស់ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវប្រគេនសម្អត់ ស្ទៀកប្រគេនសង្ឃាដិ ហើយត្រវកាន់យកតាំងសម្រាប់រោងក្ងើង ហើយ[ភាលអាសន:ហៀបចំទឹកស[មាប់លាងជើង ស ម្រាប់វង្គ ដើង ក្សៀងស ម្រាប់ជូត ដើង ត្រវស្សឧបជ្ឈ ឃុំអំពីទឹកធាន ។ បើសទ្ធិវិហារិកមានសេចក្តី ជ្រាថ្នាដើម្បីវៀនជាលី គប្បីវៀនជាឡីចុះ បើ មានសេចក្តី ជ្រុថ្មាដើម្បីរៀនអដ្ឋតថា គប្បីរៀនអដ្ឋតថាចុះ ។ ឧបដ្ឋាយ៍

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

វិហៈតំ ស ខេ សា វិហាហ ខុត្យទោ ហេតុ ស ខេ ឧស្សហត់ សោធេនញេ វិហារំ សោធេន្តេ **១មមំ** ឧឌ័ណ្ឌ ក្សាខ្មុំ គ្នុងគ្នេស្ថិនស្និក្សេងមេពិធ៌ងំ-ကြော် မိုးတက်ရှာ သေးအများရှိ မိုးချို့ပြောဆက် နော်မြော့တာသို့ ជីហវិទ្យា ឯកមន្ត់ និក្ខាំខិនព្វំ មញ្ចោះ នីខំ ភាគ្នា សា-ជុំ អប់ឃុំសុខ្លេខ អស់ផ្យុឌ្គេខ ភាពដូច់ដ្ឋ ជំហ-វិត្វា ឯកមន្តំ និក្តិចិតត្វោ ចីបំ នីចំ គាត្វា សាខុតាំ អព្សេកច្ចេន អសផ្សដ្តនេន គេវាដច់ដូ និហាវិត្យ វាគា-មន្តំ និក្ខិបិតព្ំ មញ្ជុឌ្ឍិនកា និហាវិត្តា ឯកមន្ត្ ច្ចុំច្នេះ ខេត្តទេល ខេត្ត ខ្ពុំចុំ តេញ អបសេរ្ទេជលក់ ជ័យត្វៃ ឯកមន្តំ ជិក្ខិចិត្ត កុម្មត្ថាណ យថាបញ្ចត្ត សល្ច្រុត្តា ធំហាត្វា ឯកមន្ត្ ខំក្ខុំចំតត្វ ស ខេ វិហា៤ សន្តានក់ ហោតិ ឧហ្វេកា បឋម៌ ឌុំហារេតព្ទំ អាហេតុសន្ទិតាឈ្លាភាគា បមផ្ចិតព្វា សចេ កេត្របាំកម្មភាតា ភិទ្តិ កណ្ដក់តា ហោតិ បោ-ខ្យុក តេខេត្ត ប៉ុន្បេត្ត បមជ្ជិតព្វា សចេ កាខ្យុវណ្ណ-

វិនយប៌ដក មហាវិត្ត

ប៉េរិហារនោះមានស(មាម ប៉េសឲ្វិហារិកអាចធ្វើជាន នៅកង្ស៊ីហារណា វិហារនោះសទ្ធិវិហារិក(តវដ(មះសំអាត កាលដែលដ(មះសំអាតវិហា*រ* ត្រវយកបាត្រនិ៍ង៍ចីវរទៅដម្កល់ខុកក្នុងទីដ៏សមគួរជាមុនសិន ត មាលអង្គ័យទៅដម្ងល់ទុកក្នុង ទីដីសមគួរ ត្រូវនាំយកពួកនឹង ខ្វើយទៅ ដម្ល**ុំក្**ក្នុង ទីដីសមគរ សទ្ធិវិហារិកដែលនឹងនាំគ្រែចេញ ទាប សហកុំឲ្យទង្គិចទង្គកនឹងផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទះទារនឹង ក្របទ្វារហើយនាំ យកទៅដម្ងល់ទុកក្នុងទីដីសមគួរ សទ្ធិវិហាកេដែលនឹងនាំតាំងចេញ ត្រូវ ធ្វើឲ្យទាប (សលកុំឲ្យទង្គីចទង្គកផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទះទាវនឹង(ក្បទ្វារហើយ នាំយកទៅដម្មល់ទុកក្នុងទីដ៏សមគួរ សុទ្ធវិហាវិក ត្រវនាំយក (ទនាប់គ្រែទៅ ដម្លេទុកក្នុងទីដ៏សមគួរ សទ្ធវិហារក(តវនាកន្តោរទៅដម្លេទុកក្នុងទីដី សមគ្គរ សទ្ធិវិហារិក[តវនាំយកដែនក្ដារស[មាប់ផែកទៅដម្ងល់ទុកក្នុងទីដឹ សមគួរ តែវចំណាំឲ្យច្បាស់នូវ គ្រឿឱក ម្រាលផែនដីដែលគេ ក្រាលយ៉ាន៍ ណា ហើយនា ទៅដម្ងល់ទុកក្នុងទីដឹសមគួរ បើគ្រឿងស្កស្មាញ (សម្រាម មានសំបុកកន្ទាត់និងសរសៃពីង៍ពាង៍ជា ដើម) មានក្នុងវិហារ សទ្ធវិហារិក តែវេហ្វេសតាំងអំពីពិតានជាមុន កន្ទៀត[ជង្សន្ទះបង្គ្ច សុទ្ធវិហារិក[ត្វ បើជញ្ចាំងដែលគេលាបដោយវង់មានសៅហ្មង៍ពណ៌សម្បូរ $\left(\frac{1}{6} \right)^{1} \left(\frac{1}{6} \right)^{2} \left(\frac{1}{6}$

មហា9ឆ្លូកេ ១បដ្ឈាយវិត្ត់

គេសា ភូមិ គេឈ្មុំ គេ បោធិ៍ បោឌ្យគ់ គេមេត្វា ប៊ីខ្យេ-ត្វា បមជ្ញិតញ្ជា ស ខេ អគាតា យោតិ ភូមិ ១ឧកោជ ប-រំទៀសេត្យ សម្មីជួនញ្ មា វិហារោ រជេន ជូបញ៉ាត់ សង្ហា វិចិស្ត្រ ឯភាមត្ថ ជធ្វេត្យ កុម្មុត្តាណ៍ ជិតាបេត្វា ကောင်းသော ရေးကြေးနေတဲ့ (၈) မန္တာတို့သည်။ ထင်းပညာဆို ပညာ-បេនត្វំ មញ្ជុម្មី ខាឧកា ជំនាបេត្វា បមដ្ឋិត្វា អតិហាត្វិ យដាហាធេ មេខេត្តព្វា មេញោ និតាខេត្តា សោខេត្តា ပေးပျူးမ $\mathfrak{g}^{(b)}$ နိုင်း အာရှာ နာရုံ မပေးယီနားနှင့် မ-សផ្យដ្ឋនេះ ការដេចដ្ឋំ អតិហាត្វៃ យថាបញ្ជូន បញ្ជា-មេនញេ មីមំ ង្ខិតាមេត្វា សោធេត្វា មម្បោះជត្វា $^{(m)}$ ដែខ គេត្យ សាពុគាំ អប់ប៉ែស ខេ្ត អស់ផ្លែង ខេត្ តាវាជប់ជ្នំ អតិហាវិទ្ធា យថាបញ្ចត់ បញ្ហាបេនព្ញុំ ភិសិ-ត៌ម្តោយនំ ឱ្យខេត្តា សោខេត្តា ខេច្បាដេត្តា អតិហវិត្វា យជាជយន ជយាជេខធ្វំ ខ្មែនឧឧឧឧឧនិធំស វូមាជេខ្ សោខេត្ត ខញ្ជេខេត្ត អតិហិត្វ យថាឧត្តាត់ ឧត្តា-ပေးရှံ အေးရျမယ္၊ကော ရဲဆ၊ေးရွာ ဗမင္ဗိန္ဒာ မဆိတၤီရွာ យ៩ាឋានេ ឬនេះឃើ អតមៅរិខឌលយ ខម្មានេខិ

^{្-}๒-๓ **ប**ប្រោប់ត្រាតិថិ ជាហោ ។

មហាខត្តកៈ ឧបដ្ឋាយវត្ត

មានពណ៌សៅហ្មន៍ ត្រូវ ជែលកសម្អត់ហើយពួតរួចសឹមជូត បើផ្ទៃគេមិន បានលាបអ្វីទេ ត្រវេប្រស់ទឹកហើយសំមដូត សន្និវិហាកែត្រវេប្រមែបមូល ស មាមយក ទៅ ចោលក្នុង ទីដ៏សមគួរដោយគិតថា វិហារកុំ ប្រទា្ជក់ប្រ-ទ្បសដោយធ្វល់ឡើយ គ្រឿងត មាលផែនដី ដែលសទ្ធិវិហារិកហាល វិហារកយកទៅហាល់ថៃហើយដូតរួច ត្រវិយកមកដម្គល់ឲ្យក្នុងទីដដែល គ្រែដែលសន្ធិវិហារិកហាលថៃ្មជម្រះគោះរួច ត្រវធ្វើឲ្យទាបស្រលកុំឲ្យ ទង្គិចទង្គក់ផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទះទ្វារនឹង ក្របទ្វារ ហើយនាំយកមកដាក់រៀប ចំខុកឲ្យល្អដូចពីដើមវិញ តាំងដែលសទ្ធវិហារិកហាល់ថ្ងៃហើយជម្រះគោះ ហើយត្រៃវធ្វើឲ្យទាបស្រែកុំឲ្យទង្គិចទង្គកនឹងផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទុះទ្វារ នឹង $\int_{\mathcal{B}}$ សទ្វារហើយនាំយកទៅដាក់រៀបចំឲ្យល្អដូចពីដើមវិញ ពួកនឹងខ្មើយ ដែលសទ្ធិវិហាវិកហាលដម្រះគោះហើយ ត្រវនាំយកមករៀបចំឲ្យដ្ហូចពី ដើមវិញ ក៏មាលសម្រាបអង្គ័យដែលសទ្ធិវិហាកែហាលជម្រះគោះហើយ តែវនាំយកមក កាលឲ្យដុចពីដើមវិញ កន្តោរៈដែលសន្ធិវិហារិកហាល ថៃ្ងហើយជូតហើយនាំយកមកដម្កល់ទុកដូចដែលវិញ ផែនក្តាសេម្រាប់ ផ្នែក ដែលសន្ទិវិហារិកហាល់ថ្ងៃហើយនឹងជូតហើយ ត្រវនាំមកដម្ពល់

វិសយចំដីពេ មហាវិគ្គោ

តែងឡឹង អស្សារ្ទំ លេខាសាទេ សុខេស្ចំ ត្រីខ្មុំ ។ បំភេញ បត្ត ធិត្តិបន្តេខ ឯកោធ ហត្តេខ បត្ត កហេត្វា ស គេខ ហ គ្នេខ ហេដ្ឋាមញុំ វា ហេដ្ឋាប់បំវា បរមេស៍ត្វា បត្តោ ជំក្ខាំចំនញ្ចោ ជ ខ អជន្តាហ៍តាយ ភូមិយា បត្តោ ត្វា ឯកោះ សេ គ្នេះ ទី៧៧ សំ ជ ទី៧៧ ឆ្នំ ជ មមផ្ចុំ គ្វា ទារ គោ អន្តំ ជាតោ កោក់ គាត្វ ច័ព្ទំគិត្តិចិត្តំ។ សចេ ឬទៀមា ស្រៅ វាតា វាយឆ្គុំ បុត្តៀមា វាគេខានា ៩ គេគេញ ស ខេ បច្ចិមា សាជា វាតា វាយធ្លិបច្ចិមា វាតទាខា ៩ ោះឥញ្ ស ខេ ជុទ្ឋា ស ជា វាគា វាយ ឆ្នំ ជុទ្ឋា វាគទានា ಕೀಹಾಕ್ರ್ ಕೀರ ಇಹ್ಡಿಯಾ ಕುಡು ಗಿತ್ತಾ ಗಿರುತ್ಥೆ ಇಹ್ಡಿ-ណា វាតទានា ៩គោតគ្នា ស ខេ ស៊ីតកាលេ ហោត៌ ខ្សែ ឯ៩ខាខា វិវានៃញា ឡើ ៩ គេឧញ ស ខេ ឧណ្ណ-កាលេ យោត៌ ធំវា វាតភានា ៥កោតព្វា វត្ថិ វិវា-តញា ។ សខេ បរិវេណ៌ ឧត្ទាច់ ហោត់ បរិវេណ៌ សម្មដ្ចិ-តព្វំ ស ខេ តោដ្ឋកោ ទុក្សា ខោ ហោត់ កោដ្ឋកោ សម្ពុជ្ជិតញោ សចេ ឧបដ្ឋានសាលា ឧក្វាថា ហោត់

វិនយច៌ដក មហាវគ្គ

ខុកដូចដែលវិញ បាន្រន់ង៍ចីវេសទ្ធិវិហាកែត្រវដម្គល់ខុក កាលយកបាត្រ ទៅខុតដាក់ត្រាវកាន់ចុាត្រដោយដៃម្ខាង ហើយយកដៃម្ខាងស្វាបមើល**ទី** ာရေး ကြေးမျိုးနှုံ့ ခြောက် ကြေးမျိုးနောက်ရွှင် ကြေးဟာလီမှာနေက ϕ ြောင့္ခောင်း តែវទុកបាតែលើទីមិនសមគួរទ្បើយ កាលយកចីវែទៅទុក ត្រវកាន ចីវរដោយដៃម្ខាង យកដៃម្ខាងជូតស្បៀងចីវវក្តី ខ្សែចីវវក្តី ហើយបត ជាយទាង៍ ណោះឲ្យជាផ្គុំចូលមកទាង៍ ណេះ (គឺបត់ចុះវវជាពីវ) ហើយដម្លាល់ ឲ្កនុវចិវរចុះ ។ បើខ្យល់បក់ទាំងធ្លលីមកអំពីទិសខាងកើត សទ្ធិវិហាវិក តែវបិទបង្គួចទិសទាងកើត បើទ្យល់បក់ទាំងធ្លលីមកពីទិសទាងឡិច សន្ធិវិ-ហាកៃ ត្រវបិទបង្គួចទិសខាងទ្បិច បើខ្យល់បកទាំងធូលឹមកពីទិសខាងជើង សទ្ធិវិហារិក ត្រូវបិទបង្គិចទិសខាងដើង បើខ្យល់បក់ទាំងគូលឹមកពីទិសខាង ត្បូង សទ្ធិវិហារិក ត្រូវបិទបង្គួចទិសខាងត្បូង បើកាលគឺដេរូវ ត្រជាក សទ្ធិវិ-ហារិក ត្រវបើកបង្គីចក្នុងវេលថៃ ត្រវិបិទក្នុងវេលាយប់ បើកាលគឺរដ្ឋវត្តៅ សទ្ធវិហាវិក ត្រូវចិនបង្គួចក្នុងវេលាថ្ងៃ ត្រូវចេតក្នុងវេលាយថ្ង ចេចវិវេណ មានសម្រាម សទ្ធិវិហាកែត្រូវជ្រេសបរិវេណ បើបន្ទប់មានសម្រាម សទ្ធិ-វិហារិកត្រវៈជោសថន្ទថ់ បើឧបដ្ឋានសាលា^(១)មានសម្រាម សទ្ធិវិហារិក

១ រោគធាន់ ។

ಕದಸ್ಸಿಕಳುಯ ಳಾಹೆಕ್ಟ್ ಜಮಿ ಕಾರ್ಥಿಳುಯ ಕಲ್ಲಿಕು យោត់ អក្តិសាលា សម្មជ្ជិតព្វា សចេ ថ្ងៃកុដ្ឋ ឧក្វាខា យោតិវច្ចុគ្នាដី សម្មុជ្ជិតក្វា ស ខេ ខាធីយំ ១ យោតិ ទានីយ៍ ឧបដ្ឋាបេតត្វំ ស េ បរិកោជន៍យ៍ ៤ ហោត់ ចាំភោជជ័យ ឧបដ្ឋាបេតព្វំ ស េ អា ចមឧកម្តិយា ឧ-ဒက် ေ ဟောခ်ို ကေးဗာဒကျမ္ပြဲဟာ ရေဒက် ကေးက်ာက္ခြိတ္ခ် ၅ ស ខេ ឧបជ្ឈលស្ប អឧភិទេ ឧប្បញ្ញ ហោតិ សន្ធិាំ-ហារិកោះ វូបកាសេតញ៉ា វូបកាសាបេតញោ ជម្មក់ដា သူများ မေးဆီး မေးရေးကို အသည် မေးဆိုနေ နေရးခွီ យោត់ សន្ធិវិហារិកេជ វិដោធេត្យ វិដោធាមេត្យ ជម្ម-គេជា វាស្ស ភាន់ញ ស ខេ ឧបជា្យសុ ្រ ជុំក្នែនំ នុប្បន្នំ យោធិ សន្ធិវិហារិកោធ វិវេចឧត្យុំ វិវេទាមេត្យុំ ឌតីយនុព្ធ មុស្សី យានណិ ១ មានេ ៥ឧឌ្យិលោ ដ-ែ ឌម្មុំ អជ្ឈាខឆ្នោ ហោតិ មរិវាសាយោ សន្ទិវិហារិគេជ **ា** ស្ត្រី ភាគញ្ំ កំខ្លំ ឧ ទោ ស ខ្ញែ ១៦៩ ស្រ ស្ប **ជុំវា**សំ ឧខេយ្យាត់ សចេ ឧបជ្ឈាយេ ម្វូលាយ

មហាខន្ធកៈ ឧបដុក្លយវត្ថ

ត្រវៈទោសឧបដ្ឋានសាលា បើរោងភ្លើងមានសម្រាម សទ្ធិវិហាវិកត្រវ ណ្ដេសពោធ៍ក្ងេធី បេចជង្គន់មានស មាម សទ្ធិវិហារិក តែវ ជោសថង្គន **បើទឹក**ធាន់មិនមាន សទ្ធវិហាវិក(ត្រដែកល់ទឹកគាន់ បើទឹកស(មាប់(បើ ព្រស់មិនមាន សទ្ធិវិហាកែត្រវដំកល់ទឹកសម្រាប់ (ប៊ីព្រុស់ ្ន មនមានក្នុងក្មុមសម្រាប់ជម្រះអាចមន៍ សុទ្ធវិហាកែត្របែកទឹកដាកកង្កម ក្នុំ អ ស ម្រាប់ជម្រះអាចមន៍ ។ បើសេចក្ដីអផ្សកកើតទ្វើងដល់ឧបជ្ឈាយ៍ សន្ធិ-វិហារិកត្រវនាំ ឧបជ្ឈាយ៍ ចៀស ចេញ ទៅកំសាន្តដោយ ខ្លួនឯង ឬឲ្យភិក្ខុដខែ នាំចៀសចេញទៅតំសាន្ត $^{(c)}$ ម្យ៉ាងទៀត សទ្ធិវិហារិក ត្រវង្វេធម្មកថាដល់ ឧបជ្យាយ៍នោះ បើឧបជ្ហាយ៍មានសេចក្តីសង្ស័យកើតឡើង សទ្ធិវិហារិក ត្រវបន្ទោបង៍សេចក្តីសង្ស័យនោះដោយ១ូនឯង ឬឲ្យកិត្តដទៃបន្ទោបង៍កំ ជាន ឬ ត្រូវធ្វេធម្មកថាដល់ឧបជ្ឈាយ៍នោះ បើសេខក្លួយល់ខុសកេត្តឡេង ដល់ទបដ្ហាយ៍ សទ្ធិវិហារិកត្រូវដោះស្រាយសេចក្ដីយល់ខុសនោះចេញ ដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យកិត្តដទៃដោះ ស្រាយសេចក្តីយល់ខុសនោះចេញកិច្ចន ឬ ត្រៃវៈធ្វើជម្នកថាដល់ខ្មប់ជ្ឈាយ៍នោះ ។ បើឧបជ្ឈាយ៍ ត្រៃវគុរកាបត្តិគួរដល់ បរិវាស សន្ទិវិហារិក ត្រៃស្រែចក្តីខ្វល់ខ្វាយដោយគិតថា សង្ឃគប្បីឲ្យ vរំវាសដល់ឧបជ្ឈាយ់(vvស់អញ)ដោយឧបាយដូចម្ដេចv្នាំ vែឧបជ្ឈាយ៍

អង្គពេញ ថា សទ្ធិរិហារិពត្រូវឆាំឧបដ្ឋា្ជាយ៍ទៅទីដទៃក្ដី ឲ្យភិក្ខុដទៃឆាំទៅក្ដី ដើម្បីបន្ចោះ
 បង់សេចក្ដីអង្សុកនៃឧបដ្យាយ៍ ។

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្នោ

បដ៌កាស្បាញពេញ ហោត់ សន្ធុំវិហារិកោជ ឧស្បាញ ကောနော့် ကဲ်ာင္လွ်ာ ၃ ေကာ လမံ္ကေျာ ၃၀၀ ျက်ပံ မွာလာလ បដ៌កាស្សេយ**្យត់ សខេ** ឧបជ្ឈាយោ មានត្តារយោ យោត៌ សន្ទាំហារិកោជ ឧ្សាក្រ កាត់ កំផ្តុំ ជុ សេ មន្ត្រើ វជ្ជៈពិភាភា មានឃ្លំ ខ្យេញឃ្លំ អ្ ឧបជ្ឈាយោ អញ្ជាណា មេខាធិ មន្ទិវិហារិកោជ ရေညာက္ကြံ ကားရွာတဲ့ က်င္ရွိ ရ ကော ညမ႐ွေ့ ရၿင္ကူလံ អម្ដេយ្យទី ។ ស េស ស េខ្ញុំ ជ្រក្សាយស ្ម ទម្ន កត្តោម ហោត់ តជ្ជល់ វា ជ័យស្ប៉ុ វា បញ្ជា-ជ័យ ក មឌិសាលើយ ក ឧក្ខេមជ័យ ក សន្ទិញៃ-រីកោជ ឧស្បញ្ញុំ ភាគព្វំ កិច្ចិ ជុ ទោ ស ខ្ញែ ឧបជ្ឈ-យស្ប គម្មុំ ឧ គេ៤៤၂ លហុគាយ វា ចរិណា-មេយ្យាត៌ កាត់ វា បន្សុរ្ទ ហោត៌ សង្ខេំ្ ត្តដូធីយំ វា ខ្លែស្ប៉ូ វា ចត្វាជនីយំ វា មឌិសារណ៍យំ

វិនយចិដិក មហាវិច្ឆ

គួរដល់ករិយាទាញអន្តរាបត្ត (\mathfrak{s}) មកដាក់ក្នុងមហាបត្ត (\mathfrak{b}) សន្ធវិហារិក (\mathfrak{s}) ធ្វើនៅសេចក្តី១លទ្ធាយដោយគិតថា សង្ឃនឹងទាញអន្តកាបត្តិមកដាក់ក្នុងមួ លាបត្តិចំពោះឧបជ្ឈាយ់ដោយឧបាយដូចម្ដេចហ្គឺ បើឧបជ្ឈាយ៍គួរដល់មា-នត្ត សទ្ធិវិហារិក តែវធ្វើនូវសេចក្តីខ្វស់ខ្វាយដោយគិតថា សង្ឃគប្បីឲ្យមា-នត្តដល់៖បដ្បាយ់ដោយ៖ជាយដុចម្ដេចហ្គា បើ៖បដ្បាយ់គួរដល់អញ្ជានកម្មា សទ្ធិវិហារិក ត្រូវត្រើនូវសេចក្តី១លទ្ធាយដោយគិតថា សង្ឃនឹងឲ្យអញ្ជនកម្ • ពោះឧបជ្ឈាយ៍ដោយ**ឧហ្**យដ្ចម្ដេចហ្ ។ បើសង្ឃមានសេចក្ដីហ្វា ដើម្បីធ្វើនូវកម្មគឺ តដ្ឋនីយកម្មគឺ និយស្បកម្មគឺ បញ្ជូជនីយកម្មគឺ បដិ-សារណ៍យកម្មក្នុំ ឧក្ខេបន័យកម្មក្នុំ $^{(m)}$ ដល់ឧបជ្ឈាយ៍ សទ្ធិរិហារិក ត្រ i ធ្វើនុវសេចក្តីទូល់ទ្វាយដោយគិតថា សង្ឃកុំគប្បីធ្វើកម្មដល់ឧបដ្យាយ៍ ថ្ក សង្ឃគប្បីបង្កោនទៅដើម្បីកម្មស្រាលដោយឧបាយដូចម្ដេចហ្គុំ ម្យ៉ាងទៀត តជន័យកម្មក្នុំ និយស្បុកម្មក្នុំ បញ្ជូជន័យកម្មក្នុំ បដ្តិសារណ៍យកម្មក្នុ

អន្តរាបត្តិ សំដោយពតរុកាបត្តិដែលភិក្ខុត្រូវក្នុងវេលាកំពុងប្រព្រឹត្តវត្តបរិវាស ។ ២ មូលាបត្តិ សំដោយពតរុកាបត្តិដែលភិក្ខុត្រូវមពពីខាងដើម សេចក្តីថា ភិក្ខុកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាសមពច្រើនថ្ងៃ ហើយ ១ ត្រូវតរុកាបត្តិណាមួយទៀតដោយបិទបាំងខុក្ខនោះ សង្ឃត្រូវលុបថ្ងៃដែលបានប្រព្រឹត្តវត្តមាហើយនោះចេញ តាំងឲ្យប្រព្រឹត្តវត្តរាប់ថ្ងៃដាថ្មីទៅទៀត ។ ៣ កម្មទាំង ៥យ៉ាងនេះនឹង មានសំដែងដោយពីស្លារក្នុងកម្មក្នុត្តពេះតទៅខាងមុខ ។

មហា?ត្តពេ ១បដ្ហាយវត្តំ

ក្នុង និង និង និង ស្រាំ កាន់ និង នេះ ក្រុំ កាន់ က်န္တို့ ၃ ကေ ၎ဗင္ဘါ့ဟေ ညမ္သားရွာတေ၂ ကေမ ဓာ၊အေတ၂ င္ေနာ္ႏႈံရွတ္ ျခင္းေျခ ေနာင္းျခင္းျခင္း ស ខេ ឧបជ្ឈបស្ប ចីវ៉ា ដោះ នៃគំ ហោតិ សន្ទិវិ-ហោះ គេខ ដោះតេញ ជុស្បុក្ក វ កាតេញ កិច្ចិ ខ្ ကေ နေရာဂိုက္က နားနိုင္ငံ ကို ကေႏိုက္သည့္မွာ မာရသည္။ យស្ប ខីវ៉េ ភាគព្វំ ហោត់ សន្ទិវិហារិភេធ ភាគព្វំ នុស្ស៊ី ។ ភាន់ គិន្ ៩ ទេ និជ្ជាយស្ស ចុំអុំ ការិយេសតិ ស ខេ ឧ១៩៧្យសារ ដេច ឧច្ខេស្ យោភិ សន្ទិរិហារិកោន មចិតព្វំ ឧស្សុក្តាំ វា ភាតព្វំ ត់ ត្ត ព្យា នុមជ្ឈាយក្សាជ្រជំ មខ្យេមាត់ ស- \mathfrak{e} ತರದ್ಭರಿಯನ್ನು ಹೆಗ್ಗೆ ಗಡಕ್ಕಿ $\mathfrak{g}^{(\mathfrak{g})}$ \mathfrak{e} ಕರ್ಮಾಗಿಯ. ាំកែខ ៧៨៩ញុំ ១ស្_{ពី}គ្នាំ វ កានព្ំ គិន្តិ ខុ **ខា** ឧឧជាណភា ខ្មុំ រដ្ឋលេខាន្ទ ខ្មុំ រដ្ឋេខខ_{ុំ ។} ភាដ-ត់ សម្បារិត្តតំ សម្បារិត្តតំ រដេតឲ្ំ ឧ ខ អច្ចិច្នេ ငးေ႔ ဝန္တန္းမွာ ၈ ဇ နင္းျက္ မႀငံေ ၅ မွာင္ရွိမ်ဳိး

o ឱ. រដិតពុំ ។ ៤ ឱ. រដុំគ្លេស ។

មហាទន្ទក: ១បដ្យាយវត្ត

«ក្ដេចន័យកម្មភ្នំ ដែលសង្ឃបានធ្វើដល់**«ប**ដ្បាយ់ហើយ សទ្ធិវិហារិក តែវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដោយគិតថា ធ្វើដូចម្ដេចហ្នឹ ឲ្យឧបជ្ឈាយបេសអញ លោក $\left[v \left(\hat{n}_{n}^{\dagger} \hat{n}_{n}^{\prime} v^{\prime} v^{\prime} + \hat{n}_{n}^{\prime} \hat{n}_{n}^{\prime} \hat{n}_{n}^{\prime} v^{\prime} \right) + v \left[v \left(\hat{n}_{n}^{\dagger} \hat{n}_{n}^{\prime} \hat{n}_{n$ គួរដល់កំរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម សង្ឃគប្បីរមាចកម្មនោះចេញ (ដោយ ស្រល់) ។ ចើចវីវរបស់ « ចជ្យាយ៍គរួរនឹងលាង សុទ្ធវិហាវិក ត្រវលាង ថ្ងូត្រវ ធ្វើនូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដោយគិតថា ធ្វើដូចម្ដេច នឹងឲ្យគេលាងចំវែរ វបស់ ឧបជ្ឈាយ៍ បើចីវអបស់ ឧបជ្ឈាយ៍គួរធ្វើ (មានប៉ះដេវជាដើម) សទ្ធិ-វិហារិកគប្បីធ្វើប្រគេន ឬត្រូវធ្វើសេចក្តី១លំ១ឃដោយគិតថា ធ្វើមេចហ្ន នឹងឲ្យគេធ្វើចីវៈច្រគេន « ចជ្ឈាយ៍ (របស់អញ) ចើគ្រឿងជែលក់របស់ ឧបជ្ឈយ៍គរចំអិន សន្ទិវិហារិកគប្បីចំអិនប្រគេន ឬតែវធ្វើសេចក្តីទូល-ទ្វាយថា ធ្វើម្តេចហ្គុំ ជនណាមួយគេនឹងចំអនទឹកជ្រលក់ប្រគេនទបជ្ឈាយ៍ ចេចវររបស់ឧបជ្ឈយ៍គួរជ្រលក់ សទ្ធិវិហារិកគប្បីជ្រលក់ ឬត្រូវធ្វើសេចក្ដី ទូលទ្វាយថា ធ្វើម្ដេចហ្គុំ ជនណាមួយគប្បីដែលក់ចវិវរបស់ទូបជ្ឈាយ៍ កាលនឹងដែលក់ចីវវត្រវ៉ែប្រែត្រព្យប់ដែលក់ឲ្យសព្វល្អ បើដំណក់ទឹកមិន **ពន់ដាច់ទេ សទ្ធិវិហារិកមិ**នត្រូវចៀសចេញទៅឡើយ ។ សទ្ធិវិហារិកមិន បាន ប្រាប់ ឧបជ្ឈាយ៍ មិន ត្រូវឲ្យបាត្រដល់ភិក្ខុពួកៗ៖ (ភិក្ខុដែលមិន ត្រូវនឹង

វិនយចិដិកេ មហាវិក្តោ

ပေးရွာ အခႏဏ္ ေ ၿခာင္မရွ္ ပေးရွာ ပင်းခွုပေး-ဆေးကွော ဝ ေပါက္မွေလာ္ျပဳကို အေဆာက္ခဲ့ ၁ ေပါက္မွေလာ္ျပဳကို ပောင်းကျွနာတို့ **င** သါက**ွေး**ကျွ ပော်ကွောေးက အေးကွော င រាយជំណាំ ឧធ្វា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ក្រោម ដោយ នេះ ក្រោយ នេះ ក្រោយ នេះ ក្រោយ នេះ ပါကင္မေျ ပ်ာက်၌ ကေနာ္ပံု ေပါကင္ေျပ်ာက်၌ ကော-វាបេត្ត ន ឯកច្សុប្រ ៤៤៣៤ឡា ភាគព្រោ ខ စည္းသည္။ အသင္းသည္ကိုင္ငံ အေလးကို ေတြကိုင္ငံကို အသင္းသည္။ បញ្ជាស់ម លោធ បោធញ្ញំ ឧ ឯក ទ្វោ បញ្ជាស់ម លោ អាខាតញោ ខ វាយក់ជា ចំណាំខាខោ ចូលរួមលោ ខ ឯកច្ចេជ ចំណ្ហាទា គោ នីសារបេត ញោ ។ ជ ឧបជ្ឈាយ អជាបុច្ចា ភាមោ ប៉ុស្មែតព្វោ ឧ សុសានំ កង្គព្វំ ឧ ឧ៌សា មក្តាមិត្យា ។ ស េ ឧ ឧ ម ជ្ជា យោ កំលា នោ យោធិ យាជីវ ខ្មដ្ឋាត់ត្វោ ដ្រោនក្ស អាកមេត់ពុន្តិ ។

ឧបជ្ឈយវត្ត់ និដ្ឋិតំ ។

វិសយចិដិត មហវិត្ត

•បដ្យាយ់) ទេ មិនត្រវទទួលយកបាត្ររបស់ភិក្ខុពួក ១៖ ទេ មិនត្រវិទ្យុបីវរ ដល់កក្តពុកខ្វះ ទេ មិន ត្រូវទទួលយកចវអបស់កក្តពុកខ្វះ ទេ គ្រឿង៍បរិក្ខារដល់ភិក្ខុពួក ១១៖ ទេ មិនត្រវទទួលយកគ្រឿងបរិក្ខាររបស់ភិក្ខុ ពុក្ខខុះ មិន ត្រូវកោរសកដល់កក្តុពុក្ខខុះ មិន ត្រូវឲ្យកិត្តពុក្ខខុះកោរសក ឲ្យទេ មិន ត្រីវៈធ្វើបរិកម្មដល់ភិក្ខុពួកខ្លះទេ មិន ត្រីវិញ៉ាំងកិក្ខុកខ្លះឲ្យធ្វើបរិ-កម្មេ មិនត្រូវធ្វើសេចក្តី១ល់១ឃេច មេដល់កិត្តពួក១៖ខេ មិនត្រូវញ៉ាំងកិត្ ពួក ១៖ ឲ្យធ្វើសេច ក្នុខ សុខា យប មើ ១ ន ទេ មិន ត្រៃវធ្វើជាបញ្ជាសមណៈ នៃកិក្ខ ពួក ១៖ ខេ មិន ត្រូវយកកក្តុពួក ១៖ ជាបញ្ជូសមណៈ ខេ មិន ត្រូវនាយកបណ្ឌ-មកឲ្យទេ ។ សទ្ធិវិហារិកមិនបានលាទ្ខុជញ្ជាយ៍ មិនត្រូវចូលទៅកាន់ស្រុក ษิธิโลไเศ การไตก_ับกรเจ មិន ត្រូវចៀសចេញទៅកាន់ទិស ទ្បើយ ។ បើឧបជ្ឈាយមានជម្ងឺ សត្វវិហារិកត្រវបម្រើអស់មួយជីវិត ត្រវ វន់់ចាំ ត្រាតែ ខេបជ្ឈាយ៍ ចេញ ចាកអា ពាធ (គឺ ត្រូវ (ទំាជម៉ឺ្ដរាបទាល់ជា) ។

ចប់ ១បង្ឈាយវិត្ត ។

មហាទត្តកេ សទ្ធិវិហារិកវត្ត

(៨៤) ឧបជ្ឈាយនេ ភិក្ខុ។ សន្ទំបែកកម្ពុំ ស-គ្នាវត្តិតទំ ១ ត ត្រាយំ សញ្ជាវត្តមា ១ ឧបៈខ្លាយេធ ភិក្ខុវេ សន្ទិវិហាវិកោ សន្តហេតញ្ចោ អនុក្តហេតញ្ចោ នុធ្លេសែន យុជ្ជប្លាយ និវានេន អនុសាសនិយា ។ សចេ ឧទ៩្ឈាយស្ប ខត្តោ យោតិ សន្ធិវិហាវិកាស្ប បត្តោ ជ ហោត៌ ឧបជ្ឈាយេឧ សច្ចុំវិហាវិកាស្ប បត្តោ ឧតេញ ឧស្សុក្តាំ វា ភាគព្វំ កិច្ឆិ ខុ ទោ សន្ធិវិហា-រិកស្ប ខត្តោ ទុខ្យុជ្ជិយេថាតំ ស េ ទុខជ្ឈាយស្ប ចំរាំ យោតិ សន្ទំវិហាវិកាស្ប ចំរាំ ន ហោតិ ឧបជ្ឈ-យេជ សន្ទំវិហាវិកស្ប ខឺវ៉ា ខាត់ព្វំ ឧស្បុក្ក៍ វា តាតឲ្យំ គាំខ្លំ ឧ ទោ សខ្វុំវិហាកែស្បូ ចីរាំ ឧប្បន្លឹ-យេដាត៌ សចេ ឧបជ្ឈាយស្ប បរិក្ខាហេ ហោត៌ សន្ធិ-វិហាវិកាស្ប ខវិក្សារោ ន ហោតិ ឧបជ្ឈាយេន សន្ធិវិ-ហារិកាស្ប បរិក្ខារោ ជាតព្វោ ឧស្បុក្កាំ វា កាតព្វ ក់ន្តិ នុ ទោ សន្ទិវិហាវិកស្ប បរិក្ខាហេ ឧប្បន្លិយេ-៩)តំ ។ សចេ សន្ធិវិហារិកោ កំលានោ ហោត់ កាល (x,y) នដ្ឋាយ(0) ឧត្តកដ្ឋ ឧាត្យំ មុខោឧកំ

ទ វុឌ្ឍយាតិថិ ជាហ៊ៅ ទិស្សតិ ។

មហាខត្តកៈ សទ្ធិវិហាវិកវត្ត

(៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃប្រែត្រិត្តឲ្យស្រែលល្អនឹង សទ្ធិវិហារិក 😗 ឯការដែលប្រព្រឹត្តឲ្យស្រល់ស្គន៍ងសទ្ធិវិហារិកនោះ (ដូច សេចក្តីត ទៅនេះ) ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្វា យ ឧបជ្ឈា យ៍ ត្រូវស ្ត្រែះ (ត្រូវទំនុក-ប់រុង្ស ត្រូវអនុគ្រោះ (អាណិតអាសូរ) សទ្ធិវិហារិកដោយការបង្រៀនបាលី ដោយអដ្ឋភថា (ពន្យល់ខ្លះសេចក្តីខែចាល់) ដោយឲ្យដម្បន្ទាន (ដោយ សេចក្តីពន្យល់ការខុសត្រវជាមុន) ដោយពាក្យ [មៀនប្រដៅ (ដោយពាក្ស រំលឹកដាស់ គឿនរឿយៗ)។ បើទុបជ្ឈាយ៍មានធា្រត សទ្ធិវិហាវិកគ្មានជា្រត ် ရြန္မပည္သာ ယ်ေဖြေသုံး ခြန္းမြန္မည္တြင္း (ေတြ ထြန္းမြန္မာ) များခ်ိန္ေတြ ကို ឧបជ្ឈយ៍តែវធ្វេសចក្តីទូលទ្ធាយថា ធ្វេទ្ធេញសន្តិវិហាវិកនឹងមានធ្វេត្ បើទបជ្ឈាយ៍មានចីវរ សទ្ធិវិហាវិកគ្មានចីវរ ត្រូវទបជ្ឈាយ៍ឲ្យចីវរទៅសទ្ធិវិ ហារិក ((\vec{v}) ရာလံခွးផង) မျိုង (နှေါ် ေရပည္သာ ယ် ခြံး (ဆို လေစနီခွလ်-វ្វាយថា ចីtរេបស់សន្ទិវិហាវិកគហ្វីកើតឡើងដូបម្ដេចm្ម បើឧបដ្បាយ៍មាន [a]ង៍បរិក្ខារ សទ្ធិវិហារកគ្មាន[a]ង៍បរិក្ខារ [a]ង៍បរិក្ខារ [a]ង៍ប-វិត្តារទៅសន្ទិវិហាវិក (ប្រើប្រាស់ខ្លះផង)ម្យ៉ាងទៀតឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវធ្វើសេច-ត្តីខ្វល់ខ្វាយថា គ្រឿង៍បរិក្ខាររបស់សន្ធិវិហាវិកគប្បីកើតឡើងដោយទទាយ ដ្ចម្ដេចហ្គុំ ។ បើសទ្ធិវិហារិកឈឺ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវៃក្រោកពី[ពឹកឲ្យឈើសួន

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

ឧាត្វ អាសន៍ បញ្ហាបេត្យំ ស េ ហេតុ ហោតិ ភាជនំ ដៅត្វា យាកុ ឧបនាមេតេព្វា យាកុំ ប៉ិតស្ប ឧឧក ឧត្វា ភាជន ខេដិក្តហេត្វា និច កាត្វា សាពុកាំ អប់រិ-ឃុំសុខេត្ត ដៅត្វ ខដ្ឋិសាមេត្វ សុខ្វិរិហាកែម៉ូ ជ្រួនេ អសន់ ឧន្ទរិតពុំ សចេ សោ នេសោ ឧក្សាទោ យោត៌ សោ ខេសេ សម្មត្តិតព្វោ ។ សចេ សន្ទិវិហាវិកោ តាម បុរិសិត្តាមោ មោះតិ និក្សន់ ខាត់ព្យុំ បដ្ឋិវិ-សន់ បដ្ឋស្រាតឲ្យ ភាយពន្ធំ ជាតឲ្យ សកុណា កាត្យ សផ្យាជិយោ ខាត់ញា នៅត្បា បត្តោ សុធម-កោ^(១) ឧត្តេញ ឯត្តាវតា ឧវត្តិស្បូតិតិ អស់ ខេញ្ញា-បេត្ត ទា នេះឧត់ មានបីឋ មានក្សាក់ នុបនិត្តិ-ចិត្ត បច្ចុស្ស បត្តីវាំ បដ្ឋលោតគំ្ បដ៏ធិ្ឋស្ថ ឧាត្យុំ និក្សន់ បដ្តស្រាត្យុំ ។ ស េ ច័ក់ សិន្ទ្ တော် မှတုန်း ရယော ရဲဆားဗနာ၅ ဒ င ရယော ငြိုင်္ဂ န်နတ်ချော် စိုကို လိတ်ကျော် စိုကို လိတော့ရှင် စေရှာရိုလိ

១ សោទពោធិបិ ជាហៅ ទិស្សគិ ។

វិនយបឹជក មហាវគ្គ

ឲ្យទឹកលុបមុខ ក្រាលអាសនៈបើមានបប**រ** ត្រវ**ទ្**បជ្ឈាយ៍លាង**កាដន៍ហើយ** ដាក់បបរឲ្យទៅ កាលសទ្ធិវិហារិកដែលឈឺនោះហុតទឹកបបររួចហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ តែវហុចទឹកឲ្យ រួចទទួលឃកកាជន៍មកវិញដោយស្រួលបុលកុំ ឲ្យទង្គីបទង្គក**េត្**យរួចលាងរៀបទុកដាក់ឲ្យល្អ កាលបើសទ្ធិវិហារិក**េ**ក្រាក ចេញ ហើយ ឧបជ្ឈាយ៍តែវរើអាសនៈ ចេញ បើកន្វែងនោះ ស្មោក គ្រាក **ទ**បដ្បាយ៍ត្រវៈជោសកន្លែងនោះចេញ ។ បើសទ្ធិវិហាវិកមាន[ជាថ្នានឹងចូល ទៅកាន់ស្រុក ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវឲ្យស្បង់សម្រាប់ស្វៀកទៅ ខទួល**យកស្បង់** បន្ទាស់នោះមកវិញ ត្រូវឲ្យកាយពន្ធគឺវត្តពន្ធចង្កេះ ត្រូវជម្រត្តសង្ឃាដិជា ពីរជាន់ ហើយសឹមឲ្យ ត្រវលា ឪពុ ត្រដែលមានទឹក ចេញ ហើយសឹមឲ្យ ឧបដ្យាយ៍ ត្រូវគិតថា សន្ទិវិហាកែមុខដានឹង ត្រឡប់មកវិញ នៅពេលស្មើនេះ ហើយក្រាលអាសន:បម្រង់ទុកឲ្យ ត្រូវជំភល់ទឹកលង់ជើង តាំងសម្រាប់ sងជើងនឹងក្បឿងសម្រាប់ដូតដើង $^{(z)}$ ត្រាវក្រោកឡើងទៅទទួលបាត្រនឹង ចីវរ ត្រវិទ្យស្បន៍សម្រាប់ផ្ទាស់ ហើយទទួលយកស្បន៍ដែលស្នៀតមក $\hat{m{j}}$ ញ ។ បើចីវរសើមដោយញើស ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវសំដិលចីវរក្ខង៍កំដៅថ្ងៃ $m{o}$ សែបភ ម្យ៉ាងទៀតកុំខុកចីវរក្នុងក៏ដៅថ្ងៃយូរពេក ត្រវបត់ចីវរ (យកមកខុក)

បានដល់តាំងសម្រាប់:ងដើងដែលលាងរួចហើយ គឺតាំងហ្នាក់ខាងលើ ឯញ្ជឿងសម្រាប់ដូត
 ដើងនោះបានដល់វត្ថុសម្រាប់ដូតដើងដែលគេមិនគ្រូវិការណង គឺរបស់អ្វីដែលគេសម្រាប់ដូត ។

មហាខន្ធកេ សទ្ធិវិហាវិកវត្តំ

ဆက် နေကါးအေတဲ့ ရွေးမှု မှာပေးသည် ဆေ အေးမျို မွှားဆို អយោស៊ីតិ**ងកោកេសាយពន្**ខំកាត់ព្វំ។ សចេ ខំណ្ហា ទា តោ ហោត់ សន្ធិវិហារិកោ ខ ភុញ្ជុំ ភុកា ទេ ហោត់ နေဒဏ္ဍ စိုယ္စ္ကားက နေရာက္ေဆးမော့ မခွိနိတာနီကေ တင်းလာင ပုဋ်ရာကော့ ရှာရားကြီး ရခက် နေရှာ ပရို ပည်း. ក្តេញត្វា និច កាត្វា សាជុក អព្ទាឃុំសន្តេខ នៅត្វា រោឌឃុំ ឃុំ ដំណាំ ដូខា គេឌ ខេ ដំ ហើ ပေးရွာ မိနပ်ာရကော မရှစ်ကို မိုက္ခေါ်စရာ မရှိ မိုက္ခေါ်ပေးရွှင មញ្ទុំ ។ សេដ្ឋាច្ចុំ ។ សាមស្នា បន្ថោ ខ្ទុំ ចិត្តេញ ខ ಆ ಕರ್ಣಿಯು ಹಾರು ಹಿಡ್ಡು ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಾಣ್ಯ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಟ್ ឧទ្ទេក ស្រុក ស្រុក ខ្ពុំ ម្នេស្ទិស សូម្មេក សង្គេក ចីយុស្ ជ ចិយ្យ ប្ដូ ប្រព័ធិ៍ ស ខេត្តិ ខាខេត្ត ខ្លួយ មេខា ខេត្ត កា ប៉ារំ ជំគ្នាំបំតាញ់ សន្ធាំហាកែម្តំ ជ្រួត អសជ ឧទ្ធាត់ ទ ខេត្ត ខេ មេនទ្វំ សខេ សោ នេសោ ឧត្ថាទោ ហោត់ សោ នេសោ សម្មុជ្ជិតត្វោ ។ សចេ សធ្វិវិហាវិកោ ឧហាយិតុកាមោ

មហាខុត្តកៈ សទ្ធិវិហាវិកវត្ត

កាលបើឧបជ្ឈាយ៍បត់ចីវែ ត្រវប់ផ្ញើសជាយចីវេទ្យលើសពីគ្នាប្រមាណ ៤ ៣០ ហើយសឹមបត់ចីវរដោយគិតថា កុំឲ្យជាក់ផ្គត់ចីវរពាក់កណ្ដាល ឡើយ ហើយដាក់វត្តពន្ធចង្កេះក្នុងផតចេវ**វចុះ ។** បើអាហាវបិណ្ឌ**ជា**ត មាន ហើយ សទ្ធិវិហាកៃត្រាវការនឹងធាន ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវិទ្យិក ហើយ ហុចអាហារបណ្ឌាជាតទៅឲ្យ ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រវស្សសិទ្ធិវិហារិកអំពីទឹកនាន សទ្ធិវិហារិកធាន់រួចហើយ ឧបដ្ឃាយ៍ត្រៃវិហុចទឹកឲ្យ ហើយទទួលយក ជា តែមកវិញ ដោយ ស្រួលបួលកុំឲ្យទង្គិចទង្គិក ឡើយ ហើយ**លា**ងឲ្យស្អាត រួចជូតទឹកឲ្យសត្តហើយ ត្រវហាលថ្ងៃជានមួយ (សបក ម្យ៉ាងទៀត មិន ត្រូវទុកបាត្រក្នុងកំដៅថ្ងៃយូរលេកទេ រួចត្រូវទុកជាក់បាត្រនឹងចីវរ កាល ដែលរៀបចំខុកដាក់បាត្រ ដៃម្ខាងចាប់បាត្រ ដៃម្ខាងស្វាបមើល ក្រោមគ្រែឬក្រោមតាំងហើយ សំមនុកដាក់បាត្រ ម្យ៉ាងទៀត មិន តែវទុកដាក់ជាត្រ លើទីដែលមិនសមគួ**រ**ទ្បើយ កាលដែលរៀបចំទុកដាក់ ចវរ ដៃម្ខាងចាប់ចវរ ដៃម្ខាងដូតស្បឿងចីវរ ថ្ងៃទ្រីវរ ហើយបត់ដាយ ភាឌី ណោះឲ្យជាផ្ទុមតភាឌី ណេះ (គឺបត់ចវីវជាពីវ) ហើយសឹមឲុក ដាក់ចវែរ កាលសទ្ធិវិហាវិកក្រោកឡើងហើយឧបជ្ឈាយ៍ត្រវរើមាសន ចេញ រៀបចំឲុកដាក់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់វង្ដើង ក្បឿង ស ទាប់ជូត ជើង ប្រសិនបើកន្លែងនោះស្មោកគ្រោក ដោយស មាម បជ្ឈាយ៍តែវៈជាសក់ខ្មែងនោះចេញ ។ បើសទ្ធិវិហារិកចង់ង្វែតទឹក

វិនយចិជិកេ មហា?វេត្តា

ರಾತ್ರ ಕರ್ಮ ಕರ್ಮಣಕ್ಕೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಮಿ ಕ ಸ್ಕ ರಸ್ಯಾಣಕೃತಿ ಕಾಣಕೀಯಾತ ಕಾರ್ತಿಕೆಯುತ್ತಿದ್ದು បដ៌យាខែតត្វំ ។ សចេ សន្ទឹវិហារិកោ ជន្លាឃាំ បវិសិ-តុកាមោ ហេត់ ចុណ្ឌ សុគ្នេតព្វំ មត្តិកា តេមេតព្វ ជន្តាយមើម អាខាយ កន្តា ជន្តាយមើម ឧត្វា ចីវ៉ា បដិក្សា ឯកមន្ត និក្ខាំបិនព្វំ ចូណ្ ខានព្វំ មន្តិកា ឧាត្យា ស ខេ ឧស្សហត់ ជេញឃាំ បរិសិត្យុំ ជញ្ឈាំ ប្បសុខ្មេខ មត្តិកាយ មុខ មក្តេត្យ បុតោ ខ បច្ចុតោ ខ ឧត្តមិនទៀ ឧទ្ធាណុ ឧស្សានធំ ខ ខេល មួយ មន់ គាំ ខដ្ឋ ភិស៊ីឌិតញ៉ូ ឧ ឧក ភិក្តុ អាស ៤ ឧ បដ៌ពា មោតញា ជណ្ឌម សន្ទុំហែរតែស្ប បរិកម្ម កាត់ព្ំ ជណ្ឌមរា ត្ថិក្នុម ្ដេជ ជំនា្ទ ឃុំ អាធាយ បុកតោ ខ បច្តាតា **ខ** បដ្ឋិញ ខេត្តា ដ្ឋាឃា ជិត្តាមិត្ត ំ នុខគោមិ សន្ទំពៃវា-តាស្បី ស្នេសគ្នំ សានល្ខំ ខណៈខេខ ឧកឧស ៤ខំខំបំ អត្តលោ កត្ត វោឧក កត្វា និវាសេត្វា សធ្វិវិហាកែស្ប កត្តាតា ឧឧក បមដ្ហិតឲ្យ និកសន់ ខាតឲ្យ សខ្លាដិ

វិសយចិជិក មហាវគ្គ

ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវបាត់បែងទឹកសម្រាប់ង្កួតឲ្យ បើសទ្ធិវិហាកែត្រែវការទឹក[ត-ជាក់ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រីវេចាត់បែងទឹកត្រជាក់ឲ្យ បើសទ្ធិវិហារិកត្រវការទឹក ក្តៅ ឧបជ្ឈយ៍តែវចាត់ចែងទឹកក្តៅឲ្យ ។ បើសទ្ធិវិហាវិកចង់ចូលទៅកាន់ រោងភ្លើង ឧបជ្ឈាយ់ត្រវស្សលំអិតស មាបង្កួតទឹកទុក ត្រវង្សើមដីស្អិតទុក រួចនាំយកតាំងសម្រាបរោងភ្លើង ហើយប្រគល់តាំងសម្រាប់រោងភ្លើងទៅ សត្វិហាវិក ស្រេចហើយទទួលយកចីវរមកទុកដាក់ដោយឡែក ហើយ ត្រវិទ្យ គ្រឿងលំអិត ត្រវិទ្យដីស្អិត ទៅសទ្ធិវិហាកែ បើឧបជ្ឈាយ៍អាចនឹង ចូលទៅកាន់រោងក្នេង (ផងបាន) គប្បីចូលទៅកាន់រោងក្នេងចុះ កាលនឹង ចូលទៅកានរោងភ្លេីង ត្រៃវយកដីស្អិតលាបមុខរួចបិទហុំន៍ពីខាងមុខខាន៍ ៅកាយ ហើយសឹមចូលទៅកាន់រោងភ្លើង មិនត្រវអង្គ័យ ច្រៀតចៀតពួក កិត្តហស់ មិនត្រៃវហាមពួកភិត្តខ្លួដោយអាសន: ឧបជ្ឈាយ៍ត្រែវធ្វើបរិកម្ ដល់សទ្ធវិហារិកក្នុងពេងភ្លេីង កាលនឹងចេញពីពេងភ្លេីងទៅ ត្រវនាំយក តាំងស (មាប់រោង ភ្លើង ចេញ ហើយបិទ ជាំងពីខាងមុខខាង (កាយ វុចសឹម ចេញពីរោងក្មេង សូម្បីក្នុងទឹកកិទ្ចជញ្ជាយ៍ត្រៃវ៉េត ធ្វេបវិកម្មដល់សទ្ធិ-វិហារិកដែរ កាលឧបជ្ឈាយ៍ង្កតរួច តែវេទ្បើងមកមុនហើយជុតកាយនៃ ១ន ឲ្យស្ងួតទឹកហើយស៊ីមស្វៀកស្បង់ រួច ត្រដ្ឋគូទឹកអំពីកាយបេស់សទ្ធិវិហា-រិកទៀត ហើយហុចស្បន់សម្រាប់ស្លៀក ហុចសង្ឃាជិទៅឲ្យសទ្ធិវិហារិក

មហាខត្តពេ សទ្ធិវិហារិកវត្ត់

ឧាភព្វ ជន្តាយមើប អែឧាយ មឋមភា អែកស្ពា អស្ន ဗဏ္ဏျဖေဆာက္ခံ မာေၾကန္ကို အေနကို အေနက ត៌ក្ខាំបំតញ្ចំ សន្ទឹរិហារិកោ ខាធីយេធ ឬខ្ញុំតញ្ចេ ។ យស្មឺ វិហា៤ សន្ទិវិហាវិតោ វិហៈនិ ស៤ សេ វិ-ហារោ ឧក្វាទោ ហោត់ សចេ ឧស្សមាត់ សោខេតព្វោ រុ**សារ មោខេទ័ច ឧភុត្** ឧឌ័ច្ស ចួលរួម វាមេច័ ធំក្តាំបំតញ់ ធំសីឧឧព្យច្ត្រាណៈ ធំហាត្វៃ ឯកមន្ត់ ធំក្តាំ-ပ်ဆက္ံ ကိုလ်ကော်မော့တင် ငိတင်္ကော မကာမရွိ င်ကွော်ပော်ဆက္တံ មញ្ជោ និចំ កាត្វា សាពុកាំ អប្បយ៌សន្តេន អសផ្ឃដ្ឋ-ន្តេជ ភាដខំដ្នំ និមាវិទ្ធា ឯភាមន្តំ និក្តិមិនព្រោ មីបំ **ជំខំ** គាត្យ សាពុគាំ អបវិឃុំសង្គេន អស់ខ្យុំដូន្ដេន តាវាដ្ឋាំដ្ឋំ ជុំហរុំត្វា ឯភាមជ្ញុំ ជុំត្នាំចំនាញ់ មញ្ជុម្រិចា-နေက င်တင်္ဂ ၅ အခန် ငို နှင့်နေတဲ့ အေဒါမလိုအော ជីហាវិត្យា ឯកមន្ត់ ឧិក្ខិបិតព្យោ អបស្បានដលក់ នឹ-ហាត្វៃ ឯកមន្ទំ ធំគ្នាចំនាញ់ កុម្មគ្គលោំ យថាបញ្ជា សល្វគ្គេត្តា នីហរិត្វា ឯកមន្ត្ត និក្ខាំបិនព្វំ សចេ វិហា-៤ សឆ្គានគំ ហោតិ ឧហ្វោកា បឋមំ ង្ហា៤ឥញ្វំ

មហាខន្នកៈ សទ្ធិវិហារិកវិត្ត

វួច ហើយត្រវនាំ យកតាំងសម្រាប់រោង ភ្លេងចេញមកហើយក្រាល អាសនៈ **ហំជាមុន ឧបជ**្ឈយ៍ត្រែវជំភល់ទឹកស ម្រាប់លាង ដើង គាំងស ម្រាប់**រ**ង ដើងនឹងក្រឿងសម្រាប់ជូតដើង ត្រវស្សសទ្ធិវិហារិកអំពីទឹកខាន់ ។ សទ្ធិ-វិហារិកនៅក្នុងវិហាវណា ថេវិហាវនោះស្មោកគ្រោក ថេ្ទបជ្ឈាយ៍អាច នឹងសំអាតបានគប្បីសំអាតវិហារនោះចេញ កាលនឹងសំអាតវិហារ ត្រវ នាំយកជាត្រនឹងចីវរចេញជាមុនទៅខុកក្នុងទីដឹសមគ្គរ (តវនាយកក(មាល សម្រាប់អង្គ័យទៅទុក ក្នុងខឹងសមគួរ ត្រូវនាំយកពួកនឹងខ្វេយទៅទុក ក្នុងទីដ៏សមគួរ ត្រវបន្ទាប់ គ្រិទ្យទាប កុំឲ្យត្រដុះនឹងផែនដី កុំឲ្យ «ង្គិចនឹងសន្ទះទារនឹង ក្របទាវ ហើយនាំយកចេញឲ្យស្រួលទៅទុកក្នុងទី ជំសមគួរ ត្របៃន្ទាបតាំងឲ្យទាប កុំឲ្យត្រដុះនឹងផែនដី កុំឲ្យទង្គិចទង្គឹក សន្ទះទ្វារនឹង កែបទ្វារ ហើយនាំយកចេញឲ្យ ស្រួលទៅទុកក្នុងទីដ៏សម គួរ ត្រវនាំយក ទៃនាប់គ្រែទៅទុក ក្នុងទីដ៏សមគួរ ត្រវនាំយកកន្ថោរ ទៅទុកក្នុងទីជ័លមគ្គរ ត្រូវនាំយកក្ដារស ម្រាបផ្នែកទៅទុក ក្នុងទីជ័សម គ្នរ គ្រឿងកម្រាលផែនដី ត្រវទ្ធបជ្ឈាយកំណត់ឲ្យលាក់ខ្មែងដែលគេ ក្រាលយ["]ងណា ហើយនាំយក ៧ (ក ក្នុង ខិជិសមគួរ បើក្នុងវិហារ មាន គ្រឿងស្មុកស្មាញ (មានសរសៃពីង៍ពាងជា ដើម) ត្រវៈពេស

ខែយបិជ័ព មហាវិគ្គោ

អាហេតស្វ៊ិតណ្ណភាតា បមដ្ឋិតព្វា សចេ កេត្របាំ-កម្មកត កំត្តិ កណ្ឌក់តា យោត់ ចោឌ្យក់ នេមេត្វា **ប៉ុន្សេត្យ ប**មជ្ជិ**តព្វា សចេ** កាន្សាស្លាក់តា ភូមិ កណ្ដ-គិតា ហោតិ ចោន្យគាំ តេមេត្វា ចន្បេត្វា មមជ្ជិតព្វា ស េ អភាតា ហោតិ ភូមិ ឧឧភោន បរិច្ឆោសេត្វា សម្មជ្ជិតព្វា មា វិហារោ រដេន ಇហញ៉ាត់ សង្ការំ វិចិនិ-ត្វា ឯកមន្តំ ជឌ្ឌេតព្វំ កុម្មត្តរណ៍ ជុំតាបេត្វា សោជេត្វា ၓ႞ၯၟ႞ၕႜႜႜႜႜၯၟႜႜႋႜႜႜႜႜၹၯႜႜႜႜႜႜၯၟႜႜႜႜႜၯၯႜၯႜႜႜၯၟႜႜႜၯႜၯၟႜႜႜၯၯႜႜႜၯၟႜ ប្បដ្ឋភានភា ឱ្យខេត្ត បមជ្ជិត្ត អតិហាវិត្ត យថា-ឋានេ ឋយេត្យា ខញ្ចោ និតាយេត្វា សោយេត្វា យប្បោ-ដេត្វា និចំ កាត្វា សាជុកាំ អចវិឃុំសន្តេន អសផ្បដ្ដ-ន្លេ**ន** ការដូចដ្ឋ អត្ថិសាវិត្យ យដាបញ្ជាត់ បញ្ហាបេតព្យោ ចីឋំ ង្គាមេត្វា សោខេត្វា មប្បោដេត្វា នីចំ កាត្វា សាពុគាំ អចវិឃុំសន្តេន អស់ផ្បដ្ឋខ្លែន ការដច់ដ្ឋំ អត់ហាត្វៃ យថាបញ្ជូត បញ្ហាបេតឲ្ំ ភិសិតិម្ដោហធំ ងតាខេត្វា សោឌត្វា ខខ្សោដេត្វា អតិហវិត្វា យថា-បញ្ជាត់ បញ្ហាបេតព្វំ និស័ឧឧប្បក្ខុត្តរណំ ជំតាបេត្វា

វិនយច់ដក មហាវិត្ត

អំពីពិតានចេញជាមុន ហើយត្រូវជូតសំអាតកន្លៀត (ឯងសន្ទឹកបង្គិច ថេ ជញ្ជាំងគេលាបដោយវង់ មានមន្ទួលសៅហ្មង់ ត្រវៃជលក់កំណាត់សំពត់ (គង់ទឹក) រួចពុតចេញ ហើយសឹមជូត បើទីដែលគេលាបដោយពណ៌ ស្មៅ មានមន្ទិលសៅហ្មង៍ ត្រូវផ្សេមកណាតសំពត់រួចពួកចេញ ជ្ញត បើទីដែលមិនបានលាបអ្វីទេ ត្រាវយកទឹកទៅប្រោះសិនហើយសឹម ណ្ដេសចេញ ត្រូវកំណត់ខុកក្នុងចិត្តថា វិហាវមិន ត្រូវឲ្យសោកគ្រោក ដោយធូលី ឡើយ ហើយ ប្រមូលសំរាមយក ទៅថាក់ បោលដោយឡែក គ្រឿងក ម្រាលផែនដីដែល ហាលវួច ហើយ ត្រវ គោះ រួចនាំយក ទៅក្រាលដូចដែលវិញ ឲ្រនាប់គ្រែដែលហាលរួចត្រវដ្ត ហើយនាំយកទៅទុកនៅទីដដែលវិញ គ្រែដែលហាល រួច ហើយដុសលាង គោះ រួច ហើយ ធ្វើឲ្យទាប ស្រកុំឲ្យ ត្រដុះនឹង ផែនដី កុំឲ្យទង្គិចទង្គកសន្ទុះទារនឹង[កបទ្វារហើយនាយកទៅរៀបទុកដាក់ ដូច ដែលវិញ តាំងដែលហាលរួច ហើយត្រូវ គោះ ហើយ ធ្វើឲ្យទាប សែលកុំឲ្យត្រដុះនឹងផែនដី កុំឲ្យទង្គិបទង្គឹកសន្ទះទាវនឹងកែបទ្វារហើយ នាយក ទៅរៀបទុកដាក់ដូចដែលវិញ ពួកនឹង ខ្វើយដែលហាលវួច ហើយ ត្រែវ គោះ រួចនាំយក ទៅក្រាលដូចដែលវិញ កម្រាលសម្រាប់អង្គួយ

មហា១ត្តូកេ សទ្ធិវិហាវិកវត្តិ

សោខេត្ត មញ្ជេះឧត្ត អភិបារិទ្ធា យដាបញ្ជាត់ បញ្ជា-មេត្តតំ ទេខាំធ្លាស្មេខេត្ត ខុងខ្លី ៦ អង្គសារ្ទិ យ៩ាឋា េ ឋមេត្រោ អមស្បេនដល់កំ ជិតាមេត្វា បទជ្ជុំត្វា អតិហាវិត្វា យថាឃានេ ឃាចតាំ ចត្ត-င်းကို င်းကွော်င်းရော် မရှိ င်းကွော်မေးရှင် ပေးကွောင បត្តំ កហេត្វា ឯកោធ ហេត្តេធ ហេដ្ឋាមញុំ វា ហេដ្ឋា-ចីប់ វា ចរាមសិត្តា ចត្តោ ឧិត្តិចិតព្វោ ឧ ច អឧន្ត្រ-တ်ရာလာ ကျွမ်းယာ ဗုံးရွာ စိုက္ခိုဗ်ရေးရွာ ဗီးကို စိုက္ခိုဗုံးရွာစ វា គេខ សង្គេខ ច័ក់ កហេត្វា វាគេខ សង្គេខ ច័ក់. សំ ក់ ច័កជ្លំ ក់ ចមផ្លិត្វា ចាកតា អន្តំ ជិកតា កោក កាត្វា ខ្លាំ និក្ខាំខិតព្វំ ។ ស ខេ បុរត្តិមា សាជា វាតា វាយឆ្លំ ឬត្តើមា វាតទានា ៩កោតព្វា ស េ បច្ចុំមា មាជា វាតា វាយន្តិ បច្ចិទា វាតទានា ៩គេតព្វា ស ខេ ជុទ្ធក សជា វាតា វាយ ្គ្និ ជុទ្ធក វាតទានា ಕೀಣಕ್ಕೂ ಕಾಣ ಜಹ್ಮಿಯ ಕುಮ ಗಿರಾ ಗಿರಾ ಗಿ ឧត្តិណា វាតទានា ៩កេតព្វា សចេ ស៊ីតភាលោ

មហាខត្តកៈ សទ្ធិវិហារិកវត្ថ

ដែលហាលរួចហើយ ត្រវគោះរួចនាំយកទៅក្រាលខុក ដុចដែលវិញ កន្តោរដែលហាលរួចហើយ ត្រូវដុតរួចនាំយកទៅទុក នៅទីដដែលវិញ ក្ដារសម្រាប់ផ្នែកដែលហាលរួចហើយ ត្រវដ្ដតហើយទាំយកទៅខុកនៅទី ដដែលវិញ ត្រូវទុកជាត្រទឹងច័វ៖ (ឲ្យល្អ) កាលនឹងខុកជាត្រ ដៃម្ខាងចាប់ បាត្រ ដៃម្ខាងស្លាប់ក្រោមគ្រែឬក្រោមតាំងមើលហើយសឹមទុកបាត្រ មិន តែវ**ុ**កបាត្រលើទីដែលមិនសមគួរឡើយ កាលនឹងទុកចីវរ ដៃម្ខាងចាប់ចីវរ ដៃម្ខាន៍ដូតស្បៀន៍ចីវិវឬខ្សែចីវិរ ហើយបត់ជាយទាន៍ណោះមកទាន៍ណេះ ឲ្យជាផ្នែសន រួចសឹមទុកចីវរចុះ ។ បើទ្យល់បក់ធ្លើមកពីទិសទាងកើត ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវបិទបង្កិចពីខាងកើត បើខ្យល់បក់ធ្លូលី មកពីទិសខាងទ្បិច ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រៃវបិទបង្កិចពីទាងទ្បិច បើទ្យល់បក់ធ្លើ មកពីទិសទាងជើង ត្រវបិទបង្គួចពីខា**ង**ជើង បើខ្យល់បក់ចូលមកពីទិសខាងត្បូង ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវបិទបង្ក្រច្ចទិសខាងត្បូង បើរដ្ឋត្រជាក់ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រែវបើកបង្ក្

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្នោ

យោឌិ ធិវ វានទានា វិធិនត្វា វត្តិ ៩គោ**នព្វា សុខេ** ឧណ្ណភាលេ យោតិ និក វាតចាស ៩កោតព្វា វត្តិ វ៉ាវ៉ាត់ញ ។ សខេ បរិវេណ៌ ឧក្សាចំ យោតិ បរិវេណ៌ សម្មជ្ជិតត្វំ សចេ កោដ្ឋកោ ឧក្វាមោ យោត៌ តោដ្ឋកោ សម្មជ្ជិនព្វោ សចេ ឧបដ្ឋានសាលា ឧក្សាទា យោទិ៍ ឧបដ្ឋានសាលា សម្មុជ្ជិតញ្វា សចេ អក្តិសាលា ខេណ្ឌ សេដ្ឋ សេស មាតិ មិន សេវា មាន ខេង ខេង ខេង ងយៀស យោឌ ជ្រឹយ្ដ មាន់ថ្មីឧសា មានេ សក្តុ ជ មោតិ ខាជ័យ ខុបដ្ឋាបេតព្ទំ ស ខេ បាកាជជ័យ ជ ហោតិ បរិភោជជ័យ ំ ឧបដ្ឋាបេតព្វំ សចេ អា**ច-**មេខកុទ្ធិយា ខុខកំ ន ហោតិ អាចមឧកុទ្ធិយា ន្ទុក់ អស់ញ៉ូនញ់ ។ ស េស ស្ទុំវិហាវិកស្បុ អន្តិ-រទូ ៩ឦឌី ឈេន ៩ឧជីបាលេខ ជិតយាមេខយ៉ោ វ៉ុបកាស បេនព្រោ ឧម្មគាថា វាស្ប ភានព្វា ស ខេ មខ្ញុំរូឈរួយមា ឃុយៈជុំ ៩៧ខ្ញុំ ឈេង ៩៦៥២៣៤ រួយខេឌ្មុំ រូបេស ឧឌុម្ ឌគីមេព ឯការិ មាឌណិ ស ខេ សខ្លុំវិហាវិតាស្ប ឧិឌ្និកតំ ជុញ្ជំ ហោត៌

វិនយចិជិក មហាវិគ្គ

ក្នុងវេលថ្ងៃ ត្រូវបិទបង្គិចក្នុងវេលាយប បើដ្រូវក្ដៅ ១បជ្ឈាយ៍ត្រវបិទ បង្គុចក្នុងវេលថ្ងៃ ត្រូវបើកបង្គុចក្នុងវេលយបវិញ ។ បើទីបរវេណស្មោក. គ្រោកមិនអ្នក ឧបជ្ឈាយ៍ត្រែវ ជោសហិវេណ ចេញ បើបន្ទុប ស្មោកគ្រោក មិនស្អាត ត្រៃវៈជោសបន្ទូបចេញ បើរោងសម្រាប់ធានមិនស្អាត ត្រែវៈជោស រោងស ម្រាប់ធាន់ចេញ បើរោងភ្លើងស្មោកគ្រោក ត្រូវបោសរោងភ្លើងចេញ បើបង្គ័នស្មោតគ្រោត ត្រូវប្រាសសំអាតបង្គ័ន់ បើគ្មានទឹកសម្រាប់ទាន ត្រៅជុំកល់ទឹកសម្រាប់ខាន់ បើគ្មានទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ត្រៅជុំកល់ទឹក សម្រាប់ ប្រើប្រាស់ បើទឹកក្នុងក្នុមសម្រាប់លាងអាចមន៍គ្មាន ខេ ត្រូវបាក់ ទឹកទៅក្**ង៍**ក្មុមសម្រាប់លាង៍អាចមន៍ ។ បើសទ្ធិវិហារិកមានសេចក្ដី អផ្សត ឧបជ្ឈយ៍ត្រូវនាំ ចៀសចេញទៅតំសាន្តដោយ១្ខឯឪ ឬប្រើគេឲ្យ នាំចៀសចេញទៅកំសាន្តក៏បាន ឬត្រូវធ្វើធម្មកថាដល់សន្ទិវិហារិកនោះ បើ សទ្ធិវិហារិកមានសេចក្តីសង្ស័យកើតឡើង ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវបន្ទោបង៍ដោយ ខ្លួនឯង ឬរកគេឲ្យជួយបន្ទោបង់កំណុន ឬត្រូវធ្វើធម្មកឋាដល់សន្ធិវិហារិក នោះ បើសេចក្តីយល់ទុសកើតឡើងដល់សទ្ធិវិហារិក ឧបដ្ឋាយ៍ត្រវដោះ

មហាខន្តពេ សទ្ធិវិហារិកវត្ត់

មេជុវព្រះបាន រូក្សេខអង្គំ រូក្សេខអង្គំ ឌតីមខេដ្ មុខាវិ ទោឌស្វា ។ សនេ សន្ទំព្រប្យខោ ជាជតិ ងឡាចចោ យោទំ បរិវាសារយោ ឧបដ្ឋាយេខ ឧស្សត់ ភាគព្វំ តាំធ្លុំ ឧ ទោ សធ័្យ សង្ទុំវិហាវិតាស្បូ បរិវាសំ ឧឧយ្យា-ត់ សចេ សន្ទំវិហារិកោ មូលាយ បដិតាស្បានយោ **ហោត់** ឧបជ*្*យលេខ ឧស្សុក្កា កាត់ព្លុំ កិច្ចិ ឆ្ ខោ ကျော်များ အရှိနီတာနီ၏ မှလာယ ဗဆို၏ကျော်နှာ ကျော សន្ទឹរិចារាកែតា មានគ្នាយោ យោត៌ ១១៩្យាយេន ရေညက် ကားကွံ က်င္ရဲ့ ရ (၈) မ(ရွိ) မင္ဒိုကား-តាសា គេខ៩ ខនេយ្យិ មនេ មនិ្សាយមួយ មយៈ ខ ខោ មញ្ជើ មន្ទំរួលរួង មមេជាជាង ៤ មាន សឡើ សន្ទំរួសរយៈមេ ឃុំ យន្ទ័យ ខេត្ត အဋ္ဌធីយំ វា ធិយស្ប៉ូ វា ពញាជនីយំ វា មឌិ*ម*រណើ-លំ ។ ឧយុខព្ឌល់ ។ ឧពស្សាយនេ ឧស្សាត្ត ភាគព្វំ က်ိဳ ရှိ ေျခာ လမ်္ကေျ လမ္ဖေါ်တာကြာ ကျွေ ေရး-បយុ ្រាស់ មេ ក្រុម ក្ម ក្រុម ក

មហាខន្ធកៈ សទ្ធិវិហាវិកវត្ត

ស្រាយ (ពន្យល់) ដោយ១នឯង ឬប្រើគេឲ្យជួយដោ**ះស្រាយ (ពន្យល់**ឲ្យ លះទំដ្ឋិនោះចេញ) ក៏បាន ឬតែវធ្វើធម្មកថាដល់សទិវិហារិកនោះ ។ បើ សទ្ធវិហាកេត្រវគុរកាបត្តគួរនឹងចូលបរវាស ១បជ្ឈាយ៍ត្រូវធ្វេះសចក្តីខ្វល់ ទ្វាយថា សង្ឃគួរឲ្យបរិវាសដល់សទ្ធិវិហារិកដោយ៖ជុាយដូចមេចញ់ បើ សទ្ធិវិហាកែគួរដល់កំរិយាទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវធ្វេសចក្តីខ្ពស់ខ្មាយថា សង្ឃគប្បីទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ចំពោះសទ្ធិវិហាកែដោយខ្មាយដូចមេចញ្ចុំ បើសទ្ធិវិហារិកគួរដល់មានត្ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវៃ គ្នេះសចក្តីទូលទ្វាយថា សង្ឃគប្បីឲ្យមានត្តដល់**សទ្ធិវិហារិក** ដោយឧច្ចាយដូចម្ដេចហ្មុំ បើសន្ធិវិហារិកគួរដល់អញ្ជានកម្ម ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវ ធ្វើសេចក្តីខ្វិលខ្វាយថា សង្ឃគប្បីធ្វើអញនកម្មចំពោះសន្តវិហារិកដោយ ឧបុរយដ្ឋាមេចហ្ ។ បើសង្ឃចង់ធ្វេកម្មគឺ តដ្ឋនិយកម្មក និយស្យកម្មគ បញ្ជាជនយកម្មភ្ជ បដ្តិសារណ៍យកម្មភ្ជ ខុរក្ខបន័យកម្មភ្ជ ដល់សទ្ធវិហា-រិក ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវៃធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃកុំគប្បីធ្វើកម្មប្អគប្បីបង្គោន សៅដើម្បីកម្មស្រាលដល់សទ្ធវិហារិកដោយឧទ្យាយដូចម្ដេចហ្មុំ បើជាកម្មគឺ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ပေးကြို့ လေးမွဴးရွှင့် အေးမွှို့ အေးမှုိ့ ကို လေးလုံးကို ဗေးကျာ-ದಶ್ಯ ಭ ದಕ್ಷಳು ಭ ಭ ಚಿತ್ರವಣ್ಣ ಭ ಕದ್ದು-យេខ ខុស្ត្រំ ភាគព្វំ គិត្តិ ខុ ខោ សខ្លុំហោរិភោ ស់ម្នារ៉ាត្តេយ្យ លោម ទាគេយ្យ ខេត្តារំ វត្តេយ្យ សង្ហែ ္ ေဆ့ရီ ဝင္ရရိန္႔ျမွယ္ပါန္း ေနာင္မႈကြန္ေနာ္ပို ត្ស យេវុឌធ្វំ ឈេង ៩ឧជ្ជាៈ ៤៦ មន្ទ្ទំឌធ្វំ វារុ ដោយព្រស់តំ ឧស្បុក្ ។ ភាតព្ កំធំ នុ ទោ សន្ទំព្រៃស្នង និធ្យេសាធា មាន សន្ទំព្រះ-ស្សា ខ្លុំ មានឆ្នំ ណេឌ ៩ឧជ្ជាពេខ មាន្ទឹងឆ្នំ សុំ ភពយា្រម្ម នមា្រម្ម ប្រ ខានេធំ ឃុំ ថៃ ខ ខេ សន្ធិវិហាវិកស្ប ខ័រ កាយែជាតិ សខេ សន្ធិវិហាវិ-កស្បី ដេច ឧច្ខង្សំ ឈេង ៤ឧជ្ហាលេខ មេច្ឆឹ-តេញំ ឃុំ ម ខេយ្យស័ត៌ ឧស្សុក្កំ វ ភាគញ់ ក់ត្តិ ្នេ ទោ សន្ធិវិហាវិតស្ប ដេធំ បចិយេថាតិ **សចេ** សខ្ញុំវិហាវិកាស្ប ខ្លុំ ដេកត្វ មោតិ ឧបស្លាយេន អាចិត្តិតត្វ ឃុំ ជជយ្យស់តំ ឧស្សុគ្គា ជ កាត់ត្វ គិត្តិ

វិនយចិដិក មហាវិត្ត

តដ្ឋនិយកមក និយស្សកម្មក បញ្ជាជនិយកម្មក បដ្តិសារណ៍យកម្មក ឧក្រេមន័យកម្មភ្នំ សង្ឃថានធ្វើដល់សន្ធិវិហារិកនោះរួច**ទៅហើយ** \mathbf{e} \mathbf{v} \mathbf{u} \mathbf{u} ប្រព័ត្តដោយប្រពេធប្បីសម្របរោម (កុំប្រកែប្រកាន់) គប្បីប្រព័ត្តវត្ត គរក្នុងការប្រើន្ទចេញអំពីអាបត្តិ សង្ឃគប្បីម្រោបន្ទាក់ម្មនោះ ។ បើចីវិវ របស់សទ្ធវិហារិកគួរនិងលាង ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវ (ពុបថា អ្នកឯងគប្បីលាង យាងនេះ ឬគប្បីធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយថា ច័រររបស់សទ្ធិវិហារិកគួរនឹង លាងដូចម្ដេច $\overset{+}{o}$ បើចីវររបស់សន្ធិវិហារិកគួរនឹងធ្វើ (មានដេរប៉ះជាដើម) ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវ ជ្រប់ថា អ្នកគប្បីធ្វើយ៉ាងខេះ ឬត្រូវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា ចីវរបេសសទ្ធិវិហារិកគួរនិងធ្វើដោយឧទ្ធាយដូចម្ដេចហ្នំ បើគ្រឿងជែលក វបសសទ្ធវិហារិកគួរនឹងចំអិន ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវ (ពុបថា អ្នកឯង៍ត្រូវចំអិន ្រឿងដែលក់យ៉ាងនេះ ឬត្រៃវៈធ្វើសេចក្តី១ល់១១យថា គ្រឿងដែល**ក់** tបសសន្ធិវិហារិកគួរន៍ង៍ចំអិនដោយlphaជាយដូចម្ដេចហ្ $\stackrel{+}{}$ បើចីវែរបសសន្ធិវិ-ហារិកគួរនឹង ដែលក់ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវ ជ្រប់ថា អ្នកគប្បីដែលក់ចីវៃបែបនេះ ឬត្រូវធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយថា ចីវររបស់សទ្ធិវិហាវិកគួរនឹងជែលក់ដោយ នុ ទោ សន្ទុំវិហាកែស្ប ចីអំ ដើយ ៩៦និ ចីអំ ដេ ស្ត្រ សា ពុ កាំ សម្ប៉ាវត្តកាំ សម្ប៉ាវត្តកាំ ដេ កាំ និ ច អច្ចិច្នេ ដេ បេ បញ្ជាំ ទេ សម្ប៉ាវត្តកាំ ពេ សម្តិវិហាកិកា កំណាល យោគិ យាវជីវ ឧបដ្ឋានញោ វដ្ឋានស្ប អាកមេនព្វន្និ ។

សទ្ធិវិហារិកវត្តំ និដ្ឋិត៌ ។

មហាវត្តា: ចណាមកថា

ឧទាយដូចម្ដេច ញ្នំ កាល បើជែល ក់ច័រ ត្រូវ ជែល ក់ដោយ បែត្រឡប់ឲ្យ សព្វស្មើល្អ ប្រសិន បើដំណ ក់ទឹក ស្រក់មិន ទាន់អស់ ឧបជ្ឈា យ៍កុំអាល ដើរ ចេញ ។ បើសទ្ធិវិហារិកមានជម្ងឺ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវថែទាំអស់មួយជីវិត ត្រូវ វង្គចាំលុះ តែដាជម្ងឺ ។

ចច់ សទ្ធិរិហារិកវគ្គ ។

(៤៣) សម័យនោះឯឪ ពួកសទ្ធិវិហារិកមិនចុនប្រព្រឹត្តល្អ (គឺ
មិនបានយកចិត្តឲុកដាក់) នឹងឧបជ្ឈាយ៍ទាំងឡាយខ្សើយ ។ កិត្តទាំង
ទ្បាយណាមានសេចក្តី (ធ្វាចាតិច ។ បេ ។ កិត្តទាំងនោះពោលទោស
គិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកសទ្ធិវិហារិកមិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តល្អនឹង
ឧបជ្ឈាយ៍សោះ ។ គ្រានោះ កិត្តទាំងនោះបានក្រាបខូលសេចក្តីទុំះចំពោះ
ពេះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ (១៨គ្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្ត
ទាំងឡាយ បានព្រថា ពួកសទ្ធិវិហារិកមិនបានប្រព្រឹត្តល្អនឹងឧបជ្ឈាយ៍
ពិតមែនឬ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបខូលថា សូមឲ្ងជ៍ព្រះមេត្តា (ធ្វាស
ពិតមែនឬ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបខូលថា សូមឲ្ងជ៍ព្រះមេត្តា (ធ្វាស
ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានដោត (១៨បន្ទោសថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួក
សទ្ធិវិហារិកមិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តល្អនឹងឧបជ្ឈាយ៍
បុណ្យ (១៨បន្ទោសហើយ (១៨បន្ទាសថា វូប្បតាស់ហៅកិត្តទាំងខ្យាយ ហ្វាក

វិសយុបិជិពេ មហាវង្គោ

៩ឧឌ្យភាគ្និ ខ មាគាំង្គ្រឹងឆ្នំ លោ ខ មាគិរុងើកា សេចត្ត ឧយុជមស្ត្រិ ។ នៅ^(ទ) សម្បាត្តិ ។ ភក់-តោ ស្នមត្ត ភាពេចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ಗಳಾ ನೆಗ್ಗೆ ಪ್ರಥಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಾಣ ಕೃಷ್ಣ ಗಾಯ -ខេះត្យា បណៈខេម៌ តឆ្លំ ។ មាយ៉ាព បដិក្តាម៉ឺតំ វា ជីហា គេ បត្តីវាធ្លុំ វា ឆាហំ គហ ឧបដ្ឋាគញាត់ វ កា យេជ វិញា មេតិ វាថាយ វិញា មេតិ កា យេជ វាសាយ វិញ្ញារបត់ បណាម៌តោ បោកតំ សផ្ទុំវិហាវិកោ ជ កាលេខ វិសាសេទ ន វាសេយ វិសាសេទ ន កាយេជ វាចាយ វិញ្ញាមេតិ ជ មះឃាមិនោ **មោាត៌** សខ្លុំវិហារ៍គោតិ ។ តេជ ទោ ២ជ សមយេជ សខ្លុំវិ-ហាក់កា បណាម៌តា ឧ ១មាបេខ្លិ ។ កក់តោ វាត-មត្ត អារោច្រសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ១មាប្រតុន្តិ ។

ពេ នៅ សម្មាវត្តន្តឹតិបិ បាហេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិតិក មហាវិត្ត

មក (នៃបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ សន្ធិវិហារិកមិនគួរនឹងមិន (ប-ព្រឹត្តលុន្ធិងឧបជ្ឈាយ៍ ខេ កិត្តណាដែលមិន ប្រែត្រឹត្តលុន្ធិងឧបជ្ឈាយ៍ ត្រូវ អាបត្តិទុក្ខដ ។ ពុកសុទ្ធវិហារិកទាំង៍នោះក៏នៅតែមិនប្រព័ត្តលក្នុង e.បជ្ឈាយ៍ដដែល ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជានកាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះដំ មាន ព្រះកាគ ។ ទើបព្រះអង្គ (និមនុញ្ញាតថា ម្នាលកិក្ខាទាំងឡាយ តថាគិតអនុញាត្ឲ្យឧបជ្ឈាយ៍បណ្ដេញសុទ្ធិវិហារិក ដែលមិនបានប្រែព្រឹត្ត ល្អ ចេញ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រវបណ្ដេញសន្ធិវិហារិក យ៉ាង៍នេះ គឺទបជ្ឈាយ៍បញ្ហាក់ឲ្យជំងឺដោយកាយ បញ្ហាក់ឲ្យជំងឺដោ**យ** វាចាឬទាំងកាយទាំងវាចាថា អញបណ្ដេញអ្នកឯងឥឡូវនេះក្ដី ថាអ្នកឯងកុំ ចូលមកក្នុងទីនេះក្ដី ថាអក្ខាងថ្ងៃនាយកប្បតិនឹងចីវរបេសអកទៅក្ដី ខ្លួន អញអ្នកឯងមិន ត្រវមកបម្រើទេក្តី (យាង៍នេះហៅថា) ឧបដ្បាយ៍បណ្តេញ សទ្ធវិហាវិក (បើ) ឧបជ្ឈាយ៍មិនជានបញ្ជាក់ឲ្យដឹងដោយកាយ ឬ ដោយវាហ ឬទាំងកាយទាំងវាហ (យាង៍ នេះ ហៅថា) ឧបជ្ឈាល់មិនចាន បណ្ដេញសទ្ធវិហារិកទេ ។ សម័យនោះ ពួកសទ្ធវិហារិកដែលឧបជ្ឈយ៍ បានបណ្ដេញចេញហើយក៏មិនជានឲ្យឧបជ្ឈាយ៍អត់ ពេសឲ្យវិញ $\hat{\sigma}_{\hat{q}}$ ទាំងឡាយថាន $\int_{0}^{\infty} m \sigma_{\hat{q}} \sigma$ ដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យ

ដែលមន្ត ដូរមិន ហោត

ដោះ ១មាមេឆ្នំ ។ ភក់គោ ឯភមគ្គំ អាពេបសុំ ។ ន ភិក្ខាវ បណាមិតេខ ន ១១បេតព្វោ យោ ន ខុសពេណា មានខ្ញុំ នេះ នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត សមយោជ ជួបជ្ឈាយា ១មាច្ចិយមាខា ជ ១មគ្គិ ។ ភាការ ខោស ស្ត្រ មា មាន ស្ត្រ ស្ត្ ទម់តុធ្នំ ។ នៅ ទមត្ថ ។ សច្ចុំហៃរ៉ាកា បក្តមត្ថិច រិស្មន្ទ័ ត់តំយេសចំ សឌ្មន៍ ។ ភេយា ឯនមត្ ភាពេរ ស្នេំ ។ ឧ ភិក្ខាវេ ១មាបិយមា ខេន ឧ ១មិនត្វ យោ ឧ ១មេយ្យ អាមត្តិ ឧក្ណាដស្សាតិ ។

ពួកសទ្ធិហែរិកសុបឲ្យ១បផ្លាយ់អត់ទោសឲ្យមាន ។ ពួកសទ្ធិហែរិកនៅ តែមិនបានសុមឲ្យឧបជ្ឈាយ់អត់ទោសឲ្យឡើយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ**បាន** ក្រាបទូលសេចក្តីខ្លះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះ**ភាគ** ។ ព្រះអង្គិ (ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាល់កិក្ខុទាំងឡាយ សទ្ធិហោះកដែលឧបជ្ឈាយ៍បណ្ដេញចេញទៅហើយ មិនគួវនឹងមិនសុមឲ្យឧបដ្យាយ៍អត់ ទោសឲ្យទេ សន្ធិវិហាវិកណាមួយមិន បានសុមឲ្យឧបជ្ឈាយ់អត់ ទោសឲ្យ ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ ។ គ្រា នោះឯង៍ ពួក ទបដ្យាយ៍ កាលបើសទ្ធិវិហារិកទៅសូមខមាទោសវិញ ត៏មិន*ព្រមអ***ដ** ទោសឲ្យទ្បើយ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយបានក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ-មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅអនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យឧបដ្យាយ៍អត់ទោសដល់សទ្ធិវិហារិក ។ ឧបដ្ឋាយ៍ទាំងនោះ ក៏មិន ត្រមអត់ ទោសឲ្យឡើយ ។ ឯពួកសទ្ធិវិហារិករត់ចេញទៅខ្វះ ស៊ិក ចេញ ទៅ ១៖ រត់ចូលពួកត្យយុទ្ធ៖ ។ ភក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្នុន្ទះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រឹបញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បា**យ** កាលបើសន្ធិវិហារិក មកសូម**ាមាលោស ឧ**បជ្ឈាយ៍ត្រីវតែអត់**ទោសឲ្យ** (បើ) ១០ជ្យាយ៍ណាមួយមិនអត់ ទោសឲ្យ ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្ស ។

នៃយប់ដីកេ មហាវិគ្គោ

[៤៤] នេះ៩ သေ ឧធ ភាពលោខ ជឧជុប្រាយ ភាគាំ-វត្ត បណាមេត្ត អសម្បានធំ ឧ បណាមេត្ត ។ ភក-វាតោ ឃានមត្តំ អារោច្រស់ ។ ១ គំគ្នាវេ សម្បាត់ នោ ប-ហោរ ខេស្ស ដែល ខេសាខេល្យ មានដ្ឋ ខ័យក្នុកវិវិ ខ ខ ក្នុក្សា អសម្បាត់ត្រោះ ឧ ឧហារៈមេតុក្សោ យោ ឧ ឧហា-មេយ្យ អាចត្តិ ឧុត្តា៩ស្ប ។ ចញ្ច្រាំ ភិក្ខាប អង្គេចាំ សមដ្ឋាកតោ សន្ទឹរិហារិកោ ខណាមេនញ្វេ ឧបដ្ឋា-យម្តុំ សត្ថិមត្ត ចេម យោតិ សាតិមត្តោ ចសាធោ យោតិ ជាជមត្តា ហ៊ី ហោតិ នាជមត្តោ ការ**វេ ហេតិ នាជិ**-មត្ថា ភាវនា យោត៌ ៩មេហ៍ ទោ តិក្ខុវេ មញ្ចូលផ្ដេហ៍ សមញ្ញក សេខ្លុំវិហារិកោ បណា**មេនញេ ។ បញ្ចប់** ត់ក្ខាប់ អផ្តេញ សមញ្ញាស់តោ សធ្វាវិហាវិកោ ន មណា-មេន ញោ ១១៩ ្ជាយម្ដុំ អឌិមត្ត <mark>បេម ហោតិ អឌិមត្</mark>តេ

វិនយប៊ីដក មហាវត្ត

(៨៤) សម័យនោះឯឪ ពួក១បដ្យាយ៍បណ្ដេញសុទ្ធិវិហាវិកដែល ប្រព័ត្តល្អចេញ មិនឲ្យឧបល្គេញសទ្ធិវិហារិកដែលប្រព្រឹត្តភាក្រក់ចេញ ទ្បើយ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ[កាបទូលសេខភិន្ទះចំពោះ[ពេះដ៏មាន[ពេះភាគ ។ ពែះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា មាលភិត្តទាំងទ្បាយ សទ្ធវិហាវិកដែល (ប ព្រឹត្តល្អ ւတိဏ နတင်္ချာဏ်မီးနှေ ခြေးပေးလှူ ရွားစေရား ေ (ပေ) နတင်္ချာဏ်ကာ မွေတ បណ្ដេញចេញ ត្រាវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ចំណែកខាងសទ្ធិរិ-ហាវិកដែល ប្រព័ត្តអាត្រក់ ឧបជ្ឈាយ៍ ត្រវតែបណ្ដេញ ចេញថាន (បើ) eបជ្ឈាយ៍ណាមួយមិនបណ្ដេញចេញ ទេ ត្រាវអាបត្តិទុក្ខដ ។ មាលកិក្ខ ទាំងទ្យាយ សទ្ធិវិហាវិកដែលប្រកបដោយអង្គថ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រវៅត បណ្ដេញចេញបាន (ឯអន្ន៩នោះ) គឺសត្ថិវិហារិកមិនបាន ស្រុក្រញុំ ទេបជ្ឈាយ៍ដោយពិត ១ មិនមានសេចក្តីដែះថ្កាដោយពិត ១ មិនមាន សេចក្តីអៀន ភាសដោយពិត ១ មិនមានសេចក្តីគោវពដោយពិត ១ មិន មានការ**ចំរើនកាវ**នា ដោយពិត ១ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បកបដោយអង្គ័ ៥ នេះឯង៍ហើយ ឧបជ្ឈាយ៍ត្រៃវតែបណ្ដេញចេញ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ សទ្ធិវិហារិតដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ (នោះ) **६**បជ្ឈាយ៍មិនត្រែវបណ្ដេញចេញទេ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺសទ្ធិវិហារិក មានសេចក្តីស្រែឲ្យញាំ ទបដ្បាយ៍ដោយពិត ១ មានសេចក្តីដែះថ្វាដោយ

មហា?ត្តកេ បញ្ច បណាមង្កាតិ

មេខាត់ អឌិមត្តា ភាវល មេខាត់ ៩មេ ទៅ ទោ ភិក្ខាវេ មញ្-បង្គើហិ សមគ្នាក់តោ សន្ទឹវិហាវិកោ ន បណាមេ-តេញ ។ បញ្ចាំ គិគ្គាវ អង្គេបាំ សមស្នាក់គោ សម្តីវិហារ៍-កោ អល់ មណាមេតុំ ឧបជ្ឈយម្តុំ ជាជិមត្តំ មេមំ មោ-តំ ភាជ៌មត្តោ បសាធោ យោតំ ភាជ៌មត្តា ហ៊ាំ ហោត់ សេឌ៌មត្តោ ការរាំ ហោតិ សេឌ៌មត្តា ភាវស ហោតិ ៩-មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ មេញ្ហង្គេ័ហ៌ សមឆ្មាក់គោ សធ្វឹំ-ហារិកោ អល់ បណាមេតុំ ។ បញ្ចូលិ គិគ្គាឋ អង្គេ៍ហិ សមញ្ជាតា សធ្វីវិហាកែតា ឆាល់ បណាមេតុំ ឧប៩៣-យម្លំ អជ៌មត្តំ ខេមំ ហោតិ អជ៌មត្តោ ចសានោ ហោតិ អឌិមត្ថា ហ៊ី ហោតិ អឌិមត្ថោ ការវេ ហោតិ អឌិមត្តា ကေးက ကောင်း ရေးမေးကို ကောင်းကို အောင်းမေးကို အောင်းမေးကိ ក តេ មន្ទំរិហាក្រៃ សហ ឧហាខេត់ ។ ឧហុហិ អំឡាប់ អស្តេស៉ា សមញ្ញក់តំ សម្លឺវិហាវ៉ៃកំ អប្បាណ-មេណ្ឌ ១៩៤្បាយ សាតិសារេ មោតិ មហាមេន្តោ មហាទន្ធកៈ សទ្ធិវិហាវិកប្រកបដោយអង្គ ៩ យ៉ាងគួរឡានបង្ហាយបណ្ដេញចេញ

ពិត ១ មានសេចក្តីអៀន១ ស:ដាយពិត ១ មានសេចក្តីគោរពដោយពិត ១ មានការឲ្យនៃកាវនា ដោយពិត ១ ម្នាលក់ក្ខាង់ឡោយ សទ្ធិវិហា-វិក ប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯងហើយ ឧបជ្ឈាយ៍មិន ត្រវបណ្ដេញចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ សទ្ធិវិហាវិកប្រកបដោយអង្គ ៤ គួរឲ្យ ទបជ្ឈាយ៍បណ្ដេញចេញ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺសទ្ធវិហាវិកគ្មានសេចក្ដីស្រ-ទ្យាញ់ទបជ្ឈាយ់ដោយពិត១ ត្មានសេចក្ដីដែះថ្ងាដោយពិត១ គ្មានសេចក្ដី អៀនភាសដោយពិត ១ គ្មានសេចក្តីគោវពេដោយពិត ១ គ្មានកាវ ចំរើនកាវនាដោយពិត១ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ សន្ទិវិហារិក(បកប ដោយអង្គ័ទាំង៩ នេះ គួរឲ្យទុបជ្ឈាយ៍បណ្ដេញ ចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ សទ្ធវិហារិកប្រកបដោយអង្គ៩ «បដ្បាយ៍មិនគួរបណ្ដេញចេញ ទ្បើយ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺសទ្ធវិហាវិកមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ទបដ្បាយ៍ ដោយពិត១ មានសេចក្តីដែះថ្នាដោយពិត១ មានសេចក្តីអៀនភាស ដោយពិត១ មានសេចក្តីគោរពដោយពិត១ មានការចំរើនកាវនា ដោយពិត១ មាលភិត្តទាំងទ្វាយ សទ្ធិវិហារិក ប្រកបដោយអង្គទាំង៩ នេះ ទេបដ្បាយ៍មនគូវបណ្ដេញចេញទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទេបដ្បាយ៍ កាលមិនបណ្ដេញសទ្ធិវិហារិកដែលប្រកបដោយអង្គ៩ (ចំណែកខាង១ុស) ន៍ង៍មាន គោស (គីត្រាវអាបត្តិមិនទាន) បើ១បជ្ឈាយ៍ បេញទេ

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

អនតិសាពេ ហោត៌ ឧបជ្ជាយថ្កី ខានិមត្តិ បេម៉ ហោត៌ លាឌ៌មត្តោ មសានោ មោតិ នាឌិមត្ថា ហ៊ីរី មោតិ ជាជំមត្តោ ការរង ហោតិ នាជំមត្តា ភាវនា មោតិ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ បញ្ហស្ដេហ៍ សមញ្ជាក់តំ សច្ចុំវិ-សារ្យ អព្យាណាមេនើ ៩ឧជ្ជាពោ មាន្យមារ ឈេង បណាមេន្តោ អនតិសារោ យោត៌ ។ បញ្ចាំ ភិក្ខុវេ អង្គេមាំ សមញ្ជាត់ សធ្វិវិហារិគាំ បណាមេឡោ ឧបជ្ឈៈ យោ សាត៌សារោ យោត៌ អព្យណាមេខ្មោ អន្តសារោ ហោតិ ឧបជ្ឈយម្តី អជ៌មត្តិ បេទំ ហោតិ អជ៌មត្តោ មសាធា ហោតិ អជ៌មត្តា ហ៊ាំ ហោតិ អជ៌មត្តោ ការវោ ហោះត៌ អជ៌មត្ថា ភាវជា បោះតិ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខាវេ បញ្-ហៃផ្តេមាំ សមញ្ញាក់ទាំ សង្វាវិហាវិកាំ បណាមេន្តោ ឧបវ្យា-យោះ សានិសារេ យោត៌ អច្បាណាមេខ្ពោ អនតិសារេ យោត់តំ ។

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

បណ្ដេញសត្ថិហារិកដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះចេញ ចិនមានទោស ្រេ (ឯអង្គ៥នោះ) គឺសទ្ធិវិហារិកគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ «បជ្ឈាយ៍ដោយ ពិត ១ គ្មានសេចក្តី ជែះថ្នាដោយពិត ១ គ្មានសេចក្តីអៀន១សដោយពិត ១ គ្មានសេចក្តីគោរពដោយពិត១ គ្មានការចំរើនកាវទា ដោយពិត ១ ម្នាលកិក្ខទាំងទ្យាយ ឧបជ្ឈាយ៍មិនបណ្ដេញសន្ទិវិហារិកដែលប្រកបដោយ អង្គ៩ នេះឯង នឹងមានទោស (បើ) ឧបជ្យាយ៍ថានបណ្ដេញសទ្ធិហារិក ដែល ប្រកបដោយអង្គី៥ នេះឯង គឺមិនមាន ទោស ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ឧបដ្យាយ៍បណ្ដេញសទ្ធិវិហារិក ដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ (ចំណែកវាជ[តែវ) នឹងមានទោសមិនវាន (បើ) ឧបជ្ឈាយ៍មិនជាន បណ្ដេញសទ្ធិវិហារិកដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះចេញ ខេ មិនមានទោស ເອ (អង្គ៥ នោះ) គឺសទ្ធិវិហារិកមានសេចក្តីស្រុក្រ ញ់ «បជ្ឈ្ឈ៍ដោយ ពិត ១ មានសេចក្តីដែះថ្នាដោយពិត ១ មានសេចក្តីអៀន ខាសដោយពិត ១ មានសេចក្តីគោរពដោយពិត ១ មា**នការចំរើនកាវនា** ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឧបដ្បាយ៍បណ្ដេញសន្ទិវិហារិកដែលប្រកបដោយ អង្គទាំង ៩ នេះឯង នឹងមាន ទោសមិនទាន (បើ) ឧបជ្យាយ៍មិនបាន បណ្ដេញសត្ថិហារិក ដែលប្រកបដោយអង្គទាំង៥ នេះទេ មិនមាន ទោសទេ ។

មហាទន្តកេ អញ្ញាតរញ្ជាហ្មណវត្ថុ

(៨៨) ភេះ ទោ បន សមយេន អញទារា ကြည်းဟေသ_(စ) မွာမီး ဒေရရာရှိနေတဲ့ စေးရှိရှိ ကာင္း ရ မွ ភិក្ខុ ជ ៩ជួំ ឬ ចព្វាជេតុំ ។ សោ ភិក្ខុសុ ចព្វជ្ជុំ អ-೧೪೩೮ ಕ್ರೀಳು ಈಮಿಗ್ನ ಬೀಖ ಕಟೀಯು ಕವಿಗ್ಯು-ប្បណ្តាកាជាតោ ជមជ៌សជ្ជតកត្តោ ។ អធ្ចុសា ទោ ភកវា န်း ကြေးပွာ့လက် ကိုးကို လွှစ် ဒုဂ္ဂလ္ကို ဒုပ္ပြလ္လုပ္ပြုလွှာ့ ကောင်းကို ដមនិសន្តតកត្តំ និស្វាន ភិក្តា អមន្តេស៍ កាំខ្មុ (ទា សោ मुक्रीत धिर्घाल्य स्थाप प्रीक्ष द्वाल्य दवीली-ប្បឈ្នាកាជាតោ ជមជ៌សជ្ជភាត់ ។ ឯសោ ភាធ្ល ကြားတွေးလကာ အိုက္ကို ရေမောက္လွန်းရှာ ဗေရာင္ထိ ဟာဇ် အို အိုက္ကို ರ ಕ್ಟ್ರೈಸ್ ದಮೀದ್ಯ ಭಾ ಕ್ರಹ್ಮಿಸ್ ದಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಟಲಾ ឃុំមោ ហំសេ ខំសំហោ ខំពិហើពិហើយ យុង-ជំសន្តតតត្តាត់ ។ អ៥ទោ ភកវា ភិក្តា អាមន្តេស៊

១ អញ្ញូតរោ រាធោ តាម ព្រាហ្មណោតិ អម្លាក់ យេត្តកេ ខិស្សតិ ។ តព្វណ្ណ តាដ៏កាយម្ប៉ តំ តាម យាកដំ ហោតិ ។ យស្មា បន អញ្ញុតរស់ខ្លេន អនិយមេ កតេ តាម វត្តព្វំ ន ហោតិ តាមេ វា វុត្តេ អនិយមោ កត្តព្វេ ន ហោតិ ជស្មា រាធោ តាមាតិ បាប់ទ្យ អត់រកេន្តិ ទង្គព្វំ ។ ឥតរយា អញ្ញុតរស់ខ្មោ ន រាជ័យ្យ អខុសា ខោ ភគវា រាធ់ ព្រាហ្មណន្តិ ២ វត្តព្វំ រាជ័យ្យ អយម្បន ១. ម. យេត្តកេ អនុវត្តិត្វា សោធិតោតិ វេទិតព្វោ ។

មហាខន្ធកៈ រឿងព្រាហ្មណ៍ 🤉 ភាក់

(៤៤) សម័យនោះឯង មាន ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ទានចូលទៅកេញ្តក់ក្តុ ហេយសូមផស ។ ពួកកុម្មិន ប្រាប់នឹងបំបូស ព្រាហ្មណ៍នោះឡើយ ។ ព្រហ្មណ៍នោះកាលបើមិនបានផ្តស់ក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុហើយ ក៏ទៅជា ស្គាំងស្គមមានសម្បុរអាក្រក់ កើតកេខលឿងស្កេកស្គាំងលេចសរសេរវាម នៅខ្លួន ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ (ទង់បានទតទៅឃើញ ព្រាហ្មរណ៍នោះ ស្គាំងស្គមមានសម្បុរអាក្រិក កើតពេទលឿងស្កេកស្ទាំងលេចសរសៃរវាម នៅខ្លួន (ដូច្នោះ) លុះ ទ្រង់ទេតឃើញ ហើយក៏ទ្រង់ ត្រាស់ ហៅពួកកិត្តមក ស្ទូរថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឯ[៣ហ្មណ៍នោះបានជាស្គាំងស្គមមាន ដោយហេតុអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ព្រាហ្មណ៍ នុះជានចូលមករកពួកភិក្ខុ ហើយអង្វរសូមផ្ទុស ពួកភិក្ខុមិន ជ្រុក្ខា ទឹងបំបូស ព្រាហ្មណ៍ នោះ ឡើយ ព្រាហ្មណ៍ នោះ កាល បើមិនជានផ្នុស ក្នុងសំណាក់ពួកក្តុលើយ ក៏ទៅជាស្ថាំងស្គមមានសម្បុរអាក្រក់ កើត រោគលឿងស្រុកស្ដាំងលេចសរសៃរវាមនៅខ្លួន ។ វេលានោះឯ**ង** ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ហៅពួកកិត្តមក ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្ត

វិនយបិដិពេ មហាវិវឌ្គា

ကောင္းက နိန္း ဆေပး ကြည္လသပ္ မႊို့ကား មាន្ត្រ ។ រារុ មាន មាលា មារុជទើ ងឧរខំ វាឧ-ឧប្រេខ អស់ សោ ឧទើ ឧទវា យលិយទារិ អឌ្មុឃុំ សហម៉ូត ។ គឺ បន គុំ សារប៉ុត្ត តស្ប ព្រាហ្មាណស្ប អជ៌ការំ សស៊េន៍ ។ ឥជ មេ ភៈខ្លេ សេ ព្រាហ្មណោ រាជភា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត က် နေဖွဲ့ (ទោ អល់ ភឌ្ណេ សក្ស ព្រាហ្មាណស្បូ អធិការំ ស្សាន្ទ្ទ ។ សាខុ សាខុ សាខ្មែត គាត់ព្យា សា សម្ដេត អប្បារិស ភាគមេនៃលេ ភេពពិ តំ សម្ដែត ត់ (៣ញ្ឈាំ បញ្ជាដេហ៍ ឧបសម្បាធលើតិ ។ ភះដាហំ ង ខេត្ត ស្រាល់ ហ្សាខេត្ត ៩ឧភាគិប្ខេត្ត ឯង ងនុ ទោ កក្ស ឯតស្មឺ ធិលាធ ឯតស្មឺ បការាណ ជម្មឺ គេថ

វិនយចិជក មហាវគ្គ

ទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ហ្គ្មីអាចរលឹកឃើញអធិការៈ(គុណ)របស់ [ភាហ្មណ៍ នោះបាន ។ កាលបើព្រះអង្គ (ទង់សូវយ៉ីងនេះហើយ ព្រះសារីបុគ្គដ៏មាន អាយុក៏បានពោលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះកាគថា សូម[ខង់ព្រះមេត្ត ្រេត្ត ខ្ញុំ ព្រះអង្គ (អាច) រលឹកនូវអធិកាវៈ (គុណ) របស់ព្រាហ្មណ៍នោះ បាន ។ (ទង់ ត្រាស់ស្កាទៀតថា ម្នាលសារីបុត្ត អ្នកឯងវេលិកអធិការ: (គុណ)របស់(ញាញណ៍នោះជានយ៉ាងដុចម្ដេច។ ព្រះសារីបុត្តទូលថា សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជ្រុស កាលខ្ញុំព្រះអង្គ ទៅចិណ្ឌូ ជាតក្នុង ក្រង់**ក**ដគឺ៖នេះ ព្រា ហ្ម ណ៍នោះបានប្រើគេទ្យប្រគេនចង្កាន់មួយវែក សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា ្ត្រេស <u>ខ</u>្ញុំ ទ្រះអង្គវលឹក**ធាន**នូវអធិការៈ(គុណ)របស់ទ្រា ហ្មណ៍នោះប៉ុណ្ណេះ ឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ត្រាស់ថា នៃសារីបុត្ត ពាក្យដែលអ្នកពោល មកនេះ ប្រពៃណាស់ នៃសារីបុត្ត ធម្មតាពួកសប្បុរសរមែងជាអ្នកកត្តា កតវេន^(๑)ពិត ម្នាលសារីបុត្ត បើដុំ ច្រះចូរអ្កឲ្យបព្វជ្ជានឹង _ឧបសម្បទាដ្ឋា ព្រាហ្មណ៍នោះ ។ ព្រះសារីបុត្តគ្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា េប្រាស ខ្ញុំ ត្រះអង្គ័នឹងត្រូវឲ្យបញ្ចជ្ជានឹង «បសម្បទ ដល់ ត្រាហ្មណ៍ នោះ ដ្ចមេ្តខាសា ។ ក្រោះនិទាននេះដំណើវនេះ ព្រះជីមានព្រះភាគ (ខង់ធ្វើ

ಜಾತ್ರಾ ಸ್ಟ್ರ್ ಕಾರಣ್ಣಿಸ್ ಟು ಸು ಸ್ಟ್ರೌಗ ರಟು ಇಲಾ ಸ. ្រោឌម ខេហ្ ឧបសម្បធា អនុញាធា តាហំ អន់ូតក្ដេ បដ់ក្និចាម៌ អនុជានាម៉ ភិក្ខាប ញត្តិចតុត្តេន កម្មេន ဒေဝက္၏ငွ₍₎₎ ၅,ယော် ဝဇ မွန္လို႔ ဒင်္ဂကေဆါ၊ဗေဆးယော် ព្យុឌ្គេន ភិក្ខុនា បដ្តិពលេខ សង្ហៀ ញាប្រេងញោ សុ-ហោឌ ដេ មទើ មច្រើ មក្ មុខសាគេ មុខសាឧមារិ ႀကံ္ျသ နံဂန္ႀည္သႏၵးမည္တ_(၉) ႕ ကဋ္ မႏိုုမ္း ဂေဆီယက္နဲ့ မားကိုးပါ မူဆီသာနဲ့ ဗဂမာရပါအကေါ မူဆီသီး-မေဒ နင္းျက္သြင္ ၈ ၅၄၈ ဆိုမွဳ ၈ က်ကာဆံ မေ ឧទ្ទេស សុខ្សា អណ្តុំ មុខ្សាស មុខ្សាមមរិវិសាល មាន ឋឧភាគាំង នេះយ៉ោ ។ ភាឡើំ មុខ្ទុំ មិនភាគ វិ န္းဆီးေျခ ေ ဒဂ္ျပီ၊ကေ ေ ႕ က က ပ်ပါက က်ေျပး ခ ခန္ មុនិសិតមាវិ ៩ឧមាត្យិនា មុនិសិគេថ ៩ឧជ្យិកោច មោ

o ន. ឧបសម្បាទេតុំ ។ ៤ ១បសម្បទប្រទេតិថិ ៣មៅ ។

មហា?ន្ធកៈ ឧបសម្បកដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាបា

ន្ទវដ្ឋភ្នំភាស់ ស្នា ស្នាស់ ស្នាស់ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្នាស់ ស្ ទ្**បសម្បទា ណា ដែល**តថាគត់បានអនុញាតដោយ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ ត្រែសរណគមន៍រុចហើយ ចាប់ដើមពីថ្ងៃះទៅតថាគត់ឃាត់នូវឧបសម្ប-ទានោះវិញ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ឥឡូវតថាគតអនុញាត់នូវ១បសម្បទា ដោយញាតិបត្តកម្ម គឺកម្មានញាតិជាគំរប់៤វិញ មាលកិក្ខាធិនទ្វាយ សង្ឃ/តវិឲ្យទុបសម្បទាបែបយ៉ាង៍នេះ ភិក្ខុអ្នកធ្លាស ប្រតិពល ត្រវៈផ្លៀន សង្ឃថា បញ្ជិត្តព្រះគម្ពងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់១ ដ្បិតឈ្មោះ នេះជា lphaបសម្បទា បេត្ត: $^{(0)}$ បេស លោកដ៍មានអាយុ ឈ្មោះនេះ។ បេកម្មមាន កាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃលើយ សង្ឃគប្បីញ៉ាំង «បសម្បទបេក្ខៈឈ្មោះ ေးဧးဌေးဌာနေတက္ခမ္းက $^{()_{oldsymbol{\omega}})}$ ေဆးထမားေတြးေလး:ေလာ္ေနးေဆာ္ရတည္ခုိင္ငံ ចុះ ។ ពាក្យនេះជាពាក្យផ្ទៅន៍សង្ឃ (ឲ្យជ្រាប) ។ បតិ(តិ(ពិះគម្ពែងសង្ឃ ដ៏ចំរើន សូម[ពះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឈ្មោះនេះជាឧបសម្បទបេក្ខ:របស់ លោកដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ។ ឥឡូវសង្ឃ ញ៉ាំង ឈ្មោះនេះឲ្យបានឧប. សម្បទដោយមាន ព្រះថេវ:ឈ្មោះ នេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ៗ ឯការញ៉ាំង៏ ឈ្មោះ ဲးေႏြးေဌာင္မွာ ေနေတည္ကမ႑မွာ ေၾကထား ေတြးေလာ္းေလာ္ေၾက မွာ ေတြေၾက គិរូដល់លេកដ៏មានអាយុអង្គីណា លោកដ៏មានអាយុអង្គីនោះគប្បីសៀម

១ សាមណេរដែលត្រូវបួសជាភិក្ខុភាវ: ។ ៤ ឲ្យដល់គូវគុណឮដំខាងលើ គឺបានសម្រេច ជាភិក្ខុភាវ: ។

វិនយចិដ្ឋកេ មហាវគ្គោ

ដ្ឋស្នាស្សី ភាស្សី ខេឌ្មិនស្នុំ មោ មាមេណ៍ ៤ ខំង្នុំ-យម្បី ឯ៩ឧទ្ធំ វេឌាអ៊ ។ សុឈាតុ មេ ភព្លេ សព្តេ៍ស្រ an, ಳಪ್ಪುಣ ಕಪ್ಪಿಡಳಾಗಿ ಕುಣಕ್ಕಾಲ ವಿರಳಾಣಿ**-**လေးဂေးမီးသော ႔ မားချီးပါ မှန်းသီးခဲ့ ဗန်းဆီး ត្តស្សា និត្តភាគនិយ មុខ ទីសាខេខ និងម្សាក្រេខ មោ មុ-၅៩ឧဆို *ដោ*ក្នុង ស្រាយ ខេត្ត ខេត្ត មនុខ្ម-ស៊ីគោ មុខស៊ីឯឧភា អែលទាំខោ ៩ឧភឧនិយៈ នេះ 🕹 🍶 ស ស្ត្រា ឥឌ្ឌាទំ ឧបសម្បានេទ្ធ មុខ្គះមេខ ឧបជ្ឈាយេ-ဗေ ႔ ကေးမှာပါက ၏ ၿခန္ ရမီးသီး ခရာ ဒါမာရီးအာ មោ សម្រេលា ៤ ៤០ភាគាំងើ មាឡើច មុខិសិទោ

វិសយបិដិក មហាវិច្ច

នៅ(បើ)មិនគុំ៖ ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ្ ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ្ នោះ គប្បីពោលទៀ៍ បី ១ ពោលសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង ។ បពិត្រ ព្រះគម្រែងសង្ឃដ៏ចរើន សូមព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឈ្មោះនេះជា «បសម្បទាបេត្ត:របស់លោកដ៏មានអាយុឈ្មោះនេះ ។ ឥឡូវសង្ឃីញ៉ាំង៍ េ ω ាំខេះខ្សេចខេត្តសត្សិស ដោយសាន ω ្រះសេះ: ω េះខេះជាទំពង្បិយ្ λ ឯការញ៉ាំងឈ្មោះនេះឱ្យជានគ្មលកស្ពិស ដោយមាន[ចុះថេរ:ឈ្មោះនេះ ជាទបជ្យាយ៍ (បើ) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គនោះគប្បីសៀមនៅ (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ១ំពោលសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដង៍ផង ។ បពិត្រៃព្រះគម្រែងសង្ឃដ៏ចំរើន សុមព្រះសង្ឃ ស្តេប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឈ្មោះនេះជាទ្បសម្បទបេត្ត:របស់លេកដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ ។ ឥឡូវសង្ឃញាំងឈ្មោះនេះឲ្យ**ជា**នទបសម្បទាដោយ មានព្រះថេវ:ឈ្មោះនេះជា•បជ្ឈាយ៍ ។ ឯការញ៉ាំងឈ្មោះនេះឲ្យជាន ឧបសមុទ្រា ដោយមានព្រះថេវ:ឈ្មោះនេះជា≈្បជ**្ជាយ៍ (បើ**) ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីសៀម នៅ (បើ) មិនគួរ ដល់លេកដ៏មានអាយុអង្គណា លេកដ៏មាន អាយុអង្គ នោះគប្បីពោលឡើង ។ ឈ្មោះនេះដែលសង្ឃពុនឲ្យទបសម្បទា

មហាខន្ធពេ អញ្ញតរភិក្ខុវិត្ត

ម្តស្លា ។ ស្សាធន្ត សាយាត្នន្ទ ។ ទីស្លាបេខ ៩០៩៧៤៣៩ ។ ១០ឆ្នំ មន្ទ្រីមា ឧមា

(៨៦) គេខ ទោ ១០ ស១៧០០ អញនារេ ភិគ្គា វេជ្ញាទិភ្នេងឧឌីឯ ងឃ្ឈុំ អាចរង្ ឯ ង្គំ វា. មាល់សុ មា អាវុសោ ឃុំវេចំ អគាស់ ខេត់ គេៗ-តិតិ ។ សោ ឃាមាល នេក្សព្^(០) អាយូស្មូនេ្ត ឃាខឹ ឧបសម្បាធ្នេក គន្លំ គាំស្ប ត គម្រេ អយាចិតា ឧប-សម្បាធិត្តាត់ ។ ភក/តោ ឯតមត្តំ អហេចេសុំ **។** ខ ភ្នំឌំពុ មណៈខ្លួនេខ ៩ឧភាគ្សានេឌយើ លោ ៩ឧ-ಳಾನು ಕಾರ್ಥಿ ಕೆಪ್ಕಳ್ಳಿ ಎ ಇರೆದುರುಕ್ಕ ಕ್ರತ್ಯು ကောင္းျခင္း နဲ့ ရက္ေနာ္ကို အေနျခင္း ကောင္း តេញ តេខ ឧបសម្បធាបេក្ខេខ សដ្បំ ឧបសន្ថមិត្វា រាយុស្ នៃស្នាសន្ត សម្រា ម្នាំ ស្នេ ម្នាំ ស

មហាខត្តកៈ រឿងភិក្ខុ ១រូប

ដោយទាន់ ព្រះថេរ:ឈ្មោះនេះជាទុបជ្ឈាយ់ហើយ។ ការដែលឲ្យទុបសម្ប-ទានេះ) គួរដល់ព្រះសង្ឃលើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀម នៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំឲុកសេចក្តីនេះដោយអាការសៀមនៅយាំងនេះឯង៍ ។ (៨៦) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ប្រែប្រព័ត្តអនាហារ គឺប្រែព័ត្ត ល្មេស តាំងអំពីបានឧបសម្បទ ។ ពួកកិត្តបានពោលដាស់តឿនយាង នេះថា មាលអាវុសោ អ្នកកុំធ្វេអីនេយាងនេះឡើយ អំពើនេះមិនគួរទេ ៗ កិត្តនោះក៏ពោលយ៉ាង៍នេះវិញថា រ្មុំមិនចានពឹងលោកដ៏មានអាយុទាំង-ទ្បាយដោយពាក្យថា សូមឲ្យអល់**លេកឲ្យឧបសម្បទាដល់ខ្ញុំទេ** លោក ទាំងទ្បាយ១ំមិនបានអង្គរសោះ ហេតុអ៊ីក៏ហ៊ានឲ្យទបសម្បទាដល់១ំ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយបានក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះ ដ៍មានព្រះភាគជាម្ចាស់ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុដែល ឧបសម្បទាគេ តែរាមាបត្តិក្ដេង ២ មាលភិក្ខុទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុដែលមានគេសូម ទើបតែវឲ្យឧបសម្បទាគេបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង នោះត្រាំចូលទៅកាន់ជំនុំសង្ឃ ហើយគ្រង់ចីពរ ទៀងស្មាទូងរួចថ្វាយបង្គំ

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

ឧយ្យុខ្សុំ ខ្មុំខ្មុំ មេឃិញ មេឃិញ ខេម្មា ស្រុខ ខេត្ត យោ សថ្បំភាភ្លេ ឧបសម្បន៌ យាចាចិ ឧល្បញ្ស ថ ភាភ្លេ សស្លែ អនុគម្ប៉ ឧទានាយាតិ ។ ឧុតិយម្ប៉ យាចិតព្វោ ស់ខ្ញុំ ញាចេនញេ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ ស់ខ្ញុំ) អយ់ ម្ដេសិតោ ម្ដេសិតមារី មាល់ទាំខោ ៤០មានា ខេ-យ៉ោ ឯ មុខិចិរគោ មាឡឺ ៩ឧមគាំឌ លាឧទ្ទ មុខិចិរ-ခေဒေ နေဗာင်းျူးလာဒေ ၅ လာနီ လာရွိုလျှ ဗာရွာကတို လာရွိေျာ មុឌ្ឌិសិត្ ៩ឧភគិបានលា មុឌ្ធិសាគេ៤ ៩ឧឌីបាលេខ ឯ ႔ သမ္မိန္ နက္လာမ်ိဳး ေနးျပီး မက္ မွန္-ឃីគោ មុឌ្ឃិតមារី មាលកាំខោ ៤៤អូគរិយ ជេយើរ មុឌ្ឌិសោ ភេឌុំ ៤៤ភាពិទូ លាខុខ មុឌិសិសេច ឧ၀ជ္យាលាខ ។ ម ឡើា ឥឌ្ឌាម ឧឧមមាន្រន្ ഴു‱ီး ខែខេ ៤ឧឡុំ ព្រលទ ៧ က ទាំ ព ទាំ ខែខ ខ ខ ខ នុឌ្ធិភា**ម**សារី នឯមសារិន្យ នុឌ្ធិសាគេ នឯព្យ័រលោប

វិនយចិដក មហាវត្ត

ទៀបចាត្រានៃភិក្ខុខាំងឡាយ ហើយអង្គយឲ្រហោងផ្គង់អញ្ចូលី ពោល យាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិ[ត[ពុះគម្ដែងសង្ឃដ៏ចំរ៉េន ៗសុមទបសម្បទានឹង $oldsymbol{\mathcal{N}}$ လာ တြင်္ကြေးချိမ္မရိည်ရွိနိုင္ငံလိုင္း ညီမြေားညီရွိကြာင္ေတြရိ $^{(\mathbf{o})}$ ဒ္န † ၅ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ ១៤សម្បទាបេត្ត: ត្រវស្មជាគំរប់ពីរដងផង ត្រវ សុមជាគំរប់បដងផង ។ កិក្ខុអ្គធ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រ $\left[\widehat{\sigma}_{i}^{*} \mathcal{N}_{i}^{*} \widehat{\sigma}_{i}^{*} \widehat{\sigma}_{i}^{*}$ របស់លោកម្ចាស់ដូមានអាយុឈ្មោះនេះ ។ ឈ្មោះនេះសូមឧបសម្បទានឹង សង្ឃដោយមានព្រះថេវ:ឈ្មោះនេះជា «បដ្ឃាយ៍ ។ បើកម្មមានកាលដ៏សម គួរដល់សង្ឃលើយ សុមសង្ឃឲ្យឧបសម្បទាថុគ្គលឈ្មោះនេះដោយមាន ្សែ៖ថេវ:ឈ្មោះនេះជាខ្មជ្ឈាយ ។ វាថានេះជាវាថា គ្រឿងសង្ឃ ។ ថពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចរើន សុមសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ «បសម្បទចេត្ត:នេះឈ្មោះនេះវបស់ លោកដ៏មានអាយុឈ្មោះនេះ ឥឡូវឈ្មោះនេះសូម 🕫 បសម្បទានឹងសង្ឃ ដោយមាន[ns:tin]នេះជាឧបជ្ឈាw។ សង្ឃ[s]ឧបសម្បទាបុគ្គល ឈោះនេះដោយមាន[ពុះថេវ:ឈ្មោះនេះជាខ្មជ្ឈាយ៍ ទាវបស់ ឈ្មោះខេះ ដោយមានព្រះថេវ:ឈ្មោះខេះជាឧបជ្យាយ៍ (បើ) គ្នុវដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា លោកដ៏មា**ន**អាយុអង្គ័នោះ ត្រូវសៀម

១ ក្នុងដីកាថា សូមឲ្យសង្ឃរើខ្ញុំចេញបាកភេទសាមណេរ ហើយឲ្យឧបសម្បទាជាភិក្ខុភាវៈ។

មហាទន្លូកេ អញ្ញត្រឿកហ្មណវត្ថ

ដុស្តី រ ត្រុមេឌុ ខារណេត្តម្នំ រ មុស្តីសិតេខ ៩០៥២៤៣៩ រ ១៩ម្ភ មុខ្ពីមរី មម្រី ស្រត្ត រ តេ រ ៩០មានីយើរ មន្ត្រីក មុស្តីសិសេ ខេត្តកាន្ត្រី រាយឧស្តិ រុខរត្ត រ ខេ រ យម្ពុកាន្ត្រី រាយឧស្តិ មោ ដូស្តិមន៍ ភេមន៍ ខេត្តខេត្ត មោ មាមេការ រ

(៨៧) នេះ ទេ បន សមយេន រាជ់កម្មេ បណ៌តាន់ កត្តាន់ កត្តឲ្យដំចាដ់ អដ្ឋិតា⁽⁰⁾ ហោត់ ។ អ៩ទោ
អញ្ជាត់សង្ ញ្ជាំហ្វាណស្បា ឯកឧហោស់ ៩មេ ទោ
សមណា សកាច្រុំហា សុខសីហា សុខសមាចារា
សុកោជនាន់ កុញ្ជិត្តា និវាតេសុ សយនេសុ សយន្តិ
យន្ធនាហំ សមណេសុ សកាច្រុំយេសុ ១ពូជេយន្ត្រិ ។
អឋទោ សោ ញាហ្មណោ កិក្ខា ឧបសន្ថិត្តា ១ពូជួំ
យល់ ។ គំ កិក្ខា បញ្ជាជ់សុំ ឧបសម្បានេសុំ ។ គស្មី
១ពូជិតេ កត្តឲ្យដំចាដ់ ទីយំគ្ ។ កិក្ខា ឯវេទាហំសុ ឯហ៌-

o ឱ អធិ<u>ដ្</u>ឋិតា ។

(បើ)មិនគូដេលលោកដ៏មាន៣យុអង្គណា លោកដ៏មាន៣យុអង្គនោះគប្បី ពោលទ្បើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីដេង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោល សេចក្តីនេះជាគំរប់បីដង ។ បេ ។ ឈ្មោះនេះសង្ឃបានឲ្យឧបសម្បទាហើយ ដោយមាខព្រះថេវៈឈ្មោះនេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ (ការដែលឲ្យឧបសម្បទា នេះ) គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំឲុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការសៀមនៅយាងនេន ។

(៨៧) សម័យនោះឯង មហាជនក្នុង ក្នុងកដ្ឋិនទំនាំគ្នា ផ្ដើម ឡើង

បាត់ ចែងកត្តាហារដ៏ខុត្តមថ្ងៃថ្ងា (ជាវេនៗ រាល់ថ្ងៃ) ។ គ្រានោះ មាន

ព្រាហ្មណ៍ ម្នាក់មានសេចក្តីរិះគិតយ៉ាងនេះថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្ត ទាំង
នេះឯងតែងមានសេចក្តីសុ១ជាប្រកិត្ត មានមារយាទ ស្រលបួល បរិភោគ

កោជនដ៏ល្អ សិងលើសំណឹងឥតមាន១រូលចូលបាន ណ្លើយចុះអាត្មាអញ

គួរនឹងបួសក្នុងពួកសមណៈជាសក្យបុគ្គចុះ ។ វេលនោះឯង ព្រាហ្មណ៍
នោះបានចូលទៅរកពួកកិត្ត ហើយសូមផ្នួសបួស ។ កិត្តទាំងឡាយក៏បាន

ឲ្យបព្វជ្ជា ឧបសម្បទាដល់ ព្រាហ្មណ៍នោះ ។ កាលបើ ព្រាហ្មណ៍ នោះបាន

បូសរួច ហើយ កត្តាហារដែលជាវេន (នោះ) មហាជនក៏ឈប់ធ្វើទៅ ។

កិត្តទាំងឡាយបានពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ លោកចូរមក

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

ឧរទ្ធ អាវុសោ ត្តិណ្ឌាល ត្រូវទាន់ ។ សា ស្សាសា លាល អាវុសោ ឯ<mark>នំភារណោ</mark> បញ្ជីនោ ប៊ណ្ឌាយ ច-រុំស្សា្ទីតិ ស េខ មេ ឧស្ស៩ កុញ្ចិស្សា្ទ នោ ខេ មេ ឧសុវិត រួមគ្នក្សិត្ត ៧ យួ ឧប ខ្ញុំ សវែសា ៨ឧ ទៅ ការណា បត្តពិតោតិ ។ ៧វមាវុសោតិ ។ យេ ង្គ្នា អព្ស៊ីស្ ។បេ**។ នេ** ១៩៧ លេខ្ញុំ ១៣ខ្ញុំ ទិស ខេត្តិ ကင် တဲ့ တခ နာက္က ညို ကွာက္စားက ಐမ္ဘါ့ဒလေ **ဒဒ**-ស្ស ភាយោ បព្ជ៌សុត្រ័ត៌ ។ ភក់គោ ឯគមគ្គំ មាល ខេសុំ ។ មុំ គាំ ទុំ ភូមិ ៩៩មេរី មេរេយា បញ្ជី តោត៌ ។ សច្ចុំ ភកវាត៌ ។ វិក ហេំ ពុ ទ្វោ ភកវា យនុ ស ស ខា ខ្ញុំ មោយបុរិស ឃុំ ភ្យាក្ខា ខេ ម្ម-វិទ លេ ខាន់ ទៅ ស្វាលា ខេត្តជូមវិទ្យា ខេត្ត មោយ-បុរិស អប្បសុខ្មាន វា បស្គាយ បសុខ្មាន វា ភិយោក្រាវយ ។ មេ។ វិកមេាំ ត្វា ឌម្មឹ កាខំ កាត្វា

វិនយចិដក មហាវិត្ត

យើងនឹង តែចេលប៉ណ្ឌបាតឥឡាវ ។ កិត្តនោះក៏បានចោលពាក្យហ៉ង់នេះ វិញថា ម្នាលអាវុសោ **១ំមិនមែន**ហ្វូសដោយគិតថា អញទឹង[តាច់**ទៅ** បិណ្ឌូ**ជាត ៖ បើអស់លោកអាណិតឲ្យជាយ**ខ្ញុំ 🤊 ក៏នឹង៏គាន់ បើអស់លោក មិនឲ្យ**ខំ េ ខំមុខជានឹងសឹកមិន១ខ ឡើយ ។ ភិ**ក្ខាំងឡាយ ពោលថា ម្នាលអាវុសោ លោកច្ចុសមក(ព្រាះហេតុតែពោះប៉ុណ្ណេះខេច្ច ។ ភិក្ខុ នោះតបថា ម្នាលអាវុសោ យ៉ាង៍ហ្នឹងហើយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយណាមាន សេចក្តី ជ្រាថាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោសតិ ដៀល បន្ទុះ បង្គាប់ថា មិនសមបើនឹងមានភិក្ខុមកបុស (ពោះហេតុតែពោះ ក្នុងធមវិន័យ င်းလ ြားពុទ្ធ (မြန်လုံး ဆြလှူး ဟို ထ ဟ $\mathring{}$ နား (မေ မေ ခဲ့ခွာ ၏ မျော ထ ဌာ နေကြ ဟ ទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះជ័មានព្រះ**ភាគ ។** ព្រះអង្គ្គិទ្ធវ៍ត្រាសស្លូវថា មាលភិទ្ធុ ព្ទុថាអ្នកឯង៍បុសមក េញាះហេតុតែ ពោះប៉ុណ្ណោះ ពិតមែនឬ ។ $\hat{\pi}_{\hat{q}}$ ုး အား ကြာပန္ပလ္ တဲ လုံမြန္နြင့္ခြင္းမရ္ကား တြဲလ ကို စီးမြန္မ \mathcal{G} ကြားကိုန္အ ដ៏មាន[ពុះភាគ[ឲ្ងបន្ទេរសថា នៃមោឃបុរស ធម៌វិន័យដែលតថា-គត បានសំដែងល្អហើយយ៉ាងនេះ អ្នកមិនសមបើបុសមក(គាន់តែចំអែត ផ្ទៃទេ នៃមោឃបុរស អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពុកជនដែលមិនទាន់ ជិះថ្វា **។** បេ ។ ព្រះអង្គ្គបន្ទោសរួចហើយ (ទង់ធ្វេធម្មាក់ថា (តាស់ហៅភិត្ត្ ទាំង ឡា យ

មហាខត្តពេ ចកុន្និស្សយាចិត្តតាទិ

ភិក្ខុ អមខ្លេស អនុជាខាម ភិក្ខុឋ ឧបសម្បានខេត្ត ខត្តារោ ធំស្មាយ អាចិត្តាំតុំ ចំណ្តិយា លោចកោដនំ ಕ್ಷಳಾಗಿದಾ ಒಟಿಮೆ ಜಹಿ ಚಾ ದ್ಯಾಕ್ಟ್ಯ ಕಳಾಗೀರು ಅಬಲ್ಲಾಗಾ អតិបតាលាកោ សង្ឃកត្តំ «ខ្ទេសកត្តំ ជំមន្តជំ សហ-តែកត្ថមត្ថិត ខេសេសថិត ទាជិបធ៌ត ។ បំសុគា្ល-ជារ ខ្ទុស្សាយ ខេត្តជួក ឥត្ត ទេ យរដ្ឋ នុស្សាយោ ត សាល់យោ អត់ក្រេលកា ទោម កញ្ជាសំគាំ គោ-សេយ) គេម្ពល់ សាឈ់ គ8្គុំ ។ ក្រុមូលសេលសេជ ಕ್ರಳಗಿದಾ ಎಪಿದು ಜಹಿ ಚಾ ನಾಸಕ್ಷ್ಯ ತಳಾರುಮ

មហាខន្លកៈ ការប្រាប់និស្ស័យ ៤ ដាដើម

មកថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តកាលឲ្យឧបសម្បទា រាស្រ័យនុវ្រោជនជាដុំពំនុត្តដែលអ្នកប្ចូសស្វែងរកបានមកដោយកំលាំង ស្ន អ្នកឯង តែវធ្វើសេចក្តីខុស្សាហ៍ក្នុង គោជននោះជរាបដល់អស់ជីវិត (តែបើមាន)អតិបេកលាក គឺសង្ឃកត្ត $^{(0)}$ ទទ្ទេសកត្ $^{(k)}$ និមនួនកត្ $^{(m)}$ សលាកកត្ត $^{(L)}$ បក្ខិកកត្ត $^{(R)}$ ខ្(បាសថិកភត្ត $^{(h)}$ នឹងបាដំបទិកភត្ $^{(h)}$ (កើតទ្វើង អ្នកហួសត្រវិទទួលចុះ)១ ។ បញ្ជ្ជាត្រវិអាស្រ័យនូវសំពត់ចីវិវ បង្សុកូល អ្នកឯង ត្រៃ ដ្រើសេចក្ដី ស្យាហ៍ក្នុងសំពត់ចាំវេបង្សុកូលនោះដោប ដល់អស់ជីវិត (តែបើមាន) អតិវេកលាក គឺសំពត់ដែលគេធ្វើដោយ សម្បកឈើ សំពត់ដែលគេធ្វើដោយកប្បាស សំពត់ដែលគេធ្វើដោយ សុត្រ សំពត់ដែលគេធ្វើដោយពេមសត្វ សំពត់ដែលគេធ្វើដោយផ្ទៃ និង សំពត់ដែលគេធ្វើលាយដោយវត្ថ យ៉ាង៍ខាងដើមនេះ (កើតឲ្យឹង អ្នក ប្លួស ត្រវទទួលចុះ) ១ ។ បញ្ហ្ញាត្រវអាស្រ័យខ្លូវសេនាសន:ទៀបគល់ឈើ

វិសយជិជិកេ មហាវិញ្ហា

ការណ៍យោ អភិប្រាយព្ធលាកា វិហារោ អឌ្ឍយោកៅ ទាសាធា មាម្ម៉ិយំ គុហា ។ បូតិមុត្តកេសខ្លំ និស្សាយ បត្តខ្លា តត្ត គេ យាដើរ «ស្សាមោ ការណ៍យោ អតិ-ក្រោយព្រះ សព្ទ នៃ ចំនំ គេលំ មខុ ជាណិតខ្លិ ។

e a. បដិតក្វេះ ។ 🦫 a. អភិរមេច្បំ ស្វាហំ ។

វិសយចិដិក មហាវិឌ្គ

ឬ គ្រោមមូប ឈើ អ្នកឯង ត្រីវៈធ្វើសេចក្ដីឧស្សាហ៍ក្នុងសេនាសនៈ នោះដោប ដល់អស់ជីវិត (តែ: បើមាន) អតិវេត្តលាក គឺវិហារ ប្រាសាទវែង ឬផ្ទះពាក់ កណ្ដាល (បង្ហារ) ប្រាសាទ ៤ ជ្រុង ប្រាសាទមានដម្បូលវលីងនឹងគុហា (កើតឡើង អ្នកបួសត្រូវខទួលចុះ) ១ ។ បព្ទជ្ឈាត្រីវិតា ស្រ័យនូវហ្វាំដែល តំរាំដោយទឹកមូត្រ អ្នកឯង ត្រៃវៈធ្វើសេចក្ដីឧស្សាហ៍ក្នុងហ្គាំនោះដរាបដល់ អស់ជីវិត (តែបើមាន) អតិវេត្តលាក់ គឺទឹកដោះពាវ ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ នឹងស្ករអំពៅ (កើតឡើង ត្រៃវិអ្នកបួសទទួលចុះ) ១ ។

ចប់ ឧបដ្យាយវត្តភាណវារៈ ។

(៨៨) សម័យនោះឯង មានមាណពម្នាក់ចូលទៅរកពួកកិត្តហើយ សូមផុស ។ កិត្តទាំងនោះក៏បានប្រាប់និស្ស័យដល់មាណពនោះជាមុន ។ មាណពនោះបានពោលយ៉ាងនេះវិញថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ប្រសិនបើខ្ញុំបានបួសរួចហើយ សឹមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ប្រាប់និស្ស័យដល់ ខ្ញុំ(នោះ) ខ្ញុំឲ្យបត្រេកអាយក បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ដុច្បូវនេះខ្ញុំមិន ប្បស (េញ៖) និស្ស័យជាទីបដិក្សាគរួរខ្លើមអើមដល់ខ្ញុំ ។ កិត្តទាំងនោះ បានក្រាប់ទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រិង់តាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយមិនត្រូវបាប់និស្ស័យជាមុនទេ

មហាខន្ធពេ ឧបដ្យាយសទ្ធិវិហាវិកកថា

នុក្ខដស្ប ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ឧបសម្បន្ទសមនន្ត្វា និស្សាយ អាចិក្ខិតុន្តិ ។

មេច្រើំ សេ ឧទេខ ១៩៤ មេខេ មេខិ មេខិត មេខិត

[🔸] ចតុវិគ្គេនចិតិ ជាហ៊ោ ទហេបិយបោត្តកេ ន ទិស្សគ៌ ។

មហារន្តក: ១០ដ្ហាយសន្តិវិហារិកកថា

ភិក្ខុណា ប្រាប់ ត្រវមាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុ ប្រទិស្ស័យដាបន្ទាប់អំពីទបសម្បទាកម្មក ។

(៨៩) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុទាំឪឡាយឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុត្រ)
ដោយគណៈគឺភិក្ខុពីររូបខ្វះ បីរូបខ្វះ បួនរូបខ្វះ ។ ភិក្ខុទាំឪឡាយបានក្រាប

ខូលសេចក្តីទុះចំពោះពែះដ៏មានពែះភាគ ។ ពែះអង្គខ្ទំន់ត្រាស់ថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំឪឡាយ អ្នកទាំឪឡាយមិនត្រវិឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុត្រ)ដោយ

គណៈតិចជាឪពី១០រូបខ្វើយ ភិក្ខុណាឲ្យឧបសម្បទា (ដូច្នេះ) ត្រីវិអាបត្តិ

ខុក្កដ។ ម្នាលភិក្ខុទាំឪឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា (ដល់

កុលបុត្រ) ដោយគណៈត្រឹម១០ រូបប្រើនជាឪ ១០រូបខ្សើនទៅបាន ។

(៩០) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុទាំឪឡាយ ខ្វះបួសបាន ១ វស្យា ខ្វះបាន
៤ វស្សាក៏ឲ្យឧបសម្បទាដល់សច្ចិរិហារិក ។ ចំណែកទាឪ ព្រះឧបសេនដ៏
មានអាយុជាកូនវង្គ័ន្ត ពាហ្មណ៍បួសបាន ១ វស្សា ឲ្យឧបសម្បទាសច្ចិរិហារិកដែរ ។ ព្រះឧបសេននោះលុះនៅចាំវស្សាបាន ៤ វស្សារួចហើយ
ក៏នាំយកសច្ចិរិហារិកដែលបួសបាន ១ វស្សា ទៅតាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ដល់ហើយក៏កាបថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ រួចអង្គ័យក្ងឪទីដ៏
សមគួរ ។ ក៏ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គ័តែងសន្សំតែងច្វើ
ខ្វាសចក្តីកែវាយរាក់ទាក់មួយអន្ទើដោយកិត្តជាអាគន្គកៈទាំងឡាយនេះជា

វិនយបិឝិពេ មហាវង្គោ

សុខ្លុំ ឧបសេខ វេឌ្ឌពុទ្ធ សភាពរកខ ភាខ្ទុំ ភាក្ខុវេ ១មជ័យ កាថ្មី យាមដំណុំ កាថ្ទីទូ អព្យុកាំលម ដេន អខ្ជាធំ អាក្សាត់⁽³⁾ ១ ១៩ខ័យ ភក្សា យាមជ័យ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក តាតិ ។ ជាឧត្តាច៌ តថាកតា បុប្តឆ្នំ ជាឧត្តាច៍ ជ ဗုဋ္ဌာ ကာလံ ဂိုင်းရှာ ဗုဋ္ဌာ ကာလံ ဂိုင်းရှာ ၁ ဗုဋ္ဌာ អង្គសញ្ចន្ទ សព្ទន្ទា ១០១ ខេត្តសញ្ចន្ទ អ-ឧទ្ទុសញ្ញាំ សេតុឃា តេ តេសាគនាខំ ។ ធ្វីហិ ភាគា-ពេញ ដ់ដំ ងម្បាញ ង្វង់ ឧត្តរ នេះ មាន មេខាន់ នេះ មាន មេខាន់ ស្បាម សាវភាន វា សិក្ខាបន បញ្ហាបេស្សមាតិ ។ អ៩ទោ ភភក អាយុស្ទុំ ឧបសេច វត្តិពុត្ត ឯភជ-

[ា] អាចពោស់តិ កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិឝក មហាវិគ្គ

ធម្មតា ។ វេលានោះ ត្រះជំមានត្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ចំពោះ ត្រះឧបសេន វង្គន្តបុត្រដ៏មានអាយុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ អ្នកល្មមអត់ ទ្រាំជានឬ ខេ អ្នក လူမ \hat{m} ှိန်မှရှိက \hat{m} မြေပြကြီးမြောင်းကေတ \hat{m} လုပ္ပ \hat{m} မှာ \hat{m} မှာ មកតាមផ្ទុវត្វាយមិនបានលំបាកខេថ្ម ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបខូលថា សូម [នង់ ព្រះមេត្តា (ប្រាស់ យើង ១ំល្មមអត់ (នាំ បាន សូម (នង់ ព្រះមេត្តា (ប៊ុំ ស ဖော်ရန္ခ်က္မွမ္ ញုံကိုရမန္ကေနာ ၈၆၂ ပြဲ ကြံရွိေရးမှာေန များရီ ခေါ့ ေလးျမစ္ခြင်း ကြ មេត្តា (បាស យើង១មកតាមផ្ទុវគ្នាយមិនបានលំបាកទេ។ (សេចក្តីពន្យល់ អំពីពុទ្ធអធ្យា (ស័យដូចមានតទៅនេះ) 🤇 ព្រះតថាគតទាំងឡាយជ្រាបនូវ លេតុលើយុស្សក៏មាន ដែលនូវហេតុលើយមិនសូវក៏មាន ដែលច្បាស់នូវ ភាលគួរហើយសួរក៏មាន ជាបច្បាស់នូវកាលគួរហើយមិនសួរក៏មាន [៣៖ តថាគតទាំងឡាយ ព្រះអង្គតែងស្កូរនូវអំពេដែលប្រកបដោយប្រយេជន៍ មិន[ឲ្នដែស្សអំពើដែលមិន[បក្សដោយ[បយោជន៍ខ្សើយ គ្រោះ[ព្រះគ្ឋា-គតទាំងទុស្រ (ខ្ទុង់បានដ្ឋាចបង់នូវអំពើមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ទាំង ទ្បាយដោយអរិយមគ្គដែះស្រឡះហើយ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានដោគទាំងឡាយ [ទង់សួរនូវភិក្ខុទាំងឡា យដោយអាការពីរយ៉ាងគឺ[ទង់[តិះរិះថា តថាគតនឹង សំដៃង៍នូវធម៌ត្ តថាគតនឹងបញ្ជាត់នូវសិក្ខាប់ខដល់សាវកំពុំង់ឡាយត្។រវេ. លានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ចំពោះនឹងព្រះទបសេនវង្គន្តបុត្រដ៏

មហាខុត្តពេ ឧបដ្ឋាយសទ្ធិវិហារិពពថា

ហេខ គេត់ស្រែស្ទ ទំ ភិក្ខុន ។ ផ្សសព្ អហ ក្នុង ។ មណ្ឌន មួយ ខេត្ត មន្ត្រាម ខេត្ត ។ វាយុធមា ភក្សត់ ។ ក់ន្តាយ ភិក្ខុ ហោតីតំ ។ សធ្វិសារិកោ មេ ភកវាតិ ។ វិកហើ ពុធ្វោ ភកវា អនុខុខ្លាំគាំ មោ-អភាព្យំយំ អភាហើយ ភាខំ ហំ ភាម គំ មោឃបុរិស អញ្ញេស និវេឌិយោ អនុសាសិយោ អញ្ញុំ និវឌិត្ត អនុ-សាសិទុំ មញ្ញស្សស៌ អភិលហុំ ទោ ទុំ មោឃបុរិស ពេល្ហ្រយ អាវត្តោ យឧ៍ឧ ឧឃ១ខ្វិត ខេត មោ-ឃពុះ្ស អព្ទសុខ្ជាធំ វា បសាខាយ បសុខ្ជាធំ វា តិយោក្រាវាយ **។ មេ ។** វិករហិត្វា ជម្មឹ កាខំ កាត្វា

មហាខុត្តកៈ ឧបដ្ឋាយសទ្ធិវិហារិកកថា

មានអាយុថា ម្នាលកិត្ត អ្នកឯង៍ហ្លួសបានប៉ុន្មានវេស្សលើយ។ កិត្ត នោះ ក្រាប ទូលថា សូម[ទង់[៣៖មេត្តា ប្រោស ខ្ញុំ[៣៖អង្គប្លុសពុន ៤ វស្ស ហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សួរថា ចុះកិត្តនេះបួសបានប៉ុន្មានវេស្សហើយ ។ កិក្ខុ នោះ ក្រាបទូលថា សូម ទៃន៍ ព្រះមេត្តា េប៊ុស កិក្ខុ នេះបួសបាន ១ វេស្សា ហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខ្ពស់សួរថា ភិក្ខុ នេះត្រវជាអ្វីនឹងអ្នក ។ កិត្តនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តប្រេស ត្រូវជាសទ្ធិវិហាវិករបស់ ខ្ញុំ ត្រះអង្គ ។ ត្រះពុទ្ធដ៏មានដោគ ទ្រង់បន្ទោសថា នៃមោឃបុរស អំពើនេះ មិនទំនង មិនសមបែប មិនសមគួរ មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិន គួរធ្វើទៀយ នៃមោឃបុរស អ្នកគួរតែឲ្យភិក្ខុដទៃទុន្ទានប្រៀនប្រដៅ ម្តេចទ្បើយ ក៏តាំងចិត្តទូន្មានប្រៀន ច្រៅកិត្តដទៃវិញ នៃមោយបុរស អ្នក [ច្រញាថ្ងៃ ពេកណាស់ គ្រោះអ្នក [ច្រឹត្ត ដើម្បីសេចក្ដី ល្មេក [ចិន ឯសេចក្តី លោកច្រើននេះ បានដល់ការចង៍ជាពួក នៃមោយបុរស អំពើ នេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ ជិះថ្នាឲ្យដែះថ្នា ឡើង ឬនាំពួកជន ដែលជែះថ្កាលើយ ឲ្យវឹងវឹតតែជែះថ្កាទ្យើងកំទេ ។ បេ ។ មាលភិក្ខុពុំងទ្យាយ ភិក្ខុមានវេស្សាថយអំពី១០ ចុះមក មិន ត្រវិឲ្យឧប-សម្បទាដល់កុលបុត្រឡើយ ភិក្ខុណាឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

វិនយចំដីកេ មហាវិគ្គោ

មនុស្ស គឺគ្នាប់ ឧសាស្បែង ស អតិបក ឧសាស្បែង ជា ជុបសប្បាធិត្តិ ។

(ನಂ) ಜಾರ ಚಾ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷ್ಮಾ ಕಾರ್ಚಿಕ್ ្សាស្តី ខ្មាស្សាស្ត្រ ស្នាលា អព្យុស្តី ១ ចំសុុក្ខិ ឧបជ្ឈាយ ៣លា សន្ធិវិហាវិកា បណ្ឌិតា ខុស្សឆ្គុំ ឧបជ្ឈាយា អព្យុត្តា សន្ធិវិហាវិកា ព្យុត្តា ខុស្សឆ្គុំ ៩ឧជ្យ៍លា អណីសា៍ីខា ទាខ្ញុំរួលរួយ ខេស់សា៍ខា ខ្ទុស្ស័ឌ្ឌ ឧឧជ្ឈាយ ឧឧស្ស័យ សន្ទិវិហាវិកា មញ្ញ-រ នេ ។ អព្យានពេច អព្យានិទ្ធិយម្យោ ឧបជ្ឈាយេធ ភាសព្ទ័យ ដូចិសាលេ វព្ទប៉ាលក្រី ឯខុ មាបេពេខិ តំយៅ តិត្តាយតនៃ សន្តមិ ។ យេ គេ ភិក្ខុ អញ្ជីញ ។ មេ ។ គេ ឧជ្ឈយធ្លំ ទីយធ្លំ វិទា ខេត្ត គេខំ ហំ ជាម ភិក្ខុ ឧសស្បន្ត ឧសស្បន្តភិ ពាលា အ၅ ကျော် ရေးမရာကျင်း $\hat{c}_{0}^{(0)}$ နေမ \hat{c}_{0} နေမ \hat{c}_{0} ရေးမရာက ကား-លា សន្ទុំវិហាវិកា បណ្ឌិតា និស្បន្និ ឧបជ្ឈាយា អព្យន្តា សន្ទំរំហារិកា ព្យន្តា ឱុស្សជ្ជំ ឧបជ្ជាយា

១ ម. ឧបសម្បាទេស្យូន្តីតិ ជាហេ ។

វិនយបិដក មហាវិឌ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តមានវស្សា ១០ ឬវស្សា (ច្រិន ជាង ១០ ឡើងទៅ ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រជាន ។

(៩១) សម័យនោះឯង កិត្តទាំងទ្បាយជាមនុស្សហ្វន៍ទ្វៅមិនគ្នាស **បានឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រ ដោយគិតអាងថា យើងមានវស្យា ១**០ ហើយ យើងមានវស្សា ១០ ហើយ ។ ពុក្ខបដ្យាយ៍ដាំបុគ្គលពាល ពុកសទ្ធិវិហារិកដាបណ្ឌិតក៏ ជាកដខ្យើន ពុក្កឧបជ្ឈាយមិនឆ្វាស សន្ធិវិហារិកជាអ្នកធ្លាសក៏ប្រាកជទ្បើន ពួកឧបជ្ឈាយ់បេះជំងឺតិច ពួកសន្ធិ-វិហារិភជាអ្នកចេះដឹង៍ (ចែនក់ (ជាកដទ្បើង ពុក្ខខជ*្ឈាយ* អាប់ឥតបញា ពួកសន្ទិហារិកជាអ្នកមានបញ្ជាក់ ប្រាកដឡើង ។ មានភិក្ខុ ១, ប្រកាល ពីដើមជាតិវិយដទៃ កាលបើទបដ្បាយ៍ប្រដៅតាមធម៌ តាមវិន័យក៏ពោល ទោសដល់ ឧបដ្ឋាយ៍ ហើយរត់ទៅកាន់លទ្ធិតិវិយនោះដូចដែលវិញ ។ ពុក ភិក្ខុទាំង ឡាយណា មានសេចក្តី ជា្វាតិច ។ ថេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះកំពោល ទោស គិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយជាបុគ្គលពាលមិនគ្នាស មិន $oldsymbol{\mathcal{N}}$ មបើនឹងហ៊ានឲ្យablaបសម្ប $oldsymbol{\sigma}$ (ដល់កុលប្ $oldsymbol{ar{\sigma}}$) ដោយគិតថា យើង មានវស្សា ១០ ហើយ យើងមានវស្សា ១០ ហើយសោះ ពុក្ខបង្ឈាយ៍ ជាបុគ្គលពាល ពួកសទ្ធវិហារិកជាបណ្ឌិតក៏ប្រាកដ ទ្បើង ពួកឧបជ្ឈាយ៍ មិនឆ្វាស ពុកសទ្ធិវិហារិកជាអ្នកឆ្វាសក៏ ជាកដ ទៀន ពុកឧបជ្ឈាយ៍ជាអ្នក

មហាខន្ធពេ ឧបដ្តាយសទ្ធិវិហាវិកកថា

អព្យស្ស៊ុនា សន្ទឹរិយាវិកា ពហុស្ស៊ុនា និស្សឹន្តិ អុខ ទោ គេ ភិក្ខុ ភកវាតា ឯតមគ្គំ អារោធ្រស់ ។ សច្ចុំ គាំ ភិក្ខាវ ភិក្ខា ឧសាស្បួន ឧសាស្បួនគ ត្រាលា អព្យុត្តា ឧុឧសម្បានេទ្តិ ឧ៌ស្សុទ្តិ ឧឧជ្ឈាយា ពេល សន្ទុំវិញវិកា ចណ្ឌិតា និស្បីខ្លុំ ឧបជ្ឈាយា មព្យុត្តា សន្ទុំវិហាវិកា ព្យុត្តា ឧិស្សុត្តិ ឧបជ្ឈាយា អព្យម្បីលា មាន់អ្នក មាន់អាវិទ្ធ ខុងជាំ-យ ដជាយោ មន្ទំរួលរួយ ឧយុរយើងខ្មុ ឯ មន្ទំ ភេឌវត់ ។ វិសលា ពុខ្លោ ភេឌវ ភេ៩ ហិ សម គេ ភ្នំ នេស្ស នៃស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស នេស្ស នេស នេស្ស នេស នេស្ស ន អព្យុត្តា ឧបសម្បានេស្បីខ្លុំ ខ្ទុស្បីខ្លុំ ឧបជ្ឈាយ ៣-ហ សន្ទំរិហារិកា ខណ្ឌិតា និស្បត្តិ ឧបជ្ឈាយា អព្យត្តា សធ្វិវិហាវិកា ព្យុត្តា ឧ៌ស្បត្តិ ឧបជ្ឈាយា អព្យស្បុតា សន្ធិវិហាវិកា ពហុស្បុតា ឧស្បុន្តិ

មហាខន្ល្**កៈ ឧបដ្ឋាយសទ្ធិវិ**ហារិកតមា

ចេះដឹងតិច ពុកសទ្ធិវិហាវិកណអ្នកចេះដឹងប្រើនក់ប្រាកដឡើង ពុកខ-បដ្ហាយ៍អាប់ឥតបញ្ហា ពួកសន្តិវិហាវិកជាអ្នកមានបញ្ហាក់ $\sqrt{$ បុរុកដ $e_{m{j}}^{m{T}}$ ង៍ ។ វេលានោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះបាន \int កាបទួលសេចក្តីនុះដល់ព្រះដ៏មាន \int ពុះភាគ ។ ព្រះអង្គ **ទ្រង់សូរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្ទថាពួ**ភភិក្ខុជាបុគ្គលពាលមិន ្រៀវគ្នាស បានឲ្យ_ឧបសម្បទដល់កុលបុត្រដោយគិតថា វស្សា ១០ ហើយ យើងមានវស្សា ១០ ហើយ ពួកឧបជ្ឈា យ៍ជាបុគ្គលពាល ពួកសទ្ធិវិហារិកជាបណ្ឌិតក៏(ជាកដឡើង ពួកឧបជ្ឈាយ៍មិនឆ្ងាស សទ្ធវិហារិកជាអ្នក គ្វៀវគ្គាសត់ ជាក្នុង ព្យុកឧបជ្ឈា យ៍ជាអ្នក ចេះដឹង តិច ពួកសទ្ធិវិហារិក**ជា**អ្នកចេះដ៏ង៏ [ប៊ែនក៏ (ប៊ុរកដទ្បើង ពួកឧបដ្ឈាយ៍ អាចឥតបញ្ជា ពួកសទ្ធវិហារិកមានបញ្ជាក់ ប្រាកដឡើង ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា សូមឲ្ងដ៍ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ត្រុះពុទ្ធជាមា្គស់ដ៏មានដោត **ទ្**ង់បន្ទោសថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួក មោឃបុរសនោះ ជាបុគ្គលពាលមិនធ្លាសមិនសមបើនឹងហ៊ានឲ្យ ១បសម្ប-ទាដNកុលបុ $\left\{ n$ ដោយគិតថា យើងមានNស្ប $\left\{ n \right\} = N$ បើយ យើងមាន វស្ស ១០ ហើយសោះ ពួកឧបជ្ឈាយ៍ជាបុគ្គលពាល ពុកសឲ្ធវិហា-រឹកជាបណ្ឌិតត៏ប្រាកដទ្បើង ពួកឧបជ្ឈាយ៍មិនឆ្ងាស ពួកសទ្ធិវិហារិក ជាអ្នកគ្នាសត់ ជាក្នុង ឡើង ពួកឧបជ្ឈាយ៍ចេះដឹងតិច ពួកសទ្ធិវិហារិក

វិនយប់ជីកេ មហាវគ្គោ

វិសយចិជិក ម**ហាវ**ត្ថ

ចេះដឹង (ច័នក៍ ប្រកដទ្បើង ភូកឧបជ្ឈាយ៍អាប់ឥតបញ្ញា ពួកសទ្ធិវិហាវិក
មានបញ្ជាក់ បាកដទ្បើង មាលក់ក្តុខាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួក
ដនដែលមិនទាន់ ដែះថ្ងាឲ្យដែះថ្ងាឡើងក៏ខេ ។ បេ ។ ព្រះអង្គបន្ទោសរួច
ហើយ (សំធ្វើធម្មីកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅក់ក្តុខាំងឡាយមកថា មាលក់ក្តុ
ខាំងឡាយ ក់ក្តាលមិនធ្លាសមិន ត្រូវឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុត្រ) ឡើយ
ក់ក្តីពាលណា ឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិខុក្កដ ។ ម្នាលក់ក្តុខាំងឡាយ
តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យក់ក្តីដែលធ្លាស់ បត្តិពេលមានវិស្សា ១០ ឬមានវិស្សា
ប្រើនជាង ១០ ឡើង ទៅគួរឲ្យឧបសម្បទា (ដល់កុលបុត្រ) បាន ។

(៩៤) សម័យនោះឯឪ កាលបើខុបជ្ឈាយ៍ទាំឪឡាយដើរចេញ
ទៅហកអាវាសក្ដី ស៊ីតទៅក្ដី ស្ងាប់ទៅក្ដី ទៅកាន់ពួកតិរិយក្ដី ឯពួកគិត្តក៏
ឥតមានអាហាវ្រ ឥតមានអ្នកឲ្យដំបូន្មាន ឥតមានអ្នកប្រៀនប្រដៅឡើយ
ហើយស្ងើកក៌មិនស្រល ដណ្ដប់ក៏មិនស្រល មិនបរិបូណ៌ដោយបុកមារយាទ^(១)ហើយដើរទៅបិណ្ឌបុត ។ កាលបើពួកមនុស្សគេកំពុងបរិកោត

បុរេញនេះ ទាំងនោះក៏បង្គោនជា្យតែស ម្រាប់សូមទៅពីលើកោជនក៏មាន
បង្គោនជាតែសម្រាប់សូមទៅពីលើខាទន័យៈក៏មាន បង្គោនជាត្រស់ម្រាប់
សូមទៅពីលើ គ្រឹងសម្រាប់លិទ្ធជញ្ជាប់ក៏មាន បង្គោនជាត្រស់ម្រាប់សូម
ទៅពីលើទឹកដែលសម្រាប់ជីកក៏មាន សុំសំឡូខូរជាយខ្វះយកមកតាន់ខ្វួន

ទ ប្រាសបាកសមណៈសារូប គឺមិនត្រូវតាមសណ្តាប់គ្នាប់របស់សមណៈឡើយ ។

មហាខន្ធកេ អាចវិយន្តេវាសិកកថា

မေတာလဒ္ဒာ ဒီတက္ကို ၅ မရလဌာ ရင္လူတယ္ကို ခ်ဳိတင္ကို វិទា ខេត្តិ ភេ៩ ហិ សម សមណា សក្សពុត្តិយា ឧុត្តិ-្សៃ ដណីរ៉ុយ អយុយពីភាពវិធី ភូហ៊ីលាល សូមវិទ្វី មនុស្សាធំ កុញ្ញមានាធំ ឧបកិភាជធេប ឧត្តិដ្ឋត្ ន្ទ្រាមេស្បីខ្លួំ នទ្ធរូខានក្ខុខេត្ត នេស្ស នេះ នេស្ស នេះ នេស្ស នេះ **ង្**ឧជម្បី វិញា ខេត្ត ភុញ្ជូំស្បន្តិ ភត្តក្មេខ ឧទ្ធាសន្ធា មហេសឌ្ជា វិសវិស្បន្តិ សេយ្យជាចំ ព្រាញ្មណា ព្រាញ្-ណាកោជ នេតិ ។ អស្បាស់ ទោ ភិក្ខុ តេសំ មនុស្បានំ ន្សាយស្ដ្ ទីយស្ដ្ វិទា ខេស្ដ ។ យេ គេ ភិក្គុ អញ្ជីញ ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយឆ្លំ ទីយឆ្លំ វិទា ខេឆ្លំ ភេដ ហំ សាម ភិក្ខុ ខុស្ថិត្ថា ឧុហ្សុតា អភាកាប្បសម្បន្នា... វិហរិស្សត្តិតិ ។ អថាទា គេ កិត្តា កក់គោ ឯសមត្ថ អាពេចសុំ ។ ខេ ។ សច្ចុំ កាំរ ភិក្ខាវ ភិក្ខា ខុជ្ញិត្តា

មហា 🤊 នូក: អាចរិយ ខ្លេវាសិកកថា

ជង មិនតែប៉ុណ្ណោះក៏ហ៊េកញ្ច្រៅវនៅក្នុងរោជកត្តទៀតផង ។ មនុស្ស **ភ**ំង្គ ទ្បាយក៏ គោល **ពេ**ស តិ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណ:ជា . ហើយដើរទៅបណ្ឌិបាតសោះ កាលពួកមនុស្ស ដោយបុកមារយាន តំពុងបរិ*តោគ*ទា្យ ភិក្ខុ ពំង៍នោះក៏បង្គ្រោនជា់ត្រស ម្រាប់សូម ៅពីលើ ទៅពីលើខាទន័យ:ក៏មាន ទៅពីលើក្រឿងសែ ម្រាប់ **កោ**ជនក៏មាន លិទ្ធជញ្ញាប់ក៏មាន បង្គោនធាន្រស ម្រាប់សុម្ភ ទៅពីលើទឹកស ម្រាប់ផឹកក៏ មាន សុំសំឡុទ្ទះបាយទ្វះដោយទ្វឧឯងយកមកធាន មិនតែប៉ុណ្ណោះក លោក (ញៀវទាំងក្នុង រោងកត្ត ទៀត ដូចជាពួក (ពាហ្មណ៍ដែល ហោ ក(m)វក្នុងកន្លែងបរិភោគកោដនរបស់(m)ហ្មណ៍ ។ កាលមនុស្សគាំង នោះកំពុងតែពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់យ៉ាង៍នេះ ពួកភិក្ខុកំបានព្ ច្បាស់ ។ ភិក្ខាំងឲ្យយណាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ។ ភិក្ខុ **ព**ុំងនោះក៏ពោលទោស តិ៖ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កិក្ខុពុំងីឡាយមិន សមបើនឹងស្វេកមិនល្អ ដណ្ដប់មិនល្អ មិនបរិបូណ៌ដោយឫកមារយាទ សោះ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដឹ មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រឹង់ត្រាស់ស្លូវថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឲ្យថាពួកកិត្តស្វេកមិនល្អ ដណ្ដប់មិនល្អ មិនបរិប្ចូណ៌ដោយឫក

វិនយចិជិកេ មហាវគ្គោ

ឧ្ទភ្ជាត្រា អសាកាប្បសម្បីស្វា... វិហរត្ថិទិ ។ សថ្មុំ ភ**ក**-វាតិ ។ វិក ហេ តុ ខ្លោ កកវា ។ មេ ។ វិក ហេ ត្វា ជម្មឹ យនុ យន្តិ ម្នាប់ មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស ញ់ ។ អាចរំយោ ភិក្ខុវេ អគ្គេវាសិកាត្ត បុត្តចិត្ត ឧបដ្ឋា-ចេក្សាត់ អន្តេកសំគោ អច្ចេច ចំនុច់ត្តំ ឧបដ្ឋា-ចេស្ប៊ូន ឃុំ ដេញ ឧញ ស្សាវ សព្យុធ៌ស្បា សភាគ-វុត្ថិយា រូសឃើ មុគស្ន័ ឧត្សិខកោ ដង្បី រ្នៃព្ទី រេជំហុំ សព្ទឹស្សន្តិ ។ អនុជាសាម៌ កិត្តាប់ ឧសាស្សំ និស្សាយ វ់គ្នុំ ឧស សេរុជ ជិស្សយំ សត់ ។ ឯ) ញេ បជ ភិក្ខាប់ អាខរិយោ កមោតព្រោ ។ ឯគំសំ ឧត្តរសន្ត័ ភាវិត្វា ទា ខេ វរ្គុំត្យ ឧត្តុដិតាំ និស័និត្យ អញ្ជល់ បក្សហត្វា ស្នាមស្បី នេច្ចលោ មានព្រលា គេ ឯទើ ឈោស មាណ-ស្មុ តោ ជំស្បាយ វញ្ជាមិ អាចវិយោ មេ ភណ្ដេ ហោហិ ម្នាល់ មេខាត្ត មានព្រល ខេ មេខា ឈោល អាយុស្មាន និស្បាយ ស្ពែធូន ។ សហ្វូន

វិនយប់ជិក មហាវិត្ត

មាវយាទ ពិតមែនឬ ។ កិត្តពាំងនោះក្រាបទូលថា សូម[ទង់[ព្រះមេត្តា ្រេក្ស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាឡាស់ដ៏មានដោគ ទ្រង់បន្ទោស ។ បេ។ លុះ (ទង់បន្ទោសរួច ហើយក៏ធ្វើធម្មឹកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅកិត្តិទាំងឡាយ មកថា មាលកិក្ខាស់ង៍ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យមានអាចារ្យ ។ ម្នាលកិក្ ទាំងទ្បាយ ឯអាចារ្យត្រៅតាំងចិត្តនឹងអន្តេវាសិកដូចជាកូន អន្តេវាសិកត្រវ តាំងចិត្តនឹងអាចារ្យដូចជាចិតា ជនទាំងនោះ ត្រូវមានសេចក្តីគោរពកោត ែកង៍ដល់គ្មានជំគា មានការចិញ្ចឹមជីវិតសេគ្មាយាង៍នេះ សម្រេចសេចក្តីចំរើនលូតលាស់ធំទូលាយក្នុងធម្មិន័យនេះបាន ។ មាល ភិក្ខុទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុទៅនៅអាស្រ័យនឹងភិក្ខុដែលមាន វស្សា ១០ ឯកិត្តិដែលមានវស្សា ១០ គួរឲ្យនិស្ស័យ គេបាន ។ ម្នាលកិត្តិ ទាំងទ្យាយ អន្តេកាសិក ត្រៃយោកអាចារ្យ(ជាទីអា ស្រ័យ) យ៉ាងនេះ ។ គឺ អន្តេវាសិក ត្រវធ្វេចពរធៀនស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទា រួចអង្គុយ ច្រហោង ផ្គង់អញ្ចូលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះនឹងអាចារ្យថា សុមលោកម្ចាស់ជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសុមអាស្រ័យនៅនឹង លោកដ៏មានអាយុ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ស្អូមលោកម្ចាស់ជាអាចារ្យ វបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមអាស្រ័យនៅនឹងលោកដ៏មានអាយុ បពិត្រលោកដ៏ចំ-វើន សូមលោកម្ចាស់ធ្វើជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមអាស្រ័យនៅនឹងលោក

មហាខ្វុកេ អាចរិយវត្តំ

ក្រស ស កាយន កាយ វិញ្ញា ខេត្ត ន កហិតោ ហោតិ អាចរិយា ន កាយន វិញ្ញា ខេត្ត ន កំពុធ វិញ្ញា ខេត្ត អាចរិយា ន កាយន វិញ្ញា ខេត្ត ន កំពុធ វិញ្ញា ខេត្ត អាចរិយា ន កាយន វិញ្ញា ខេត្ត ន កំពុធ វិញ្ញា ខេត្ត អាចរិយា ន កាយន វិញ្ញា ខេត្ត ន កហិតោ ហោតិ អាចរិយា ។

(៩៣) អន្តេកសំគេន គិត្តាប់ អចវ័យថ្លំ សម្នាវត្តិតត្តំ ។ ត ត្រាយ់ សម្នាវត្តនា ។ គាលស្បៅ ខដ្ឋាយ
ឧទាមានា ខិទុញ្ចិត្តា ឯក់សំ ខត្តាកស់ គាំត្វា ឧន្តគេដំ នាតត្វំ មុខានក់ នាតត្វំ អាសនំ បញ្ហាបេតត្វំ
សចេ យាក់ បីតស្ប ខុនក់ ឧត្វា ភាជនំ បដិក្តហេត្វា
នីចំ កាត្វា សាជក់ អចវិយំសន្តេន នៅត្វា បក ខុបនាចេទេព្វា យាក់ បីតស្ប ខុនក់ ឧត្វា ភាជនំ បដិក្តហេត្វា
នីចំ កាត្វា សាជក់ អចវិយំសន្តេន នៅត្វា បដិសាខេសោ ខុត្វាចោ ហោតិ សោ ខេសោ សម្មដ្ឋិតញា ។
សចេ អាចវិយា តាម់ បរិសិតុកាមេ ហោតិ និវសនំ

ដ៏មានកាយុ ។ ឯកាចារ្យត្រវពន្យល់អន្តេកសិកដោយកាយ ឬ
ដោយកាចា ឬពន្យល់ទាំងកាយទាំងកាចាថា សាហុ^(១)ក្តី លហុ^(២)ក្តី
ឧុធាយិកំ^(៣)ក្តី បដិរូបំ^(៤)ក្តី ជាសាទិកេន សម្បាទេហិ^(៥)ក្តី (យាងនេះ
ទើបឈ្មោះថា) អន្តេកសិកយកអាចារ្យ(ជាទីអាស្រ័យ) (បើ) អាចារ្យមិន
ជានពន្យល់អន្តេកសិកដោយកាយ ឬដោយកាចា ឬពន្យល់ទាំងកាយទាំង
កាចាទេ ឈ្មោះថាអន្តេកសិកមិនជានយកអាចារ្យ(ជាទីអាស្រ័យ) (ឡើយ ។

(៩៣) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អន្តេកសិក ត្រៃវប្រព័ត្តឲ្យល្អនឹងអាចារ្យ ។ ឯការដែលប្រព័ត្តឲ្យល្អនឹងអាចារ្យនោះ (ដូច្នេះ) ។ គឺអន្តេកសិក
ត្រៃវកោតអំពីពិក ហើយដោះស្បែកជើង រួចគ្រងចីពរទៀនស្មាម្ខាង
ហើយប្រគេនឈើស្ងន់ប្រគេនទឹកសម្រាប់លុបមុខទៅអាចារ្យ ត្រៃវកាល
អាសនៈ បើមានបបរអន្តេកសិក ត្រៃវិលាងកាជន៍ ហើយដាក់បបរប្រគេនទៅ
អាចារ្យ កាលបើអាចារ្យធាន់បបររួចហើយ អន្តេកសិក ត្រៃវប្រគេនទឹកទៅ
អាចារ្យ រួចទទួលយកកាជន៍ ធ្វើឲ្យទាបស្រល កុំឲ្យទង្គិចទង្គកគ្នាហើយ
ណង់ឲ្យស្អាតរួចរៀបចំទុកដាក់ កាលបើអាចារ្យក្រាក់ចេញហើយ អន្តេក
កាសក់ត្រៃវិហើមសនៈ ចេញ បើកន្ទែងនោះស្មោកគ្រាក់ អន្តេកសិក
ត្រូវ
ហុសកន្ងែងនោះចេញ ។ បើអាចារ្យចង់ចូលទៅកាន់ស្រក អន្តេកសិក

ខ- №-៣-៤-៥ ៣ឡីទាំង ៩ បទមានសាហុជាដើម យានប្រែក្នុងឧបដ្ឈយះត្តរួបហើយ ។

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

အေးရက် မောင်းဖွဲ့သူ မောင်းကျွန်း အေးရှိ ကောလာ**းရှင် အေးရ**က် សកុណ៌ កាត្វា សផ្ខោឌិយោ ខាត់ញ៉ា ជាវិត្វា បត្តោ សន្នកោ ខានញោ សចេ អេខរិយោ បច្ចាស់មណ៍ មាយន្ទ័ន្ទ នួតហ៊ាហុ ឧក្សាខេខើខ ស្នេហ៍ ប្្ မြေး၍ ကာယောင်္နင့် ရန့်ရွာ ဆရုလက် အရှော ဆည့္မေျ-င်းဟာ ទារុចិត្វា កណ្ឌិក ខដិមុញ្ចិត្វា ដៅត្វា បត្ត ឧពេទិ អេចរួលអា ឧសិអឧយោទ ឈេនឆ្នំ សង្ខនិធ အင္တစ္ခဲ့ ဆင္နာ့ မာန္တစ္ခ်္ မာန္တစ္ခ်္တာမည္ခံ မာဆီလူမာနာရွိ ဓ ಕಾರಾಯಗ್ನು ಸಯಕಾಜರ್ಗ ಗಶುಶು ಅಲಾ ಭಿರಾಣಾಜಮಿ សេចរំយោ សុចត្តិសុមត្តា គណៈមានោ និក្សាតម្រោ រំត្ត នេះ ១៤៩៩, មន្ទី មេសទ្ ឧឃាខេឌមុំ ខសោ-ឧក ទាឧបីឋ ទាឧក៩លំកាំ ឧបធិត្តិបិតព្វ បច្ចុស្សា បត្តប៉ាំ បេឌិក្កហេតាញ៉ូ បេឌិធិក្សនំ ឆាតាញ៉ូ ធិក្សនំ စင္နာလက္လမ္း ေန႔ေန႔ နည္နည္း ကေန႔ မိလ္

ត្ត្តឈេម កាងច័យឧត្តិ

ត្រវៃប្រគេនស្បន់ទៅអាចារ្យ ហើយទទួលយកស្បន់បន្ទាស់មកវិញ ត្រវ ប្រគេនវត្តពន្ធចងេះ ត្រវត្រតសង្ឃាដិទាំងឡាយជាពីរជាន់ហើយប្រគេន ត្រវលាឥជាត្រដែលប្រកបដោយទឹកហើយប្រគេនអាចារ្យ បើអាចារ្យចង់ ជានអន្តេកសិកជាបញ្ហាសមណៈ អន្តេកសិកត្រវបិទជាំងមណ្ឌលបីហើយ ស្វេក6 ជ្របរិមណ្ឌល រួចចងវត្តពន្ធចង្កេះហើយត្រតសង្ឃដំណត់រជាន់ ហើយសឹមឃ្មុំ វូចពាក់ឡេវកណ្ដុំ ហើយកាន់យក**ពុ**ត្រដែល**លា**ងហើយ ធ្វើជាសមណ:ដើរតាមក្រោ**យអាហា**រ្យទៅចុះ កុំឲ្យដើរទៅគ្នាយពីអាហារ្យ ពេក កុំឲ្យដើរទៅជិតអាចារ្យពេក ត្រូវចាំទទួលយកវត្តដែលគេទុកបា្ត(9)កាលបើអាចារ្យកំពុងនិយាយ អន្តេវាសិកមិនត្រូវដាក់ពាក្យក្នុងចន្ទោះ ចន្លោះឡើយ បើអាចារ្យកំពុងនិយាយពាក្យជាទំនង់នឹងឲ្យត្រៅអាបត្តិអន្តេ-វាសិកត្រវិឃាត់ អន្តេវាសិកកាលវិលត្រឡប់មក ត្រវិមកជាមុនហើយ ក្រាលអាសនៈវូចជំភល់ទុកខ្លួវទឹកសម្រាប់លានជើង តាំងសម្រាប់ងេដើង ក្យឿងស ម្រាប់ដូតដើងថាំ រួចត្រូវក្រោកទៅ ទទួលបាត្រនឹងចីវរ ហើយ បែគេនស្បន់បន្ទាស់ ទទួលយកស្បន់ស្លៀកមកវិញ ។ បើចិវរសើម

មហាខន្ធកេ អាចវិយវិត្ត

ស់ហារិតត្វំ ចីវ៉ា ស់ហារន្តេន ខត្សន៍លំ កាណ្ណំ ឧស្សា-ខេត្ត ចីវ៉ា សំហរិតតំ ខា មជ្ជេ កង្កោ មយោករិទិ ជុំកោក កាយពន្ធំ កាតព្ំ ។ ស េ ចំណួទាតោ ហោត់ អេចរំយោ ច ភុញ្ជិតុកាមោ ហោត់ ឧឧក ខេត្ត ចំណូទាតោ ឧចនាមេតព្វោ អាចជំណ ទាន់-យេឧ ឬဦး၏ កុត្តាវិស្ស ឧឧភា ឧត្វា មត្ថ មដ៌ក្-ហេត្វា ជីខំ កេត្វា សាជុក់ អព្ចឃំសុស្តេច ដោះិត្វា ស្នេយុ យនិត ដល់ខ្លួន ស្រា ន្ទុខនេះ នេះ នេះ សំរប់ ប ត្តោ ជំឧហ៍តញ្ចោ បត្តប់រាំ ជំគ្នាប់តញ្ចំ បត្ត ជំគ្នាប គ្នេជ ស្វាគេច សាខ្មែច ចន្ទ័ ៩លេខាំ ស្វាមេខ សាខេត្ត សេឌុា-មញ្ចុំ ជ ហេដ្ឋាប់បំ ជ បកមស់ត្យ បត្តោ ជិក្ខិបិត ញោ ជ ខ អនន្តរហ៍តាយ ភូមិយា ខត្តោ ធិក្ខិមិតព្វោ **ច័អំ** ច្ចុំជ្វេច ភាមេខ សុខេត្ត ត្នុង មូសេខិស **ភ្**មេ**ច** ស គ្គេន ខ្លាំវស់ វា ខ្លាំវជ្ជំ វា ខមភ្ជិត្យ ទាពតា អ**ន្ត** ជ្យាតា ភោក ឥត្វា ចីវ៉ា ជិត្តិចិត្ត អចចៃយម្អ ដ្រួត

មហាខ្លួក: អាចវិយវិត្ត

អន្តេកសិក ត្រវយកទៅសំដល់ក្នុងខ្មែនកំដៅ១រំពេច តែកុំខុកចីវរហាល ថៃ្ម(ឲ្យយូរពេក) ត្រវបត់ចីវរ(យកមកខុក)កាលនឹងបត់ចីវរ ត្រូវបំផ្ញើសជាយ ឲ្យហ្លួសពីគ្នា (ប្រមាណ ៤ គ្នាប់ ហើយស៊ឹមបត់បីវេរដោយគិតថា កុំឲ្យជាក_{ង្}ត់ ចវរពាកកណ្ដាល ទ្វើយ ហើយដាក់ទុកវត្ថានចងេះកងផ្គល់បរប្រទះ ។ បើមាន ចង្កាន់បណ្ឌ ជាតហើយអាចារ្យចង៍គាន់អន្តេរាសិកត្រូវប្រគេនទឹកហើយប្រ-គេនចង្កាន់បណ្ឌូ បាត ត្រវស្សអាចារ្យអំពីទឹក កាលបើអាចារ្យនាន់រួចហើយ អន្តេកសិក ត្រៅបគេនទឹករួចទទួលយកបាត្រមកវិញ ធ្វើឲ្យទាប់ស្រែកុំឲ្យ ទង្គិចទង្គគា ហើយលាងឲ្យអាតរួចជូតឲ្យអ្នតទឹកចេញ ហើយហាលក្នុង ទីមានកំដៅ១វំពេច តែកុំដាក់ទុកបាត្រិហាលថៃ្ង (ឲ្យយូវពេក)អន្តេក់សិក ត្រូវទុកដាក់ច្បត្តនឹងចីវរ កាលដែលទុកច្បត្តែត្រូវយកដៃម្ខាងចាប់ច្បត្រ ដៃម្ខាងស្លាប មើល (កាមគ្រែប្រកាមតាំងសិន សឹមខុកពុ តែ ម្យ៉ាង ទៀតកុំទុកដាក់បាត្រក្នុងទីដែលមិនសមគួរឡើយ កាលនឹងទុកចីវរ ត្រូវ យកដៃម្ខាងចាប់ចីវរ ដៃម្ខាងដូតស្បៀងចីវរឬខ្សែចីវរ រួចបត់ជាយចីវរខាង ណោះឲ្យជាផ្នាំមកខាងណេះហើយសឹមទុកចិវចេះ កាលចើកចារ្យក្រោក

វិនយ៍បិដិពេ មហាវិគ្គោ

អាសាធំ ជូខ្លាំងញ់ ទា ខោឧក ទោឧបីបំ ខាឧក៩លិក់ បដ់សាមេនស្នំ សចេ សោ នេសោ ឧត្វា**ចោ ហោតិ សោ** នេសោ សថ្មវិ្តឥត្វា ។ សចេ អាចវិយោ នហាយ៍តុ-តា ហេ ហេតិ ឧហនំ មដិយា ខេត្តំ ស ខេ សី តេន អគ្គោ យោត៌ សីតំ ជឌិយា ឧតត្វ ស ខេ ។ ណេន អត្តោ យោតិ ខណ្ដាំ ជនិយាធេតត្វំ ។ សចេ អាចវិយោ ជន្គា-ឃាំ បរិស័តុកាមោ យោតិ ចុណ្តំ សន្តេតពុំ មត្តិកា នេះមេនញា ជន្លាយប៉េម៉ អាឧាយ អាចវិយស្ប ចំដ្ចិតោ ប៊ីដ្ឋិតោ កន្តា ជន្តាឃរបីឋំ ឧត្វា ប៊ីអំ បដ់ក្តហេត្វា ညက္ခရိ ဒိုက္ချစ်ခရိ ရလ္ကာ အေရာဂ္ဂ မန္ဓာက အေရာက္ ស ខេ ឧស្សហត៍ ជន្ថាឃាំ បាំសិតព្វំ ជន្លាឃាំ បាំ-សន្តេន មត្តិកាយ មុខ មក្តេត្យ បុរាសា ច បច្ឆាសា ច បដ់ច្ជានេត្ត ជត្តាឃរំ មាំសិតព្វំ ជ ដេរ ភិក្ខុ អធ្វបទជួ ជំស់ជំនញ់ ឧ ឧក ភិក្ខុ អាស ខេន បដ់ពាហេត្ញា ជន្លាយពេល ចាំយក្សា ចាំកាឡំ កាត់ព្វំ ជន្លាយព ធិត្តា-មន្តេជ ជញ្ជាឃារបីម៉ាំ អាធាយ បុរាតា ច បច្ចុតោ ច

វិនយចិជិក មហាវគ្គ

ចេញ ហើយ អន្តេវាសិក ត្រូវរើមា**សនៈ** ចេញរួច ត្រូវទុកដាក់នូវទឹកសម្រាថ លាងដើង តាំងសម្រាប់ងេដើង ក្បឿងសម្រាប់ជូតដើង ប្រសិនបើកន្វែង នោះស្មោកគ្រោក អន្តេរាសិកត្រូវបោសកន្លែងនោះចេញ ។ ថាបើអាចារ្យ ចង់ស្រង់ទឹក អន្តេកសិកត្រវចាត់ចែងទឹកសម្រាប់ស្រង់ប្រគេន បើអាចារ្យ ត្រវិការទឹក ត្រជាក់ អន្តេវាសិក ត្រវិចាត់បែងទឹក ត្រជាក់ប្រគេន មើមលេៗ โลงสารจักเลา หเลงของ โลงอาล์เซน็จ ละเลา โบเลย ๆ เบ็ม อามุชน์ ซูง ទៅឯរោងក្មេង អន្តេវាសភិត្រវិស្ស្ស គ្រឿងលំអិតសម្រាប់ង្កិតខុក ត្រែវផ្សេម ដីស្អិតទុក ហើយនាំយកតាំងស ម្រាប់ពេងក្ងេងដើរតាមពីខាងក្រោយ ៗ នៃ អាចារ្យហើយប្រគេនតាំងសម្រាប់រោងភ្លេង រួចខទួលចឹវមេកខុកដាក់ដោយ ឡែកវិញរួចត្រូវប្រគេនគ្រឿងលំអិតសម្រាប់ង្ក័ត ត្រូវប្រគេនដីស្អិតទៅអា-ចារ្យ មេីអន្តេក់សិតអាចនឹងច្ចលទៅបានក៏គប្បីចូលទៅកាន់រោងភ្លេីងចុះកា-លនិងចូលទៅកាន់រោងក្ដេង ត្រូវលាបមុខដោយដីស្អិត ហើយបិទជាំងពីខាង មុខពីខាងក្រោយរួចសឹមចូលទៅកាន់រោងក្វើង ហើយកុំឲ្យអង្គួយ េច្រៀត បៀតពួកភិត្តចាស់ឡើយ មិនត្រូវហាមអាសនៈពួកភិត្តថ្មី ត្រូវធ្វើបរិកម្មមាន ឲ្យលំអិតសំរាប់ង្កូតនឹងដីស្អិតជាដើមដល់អាចាក្យកង់រវាងភ្លើង កាលអន្តេ-វាសិកដើរចេញពីរោងក្ដើងទៅត្រវនាំយកតាំងសម្រាច់រោងក្ដើង

ម្នាប់ពេធម្នេក មានិស្សា

បដិច្ចាធេត្<mark>តា ជំន្នាយក ជ</mark>ិទ្ធាមិត្តភ្នំ ឧឧកេទិ អាចក យក្សា ខាំតម្នំ ភានព្វំ ឧហនេន ខមមនាំ ឧទ្ធាំត្ អត្តលោ កង្គុំ វោឧកាំ កាត្យា និវាសេត្យា អាចវិយស្បូ កត្ថា ជនកំ បមជួំតញ់ និងសន៌ ខាតញ់ សម្បាដ់() ឧាត្យា ជញ្ហាឃុំ អាធាយ បឋមត អាកញ្ហា អាស្នំ បញ្ហាបេះត្វូ ទា នោះឧត់ ទាឧប៊ីប់ ទាឧក្សល់ក់ នុប-ជំត្ថិមិតត្ត អាចរំយោ ទាន់យេន ឬខ្លីតញោ ។ សចេ ។ ខ្លឹ-សាខេត្តកាមេ ហេតិ នុខ្ចុំសាខេត្តក្នេ សខេ បរិថុខ្ញុំតុ តាមេ ហេតុ ព្រៃខ្មុំត្រោ ។ យភ្ជុំ វិហារ អាចរិយោ នុស្សីសង្ខ មោខេឌយើ រួសារ មោខេខេខ ឧភិនិង្ ညီတ**်**ရှာ သါကာမည္ကိ င်ကွော်ပါရာရှိ င်က်မြေဝးဌာဌရာလက် ជីហាត្វៃ ឯកមន្ត និក្ខាចិតព្វ ក៏សិព៌ម្ដោយនំ នីហាត្វៃ រាយឧទ្ត័ ខ្ទុំខ្ទុំ ឧណ្ដា ខ្ពុំ អេចរិ-ឃុំសុខេត្ត អស្គ័ឌ្រីខេត្ត យង្គភូ ខ្លួច ខ្លួច ខ្លួច និស្ស្និ ជំឌុំបំតញ្ចេ បីម ជ័ប គេត្យ សាពុក អបរិឃុំសាខ្លួល

សង្ឃាដិយោតិ កត្ថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

ช่อ ទាំងពីខាងមុខពីខាង[ក្រាយរួចសឹមចេញពីពេងក្ងើង មិនតែប៉ុណ្ណេះ (เดาะชั) ธุลีด็สล์ผเลูกเงิลโลเเลียโลยุสเพ่าเอกุกเสร អន្តេកសិកង្វតរួចហើយ ត្រូវទ្បើងមកមុនហើយជូតកាយរបស់ខ្លួនឲ្យស្វត ទឹកចេញ ហើយស្វេកស្បង់រួចហើយត្រូវជុតទឹកពីកាយរបស់អាចារ្យ រួច ត្រវែមគេនស្បន់ប្រគេនសង្ឃាដិ (ទៅអាចារ្យ) ហើយអន្តេវាសិកត្រវ ទាំយកតាំងសម្រាប់រោងគ្រើង ដើរចេញមកមុខរៀបចំក្រាលអាសន:លាំ តែវដ់កល់ខុកនូវទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់រងដើងនឹងក្បឿង ស โยง ช่อลเน็ม เท็น โล่งพูงคา ฮาที่ครื่อง โยง ซาลา ซา เช็มเลู-ก่ ผู้คอส์เปรตาดี สบุ๊เปรตุดีรั้นคอาบุธุะ เบ็นเรูกผู้คอส์เปร អដ្ឋភថា គប្បីរៀនអដ្ឋភថានឹងអាចារ្យចុះ ។ អាចារ្យនៅភ្នុងវិហារណា បើ វិហារនោះស្មោកគ្រោក បើអន្តេវាសិកអាចនឹងប្រោសជម្រះបានត្រវិច្ឆោស ជម្រះចុះ កាលនិងច្រេសជម្រះវិហាវត្រវិនាយកបាត្រនឹងចីវែចេញជាមុន យកទៅដំកល់ទុកដោយឡែក ត្រវៃនាំយកកម្រាលសម្រាប់ទ្រាប់អង្គ័យ ទៅជំតល់ទុកដោយឡែក ត្រូវនាំយកពួកនឹងខ្មើយទៅជំតល់ទុកដោយ ឡែក ត្រវនាំគ្រែចេញធ្វើឲ្យទាបស្រលក់ឲ្យខង្គិចខង្គកផែនដី ដុសសន្ទះទាវនឹង (កិបទ្វារហើយយកទៅដកល់ទុកដោយឡែក (តវនាំយក តាំងចេញធ្វើឲ្យទាបស្រល់កុំឲ្យទង្គិចទង្គក់ផែនដី កុំឲ្យត្រជុសសន្ទះទារ

វិនយប់ដីកេ មហាវគ្គោ

អស់ខ្យែត្រូន គារាជព្រឹញ្ញ និព្យាធ្វា វាមានខ្ញុំ ធ្វើមិន្ តេញ់ មញ្ជាជំទានកា ដំហាត្វៃ ឯគមជំ ជំគុំចំនេញ ខេឌ្យឧល្សភា ជំពាត្យ ឯកមន្តំ ជំគ្នាំបំកញ្ចោ អ-ប សេរ្ជជដល់កំ ជីហាត្រៃ ឯកមេត្ត ធិក្ខាំចិតពុំ កុម្មត្ថា-က္ ကေရးဝဏ္တို့ မက်ေးဆီးသီ ဥာပ္ဦး အမွာချိန္ နိုင္တိုင္းရပ္တဲ့ မ က ေန႔႔ မ က ေန႔႔ မ က ေန႔႔က်မွာ តា បឋម ជុំហាប់តុំា អលោកសច្ចិតណ្តាតា បមជួត៣ ស ខេ កេរុកាមរិកាឬកាតា ភិត្តិ កាណូកាំ. តា ហោត៌ បោឌ្យក់ គេមេត្វ ប៉ុឌ្បេត្វ បមជ្ជិតព្វា ស េ កាន្យ៉្រាក្តាតា ភូមិ កណ្តាតា ហោតិ បោ-ឡាក់ តេមេត្យ ប៉ុន្បេត្យ បមជ្ជិតថា សចេ អភាតា យោត៌ ភូមិ ធឧកោជ មាំឆ្នោសេត្វា សម្មដ្ឋិតព្វា មា ជន្តេញ កុម្មត្តលោំ ង្ខំខាមេត្វា សេជេត្វា មម្បើជេត្វា ង្គាបេត្យ បមដ្ឋិត្យ អភិបារិត្យ យ៩មោធ មបេនញ មញ្ចោ និតាមេត្វា សោខេត្វា មប្បោះ៩ត្វា និចំ កេត្វា

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

និង ក្របទ្វារហើយយក ទៅដកល់ខុកដោយឡែក ត្រូវទាំយក ទៃនាប់គ្រែ ទៅដំកល់ខុកដោយឡែក ត្រូវនាំយកកន្តោរទៅខុកដោយឡែក ត្រូវ**នាំ** យកក្ដារស ម្រាប់ផ្នែកទៅទុកដោយឡែក ត្រូវចំណាំកម្រាលផែនដីដែល គេក្រាលទុកយ៉ាង៍ណា ហើយនាំយកទៅទុកដោយឡែក ។ គ្រឿង៍ស្ក ស្វាញ (មានសរសេពីង៍ពាង់ជាដើម) មាននៅក្នុងវិហារ អន្តេវាសិក ត្រៃ ណ្ដេសចេញអំពីពិតានជាមុន ត្រូវបោសកន្ទៀតជ្រង់បង្គួច បើជញ្ចាំងដែល គេលាបដោយវន៍ប្រឡាក់ប្រឡូស អន្តេវាសិកត្រវផ្សើមកំណាត់សំពត់ពូត រួចសឹមជូត បើផ្ទៃ (ផែនជី) ដែលគេលាបដោយវត្តមានពណ៌ឡើបឡាក់ បទ្បស អន្តេវាសិក ត្រូវផ្សេមកំណាត់សំពត់ហើយពុតចេញរួចសឹមជូត ថេ ផ្ទៃគេមិនបានលាបទេ អន្តេកសិត ត្រូវយកទឹក ប្រ៊ុះរួចសឹមបោស ត្រូវប្រ. មូលសម្រាមដោយគិតថា វិហាវកុំប្រឡាក់ប្រឡសដោយធូលីឡើយ ហើយយកទៅចោលដោយឡែក លុះសំដិលហាលក(មាលផែនដីហើយ ណ្ដេសគោះជីចេញឲ្យស្អាត រួចហើ<mark>យសឹមនាំយកទៅ</mark>កាលដូចដែលវិញ លុះហាល់ (ទនាប់ គែរួចហើយដូតឲ្យស្អាត ហើយយកទៅដំកល់ទុកក្នុង ្នឹដដែលវិញ លុះហាល់គែរួចហើយចោសគោះឲ្យស្អាត រួចនាំចេញ**ៅ**

មហាខត្តកេ អាចរយវត្ត់

សាពុកា អប្បិធ៌សព្តេន អស់ខ្លែដ្ឋ នេះ កាស់បិជ្ជំ អតិ-មារិត្វា យ៩ខេញ្ត្ត ខញាខេត្តភ្លេ បីឋ វិតាខេត្តា សេ-ជ អស់ផ្លែដ្ឋនេះ ភាពដ៏បំដ្ឋ អភិហាត្វៃ យដាមញាត មញ្ញាមេនញំ ភិសិតិម្ដោសជំ ឱ្យមេត្វា សោខេត្វា បញ្ជាដេត្យ អភិបារិត្យ យថា ខញ្ជាតិ ខញ្ជាមេត្ត ខ្ញុំ ខ្ញុំ ប ဇဇဂါပိမ်းဟ_ု နှံ့မာဂရေး (ဆ) ရေးရှိပရာပြုရေး မဆ္ဆည္-နို့ရွာ ယင်းပဏ္ဆို့ ပဏ္ဏျပနာရှိ (စင်းမြလှကြော ရှိဆျပန္ခာ့ ល់គាំ ង្គាបេត្វា បមជ្ជិត្វា អតិហាត្វៃ យថា ឋានេ ឋបេ-នទ្វំ បត្តបំរាំ ជិក្ខាំចិតព្វំ បត្ត ជិក្ខាំបក្ខេជ ឯកោធ ស គ្រេង ជាស្តី ភាពេទ្ធា ស្វាមេស សាឡេខ លេជាមេឃុំ ឯ សេជា-ជាល្លេខ វាម្មេខ សង្គេច ខ្មុំ ម្ដេច វាមេខ សង្គេច ចីយុំ សំ ច្រុំ ស្គ្រា ស កោឌ គេត្វា ខ្លុំ ខ្ទុំខ្ទុំ ។ សខេ បុត្តេមា

មហាខន្ធ។: អាចវិយវត្ត

ធ្វើឲ្យតាបស្រលក់្ឲ្យទង្គិចទង្គ័កផែនដី កុំឲ្យត្រដុសសន្ទះទារទំងែក្រប**ត្**រ យកទៅតាំងទុកដូចដែលវិញ លុះសំដិលហាលតាំងរួចហើយ ត្រវ់ចោស គោះឲ្យស្អាត ហើយទាំចេញ ទៅដោយ ស្រលកុំឲ្យទង្គិចទង្គក់ផែនដី កុំឲ្យ ត្រដុសសន្ទះទ្វារនឹង ត្របទ្វារ យកទៅតាំងទុកដូចដែលវិញ លុះសំដល ពួកនឹង ខ្មើយ ហើយ គោះឲ្យ ស្អាត រួចនាំយក ទៅ \widehat{f} កាលដូចដែលវិញ \widehat{o} ុះសំ-ដល់ក ម្រាល់ស ម្រាប់ ទ្រាប់អង្គ័យ ហើយ ចោស គោះឲ្យ ស្អាត រួចយក ទៅ ក្រាលទុកដូចដែលវិញ លុះហាលកន្តោររួចដូតឲ្យស្អាតហើយ យកទៅដំ-កល់ទុកក្នុងទីដដែលវិញ លុះហាលក្ដារសម្រាបផ្អែករួចដុតឲ្យស្អាតហើយ យកទៅដកល់ទុកក្នុងទីដដែលវិញ អន្តេកសិក ត្រៃវទុកដាក់បាត្រនឹងចីវរ កាលនឹងខុកទាត្រ ដៃម្ខាងចាច្យកពុត្រ ដៃម្ខាងស្វាចមើលក្រោមគ្រែ ឬក្រោមភាំឥរុចហើយ សឹមខុកជា ត្រិ**់ ម្យ៉ាងទៀតកុំឲ្យខុកជាត្រលើទីដែល** មិនសមគួរ កាលនិងទុកចីវរ ដៃម្ខាងចាប់យកចីវរ ដៃម្ខាងជូតស្បៀងចីវរក្ដ ខ្សែចវរក្ដី ហើយធ្វើជាយទាងណោះឲ្យជាផ្នាមកទាងណេះ រួចសឹមទុក ชี้งเอา ๆ เบียาลทูงบลาท์ล็ตูงยลห์ตัดิงทล์เล็ล หเลูก่งโลโซิง

វិនយចិដិពេ មហាវត្ថោ

ស្សា ក្នុ ស្នា ក្នុ ស្នា ក្នុសា ក្នុសា ក្នុសា ស ខេ ខ្យុំមា ស ជា វាតា វាយន្តិ ខ្ចុំមា វាតទានា ៩ គេខេស្ស ស ខេ ជ**ន្ត្រា ស** សេវា វាគា វាយឆ្<mark>ថំ ជន្ត្</mark> ಗಜವಾದು ಕಟ್ಟು ಇಗಾ ಕಟ್ಟು ಗಳು ಗಳು ಗಳು ಗಳು ಗಯ್ಡ ಜಹ್ಮೆಯು ಗಹಲಾಬು ಕಟ್ಟು ಮಾರ್ತಿ ಕಾರ್ಣ ಕ್ಷಣ-តាលេ ហេត់ ខ្មែក វាតទានា វិជ្ជិតព្វា វគ្គឹ ៩គោ-តេញ ស ខេ ជុល្លាកាលោ ហោតិ ធំ។ វាតេទានា ៩ នេះ នេះ ត្រុំ ជ្រុំនេញ ។ មាន សុព្រហ្វ វម្សិ ហោធិ ហំហេលាំ សម្មុខ្លិតព្វំ ស េ គោឌ្គគោ ឧត្យា ទោ យោធ៌ កោដ្ឋកោ សម្មុជ្ជិតព្វោ សចេ ឧបដ្ឋានសាៈ ហ ឧក្វាទា ហោតិ ឧបដ្ឋានសាលា សម្មដ្ចិតព្វា साद भर्षेकाल १ के छ। ला ह भर्षेकाल सर्हे ជ្ញុំឥញ្គ ស ខេ វច្ចុក្ខុដី ឧក្វាទា ហោតិ វច្ចុក្ ដី សម្មុខ្លិតព្វា ស េ ខា គំយំ ន េ ហោត់ ខា គំយំ ឧមជ្ជាមេនត្វំ ស ខេ មាកែវ ជំលំ ជ មោតិ មាកែ-ជន្លឺយំ ឧបដ្ឋាបេនទៀ ស ខេ អាចមនកម្តីយា ឧឧកាំ ន ហោធិ៍ អាខមឧកម្តិយា ធ្ងក់ អាសិញ្ចិតព្ំូ ។

វិនយបិជិក មហាវត្ត

បង្អ្គបត្តិសានាងកើត បើមានឲ្យល់បក់ទាំងធ្លើមកពីទិសានាងលិច អន្តេក់ សិក ត្រូវបិទបង្គ្រាត្តសាងទ្បីប បើមានឲ្យល់បក់ទាំងធ្លួលមកពីទិសាង ដើង អន្តេវាសិក ត្រវបិទបង្គិចពីទិសខាងដើង បើមានខ្យល់បក់ទាំងធ្លល់ មកពីទិសភាន៍ត្បូង អន្តេវាសិក ត្រៃបិទបង្គិចពីទិសភាង៍ត្បូង បើរដ្ឋវិត្រជាក អន្តេកសិក ត្រវបើកបង្គបក្នុងវេលវេថ្ម បិទក្នុងវេលាយប បើរដ្ឋក្តៅ អន្តេក-សិក ត្រូវបិទបង្គីបក្នុងវេលាថ្ងៃ បើកក្នុងវេលាយថំ ។ បើបរិវេណមាន ស មាម អន្តេវាសិក ត្រវៃបាសបរិវេណចេញ ថើបន្ទប់ស្មោកគ្រោក អន្តេវា-សិក ត្រៃវេហ្គសបន្ទប់ចេញ បើរោងនាន់ស្មោក គ្រែក អន្តេកសិក ត្រែវហ្គេស រោធិ៍ខាន់ចេញ បើរោធិ៍ភ្លើងមិនស្អាត អន្តេវាសិក ត្រៃវិហ្គោសរោធិ៍ភ្លើងចេញ បើបង្គ័នមិនស្ថាត អន្តេក់សិក ត្រៃវេស្សអាតចេញ បើគ្មានទឹកសម្រាប ធាន់ អន្តេក់សិក ត្រវដ់កល់ទឹកសម្រាប់ធាន់ បើគ្មានទឹកសម្រាប់ ប្រើប្រុស អន្តេកសិក ត្រវដ្ឋកល់ទឹកសម្រាប់ ប្រើប្រាស់ បើគ្មានទឹកក្នុងកុមសម្រាប់ លាង៍អាបមន៍ទេ អន្តេកសិក ត្រាដង់ទឹកដាក់កង់ក្មមស ម្រាប់លាង៍អាចមន៍ **។**

មហាខត្តពេ អាបរិយវត្ត

ស ខេ មាខ្សែការី មន្ទ្រខ្សំ នៃ នៃ នៃ ស ខេ អទ្រេកសំខេខ វិតយាមានយើ វិតយាមាតេ-ស្សោ ខេតិយន្ស មុសា សេខ មាខ្លួលក្រឹ កាក្ញ់ ជព្រឹត្ត លោធិ អន្តេកសំគេន ជំនានេតឲ្វ វិសេស ខេត្ត ខម្មភាសា វាស្ប ភាគព្វ ស ខេ អាចវិយស្ប និឌ្និកទំ ឧប្បន្នំ ហោតិ អន្តេវាសំកេន វិហេខេឌព្វំ វិហេខា ខេឌពុំ ឧញ្កាសា វាស្សា ភាគញា ។ មាន មានព្រលា នដៃគឺ អឌីបនយើ យោង ព្យុប្មមា-ព្រោ អន្តេកសំគេន ខុស្ត្រ កាត់ព្ ក់ខ្ពុំ ខុ ខោ សផ្លោ អាចវិយស្ប ចវិវាសំ ឧឧយេព្យតិ ស ខេ អាច-វិយោ មូលាយ ខដិតស្បានពេញ ហោត់ អន្តេកស់-កោះ ឧ្សុក្តាំ ភានព្ទំ ភិទ្តិ ខុ ខោ ស ឡែ អចវិ-ណុំ គិហេ៣ ឧជ្ជុយស្រង្គ មាខេ មាខ្សួល ស-នត្តាយោ យោត៌ អន្តេវាស៍គោន ឧស្សុគ្គ៌ កាតព្វំ កិត្តិ ្ ខោ សង្កោ អច្ចិយស្ប មានត្តំ ឧឧយ្យាត់ សខេ មានព្រោ មេឃនាពេល យោឌ មន្តេងកំនេះ

មហាខត្តកៈ អាចរិយវត្ត

បើអាចារ្យមានសេចក្តីអផ្សុកកើតឡើង អន្តេវាសិក ត្រូវចំបាត់សេចក្តីអផ្សុក នោះដោយ ខ្លួនឯង ឬឲ្យគេបំបាត់ **សេចក្តីអង្សក**នោះចេញក៏បាន ឬ ត្រូវ ធ្វើធម្មកថាដល់អាចារ្យនោះ បើសេចក្តីសង្ស័យ កើតឡើងដល់អាចារ្យ អន្តេកសិក ត្រូវបន្ទោបន៍សេចក្តីសង្ស័យនោះ ដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យគេជួយ បន្ទេបន់កំណុន់ ឬត្រូវធ្វើធម្មកថា ដល់អាចារ្យនោះ បើទិដ្ឋិគឺសេចក្ដី យល់ទុសកើតទ្បើងដល់អាចារ្យ អន្តេវាសិក ត្រូវជួយពន្យល់ណែនាំឲ្យ យល់ត្រូវ ឡើង ដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យអ្នកដទៃពន្យល់កំបានឬត្រូវធ្វើ ធម្មកថាដល់អាចារ្យនោះ ។ បើអាចារ្យត្រវគុរកាបត្តិគួរនឹងចូលបរិវាស អន្តេកសិក ត្រូវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃគប្បីឲ្យបរិកស ដល់អាចារ្យ (របស់អញ) ដោយ «ជាយដ្ចមេចហ្វ្នំ បើអាចារ្យគួរនឹងទាញអន្តរាបត្តិ ចូលមកក្នុងមូលបត្តិ អន្តេវាសិក្សាធ្វើសេចក្តីទូលទ្វាយថា សង្ឃ គប្បីទាញអន្តរាបត្តិចូលមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាចារ្យ (របស់ អញ) ដោយទុំជាយដូចម្ដេចហ្នឹ បើអាចារ្យគូរួដល់មានត្ត អន្តេវាសិក ត្រៃស្រែចក្នុំខ្លាំ សង្ឃគប្បីឲ្យមានត្ត ដល់អាចារ្យដោយ **ុ** ជាយដូចម្ដេចហ្នឹ បើអាចារ្យគួរដល់អញនកម្ម អន្តេវាសិក[គួវធ្វើ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

នុស្សត្ត ភានត្វ គិន្តិនុទោស ឡោ អច្ចិយ់ អត្តេយ្យ-តំ ។ ស េ ស ស់ ្ពែ អាច យៃស្បូ កាម្មុំ កាត្តកាមោ យោធ៌ តដូធីយំ វេ ឧិយស្បំ វេ បញ្ជាជធីយំ វា បដិសារ-ಮಿಯೆ ಗ ಇಣ್ಣರಪ್ರಯೆ ಗ អណ្តេស ಮೇಣಾ ಇ ಸಾರ್ಣ ನಾ-តេញំ គាំខ្លិ ៩ ខោ ស ឡើា អាចរំយស្បី គាញ់ ខ គាពល់ លស់មាញ មុន្ធ មានការ ពេលខេត្ត មាន មុខភាព ត្ ម ឡើម ៩គឺ ៩ជីខ្លុ ប ទូ៣មាំ ប សមានទួល ប ದಕ್ಷಳುಲ್ಲೂ ಭ ಕೀಹ್ಮಿದಕ್ಷಣ್ಣ ಭ ಈೀಕ್ಟಳಳಾಟ್ ಆ ಕನ್ನೇ-တို့ ကားရုံ က်နေ့် ဥ (၈) អបរិយោ សម្បារត្តេយ្យ លោម ខោ ខេសា ខេសា មេ ខេសា ស ខេសា ន ភេ ខេស្ ខេស្សាសារិ-ម្តេយ្យាត៌ ។ សចេ អាចវិយស្ប ចំរាំ នោះិតព្វំ ហោតិ អេត្តេកស៍គោជ ដោវិតញ៉ូ ឧស្សុក្កាំ វា កាតញ៉ូ កិច្ចិដុ ទោ មាខ្យុលការ ខ្មុំ ខេស្សាលានុង មាន មានក្រាការិ ខ្មុំ តាតឲ្យ ហោតិ អន្តេវាសំគេន ភាគឲ្យ ខុស្ត្រាំ វា កាត់ព្រំ កំផ្តុំ ឧ លោ អច្ចេលស្ប ខ្ញុំ ការិយេបាត់ ស ខេ អា ខវិយ ស្បា ជជន ខ ខ នេញំ ហោះ តិ អន្តេវា សំ-កោន បចិត្ត នុស្សក្តី វា ភាគតូ កិច្ចិ ឧ ទោ

វិនយបិដិក មហាវិច្ច

សេចក្តីខ្ពស់ខ្លាយថា សង្ឃឧប្បីធ្វើអគ្គានកម្ម (ចំពោះអាចារ្យ) ដោយ ϵ ទាយដូចមេចហ្គី ។ បេសង្ឃមាន φ ាជាដើម្បីធ្វេនវកម្ម គិតដូនយកម្មភ និយស្សកម្មភ្នំ បញ្ជូជនិយកម្មភ្នំ បដ្តិសារណ៍យកម្មភ្នំ ខុរគ្គបនិយកម្មភ្ន • ពោះអាចាវ្យ អន្តេវាសិក ត្រូវធ្វើសេចក្តីខ្វស់ខ្វាយថា ធ្វើដូចម្តេចហ្មុំ កុំឲ្យ សង្ឃធ្វើកម្មដល់អាចារ្យ ឬសង្ឃគប្បីបង្គោនទៅដើម្បីកម្មស្រាលដល់អា-ចារ្យនោះ ម្យ៉ាង៍ទៀត កម្មគឺ តជ្ជន័យកម្មក្ដី និយស្យកម្មក្ដី បញ្ជាជន័យកម្មក្ដ បដិសារណ៍យកមក្តី ឧក្ខេបន័យកម្មក្តី ដែលសង្ឃបានធ្វើដល់អាចារ្យ នោះហើយ អន្តេកសិក ត្រវធ្វើសេចក្តីខ្វស់ខ្វាយថា ធ្វើដូចមេចហ្គុំ ឲ្យ លោកអាចារ្យប្រែព័ត្តល្អទៅ ឲ្យប្រព័ត្តសម្របរោម គឺមិនប្រកួតប្រកាន់ ឲ្យប្រព័ត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាក់អាបត្តិ សង្ឃគប្បីរម្វាប់នូវ កម្មនោះឲ្យ ។ បើបីវរវបស់អាចារ្យគួរូនឹងលាង អន្តេក់ស័ក ត្រវលាងឲ្យ ឬ ធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយថា ចីវរបេសអាចារ្យគួរ**លា**ងដោយឧបាយដូចមេចហ្នឹ បើចីវរបេស់អាចារ្យគួរនឹងធ្វើ (មានដេរប៉ះដាដើម) អន្តេវាសិក ត្រវធ្វើឲ្យប្ ធ្វើសេចក្តីខ្វស់ខ្វាយថា ចីវររបស់អាចាវ្យគួរនិងធ្វើដោយឧជាយដូចម្ដេចហ្ បើគ្រឿងដែលករបស់អាចារ្យគួរនឹងដាំឬស្ងោរ អន្តេវាសិក ត្រវជាំឬស្ងោរ ឲ្យឬធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា គ្រឿនជ្រលក់របស់អាចារ្យគួរដាំឬស្ងោរដោយ

មហាទន្ធពេ អាចវិយវត្តំ

អាខ្យំយក្សា ដេធ ខ្លុំយេសគំ ស ខេ អាខ្យំយក្ស ខ្លុំ រដេតព្វំ ហោតិ អគ្គេកសំគេឧ រដេតព្វំ ឧស្សុក្តាំ ក កាត្តំ គំន្តំ នុ ទោ អាចរំយស្ប ចំពាំ ដើយថាគំ ចំពាំ រដេខ្លេន សាពុកាំ សម្បារិត្តកាំ សម្បារិត្តកាំ ដេត្តពុំ ន ច អភ្ជុំទើរព្រេយ គួនខ្ញុំ ១២ មានក្រា អូមាជិស្សា បត្តោ សភាព្យា ជ សភាច្រុស្ប បត្តោ បដិក្កហេត ព្យោ ជ ာန္းကြီး ရွားမွန္း အေရးရဲ့ အေရးမွန္း ရွားမွန္း အေရးမွန္း အေရးမွန္း အေရးမွန္း အေရးမွန္း အေရးမွန္း အေရးမွန္း အေရ ខ ႔ေဆင္မက္ ႐ွင္ဘားက လႊတ္က ေ ႔ေဆင္မက္ ႐ွင္ဘာ-រោ ជឌ្ឌីស្រែងណើ ខ វាយខំការី យោម ខេខេងឃុំ ខ វាយៈដែច យេមា ខេសសេខ១៣ ខ វាយៈជំមារិ បរិកាម្មុំ កាតព្វំ ឧ ឯកច្ចេជ បរិកាម្មុំ ការបេតព្វំ ឧ ရေးမှုန်း ဂူကေါ်ပူးညီး မေးဆူးသီး အမှားကို ကူကေါ-វហ្គោ ភាពបត្យេញ ឧ ឯកច្ចេស្ប បញ្សម េណឧ ឈោឌមុំ ៤ រា្យសំ ឧសីអេតហោ មាខានយោ ខ វាយជំណី ភ្លឺខោយ ខ្ពស់សងេយ ខ វាយដែ

មហាខន្ធកៈ អាចរិយវត្ថ

 $oldsymbol{e}$ $oldsymbol{q}$ $oldsymbol{$ ပြုလက်၍ ပူးရှိုးလစ္ဂရီခွလ်ချာယတ် စီးမယ်မှာတာမျှ ရှူးပြုလက် ដោយឧទាយដ្ចមេចហ្មុំ កាលអន្តេវាសិត្តជ្រលក់ចវិវត្រវិជ្រលក់ដោយ ែ [ច្រត្រទ្បប់ឲ្យសព្វល្អ ម្យ៉ាងទៀត កាលបើ (ហាល់ចីវរ) ដំណក់ ទឹកស្រកមិនទាន់អស់នៅឡើយ អន្តេវាសិក កុំអាលដើរចេញ (បើ) អន្តេកសិតមិនទាន់បាន បាប់គាលារៀទេ មិន ត្តែវិទ្យិប្បាតែទៅ មិន ត្រូវឲ្យបីវរទៅកិត្តពួក ១៖ ទេ មិន ត្រូវទទួលយកបីវរបស់កិត្តពួក ១៖ ទេ $\hat{\theta}_{S} = \hat{\theta}_{S} \hat{\theta}_{S$ ទ្វះទេ មិន ត្រូវកោរសក់ឲ្យកិត្តពួកទុវទេ មិន ត្រូវឲ្យកិត្តពួកខ្**រ**កោរសក់ ឲ្យទេ មិនត្រីវៈធ្វើបរិកម្ម (គក់ច្រហុច) ឲ្យកិត្តពួក ខ្វះទេ មិនត្រូវឲ្យ ក្តុពុក្ខ៖ ធ្វើបរិកម្មទ្រុនទេ មិនត្រូវធ្វើសេចក្តុខ្វល់ខ្វាយដល់កក្តុក្ ខ្វះទេ មិន ត្រវិទ្យាក់ក្ពុភ្លួកខ្វះធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយប ម៉េ (ខ្វុន) មិន ត្រវ ធ្វើជាបញ្ជូសមណ:នៃកិត្តពួក១៖ទ្វើយ មិន ត្រូវយកកិត្តពួក១៖ ធ្វើជា បច្ចាសមណៈនៃ១ន មិនត្រូវនាំយកបណ្ដូបាតទៅឲ្យភិក្ខុពួក១៖ មិនត្រូវ

[🤋] ភិក្ខុពួកខ្វះ គឺភិក្ខុដែលជាសត្រូវ នឹងអាចារ្យរបស់ខ្លួន ។

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ចំណូច តេ នីមារមេន ព្យេ ។ ឧ អាច យៃ អនាមុញ តាមោ ម សិសិន ព្យោ ឧ សុសាធំ កន្តព្ំ ឧ ឧិសា មត្តមិន ព្យា ។ ស ខេ អាច យៃ ក៏ហេ សេ មោតិ យាវជីវំ ឧ្មដ្ឋាន ព្យោ វដ្ឋា ឧស្ប អាកមេន ព្វ និ ។ អាច ឃៅត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(៧) អាចរំយេធ ក៏ក្លាប អន្តេកសំកម្លិ សម្មាវត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ។ អាចរំយេធ កិត្តាប់
អន្តេកសំកោ សង្គបោតព្វោ អនុក្កបោតព្វោ «ខ្មេសេខ បរិបុច្ជាយ ជុំកំខេន អនុសាសនិយា ។ សចេ
អាចរំយស្ប បត្តោ ហោតិ អន្តេកសិកស្ប បត្តោ ឧតេញា
ខុស្បុក្ខាំ កំ កាតព្វំ កិច្ចិ ខុ ទោ អន្តេកសិកស្ប
បត្តោ ឧប្បជ្ជិយេថាតិ សចេ អាចរំយស្ប ចីរាំ ហោតិ
អន្តេកសិកស្ប ចីរាំ ឧ ហោតិ អាចរំយេធ អន្តេកសិកស្ប
កាត្តា កិច្ចិ ខុ ហោ អន្តេកសិកស្ប
កាត្តា ជា កាតព្វំ កិច្ចិ ខុ ទោ អន្តេកសិកស្ប
កាត្តា ឧប្បជ្ជិយេថាតិ សចេ អាចរំយស្ប ចីរាំ ហោតិ
អន្តេកសិកស្ប ចីរាំ ឧ ហោតិ អាចរំយេធ អន្តេកសិកាស្ប ចីរាំ នាតព្វំ ឧស្បុក្ខំ កា កាតព្វំ កិច្ចិ ខុ ទោ
អន្តេកសិកសប្ប ចីរាំ ឧប្បជ្ជិយេថាតិ សចេ អាចរំ

វិន័យបិដិក មហាវត្ត

ឲ្យភិក្ខុភាកខ្វះនាំយកបិណ្ឌ បាតមកឲ្យខ្លួន ។ (បើ) អន្តេកសិកមិនទាន់បាន

ប្រាប់អាហារូខេ មិនត្រូវចូលទៅកាន់ស្រុក មិនត្រូវចូលទៅកាន់ ត្រែឡោប
មិនត្រូវដើរបេញទៅកាន់ទិសឡើយ ។ បើអាហារួមានជម្ងឺឈឺ អន្តេកសិក

ត្រូវថែទាំដាលដល់អស់ជីវិត ត្រូវទៅកំដរហ៍ត្រាតែអាហារួជាស្រឡះ ។

ចប់អាចរ៉យវត្ត ។

(៩៤) ម្នាលក់ត្តទាំងឲ្យាយ អាចារ្យត្រីវតែប្រព័ត្តឲ្យល្អនំងែកន្តេក់សំក ។ ឯការដែលប្រព័ត្តឲ្យល្អនំងែកន្តេក់សំកនោះ (ដូចសេចក្តីតទៅ នេះ)។ ម្នាលក់ត្តទាំងឲ្យាយ អាចារ្យត្រវស ្គ្រោះ ទំនុកបម្រង់ ត្រូវអនុគ្រោះ អាណិតអាសុរអន្តេក់សំកដោយការបង្រៀនចាឡី ដោយការ (ពន្យល់នូវ សេចក្តីនៃ) អដ្ឋកថា ដោយឲ្យដម្បូន្មាន ដោយ ប្រៀនប្រដៅ ។ បើអាចារ្យ មានចាត្រ អន្តេក់សំកត្មានចាត់ អាចារ្យត្រវិច្យុច្ចាត្រដល់អន្តេក់សំក (បើ ប្រាស់ខ្វះដង់) ឬត្រវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា ដូចម្ដេចញុំ បាត្រគប្រីកិត្ត ទ្វើដែលអន្តេក់សំក បើមាចារ្យមានចីវរ អន្តេក់សំកត្មានចីវរ អាចារ្យត្រវិច្ចិត្ត ដែលអន្តេក់សំក (ច្រឹ ប្រជាំងលំអន្តេក់សំក បើមាចារ្យមានចីវរ អន្តេក់សំកត្មានចីវរ អាចារ្យត្រវិច្ចិត្ត ដែលអន្តេក់សំក ទ្វើដែលអន្តេក់សំក បើមាចារ្យមានចីវរ អន្តេក់សំកត្មានចីវរ អាចារ្យមានចីវរ អាច្រក់សំកត្មានចីវរ អាចារ្យត្រវិច្ចិត្តសំកស់ក បើមាចារួមានចីវរ អាច្រក់សំកត្មានចីវរ អាចារ្យត្រវិច្ចិត្តសំកស់ក ប្រើប្រើប្រសិត្ត ប្រើប្រឹក្សា បើអាចារ្យមាន គ្រឿងបរិក្ខារ ដែលអន្តេក់សំក ដោយឧបាយដូចម្ដេចហ្នំ បើអាចារ្យមាន គ្រឿងបរិក្ខារ

មហាខន្ធកេ អន្តេវាសំពវត្ថំ

យការ ស្រុះ មេខាង មេខាងមួយមានា ស្រុះ ខ សោន អាណ្តាលខ អច្ចេក្សាខាស្សាល ខាងណើ ရေညာကျိုက် က ကားကို က်ော်၌ ဥ ေကာ မမွေ့ဂျမ်းကညာ၂ បក្ដែារោ ឧប្បជ្ជិយេខាត់ ។ សចេ អន្តេវាសំគោ កំហេ េ េ េ កាលស្បៅ ជុដ្ឋាយ ធន្តកាដ្ឋំ ឆាតព្វំ មុខោឧក ឧាត្វ អសន បញ្ហាបេត្វ ស េ យកុ យោត៌អាជនំ ដៅត្វា យាកុ ឧបនាមេតីព្វា យាកុំ ប៊ីតីស្ប ន្ទេក់ ឧត្យ ភាជន៍ មដិក្តុហេត្យ នីខំ កត្យ សាឌុក់ អញ្ជំហុស ខ្លេច នៅត្វា បដ្ទឹស មេត្តព្យុំ អន្តេកសិកាម្តី រុដ្ឋិនេ អាសន៍ ជុខ្វិនព្វំ សចេ សោ នេសោ ជុគ្វាទោ យោត៌ សោ ឧសោ សម្មុជ្ជិតព្វោ ។ សចេ អន្តេវាសំគោ តាម ថាស៊ីតុកាមោ ហោត់ និកសន់ នាត់ព្យុំ ជដ់និកសន់ បដិក្តុហេតុព្វំ ភាយពន្ធំ ជាតុព្វំ សកុណ៌ កត្វា សផ្សាឌិយោ ឧាតញ នៅត្វា ខត្តោ ស**ាឧកោ ឧាត**ញោ ប់ត្តាវតា ជិវត្តិស្បត់ត់ អាស**ំ** មញ្ញាមេត**ំ** មា**ពេឧក់** ទាឧបីឋ ទាឧក៩លំកាំ ឧបជិក្ខិបិតព្វំ បច្ចុត្តា បត្តិ-វា ប់ ប់ ក្តុ ហេតុ ខំ ប់ ជំ ជំ ភាស្ ជំ ភាស្ ជំ សំ ប់ ក្តុ-

មហាខត្តកៈ អន្តេវាស៌កវត្ថ

អន្តេវាសិកគ្មាន គ្រឿងបរិក្ខារ មាហរ្យ ត្រវិទ្យ គ្រឿងបរិក្ខារដល់អន្តេវាសិក ដោយ៖ជ្យាយដូចម្ដេចហ្មុំ ។ បើអន្តេវាសិកមានជម្ងឺ អាចារ្យត្រវ បើមានបបវត្រវិលាងកាជន៍ ដាក់បបវហើយយកទៅឲ្យ កាលបើអន្តេ-វាសិក នាន់បបរហើយ អាចារ្យត្រូវឲ្យទឹកហើយទទួលភាជន៍ធ្វើឲ្យ ពេបស្រួល \cdot ហើយត្រូវលាងខុកដាក់ដោយល្អកុំឲ្យខង្គិបខង្គកនឹងអ្វីខ្សេីយ កាលបើអន្តេវាសិកក្រោកឡើង អាចារ្យត្រូវបើអាសនៈចេញ បើប្រទេស នោះមានសម្រាម អាចារ្យត្រៃជ្រុសច្រាស់ប្រទេសនោះចេញ បើអន្តេវាសិកចង់ចូលទៅកាន់ស្រុក អាចារ្យត្រវិទ្យស្បង់សម្រាប់ស្វេក ត្រវទទួលទុកនូវស្បន់សម្រាប់ផ្ទាស់ពួវ ត្រូវឲ្យវត្តពន្ធបង្កេះ ត្រូវ តម្រត់សង្ឃាដិនឹងចិតរជាមួយគ្នាហើយឲ្យទៅ បាត្រដែលទទឹកត្រវិលាង ជ្ញព្រ័យឲ្យ ត្រូវកំណត់ខុកក្នុងចិត្តថា អន្តេកសិកនឹង ត្រូវត្រឡប់មក ត្រឹមពេលស្មើនេះ ហើយត្រីវតែងតាំងអាសនៈឲុកចាំ ត្រូវបម្រង់ទឹក**លង់** ដើង តាំងសម្រាប់កល់ដើង តាំងសម្រាប់ដូតដើង ត្រវកោកទៅ ទទួលយកបាត្រនឹងចីវរ ត្រូវឲ្យស្បង់សម្រាប់ផ្លាស់ ត្រូវទទួលយក

វិនយបិដិកេ មហវគ្គោ

ပောအေးရှိ ၅ နားစေ စီအီ နာ်၌ ယောအိ ဗုတ္သေ့ ရသော ရှိအာ-ចេនទៀនខេនុសោ ខ្លុំ ដឹងហិងទៀ ខ្លុំ សំហាតែទៀ ខ្លុំ မံတက္ရင္ ေနာက္လံုပဲ ကယ္ကို ရမဂ္ကာအေနာ္ မ်ိဳးကို မံတက်ဳိ-តព្ទំ មា មជ្ឈ កង្គោះ អមោរស់តំ ជុំកោក កាយពន្ធំ តាតព្ំ ។ ស ខេ ចំណ្ឌា ខាតោ យោត់ អ ខ្លេវសំ កោ ខ កុញ្ជូតុកាមោ ហោងជ្នក់ កត្វា ប៉ុណ្ណទាតោ ជ្រណៈ ឧធក ឧត្វា បត្ត បដិក្កបោត្យ ជ័ច កាត្យ សាពុកាំ ជុំតាបេត ញោ ជ ខ ជណ្តោ បត្តោ ជំនហិត ញោ បត្តខឹ-ကို င်က္ချိုင်ဆက္ခံ ဗာရွာ င်ကွာ်ဗင္ဒေ ညေးကေဒ ဗာရွာဒ ဗရွာ កហេត្យ ឯកោល ហេត្តេល ហេដ្ឋាមញុំ ។ ហេដ្ឋាថ្មី ។ បរាមសិត្យ បត្តោ និក្ខាំចិតក្លោ ឧ ខ អឧន្តាហ៍តាយ ភិទ្ធិលា ឧទ្ទោ ខ្ទុំខ្ទុំខ្មុំ ខ្មុំ ខ្ទុំខ្មុំខ្មុំ ស្ដី ខ្មុំ ပေးနွေးနေ ဗီကို အေးပေးရှာ ဆုံးအေးနေ ပေးကိုမ် နေ **ើ**វេ វេជ្ជ ភ្នំ ទៅ ស្ត្រ ទៅ សង្គ្រា ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ សង្គ្រា សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រា សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រី សង្គ្រា សង្គ្រី សង្គ្ ប៉ីហំ ធិក្ស៊ីប៉ិតវាំូ អន្តេកស៊ិកទៀ រុឌ្ន័គេ អសនំ ឧទ្ធិតឲ្ំំ

វិនយចិដិក មហាវត្ត

ស្បន៍សម្រាប់ស្នៀក ។ បើចីវេសើមត្រូវសំដិលក្នុងទីដែលមានកំដៅមួយ សែបក់ ប៉ុន្តែមិន ត្រូវទុកបីវេក្សន៍ ដែលមានកំដៅយូវទេ ត្រូវបត់បីវេទុក កាលនឹងបត់ចីវរត្រវប់ផ្ទើសជាយម្ខាងឲ្យហ្លួសគ្នា ប្រមាណ ៤ ឆ្នាប់ ហើយ សិមបត់បីវេចុះដោយគិតថា កុំឲ្យ (ចីវរ) ចាក់ផ្គាំ ត្រង់ពាក់កណ្ដាល ឡើយ ហើយ ត្រែវដាក់នូវវត្ថុពន្ធចង្កេះក្នុងផ្គត់ចាវរចុះ ។ ថេមានអាហាវបណ្ដូត្តត អន្តេវាសិក ត្រវិការធាន់ អាចាវ្យត្រវិទ្យិត ហើយនាំអាហាវបិណ្ឌូ ជាតចូល ទៅជិត ត្រវស្សអន្តេវាសិកអំពីទឹកមាន់ បើអន្តេវាសិកធានរួចហើយត្រវិទ្យ ទឹករួចទទួលយកបាត្រចេញធ្វើឲ្យទាបស្រល់កុំឲ្យទង្គិចទង្គក ត្រវលាផ ឲ្យស្អាត រូបហើយ ត្រដ្ឋតឲ្យសុត្ធក ហើយសំដល់ក្នុងទីដែលមាន កំដៅមួយ សែបក តែមិន តែវិទុកបាត្រក្មុង ទីដែលមានកំដៅយូរពេកខេ ត្រូវទុកបាត្រនឹងបីវរ កាលនឹងទុកបាត្រ ត្រូវកានបាត្រដោយដៃម្ខាង ស្លាប មេលទី វាង ្រោមគ្រែ ឬតាំងដោយដៃម្ខាង រួចសឹមឲុក. ហ្វត តែមិនត្រូវទុកហ្វត្តភុងទីមិនសមគួរ ឡើយ កាលនឹងទុកបីវិវ ត្រវិចាប់ចីវរដោយដៃម្ខាង ជូតស្បៀងចីវរ ថ្ងខែ្សចីវរដោយដៃម្ខាង ហើយ ត្រែវបត់ជាយចីវេខាង ណោះឲ្យជាផ្គម់កខាង ណេះ រួច ហើយ ស៊ឹមទុកថវវចុះ កាលបើអន្តេកសិកក្រោកឡើង អាចារ្យត្រវិវេអាសន: សាទោខក់ ទាខពីម៉ា ទាឧកាឥល៍កាំ បដ្តាបេត្ត សខេ សោ នេសោ ១គ្នាទោ យោធំ សោ នេសោ សម្មជ្ជិតពោ ។ សខេ អន្តេវាសិតោ នយាយិតុកាមោ ហោតិ ឧហាជំ បដិយាខេត្ត ំ សចេ សីតេជ អត្តោ ហោតិ ម្នេះ ឧត្តលាខេន្ទ មន្ទេ វេលាខ មន្ទេ **លោខ វេ**លា ចដំណាខេតត្វំ ។ ស េ អ េត្តវាស់ កោ ជត្តាឃាំ មវិសិត្ត-កាមោ ហោតិ ខុណៈ សន្នេតព្ំ មត្តិកា គេមេតព្ ជន្លាយមើប អាធាយ កន្តា ជន្លាយមើប ឧត្វា ចីកំ បដ៌ក ហេត្វា ឯកមន្ទំ និក្ខិចិត្ត្យំ ចុណ្ឌំ ធាត្ត្យំ មត្ត-កា ភេទព្វ ស ខេ ខុស្សមាទិ ជន្លាយរំ មវិសិតព្វំ ជន្លាឃាំ ខាំសន្តេន មត្តិកាយ មុខ មក្តេត្យ ពុកតា ပောင္းက ေပာင္ဆိတ္ကန္ကေ ရက္သက္ ပါမ်ားကို န ដេល ភិក្ខា អន្វបទដ្ឋ និសីនិតព្វំ ន នក់ ភិក្ខា សស្សេខ ឧត្តមសេនស្ថា ជន្លាយ៤ អន្តេប្បក្នុយ។ បរិកម្ម៉េ កាត់ព្ំ ជន្លាយរា ជិក្ខាម ខ្លេខ ជន្លាយបើបំ សទេ ខា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត န်းကွှီးပဲံအ၅ှိ ၃၀ေကော် မပ္ဈောည်ကည့္ တော်ကာ၌ ကောအ၅ှိ

ត្រវទុកដាក់ទឹកលាងដើង តាំងសម្រាប់កល់ដើង ទៃនាប់សម្រាប់ដូតដើង បើប្រទេសនោះមានសម្រាម អាចារ្យត្រវៃច្បេសប្រទេសនោះចេញ បើអន្តេវាសិកចង់ង៍ត្រទឹក អាចារ្យត្រវិបាត់ចែងទឹកស ម្រាប់ង៍គ្រឲ្យ បើ**តែវ** ការដោយទឹកត្រជាក់ អាចារ្យត្រវចាត់ចែងទឹកត្រជាក់ឲ្យ បើត្រវការដោយ ទឹកក្ដៅ អាចាវ្យតែវចាត់ខែងទឹកក្ដៅឲ្យ ។ បើអន្តេវាសិកចង់ចូលទៅកាន់ រោងភ្លើង អាចារ្យត្រៃវសុនដុំលំអិតខុក ត្រូវធៀមដ៏ស្ថិតខុក រួចត្រវនាំយក តាំងសម្រាប់រោងក្ដើងទៅហើយប្រគល់តាំងសម្រាប់រោងក្ដើងទៅអន្តេក់- \mathcal{N} ဂ \mathcal{N} ဝ \mathcal{N} ပ \mathcal{N} ပ \mathcal{N} ပ \mathcal{N} ဝ \mathcal{N} ပ \mathcal{N} ဝ \mathcal{N} លំអិត ត្រវិទ្យិដីស្ថិតទៅអន្តេក់សិក បើអាថាវ្រអាចនឹងចូលទៅកាន់**រកង** ភ្មើនបាន ក៏គប្បីចូលទៅកាន់រោងភ្លើងចុះ កាលនឹងចូលទៅកាន់រោងភ្លើង ត្រៃវយកដីស្ថិតលាបមុខ វុ០បិទជាំងទាំងខាងមុខខាងក្រោយ សឹមចូលទៅកាន់ពេងភ្លើង ត្រូវកុំអង្គុយ ច្រៀត បៀតភិត្តុ ហស់ ។ ឡើយ ត្រូវកុំហាមអាសន:ភិក្ខុ ១ អាចារ្យត្រូវធ្វើបរិកម្មមានហុចដុំលំអិតដា ដើម ដល់អន្តេកសិកក្នុងក្រេងក្នុង កាលនឹងចេញពីកេងក្នុង ត្រូវនាំយក តាំងស ម្រាបរោងភ្លើងចេញ ហើយបិទជាុងទាំងខាងមុខខាងក្រោយ រួច ស៊ឹមយកចេញអំពីកេន៍ក្កើន សូម្បីក្នុងទឹក អាហ្សក៏ត្រវ៉ាត់ធ្វើបរិកម្ម

វិនយច់ដកេ មហាវក្ដៅ

ឧហ នេះ ឧបមនាំ ឧត្តវិត្វា អត្តនោ កត្ត<mark>ំ</mark> វោឧកាំ តត្វា និវាសេត្វា អន្តេវាស៌តាស្ស កត្តាតា ឧឧតាំ បមជិ្តតៀ ធិកសធំ ឆាតតូ សខ្យាដិ ឆាតត្វ ជឌ្ឍ-សារេត្ត មានាកា ឧណ្ឌង មាន មាន ខេម្មិ တေးအေးနက် တနစ်ပော် တနက္ခေလ်ကို ရမည်ကျွဲပြီးရေးရှိ អន្តេវាស់កោ ខាន់យេន ឬខ្ញុំនញ្ចោ ។ យស្មឹ វិហារ អធ្ថេកសំគោ វិហវត៌ សចេ សោ វិហារោ ឧត្វាចោ ហោតិ សចេ ឧស្សាតិ សោខេត្តព្យា វិហារំ សោ ដេខ្លែ<u>ន</u> បឋមំ បត្តីពីរាំ នីហាត្ងៃ ឯគេមន្តំ និគ្គិចិតព្វំ និសី-នេះច្បត្តស្រាំ ដីហាត្ងៃ ឯកមន្តំ និក្ខាំចិតព្វំ ភិសិ-ត៌ម្ពោលជំ ជ័សវិត្យ ឯកមង្គំ ជំគ្នាំចំនញ្ចំ មញ្ចោ ត្ត កាត្យ សាពុគាំ អបាំឃុំសុខ្គេន អស់ផ្បដ្តខ្ពេន តារាជចំជួំ ជ័យត្វៃ ឯគាមជុំ ជំគ្នាំចំគព្យោ ចំបំ ជំចំ តាត្យ សាពុតាំ អប់រិយំសន្តេន អស់ខ្ម័ន្ត្រន កា-វា៩ចិឌ្ឌំ នីហាវិទ្ធា ឯភាមន្តំ និក្ខាចិត្តឲ្យ មញ្ច្ចិចា-ខេយា ខ្ពស់ទ្វិ វាយឧទ័ ភូឌ្និភូឌិស្ ខេឌិតែហិ. តោ នីហរិត្យ ឯកមន្ត និក្ខិចិនព្យោ អបស្បានដល់កាំ

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

មានហុចដុំលំអិតដាដើមដល់អន្តេវាសិកដែរ លុះដល់អាចារ្យង៍ត្រូវចូលើយ ត្រៃវទ្យើងមកមុន(អន្តេកសិក)ហើយត្រៃវដ្តគូនឲ្យសុត្តក៏ពេហ័យសឹមស្លៀក ស្បន់ រួច ត្រវដ្តត្រឹកអំពីកាយរបស់អន្តេវាសិក រួចហុចស្បន់សម្រាប់ស្វៀក ហុចសង្ឃាដ់ទៅឲ្យអន្តេក់សិក រួចហើយត្រវនាំយកតាំងសម្រាប់រកង់ភ្លើង ចេញមកមុនហើយត្រូវក្រាលអាសន: ត្រូវបម្រង់ទឹកលាងជើង ស ម្រាប់កល់ ដើង ខ្ទែនាប់ស ម្រាប់ដូតដើង រួច ត្រូវសួរអន្តេកសិតអំពីទឹក នាន់ ។ ក្នុងវិហារណាដែលអន្តេកសិកនៅ ប៉េវិហារនោះស្មោកគ្រោក បើ អាចារ្យអាចនឹង ជោស ច្រាស់បានក៏តប្បី : បាស ច្រាស់ចុះ កាលនឹង **ជោស** ចាស់វិហារ ត្រីវនាំយកចុះ ត្រនឹងចីវរចេញ ទៅជាមុន ហើយត្រីវទុកដា**ក់** កង់ទីគួរមួយ ត្រវន៌ាយក គ្រឿងកម្រាលសម្រាប់អង្គ័យ ទៅទុកក្ងទីសមគួរ តែវនាំយកពូកនឹងខ្មេចទៅខុកក្នុងទីសមគួរ កាលដែលនាំយកគ្រែទៅត្រវ ធ្វើឲ្យទាបស្រលកុំឲ្យគ្រិដ្ដសនិងផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទះទាវនិង កែបទ្វារយក ទៅទុកឲ្យល្អក្នុធិតិសមគួរ កាលនឹងនាំយកតាំងទៅ ត្រូវធ្វើឲ្យទាប ស្រ កុំឲ្យត្រដុសនឹងផែនជី កុំឲ្យប៉ះសន្ទះទាវនឹង កែបទ្វាវ ហើយយកទៅទុក ឲ្យល្អង៍ទីសមគួរ ត្រវយក[ទិនាប់គ្រែទៅទុកក្ងទីសមគួរ ត្រវនាំយក កន្តោរទៅខុកក្នុងទីសមគួរ ត្រូវនាំយកផែនក្ដារស ម្រាប់ផ្អែកទៅខុកក្នុងទី

មហាខុត្តពេ អន្តែវាសំពវត្តំ

ជួលវិទ្ធា ស្ទុខធ្វុំ និទ្ធានិស្ស មិនស្វា មិនស្វា ក្រាស់ សហ្សុត្តា ជ័ពវិត្តា ឯកមន្តំ ជិត្តិមិតត្តំ ។ សុខេ វិហារ សត្តានគំ ហោត៌ ខុហ្វេកា បឋមំ ខុំហារតេញុំ អាលោកសន្ទិកណ្ដាតា បមជ្ជិតព្វា សចេ កេក្រេច-រិកម្មភា ភិត្តិ កណ្តិតា ហោតិ បោធ្យក់ តេមេត្វា ត្ត្រៅទាំ ឧឧជ្ជីឌឃុំ ភាព យោងពីរយើយមា ជំនួយ។-គ៌ាតា យោគ៌ ចោឌ្យគ់ គេមេត្វា ចំឌ្យេត្វា ថមជ្ជិតភ្វា សខេ អភានា យោតិ ភូមិ ឧឧកោជ បរិច្ឆេយសត្វា សម្មជ្ជិតញ្ហា មា វិហារោ រដេល ធា្យាញ់ សង្គារ់ វិចិសិត្តា រាយឧទ្ទ័ ខន្ទេនឆ្នំ ឯកិត្តិសេ នូខាធេខិ មេខេខិ ပေးပျားမရွာ မန္တာက်ရွာ ယမာပက္ကန္တိ ပက္သားပနာကွံ မက္-ប្បដ្ឋិទានកា និតាបេត្វា បមជ្ឈិត្វា អភិបារិត្វា យថា ឋាធេ ឋយេតញ មញ្ចោះ និតាខេត្តា សោយត្វា យញ្ជាដេត្វា ជំនំ កាត្យា សាពុគាំ អប់រំឃំស ខ្លេខ អស គ័្ប្រដូ ខ្លេខ កាវាដប់ដ្ឋ អតិហាត្វៃ យថា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ប៉ូម ខិតា ខេត្ត សោ ខេត្វា ខ ខ្យោ ខេត្វា និ ខំ កាត្វា សា ពុកាំ អបវិឃំ-សង្គេន អស់ផ្លុំដូនេន ការដូចដ្ឋី អនុសាវិទ្ធា យដា ខេញទំ

មហាខ្ទុក: អន្តេវាសំពវត្ត

សមគួរ ក ម្រាលផែនដីអាចារ្យត្រវចំណាំកន្លែងដែលគេក្រាលយ៉ាងណា ហើយនាំយក ទៅទុកក្នុងទីសមគួរ ។ បើវិហារមាន (គ្យឹងស្មាស្មាញ (មានសម្បកពីន៍ពាន៍ជាដើម) ត្រូវហ្គេសទម្ងាក់អពីពិតានជាមុន រួចសឹម ព្រេសកន្ទៀត ដែងនៃសន្ទុះបង្គុច បើជញ្ជាំងដែលគេលាបដ័រវង់មានពណ៌ សៅហ្មង៍ ត្រៃវជ្រិលក់កំណាត់សំពត់រួចពូតចេញ ហើយសឹមជូត បើផ្ទៃ ដែលគេលាថ ដោយពណ៌ឡើមានពណ៌សៅហ្មង៍ ត្រវៃជែលក់កំណាត់ សំពត់រួចពួតចេញហើយសឹមជូត បើផ្ទៃគេមិនបានលាបអ្វីទេ ត្រវយក ទឹកទៅ ្រោះ ហើយសឹម ្រោស ត្រវកំណត់ ទុកក្សចិត្តថា វិហារកុំ-បីស្មោតគ្រោកដោយធ្លូលីឡើយ ហើយប្រមូលសម្រាមយកទៅបាត់ ចោលដោយឡែក លុះហាលគ្រឿងកម្រាលផែនដីហើយត្រីវគោះវួច សាយកទៅ ក្រាលទុកកន្ទែងដដែលវិញ លុះហាល់ទ្រនាម់គ្រែរួចហើយ តែវដូតរួចនាំយកទៅទុកដាក់នៅទីដដែលវិញ លុះហាល់គ្រែហើយត្រវ គោះ រួចធ្វើឲ្យទាបស្រលកុំឲ្យត្រដុះនិងផែនដី កុំឲ្យប៉ះនឹងសន្ទះទាវនឹង ခြံပစ္နား ႏွစ္ဆံေလာဂေး၏ပြဲၿဖိဳ့နေရမွစ္မြဲလုိက္ လုံးဟာလခံ၊ ခ်ႏွစ္၊ဟိယ ត្រវដ្តសណន៍គោះឲ្យស្អាតហើយ ធ្វើឲ្យទាបស្រល កុំឲ្យត្រដុសនឹង ផែនដី កុំឲ្យប៉ះសន្ទៈទាវនឹង ក្របទាវ រួចសាយកទៅរៀបចំឲុកដូចដើម

វិនយថិជិកេ មហាវិគ្គោ

បញ្ហាបេនឲ្ំ គិសិព៌ម្ពោបានំ ង្គាបេត្យ សោខេត្ត អភិបារិត្យ យថាបញ្ជូន បញ្ហាបេនត្វ ខេន្បមហូគោ ង្គាមេត្វ មមជ្ជិត្វ អតិហាត្វៃ យ៩១៧ ខេ មមេតាញា អបសុន្រដល់កំ ង្គាប់ត្វា បមដ្ថិត្វា អតិហាត្វិ យ-ថា ហា ខេ ហ ខេត្ត ំ ខេត្ត ំ ខិត្ត ខិត្ត ំ ខេត្ត ខិត្ត ំ ខេត្ត មញ្ចុំ ជ ខោឌ្យប់បំ ជ បរមស់ត្វា បត្តោ ធ៌ក្តិចិតត្វោ ច្ចុំជាទីខ ត្រមេខ សាខិច ត្តុំ មលេខ ត្រមេខ ស គ្គេច ខ្សារុំ ស ខ្សារជួំ ស ខមជ្ជិត្យ ទារ តោ អថ្ព ជាតោ ភោក គេត្វា ខីវ៉ា និក្ខិចិត្ត ។ សចេ បុត្តិមា សាជា វាតា វាយ2្ដុំ បុង្គេមា វាតទាលា ៩កោតព្វា ស្រ បច្ចំមា សរជា វាតា វាយឆ្គំ បច្ចុំមា វាតទានា ៩គោ-តេញ ស ខេ ខុត្តា ស ជា វា តា វា យ ធ្នុំ ខុត្តា វាតេចា ឆា

វិនបេបិជិព មហេវត្ថ

វិញ លុះហាលពូកនឹងទ្វើយហើយ ត្រវដុសលាងគោះចេញហើយ សា យកទៅរៀបចំខុកដូចដើមវិញ លុះហាលគ្រឿងកម្រាលសម្រាបអង្គ័យ ហើយ ត្រូវដុសលាងគោះឲ្យស្អាតហើយ សាយកទៅរៀបទុកដូចដើមវិញ លុះហាលកន្តោរហើយ ត្រូវជូតឲ្យស្អាតរួចយកទៅទុកនៅទីដដែលវិញ លុះហាលក្ដារស ម្រប់ផ្នែកហើយ ត្រូវជុតឲ្យស្អាតរួចនាំយកទៅទុកនៅ ទីដដែលវិញ ត្រៅវបទុកហុតែនឹងចីវរ កាលនឹងទុកហុត្រ ដៃម្ខាង ត្រែវចាប់បាត្រ ដៃម្ខាងត្រែវស្លាបមើលក្រោមគ្រែ ឬក្រោមតាំងហើយ សិមទុកធាត្រ តែកុំគហ្គីទុកធាត្រលើទីដែលមិនសមគូវទ្បើយ កាល នឹងខុកចីវរ ដៃម្ខាង តែវចាប់ចីវរ ដៃម្ខាង តែវដ្តសេញ្ជាងចីវរ ឬខ្សែស-ម្រាប់ហាល់ចីវរ ត្រវបត់ជាយទាង ណោះឲ្យជាផ្គម់**កខាង ណេះ** រួចសិម ខ្កប់វេចុះ ។ បើទ្យល់បក់ទាំងធូលីមកពីខិសខាងកើត អាចារ្យត្រវបិទ បង្កច់ខាងកេត បើទ្យល់បក់ទាំងធ្លល់មកពីទិសខាងលិច ត្រូវបិទបង្កិចទិស ភាន៍លិច បើទ្យល់បក់ទាំង ធ្លាលីមកពីទិសភាង ជើង (ត្រវបិទបង្គិចទិសភាង

មហាទន្ធពេ អន្តេវាសិកវត្តំ

ಕೀಣಕ್ಕೂ ಕಾರ್ಣ ಕತ್ತಿಯು ಕುಟ್ಟು ಸರ್ಕಾ ಸಿಯಾವು ಕಕ್ಷಾ. ឈា វាឥទាខា ៩គោត់ព្យា សមេ ស៊ីត**កាលេ យោត់** ខ្មែរ វានទានា វិវានិត្យ រន្តឹ ៩គេនេញ ស**េខ ខណ្ឌកាលេ** យោត៌ ធិវា វាគមាល ៩គោត់ គ្នើ វ៉ាវ៉ាត់ព្យា ។ សចេ បរិវេណ៌ ឧក្សាចំ ហោត៌ បរិវេណ៌ សម្មុជ្ជិតព្វំ សចេ តោដ្ឋកោ ឧក្វាទោ ហោត់ កោដ្ឋកោ សម្មជ្ជិតព្វោ មានេ និតជីនមាលា នយាន ខេតជិនមាហ សម្មជ្ជិតញ្វា សចេ អក្តិសាលា ឧក្វាថា ហោត់ អក្តិសា-លា សម្មជ្ជិតថា សចេ ថ្ងៃកុដី ឧក្វាថា យោតិ វច្-តុដី សម្មជ្ជិត៣ ស េ ខានីយំ ន ហោតិ ខានីយំ ឧបដ្ឋាបេតទ្ធំ សចេ បរិភោជន៍យំ ន ហោតិ បរិភោ-ជជ្ញ ជនដ្ឋាបេត្ត ស ខេ អាខមនកម្តីហា ជូនកាំ a ကောင်း နာဗမင်္ဆာရိုလာ နင်္ခေ နာက်ကြံ့ချစ္ပံ **ာ** សចេ អន្តេវាសិត្តស្ប អន្តភាគិ ឧព្យុញ្ញ យោតិ អា-ខ្យុលាខ រ៉ុខសារមានណិ រ៉ុពយាមារពនយា ឌគីម-ជា ឯសារី ២២២ មាខេងក្នុយមារិ ២២៤ នព្យំខ្ញុំ យោង អាចរយេធ វិធោធេនត្វ វិធោធាចេនត្វំ

មហា ខត្តកៈ អន្តេវាសិកវត្ត

ដើន បើទ្យល់បក់ទាំងធ្លសីមកពីទិសខាងត្បូង (តែវបិទបង្គិបទិសខាងត្បូង បើ វដ្ឋខ្លែជាក់ អាចារ្យន្រ្តីវេលិកបង្គិចកង្គិវេលាថៃ ត្រូវបិទបង្គិចកង្គិវេលាយប បើរដ្ឋក្រៅ អាចារ្យត្រូវបិទបង្គិចកង្គេះលេខ ត្រូវបើកបង្គិចកង្គេះលេយថា ។ បើបរវេណស្មេកគ្រេកមិនស្អត អាចារ្យត្រវិបោសទីបរិវេណចេញ បើ បន្ទប់ស្មោក (គាកមិនស្អាត អាចារ្យត្រវៈជោសបន្ទប់ចេញ បើរោងធានមិន ស្អាត អាចារ្យត្រវៃជោស់រោងឆាន ចេញ បើរោងភ្លើងស្មោកគ្រោក អាចារ្យ ត្រវៈបាសរោជភ្លើងចេញ បើបង្គ័ន់ស្មោកគ្រោក អាចារ្យត្រវៈបោសបង្គ័ន ចេញ បើគ្មានទឹកសម្រាប់ធាន អាចារ្យត្រវដ្ឋមល់ទឹកសម្រាប់ធាន បើគ្មាន ទឹកសម្រាប់ ប្រើប្រាស់ អាចារ្យត្រវដ្ឋមូលទឹកសម្រាប់ ប្រើប្រាស់ បើទឹកក្នុង កុមស មាប់លាងអាចមន៍គ្មាន ទេ អាចារ្យត្រវិចាក់ទឹក ទៅក្នុងកុមស មាប់ លាងអាចមន៍ ។ បើសេចក្តីអង្គក្រកើតឡើងដល់អន្តេវាសិក អាចារ្យត្រវ បំបាត់អផ្សកដោយ ខ្លួនឯង ឬត្រវិទ្យា គេជួយ ធ្វើឲ្យបាត់អផ្សកកំបាន ឬត្រវិ សម្ដែធម្មកថាដល់អន្តេកសិក បើសេចក្ដីសង្ស័យកើតឡើងដល់អន្តេក-សិក អាចារ្យត្រូវជួយមន្ទោមផ្លែងឃុំខ្លួនឯង ឬត្រូវប្រើគេឲ្យជួយមន្ទោមផ្

វិនយចំជីកេ មហាវិគ្គោ

ឧញ្ទាស់ វាស្ស កាន់ញា សេខ អន្តេវាសិកស្ប ឌំឌូន៖ ឧប្បន្នំ ហោត់ អាចរំយេន វីវេខេត្តំ វិវេខា-មេនៈញំ ខេត្តជា វាស្សា ភាគញ ។ ស ខេ អ ខ្លេវា-សុខេត្ត អង្ហាធន្មេ លោង ឈុម អេចជ័យឧ ឧស្បត្តិ ភានព្វំ ភិធិ្ ឧ ទោ សម័្យ អន្តេកស៊ុកស្បី សុំប្រជាធិន្ត្រ ស្រេ អន្តេកស៊ុ-ကော မွတ်လ ဝဠိကများကေး ကောင်္ခ မင်္ဂဏန ရေညာက် ကားရှိ က်ာ်ရို့ ၃ ကော လေးမွေးကြ អရ္ကေလ်ာက် နဲ့လက ဥင္န္တ ကေါ်ကြါမွာ မေးေဆး မ အေျပာင္းမွာ မေး ឧត្តារយោ យោត៌ អាចរំយេជ ឧស្សុក្តាំ កាត់ព្លុំ ၎ ကေ လမ်းကျေ မရွှေဘလ်ကာလ ျေ မာဝရွိ ဧဖေတော်ချိ ស ខេ អន្តេវាសំ កោ អញ្ជាវាហោ យោត៌ អាចវិយេន ရေသကျော် ကာရေးကို က်ာ်ရို့ ရ ကာ လေးရွံးကျော မရေ့ကော်က် အရ္ကေယး႐ုံ့မှာ ၈ က ေလးခံုု အရွှောက်ကြာလာဌ္ အမွှေ ಹಾಕ್ಷಮ ಲಾಹಿ ಕಟ್ಟಿಪಿಯಿ ಗಿ ಹಿಯರ್ಟ್ಗೆ ಗಲ್ಲಾದಿವೆ-ញុំ ឯ ឧឌ្ឌមហ្គេញ ឯ ងយើងពញ្ញា ឯ មានព្រោច ရေးကျွည်း ကောက်းကွံ ကိုရွိ ရ ကော လေးရွံ့က မ**ု**ရွက်လဲ.

វិនយចិជិក មហាវិគ្គ

តំបាន ឬត្រវស់ម្ដែងធម្មកថាដល់អន្តេវាសិក បើអន្តេវាសិកមានទិដ្ឋិទុសកើត ទ្វេស៊ី អាហារ្យត្រៃវដោះស្រាយដោយខ្លួនឯង ឬត្រវបង្គាប់គេឲ្យជួយដោះ ស្រាយក៏បាន ឬត្រូវសម្ដែងធម្មកថាដល់អន្ដេកសិក ។ បើអន្ដេកសិក ត្រូវ គរុកាបត្តិគួរនឹងចូលបរិវាស អាចារ្យត្រូវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃគួរួ ឲ្យបរិវាសដល់អន្តេវាសិក ដោយឧបាយដូចម្ដេចហ្នុំ បើអន្តេវាសិកគួរទាញ អន្តរាបត្តិចូលមកក្នុងមូលាបត្ត អាចារ្យត្រូវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃ គប្បីទាញអន្តពបត្តិចូលមកក្នុងមូលបត្តិ ចំពោះអន្តេក់សិកដោយទបាយ ដុចមេចហ្គុំ បើអន្តេវាសិកគួរដល់មានត្ត អាចារ្យត្រូវធ្វើសេចក្តីទូលទ្វាយថា សង្ឃគប្បីឲ្យមានត្តដល់អន្តេវាសិកដោយ៖ ជាយដូចម្ដេចហ្គុំ បើអន្តេវាសិក គួរដល់អគ្គានកម្ម អាចារ្យត្រវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃគប្បីធ្វើ អ្នកម្មចំពោះអន្តេក់សិក ដោយទបាយដូចម្ដេចហ្ ។ បើសង្ឃឹចង៍ធ្វើ កម្ម គិតជនយកមក និយស្សកមក បញ្ជជនយកមក បដិសារណ៍យកមក ្នា **ទុ**ក្ខេចន័យកម្មក្ដីដល់អន្តេវាសិក អាចារ្យត្រូវធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយថា សង្ឃ

មហាខត្តកេ អត្តេវាសិកវត្ត់

ကားရွံ ကာဏ္တေတြ ကားကားကား ကား စစ်သော-ರಾಣ್ಯತ್ತು ಕಾಣ್ಣ ಭಾರತ್ನು ಕಾಣ್ಯತ್ತು ಕಾರ್ಣಿಕಿದ್ದರಿಗಳು ដូល ក្នុយករៀក មញ្ជាជន្លំ ក្រុមស្រាល់ ក្ នៃ ខេត្ត ក្នុង ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត င် သေ អទើរក្សុយ មគិរឌេ៣ ហេតុ សឧលា ဖြေညာႏႈပ္သတ္သြား မွာ ေဆာင္ဆို ရင္အရိက္မိုးမ်ိဳး ကပါမွာ ရ សខេ អន្តេកស៊ុនាស្បា ខ្លុំ នោវិនត្វំ យោន អាខ្សាយ-ឧ សខ្គុំឥញ្ញុំ ឃុំ គោជយា្រភាន្ទ ខ្ភាញ្ញុំ ។ កានេញំ ក់ខ្លុំ ខុ ខោ អឌ្ពេវសំគាស្ស ខ័យ ដោយថាតិ ស-ខេ អន្តេកសិកាស្បី ខ្សុំ កាន់ព្វំ ហេតុ អាចវិយេធ អច់គ្នាំត់តំ រាំ គេបញ្ជាស់តំ ជស្បញ់ វា ភាត់តំ ត់ត្តិ នុ ទោ អន្តេកសិកាស្ប ខឺជំ ការិយេ**ថាត់ សខេ** អន្តេកសិកាស្ស ដេធំ មចិត្ត យោតិ អាចរំយេធ អា-င်းရှုံးအကွံ ၿပံ ပေးယေးဂျမ်းနဲ ရမဂျွေး က ကားတို့ က်န့် ត់ សេ អទើបអាយុ ខេត្ត ឧត្តេសសុង មាន អច្ចេកសំគាស្ប ច័ក់ រដេតឲ្វ ហោតិ អាចរិយេន អេច្ឆិតពុំ ឃុំ រដេយ្យស៊ុន ឧស្សុគ្គំ វ កាតពុំ

មហាខត្តកៈ អន្តេវ៉ាសិកវត្ត

មិនគហ្វីធ្វេកម្ម បុគហ្វីបង្គោនទៅ ដើម្បីកម្មស្រាលដល់អន្តេកសិកដោយ e បាយដូចមេចហ្គ បើកម្ម គិតដូនីយកម្មក និយស្សកម្មក បញ្ជាជនិ**យក**ម ក្តី បដិសារណ៍យកម្មក្តី «ក្លេចន័យកម្មក្តី សង្ឃបានធ្វើដល់អន្តេវាសិក នោះរួច ហើយ អាចារ្យត្រវធ្វើសេចក្តី ១ល់ ទ្វាយថា ធ្វើដូច ម្ដេចហ្គុំ ឲ្យអន្តេ-វាសិកគប្បីប្រិញ្ចឹត្តដោយប្រពៃ គប្បីសម្របរោម (គឺលែងប្រាកែប្រកាន) គប្បីប្រព័ត្តនូវការរើខ្លួនចេញចាត្តអាចត្តិ សង្ឃគប្បីរមា្ធមន្ត្រឹត្តមនោះ ។ បើអន្តេវាសិកត្រីវិការលាងចីវិវ អាចារ្យត្រវិប្រាប់ថា អ្នកគប្បីលាងយ៉ាង នេះ ពុំនោះសោត ត្រវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា ចីវរបេសអន្តេវាសិកគួរូលាង ដោយ ៖ ជាយដ្ឋចម្ដេច ហ្នឹ បើអន្តេវាសិក ត្រូវការធ្វើចីវរ អាចារ្យត្រូវ ជ្រុច ថា អ្នកគប្បីធ្វើយាងនេះ ឬក៏ត្រូវធ្វើសេចក្តី១ល់១ឃេថា ចីវអបស់អន្តេក-សភគ្គរធ្វើដោយទទុរយដ្តចម្តេចហ្គុំ ថេអន្តេកសិក្សិត្តវិការនឹងដាំទឹកដែលក អាចារ្យត្រៃវិទ្ធិច្ចថា អ្នកគ្រិវជាំទឹកជ្រលក់យ៉ាងខេះ ពុំនោះសេត តែវធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយថា អន្តេកាសិកគួរដាំទឹក ដែលក់ដោយទេបាយដុំច ម្ដេចហ្មុំ បើអន្តេរាសិក ត្រវិការនឹង ដែលក៏ចីវិវ អាចារ្យត្រវិ បាបថា អ្នក គប្បីដែលក៏ចីវរបែបនេះ ឬក៏ត្រូវធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយថា អន្តេវាសិកគប្បី

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

ក់ន្តិ នុ ទោ អន្តេកសិតស្ប ចំរាំ បៀយថាតិ ចីរ៉ាំ
រដេខ្លេន សាដុកាំ សម្បាំរត្តកាំ សម្បាំរត្តកាំ រដេតត្វំ
ន ច អច្ចិន្នេ ថេវេ បត្តាទំនាត់ ។ សចេ អន្តេកសិកោ កំហានោ ហោតិ យាវជីវំ ឧបដ្ឋានព្យោ វុឌ្ឍានស្ប អាកមេនព្វន្តិ ។

អន្តេវាសំពវត្ត និដ្ឋិត ។

«៣ ឧជ្ជាន់ មេខ សេ ឧប ការពេប មេខិត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្តិស ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្រ ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្រាស្ត្ត ប្ត

មា ឥធ បដិក្តុមាតិ កត្តប៉ា លោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិឌ្គ

ដែលក់ចីវរដោយទេបាយដូចម្ដេចហ្នំ កាលនឹងដែលក់ចីវរ ត្រូវដែលក់
ប្រែឲ្យសព្យស្ម័ល្អ ប៉េដំណក់ទឹកស្រក់មិនទាន់អស់ កុំអាលដើរចេញ ។
បើអន្តេវាសិកមានដម្ងឺ អាចារ្យត្រិវថៃទាំដរាបអស់ជីវិត ត្រូវង់ចាំលុះតែ
ជាជម្ងឺ ។

ចប់អន្តេវាសិកវត្ត ។

(៩៩) សម័យនោះឯង ពួកអន្តេកសិកមិនបានប្រព្រឹត្តល្អនឹងពួក
អាហារទ្រើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយកាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តេកសិក
ត្បិបព្រឹត្តឲ្យល្អនឹងអាហារ្យ អន្តេកសិកណាមិនប្រព្រឹត្តឲ្យល្អ នឹងត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដ ។ អន្តេកសិកទាំងនោះក៏នៅតែប្រព្រឹត្តមិនល្អដដែល ។ ភិក្ខុ
ទាំងឡាយក៏កាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ ទង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតដើម្បីឲ្យអាហារ្យ
បណ្ដេញចេញនូវអន្តក់សិកណាដែលប្រព្រឹត្តមិនល្អនឹងអាហារូបនេះ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាហារួតវបណ្ដេញអន្តេកសិក ដូចសេចក្ដី
តទៅនេះ ។ គឺអាហារួបញ្ជាក់អន្តេកសិកដោយកាយ ឬដោយវាហា

វិញ្ញាមេទី កាយេន វាចាយ វិញ្ញាមេទី មណាម៉ាតា មោត៌ អន្តេកសំតោ ន កាយេន វិញមេតំ ន វាខាយ វិញ្ញាខេត្ត ឧ កាលេខ វាខាយ វិញ្ញាខេត្ត ឧ បណាច់តោ ហោត់ អច្ចេកសំកោត់ ។ តេខ ទោ បខ សមយេជ អុឌ្តេវាសំភា ប្ណាម៉ាតា ជ ខ្មាបេឆ្ចំ ។ ភេឌា ខេត្ត អាពេច្រសុំ ។ អនុជាសាម៌ ភិគ្នាវ ១៩ ខេត្ត ។ នៅ ១៩ ខេត្ត ។ ភក់ពោ ឯនមន្ត្ អាហេចេសុំ ។ ឧ ភិគ្គាឋ បណាមិតេខ ឧ ១មា-ខេឌយ៉ោ លោ ខ ១៦ខេយ្យ មានខ្ញុំ ឧយៈក្នុងប្រឹទ្ធ ។ នេះជ ទោ បន ភមយេធ អព្វិយា ១មាខ័យមានា ន ១មត្ថិ ។ កក់តោ រៀតមត្តំ អាពេចេសុំ ។

ប្រាខុត្ត។: ប្រណមក្សា

ឬបញ្ជាក់ទាំងកាយទាំងវាថាថា ខ្ញុំបណ្ដេញអ្នងងដូច្នេះក្ដី ថាអ្នកឯងកុំនៅ ថាអ្នកឯង៍ចូរនាំយកចុរ (តនឹង់ចីវររបស់អ្នកឯងចេញទៅ ក្សីទី នេះដូច្រះក បណ្ដេញអន្តេក់សិត (បើ) អាចារ្យមិនបានបញ្ហាក់អន្តេក់សិកដោយកាយ ឬដោយក់ថា មិនឲ្យនបញ្ហាក់ទាំងកាយទាំងក់ថា ទេ មិន ហៅថា អាចារុ ឋាណ្ដេញអន្តេវាសិកខ្សើយ ។ សម័យនោះឯង៍ ពួកអន្តេវាសិកដែលអាចាវ្វ ស្នេបណ្ដេញចេញហើយ មិនថានសូមអាចារ្យឲ្យអត់ទេសវិញ ។ ភិក្ខុ ទាំងទុក្ឃថាន កាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះជ័មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នង់អនុញាត្ឋា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ Φ តថាគតអនុញាតដើម្បីឲ្យពួក អន្តេកសិកសូមអាចារ្យឲ្យអត់ ខាសឲ្យវិញចាន ។ ពួកអន្តេកសិកក៏នៅតែ មិនសុមភាហារឲ្យអត់ ទោសឲ្យដដែល ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាន កាបទូល សេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្ថា មាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ឯអន្តេកសិកដែ**ល**អាចារ្យចានបណ្ដេញចេញ ហើយមិនគួរជា មិនសុមអាចារ្យឲ្យអត់ ទោសឲ្យវិញ ទេ អន្តេក់សិកណាដែលមិនបានសុម អាហារ្ទ្រអ្នក ទោសឲ្យ នឹង ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង មាលារដែលអន្តេវាសិកបានសូមឲ្យអត់ ទោសឲ្យវិញ ក៏មិន ៣មអត់ ទោស ឲ្យ ទ្វេល ។ កិត្តទាំងទ្វាយជាន[កាបបង់ទូលសេចក្ដី៖: ចំពោះ[ពេះដ៏មាន

វិនយបិដិកេ មហេវិគ្គោ

អនុសាលាធំ ក់ទោល ១មិសុខិ ។ នេះ ១មខំ ។ អន្តេ-វាស់តា បត្តមធ៌្ថំ វិត្តធំចំ តិត្ថិយេស្ចំ សផ្-មត្ថិ ។ ភភពនា ឯនមន្តំ អាពេចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ខុសព្ធភាព ន ខេត្ត ខ្ញុំ លោ ន ខុនេញ មាជង្គឺ ឧទ្ឋឧស្សាទ ។ ទេខ ទោ ១៦ ភាពលេខ អាចរំយា សម្បាត់ខ្លួន បណាមេខ្លួន អសម្បាត់ខ្លួន បណាមេខ្លួន ភេឌា សេខមន្តំ អារោប្រសុំ ។ ជ ភិក្ខុវេ សម្មា-ಕ್ಷಣ್ಣ ರಿಯುಡಜೀಮಿ (ದು ದಿಯುಡಿದ್ದಾ ಕುರ್ಮಿ ಜಿಘ-ត្តទារី ខ ឧ មួយិពុ អភាសារុឌ្សីខា ខ ឧយាគេឌយ៉ោ លោ ខ ឧឃាគេ៣ មានដ្ឋំ ខ៉ុស្សុំ ភ ឧឃិស្ មួយិណ្ អង្តេហ៍ សមជ្ជាក់តោ អង្គេវាសំកោ បណាមេតញ្ចោ សព្ទ សេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សេត្ត សេត្ត សេត្ត

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិ (និ៍អនុញ្ញាតថា ម្នាលក់ក្នុទាំងី**ឡាយ តថាគត** អនុញាតឲ្យកាបារ្យអត់ទោសឲ្យ ។ ពុក្កកាបារ្យពាំង៍នោះក៏នៅតែមិន ព្រម អត់ទោសឲ្យដដែល ។ ពួកអន្តេវាសិកក៏ចៀសចេញទៅខ្លះ សឹកចេញ ទៅខ្វះ វត់ចូលពួកតរិយខ្វះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយបាន កាបទូលសេចក្តីទុះ $\mathring{\mathfrak{o}}$ ពោះ ពြះដ៏មាន ព្រះភាគ \mathfrak{g} ព្រះអង្គ ខ្ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ អាចារ្យណាដែលអន្តេក់សិតសូមឲ្យអត់ ទោសឲ្យ តែវតែអត់ **ទោ**ស ឲ្យវិញ (បើ) អាចារ្យណាមិនអត់ទោសឲ្យទេ នឹង ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ សម័យនោះឯង៍ ព្យុកអាចារ្យបណ្ដេញអន្តេវាសិកដែលមានវត្តិ ប្រព្រឹត្តិទឹម ត្រៃវចេញ មិនបានបណ្ដេញអន្តេកសិកដែលប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រវិស្ស័យ **។** ភិក្ខុទាំង ព្យួយជាន[ភាបទ,ល សេចក្ដីនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះ**ភាគ** ទ្រះអង្គ (នៃជ័បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អន្តេវាសិកដែលមាន វត្តប្រព័ត្ត គ្រឹមត្រវហើយ អាចារ្យមិនត្រូវបណ្ដេញចេញទេ អាចារ្យណា បណ្ដេញ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលកិក្ខិត្តានិទ្យាយ តែបើអន្តេវាសិកដែល ចេញ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខ មាលកិក្ខុខាំងឡាយ អន្តេវាសិកប្រកបដោយ អង្គ៩ អាចារ្យត្រវបណ្ដេញចេញ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺអន្ដេវាសិកគ្មាន សេចក្តីស្រឡាញ់ពេញចិត្តមានិងអាចារ្យ គ្មានសេចក្តីដែះថ្នាមាំ ១ គ្មាន

មហាខុន្តពេ បញ្ច បណាមង្គានិ

យោត៌ ស្ថិមត្ថា ហ៊ី យោត៌ ស្ថិមត្ថោ ការវេ យោត៌ សាឌ៌មត្តា ភាវខា ហោត់ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខុវេ មញ្-បង្កើញ សមញ្ជាក់តោ អន្តេកសំកោ បណាមេត្រេញ ។ បញ្ចាំ ភិក្ខាឋ អង្គេមាំ សមញ្ជាកាតោ អន្តេវាស់កោ ន បណាមេត្រោ អាចលេម៉្ម អធ៌មន្តំ បេមំ ហោតិ អជ៌មត្តោ បសាធា យោត់ អជ៌មត្តា ហំរឺ យោត់ អ-ជំមត្តោ ការវេ ហោធិ អជ៌មត្តា ភាវជា ហោធិ ៩មេ-ហ៍ ទោ ភិក្ខាវេ មញ្ជបង្កើហ៍ សមឆ្នាក់គោ អន្តេវាស៌-តោ ន មណាមេនព្វោ ។ បញ្ចាំ ភិក្ខាវេ អង្គេមាំ សមន្នាក់តោ អន្តេវាសំគោ អល់ បណាមេតុំ អាចរិ-យម្តុំ សាជ៌មង្គំ មេមំ ហោត់ សាជ៌មង្គោ មសានោ ហោត៌ នាជ៌មត្តា ហ៊ី ហោត៌ នាជ៌មត្តោ ការហេ **ហោត៌** ជាជិមត្តា ភាវជា ហោត់ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវេ បញ្-ហង្គេ័ហ៍ សមញ្ជាត់តោ អន្តេវាស់តោ អល់ បណាមេតុំ ។ បញ្ចេហ៍ ភិក្ខុវេ អន្តេហ៍ សមញ្ជាក់តោ អន្តេវាស់ កោ ជាលំ ខណៈខេត់ អាចយៃគ្គី អជ៌មត្តិ ខេធំ យោតិ អឌ៌មត្តោ ចសាខោ ចោតិ អឌ៌មត្តា ហ៊ុំ ហោតិ

មហាខុត្ត។: អត្តេវាសិកប្រកបដោយអង្គ ៩ យ៉ាង គួរឲ្យអាចារ្យបណ្ដេញចេញ

សេចក្តីអៀនទាសមាំ ១ គ្មានសេចក្តីគោរពកោត់[កង៍មាំ ១ គ្មានកាវនាមាំ មុន១ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តេកាសិក ប្រកបដោយអង្គ៩នេះឯង អាចាវ្យ ត្រែវបណ្ដេញចេញចាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អន្តេវាសិកប្រកបដោយ អង្គ៩ អាចារ្យមិន ត្រូវបណ្ដេញចេញ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺអន្តេវាសិក មានសេត្តស្រឡាញពេញចិត្តមាន់ង៍អាចារ្យុទ្ធ មានសេចក្តីដែះថ្នាមាំទ្ មាន សេចក្តីអៀនគ្នាសមាំ១ មានសេចក្តីគោរពកោត់ ក្រង៍មាំ១ មានភាវនា មាំមួន 🤊 ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ អន្តេវាសិកដែល ប្រកបដោយអង្គិ ៥ នេះឯង អាចារ្យមិន ត្រូវបណ្ដេញចេញទេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អន្តេវាសិកដែល ប្រកបដោយអង្គ៩ ហើយ អាចារ្យគូរួបណ្ដេញ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺអន្តេវា-សិកគ្មានសេចក្តីស្រព្យាញ់ពេញចិត្តមាំនឹងអាចារ្យ 🥱 គ្មានសេចក្តី ជះថ្វា មាំ ១ គ្មានសេចក្តីអៀនស្រមាំ ១ គ្មានសេចក្តីគោរពកោត ែក៏ម៍មាំ ១ ត្មានការនាទាំមួន ១ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ អន្តេវាសិកដែលប្រកបដោយ អង្គ ៩ នេះឯងហើយ អាចារ្យគួរបណ្ដេញចេញ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អន្តេកសិកដែលប្រកបដោយអង្គ៩ (ចំណែកខាងល្អ) ហើយ អាចារ្យមិន ត្រៃបណ្ដេញចេញទេ (ឯអង្គ៩នោះ) គឺអន្តេវាសិកមានសេចក្ដីសេឡា ញ ពេញចិត្តមាំនឹងអាចារ្យុទ្ធ មានសេចក្តីដែះថ្វាមាំទ្ធ មានសេចក្តីអៀនៗសេ

វិនយបំជំពេ មហាវគ្គោ

អឌ៌មត្តោ តារហេ ហោតិ អឌ៌មត្តា ភាវភា ហោតិ ៨មេសិ ទោ កិច្ចាប់ មញ្ចប់ខ្ពស់ សមឆ្នាន់នោ អន្តេវាសំគោ ဆက် စကားဗေးခံ့ ។ စက္ခေါ် ခ်ခွာဗ អគ្គេហិ ស-មញ្ជាក់តំ អន្តេកស៊ិតាំ អឲ្យណាមេខ្លោ អាចរំយោ សាត៌-សារោ យោតិ បណាមេឆ្នោ អនុតំសារោ យោតិ អាច-វ័យថ្ពុំ នាជ៌មត្តុំ មេទំ មោតិ ភាជ៌មត្តោ មភាពោ ហោភិ ៩ ខិមត្តា ហ៊ី ហោភិ ៩ ខិមត្តោ ការវេ **ហោភិ** នាជំមត្តា ភាវនា មោតិ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខុវេ មញ្ចុ វិយោ សាន៌សាពេ មោនិ បណាមេផ្តោ អននិសាពេ មោត់ ។ បញ្ហា ភិក្ខុវ អង្កេហិ សមញ្ជាក់នំ អគ្គេ-វាស់ទៃ ខណៈមេន្តោ អាខាំយោ សង់សាពេ យោធំ អប្បាណាមេខ្មែរ អនតិសារោ ម៉ោត់ អាចវិយម្លំ អធិ-មត្ត បេម ហោតិ អជ៌មត្តោ បសាធោ ហោតិ អជ៌-មត្តា ហ៊ាំ ហោត់ អធ៌មត្តោ ការវៅ ហោត់ អធ៌មត្តា កាវនា ហោត៌ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខាវេ បញ្ចូលខ្ពុ័ហិ

វិនយចិដក មហាវគ្គ

មាទមានសេចក្តីគោរពកោត់[កង៌មាំ១ មានការនាមាំមួន១ មាលក់ក្ខ ទាំងទ្យាយ អន្តេវាសិកដែលប្រកបដោយអង្គ៩ នេះឯងហើយ អាចារ្យ មិនគួរបណ្ដេញចេញទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាចារ្យមិនបានបណ្ដេញ អន្តេកសិកដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ (ចំណែកវាងអាក្រក់ហើយ)នឹងមាន ទោស(គីត្រវអាបត្តិមិនទានឡើយ) (បើ) អាចារ្យបណ្ដេញចេញហើយ ទើបគ្មានទោស (គីមិន តែវមាបត្តិទ្វើយ) (ឯអង្គ ៥ ចំណែកខាងអ; (កកនោះ) គឺអន្តេវាសិកគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ពេញចិត្តមាំនិងអាចារ្យ ១ គ្មានសេចក្តីដែះថ្នាមាំ ១ គ្មានសេចក្តីអៀនទ្វាសមាំ ១ គ្មានសេចក្តីគោរព កោត កែងមាំ ១ គ្មានភាវនាមាំមួន ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាចារ្យកាល មិនបណ្ដេញអន្តេក់សិកដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯងហើយ នឹងមាន ពេស (បើ) អាចារ្យបណ្ដេញចេញនឹងឥត ពេស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ អាចារ្យកាលបណ្ដេញអន្តេរាំសិតដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ (ចំណែកខាង ណ្ឌូ ហើយ នឹងមានទោស (បើ) មិនបានបណ្ដេញបេញទេ នឹងឥត ពេស (ឯអង្គ្ ៩ នោះ) គឺ អន្តេវាសិកមានសេចក្តីស្រឡាញ់ពេញចិត្តមា នឹងអាចារ្យ ๑ មានសេចក្តីដែះថ្វាដ៏មាំ ๑ មានសេចក្តីអៀនភា្ទសមាំ ๑ មានសេចក្តីគោរពកោត់ ត្រង៍មាំ ១ មានការនាដ៏មាំមួន១ ម្នាលកិក្ខ សមត្ថាក់តំ មន្ត្រេកសិកាំ មណ្ឌមេឡោ អន្តិសារោ សាតិសារោ មោតិ អប្បាណាមេខ្ពោ អន្តិសារោ មោតិតិ ។

(ನಿಶ) ಚರ್ಚ ಚಾ ರಚ ಚರ್ಚ ಕ್ಲಿಕ್ಟ್ ಜನು-ស្រីឱ ឧសុសាសិន ២៤ អំពី២ ចូសិត ខេទ្ច ឯ ខ្មែរច្រ្តី អាចបែរ ពាលា អន្តេវាសិក្សា ចណ្ឌិតា និស្សន្តិ អច្ចាំយា អត្បត្តា អន្តេវាសិកា ព្យុត្តា ឧ៍ស្បត្តិ អាច-វិយា អប្បស្ប៊ុតា អន្តេកសំភា ពហុស្ប៊ុតា ឧ៌ស្ប៊ូខ្លិ អាច្ជាំយា ឧប្បញ្ញា អន្តេវសិកា បញ្ជាវន្តោ ។ យេ គេ ភិទ្ធា អប្បិញ ។បេ ។ គេ ឧជ្ឈយឆ្គុំ ទីយឆ្គុំ វិទា ខេត្តិ ಹಾರಿ ರಾ ರಾಜ ಸಹ್ಮ ಜನ್ಮನ್ನು ಜನ್ಮನ್ನು ಕಾಯ អព្យុត្តា ខំស្បូយំ ឧស្សុឌ្គិ ឧស្សុឌ្គិ អាចវិយា តាលា អន្តេកសិកា បណ្ឌិតា និស្សន្តិ អាចវិយា អព្យុត្តា អន្តេវាស៌កា ព្យុត្តា ឧស្សន្តិ អេចវិយា អប្បស្បុតា អន្តេកសិកា ពហុស្បូតា និស្បាន្តិ អាចរំយា ឧុហ្សួញា អន្តេកសិកា បញ្ជាវន្តាតិ ។ អថ្មា តេ ភិក្ខុ

មហាខត្តកៈ អាចវិយផ្ទេវាសិកកថា

តំងឡាយ អាចារ្យកាលបណ្ដេញនូវអន្តេក់សិកដែលប្រកបដោយអង្គថ នេះឯងហើយ និងមានទោសមិនទានឡើយ បើមិនបានបណ្ដេញបេញ**េ** កំឥតមានទោសឡើយ ។

(៩៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយជាបុគ្គលពាលមិនធ្លាសឲ្យ $\hat{m{s}}$ $\hat{m{\kappa}}$ $\hat{m{j}}$ $m{w}$ (ដ $\hat{m{w}}$ អាន្តេរស្សា ၅၀ ហើយ យើងមានវស្ស១៤ហើយ ។ ពុក្ខកាហារជ្រាមនុស្សពាល ពុក្ខអន្តេវាសិក្សា $oldsymbol{v}$ $oldsymbol{u}$ ត្ត $oldsymbol{\pi}$ $oldsymbol{\sigma}$ ភាព $oldsymbol{u}$ ភាព $oldsymbol{u}$ ភាព $oldsymbol{u}$ ភាព $oldsymbol{u}$ ភាព $oldsymbol{u}$ គ្នាសត៌ ប្រាកដ ព្យួកអាចារ្យជាមនុស្សខេះដឹងតិច ព្យួកអន្តេវាសិតជាមនុស្ស ចេះជីង ច្រេនក់ បាកដ ពួកអាចារ្យជាមនុស្សអាបឥតបញ្ហា ពួកអន្តេកសិក ជាមនុស្សមានបញ្ជាក់ ទ្រុកដ ។ ភិក្ខុព៌ងឡាយណាមានសេចក្តីទ្រុថ្នា តិច ។ បេ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះកំពោល ទោស តិះ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ភិក្ខុ ទាំងទ្យាយជាមនុស្សភាលមិនឆាសមិនសមបើនឹងហាំនឲ្យនិស្ស័យ (ដល់ អន្តេកសិក) ដោយគាន៍ថា យើន៍មានវស្សា១០ហើយ យើងមានវស្សា១០ ហើយ ពុក្ខអាចារ្យជាមនុស្សពាល ពុក្ខអន្តេវាសិកជាបណ្ឌិតក៏ $\left(arphi$ ក្នុកដ ពុក អាចារ្យុមិនគ្នាស ពួកអន្តេក់សិកឆ្ងាសក់ (ជាកដ ពួកអាចារ្យៈចេះដឹងិតិច ពួក អន្តេកសិតចេះដឹង៍ $(\tilde{\mathbb{Q}}$ នក់ $\tilde{\gamma}$ ាកដ ព្ទុកអាចារ្យអាចឥតបញ្ហា ពួកអន្តេកសិត មានបញ្ជាក់ (ពុកដ ។ វេលានោះ កិក្ខាងនោះបាន កាបទូលសេចកូនុះ

វិនយចិដិកេ មហេវិត្តោ

កក់ដោ ឯកបត្ខំ អាហេខេសុំ ។ សប្តុំ គាំ កំត្តាប កំត្តា ឧសាសាទ្រ ឧសាសាទ្រាត់ ពាលា អព្យត្តា និស្សយំ ខេត្ត និស្សន្តិ អាចរិយា ពាលា… អន្តេកសំភា បញ្ជា-វិសេតិ ។ សថ្ងំ ភភក់តំ ។ វិសេហិ ពុខ្វោ ភភក់… វិសេហិត្វា ជម្ងឺ កាច់ កាត្វា ភិក្ខា អាមន្តេសិ ឧ ភិក្ខាប់ ពាលេខ អព្យត្តេន និស្សយោ ខាតព្វោ យោ ឧខេយ្យ អាបត្តិ ខុត្តាដស្ស ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាប់ ព្យត្តេន ភិក្ខាលា បដិពលេខ ឧសាស្សេន វា អត់ព្រោធសសស្សខេត្ត វិស្សយំ ខាតុខ្លិ ។

វិនយចិនិក មហាវិគ្គ

ដល់ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពះ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តភាំងឲ្យយ
ព្វថា ពួកកិត្តជាមនុស្សពាលមិនឆ្វាសឲ្យនិស្ស័យ (ដល់អន្តេកសិក) ដោយ
អាងថា យើងមានវស្សា ១០ ហើយ យើងមានវស្សា ១០ ហើយ ត្អក
អាចារ្យជាមនុស្សពាល…ពួកអន្តេកសិកមានបញ្ញាក៏ (ទ្វាក់ដ ពិតមែនថ្ម ។
កិត្ត ទាំងនោះ កាបខូលថា សូម (ខង់ ព្រះមេត្តា ប្រាស ពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជា ម្ចាស់ដ៏មានដោត…ក៏ (ខង់បន្ទោស លុះ (ខង់បន្ទោសច្រហើយ
ខើបធ្វើធម្មីក៏ថា ហើយ ត្រាស់ ហៅកិត្ត ទាំង ទ្បាយមកថា ម្ចាលកិត្តទាំងទ្បាយ
កិត្តដែលជាមនុស្សពាលមិនឆ្វាស មិន ត្រវិទ្យានិស្ស័យ ខេ កិត្តណាឲ្យ នឹង
ត្រវិមាបត្តិខុត្តដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តដែល
ឆ្វាសប្រតិពេល មានវស្សា ១០ ឬមានវស្សា បើនដាង ១០ ឡើង ទៅ
ឲ្យនិស្ស័យ ជាន ។

(៩៧) សម័យនោះឯង តាលបើគាល់រុន្នឹងឧបជ្ឈាយ៍ទាំងឡាយ ចៀសចេញទៅក្ដី ស៊ឹកចេញទៅក្ដី ធ្វើមរណភាលទៅក្ដី រត់ចូលទៅកាន់ ពួកគិត្តិយក្ដី ពួកកិត្តក៏មិនដឹងសេចក្ដីទ្វេប់ចាក់និស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យបាន ឡើយ ។ កិត្តិទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្ដីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ការម្យាប់និស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យ ច្រោះមន្ត្រី ត្រាស់ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ការម្យាប់និស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យ ញ្រេទៅក្ដី

o ឌ. សមោធានំ គតោ ។

មហាខន្ទក: ការវំងាប់និស្ស័យបាកឧបដ្យាយ៍នឹងអាចារ្យ

្វី ៤ «បដ្ឈាយ៍សឹកចេញទៅក្ដី ទី ៣ «បដ្យាយ៍ធ្វើមរណកាលទៅក្ដី ទី ៤
«បដ្ឈាយ៍ទៅកាន់តំរិយក្ដី ទី ៩ «បដ្ឃាយ៍បណ្ដេញចេញក្ដី ម្នាលក់ត្ដទាំង

ឡាយ ការដែលម្ងេបនិស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យេ តែះ«បដ្ឃាយ៍មាន ៩

យាងនេះឯង ។ ម្នាលក់ត្ដទាំងឡាយ ការអ្វោម់និស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យ

ពោះអាចារ្យនេះមាន ៦ យាង គឺទី ១ អាចារ្យច្បាសចេញទៅក្ដី ទី ៤
សិកចេញទៅក្ដី ទី ៣ ធ្វើមរណកាលទៅក្ដី ទី ៤ ទៅកាន់ពួកគិរិយក្ដី ទី ៩

សឹកចេញទៅក្ដី ទី ៦ អាចារ្យជានទៅនៅរួបរួមជាមួយទំងំឧបជ្ឈាយ៍ក្ដី

ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ការដែលរម្ងាប់និស្ស័យ គឺដាច់និស្ស័យ ញែះអាចារ្យ
មាន ៦ យាងនេះឯង ។

(៩៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គ៩ មិនគួរឲ្យ •បសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរបម្រើទូនទ្បើយ គឺកិត្តុ ដែលមិនប្រកបដោយសីលក្ខន្ធជាអសេក្ខ: គឺជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ១ មិន បកបដោយសមាជិត្តន្ធជាអសេក្ខ: ១ មិនប្រកបដោយបញ្ញា ១ន្ធជាអសេក្ខ: ១មិនប្រកបដោយវិមុត្តិក្នុន្ធជាអសេក្ខ: ១ មិនប្រកបដោយបញ្ញា ១ន្ធជាអសេក្ខ: ១មិនប្រកបដោយវិមុត្តិក្នុន្ធជាអសេក្ខ: ១ មិនប្រកបដោយវិមុត្តិញ្ញាណ៖ស្ប្-ខេត្តន្ធជាអសេក្ខ: ១ ម្នាលកិត្តិទាំងឡាយ កិត្តិប្រកបដោយអង្គ ទាំង៩ នេះឯង

វិនយចិដ្ឋពេ មហាវិញ្ញា

ចញ្ចូលខ្ពុំហ៊ុំ សម្ពាស់នេះ ភិក្ខុំភា ជ ខិតមានៀវនេះ-ត់តំ ខ ចូសាណែ ខាងលើ ខ មានបោយ និងដឹង ត់ត្រោ ។ បញ្ចេញ ភិក្ខាវ អង្គេប សមន្ទាក់គេន ណេរោ ឧបដ្ឋាចេនញោ អសេក្ខេខ សំលគ្គាន្ទេ ស-មញ្ជាត់តា យោត៌ អសេក្គេជ សមាជិក្ខាផ្ទេជ សមញ្ញ• កតោ យោត៌ អសេក្ខេន បញ្ជាពន្វេន សមជ្ជាក់តោ ហោត់ អសេត្តេន វិទុត្តិក្ខុន្ទេស សមញ្ជាក់តោ ហោត់ អសេក្ខេន វិទុនិញ្ហាលាឧស្បនក្ខាច្នេន សមន្ទាក់តោ **ហោភិ៩មេហិ ទោ ភិ**ក្តាប់ បញ្ចូលខ្ពុំហិ សមញ្ញក់គេជ **ြို့ကွားဟာ ဒုစဃမျှေ၊ဒေးတွေ စို့ ညီည**ျငတာ အားတွေး ညေးဗလေ**း-**រោ ឧចដ្ឋាចេនត្យោ ។ អចចេស៍ខំ ភិក្ខុថៃ ចញ្ចូសផ្ដេស៌ សមញ្ជាក់ គេន ភិក្ខុនា ន ឧបសម្យាខេត្ត ន និស្សយោ **នា**ត់ត្វោ ន សាមយោរោ ជបដ្ឋាប់តម្វោ អត្ត**ថា ន** អសេក្ខេត សូលស្លាថេ្ថ មានជាងនេះ លោង ច ត អសេក្តេ សំលត្តុ សេសឧបេតា អត្តា ជ អសេ-ក្ដេន សមាជិក្ខុន្ទេ សមញ្ញាក់តោ យោត៌ ជ បរំ

វិនយបិដិក មហាវត្ត

 \dot{arphi} န်းချိုးဖြုစ္ပလာဗျက မ်ားချိုးဖြေနဲလိုဏ မ်ားချိုးဖြေလာဗarphiကျားပertဗိုခွာန មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ បកបដោយអង្គ៩ គួរឲ្យខុប-សម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរបម្រើខ្លួន គឺភិក្ខុប្រកបដោយ ស៊ីលក្ខន្ធជាអសេត្ទ: ១ ប្រកបដោយសមាធិក្ខន្ធជាអសេត្ទ: ១ ប្រកបដោយ បញ្ហា ១ន្ធជាអសេត្ត: ១ ប្រកបដោយវិមុត្តិន្ទជាអសេត្ត: ១ ប្រកបដោយ វិមុត្តិញាណ ខុស្សនក្ខុន្ធជាអ សេត្ត: ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយ អង្គទាំង ៤ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរ ប ម៉េខ្លួនបាន ។ មាលក់ត្តទាំងឡាយ ក់ត្ថបកប ដោយអង្គ ៥ ដ ៃ *ခေါ့ရ* မို့နေ့အရှိနေ့တေလမျှေရာ မို့နေ့အျွန်လျှီးဟု မို့နေ့အျွန်္ကေမ ကောက်ကြေ ១៩ ទ្វេយ គឺ ភិក្ខុមិន ប្រកបដោយសីលក្ខន្ធជាអសេក្ខ:ដោយខ្លួនឯង មិន បានដឹកនាំកុល**បុត្រដទៃឲ្យកាន់យ**កនូវសិលក្ខន្ធជាអសេក្ខ:១ មិន ប្រកប ដោយសមាធិក្ខន្ធជាអុសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង មិនបានដឹកនាំកុលបុ្រដ ៃឲ្យ

មហាទន្ធកេ ១បសម្បាទេឥព្វបញ្ជូកសោឡសវ៉ារ៍

អសេក្តេ សមាជំក្តុ ស្មានបេតា អត្តា ជ អសេ-ត្តេជបញ្ជាខាន្ទេសមញ្ជាក់តោ ហោត់ ជប់ អសេត្តេ បញ្ជាខាន្ត្រ សមានបេតា អត្តភា ជ អសេក្តេជ ម៉ែង-ក្ខុន្ទេសមញ្ជាក់តោ ហោត់ ជ មាំអសេក្តេ ម៉ៃតុត្តិកូផ្ទេ សមានបេតា អត្ថា ន អសេក្ខេជ វិមុត្ញាណឧស្ប-ជត្តាធ្វេន សមញ្ជាក់តោ យោត៌ ជ បរំ អសេក្តៅ ម៉ុត្តិ. ញ្ចាស្នងស្នាធ្វេសមានបេតា ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខា-៤ ឧយាំស ម៉ុស្ អឧស៊ីម ខេ ម្គុំ ២ ខ ៤ឧភគ្ឍ-នេះ ទៀវ ខ្មុសាណ្រែ ខាង ទៀវ ខ្មែសមហោរ ១១ដ្ឋា-ខេត្តញោ ។ បញ្ចេហិ ភិក្ខាវ អង្គេហិ សមស្ថាស្សស န်က္ခုသ ឧပလမ႐ှု၊ ၕေဆ႐ွံ ငိုလ္ပူဟာ ဆခႏ္ဘေ ကမ-យោរេ ជំពង្សាធនយោ អឌ័ស អុភោយ៉ិច ភ្ជាល់យ៉ឺថិច សមញ្ជាត់ ហោត់ បរំ អសេក្តេ សិលគ្នុធ្វេ សមា-ឧបេតា អត្តា អសេក្គេជ សមាជំគ្នាធ្វេជ សមញ្ជា-តតោ យោត់ បរំ អសេក្តេ សមាជិក្ខុផ្ទេ សមាឧ. បេតា អគ្នា អសេក្គេន បញាខច្ចេន សមន្ទាក់តោ ហោត់ បរំ អសេក្តេ បញ្ជាខន្ទេ សមានបេតា អត្តជា

តានយកនុវសមាធិក្ខន្ទជាអសេក្ខ: ១ មិន ប្រកប ដោយបញ្ហា**ខន្ទជា**អសេក្ខ: ដោយ១៩ឯង មិនបានដឹកនាំកុលបុត្រដទៃ ឲ្យកាន់យកនូវបញ្ហាខន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយវិមត្តន ជាអសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង បានដឹកនាំកុលបុត្រដទៃ ឲ្យកានយកនូវវិមុត្តទ្ធជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកប ដោយម៉ែតិញាណ សរុន្រក្ន ជាអសេត្ត:ដោយ ខ្ពង់ង មិនពុនដឹកនាំ កុលបុត្រដទៃឲ្យកានយកនូវវិមុត្តិញា ណទស្សឧត្តុន្ធជាអសេត្ត: ១ ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ ភិក្ខុ បកបដោយអង្គទាំង៩នេះ មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគូឲ្យ နဲလျှီယ မဲနေခိုးဖြေလာမ၊ ကေးပး ဗြိခွန္တုေ y မာလက္ခိုင္တာ နိမ္မော ထက္ခိုင္တာ ကို ကို បកបដោយអង្គ ៥ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេវ បម្រើខ្លួនបាន គឺភិក្ខុប្រកបដោយសីលក្ខន្ធ ជាអសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង ជីតនាកុលបុត្រដទៃឲ្យកាន់យកនូវសិលក្នុន្ធជាអសេត្ត: 🤊 ប្រកបដោយ សមាធិក្ខន្ធ ជាអសេក្ខៈដោយខ្លួនឯង ដឹកនាំកុលបុត្រដ ទៀកនយក ជាអសេត្ត: ១ ប្រកបដោយបញ្ជាខន្ន **ជា**អសេត្ត: នូវសមាធិក្ខន ដោយខ្លួនឯង ដឹកនាំកុលបុត្រដទៃឲ្យកាន់យកនូវបញ្ហាខន្នជាអសេត្ត ១

វ៉ែនយបិដិពេ មហាវិគ្នោ

អសេក្តេជម៉ៃតុំ គ្នាធ្វេជ សមញ្ញាត់តោ ហោតិ បរិមសេក្តេ ម្ងៃខ្លួះ មិនពេល អន្ត អម្មេរ ទៀប គ្រួ មានពេល។ ឧស្សាន្ធាធ្វេន សម្បាក់ នោះ នេះ មេសាក្ត្រ ម៉ឺត្តិ-ញ្ហាលានស្សាជ្ញាធ្វេ សមានបេខា ៨មេ១ ទោ ភិក្ខុវេ មេហា្សា ស្តេញកេខាន ភិក្ខុភា ឧបសម្បាធឧត្យុ ರಳ್ಳೀಯ ಜಾಜೀಲಿ) ಳಾಡೀಶಾಬು ತದಮ್ಮದಜೀಲು ಎ ಈದ-ប្រេំប្ ភិក្ខាវ បញ្ចេញស្តីលាំ សមញ្ញាក់គេជ ភិក្ខាលា ជ និត្តាខែនុខ្ញុំ ខ ខ្ទុកាព្រៃ ខាងឃើ ខ មានបោប ជនដ្ឋានេស្សា អស្បីនៃ្វា លោធ អសាវិតោ លោធ អ- $(\mathfrak{m}$ ន្តាប៉ី $^{(*)}$ \mathfrak{m} និ គុស់នោ \mathfrak{m} និ មុឌ្គស្បនិ \mathfrak{m} និ ត្រស្វា ស្នេះ ខេញ្ចាស្ត្រស្វា សមញ្ជាក់ សេច ភិក្ខុ-ស ខ ៩ឧភាគិនៃឌញ្ញំ ខ ចូកាពិលោ ខាឌយើ ច សាមលោរោ ឧជដ្ឋារធនាញា ។ ចញ្ចូល ភិក្ខាវេ អង្តេចាំ សមញ្ជាក់តេខ ភិក្ខុខា ឧបសម្បាធេត្ត និស្សយោ ខា-នណើ មានហោយ វត្តជាពេយយៃ មាខែ ឈុម សូរ្-មា ហោតិ ជុំត្តាថ្^(៤) ហោតិ អាធ្វេវិយោ ហោតិ ជុ-បដ្តិតសុត្រ^(៣) យោត៌ ៩មេហ៍ ទោ កិត្តាវេ បញ្ចូលខ្ដែហ៍

[្]ទ ឧ.ម.អ.សេត្តហ្ប៊ូ។ 🔈 ឧ.ម.ឧត្តហ្ប៊ូ។ ៣ ឧបដ្ឋិតសតីគិកត្ថិច បោត្តកេ ទិស្សូគិ។

វិនយប់ដក មហាវិគ្គ

បកបដោយវិមុត្តិកូន្ទជាអសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង ដឹកនាកុលបុត្រដទៃឲ្យកាន យកនូវវិមុត្តកន្ទជាអសេត្ត: ១ ប្រកបដោយមេត្តញាណ ទស្សនក្នុន្ធ អសេត្ត: ដោយ ១៩ឯង ដឹកនាំកុលបុត្រដ ទៃឲ្យកាន់យកនូវវិមុត្តិញា ណ-ទស្សនក្ខន្ធជាអសេត្ត: ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង គួរឲ្យទបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរបមើ ខ្លួនបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រភពដោយអង្គ ៩ ដទៃ ទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិន**គួរឲ្យ**សាម**េណវ** $v(\overrightarrow{e}_{g,s})$ e $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ $\overrightarrow{e}_{g,q}$ គ្លិល១ ភ្វេចសារតី១ មាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តប្រឹកបដោយអង្គទាំង ៤ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេវ បម្រើទទួនឡើយ ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ គួរ ឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរប (ម៉ែ**១ឧបាន គឺកិក្** គានសសិខ សិសយុធខ သိစ္ထဲရစ ထြံးၿပြီးကားရာရာဝဲ ေဆးဒ សតិខ្លាប់ខ្លួន ១ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង គួរឲ្យ

សាងឃ្នាក់ខេត្ត អ្វីស្ពាល សាខាង ស្ពាល សាខាង សាខា ឌ លើ មាន ហោរេ ៩ជឌី ជេខ ឃែ ឯ មុខពេល្ច មួយី ព ចណិលម៉ុល មានសឹមនេះ មួយ ១ ៤០មានបាន នេះ ខ្ញុំ ខ ខ្ញុំ ស្រាយ ខាន់ ទោ ខ មានហោរ ខិតជាខេ-ឌញ្ជោ អត្ថិសីលេ សីលវិចន្តោ យោតិ អដ្ឋា្យព អា-សារត្រងោ ឈេន អង្គទ្ធនឹកា ខ្ទុំរួចថោ លេខ អពិទារាំខោ ឈេឌ ៥ជា ឃោ ឈេឌ ខុខេល សេ មួយិធ បញ្ហាស្ត្រីហ៊ុ សមញ្ជាក់គេឯ ភិក្ខុសា ជន្យសម្បាធេត្តឲ្វំ ខ ភូស្សាយា នានយោ ខ សាមលោវេ ឧជឌ្ឌាមេនញេ ។ បញ្ហាំ ភិក្ខាវ អន្តេ័ហិ សមញ្ជាក់គេន ភិក្ខាជា ជុប-សម្បានេះ ត្វំ និស្សយោ ខាន់ ត្វោ សាមណោរា ឧបដ្ឋា-ខេត្ត នេ អត្ថិស៊ីលេ ស៊ីលវិចន្តោ យោតិ ន អដ្ឋា-សារ មាសរស្រីនេះ សារម្ន ។ មន្ទន្ទភ្និលា ខ្ទុះប្អិនដោ \mathfrak{l} \mathfrak{l} សេ ភិក្ខាវ បញ្ចូលខ្ដែល សមជ្ជាក់គេជ ភិក្ខាជា នុំបសម្បានេត្ត និស្សយោ នាត់ព្យោ សមណេព

មហាខត្តកៈ ឧបសម្បាទេឥព្វបញ្ចុកៈ ១៦ ដង

¢ជសុសាយ ម៉ាខៀងស្ត្រា ម៉ាខៀសគេហេវេជ(ក្រុខយុខ រ ជួលប្នុង្ស ទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ដទៃទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិន គ្គទ្រេស្យ័យ មិនគួរឲ្យសាម ណេរប (មិខ្លះ ទេ គឺកិត្តបៃតិចាក់សិល គឺ ត្រូវមាបត្តិបាកជិកនឹងសង្ឃិតិសេសក្នុងអធិស័ល (បាដិមោក្ខុសវេស័ល) ទ វិបត្តិចាក់មារយាទ គឺ ត្រូវអាបត្តិ ៥ កង្ខមានថ្មល្អ យុយជាដើម ក្នុងអជ្ឈា-ញា ១ វិបត្តិហាក់ ខ្មុំកង្សសមានិជ្ជិ គឺកិក្ខលះបង់សមានិជ្ជិ ទៅប្រកប ដោយអន្តភាហិកទិដ្ឋិវិញ ១ ចេះដឹងតិច ១ អាបឥត ប្រាជា ១ ម្នាល់កិក្ ទាំងទ្បាយ ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរប ម៉េខ្លួនទេ ។ ម្នាលកិក្ខាំង-ရှော ω ကိုက္ခုပြက္ပေးကယားနှာ င' ချွံအြေရပလာမျှ ေတာ့ ချွံအြေနလျှိ ω ချွံအြ សាមណេវប(មិច្ចាន គឺភិក្ខុមិនវិបត្តិចាក់សីល ក្នុងអធិសីល ១ មិន ជានវិបត្តិហាក់មារយាទក្នុងអជ្ឈាហារ១ មិនជានវិបត្តិហាក់ទិជិក្ខុងសមាទិជិ គឺភក្ខុមិនលះបង់សមាទិជ្ជិទៅ ប្រកបដោយអន្តាហិកទិជ្ជិ ១ ចេះដឹង ្រើន ១ មាន ជ្រាជា ១ ម្នាលក់ភ្លូល ងំឡាយ ក់ក្លុំ បកបដោយអង្គ ទាំង៩ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេវ

វិនយជិដិកេ មហាវិត្តោ

និតដឹង ខេស្សា ត អត្តស្នេច អ្នម ព្រះស្នេច មា စည္းကၽင္ နဲ့တိုင္း ေနရည္ခရာ၊ အေနနဲ့ အ နဲ့ နည္းယာ ខានយើ ខ មាតហោបេ ៩ឧឌីរ ឧឌយើ ខ ឧឌ្ឌហោ យោទិ អន្តេវាស៊ី វា សន្តិវិហារឺ វា គិលានំ ឧបដ្ឋាទុំ ឯ ៤០ជា (០៩ ឯ មេខ្សុខ_{េំ()} ខែមា កេខ្ញុំ ឯ ខែមា-ស ខេឌ្កំ ក នុប្បិជ្ជុំ កុក្កាចំ ខម្មលោ ជួយ ខេឌ្កំ ក រូយេស ខេឌុំ រា មានខ្លុំ ខ ជាខាន្ទ មានខ្លុំលា រុឌ្ជាច្ ជ ជាជាតិ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខុឋ បញ្ចូលផ្តែហិ ស-ត្រឹងនេះ មួយនេះ មានក្នុង ១ នុម្សិកា ភិក្ខាឋ អន្តេ៍ហ៍ សមញ្ជាត់គេជ ភិក្ខាលា ឧបសម្បានគេត្វំ ក្នុស្សែយោ ខានយោ សាមលោរោ ជជជីវជេនយោ ជជ្ញ-តលោ ខារនិង ។ និសន្ទិស ។ ទំពារ ហា ឧបឌ្ឍតុំ វ ឧបឌ្ឍបេតុំ វា អឧក៌ តែ^(២) វូបកា សេតុំ វា វូបគាសាបេតុំ វា ឧប្បន្នំ កុក្កាចំ ឧម្មានា វិលេខេតុំ វា រូយេស ខេឌុំ ។ មានខ្លុំ ជាសាន្ទ មានខ្លុំលា ដ្រាច

o-៤ a. ម. ឧប្បន្នំ អនការតិ ។

វិនយបិង។ មហវត្ត

ប ម៉េខ្លួនចាន ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ភិត្តប្រកបដោយអង្គ័ ៩ ដទៃទៀត မီးခန္း၆၂ ခု ပလမျှ ၈ မဲ ခန္း၆၂ ခ်လျှိယ မီ ခန္း၆၂ လာ မ ၊ က ၊ ပ မီ ခွ န ၊ ေ គឺភិក្ខុមិនអាចដើម្បីបម្រើនូវអន្តេវាសិកឬនូវសន្ធិវិហារិកដែលមានជម្ងឺដោយ ខ្លួនឯង ឬឲ្យគេប ម៉េត មិនអាច ដើម្បីចំបុត់នូវ សេចក្ដីអផ្សិកបេស់ អន្តេកសិក ឬរបស់សទ្ធិវិហារិកដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យគេបំពុតឲ្យ ១ មិនអាច ដើម្បីបន្ទោបង់ នូវសេចក្តីសង្ស័យដែលកើត ទ្បើងដល់អន្តេវាសិក សទ្ធិវិហារិកដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យអ្នកដទៃបំបាត់ឲ្យ (ដោយនិយាយ)ធម៌ ១ មនស្គាល់អាបត្តិ១ មិនស្គាល់វិធីចេញចាកអាបត្តិ១ ម្នាលកិត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គី ទាំង ៥ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្**វ** និស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរបមើទ្ធនទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តប្រ-កបដោយអង្គ័ ៩ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេ $m{t}$ បម្រើទទេសន គឺកត្ថអាចដើម្បីបម្រើដោយទូនឯង៍ក្ដី ឲ្យគេបមើក្ដីនូវអន្តេ-វាសិកប្នុន្ទសែន្ទិហារិកដែលមានជម្ងឺ១ អាចដើម្បីបំបាត់ដោយខ្លួនឯងីក្ដ ឲ្យគេបំបាត់ក្ដី នូវសេចក្ដីអផ្សករបស់អន្តេវាសិក ឬសន្ធិវិហាកេ១ អាច ដើម្បីបន្ទោបង់ដោយខ្លួនឯងក្ដី ឲ្យគេបន្ទោបង់ក្ដី នូវសេចក្ដីសង្ស័យដែល កើត ទ្បើងដល់អន្តេវាសិក ឬសត្វវិហារិក (ដោយនិយាយ) ធម៌ 🤊 ស្គាល់ អាបត្តិ១ ស្គាល់វិធី ខេញចាកអាបត្តិ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុប្រកប

មហា ១ន្ធកេ ឧបសម្បាទេឥព្វបញ្ជាក់សេឡូសវារំ

ជានាតិ នយេហ៊ី ទោ គិច្ចថ បញ្ហាស្តេស៊ី សមន្នា-កទេខ ភិទ្ធាល ១មសម្បានេះស្វា និស្សាយា ខាងញោ សាមលោរ ១១ដ្ឋាខេនត្វោ ១ អមពេលិច ភិក្ខាវ បញ្ហាច្រើ្ត សមញ្ជាក់គេជ ក៏គ្រួល ជ ឧបសម្បា-ខេត្តំ ខ ខ្មែរ ហែ ខាត់ ពោ ខ សាម លោក ខុមដ្ឋា-ចេនយោ ខ ឧត្តលោ សោខ្នំ អទើបអក្ត ប មាខិំ-វិហារឺ វា អភិសមាចារិកាយ សិក្ខាយ សិក្ខាបេតុំ អភិវិលយេ ជ្រែឌុំ ឧល្បីភ្នំ ឌូឌួឌនុ ឧញ្សា រូវមេខខ្ញុំ សមេហ ទោ ភិក្ខាប់ បញ្ហស្តេ៍ហិ សមញ្ជាក់គេន ភិក្ខាលា ន និតមាត់ប្រខេឌចំ ខ ក្មកាណេ ខាឌយ៉ោ ខ មាតហោបា ឧបដ្ឋាបេនញោ ។ បញ្ចាំ ភិក្ខាវេ អង្គេបាំ សមឆ្មាននេះ ភិក្ខាលា ឧបសម្បានេះ តំ្វ ជិស្សាយា ភាគញោ សាម-យោរោ ឧជជាជេខយោ ឧជ្ជយលោ យោង អធ្វេកម៉ឺ វេសថ្វិហារីវេ អភិសទាថាតោយ សំគ្នាយ សំគ្នា-បេតុំ អាធ៌[ត្មា្ញចរិយកាយ សិក្ខាយ វិ ភេតុំ អភិជម្ន

ដោយអង្គទាំង៩ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទ គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម-ណេរប ម៉េខ្លួនបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកប ដោយអង្គ៩ ដទៃ ខ្លួនទេ គឺភិត្តុមិនអាចដើម្បីញ៉ាំងអន្តេវាសិក ឬសទ្ធិវិហាកែឲ្យសិក្សាក្នុ**ង** អភិសមាលាវិកសិក្ខា (១ន្ទកវគ្គ) មិនអាចដើម្បីខន្ទាននូវអន្តេកសិក ឬ សទ្ធិវិហារិកដោយអាទ (ពហ្មាយសិក្ខា (សេក្ខប្បញ្ជាត់) ១ មិនអាចដើម្បី ខ្សាននូវអន្តេកសិក្សសន្តិវិហាវិកក្នុងធម៌ដ៏ក្រលែង (ការកំណត់នូវ នាមនឹងរូប) ១ មិនអាចដើម្បីខន្ធាននូវអន្តេវាសិក ឬសន្ធិវិហារិកក្នុងវិន័យ ដ៏ក្រែលែង (វិនយចិដកទាំងមូល)១ មិនអាចដើម្បីដោះស្រាយនូវទិដ្ឋិ ខុសដែលកើតឡើងដល់អន្តេក់សិក ឬសទ្ធវិហាវិកមោយធម៌១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ភិក្ខុ \sqrt{v} កបដោយអង្គទាំង៩ នេះ មិនគួរឲ្យ+vសម្បទា មិន គួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរបៈ ម៉ៃ ១,នេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ព្យយ ភិក្ខុបកបដោយអង្គ ៥ នេះ គួរឲ្យ•បសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យ សាមណេវបម្រើបាន គឺភិក្ខុអាចដើម្បីបង្រៀនអន្តេក់សិកឬសន្ធិវិហារិក ក្នុងអភិសមាហរិកាសិក្ខា ១ អាចដើម្បីខុន្មាននូវអន្តេវាសិក្ខុសទ្ធិវិហារិក ក្នុងអាទិប្រាហ្មវិយកាសិក្ខា ១ អាចដើម្បីទន្ទានអន្តេវាសិកឬសទ្ធិវិហារិក

វិសយចិដ្ឋពេ មហាវិគ្គោ

វិសេសុំ អភិវិលយ វិសេសុំ ឧប្បន្នំ ឧិស្តិកសំ ជម្មាស វិវេ-ចេតុំ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវេ ចញ្ចុប ខ្ពេហ៍ សមន្ទាក់គេន ក់ក្ខា ឧបសម្បានេត្យំ និស្បាយ ឧាតព្វោ សាម-ណេរោ ឧបដ្ឋាបេនញោ ។ អបបេរាំបំ ភិក្ខាប បញ្ចូលផ្ដេស៌ សមញ្ជាក់គេជ ភិក្ខុ ជា ជ ឧបសម្បាជេតព្វំ ជ ជំស្បួយោ ខានញោ ខ សាមឈោរា ឧបដ្ឋាបេនញោ អាបត្តី ឧជាសាត៌ អលបត្តិ ឧ ជាពតិ លហុក អាបត្តិឧ ជា៣តិ កក្ក អាចត្តី ជ ជាជាតិ ឧកហេធ៌ ទោ បឧស្ស ទាត់ មេាក្ខាធំ វិត្តាវេន ន ស្វាកតានិ យោន្តិ ន សុវិភត្តានិ ន សុប្បវត្តិនិ ន សុវិនិទ្ទីតានិ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជូនសោ ឥមេហ៍ ទោ ភិក្ខាវេ បញ្ចូលខ្ពុំហ៊ា សមಘ្តាត គេ ភិក្ខុសា ឧ ឧប-လာဗျာ၊ အေးကို အဆီလျှေးဟာ အားကွော အ ကော၊ လောက ឧ្ចដ្ឋា ចេត ព្វោ ។ ចញ្ច្រាំ កិត្ត្ឋា អគ្គេ៍ ហ៊ិ សមញ្ញក តេ**ន** ភិក្ខាលា ឧបសម្បាលេតព្វំ ជំស្សាយា ជាតញ្ចោ សាម-លោរ វេជជាខេត្តោ អជុខ្លី ជាខាន់ អភាជុខ្មី ជាទា-តំ លហុគាំ អាបត្តី ជានាត់ កុក្តេំ អាបត្តី ជានាគំ ខុក-យាធ៌ ទោ មនុស្ប ទាត់ទោក្ខាធិ វិត្តារេធ ស្វាកតាធិ

វិនយចិដក មហាវគ្គ

ក្នុងកត្តិធម្មត្ត អាចដើម្បីទន្ទានអន្តេវាសិកឬសទ្ធវិហារិក ក្នុងអភិវិន័យត្ អាច ដើម្បីដោះស្រាយនូវទិជ្ជីខុសដែលកើតឡើងដល់អន្តេកសិក្សសុទ្ធិវិហា-វិកដោយធម៌ ១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុបកបដោយអង្គទាំង៩នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរប(ម៉ូខូនជាន ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ៥ ដទៃទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិន គួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាម ណេរប មើនន េ គឺភិក្ខុមិន ស្គាល់អាបត្តិ ១ មិន ស្តាល់អនាបត្តិ ទ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិ ទ មិនស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ មិនជាន ចេះទាំនូវបាត់មោក្ខទាំងពីរគិកក្តុបាត់មោក្ខនឹងកិត្តទីបាត់មោក្ខដោយពិស្តារ មិនបានចែកដោយល្អ មិនបានប្រហែត្តទៅដោយល្អ (ចាំស្ងាត់វត់មាត់) មិនទានវិនិច្ច័យ ដោយល្អាមសុត្ (១៩ក:នឹងបរិឋារៈ) តាមអនុព្យុញាន; (បរប្បារដោយបទនឹងអត្តរ) ១ ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ក់ក្ខុបកបដោយអង្គ ទាំង៩ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យ សាមណេរបម្រើខ្លួន ទេ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ កិត្ត្ ប្រកបដោយអង្គ៩ នេះ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេtប(មិ $_{g}$ នបាន គឺ ភិក្ខុស្លាល់អាបត្ត ស្គាល់អនាបត្ត ស្គាល់សហុតាបត្ត ស្គាល់គវុ• កាបត្តិ១ ចេះចាំនូវ¢ាតិមោក្ខព៌ង៍ពីរដោយពិស្តារ ហើយចែកដោយល្ម

យោធ្នំ សុរិតត្តាធិ សុព្យវត្តីធិ សុរិធិច្ឆិតាធិ សុគ្គសោ អជុត្យញ្ជូនសោ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខុថេ មញ្ចូលស្ដេហិ សមញ្ជាត់នេះ កិត្តាភា ១០សម្បានេតព្វំ ជំស្បាយា នា-តញ្ចោ សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតញោ ។ អបបេរាំចំ ភិក្តាប់ បញ្ចប់ខ្ដេញ សមញ្ជាក់នេះជ ភិក្ខុ ភា ជ ឧបសម្បា-ខេត្តទំ្ង ខ ខិស្សយោ ខាត់ញោ ខ សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេនញោ អាបត្តី ឧ ជានាតិ អនាបត្តី ឧ ជានាតិ លហុគាំ អាមត្តី ៤ ជានាតិ កក្កាំ អាមត្តី ៤ ជានាតិ ានឧសាស្រោ သោះទំ ៩ មេលំ សេ ភិក្ខាវ បញ្-ហផ្តេញ សមញ្ជាន់នេះ ភិត្តាលា ជ ឧបសម្បានេះគាំ ខ ខ្ទុំអ្នាយា ខាន់ញ៉ោ ខ មានហោរេ ៤៩ជីវា-ខេត្ត ។ ខញ្ច្រាំ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សម*្*ភាក គេ-နော် နိုင္ငံကို အေရးကို အေရးကို အေရးကို សាមណេរោ ជួចដ្ឋាចេនញោ អាចត្តី ជានាតិ អនាចត្តី ជាលាតិ លហុគាំ អាចគ្គី ជាលាតិ តុគោំ អាចគ្គី ជានាតិ ឧស/សេក្ ។ ហោតិ អតិក្រេឧស/សេក្ ។

មហាខត្តក: ឧបសម្បាទេតព្យញ្ជក: ១៦ ដង

ប្រព្រឹត្តទៅដោយល្អ វិនិច្ច័យដោយល្អ តាមសុត្ត តាមអនុព្យញ្ជូន:១ ម្ខាល ភិត្តទាំងឡាយ ភិត្ត្ថប្រភបដោយអង្គទាំង៩ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរបម្រើខន្ធបាន ។ ម្នាលកក្តុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រភពដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរប ម៉ែទេ គឺភិត្តមិនសាល់អាបត្តិ មិនស្គាល់អនាបត្តិ ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ មិនស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ មានវស្សាមិនទាន់គ្រប់ ដប់ ទ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង៩ នេះឯង មិនគួរឲ្យ **ទ**បសម្ប**ា** មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរប មើ១នទេ ។ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ ភិត្ត្ត្របកបដោយអង្គ៩ គួរឲ្យឧបសម្បទា គុវឲ្យ និស្ស័យ គួរឲ្យ**សាម**ណេរបម្រើទន្ធទុន គឺភិក្ខុស្គាល់អាបត្តិ១ ស្គាល់ អនាបត្តិ ទី ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ មានវស្សដ្ឋប

វិនយចិដ្ឋពេ មហាវគ្គោ

៩ ទេហ៊ី ទោ ភិទ្ទាថ ខេញ្ចបន្ដេហ៊ី សមជ្ជាក់គេន ភិទ្ឌាល ឧបសម្បានេះទៀ និស្សយោ ឧភេទព្រ សម-យោព ឧបដ្ឋាបទព្រោះ ។

ឧបសម្បារេតពូបញ្ចូកសោឡសវារំ និដ្ឋិតំ ។

១ ឧសទសវស្សេតិ កត្ថចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយប់ដក មហាវិត្ត

ឬ (ចែនជានិដល់ ទៀន ទោ ១ ម្នាល់កិត្ត ទាំង ម្ជាយ កិត្ត ប្រកបដោយអង្គ ទាំង៩
នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរបម្រើបាន ។

ចប់ ឧបសម្បាទេតពូបញ្ហាសោឡុសវារ: ។

(៩៩) ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ កំក្តុប្រកបដោយអង្គ ៦
មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមរណរបរ ម៉ែ ១ន
គឺកំតុមិនប្រកបដោយសីលក្ខន្ធ ជាអរសត្ត: ១ មិនប្រកបដោយសមា.
ជិត្តន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយបញ្ហា ១ន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយសមា.
ដោយម៉ៃតុត្តន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយបញ្ហា ១ន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយវិមុត្ត ញ្ហាណ ខស្សនក្ខន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយវិមុត្ត ញ្ហាណ ខស្សនក្ខន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មានវស្សមិនមាន់ គែបដល់ ១ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរ ឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមរណៈបរ ម៉ែ ១នៈ ខេ មិនពួរ ១ មាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ

មហាខត្តកេ ឧបសម្បាទេឥព្វិតក្តុសោឡសវ៉ារំ

អានឃឹងនេះ មួយ ៩ឧភាសិពនេះធ្វំ ចូមវិពេល ឧានញោ អាមណោររា ខិតជីព្រេនយ៉ោ អមោយើខ សំលេត្តផ្ទេះ សមញ្ជាត់ ហោត់ អសេត្តេន សមា-ខណ្ឌេ សមន្ទាក់តោ យោត៌ អសេក្ខេន វិមុតិក្តាផ្ទេន សមញ្ជាត់តោ យោត់ អេសក្ខេធ វិទុត្តិញាណឧស្ប-ជក្ខាផ្ទេស សមញ្ជាតា ពោធិ៍ ឧសាស្បា្ត វា ហោធិ៍ អន់ក្រេឧសាស្បា វា ៩មេលំ ទោ ភិក្ខុវេ ជហផ្ដេល់ សមញ្ជានេះ ភិក្ខុជា ឧបសម្បានេះ ភ្នំ និស្បាយា ឧានញ្ចោ សាមលោរេ ឧបដ្ឋាបេនញ្ចោ ។ អបបេរិចិ ភិក្សា៤ ជហ ខ្លែញ សមញ្ញក ភេជ ភិក្សានា ជ ជប-សម្បានេះ ទំ ន និស្សយោ នាគីញោ ន សាមណោយ និតជាខេម្លាំ អន្ទ័យ 🕏 អុទ្សេយ ភ្នំលើ 💐 ទើ សមញ្ជាក់តោ យោតិ ជ បាំ អសេក្តេ សំលក្ខាធ្វេ សមានបេខា អត្តខា ជ អសេក្គេជ សមាជ្ញិផ្ទេជ សមញ្ជាត់ លោធិ៍ ន បរំ អសេក្តេ សមាជិក្ខាផ្ទេ

មហាខិត្តក: ឧបសម្បាទេឥព្វជក្ក: ១៦ ជិង

ភិត្ត្ ប្រកប:ដាយអត្ត ៦ នេះ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យឧស្ស័យ គួរឲ្យ សាម ណេរប ម៉េចុន គិតិត្ថ ប្រកប ដោយសីលក្ខន្ធ ជាអ សេត្ត: ១ ប្រកប ដោយសមាធិក្ខន្ធ ជាអសេត្ទ:១ ប្រកបដោយបញ្ហាខន្ធ ជាអសេត្ត:១ ប្រភពដោយម៉ៃត្តក្នុន្ធ ជាអសេត្ត: ១ ប្រភពដោយម៉ៃត្តិញ្ញា ណ១ស្សន្នក្នុន្ធ ជាអសេក្ខ: ១ មានវស្សដប់ឬមានវិស្សា ច្រើនជាងដប់ឡើង ទៅ ១ ម្នាល ភិត្តាធិទ្យាយ ភិត្តប្រកបដោយអង្គតាំង៦ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរូឲ្យសាម ណេវប ម៉េខ្លួនបាន ។ ម្នាលក់ក្គូទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៦ ដទៃទៀត មិនគួវឲ្យឧបសម្បទា មិនគួវឲ្យនិស្ស័យ មនគួវឲ្យសាម លោវបម្រើខ្លួន គឺភិក្ខុមិន ប្រកបដោយសិលក្នុន្ធ ជាអសេត្ត:ដោយ១៩ឯង៍ មិនបានដឹកនាំអ្នកដ ៃឲ្យកានយកនូវសីលក្នុន្ធ ជាអ!សត្ត:១ មិន ប្រកប:ដោយសមាធិត្តន្ទ ជាអរសត្តៈដោយ១ូន ឯង មិនបានដឹកនាំអ្នកដទៃឲ្យកាន់យកនូវសមាធិក្ខន្ធ ជាអសេត្ត: ១

វិនយបិជិកេ មហាវិគ្គោ

ឌ អុភោយ៉េ្ឌ ពិយាស្ថិច សមាឧបេតា ಕಕ್ಷ ೧೧ យោត ឧ មាំ អសេក្តេ មញាទីភ្នេ សមញ្ជាក់តោ អសេក្ខេន វិមុនិក្ខាធ្វេន សមាឧបេតា អត្តនា \mathfrak{L} ចំ អសេក្រេ វិទ្ធិកាធេ សមញ្ជាតាតា ហេត់ Ω អសេក្រោធ វិមុនិញ្ញាណ. សមានបេតា អស្ថា Ω ឧស្សឧក្ខាធ្វេជ សមញ្ជក់តោ យោធិ ជ ថា អសេក្ខេ រុុគ្ខខ្ញុំឃាលាខជាខែឌុំ ទេ ភាសខពេស ៤៩៩មាម្រើ យោគ៌ ៩មេហិ ទោ កិត្ត្វាវ ជហ ខ្ពែហិ សមញ្ជាក់គេជ មានយោល ខំពង្កាតែខណ្ឌ ១ ឧស្ មួយីព ងទើស្ សឧញ្ជាក់ខេត្ត អូស្តីខា ៩ឧមានប្រខេត្តមិន្ទាក្រាលា ខាង-យោ មានហោយ វត្តជាពេនយើ អន្ថិយ អមោយើប ម<u>ា</u>-លក្ខាធ្វេជ សមញ្ជាត់នោ យោត៌ ថា អសេក្ខេ ស៊ីបក្ខាធ្វេ សមាឧបេតា អត្តជា អសេក្តោជ សមាជិក្ខាធ្វេជ សមជ្ជា-កតោ យោទិ ប ំអសេក្តេ សមាជិក្ខុធ្វេ សមានបេតា អត្តជា អសេត្តេជ បញ្ជាខាធ្វេជ សមជ្ជាក់តោ យោគ ប្រែអស់ក្ដេចញាខ្នុងមាន ខេតា អត្តា អស់ក្ដេធ

វិនយបិជិត មហាវិច្ឆ

ម៉្នែស្រែស ដោយបញ្ហា ខន្ធ ជាអ សេត្ត: ដោយ ខ្លួនឯង ម៉ិនបានដឹកនាំអ្នក ដ**ៃឲ្យកា**ន់យក្នុន្ធបញ្ហាខន្ធ ជាអសេត្ត: ១ មិនប្រកបដោយវិម្មក្នុន្ធ ជាអសេត្ត:ដោយ១្នងង មិនបានដឹកនាំអ្នកជ ទៃឲ្យកាន់យកនូវវិមត្ថិកន្ទ ជាអសេត្ទ: ១ មិនបាន បែកបដោយវិមុត្តិញា ណទស្សនក្ខន្ធ ជាអសេត្ទ: ដោយទ្នង់ង៍ មិនបានជឹកនាំអ្នកដទៃ ឲ្យកាន់យកនូវវិមុត្តិញា ណ ស្សេ-នុត្ន ជាអ.សេត្: ១ មានវស្សមិនទាន់ គ្រប់ដែប ១ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ **ក់ត**្រែកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរ $oldsymbol{e}_{oldsymbol{g}}$ ្រឹម្មាល ដោយអង្គី ៦ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរ $u(\overline{u}_{\mathfrak{p}}^{2})$ នបាន គិតិត្តuកបដោយសីលក្ខន្ធ ជាអសេត្ត:ដោយ uន ឯត េញខជិតនាំអ្នកដ ៃមិត្រាន់យកនូវសីលក្ខន្ធ ជាអ សេត្ត: ១ ប្រកប ដោយសមាធិត្តន្ធ ជាអសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង បានដឹកនាំអ្នកដ ទៀកាន់ ឃុំ ស្ត្រាស់ មាធិត្ន ដាមសេត្ទ: ១ ប្រកបដោយបញ្ហាខន្ន ជាមសេត្ទ: **េះកាយខ្លួ**ងង៍ បានដឹកនាំអ្នកដ ខេឲ្យកាន់យកនូវបញ្ហាខន្ធ ជាអ សេត្ត: ១

មហាខន្លកេ ឧបសម្បាទេពព្ធដក្តសោឡសវ៉ារំ

វិមុស្តិត្ត ស្វេង សមស្ថាត់តោ យោធិ៍ បរិមសេត្ត វិមុស្តិត្ត ជុំ सामाय प्रका भव्या भारताल्व हो मुह्मा लायस्य दिल्ले. គ្នេ សមត្ថាក់តោ ហោត់ ប្រអសេក្តេ ម៉ឺត់តាលា-ឧស្សាឧក្ខាខ្វេសមានមេតា ឧស្សាស្សា វា មេវាតិ អតិប-ភាឧសាសេ្ជា ជនមេរា ទោ ភិក្ខាប់ ជហផ្ដេរា សមជ្ញា-កត្តេជ កិត្តាលា ឧបសម្បានេះ តំ និស្សយោ ឧទេ ញោ សាគយោបេ ៥០ឌីច្រេខយើ ឯ មុខពេញ្ចំ មួយ 🚊 ហេឌ្តេ៍ហ៊ា សមញ្ជាក់គេជ ភិក្ខុណា ជ ជួចសម្បានគេតំ គ ច្ចម្បីលោ ខានយោ ខ មាតហោយ ៤៦គឺពេនយោ អស្បន្ទោ ចោក អញ់វិកោ យោក អនេត្តាចី យោក ស្មាន លោង មុឌ្គស្បិត លោង «ឧឧសរស្បែ លោង ៩ ទេហ៍ ១ោ ភិក្ខាជ ឧហ ខ្លែហ៍ សមញ្ញាក់គេឧ ភិក្ខានា ជ និត្តាខែនុទ្ធិ ខ ទូសាព្រែ ខាន់ យោ ខ សាគលោប ន្សដ្ឋាធេនញោ ។ នហំ គិត្តា៤ អន្តេហ៍ សមន្ទាក់-နောင္းမွာင္း ဒီဝေနာရါ၊ ဧဆစ္ခဲ့ စွဲန္႔ိုဏ္က လႊန္းစီး សាមណោយ ឧបដ្ឋាបេនញេ សង្គោ យោតិ ហ៊ាំមា ហោទ៌ ងុត្តាចី យោទ៌ អាវឌ្ធីវិយោ យោទ៌ ឧបដ្តីនុស្បីទំ

មហាខត្តកៈ ឧបសម្បាទេតព្វភក្ដៈ១៦ ដង

ប្រកបដោយវិមុត្តិកន្ទ ជាអសេត្តៈដោយខ្លួនឯង បានជឹកនាំអ្នកដទៃឲ្យ ក្សានយកនូវមេតិក្នុន ជាអសេត្ត: ១ ប្រកបដោយមែតិញា ណ សេរ្យនក្ខុ ជាអសេត្ត:ដោយខ្លួនឯង បានដឹកនាំអ្នងខែឲ្យកាន់យកនូវវិមុត្តភា្ណាណ-*ទេស្ស*ខក្ខន្ធ ជាអរសក្ខ: ๑ មានវេស្សដប់ ឬមានវេស្ស (ប៊ុន**ជា**ងដប់ ទ្បើងទៅ ១ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ក់ក្តុប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរបមើ្រជាន ។ ម្នាលភក្ខុ ទាំងទ្វាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៦ ដទៃទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាម ណេរប ម៉ែ គេ គិកិក្ខុគ្មានសត្វា ១ មិន សាសល់ពេល គួនឯលល់ពេល រឺហេខ ដេលឃាំខេត្ត សនុស្សគួនសនុ ដប់ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បត មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរបម្រើទេ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុបកបដោយអង្គ ៦ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យ និស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរប ម៉េខ្លួន ទាន់ គឺភិត្តមានសន្ធា ១ មាន សេចក្តីស្រាស់បាប ១ មានសេចក្តីស្វាច់ធាប ១ (ជាព្រួព្យាយាមដាប់ ១

វិសយប៊ីគិពេ មហាវ៉ាញ

យោទិ ឧស់ស្រែក វា យោទិ អទិបតាឧស់សេក្ វា តែមេហ៍ ទោ ភិក្ខុឋ ជហស្ដេញ សមញ្ញក**នេន ភិក្ខុ**ភា နေ့မှာရေးရသည့် နိုင်္ကေျကာ အချက္ခေါက်မောက် ព្រះដ្ឋារទេន ញោ ។ អស់ពេល ប៉ា ភិក្សាថា ឧប ខេត្ត សមន្ត្រា-កកេត្ត ភិក្ខុនា ឧ ឧបសម្យានេះត្វ ឧ ឧិស្សាយា ឧានញោ ខ សាមលោវេរា ឧពឌ្ឌាមេនញោ អដ្ឋស៊ីលេ ងឺលវិចន្ថោ ហោត៌ អដ្ឋា្យតារ អាចារវិចន្ថោ **ហោត៌** អត់ជំដួយ ជំដ្ឋាំបណ្ឌេ ហេតំ អប្បស្បតា ហេតំ ឧប្បះញ្ញា ហោតិ %ឧឧសាសេក្ខ ហោតិ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ ជហផ្ដេញ សមន្ទាក់គេន ភិក្ខានា ន នុប-សម្បានេះតំ ខ ខ្ទុំស្បាយ ខាងញោ ខ សាមណោរា ឧបដ្ឋាបេតញោ ។ ជហិ កិត្តាវ អង្គេបាំ សមញ្ជាក់គេជ ភិក្ខាលា ឧបសម្បានេះ ទំពុំ និស្សយោ ជាងញោ សាម-ណេរោ នុមដ្ឋាមេនញោ ន អនិស័លេ សីលមៃឆ្នោ មោះតំ ឧ អត្តាចាប អាចារាំមខ្នោ មោះតំ ឧ អត៌ឱំខ្ន័យា

វិនយបិជិក មហាវិច្ច

មានសត្តិភ្ជាប់ខ្លួន ១ មានវស្សាដប់ ឬមានវស្សា ច្រើនជាងដប់ឡើងទៅ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង ទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៦ ដ ទេទៀត មិនគួរឲ្យ**ទបសម្បទា** មិនគួរ ទ្យនិស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេវបមើ្រទេ គឺភិក្ខុវិបត្តិហក្សិលក្នុងអធិ-សីល ១ វិបត្តិចាក់មារយា ខក្ខុងអជ្ឈាចារ ១ វិបត្តិចាក់ ខ ជិក្ខុងសមាទិជ្ជុំ គឺភិក្ខុ លះបង់សមាទិជ្ជិហើយទៅប្រកបដោយអន្តគាហិកទិជ្ជិវិញ ១ ចេះដឹងតិច ១ សល់ឥត (ជ្រាយ់ ១ មានវស្សមិនទាន់ (គ្រប់ដប់ ១ ម្នាលកិក្ខាំងឡាយ ភិក្ខុ ប្រកប ដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង មិនគួរឲ្យខ្បស់ម្យុទា ၆၂ နိN ကို မို အခိုးေတြက မေးကေးပးေမြးေ N မာလက္ခံခဲ့ ကို မေးက ကို ကို ប្រភពដោយអង្គ ៦ န္း၆၂ ရေလမ႑မာ နူး၆၂ ခ်လ္နီယ နူး၆၂ လာမ-ណេរប (មិច្បាន គីភិក្ខុមិនបានវិបត្តិចាក់សីលក្ខុង៍អធិស័ល ១ មិនបាន វិបត្តិលាក់មារយោទក្នុងអជ្ឈាហារ ១ មិនជានុខិបត្តិលក់ខិជិកង៍សមាទិជិ ១

មហាទន្លូកេ ឧបសម្បាទេឥព្វិតក្តីសោឡសវ៉ារំ

ហោះ និសាសេក្ ។ ហេរទំ អនិបកខេសសេក្ វា ៩មេចាំ ទោ ភិក្ខាប នេចផ្ដេចាំ សមស្នាក-តេខ ភិក្ខាលា ជួបសម្បានេត្យំ ឱុស្សយោ ឧទេញោ សាមណេល ១០ដ្ឋាខេងទ្វោ ។ អចមេរិចិ ភិក្ខុថ ငေးဆက္ဆို α စိုည္မႈဟာ အေဆးကော့ α ညေမးကားက ទិតដីព្រេង ឃើ ខេត្ត បន្ទុំ ប្រធានា មានី បុន្ទុំ ប្ សន្ធិសារី វា គំហន់ ជ១ដ្ឋាត់ វា ជ១ដ្ឋាចត់ វា អេឌ្សាន្ត ជ្រៃយាទោន់ ង ជំនាយមានេះ ង នំពិចិ តា្ត្រាំំ ឧត្តិនោ រូបនេះខ្មុំ ឯ រូបនេះខេង្គំ ឯ មានង្វ ឧ ជាឍត៌⁽³⁾ អាចត្តិយា វូឌ្លានំ ឧ ជាលាត់ ជាឧឧស-វសេក្ខ បោះតិ ៩មេហិ ទោ គិត្តាវេ ជហផ្ដេហិ ស-មជ្ជាក់គេជ ភិត្តាជា ជ ឧបសម្បានេះ តំ ជ ជិស្សយោ ខានយោ ខ មានហោរេ ៩ឧឌី្សខេឌយ៉ោ ។ ឧស្ ភិទ្ធាឋ អម្តេ៍ហិ សមញ្ជាក់គេន ភិទ្ធានា ខ្ពសម្បាន-

[ေ] ឯក្ខុត្តរេ អសាបត្តំ ន ដានាពីតិ កក្កបិ បោត្តកេ ទិស្បូតិ ។

ပေးင်္ကေန ြင့္ခေ မာန္ဆြက္ဆြက္ မာန္သက္သည္ ပိုမာန္သက္သည္ျပဳန ជាងដែល ឡើង ទៅ ១ ម្នាលក់ក្នុំទាំងឡាយ ក់ក្ខុលកប ដោយអង្គទាំង ៦ នេះ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរប មើ ខ្លស់ន ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្ត្លបកបដោយអង្គ ៦ ដ ខែទៀត មិនគួtឲ្យឧបសម្បទា មិនគួtឲ្យនិស្ស័យ មិនគួtឲ្យសាម tណេtបtេមិ ទេ គឺភិក្ខុមិនអាចដើម្បីបម្រើដោយខ្លួនឯង៍ភ្នំ ឲ្យគេបម្រើភិទ្ធិវអនេះ វាសិក ឬសទ្ធិវិហារិកដែលមានជម្ងឺ ១ មិនអាចដើម្បីបំពុាត់ដោយ ខ្លង់ងត្តិ ឲ្យគេបំបាត់ក្លួនរសេចក្តីអផ្សិតរបស់អន្តេក់សិក ឬរបស់សន្ធិ-វិហារិក ១ មិនអាចដើម្បីបន្ទោបង់ដោយ១នឯងក្ដី ឲ្យគេបន្ទោបង៍ក្ដី នូវ សេចក្តីសង្ស័យដែលកើតឡើងចំពោះអន្តេកសិក ឬសទ្ធវិហារិកដោយធម៌១ មិនស្គាល់អាបត្តិ១ មិនស្គាល់វិធីដែលចេញចាកអាបត្តិ១ មានវេស្យាមិនគាន់ គ្រប់ដប់ 🤊 ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង မီနခ္မႈ၆၂ ရောက္မေျခာ မီနခ္မး၆၂ နဲက္ခ်ဳပ္မွာ မီနခ္မႈ၆၂ နာမႈ၊ ကေးပးမြိ ខ្នះ ទេ ។ ម្នាលក់ភ្លុំ គំន៍ ព្យាយ ក់ភ្លុំ ប្រកបដោយអង្គ ៦ គួរឲ្យឧបសម្បទា

វិនយបដិពេ មហាវិគ្គោ

នេះ ្វំ និស្សយោ នានេះញា សាមសោវេ ១០ឌ្ឋា $oldsymbol{v}$ នេះ $oldsymbol{v}$ មឌិត:លា មោតិ អន្តេវាសឺ វា សន្ទុំវិហាវ៉ែវា គិលានំ ឧបដ្ឋាទុំ វា ឧបដ្ឋាបេទុំ វា អធិក្សឹ វ៉ុបការេសទុំ វា វិ្ធេយាសាធេន់ ឯ ៩៦និទ្ធិ យ៉យ៍ខំ ឧតិខេ រួយខេន់ ក្សាលាខេត់ ប្រមន្តិ៍ ប្រសង្គ មានស្ពីលា វុឌ្ឌាធំ ជានាតិ ឧសាសេក្ត វា មោះតិ អតិកេត្តសសសុក្ ក្នុង ខេស្ ខេស ភ្នំ ពេល ខេស្ត ភាព ភាព ភាព និត្តភាពខែនុញ្ញុំ ចូស្សីលោ ខានយើរ មានយោបា និជជីព្រះ យោ ឯ អាចពេល ភ្នំ មួយ ដាល់ ដែល ម៉ែល មាន ភ្នាក់គេខេ ភិក្ខាលា ខ ១០៩ម្បានទេទៀ ខ ខិស្សាយា ខាងយើ ខ មាតហោរេ ៩៦ជីព្រេខយើ ខ ឯងូមហោ យោត៌ អន្តេកស៊ី វា សន្ទិវិហារី វា អភិសមាចារិកាយ ស់ក្ខាយ ស់ក្ខាមេតុំ អធិព្រព្ធបែតាយ ស់ក្ខាយ ក្នុង គំពាធ នៃ គំពាធ្យា មានក្នុង មាន គំពាធ្លាធាន គំពាធ្លាធាន គំពាធ្លាធាន គំពាធាន គំពាធាន គំពាធាន គំពាធាន គំពាធាន ឌឌ្.ខោ ព្រៃខេឌុំ ៥៥៥មាទៅ សេរិ សេរិ សេរិ

វិនយប៌ដក មហាវិច្ច

គួរឲ្យសាម ណេរប (មីខ្វួនធុន គឺភិត្តអាច ដើម្បីប (មី ដោយទទង់ងគ្គី ឲ្យគេបម្រើគ្គី នូវអន្តេវាសិក ឬសទ្ធិវិហាកែដែល មានជម្ងឺ១ អាចដើម្បីបំបាត់ដោយខ្លួនឯងឹក្ដី ឱ្យគេបំបាត់ក្ដី នូវសេចក្ដី ឬរបស់សន្និវិហារិក១ អាចបន្ទោបន៍ដោយ អផ្សករបស់អន្តេវាសិក ទូនឯងត្តី ឲ្យគេបន្ទោបង៍ត្តី នូវសេចត្តីសង្ស័យដែលគេតទ្បើងចំពោះអន្តេក់-សិក បុសទ្ធិវិហាកែដោយធម៌ ១ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់វិធីដែលចេញចាក អាបត្តិ 🤊 មានវស្សាជប ឬមានវស្សា (ប៊ុនជាងជប់ឡើង ទៅ 🤊 ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ កិក្ខ្លាបកបដោយអង្គ៦ នេះឯង គួរឲ្យទបសម្បទា နေ႔တြက္ ကို အေလးကေလးကို အေနတြင္း ကို အေလးကို ប្រកបដោយអង្គ៦ ដទៃទៀត មិនគូរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ មិនគួវឲ្យសាម ណេរប ម៉ែទេ គឺភិក្ខុមិនអាច ដើម្បីញ៉ាំងអន្តេវាសិកប្តស**្និ-**វិហាកែឲ្យសិក្សាក្នុង៍អភិសមាចាកោសិក្ខា (១ន្ទកវគ្គ)១ មិនអាចដើម្បី ទនាននវែអនេជាសិក ឬសន្ធិហោរិកក្នុងអាធិប្រាប្រជាសក្ខា បញាតិ) ១ មិនអាចដើម្បីទនាននូវអន្តៅសិកប្តសទ្ធិហារិកក្នុងអភិធម្ម ១ មិនអាចដើម្បីខ្សាននូវអន្តេកសិកបុសខ្លិហាកេត្តង៍អភិវិន័យ ๑ មិនអា**ច** ដើម្បីដោះ ស្រាយនូវតិដ្ឋិទុសដែលកើតទៀងចំពោះអន្តេកសិកឬសត្ថិវិហា-រិកដោយធម៌១ មានស្សាមិនទាន់ គ្រប់ដល់១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ

មហាខន្ធកេ ឧបសម្បាទេតព្វដក្តសេឡសវារំ

ភិក្ខាវ ជបាខ្មែរ សមទ្វាក់គេធ ភិក្ខាលា ១ ១២-សម្យាធេនៈត្នំ ខ ទូសាព្រៃ ខានៈដោ ខ សាតលោប និតដាខែមេឈា ឯ ឧស្មុ មួយ មេខ្មែល មានទាំងខេត ក់ត្តាភា ឧបសម្យាធេនាញ់ ធំស្មាយោ ខាងញោ សាម-<u>លោរេ ៩ឧឌ្ឌាខេន្ទលោ ឧឌ្ឌលេ លោឌ អទើប្បក្</u>ន វា សខ្លុំហៃរ វែ អភិសមាលា ភោយ សំក្លាយ សំក្លា-ចេញ អន្ចៀញ ទេវិយភាយ សិក្ខាយ វិនេញ អភិនម្មេ នសុស្រាំ ង ឈុខ អនុយ្យេខកុស្រាំ ង ៩គេសូ ទោ ភិក្ខាវ ជហគ្គេល សមជ្ញាក់គេជ ភិក្ខាលា ១៥-សម្បានេះ តំ នូកវិកោ ខាងយើ មាតយោប ខិតគឺ-ចេញ ។ អចចេរាំខំ ភិក្ខាវ ជហផ្ដែរ សមជ្ញា-កាន្ត មិទ្ធា ១ និងក្រោយ ១ មាន មាន ១ មាន ខានយោ ខ សាតលោបេ ៩ឧឌី្សខេឌយ៉េ មាជខ្លី ខ ជាលាតិ អលាបត្តី ឧ ជាលាតិ លេហុគាំ អាបត្តី ឧ ជាខាត់ កុរក់ អាបត្តី ឧ ជាខាត់ ជុកហាធំ ទោ បឧស្ប

ប្រកបដោយអង្គីទាំង៦ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យនិស្ស័យ អង្គ ៦ គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរប (ម៉ ខ្លួនបាន គឺភិក្ខុអាចដើម្បីញ៉ាំងអន្តេវាសិក ឬសន្ធិវិហារិកឲ្យសិក្សាក្នុងអភិ-សមាហារិកាសិក្ខា ១ អាចដើម្បីខ្សាននូវអន្តេវាសិកប្តូសខ្មីហារិកក្នុងអាទិ-ព្រហ្មវិយកាសិក្ខាត្ អាចដើម្បីទូនាននូវអន្តេវាសិក ឬសទ្ធិវិហារិកក្នុង ដើម្បីដោះ ស្រាយនូវទិដ្ឋិទុសដែលកើតឡើងចំពោះអន្តេវាសិក ឬសទ្ធិវិហា÷ វិកដោយធម៌១ មានវស្សដប់ប្អមានវស្ស (ចែនជាង៍ដប់ទៀងទៅ១ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ ភិត្ត្តិបក្សដោយអង្គទាំង៦ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរបម្រើបាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុ បកបដោយអង្គ ៦ ដទៃទៀត មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យ និស្ស័យ មិនគួរឲ្យសាមណេរបមើ្រ គឺភិក្ខុមិនស្គាល់អាបត្តិ ១ មិន ស្គាល់អនាបត្តិ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិ១ មិនស្គាល់គរុកាបត្តិ១ មិន

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

ទាត់មោត្តាធំ វិត្តាបាន ឧ ស្វាក់ងាធំ មោធ្នំ ឧ សុវិ-កតាខិនសុប្បត្តិខិនសុខិច្ចាធិស្ត្រសោ អនុព្យាញូ-ខានេះ និងនេះ គ្នា នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ ហ់ខ្ពស់ សមញ្ជាក់គេជ ក៏ក្ខាល ជ ឧបសម្បាធេត្តំ ផ **និស្សយោ ខាង**ញោ ខ សាមយោរោ ឧបឌ្ឌបេងញោ ។ ជល្ ភ្នំណ ងម៉ើល ្នា មាន ភ្នំ ស ៤១ភាគាំ។ អាចត្តី ជាជាតិ អខាចត្តី ជាខាត់ លេហុគាំ អាចត្តី ជាណៈតំ កក្រាំ អាចត្តី ជាណៈតំ ខុកហាធំ ទោ បធ្វា ទាត់ ទេវត្តាធំ វិត្តាបាន ស្វាកតាធំ បោរធ្លំ សុវិកុត្តាធំ សុប្បវត្តិធំ ស៊ាំធំច្នុំតាធំ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជូនសោ ឧស-វេស្សា ជ យោតិ អតិបាភឧសវសេស្ត ជ ៩មេហិ ទោ នេះ ខេត្ត និស្សយោ នាងញោ សាមណេហ ១១ដ្ឋាខេ តេញេត៌ ។

(១០សម្បាទេតព្វៈត្តសេរឡូសវារំ និដ្ឋិតំ ។)

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

បានចេះចាំ ស្ថាត់នូវបាត់មោត្តទាំងពីរដោយពិស្តារ មិនបានចែកដោយល្អ មិនបាន ប្រហ្គឹត្ត ទៅដោយល្អ មិន**បានវិនិ**ច្ច័យដោយ ត្រឹមត្រូវ តាមសុត្ត តាមអនុព្យញ្ជន: ១ មានវស្សមិនទាន់ គ្រប់ដប់ ១ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គ័ ទាំង ៩ នេះឯង មិនគួរឲ្យឧបសម្បទា មិនគួរឲ្យ နဲလျိုယ မိန္မခုံးေတြကမႈ (Mito) မြီးေ y မွာလက္ခံခဲ့ မိန္ျပ ကို ခံျပြာလ ដោយអង្គ ៦ គួរឲ្យខ្បស់មា្ទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេវ ប ម៉េជាន គឺភិត្តស្លាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ១ ចេះចាំស្ងាត់ខ្លាំថាតិមោត្តទាំងពីរដោយពិស្តារ ចែក ចេញដោយល្អ ច្រព្តឹត្តទៅដោយល្អ វិនិច្ច័យដោយត្រឹមត្រូវ តាមសុត្ត តាមអនុព្យញ្ញន: ១ មានវស្សាដប ប្ប្រើនជាងដប់ឡើងទៅ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង គួរឲ្យឧបសម្ប**ព** គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេវប ម៉េខ្លួនបាន ។

ចប់ ១បសម្បាទេតឭនក្តសោឡសវារៈ ។

(០០០) នេះជា ១៩ សមយោជ យោ សោ អឃុស្ត្រិយជំណើ ៩ឧឌ្យាលេខ ភាសព្ទាំយុ ជំនិសាទោ សន្ថម៌ ។ សោ បុន បច្ចាក់ខ្នា កិត្តា ឧបសម្បន់ យាចិ ។ ភកវាតា ឃុំតមត្តុំ អាពេច្រសុំ ។ យោ សោ ភិក្ខា អញ្ជន្និយមុញោ ខ្ពង់ព្រះយន សហឧម៌្មភា វុទ្ទានោ ឧបដ្ឈាយសា្ន វាឧំ ភាពបេត្យ គំយៅ ន់ទ្វាយត់ សង្គ័ង្តោ សោ អាក់តោ ជ ឧបសម្បានេ-ម្នង់ ខេត្សូចកោ មាយខ្ញុំង ឧឯម៉ឺ មាយខ្ញុំង វេជ-សម្បន់ តស្ប ចត្តារោ មាសេ បរិវាសោ ខាត់ញោ ។ ရဲးတာဂဏၡာ ကာလဟသိ ရေရွာင် မေးဌာဆဏရှာ သွက်လံ ។ ភាសេឌ្ត ភាសមត្វ ភិក្ខុខំ ខាខេ វណ្តមត្វ ។ ភ្ញុ ဦး ကို စိန်းရာဖြေရှာ မက္ကလီ မရုလ္ကာဖြေရှာ ၿပို႔ေတြကြီး វត្តព្វោ ពុន្ធំ សរណ៍ កច្ឆាម៉ ជម្មំ សរណ៍ កច្ឆាម៉ី

មហាខត្តកៈ តិត្តិយបរិវាសកដា

[១០០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុណាដែលគ្នាប់ជាតិវិយដៃ ្រ ចេខបជ្យាយ៍និយាយ $\left\{ v_i$ ដៅ $\left\{ v_{\sigma}v_i$ ដោយធម្ម ហើយ σ កំពោលតិះ ដៀល ឧបជ្ឈាយ៍ហើយគេចូលទៅកាន់លទ្ធិត្តវិយនោះដូចដែលវិញ ។ បុគ្គលនោះ វិល តែឲ្យបមកសុមឧបសម្បទានឹងកិត្តទាំងឡា យម្ដេស ។ នោះចាន កាបទ្ទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគ (ទង់ តែរស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុណា ដែលគ្នាប់ជាតិវិយ ដទៃ ហើយ កាលបើឧបជ្ឈាយ៍និយាយបែដៅប្រកបដោយធម៌ហើយ ក៏ ពោលតិ៖ដៀល ១បជ្ឈាយ៍ហើយគេចៀសទៅកាន់លទ្ធិតិវិយ នោះដុចដែល វិញ បុះបុគ្គលនោះ តែឲ្យបមកវិញ សង្ឃមិន ត្រវិឲ្យឧបសម្បទា ឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ ប្រសិនបើបុគ្គលណាឯទៀតធ្លាបជាតិវ័យដទៃហើយ ជាជាបព្ទជ្ឈជាជាទបសម្បទាក្នុងធម៌វិន័យនេះ សង្ឃត្រីខ្សែបវិវាសដល់ បុគ្គលនោះកំណត់តែម៤ ខែ ។ ម្នាលក់ក្នុំព័ន្ធ្យាយ សង្ឃត្រវិទិ្ធ្យ បរិវាស បែបយាងនេះ ។ គឺកិត្ត តែវិទ្យិបុគ្គល នោះកោរសក់នឹងពុកមាត្តជា មុនរួច ហើយឲ្យស្វេកដណ្ដប់សំពត់កាសាយ: ហើយឲ្យគ្រង៍ច័ពរទៀងស្មា ទ្វាងរួច ហើយ ឲ្យថ្វាយបង្គំឲ្យទាក់ភ្ទាំងទ្វាយ រួចឲ្យអង្គ័យ (ចរហាងផ្គង អញ្ជល់ឡើងហើយ ត្រវៃ ច្រប់ថា អ្នកឯងចូរពោលយ៉ាង៍នេះ គឺ ត្រវ ពោលថា ខ្ញុំ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះពុទ្ធ ជាទីលើក ខ្ញុំ ព្រះករុណា សូម

វិនយច៌ដកេ មហាវិគ្គោ

សដ្បំ ស េ កញ្ញុំ ខុតិយម្បី ពុន្ធំ ស េ កញ្ញុំ ឧុត៌យម្បី ជញ្ញុំ សរណ៍ កញ្ញុំ ឧុត៌យម្បី សផ្លុំ ស លោ កញ្ច និទ័យ ឡ ពុធ្ធំ ស លោ កញ្ច និទ័-យម្បី ಐ၌ ស េ កញ្ចំ គត៌យម្បី ស ឡំ ស េ ហាំ កញ្ចាត់ ។ តោះឧ ភិក្សា អញ្ជាត់ទួយបុព្វេះ សម្បាំ ឧျပည္လွဴမ်ားရှာ ၿကံ႕ ឧត្តាកស្តុំ ការិត្តា ភិក្ខុខ៌ លាត់ នេក្ស ខេត្សិទ្ធ ខេត្សិទ្ធ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សោហ ភឌ្តេ សឪ្បំ ខត្តារោ មាសេ បរិវាសំ យាចា ម៉ឺតិ ។ ឧុត៌យម្បី យាចិតញោ តត៌យម្បី យាចិ-နားကြာ ၈ မါးနီးဇ နှည့်ဆေ ဝဠ္ဌမဟုဒ မားချွော က္သားျပဴနားကြာ လုယ္ကားဆုံ ေၾကာင္း အပည္သို့ မက္ခ် ម្មស្លាសេ មួយស្នំ ស្រាស់ ម្នង់ ស្នាំ ស្នាំ មេ មេ មេ ស្នាំ ស្នាស្សា កាផ្គុំតិ ឧបសម្បជំ សោ សផ្សំ ចត្តារោ មាសេ សុំរាក់ ហេខត់ ។ យធំ កឡុក្ប បត្តកាល្វំ

វិនយច៌ជក មហាវគ្គ

ដែល់នូវព្រះធម៌ជាទីវលិក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីវលិក ខ្ញុំ ព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីវល់ឹក ជាគំរប់ពីវដងផង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីលើក ជាគំរប់ពីដេងផង ១ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះសង្ឃជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដងផង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុ**ទ្ធ** ជាទីលើក ជាគំរប់បីដង៍ផង៍ ១ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីលើក ដង៌ផង៌ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលដែលគ្នាប់ជាតិវិយដទៃនោះត្រៅ ទាំងទ្វាយ ហើយ អង្គ័យ ច្រហោងផ្គង់អញ្ជល់ឡើង ហើយ គហ្វីពោល យាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាឈ្មោះនេះ ធ្លាប់ជាតិវិយដទៃ ជ្រុថ្មាន្យុឧបសម្បទាក្នុងធម៌វិន័យនេះ បពិត្រិព្រះសង្ឃ ដ៏ចរើន ខ្ញុំ ព្រះករុណា នោះសូមបរិវាសនឹងសង្ឃអស់ ៤ ខែ ។ បុគ្គល នោះ គប្បីសូមជាគំរប់ពីដេង គប្បីសូមជាគំរប់បីដង ។ ក**ក្ដុដែលច្ចាស់ បតិពល** ြောင်းမြော်ရိုက်ရှိတဲ့ တော်ခြေးကြီးကြွေးကို ကြွေးကို ကြွေးကို တော်ခြေးကို ကြွေးကို ឋគ្គលនេះឈ្មោះនេះ ធ្លាប់ជាតិវ័យដទៃ | ច្បថានូវទបសម្បទាក្នុងធម៌ វិន័យនេះ ឥឡូវបុគ្គលនោះសូមបរិវាសនិងសង្ឃឹមស់៤ខែ បើកម្មានកាល

មហាខន្តកេ តិត្តិយបរិវាសកឋា

ស ឡើប ងឌ្គី ឯងស៊ី អយាខ្លុំខ្លែកជំនិស្ស ឧស្ស ស ស ပေးဂန္ ေ ေကေါ့ ရ ၅ မာ ေကာင္း ေမး မေးျ ភព្តៀ អញ មុន្តិសិតេ មួយខ្ពុំ ភេព មេ មុន្តិ ឧញ្ចិលយេ អាកាផ្គុំតិ ឧបសម្បន ំ ។ សោ សង្សំ ខត្តា-យេ សុទេ ឧស្សុទ លាឧទ ។ មុខ្លើយ មុខ្លីសិតមារិ អយ្យន្ទិយជុព្សារ ខេត្តរោ សុសេ ជរុំក្ស ខេត្ត ។ ល្យាល់ ហាសាខា ខេត្ត មុខសាធារា មួយខ្លួលជំងំណា ច្សារោ មារេ ព្យុអ្នកា ឧធ្យ មោ ឧ្ធាកា យស្ប ឧក្ខាមត៌ សោ ភាសេយ្យ ។ ជំន្នោ សង្បែជ នុស្តិចិត្តមា ដាយស្នំ៣៤២។ ឧទ្ទាលេ សុស ចាំវាសោ ។ ១៩គំ សជ្ឈស្ស ឥស្វា តុណ៍ ។ ស្យាធន្វ ស្លាយ គឺ ។ ស្លាំ ទោ ភិក្ខាវ អញ្ជនិទ្ធិយៈ បុត្តោ អារាជគោ មោត៌ ។ រៀវ អភារាជគោ ។ យន្សាំ ង្គុំ ង្គាំង្គុំភាព ដែល ងេខ មេ បោះតំ ។ ៩៩ ភិក្ខុវេ អញសិទ្ធិយប្រោ្ជ អភិការ

មហាខត្តកៈ តិត្តិយបរិវាសកថា

ជំសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យបរិវាសដល់កុលបុ្រ៊ុឈ្មោះនេះដែល ធ្លាប់ជាតិវិយដទៃអស់៤ ខែ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀន៍សង្ឃឲ្យដឹង ឋពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សុម្យាលេង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ បុគ្គលនេះឈ្មោះនេះ ធ្លាប់ជាតិវិយដទៃ ជ្រាជានូវឧបសម្បទាក្នុងធម្មវិន័យនេះ ។ បុគ្គលនោះសូម បរិក់សទឹងសង្ឃកំណត់៤ខែ ។ ឥឲ្យវសង្ឃឲ្យបរិកសដល់បុគ្គលនេះដែល ធ្លាប់ជាតិវិយដទៃកំណត់៤ខែ។ ការឲ្យបរិវាសដល់បុគ្គលឈ្មោះនេះដែល ធ្លាប់ជាតិវិយដ ទៃកំណត់ ៤ ខែ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ៍នោះគហ្វីសៀមនៅចុះ មិនគួរដល់លោក ដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលទ្បើង 😗 សង្ឃបានឲ្យបរិវាសដល់បុគ្គលឈ្មោះនេះដែលធ្លាប់ជាតិ្តិយដទៃកំណត់ ការឲ្យតិត្តិយបវិវាសនេះ គួរដល់សង្ឃហើយ (តោះហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូម ហំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការសៀមនៅយាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលធ្លាប់ជាតិ្តិយដ់ទៃ ឈ្មោះថា ញ៉ាំន៍សង្ឃឲ្យ ត្រែកអរយ៉ាងនេះឯង ។ (បុគ្គលដែលគ្នាប់ដាត់វិយដខែ១៖) មិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ តែកអរយ៉ាង នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលដែលគ្នាប់ជាតិវិយដទៃមិនបានញាំង សង្ឃឲ្យ ត្រឹកអរតើដូចមេចទុះ ។ មាលកិក្ខាងម្ជាយ ក្នុងសាសនានេះ

វិនយចិដ្ឋពេ មហាវគ្គោ

លេខ តាចំ បរិស្តិ អតិធិវា បដិគ្គមតិ ។ រៅចំ ភិក្ខុវេ អញ្ចន្ទិយបុព្វោ អនាវាឧកោ មោក ។ ဗုဒ ဗေး ភិក្ខាវ អញ្ជាំទ្វិយេខុញ្ចោ វេសិយ គោខពេ វា យោធំ វិជាគោខរោ វា យោធំ ដុល្ចគុមាវិកាគេខរោ វា យោតិ បណ្ឌូកកោយរា វា យោតិ ភិក្ខុធីកោយ-បុព្យោ យរដ្ឋ តារដ្ឋ សេញ្ហាញវិន្ធ ជុទ្វាវចារដ្ឋ កុំខ្លែក ណុំយាន់ តង្គ ខ ឧក្គោ យោង ខ អនលសោ ខ នៃខ្លែយយ ម៉ៃសោយ សមញ្ញាក់តោ ជ អល់ កាត់ ន អល់ សំ នៃតុំ ។ ស់ ខែ កិត្ត្វ អេញតិត្ថិយបុព្វោ អសារាជ កោ ហោតិ ។ បុខ ខេល់ ភិក្ខាវេ អញ្ជាត់គ្និយ-មុំត្វោ ន តិត្តិចូំស្គោ មោតិ ជុំខ្លេស មាំមុំថ្នាយ

ឯត្តន្តូរេ បាណាពរពោចរោ វាតី កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយបំដក មហាវគ្គ

មានថុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយដទៃចូលទៅកាន់ស្រកហួសកាលហួសវេលា ត្រឡប់មកវិញក្នុងវេលថ្ងៃពេក (ហួសថ្ងៃ) 🛪 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្វាប់ជាតិវិ្តយដទៃ ឈ្មោះថាមិនជានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ គេកអរ យោធ៍នេះក៏មាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងព្យាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយដ ៃ គោចរទៅកាន់សំណាក់ស្ត្រាមាសក្តិ គោចរទៅកាន់សំណាក់ស្រីមេមាយក្ដី គោចរទៅកាន់សំណាក់កុមាវិធាត $(\pi \dot{\theta} \dot{\theta} \dot{\eta} \dot{\eta})$ ក្តី គោចរទៅកាន់សំណាក់មនុស្សខ្លើយក្តី គោចរទៅ កាន់សំណាក់ភិក្ខុនីក្ដី ។ មាល់កក្ខាំងទ្បាយ បុគលដែលផ្ទាប់ជាតិវិយ ដ ទៃ ឈ្មោះថាមិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ ត្រេកអប់បបនេះក៏មាន ។ ម្នាល ហេតុដទៃមានតទៅទៀត អស់ទាំងការងារធំតូច ភិក្សាន៍ទ្រាយ ទាំងទ្យាយណារបស់សព្រហ្មពីបុគ្គលទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាប់ជា តិវិយដទៃក៏មិនចានវាង៍វៃក្នុង៍ការងារនោះឡើយ ជាបុគ្គលទ្ចិល មិន ប្រភពដោយបញ្ហាពិចារណាជាឧបាយក្នុងការងារធំតូចនោះ មិនអាចដើម្បី ធ្វើបាន មិនអាចដើម្បីបាន់ចែងបាន ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែល ធ្លាប់ជាតិវិយជនៃឈ្មោះថាមិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរបែបនេះក៏មាន **។** ហេតុដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលដែលគ្នាប់ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាតរិយដទៃឥតមានសេចក្តីប្រាប់ដក្សែវក្សាក្នុងបាទ្យី អដ្ឋកថា អធិស្តីល

មហាខត្តកេ អញ្ជាតិត្ថិយបុព្វកថាអភារាជកោ

អជ៌សីលេ អជ៌ចំនេះ អជ៌ប្បញាយ ។ រៅចំ ភិក្ខុវេ អញ្ចុំទី្សជុំ ញេ អសារាជ កោ ហោត់ ។ បុធ ខមរំ န်းနွား၊ မေတ္တန်းနွာ်လာဗ(၅) လောည်း န်းနွားလာအက လည်း*က*ေ យោគ៌ តអា្ទ អគ្គុលោ តអា្ទ និឌ្ជិយា តអា្ទ ទិ្ជិយា សក្ស ខ្លែល សក្ស សសលក្ស អុវ្រំ ឧសាសាទ តុច៌ាតា បេហត់ អនត្តមលេ អនភិពធ្វា ពុធ្វស្ប វា ឧទ្ទុស្ស ។ សខ្លាស្ស ។ អស្លោ ភព្ទា មាន អត្តពេល ហោត់ ជ្នេកោ អភិព**ឆ្ងា យ**ស្បា វា បឧ គិត្តាយគណ សឌ្ឍនា ហោត៌ តស្ប សត្តុពោ តស្ប ឧ៍ឌ្ន័យា តស្ប စဋ္တိက ဆင်္ကာ နေတာ့ နေတာ့ မေဆာက်ချိန်တ វា ឧឬស្បូ វា សង់ ស្រួ វា វា សេ ភាគ្នា ភាព ភាពិ ភោ ហោត៌ អនុត្តមនោ អនភិពទ្វា ។ ៩៩ ភិក្ខាវេ សឪព្ន-

មហាទន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីបុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិរ្ថិយដទៃ នឹងការមិនញ៉ាំងសង្ឃឲ្យត្រេកអរ

(ពុត៌មោត្តសំរស់ល) អធិចិត្ត (លោកិយសមាធិភាវនា) នឹងអធិប្បញ្ញា (លេកុត្តមេគ្គភាវនា) ឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាខ់ដា ត្តិយដទៃឈ្មោះថាមិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរបែបនេះក៏មាន ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយដទៃ *ច្*ានចេញ<u>ហកលទ្ធិតិ</u>្តិយរបស់សាស្តាណាហើយ ដល់វេលាមានគេពោល តិ ដៀលចំពោះសាស្តានោះ តាមទិដ្ឋិរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តីគាប់ ចិត្តរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តីពេញចិត្តរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តី ប្រកាន់របស់សាស្តានោះ ក៏ស្រាប់តែទឹងតូចចិត្តឥតមានគេកអរឡើយ កាលបើមានគេ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ឬព្រះសង្ឃវិញក៏សហ្គាយ ចិត្ត មានកាយនឹងចិត្តអណ្តែតឡើងហើយគ្រេកអុវពេកណាស់ ម្យ៉ាង ទៀត បើចេញចាកពីលទ្ធិតិរិយរបស់សាស្តាណា ហើយ តាលបើមានគេ រពាលសរសើរចំពោះសាស្ដានោះ តាមទិជ្ជិរបស់សាស្ដានោះ តាមសេចក្ដី តាប់ចិត្តបេសសាស្តានោះ តាមសេចក្តីពេញចិត្តបេសសាស្តានោះ សេចក្តីប្រកាន់របស់សាស្ត្តនោះ ក៏សប្បាយចិត្ត មានកាយនឹងចិត្តអណ្តែត **ទ្**បើងហើយមានសេចក្តី(តែកអរពេកណាស់ កាលបើមានគេពោលសវ**្** សេរ ត្រះពុទ្ធ ត្រះធម៌ឬត្រះសង្ឃវិញ ហើយ ក៏ខឹងតូចចិត្តឥត ត្រែកអរ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អំពើនេះហើយជាហេតុដ៏ធ្នើម(ជាកំពូល)

វិនយប់ដីពេ មហាវគ្គោ

សច្ចុម្នាញសង្គិលជំងំ មួយ មួយ មួយ ស្ពំ សេ ភិក្ខាវ អញ្ចិត្តិយប្រោ្ធ អភាពខកោ ហោត់ ។ រៀវ អនាវាឌ តោ ខា ភិក្ខុវេ អញ្ញន់ត្តិយព្យោ អាក្សា ឧ ឧបសម្បារឧសល្វោ ។ ភេ៩ញ្ជា ភិក្ខាវេ អញ្ជាត់ទ្វិយ-មុំ ព្រោះ អារាជ កោះ ខែ ខេត្ត ខេត្ មុំព្រោ ဆត់តែលខេ តាម មវិសត់ ဆត់ធិវា មជិញ្ញ-មត៍ ។ ឃុំចំ ភិក្ខុឋ អញ្ញន៍ទ្វ័យឬញ្វោ អារាជគោ ဟောက် ၁ ရေ ေပး အိန္နားက မက္ကာရိန္နာ်ယမျ**ာ** န វេសិយកោខរោ មេហាតិ ឧ វិឌវកោខរោ មេហាតិ ខ ដុល្យមារិតពេលពេល យោធិ ខ បណ្ឌាភាពេលពេ យោធិ ឧ ភិក្ខុជិតោខពេ យោធិ $^{(0)}$ ។ ឃុំខំ ភិក្ខុវេ អញ្ចង្គ្និយព្រោ អារាជនោ យោធិ ។ មុខ ខព្ ក់ក្ដេប អញសំទ្ធិយម្ពោ យាធំ តាធំ សេញ្ហា្លំធំ

ឯត្តខ្លះ ៩ បានាធារគោចរោ ហោតីតិ កត្តចិ បោត្តកេ ^{ខុ}ស្សតិ។

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

ក្នុងកំរិយាដែលមិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរ បេសបុគ្គលដែលគ្នាប់ជា តិរ្ហែងខែ ។ ម្នាលក់ក្ខទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិរិយដទៃឈ្មោះថា មិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ តែកអរយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គល ដែលគ្នាប់ជាតិ្តិយដុខែមិនបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ ត្រែកអរយ៉ាងនេះ បើ តែទ្បប់មកវិញ សង្ឃមិនត្រាំឲ្យឧបសម្បទាឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ បុគ្គលដែលគ្នាប់ជាតិវិយដទៃឈ្មោះថា ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ ត្រឹកអរបាន នោះត្រដ្ឋបម្រេច ។ ម្នាលក្ខក្ខាងទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ មានបុគ្គល ដែលគ្នាប់ជាតិវិយដខៃចូលទៅកាន់សែកមិនឲ្យហួសវេលា ត្រឡប់ចេញ មកវិញក៏មិនឲ្យហួសថ្ងៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាប់ជា ត្តិយដ្ឋ (ឈ្មោះថាជានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអប់បេបនេះក៏មាន ។ ម្នាល េហេតុដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយ ភិក្ខុទាំឪឡាយ ដទៃមិនបានគោចរទៅកាន់សំណាក់ស្រីថ្នាមាស មិនបានគោចរទៅកាន សំណាក់ស្រីមេមាយ មិនបានគោចរទៅកាន់សំណាក់កុមារីដ៏ជាត់ (ក្រមុំ បាស) មិនបានគោចរទៅកាន់សំណាក់មនុស្ស ខ្លើយ មិនបានគោចរទៅ កាន់សំណាក់ភិក្ខុនី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិ្ចិយ ដទៃឈ្មោះថាបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអប់ថេបនេះក៏មាន ។ ម្នាលកិក្ខាទាំង ឡាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត កាដោរធំតូចរបស់សព្រហ្មការីបុគ្គល

មហាខ្សុកេ អញ្ញាតិត្ថិយបុព្វាយអាវាធកោ

ឧទ្ធាវទាន់ គាំដ្ឋលើយាន់ ឥត្ត ឧក្គោ មោត់ អន្តប ကော ဆေးခြဲ့ဘေယာယ វិទំសាយ សមញ្ញាក់តោ អល់ កាត់ អល់ សំដែន់ ។ ឃុំ ភិក្ខុវេ អញនិទ្ធិប-ជ ញា អារាជ កោ ហោត ។ ជុខ ខព្ស ភិក្ខុវ មេញ-ម្តីភាពដែល មួនដំណើ ឈេម ៩មើទេ ត្រៃដែល អន់សីលេ អន់ខំត្លេ អន់ឲ្យញាយ ១ សំខំ ភិក្ខាវេ អញ-ត់ត្ថិយបុញ្ចោ អារាជកោ យោត៌ ។ បុខ ចមរំ ភិក្ខុថ អញ្ចុំទី្ធលថ្មេញ លស្ប គំគ្នាយគនា សង្គ័ន្តោ ហោត់ តុសារី មុខ្មែល ឧសារី ខ្ទុំព្រា ឧសារី ១ខ្ញុំឈ ឧសារិ ច្ចេលា ស្មា មានាធាទារ មន្ត្ន-យោ យោត៌ ជនក្ដោ អភិពឌ្វា ពុទ្ធស្ស វា ជម្មស្ស វា ស់ផ្លែស់ ្រ អ ស្ត្រៃ ភិញ្ញាមា េ ក្រុំ នោ មោត អេចស្តែពេល អេចស្ពាធ្វោ យសារី ឯ ឧ៦ ឃុំសិលសង្ស

មហាខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំគីបុគ្គលដែលធ្លាប់ដាតិវ្ថ័យដទៃ នឹងការញ៉ាំងសង្ឃឲ្យត្រេកអរ

ទាំងទុក្រ យឯណា 👤 ចុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយដទៃក៏វាងវៃក្នុងការងារនោះ ជាបុគ្គលមិនខ្លួល ប្រកបដោយបញ្ជាពិចារណាជាខ្ពុលយក្ខុងការងារ អាចដើម្បីធ្វើបាន អាចដើម្បីបាត់បែងបាន ។ ម្នាលកិក្ខពាំង-**ទ្យាយ បុគ្គលដែ**លធ្លាប់ជាតិ្តិយដទៃឈ្មោះថាបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអ**េ** បែបនេះក៏មាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដ ទៃមានតទៅទៀត ឋគ្គល់ដែលធ្លាប់ជាតិវិយជនៃមានសេចក្តី ជាថ្នាជ់ត្រៀវគ្នាគ្នងជាឡី អដ្តថា អធិសិល អធិចិត្តនឹងអធិប្បញ្ញា ។ មាលភិក្ខុភាំងឡាយ បុគ្គលដែលគ្នាប់ជា ត្រូវយដ្ឋទេឈ្មោះថាជានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យត្រេកអរបែបនេះក៏មាន ។ ម្នាល់កក្ត ទាំងឡាយ ហេតុដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាតិវិយដទៃ ចុនចេញថាកលទ្ធិតិវិយបេសសាស្គាណាហើយ កាលបើមានគេពោស គិះដៀលចំពោះសាស្តានោះ តាមទិដ្ទិរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តីគាប់ចិត្ត របស់សា ស្ពានោះ តាមសេចក្តីពេញចិត្តរបស់សា ស្ពានោះ តាមសេចក្តីប្រ-កាន់របស់សា ស្តានោះ ក៏សប្បាយចិត្តមានកាយនឹងចិត្តអណ្តែតឡើងហើយ เโลกหรเตกณา ស[่] កាលបើមានគេពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ ឬ ពែះសង្ឃហើយ ក៏ត្រឡប់ជាខឹងតុចចិត្តឥត ត្រែកអរទ្យើយ ម្យ៉ាងទៀត $\{v$ សិនបេចក្តុលដែលធ្លាច់ជាតិវិយដទៃ ϕ នេះចេញចាកលទ្ធិតិវិយរប $oldsymbol{\kappa}$

វិនយចិនិកេ មហាវគ្គោ

សម្តីស្ពេ ហោត់ តម្ប សត្តុទោ តម្ប ធំដ្ឋិយា តម្ប ខ្លុំយា ត្រា ខ្លែញ ត្រា អនាយស់រ ប្រាសា ភ្លា-មានេ កុខ៌ាតា យោត៌ អនុត្តមនោ អនុភពនោ ពុន្ធស្ប ហោត៌ ង្ឧក្តោ អភិវឌ្ធោ ។ ឥនំ ភិក្ខាវ សន្យាតនិកាំ អញ់ខ្លួលជុខ្មា អាព្យាធិល្ច ។ ស់ ទោ ភិទ្ឋា អញ្ជន្និយឮញោ អារាជកោ មេហទិ ។ រៀវ អារាជ-កោ ទោ ភិក្ខាវ អញ្ជនិទ្ធិយបុព្វោ អាក់តោ ១០សម្បា-ខេត្តព្វេ ។ សចេ គិត្ត្ជា អញគិត្តិយបុព្វោ អាក្ខតិ ឧបជ្ឈាយមូលគាំ ចំរាំ បរិយេសិតព្វំ សចេ អច្ឆិន្នគេសោ អាកច្ចត់ សង្ខៀ អបលោគេនញោ កណ្ដេកម្មាយ ។ យេ គេ ភិក្ខាវេ អក្តិកា ជជិបកា តេ អាកតា ឧបសម្បាធេតុព្រា ន តេសំ បរិវាសោ

វិសយប៊ិដិក មហាវិត្ត

សា ស្ថា ណា ហើយ កាលបើមានគេពោលសរសើរចំពោះសា ស្ដា**រភា**ម • និដ្ឋិរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់សាស្តានោះ តាម**សេចក្តី** ពេញចិត្តរបស់សាស្តានោះ តាមសេចក្តីប្រកាន់របស់សាស្តានោះហើយ ក៏ទឹងតូចចិត្តឥតមានសេចក្តី(ត្រុកអរឡើយ កាលបើមានគេពោល**សរសើរ** តែះពុទ្ធតែះធម៌ឬតែះសង្ឃវិញ ក៏សប្បាយចិត្តមានកាយនឹងចិត្តអណ្តែត ទ្យើងគ្រេកអវៀកពេក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះជាហេតុដឹ ្នេម ជាកំពូល ក្នុងកិរិយាញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរបេសបុគ្គលដែលធ្លាបជា ត់វិយដទៃ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលធ្លាប់ជាត់វិយដទៃ ឈ្មោះថា ញាំងសង្ឃឲ្យ តែកអរយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ (បើ) បុគ្គល ដែលធ្លាប់ជាតិ្តិយដទៃបានញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរយ៉ាងនេះហើយ តែឲ្យបមកវិញសង្ឃគួរឲ្យឧបសម្បទាចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ថ្ងៃសិនបើ បុគ្គលដែលគ្នាប់ជាតិវិយដទៃមានកាយអាកាតដើរមក សង្ឃត្រវ៉ស្វងរក ចីវរមាន e បដ្យា យ៍ជាមូលឲ្យ (គឺធ្វើ e បដ្យា យ៍ឲ្យជាធំ) (ប សិនបើបុគ្គល នោះ មិនទាន់បានកោរសក់នៅឡើយទេហើយដើរមក កិត្ត្តិត្រូវផ្ទៅឯសង្ឃដើម្បី းရှော်ကဏ္ဍကမ္မရွှေ (းដីမျိုးကၤလက် $(g^{(f q)})$ ငုး f y မာလက်က္ကားရိပ္ပေတ ព្យុកជនណាជាតាមស ជាអ្នកបុជាក្នេង (បើ) ជនទាំងនោះចានមក ហើយ សង្ឃគួរឲ្យឧបសម្បទាជាន សង្ឃមិនចាំជាច់ឲ្យបរិវាសដល់ជន

១ នឹងមានសំដែងទៅខាងមុខ ។

មហាទន្លូវក អន្តរាហ្វិកធម្មកបាបញ្ចូរវាពាធា

សាត់ ស្នេ ។ នំ តិស្ស ខេត្ត ។ កម្មេច នៃ ស្នេ សិក្សា សាត់ កិក្សា កាំយេវធំ នេ ។ ស ខេ កិក្សា សាត់យា សា-កាំយោ អញ្ជាត់ទំហេ បុព្វាកោ អាក់ខ្ទុំ សោ អាក់តៅ ឧបសម្បានេត់ ្រោ ខ តស្ស បរិវាសា ខាត់ញោ ។ តំមាល់ កិក្សា ញាត់ខំ អាប់លាំកាំ បរិហារំ ឧញ្ទំ ។

> អញ្ញតិត្តិយមុភ្វកថា ។ សត្តមំ ភាណវារំ ។

[🎍] ខែធ្វីតិ កត្ថបិ យេត្តព្រ ទិស្សតិ ។ 🖢 ឧ.ម. អហំ ខេយ្យា ។

ams និដ: អមីបញ្ជូបផតិប្សា មាយឧ ក ល្អទ

ទាំងនោះឲ្យើយ ។ ការដែលមិនចាំប្រច័ព្រវិកសនោះ ពោះហេតុអ្វី ។

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ពោះថា ពួកជនទាំងនេះជាកម្មក់ (គឺពោលថាកម្ម

មាន ថាជលកម្មក៏មាន) ជាក់វ័យវាទី (គឺពោលថាផលបុណ្យបុរាបកើតពី

កំរ័យច្រើ្យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ បើបុគ្គលជាសាកិយដោយជាតិ

ធ្លាប់ជាតិវ័យដទៃ មក (សូម១បសម្បទា) បុគ្គលនោះលុះមកហើយ សង្ឃ

គួរឲ្យ១បសម្បទាចុះ សង្ឃកុំចាំបាច់ឲ្យបរិកសដល់បុគ្គលនោះឲ្យីយ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ដ្បិតតថាគតឲ្យការបរិហារ (សេចក្តីរក្សា)នេះឲ្យផ្សេង

គ្នាដល់ពួកញាតិ ។

ចច់ អញ្ញតិត្តិយចុត្រថា ។ ចច់ ភាណវារៈទី ថា ។

(១០១) សម័យ នោះ អាពាធ ទាំង ឡាយ ៥ យ៉ាង គឺ ឃ្ងង់

ពក ស្រែង រោគវិធីវៃ នឹង គេ ជាក កើតមាន ប្រើនក្សាដែនមគធ: ។

ពួកមនុស្ស ដែល កើតរោគទាំង ៥ យ៉ាង បានចូល ទៅរកពេទ្យ ឈ្មោះ
ជីវិត កោមារកត្យ ហើយ និយាយ យ៉ាង៍ នេះថា បពិត្រ លោកអាចារ្យ សូម
លោក មេត្តា ថែរក្សា ជម្ងឺ យើង ទាំង ឡាយ ផង ។ គ្រ ពេទ្យនិយាយ

ប្រាប់ថា ម្នាល់អ្នកទាំង ឡាយ ខ្ញុំមានកិច្ច ប្រើន មានការរស់ ប្រើន
ពេក (សព្វថ្ងៃនេះ) ខ្ញុំគារកិច្ច ព្រះបាទពិទ្ធិសារសេនិយជាធំក្នុង

វិនយចឹងកេ មហាវិគ្គោ

ត៌ម្តីសោរេ ឧបដ្ឋានញោ ឥត្តាការញូ ពុន្ធព្យុម្យោ ច ខេលាឃំខែ មខ្សួល ឈេខ ឧលឃំខេ ខេមា មាដ ကေး ဆင်္ဂဏ နိုင်္ကြာတွာနို ၅ မတ္ ခွယ္႐ု စတုန်းပွာ ពហុការណ៍យោ រាជា ខ មេ មាកដោ សេធិយោ គំម្គុំ-សារោ ឧជឌ្ឍានញោ ឥត្ឌាការញា ពុឌ្ធប្បមុខោ ច សង្កៀ សស្ ស ្ត្រោទ និកិច្ចិត្តិ ។ អ៩ ទោ នេះស មនុស្សាធំ រាឌនយោភ្នំ នុ នេ សេ ភាពឃា ភាមានខ្លុំ សា ១-ស៊ីលា សុខសមាពារ សុកោជជាធិ ភុញ្ញិត្តា ធឺវា គេសុ ಕುರ್ಣಾಳ ಕುರಾಶ್ರೆ ಡಾಕ್ ಕರ್ ಕಾರ್ಚುಗಳ ಕಾರ್ಟ್ರಿ ជំនួ លេស ឧទិ ពេល ឧសិ ម្នា ខេត្ត សិស្តិ នេះ និពឌីស្វាទាំ ជីវាកា ខ កោមារកញ្ចោ នំគំខ្លុំស្បូនីន៍ ។ អ៩លោ នេ ឧင်ကျီး ညွယ် ဒေလည်းချိသို့ အေးရွင်း အေးရွင်း

១ ឱ, ម. ភិក្ខុសង្គ្រោ ។

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

ដែនមគធ:ផង៍ ស៊ីសំផង៍ ព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង៍ 🧕 មិន អាចនឹងថែរក្សាជម្ងឺ (អ្នកទាំងឡាយ) បានទេ ។ មនុស្សទាំងនោះ និយាយអនុវេចា បពិត្រលោកអាចារ្យ សម្បត្តិទាំងអស់ (របស់យើងៗ ជន្ល)លោក ឯយើនទាំងអស់គ្នាសោតក៏នៅជា១ំលោកទៀត បពិត្រលោក អាចារ្យ សុមលោកមេត្តាថែរក្សាជម្ងឺយើងទាំងឡាយផង ។ គ្រិពេទ្យ និយាយ ច្រុបថា ម្នាលអ្នកទាំងទ្បាយ ១ំមានកិច្ចប្រើន មានការរវល់ ប្រើន (សព្វថ្ងៃនេះ) ១ ត្រវថែរក្សា ព្រះពុទពិទ្ធិសាវសេនិយៈ ជាធិក្ខុងដែនមគធៈផង ស្រីស្នំផង៍ ព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង៍ ១មិនអាចនឹងថែរក្សាជម្ងឺ (អ្នកទាំងទ្យាយ) បានទេ ។ (គានោះ ពួកមនុស្សអម្បាលនោះមានសេចក្ដី តែះរិះយាងនេះថា ពុកសមណៈជាសក្យបុត្រនេះឯង មានសេចក្តីសុ១ជា $\left(v \left(\sigma \sigma \right)^{2} + \sigma \sigma \sigma \sigma^{2} \right) \left(v \left(\sigma \sigma \right)^{2} + \sigma \sigma^{2} \right) \left(\sigma \sigma \sigma^{2} \right) \left(\sigma \sigma^{2} \right)$ ដំណេកដែលទ្យល់ចូលមិនជាន បើដូច្នោះគួវតែយើងទាំងអស់ប្លូសក្នុងពួក សមណៈជាសក្យបុត្រចុះ ភិក្ខុទាំងទ្បាយនឹងបានបម្រើផង ពេទ្យឈ្មោះ ជីវកកោមារកត្យនឹងបានថែវក្សាជម្ងឺផង ក្នុងទីនោះមិនទានឡើយ ។ គ្រា នោះពុក្ខមនុស្សទាំងនោះកំចូលទៅវកកិត្តទាំងឡាយហើយ សូមនូវផស ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ឲ្យបព្ទជ្ឈាឧបសម្បទាមនុស្សទាំងនោះ បព្វជ្ញា ឧបសម្បទ ហើយ) ភិក្ខុទាំងទ្បាយក៏ប (មិញ្ចុកភិក្ខុដែលមានជម្ងឺនោះ

ជីវាកោ ខ កោមារកខ្មោ តិតទិច្ឆិ ។ គេឧ ទោ មន ಳಾನದ ಕೃಷ್ಟಿ ಇಮ್ಮೆ ಭ್ರವಣ ಕೃಷ್ಟಿ ನೆದಣೆ ಬಟ್ಟು ಗಾದಣ. ពហុលា វិញត្តិតហុលា វិហវត្តិ ក៏លានភត្តិ នេ៩ ក៏លា-តុមដ្ឋាភាគត្តំ ខេ៩ គិលានគេសជ្លំ ខេ៩ាតិ ។ ជីវភោមិ កោមារកច្នេះ ១ហ្វុ ទិល នេ ភិក្ខុ គិកិច្ចន្តោ អញ្ញូតាំ រាជគាំថ្នុំ ចរិហាចេស ។ អញ្ញូនរោច ចរុំសោ ចញ្ចុសា អាពា េះ ហិ ដុ ដ្យោ ជីវគាំ គោមារកច្នុំ ឧបសន្ថមិត្តា ခွယ္^(၈) ၈၅န္းတို့ ၈၅န္းက္ျကာ က က ေ မေ ေမး ေ ដោ សេធិយោ តិទ្ទិសារោ ១៩ដ្ឋានញ្វេ ឥត្ថាការញូ ពុឌ្វ-សាខានេយ្យញ្ នេ អាខាំយ យោតុ អហញ្ នេ ខាសោ មាន់ មាន ពេល ខ្យុស្នាស្នេង ឯងស្និលា ឧសាយ្យស្ន ពហុការណ៍យោ រាជា ខ មេ មាក់ជោ សេធ៌យោ តិទ្ហំ-សារេរ ៨០ដ៊ានណិ មុខិស្សសំសេ ១ ភេឡើ

[េ] ឱ្ឋ ម. អូហំ ភេយ្យោ ។

មហាទន្ទក: អន្តរាយិកធម្មកថា អាពាធ ៩ ហើង

ពេទ្យ ឈ្មោះជីវភាភាភាភភ្នំថែរក្បាជម៉ឺនោះមែន ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ពុំឥឡា យកាលបម្រើកិត្តឈឺជា ប្រើនរូប ក៏វមែងសូមគេ ប្រើនពេក អង្គាស គេ (ប៉ែនពេកដោយពាក្យថា អ្នកទាំងឡាយចូវឲ្យនូវគិលានភត្ត (ភត្តដែល បៃគេនដល់ភិក្ខុឈឺ) នូវគិលានុបង្អាកភត្ត (កត្តដែលគេប្រគេនដល់ភិក្ខុអ្នក $v(\vec{\theta}\vec{r}_{\eta}^{T}\vec{m})$ នូវនិលានគេសដ្ឋ: $(\vec{v}_{\eta}^{T}N(\vec{\theta})\vec{v}_{\eta}^{T}\vec{r}_{\eta}^{T}\vec{\theta})$ ។ ឯជីវកកោមារ-កត្យកាលបើថែទាំsក្បកិត្ត្wើចន្ទែរប្រើយ ក៏ចោលរាជកិច្ចខ្វះចេញ ។ មានបុរសម្នាក់ទៀតមានអាពាធ[គប់ទាំង៥ ក៏ចូលទៅរកជីវកកោមារកត្យ ហើយនិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកអាចារ្យ សុមលោករក្សាជម្ងឺ១ ផង ។ ជីវភ ភោមា ភេត្យនិយាយ ប្រាប់ថា ម្នាលអ្នក ១ំមានកិច្ច (ចិន មាន ការរៅល់ច្រើន 🧃 ត្រែវថែរក្សា (៣៖ ជា ៤ ពិទ្ធិសា វរសនិយៈជាជំក្នងដែនមគធ: ផង៍ ស៊ីស្នំផង៍ ព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង៍ ១ម៉ឺនអាចនឹងថែវក្សា ជម្ងឺ (អ្នកឯង៏) បានខេ ។ បុរសនោះនិយាយអង្វថោ បពិស្រែលោកអាចាវ្យ សម្បត្តិទាំងអស់(បេស់ខ្ញុំ ៗ និងជូន)លោក ទាំងខ្លួនខ្ញុំសោត ក៏នឹងនៅជាខ្ញុំ លោក បពិត្រលោកអាចារ្យ សូមលោកមេត្តាថែរក្បាជម្ងឺខ្ញុំផង ។ ជីវក-កោមារភត្សនិយាយ ជ្រប់ថា ម្នាលអ្នក ១ំមានកិច្ចច្រើន មានការរវល់ ច្រិន (សព្វថ្ងៃនេះ) ខ្ញុំត្រៅថែរក្សា ព្រះបានពិម្ពិសារសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធ: ស៊ីស្ថំផង ព្រះសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

សស្ មយ្ណេត្ ខ្លុំខ្លុំ ៤ មុខ ស ខម្មាំ សំមាំ ಶಿಜರಣು ಈ ಇದ ಮು ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಟ್ ಕಾರಿಕೆಯ ಕಾರಿಕೆ ឃុំលា សុខសមាខារា សុភោជខាន់ កុញ្ចិត្ត និង គេសុ ನಯ ಜನ್ಮ ನಯ್ಮ ಯತ್ತ್ರಿಯಾಗು ನರ್ಕಾಣಕ್ಕೆ-លេស ឧសមេណ្ឌ ១៦ ភូមិ នេះ ៤៩៩ស្នូ ឡុមេ ខ គោមារភាទ្វា និកិច្ចឹស្បនិ សេល អហគោ វិត្ត-ត្តាធ្វី ។ អ៩ខោ សោ ស្គ្រា ភិក្តា ឧបសឌ្គិត្វា បញ្ជំ យក ។ នំ ភិក្ខុ បញ្ជាដេសុំ ជបសម្បាធេសុំ ។ តំត់ថ្មី ។ សោ អហ តេ វិត្តម៍ ។ អនុសា ទោ ជីវ គោ ကောမာက္ကေတာ့ အိ ဗုဂ္ဂ်ိဳး ဂိုဂ္ဂြို့ ဇိန္နာဇ အိ ဗုဂ္ဂ်ိဳး မါအ-ಜಾಗರ ರಜ ಹೈ ಕುಟ್ರ $^{(e)}$ ಕಿಕ್ಷಾ ಸು ರಣ್ಣಿಪಿ ಕಾ ಕಾಲು ಸಿಕಿ ಇ រា, មានរូលាន រ យូសា ឧខ ខ្ញុំ មណា(_{p)} វា, រិត មយា។ ស៊ីនិ ។ អ៩ ទោ សោ បុរិសោ ជីវតាស្ស តោមារ-ងត់ជា វាឌត់ខ្ញុំ មាប្រទេក្ ឯ ក្នុងមេ មេសងស់ ជ្រាយគំ ១ីយត់ វិទា ខេត់ គេ ខំ ហំ នាម ភឌុន្តា

o-🖢 ស់ព្វត្ថ អយ្យោតិ ទិស្សតិ ។

វិនយចិជិត មហាវិត្ត

ថែរក្សាជម្ងឺ(អ្នកឯង) បានទេ ។ (គានោះ បុរសនោះមានសេចក្តី(តះរិះយាង នេះថា ពុកសមណៈជាសក្យបុត្រពំងនេះ មានសេចក្ដីសុ១ជាប្រក្រត់ មាន សេចក្តីសុខប្រពិត្តទៅស៊ើ ចាន់តែកោជនល្អ សិងតែលើដំណេក ដែលទ្យល់ចូលមិនបាន ចើដ្យចោះគរូតែអញចូសនឹងពួកសមណៈជាសក្ស-បុត្រចុះ ភិក្ខុទាំងទ្បាយនឹងបម្រើផង ជីវកកោមារភត្យនឹងថែវក្សាជម្ងឺផង ក្នុង នេះមិនទាន លុះខុនអញជារោគកាលណា ហើយនឹងសឹក(មកវិញ)។ លំដាប់នោះ បុរសនោះចូលទៅរកកិត្តទាំង ឡាយហើយសូមនូវផុស ។ ក់ក្នូល់ង៍ នោះ ឲ្យបព្រុជ្ជា ១បសម្បទាបុរស នោះ ។ ក់ក្ខូល់ង៍ទ្បាយកំ បម្រើផង ជីវភាកាមារភត្យក៏ថែរក្បាជម្ងឺបុរសនោះផង ។ លុះភិក្ខុនោះបាន ជារោគហើយក៏សឹកទៅវិញ ។ ជីវកកោមារកត្យបានឃើញបុរសដែល សិកនោះ លុះឃើញហើយក៏សូវចុរសនោះថា នៃអ្នក អ្នកឯង៍ឲ្យអ្វីដែល កាលពីដើមឃើញប្ចូសនឹងកិត្ត្ ទាំងឡាយ។ បុរសនោះធ្វើយថា ហ្នឹងហើយ លោកអាចារ្យ ។ ជីវិកកោមារកត្យសួរថា នៃអ្នក ហេតុដូចម្ដេចបានជាអ្នក ឯងធ្វើដូច្នេះ ។ បុរសនោះក៏ ប្រាប់រឿងនុះដល់ជីវកកោមារកត្យ ។ ជីវក-កោហកេត្យក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្គាប់ថា មិនសមបើលេកម្ចាស់

មហា៖ ផ្ទុំពេ អន្តរាយ់ពធម្មពថាបញ្ជូអាពាធា

ឧឃិស្ មាយនេត្យ ៩ឌុឺ ឧឃិន្ទេស្តិ៍ខ្លួយ ឯងខុសេ ជីវ កោ កោមារកច្នោ យេធ កកវា គេខុបសន័ម ឧបសន្ថម៌ត្វា កក់វត្តំ អភិកានេត្វា សិត្តមត្តុំ ជំភាំធំ ស្តេច និស់ន្ទេ ទោ ជីវកោ កោមារកទ្វេ ងម្សុំ ត្រនប្រេខ មាន់ ងទើ ងណិ ឧយិស្ សាសា ខេត្ត ដុឌ្តី ខ ខណ្ឌពេលខ្ទឹ ១ អនុសោ មនុស្ ដឹក្រំ កោសរក់ខ្ញុំ ខម្ម័លា តស្ល សនុស្សសំ សមានបេស សមុត្តេជេស សម្បី១ សេស ។ អ៩ ទោ ជីវ កោ កោមរកច្នោ កក់តា ១ម្ម័យ កប់ប សន្ទស្ស៊ីតោ សមានចំតោ សមុត្តេជិតោ សម្បីហំសំតោ នដ្ឋាយាសខា កក់វេឌ្គំ អភិវា ខេត្វា បឧក្ខិណ៌ កត្វា ចភាទ ។ អ៩ទោ ភភវ ឯត្មើ ចំពេច ឯត្មឹ បការណេ ជម្មុំ កេខ្ខំ កេត្តា កិត្តា អាមន្តេសិ ឧ ភិត្តាវេ **ចញ្ចស់** ភាព ខេស៌ ដុដ្ឋោ ចព្វា ជេតព្វេ យោ ចព្វា-ដេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្កដែស្សាតិ ។

មហាខន្ធកៈ អន្តវាយិកធម្មកប៉ា អាពាធ ៩ យ៉ាង

ត់និទ្យា យមកបំហួសមនុស្សដែលមានអាពាធតាំង៩ យ៉ាង៍(ដូច្រុះ)សោះ។ โลเธาะ นี้ใกเกาษากลุฎล็ชูญะ**๗**ลาญ่ตะนี้ยายตะ**ก**าล ទៅដល់ហើយកាបថ្វាយបង្គំ រួចអង្គ័យក្នុងទីជីសមគួរ លុះអង្គ័យក្នុង ¢ីដ៏សមគ្គរូលើយ ជីវកកោមាកេត្យក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះ**ភា**គឋា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន 🦫 ត្រះអង្គសូមពវថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយកុំបំបុស មនុស្សដែលមានអាពាធទាំង៩ យ៉ាង ឡើយ ។ លំដាប់នោះ (ព្រះដ៏មាន ពែះភាគខ្ទង់ពន្យល់ជីវភាអាមារភត្សឲ្យយល់ច្បាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យ •ស្សាហ៍មាំ នឹងឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ ឯជីវកកោមារភត្យដែល ព្រះ ដឹមានបុណ្យ (ទ្រឹពន្យល់ឲ្យយល់ច្បាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យឧស្សាហ៍មាំ ឲ្យ រីករាយដោយជម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោកហាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គឺព្រះដ៏មាន ព្រះភាគធ្វើប្រទុក្សិណចៀសចេញទៅ ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណើវ ្រើបព្រះជ័មានព្រះភាគជាម្ចាស់(ម្នឹងធ្វើធម្មីភថា ហើយ (ម្នឹលៅ ភិក្ខុទាំជទ្បាយមក (ទជ់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលមាន ណាប់ប្ដូស ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ

វិនយប់ដំពេ មហាវគ្គោ

[೧០៤] នេះ ទេ ១៩ សមយេខ ក្រា មានៈ ដស់ សេច្ចសាស់ ត្រីសាស់ ជជុំ សេ ស្នំ សេ ហោត៌ ។ អ៩លោ រាជា មាកជោ សេខិយោ ពិម្ឌិ-សារោ សេជាជាយកោ មហាមត្ថេ អាណារបស់ កច្ថ ក ណេ បច្ចុំ ឧច្ចិស្សាតិ ។ ស្រំ នេះកគិ ទោ សេភាភា-យភា មហាមតា ពញា មាកជស្ប សេធិយស្ប តិទូ-សាស្បា បច្សស្សសុំ ។ អ៩ ទោ អភិញ្ញាតាន អភិញ្ញា-ရောင် ယောင်းစေ့ ညရေးတောက် ဗောဟ် ဈော ယမ္ဘာ့အိုင်ခဲ့ကြာ ឧច្ឆា ទាបញ្ គាម្មុំ គារោម ពហុញា អព្ញា បសវាម កោជ ជ សេ ឧញ និស្សា នេ មេ នេ នេ មេ នេះ នេះ នេះ នេះ តែលុក្ណញុ គែរយុក្សតំ ។ អេ៩ ទោ តេអេ យោជាជំ វាឧខយោក្ មុខេ សេ មានហា មាយ់ដៃខ្លែញ ១គិ-ចារិយា សមចារិយា (ត្រូញ្ញារិយា សច្ចុងនិយោ ស៊ីល-က္ႏုပ္ခ်ဳိးကြက် ရမိုး ရက်အပြဲ ရက္ အေရး <u>ရ</u>ည္မွာ រេឌយាស្រ សហ្សាហាញ សព្ធាស្រង ។ អ**៩**ខោ **ខេ** ယောဆာ နိုးကွာ ရေပောည်းမိုးရှာ ဗေး၅ညီ ယောင်းလ ျ ေကာင်္ကာ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

(១០៤) សម័យនោះឯង មានកើតបះប្រារនៅ ស្រុកចុងដែនរបស់ ត្រះបាទពិទ្ធិសាវសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធៈ ។ ត្រះបាទពិទ្ធិសាវសេនិយៈ គឺ (ខ្ទុំ ត្រាស់បង្គាប់មហាមាត្យទាំងឡាយដែលជា ជា ចំកង់ ដែ**នមគធ:** នាយក លើសេនាថា មាលនាយ អ្នកទាំងឡាយកូវ ទៅ តែត តែាមើល ស្រុកចុងដែន ។ មហាមាត្យទាំងឡាយជានាយកលើសេនាទទួលព្រះរាជ នុង្គាររបស់ព្រះបាទពិច្ចិសារសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធ:ថា ព្រះករុណា វិសេស។ លំដាប់នោះ ពុតយោធាដែលមានក្មេរីឈ្មោះល្បីទុទ័រ មានសេចក្ដី ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយក្កើតក្កើនតែក្នុងការច្បាំង ទៅច្បាំងហើយ ឈ្មោះថាធ្វើអំពើជាបផង ឈ្មោះថាទទួលសោយនូវអំពើ ច្នាបដ៏ច្រើនផង យើងទាំងឲ្យយគូរវៀវចាកចាប នឹងគួរធ្វើអំពើល្អដោយ • ជុាយដុចម្ដេចហ្មុំ ។ ទើបពុកយោធាទាំងនោះមានសេចក្ដីវិពីងយ៉ាងនេះ (ទៀត) ថា មានតែពួកសមណៈជាសក្យបុត្រទាំងនេះទើបលោកជាអ្នក ប្រព័ត្តធម៌ ប្រព្រឹត្តប្រពៃ ប្រព្រឹត្តប្រសើរ និយាយ៣ក្សាទៀងតែង មាន ស្នីល មានកល្យាណធម៌ ប្រសិនណាជាយើងទាំងឡាយទៅឬសនឹង ពុកសមណៈជាសក្យបុត្រហើយ យើងទាំងឡាយនឹងបានរៀវបាកបាបផង ថានធ្វើបុណ្យផង ដោយទំនងយាងនេះ**ឯង ។ លុ**ះរំពឹងដូច្នេះហើយ ពួកយោជាទាំងនោះកិច្ចលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយសូមនូវផស ។ ភិក្ខុ

មហាវិទ្ធពេ អន្តរាយិកធម្មកថារាជរាជិប្បីពុដ្ឋា

មេញ ដេស់ នុមសម្បានេស់ ។ សេខាខាយកា មហាៈ មត្តា រាជភាដ បុប្តីសុ កិច្ច ទោ ភាលេ ឥត្ត្ហាមោ ច មុឌ្ឈិះ សេ ខ ណេយ ខ ខ្ទុសារីខ្លុំខ្ទុ ៤ មុឌ្ធិសាសេ ឧ មុឌិៈ ជ្ញាមោ ច សាម៌ យោជា ភិក្ខុសុ បព្វជិតាត៌ ។ សេលា. ខាយកា មហាមត្តា ជុជ្ឈាយធ្នំ ទីយធ្នំ វិទាខេត្ត គមនំ ហំ សាម សមណា សកាព្រុត្តិយា រាជភ៩ បញ្ជាជេស្បៈ ជ្ន ។ សេខានាយកា មហាមគ្នា ព្រោា មានជ**្**រុ មេខ្មាល ការី មុខ្មីសារមារី វាឌឧឌ្ឌ មារេបនេះរ៉ាំ ឯង៩សោ រាជា មាក់ដោ សេខ៌យោ ពិទ្ធិសារោ វេយាជិក មហា៖ មត្តេ មុខ្លិ យោ គណេ ភជកដំ បញ្ជាជេតិ គាំ សោ បស់គេខ្លួន ។ ឧឧជ្ឍលស់្ប នៅ ស៊ុស ដេខេត្ត सर्भाग्ति भारति विश्व विद्याल्या का स्थानी विद्या स्था ភញ្ជូនញ្ជូន ។ អ៩ទោ ភជា មាក ដោ សេចិយោ តិទ្ឋិ សារោ យេធ ភភព ភេឌ្ជសុស្ត្មិ ឧបសុស្ត្មិត្យ ភភវឌ្គិ អភិវាខេត្ត ឯភមខ្លំ ឧ៌ស៊ីឌិ ឯភមខ្លំ ឧ៌ស៊ីឆ្នោ ទោ រាជា មាក ជោ សេខិយោ តិទ្ហិសារោ ភកវឌ្គំ ឯគឧរោទ

មហាខុត្តា: អន្តរាយិកធម្មកថា បញ្ជានៃរាជអាមាត្យ

ទាំង រោយក៏ឲ្យបព្ដា «បសមុទ្រ យោធា ទាំង នោះ ។ ពុកមហាមាត្យជា នាយក លើសេនាបានស្លូវ៧ជីសមាត្យ (១ំ៧ជីការ) ទាំងី ឡាយថា ខែនាយ ពុកយោជាឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ហេតុដូចម្ដេចកិម៌នយើញ រាជអាមាត្យធ្វើយថា បពិត្រអ្នកដាម្ចាស់ ពួកយោពឈ្មោះនេះផងឈ្មោះ នេះផង៍ ទៅបួសនឹងពួកកិត្តហើយ ។ មហាមាត្យទាំងឡាយ ដែលជានាយក លើសេនាក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកសមណ:ជាសក្ស-ប្បតិមុខសមបើនឹងបច្ចុស្សាជអាមាត្យ (ដូច្នេះ) សោះ ។ ព្យុកមហាមាត្យ ដែលជានាយកលើសេនាក៏ក្រាបទូលសេចក្ដីខ្ទុះ ចំពោះព្រះបាទពិម្ពិសាវ-សេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគុធ: ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទពិម្ពិសារសេនិយៈជា ជំក្នុងដែនមគធ: ៤ ន់ស្ទាមហាមាត្យដែលប្រកបដោយរៅហារ (ចៅក្រម) ថា នៃនាយ នរណាចំបុសរាជអាមាត្យ អ្នកនោះ ត្រៃវិទទួលទោសដុចម្ដេចៗ មហាមាត្យក្រាបទូលថា បពិត្រិព្រះសម្មតិទេព ត្រវកាត់ក្បាលឧបជ្ឈាយ៍ តែដែកអណ្តាតនៃអនុស្សាវភាចារ្យ ត្រវភាត់ធ្លឹងជំនិរពាកភណ្តាលរបស់ គណ:សង្ឃ ។ គ្រានោះឯង ព្រះបាទពិម្ពិសាវសេនិយ:ជាធំក្នុងដែនមគធ: ក៏ច្លួលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ លុះចូលទៅដល់ហើយ (ទង់ថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយគង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះពុទពិច្ចិសាវសេនិយ:ជា ធ្វាក្សដែនមគធ: [ទង់គង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ហើយ [ទង់ [កាបបង្គុំ ទូល យ៉ាង នេះ

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

សន្តិ ភព្តេ រាជាលោ អស្សន្ធា អព្យសញ្ញា តេ អព្យមត្តគោនព័ ភិក្ខុ វិហេបេយ្យុំ សាជុ ភព្តេ អយ្យា រាជភជំ
ន ពព្វាដេយ្យុខ្ពុំ ។ អត់ទោ ភភាវ រាជានំ មាក់ជំ
សេជ័យ តិម្តិសារ ជម្មីយា កាស់យ សន្ទស្សេសិ សមានេះបស់ សមុត្តេដេស៍ សម្បូបាំសេសំ ។ អត់ទោ រាជា
មាកដោ សេជ៌យោ តិម្តិសាររា ភភាភា ជម្មីយា កាស់យ
សន្ទស្សិតោ សមានព័តោ សមុត្តេជិតោ សម្បូលសំតោ
ឧដ្ឋាយាសនា ភភាវខ្ពុំ អភិវានេត្យា ពេធក្ខិណា កាត្យា
ពេញ ជម្មី កាស់ កាត្យា វិក្សា អាមន្តេសំ ន ភិក្សាប់ រាជភាដា ពញាជេតព្វោ យោ ពញាជេយ្យ អាពត្តិ ឧក្តាដស្សាតិ ។

(១០៣) នេះ ហេ បា សមាយជា បោយ អត្តសំមាលេ កិត្តសុ បព្វជិតោ ហោត៌ ។ មនុស្សា បស្សិត្ត ឧត្តិជូន្តិចិ ឧត្តសន្តិច៌^(១) បលា-យន្តិចិ អញ្ញានចិ កញ្ជិត្តិ អញ្ញានចិ មុខំ ការោឌិ្ត ធ្វារំចិ

១ ឧត្រែសគ្គីបីតិ កត្ថិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ចំពោះព្រះជំមានព្រះភាគថា បព្ទិត្រព្រះដ៏មានបុណ្យដ៏ចំរើន មានពួក ស្ដេចខុះនៅមិនទាន់មានសត្វា មិនទាន់ដែះថ្វា ពួកស្ដេចទាំងនោះប្រហែល ជាគេន៍ងបៀត បៀនកិត្ត្តាំងឡាយ ដោយ ហេតុបន្តិចបន្តួចខ្លះមិនទាន ឋពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្គវថា លោកម្ចាស់ទាំងឡា យកុំគប្បឹ ชัช សរាជអាមាត្យ ឡើយ ។ លំដាប់នោះ (ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ(ទុង់ពន្យល់ ពែះបាទពិទ្ធិសារសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធៈឲ្យខ្ទែង់ជាបច្បាស់ ឲ្យការ យកល្ ឲ្យឧស្សាហ៍ ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកឋា ។ ឯ[៣:ជាទពិម្ពី-សាវសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធ: ហុះ ព្រះជ័មានព្រះភាគ $\left(\mathbf{e}$ ជ័ពន្យល់ឲ្យ ដែលច្បាស់ ឲ្យកាន់យកល្អ ឲ្យ_ខសុក្រហ៍មាំឲ្យរីករាយដោយធ<u>មិ</u>កថា ហ៊េយ ទៃង៍ េកាកហកអាសន: ថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើប្រទុក្សិណ យាងចៀសចេញទៅ ។ ក្រោះអ៉ើងនេះ ដំណើរនេះ ទើបតែ៖ ដ៏មាន ព្រះកាគ ខ្ងែរ ធ្វើធម្មី កឋា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិន ត្រវប់បួសរាជអមាត្យទេ កិត្តណាប់បួស ត្រវ អាបត្តិខុត្ដ

(១០៣) កាលនោះឯង ចោរឈ្មោះអង្គលិមាលចូសនៅក្នុង សំណាក់កិត្តទាំងឡាយ ។ មនុស្សទាំងឡាយបានឃើញហើយ ខ្វះភ្ញាក់ ផ្អើល ខ្វះតក់សុតខាច ខ្វះគេទៅ ខ្វះដើរទៅទីដទៃ ខ្វះបែមុខចេញទៅ

ុមហាខត្តកេ ផដពទ្ធបោរការភេទកបោរា

៩កេខ្លំ ។ មនុស្សា ជុជ្ឈយន្តិ ទ័យឆ្នំ វិទានេឆ្នំ តាថំ ហ៊ំ នាម សមណា សតាស្ត្រីយា ខជតខ្ញុំ $^{(\bullet)}$ ចោះ ឧឃិន្ត្រម្នាំ ឯងមេរិម្សាំ ខេស_(p) ង្ នេះ មនុស្សាធំ ឱ្យាយន្តាធំ ទីយន្តាធំវិទា ២ន្គាធំ ។ អ៩ ទោ គេ ភិត្តា ភភពតា សិតមត្តំ អារោ-ខេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ឧជពខ្វោ ចោយ បញ្ជាជ-ឌណើ លោ ឧឃិន្តេការ ងាន្ទំ នេយុក្សាខ្មុំ ឯ ೨೩೩೪೮ ಕ್ಷಿ ೧೯೯೩ ಕ್ಷಾ ೧೯೯೩ ಕ್ಷಾ (೨೦೮) សេច្ច នេះ និង្សារ មន្ត្រាន់ មេខាន់ យេ សម-လောလု လကျပြန္လာလလု မ၅၀၀ ေျပးေလးက က်ောက္ခ် កាតុំ អាក្ខានោ ឧម្មោ ខរត្ត ខ្ពស់នំរលំ អម្មា ខ្មែរ នេខ ៤១ ១៩១ ៤ គឺបាលាស្នាត់ ។ នេះ អញ្ញាតពេ បុរិសេ ចោរិកាំ កាត្យ ការាយ ពន្ធោ មោធិ ។ လော ကောင် ကိုင္တို့ရွာ ဗလာယ်ရွာ ကိုင္တာ့လု ဗစ္ပင္ပါးေရး យោឌ ។ ឧដ្ឋា ឧស្សិស ស្សុស មញ្ចុំ មេ ការសេខកោ ខោល សន្ទ នំ នេមាតិ ។ ឯកច្ចេ ឯវ-

ទ ឝ់អ្នកខ្លួន្តិ កត្ថបិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឯត្តន្តរេ គេតិ កត្ថបិ យេត្តកេ ទិស្សតិ ។

មហាទត្តកៈ បោះប្រាកដ់ផ្លិចទង់ដ័យនឹងលោះទំណយគុក

tရန် ခွေးဝဲနေ့ချ၊ ၅ မနေ့လျှောက်ခံရေျယက်ကေလကေလ ဆို**း**မျှေါလ ဗန္ဓး-បង្គាបថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រមិនសមបើនឹងបំបូសចោ**រដែល** ជ្រាកដ ដុចទង់ដ័យ (គឺចោរដែលមានឈ្មោះល្បីល្បាញដូច្នេះ) សោះ ។ ភិក្ខុ ទាំងទ្បាយចានឲ្យមនុស្សអម្បាលនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប ហើយ ។ ទើបភិក្ខុទាំងទ្បាយនោះ ក្រាបទូលសេចកូន:ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ[ទង់បញ្ជាត់ថា ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ក់ក្តុមិនគប្បីបំបូស (១០៤) សម័យនោះឯង (ពុះបាទពិម្ពិសារសេនិយជាធំក្នុងដែន មគធ: បាន (ទង់អនុញ្ញាតថា ដនទាំង ទ្បាយណាដែលប្លូសក្នុងសំណាក សមណៈជាសក្យបុត្រ ជនដទៃធ្វើពេសអ៊ីមួយដល់ជនពុកនោះមិន**ពុន** ទ្បើយ (ព្រោះថា) ធម៌ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់សំដែងល្អហើយ ពួកនោះចូរទំប្រហ្គឹត្តព្រហ្មវិយធម៌ដើម្បីធ្វើនូវ(ពៈនិព្វានជាទីបំផុតនៃទុក្ខ ដោយ (ថ្ងៃពុះ ។ ក៏សម័យនោះ មានបុរសម្នាក់ធ្វើចោរកម្មហើយជាថ ទោសនៅក្នុងគុក ។ បុរសនោះទំលាយគុកបានហើយក៏រត់ទៅបុសក្នុង សំណាក់កិត្ត ។ មនុស្សទាំងឡាយបានឃើញហើយនិយាយពាក្យយាង នេះថា ភិក្ខុនេះឯងដែលជាចោរទំលាយគុក ហ៊ីពួកយើងចូរនាំចោរនោះ ទៅ ។ ពួកមនុស្សទុះនិយាយពាក្យហ៉ង់នេះថា នៃនាយទាំងឡាយ អ្ក

វិនយប៊ំដីពេ មហាវគ្គោ

មាល់ស មាយ្យា⁽⁰⁾ រាំំ អាចុត្ត អនុញ្ញានំ ញ្ញោ មាក ដេ ជ សេ ជំ យេ តិ ខ្ញុំ សា បេ យេ សម យោ ស សក្យុ ខ្លុំ យេស មព្វជំន្នំ ឧ តេ លញ្ញា ក់ញ៉ាំ កាត់ ស្ងាក្ងា តោ យេស មព្វជំន្នំ ឧ តេ លញ្ញា ក់ញ៉ាំ កាត់ ស្ងាក្ងា តោ យេស មព្វជំន្នំ ឧ តេ លញ្ញា ក់ញ៉ាំ កាត់ ស្ងាក្ងា តោ យេស ម ឧ ឧ ស្បា ឧ ជ្ឈាយ ខ្ញុំ ទីយ ខ្ញុំ វិទា ខេ ខ្ញុំ អក-យូវរា នំ ខេ សមណា សក្យុ ខុត្តិយា ឧយ៍ ខេ លញ្ញា ក់ញ៉ាំ កាត់ កខំ ហំ នាម ការគេខក់ ទៅ មញ្ជា-ដេស្បីខ្ពុំគំ ។ កក់តោ រានមត់ អាហេខសុំ ។ ឧ កំក្សា កាត់ កខំ ហំ នាម ការគេខក់ ទៅ មញ្ជា-ដេស្បីខ្ពុំគំ ។ កក់តោ រានមត់ អាហេខសុំ ។ ឧ កំក្សា កាត់ ឧក្សា ខេប្រា បញ្ជាជិតព្យោ យោ បញ្ជា

(0.04) នេះ ទេ ១៩ សមយេន អញ្ជានេះ។ ប្រវត្តិ និង ប្សភិទ្ធិ និង ប្រវត្តិ ប្រវត្តិ និង ប្រវត្តិ និង ប្រវត្តិ ប្រវត្

០ សព្វត្ថ មេយ្យេតិ ទិស្សតិ ។ ៤ បស្សិត្វាតិ ពត្ថបិ យេត្ថពេ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

កុំនិយាយយ៉ាន៍ហ្នឹង (ដ្បិត) ព្រះបាទពិម្ពិសារសេនិយៈជាធំក្នុងដែនមគធៈ

ព្រះអង្គបានអនុញ្ញាតហើយថា ជនទាំងទ្បាយណាបូសក្នុងសំណាក់សម

ណៈជាសក្យបុត្រ ជនដទៃធ្វើទោសអ្វីមួយដល់ជនពួកនោះមិនបានឡើយ

(ព្រោះថា) ធម៌ព្រះដ៏មានបុណ្យ (ធ្វើសំដែនល្អហើយ ជនពួកនោះ

បូរទំបៃពីត្ត ព្រហ្មរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវព្រះនិព្យានជាទីបំផុតនៃខុត្តដោយ

បៃពេចៈ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្តះបង្អាប់ថា ពួក

សមណៈជាសក្យបុត្រទាំងនេះជាអ្នកបានព្រះរាជទានអភ័យ ពួកសមណៈ

ទាំងនេះជនដទៃធ្វើទោសអ្វី ។ មិនបានឡើយ ហេតុដូចម្ដេចបានជាមក

ហានបំបួសចោរដែលទំលាយគុក (ដូច្នេះ) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូល

ប្រើងនុះចំពោះព្រះជ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទុំជំបញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឲ្យយ ភិក្ខុមិនត្រៃបំបួសចោរដែលទំលាយគុកទេ ភិក្ខុណាបំបួស ត្រវ

អាបត្តិទុក្ខដ ។

(១០៥) សម័យនោះឯង មានបុរសម្នាក់ធ្វើលោវកម្មហើយរត់ទៅ
ប្លូសក្នុងសំណាក់កិត្ត ។ បុរសនោះឯងរាជការបានឲ្យកត់ឈ្មោះខុកក្នុង
បញ្ជីខាងក្នុងបុរីនៃស្ដេចថា ចោរនេះបើនរណាបានឃើញក្នុងខ័ណា ត្រូវ
ខែសម្ងាប់ក្នុងទីនោះ ។ មនុស្សទាំងឡាយបានឃើញហើយក៏និយាយ
ពាត្យយាងនេះថា លោកនេះឯងជាចោរដែលមានកត់ឈ្មោះខុកក្នុងបញ្ជី

មហាខុទ្ធកេ លិទិតកបោរោ

ပေးနွေ ဆိ တေလးမာဏ် ၅ သူက ဗေ့ သေးမာတ်က မောလာဂျ ស្ត្រំ អុខេត្ត អនុញាន់ ក្រោ **មានខេត សេ**នយែន តិទ្តិសារនេ យេ សមលោស សកាព្រឹត្តិយេស បព្ជនិ a က လေးက က်ေးကို ကောက် များကွားက ေးမွှာ ေးငွ ត្រូញ្ចុំ សម្មា ឧុក្សស្ប អន្*ម*្នុំហោយភ មាន ស្ដី និងទេខ្ញុំ និងខេត្ត និងខេត្ត នេះ និង សមណា សកាប្រតិ្ធិយា ឧយ៌មេ លញ្ញា ក៏ញុំ កាតុំ តែខំ ហ៊ុំ ខាម លិខិតកំ ទៅ បញ្ជាជសុវត្ថិតិ ។ ភេឌា ខានមត្ថ អាពេខេសុំ ។ ជ ភិក្ខាប់ លិទិតកោ ខោរេ ឧណិឌេឌណិ កោ ឧណិឌេណិ មានខ្ញុំ ៥២-ಜನುಗುಣಿ ಇ

មហាខន្ធកៈ បោររាជិការកត់ឈ្មោះទុកក្នុងបញ្ជី

រាជការ ហ៍ពុក្រ ឃើងនាំគ្នាសម្ងាប់រា ។ ពុក្រមនុស្សទូ និយាយយ៉ាង៍ នេះ တ *ခြေးသားယာခိုန်ချူယာ မှုနာဓိန်ချူယာ*ခိုန်ဟာယာဟာန**ိတ်**န် (ႊ) ြဲချေး ពុខពិទ្ធិសារសេខិយៈជាជំក្នុងដែនមគធៈ ព្រះអង្គ ខ្ទែងអនុញ្ញាតហើយថា ជនទាំងទ្បាយណាមួយបួសក្នុងពួកសមណៈជាសក្យបុត្រ ជនទាំងនោះអ្នក ណាមួយធ្វើទោសអ្វី ១ មិនជានឡើយ ([េតាះ) ធម៌ិត្រះដ៏មានមុញ្ញស៊ីវិ [នៅសំដែង ដោយ ល្អ ហើយ ជនទាំង នោះ ច្ចុះ ប្រ (គឺត្ត ត្រ ហ្មរិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវ ព្រះនិញ្ជានជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយប្រពៃចុះ ។ មនុស្សព័និទ្យា យ តំពោល ទោស តិ៖ ដៀល បន្ទះបង្គាបថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រទាំង នេះ ជាអ្នកបានទទួល[ពុះរាជទានអភ័យ ហើយ ពួកសមណៈ ទាំងនេះអ្នកណា មួយធ្វើទោសអ្វី ៗ មិនបានឡើយ មិនសមបើនឹងបំបុសចោវដែលរាជកាវ កត់ឈ្មោះទុកក្នុងបញ្ជី (ដូច្នេះ) សោះ ។ កិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្តី នុះច ពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្ថា ម្នាលកិក្ខាទាំងឡាយ ភិក្ខុមនគប្បីបប្ចូស ចោ**រ**ដែល**រាជ**តារកត់ ឈ្មោះ ទុកក្នុងបញ្ជី ទេ ^(១) ភិក្ខុណា **បំ**ប្ចូស ត្រវអាបត្តទុក្ខដ

អង្ឋិកថា ថា មនុស្សណាដែលធ្វើបោរកម្មឬកម្មផ្សេងពីនោះ ដែលជាកម្មមានកំហុសយ៉ាងធ្ងន់
 នឹងរាជិការហើយលួចរត់ទៅ រាជិការបានបាត់សំបុត្រិឲ្យរកបាច់ខ្លួនថា ចើនរណាឃើញមនុស្ស
 ឈ្មោះនោះក្នុងទីណា ត្រូវបាច់សម្លាច់បោលក្នុងទីនោះក្ដី ត្រូវកាត់អរិយរិះ ទាំងឡាយមានដៃនឹង
 ដើងជាដើមក្ដី ត្រូវិឲ្យជាក់អាជ្ញាមានប្រមាណចុំឈ្លោះ ១ ក្ដី មនុស្សនោះមិនត្រូវិឲ្យបព្វដ្ឋា ។

វិនយបិជិកេ មហាវគ្គោ

ដើយក្នុកវិវឌ្ឌ ។

ដើយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្រុង ។

ដោយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្រុង ។

ដោយក្រុង ។

ដោយក្សារិឌ្ឌ ។

ដោយក្រុង ។

ដោយក្រុ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

(๑๐៦) សម័យនោះឯឪ មានបុរសម្នាក់ជាមនុស្សមានស្នាមដែល គេវាយដោយរំពាត់ គេបានធ្វើខណ្ឌកម្មហើយ ទៅបួសក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ ថា ពួកសមណៈជាសក្សបុត្រ មិនសមបើបំបួសមនុស្សដែលមានស្នាម រំពាត់ដែលគេបានធ្វើខណ្ឌកម្មហើយ (ដូច្នេះ) សោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ តាបទូលសេចក្តីទុំះចំពោះព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ ខ្សែបញ្ញាត្តថា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវបំបួសមនុស្សដែលមានស្នាម មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវបំបួសមនុស្សដែលមានស្នាម មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវបំបួសមនុស្សដែលមានស្នាមពោត់ ដែល គេច្រើខណ្ឌកម្មហើយ (ខ^(១)) ភិក្ខុណាបំបួស ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(๑០៧) សម័យនោះឯង មានបុរសម្នាក់ជាមនុស្យដែលគេចៀតចៀន
ឲ្យមានស្វាកស្នាម ដែលគេបានធ្វើខណ្ឌកម្មហើយ ទៅប្ចូសក្នុងសំណាក់
កិក្ខុទាំងឡាយ ។ មនុស្យទាំងឡាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្តុះបង្អាច
ថា ពួកសមណៈជាសក្យចុត្រមិនសមចើនឹងចំបូសមនុស្យដែលគេចៀតចៀនឲ្យមានស្វាកស្នាម ដែលគេបានធ្វើខណ្ឌកម្មហើយ (ដូច្នេះ)សោះ ។

អង្គកជា ជា មនុស្សដែលចំពាក់ចំណុលគេហើយគេវាយនឹងរំពាត់ឲ្យមានដំបៅជាដើម
 ឈ្មោះថា ជាមនុស្សគេបានធ្វើទណ្ឌកម្មហើយ ។ បើដំបៅនោះនៅស្រស់ ១ ៩រាបណា មិនគប្បី
 ឲ្យបព្វដ្ឋាដរាបនោះ ។ តែបើមើលដំបៅឲ្យសះជាដូចប្រក្រតិហើយកំគួរឲ្យបព្វដ្ឋាបាន ។

ដេលា ឃេជឌុំ ដែយដូទាវិង ។ សារស ខេ មានឧហ៊ាំ មាតិ ជណិជ្ជខាណិ លេ ជណិ សារស ខេ មានឧហ៊ាំ មាលេខមាំ ។ ប មួយិណ្ លេមិៈ

ကောင်း အောင္း ကောင္း မောင္း မ

មហាវន្ធកៈ អភប្បរិណាណវ៉ារៈ ពួកមនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមានស្វាកស្អាមជាដើម

តិត្តភំងឡា យក្រាបរូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ () បញ្ជាត្តថា មាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន ត្រវប់បួសមនុស្សដែលគេ បៀតបៀនឲ្យមានស្វាកស្មាម () ដែលគេបានធ្វើខណ្ឌកម្ម កិត្តណាប់បួស ត្រវ

(๑០៨) សម័យនោះឯឪ មានបុរសម្នាក់ដាមនុស្យចំពាក់ចំណុល
គេ ហើយតែទៅប្លូសក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយ ។ ពួកម្ចាស់ ៤ ព្យូបាន
ឃើញហើយ ក៏និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បុរសនេះហើយដែលចំពាក់
បំណុលយើងនោះ បើដូច្នោះពួកយើងនាំវាទៅ ។ មនុស្សមួយពួកក៏និយាយ
យ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយកុំនិយាយពាក្យដូច្នេះ
ព្រះបាទពិទ្តិសារសេនិយៈជាន់ក្នុងដែនមគន: បាន (ខ្មែអនុញ្ញាត់ហើយ
ថា អ្នកណាប្លូសក្នុងសំណាក់ពួកសមណៈសក្យបុត្រ អ្នកណាមួយធ្វើ
ពោសអ្វី ។ ដល់អ្នកនោះមិនបានទៀយ ' នមិព្រះជំមានបុណ្យសំដែង ហើយ

 [«] អដ្ឋកថា ថា មនុស្សដែលគេធ្វើឲ្យមានស្វាកស្ថាមដោយដែកក្ដៅក្រង់ថ្វាសក្ដី ត្រង់អរយរៈ
 មានទ្រូងជាដើមក្ដី ។ បើមនុស្សនោះជាអ្នកជាទេ តែមុខដំបៅចោស្រស់ ១ មិនគួរឲ្យបព្វដ្ឋា
 ឡើយ ។ បើដំបៅនោះដុះសាច់ពេញមានស្បែកជិតឡើងវិញហើយ តែស្វាមនៅប្រាកដ បើ
 ស្ប៉ាកដណ្ដប់បីវរដាចរិមណ្ឌលបីអាចចិទស្វាមនោះបាន ក៏គួរឲ្យបព្វដ្ឋា ។

វិនយបិជិកេ មហាវង្គោ

អេចខ្ញុំ ៩៥៥ ក្សាខ្មុំ ឯងនុវិត ឯងនេះ ឯងនេ

សាំខ្មារ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មែញ ខ្មុំ មូលិខ្មុំក្នុំ មគិវិទ្ធិ ខេ ខេ បេយ៉ ម្គូយ៉ា មួយខ្ញុំ មាលិខ្មុំ ខេ ខេ បេយ៉ ម្គូយ៉ា មេខិត្ត ខេ បេយ៉ ម្គូយ៉ា មេខាខ្ញុំ ខេ ខេ បេយ៉ ម្គូយ៉ា មេខាខ្ញុំ ខេ ខេសខ្លំ រ ៗ២៤៤ អូចមេខ ខេខេខ ខេសខ្លំ រ ៗ២៤៤ អូចមេខ ខេខេខ ខេសខ្លំ រ អូចមេខ ខេត្ត ខ្ញុំ មេខេខ ខេត្ត ខ្ញុំ មេខាខ្ញុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្ញុំ ខេត្ត ខ្ញុំ ខេត្ត ខេត្ត

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

ដោយពីរោះ អ្នកទាំងនោះចូរប្រព្រឹត្តព្រហ្មវិយធម៌ ដើម្បីធ្វើនូវពិនះ
និព្វានជាទីបំផុតនៃទុក្ខដោយល្អចុះ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស
តំ៖ដៀល បន្តុះបង្អាចថា ពួកសមណៈពាសក្យបុត្រទាំងនេះជាបុគ្គលបាន
តែះដៀល បន្តុះបង្អាចថា ពួកសមណៈពាសក្យបុត្រទាំងនេះជាបុគ្គលបាន
តែះពេយក់យ ពួកសមណៈទាំងនេះអ្នកណាទួយធ្វើទោសអ្វី ។ មិនជាន
ទ្វើយ មិនសមបើនឹងបំបូសមនុស្សដែលចំពាក់បំណុលគេ (ដូច្នេះ)
សោះ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រឹបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនគប្បីបំបូសមនុស្ស
ដែលចំពាក់បំណុលគេទេ កិត្តណាប់បូស ត្រាំងបត្តទុក្ខដ ។

(๑០៩) សម័យនោះឯឪ មនុស្សជា ខ្ញុំគេម្នាក់ គេ ទៅបូសក្នុងសំណាក់
ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ។ លុះពួក ម្ចាស់បំណុល គេបាន ឃើញ ហើយក៏និយាយ
យាងនេះថា បុរសនេះ ហើយដែលជា ខ្ញុំរបស់យើងទាំង ឡាយ នោះ បើដូច្នោះ
យើងនាំវា ទៅវិញ ។ មនុស្សមួយពួកនិយាយដូច្នេះថា ម្នាលអ្នកជា ម្ចាស់
ទាំង ឡាយ អ្នកទាំង ឡាយកុំនិយាយយាងនេះ ឡើយ (ដ្បិត) ព្រះថា ទិ
ពិច្ឋិសារ សេនិយៈជាធំកុងដែនមគធៈ បាន (ទង់អនុញ្ញាត ហើយថា ពួកជន
ណា បូសក្នុងសំណាក់ពួកសម ណៈជាសក្សបុត្រ ពួកជនទាំង នោះអ្នកណា
មួយ ធ្វើ ទោសអ្វី ១ មិន បាន ឡើយ ធម៌ព្រះដ៏មាន ចុណ្យ (ទង់សំដែង ហើយ
ដោយពីពោះ ពួកជនទាំង នោះច្បុទំ (ប្រពិត្ត ព្រហ្មចាយធម៌ដើម្បី ធ្វើនូវ

មហាវុទ្ធពេ អពយូវរកាណវារពណ្ឌកម្មំ

អាចន្លំ ឧយសក្សា ។ ឧទ្ធក្សា ឧជ្ឈាយខ្ញុំ ១៣ខ្ញុំ ខេត្ត នៃ មុខ្មុំ មុខ មុខ មុខ មុខ ខេត្ត មុខ ខេត្ត ខេត្ត

មហាទិត្តក: អភយុវិវភាណវារៈភណ្ឌកម្ម

ព្រះនិត្យានជាទីបំផុត នៃទុក្ខដោយ ប្រពៃចុះ ។ មនុស្សទាំង ឡាយក៏ពោល ទោស គិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រទាំងខេះជា បុគ្គល់បានព្រះរាជអភ័យ សមណៈទាំងខេះអ្នកណាមួយធ្វើទោសអ្វីៗ មិន បានឡើយ មិនសមបើនឹងបំបូសមនុស្សដែលជាខ្ញុំគេ (ដូច្នេះ) សោះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ កាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ជាត្តថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវបំបួសមនុស្សដែលជាខ្ញុំគេ ទេ ភិក្ខុណាបំបួស ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(๑๑๐) សម័យនោះឯង៍ មានទារកម្នាក់ទុកដុកជាកូនជាង៍មាស^(៦)
ឈ្មោះ ប្រកែកនឹង៍មាតាបិតា ហើយ ទៅកាន់អាកមបួសក្នុង៍សំណា កក់ក្ដុ
ទាំង៍ឡាយ ។ ឯមាតានឹង៍បិតារបស់ទារកនោះ កាលដែលគន់រកមើល
ទារកនោះក៏បានទៅដល់អាកាមហើយ សួរកិត្តទាំង៍ឡាយថា បពិត្រ
លោកម្ចាស់ទាំង៍ឡាយ ពួកលោកបានប្រទះឃើញទារកមានសភាព
យាង៍នេះដែរឬ ។ ពួកកិត្តដែលមិនដឹងមែនក៏ប្រាប់ថា យើងទាំង៍ឡាយ
មិនឃើញ ទេ ។ ឯមាតានឹង៍បិតារបស់ទារកនោះ កាលបើ

១ អដ្ឋកថា ថា ទារកទោះជាកូនជាងមាស កោរក្បាលខាងៗជុំវិញ តែទុកផុក៩អន្លើនៅ លើក្បាល ។

វិនយបិដាក មហាវិគ្គោ

ကမ္ဘေးအယ္လ္ကို ဒီစီအစ္ဆာ အီက္မွာ မ ဗရ္ဓီအိ နီမာ့^(၈) ရင္စ္ကာလာရွိ ទីយត្តិ វិទាខេត្តិ អលផ្ទិនោ ៩ខេ សមណា សក្យៗគ្គិយា នុស្ស៊ី (\mathbf{b}) មុសាវនៃពេ ជាឧត្តាយេវ អាហ៍សុ ខ ឌាសəខ. ឧមាសៃពេ_{ង(w)} មាល្មាំ ខ ឧមាសិខ្ អយ់ ធារកោ ភិក្ខុសុ បព្វជិតោតិ ។ អស្បាស់ ទោ ភ្នំ ស្រា សតាមេហើមា ភាព្ទះ បន្ទាលសីចុ ទីយជ្ជាជំ វិទា ខេត្តាជំ ។ អ៥ ខោ គេ គិក្តា ភក់ តោ ស្នេចទុំ អា:១ ខេសុំ ។ អនុជាលាម៉ា ភិក្ខាវ សផ្លូំ អពហោ គេខំ ឧហ័ា មកិលាខ្មុំ ឯ

ទិស្វាសាតិ ពត្តបិ យោត្តពេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឯត្តន្តបេ យបធម្មាតិ ទិស្សតិ ។ ៣ ឱ- ម.
 បស្សំយេវិ ។

វិសយបំដាក់ មហាវត្ត

ត្រាប់គយគន់មើលទៅ ក៏ឃើញទាកេនោះបួសក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងទ្បាយ
ហើយ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្សៈ
បុត្រទាំងនេះ ជាបុគ្គលដតមានទាស [ខុស្តសីល និយាយពាក្យកុហក
បានដឹងដែរ តែនិយាយថាមិនដឹង បានឃើញដែរ តែនិយាយថា
មិនឃើញ ទាកេនេះបួសក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយហើយតើ ។ កិត្ត
ទាំងឡាយបានព្ទស់ដីនៃមាតានឹងបិតាបេសទាកេនោះពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ កិត្តទាំងនោះក៏កាបខូលសេចក្តីទុះចំពោះ
ពេះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ[ខង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត
អនុញាតឲ្យកិត្តអបលោក (ប្រាប់) សង្ឃហើយសឺមធ្វើកណ្ឌកម្ម^(១) ។

អង្ឋកថា ថា វិធីប្រាប់ភណ្ឌុកម្មនោះត្រូវប្រងុំភិក្ខុដែលមានក្នុងសីមា សំបព្វផ្លាបេក្ខៈទៅក្នុងទី នោះហើយប្រាប់ថា បពិត្រ ព្រះសង្ឃង់ចំរើន ខ្ញុំ ព្រះករុណាសូមប្រាប់ភណ្ឌកម្មរបស់ទារកនេះ ចំពោះសង្ឃ បីដង ពីរដង ឬម្ដង កំបាន។ បើទីដាសភាគមានភិក្ខុ ១១-២០-៣០រូប ឱកាសដា ទីឈរឬអង្គុយរបស់ភិក្ខុទាំងនោះត្រឹមណាត្រូវប្រាប់ត្រឹមណោះ ។ បើវត្តនោះធំមានភិក្ខុច្រើនដាង ពាន់ លំបាកនឹងប្រជុំភិក្ខុឲ្យសព្វគ្រប់ ត្រូវនាំទៅកាន់ ខណ្ឌ-នទី-ឬសមុទ្ធសីមាហើយឲ្យបព្វផ្លា ចុះ ។ បព្វផ្លាបេក្ខៈដែលកោរសាក់ស្រេបហើយ មិនបាប់ប្រាប់ភណ្ឌកម្មនឹងឲ្យបព្វផ្លាតែម្ដង កំពូរ ។ បព្វផ្លាបេក្ខៈដែលសាក់វែងដាងពីរអង្គុលី ត្រូវតែប្រាប់សិនទើបឲ្យបព្វផ្លាបាន ។
 បព្វផ្លាបេក្ខៈដែលសាក់វែងដាងពីរអង្គុលី ត្រូវតែប្រាប់សិនទើបឲ្យបព្វផ្លាបាន ។
 បានដាប់ក្នុងបេក្ខៈដែលសាក់វែងដាងពីរអង្គុលី ត្រូវតែប្រាប់សិនទើបឲ្យបព្វផ្លាបាន ។

(იიი) කයෙ වෙ සිදු සිදුසු විදුනුවට ජාතු-រស់វគ្គ័យ នាកោ សហយភា ហេថ្មិ ឧទាល់ ជារកោ តេសំ ចាមោគ្គោ បោក ។ អ៩៧ ឧចា-លំសុ ្រាតាម៉ូត្ $\mathring{\mathfrak{a}}^{(0)}$ ឯកឧបោស់ គេឧ ឧ ្រោ <mark>နေတၤေလာင ခေတပ္</mark> မည္းေဆာင္းကား မွာက္က ဦးကတာ ျ a e က်လေးမယေဂျွန်း ។ អ៩ ទោ ជទាល់សុុ ្រ្សា- $\hat{\mathbf{v}}$ ရှင်း $^{(b)}$ ညနေးပေးကလ် လ $\hat{\mathbf{v}}$ လေး $\hat{\mathbf{v}}$ ကော ရေးကလ် လေး $\hat{\mathbf{v}}$ က်ခြောကျေး ျိုး ကော ဒဓာလ် អញ្ញុញ អច្ចុយខ សុខញ្ ដ្ឋាយ ខេ ខ ទុស មេយៀន ឯ ម៩ សេ វេសហ្មាវ មាតាប៊ិត្^{ជំ(m)} ស្តឧ ហោស៌ ស ខេ ទោ ឧទាល់ ប**េខំ** សំគ្គាំស្បត់ អន្តលយោ ឧគ្គា អាំស្បត្តិ សចេ ទោ ឧတလ် ကလာဒံ မ်ရွှေတေ၂ ឃ ំ ទោ ឧတလ် អម្ពាក់ អច្ចយេធ សុខញ្ ដីវេយ្យ ឧ ខ កិលមេយ្យតិ ។ អ៩ទោ ឧទល្វសុ ្រមាព្ធំដំ រាឌឧ លោភ្ ភព ကော ရတလိ ကလန် ဆိုက္ဆိုဆံချို့ ရက႑ေ ရရှား សុំសុត្តិ ស ខេ ទោ ឧទាល់ រូចំ ស់ក្តេយ្យ ស់ ទោ

a- b- m- ៤ ឱ. មានាបិតុន្ន ។

មហាខត្តក: អរាយូវិរភាណវ៉ារ: រឿងទារកមានពួក ១៧

(១១១) សម័យ នោះឯង៍ ក្នុង ក្រុងបាជគ្រឹះមានពួក**ពវ**កជា សំឡាញ់គ្នា ១៧ពួក មានទារកឈ្មោះ៖«ចាល់ ជាប្រធានរបស់ពួកទារក ទាំង នោះ ។ ឯមាតានឹងបិតារបស់ទារក ឈ្មោះឧបាលិ បានគិតគ្នាយ៉ាង នេះថា អំណើះពីយើងទាំងឡាយទៅហើយ ឧបាលិកហ្វីចិញ្ចឹមជីវិត ស្រែផង មិនលំជាក់ផង ដោយទំនង់ដុំ២ម្ដេចអេះ ។ ទើបមាតានឹង បតារបស់ខ្ពល់ កគិតគ្នាយាងនេះថា បើសិនណាដាខ្ពល់ រៀន សរសេរអក្សរ អំណើះពីយើងទាំងឡាយទៅ ប្រហែលជាឧច្ចាល់ គហ្វីចញ្ចឹមជីវិត(ស្លាលផង មិនលំជាកផង ដោយទំនងយាងនេះ ឯង ។ មាតានឹងបិតារបស់_ខច្ចាលិ កគិតគ្នាយាងនេះទៀត**ហំ** បើ ឧ**បាលិ នឹងរៀនសរៈសរអក្សរ** មាមដៃ (បេស^{ខ្}ពុលិ) ក៏នឹងលំពុក បើសិនណាជាខ្ពល់ គ្រាន់តែរៀនពប់វិញ ប្រហែលជាអំណើះពី យេងទាំងទ្បាយទៅ ឧបាលិគហ្ស័ចិញ្ចឹមជីវិត ស្រួលផង មិនលំបាក ដោយទំនង៍យាង៍នេះឯង ។ លំដាប់ពីនោះមកមាតានឹង៍បិតា វបស់ ខ្មាល់ក៏គិតគាដ្ឋចេះទៀតថា បើខ្មាល់នឹងរៀនរាប់ [នង (វបស e បាល) ក៏នឹងលំបាក ប្រសិនណាជាខ្មាល់គ្រាន់តែរៀនរូបនិមិត្តវិញ

វិសយបិតិពេ មហាវគ្គោ

ឧទល់ អញ្គុំ អច្ចុយេធ សុខញ្ទ ដីវេយ្យ ៤ ខ គំលេមយុក្ស ។ អ៩ េខា ឧទេលំស ្ មាតាចិត្ន ឋភឧយោសិ ស ខេ ទោ ឧទាលិ រូចំ សិក្តិសុត្រិ मलूँ दे दल्ला दे हो सादू है। हा राष्ट्र साथ साला-ថ្ទុំយា សុខសីលា សុខសមាទារ សុភោជនាធិ ಸಮ್ಮಿಕ್ರಾ ಪ್ರಭಟನಗ ಸಹಾಜ್ ಸಾಣ ಮ និស្ស មានយោម មានដៃន័យ្រមា ឧទិធ្យោ វារុ ကေ နည်းကို မည်းမှာ မင်းကြာ မာခံသို့ ရွက်ကါ ဖ ខេត្តបានយុក្ខិ។ អសុក្សិ ទោ ជទាល់ ទាក់គា មានាចិត្ត នមែ គេជាសហ្វចំ ។ អ៩ ទោ ជ្ធាលិ ជាក្រោ យេជ ទេ ជាក្រា គេឧបសង្គម៌ ឧបសង្គម៌ត្វា តេ ខារ គេ រាននកេខ រាជ ខ \hat{u} ម \hat{u} មក \hat{u} មាន ខេត្ត លោស សគាច្រត្ថិយេស ឧតិច្ចស្សាសន្ន ។ សខេ ကော ခွံ မ $(v)^{(k)}$ ဗရ္ဓိည်ညည်း ညို မယချိ ဗရှ-ជូទាស់ ឯងខ្មែរ ខេ ខាង វាមានម្ មាតាប៊ុនហេ ឧបសុស្ថ័ទិត្តា ឯភឧប្រេចុំ អណ្ដា១៩ មំ

[🍳] សព្ទត្ថ អយ្យោតិ ទិស្សតិ ។ 🖫 សព្ទត្ថ អយ្យោតិ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក មហាវគ្គ

ដែលអំពេលរំព័រេយ៍នទាំងទ្បាយទៅ နေတာလ်ပြားပែលជា ခ်ိန်တာခ \hat{g} က္ခေါ်မ ជីវិត[ស្លាលផង៍ មិនលំបាកផង ដោយអាការដូច្រុះឯង ទៀត មាតានឹងបិតារបស់ទុច្ចលិក៏គិតគ្នាដូច្នេះថា បើខុកជាទុច្ចាល់ រៀន វុបនិមិត្តក៏គង់តែលំណុកភ្នែក ឥឡូវនេះ មានតែពួកសមណៈជាសក្យបុត្រ ទាំង នេះ ខេចក្រុស៊ីលជាសុខ មានសមាចារ ស្រួល ធាន់តោជនក៏ សិន្តលើដំណេកទាំន់ ទ្យាយដ៏ហប់រក្សាល់គ្មាន បើសិន្តណាដា ឧទាលិទ្ធនម្មសត្នន៍សំណាត់ ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រវិញយ៉ឺង៍នេះ ទើបអំណឹះពីយើងទាំងទ្យាយទៅ 🛛 🛊 បាល់នឹងបានចិញ្ចឹមជីវិត ឥឯ មិនលំហុកឥង ។ ឯ⊋ពុលិទារកព្នព្ញាក្យ្រហវបស់មាតានឹង ឋិតា យាង៍នេះ ហើយ ។ លំដាប់តពីនោះមក ទុប្បាលិ**ទាវ**កក៏ចល សំដៅទៅរកពុកក្មេងអម្បាលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយ ភាក្សខេះនឹងពុកក្មេងទាំងនោះថា នៃនាយទាំងឡាយ អ្នកទាំង ទ្យាយចូរមក យើងទាំងឡាយនឹងទៅចូសក្នុងសំណាក់ពួកសមណៈជា សក្យុត្រ ។ ពុកក្មេងទាំងនោះនិយាយដូច្នេះថា នៃនាយ បេដ្ឋកប្ចុស មែន យេង៍ទាំង៍ឡាយក់ខ្លឹង់ហ្លួសដូចអ្នកដែរ ។ លំដាប់នោះ ភាួកក្មេង អម្បាលនោះក៏ចូលទៅរកមាតានឹងចិតារៀង ១,ឧហើយ និយាយពាក្យ នេះថា សុម្ភាគមាយអ្នកឥតុត អនុញាតឲ្យ១ចេញបាកផ្ទះទៅបត្តជា

មហាខ្សួក អភិហ្ស៊ីវិភាព១វារស់ត្តរស់គ្គើយទារកវិត្ត

អស្សា អនុសារ្យ ឧដ្ឋជាលាខ្មុំ ១ អុខសោ ខេមុ អ្នក នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ សង្គទិត្យ បញ្ជូំ ហរចឹសុ ។ តេ ភិក្ខុ បញ្ជាជាសុំ ១០-សម្បានេសុំ ។ នេះ វត្ថិយា បច្ចុសសមយ៍ បច្ចុដ្ឋាយ រោនភ្និ m_{ω} (82 ω (82 ω (8) (8) (84) ω 4 ω ស្រេស្ស អាគមេ៩ អាវុសោ យាវ វិភាយតិ សុខេ យាតុ ភាំស្បត់ ចំាំស្បន់ ស ខេ ភត្ត ភាំស្បត់ ភុញ្ជិស្បន ស ខេ ទានធំយំ កាំស្បូត៌ ទាធិស្បូ៩ នោ ខេ កាំស្បូត យាកុ វា ភត្ត់ វា ខាឧឧយ៍ វា ចិណ្ឌាយ ចរិត្វា ភុញ្ជិ-ស្សាត់ ។ ស់ម្យិ ទោ គេ កំក្លុ កំក្លុសា វុទូមានា រោននេះ $\chi_{(0)}$ យាង់ ខេត ងង់ ខេត សង់ ខេត្ត လေးဆလာနိ ရေဟာဒရို့ပြီး ရခွာ်ဟရို့ပြီး ၅ မေးလျှောက် ကော ភកវា រត្តិយា បច្ចុសសមយំ បត្ដ្ឋាយ ឧាក្សស់ខ្លុំ សុត្វាជ អាយស្មន្តំ អាជន្តំ អាមន្តេសិ កិច្ច ទោ សោ ಕಾರತಿ ಜಾಒಆಳಾಣಿತ್ತು ಎ ಕರ್ನವು ಕಾಡಾನ್ ಕಾರಾಡಿತ

រោទត្តិយេវាតិ កត្តចិ បោត្តភេ ទិស្សតិ ។

ក្នុងសភាពជាបុគ្គលត់តផ្ទុះ ។ ឯមាតានឹងបិតារបស់ក្មេងទាំងនោះ យល់ ឃើញថា ពួកក្មេង៍ទាំងអស់គ្នានេះមានសេចក្តី ជាថាស្មើគា មានបំណង ល្ខ កំអនុញាត់ឲ្យ ។ ព្ភះក្សេទាំង នោះចូល ទៅរកភិក្ខុទាំង ឡាយ ហើយសូមបព្វផ្លា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ឲ្យបព្វផ្លាខបសម្បទារក្មង៍អម្បាល ពួកកិត្ត(ក្មេង៍) ទាំងនោះក្រោកឡើងហើយយំទារស៊ីក្នុង បច្ចុសសម័យនៃវាត្រីថា សូម:លាកឲ្យបបរមក ឲ្យជាយមក ឲ្យវត្ថុជា គ្រឿង ំ ពេសុមក។ ភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយនិយាយយាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ទ្បាយ ស្សាន៍ទាំ៖ ស្រឹក្សិសិន បើមានបបរសឹមធាន់បុះ បើមានកត្តសឹមធាន់បុះ បើ မားနေရှင်္ကာ (ခြုံရိတ်က လိုလ်မြင့်တာ လိုတ္း ပြေပပၤရို့ အရုံရှိ နဲ့ ရက် (ခြုံရိ •ំពាស់កូមិនមាន ចុះ ត្រាច់ទៅដើម្បីចំណ្ហូ**ថា្**តហើយសឹមតាន់ចុះ ។ ពួកភិក្ខុ (ក្មេង៍) អម្បាលនោះ កាលបើភិក្ខុទាំងទ្បាយ និយាយយោង៍នេះ ហើយក៏រឹង៍រត់តែយំរំអុក \int ជាបកិត្តទាំងឡាយថា λ_y មលោកឲ្យបបរមក ឲ្យ ហ្វាយមក ឲ្យវត្ត**ជា (គ្លី**ន៍ទំពាស៊ីមក លុះយំទារដូច្នេះ ហើយក៏ជុះដាក់ទី សេនាសន: 9្វះ នោមស្រោបសេនាសន: 9្វះ។ ព្រះជំមានព្រះភាគជាន(៤ឪ តើនទ្បើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃ៣ត្រី ទ្រង់បានព្ទស់ទ្បេងក្នុនក្មេង 🛚 📭 ទ្រង់ ជានស្លាប់ហើយក៏ ហៅព្រះអានន្ទដីមានអាយុមកហើយ ទ្រង់ត្រាសស្បូវបា ម្នាលអានន្ទ សំឡេងនោះតើជាសំឡេងក្នុនក្មេងឬអ្វី ។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទ

វិនយបិជិពេ មហាវគ្គោ

កក់គោ ស្នមខ្ញុំ អាពេធសំ ។ សច្ចុំ គាំរ ក់គ្នាប់ ក់គ្នា ជាន់ ង្នៅសស់ស្ប៉ុ បុគ្គល់ ឧបសម្យាធន្លឺតំ ។ សម្ងុំ ភេឌភាគ៌ ។ វិក ហើ តុ ខ្វេរ ភេឌភា គេ ៩ ហ៊ី ១១៩ គេ ភិគ្នាប់ មោឃបុរំសា ជាជំ ធាល់សៃស់ស្បុំ បុគ្កលំ ឧបសម្យា-ទេកថ្ងៃ ៥៥ មេខាស្រង់មេរាំ ម្នាំ មេ មេខាស្រ មេឌិសេ យោតិ ស៊ីតស្ប ឧណ្ណស្ប និយញ្យ ចិត្តសាយ •ំសមកាសវាតាតបស់រឹសបសមូសព្ធំ ឡុត្តាធំ ធុ៣-កតាន វចនេមថានំ ធុឡដ្ឋាន់ សារ៉ាំកាន់ ឋេឌលាន់ ឧុត្ថាន់ តិព្រាន់ ១៧នំ កេដុ កាន់ អសាតាន់ អម**ជាចាន់** ទាណសកនំ អεជុំវាសគាជាតិគោ ហោតិ វីសត៌-រុ ទៅ ខ ស មួយ ពុស្តលា ខគោ ឈេខ មួយទៅ ជ្រុស្ស ជិឃញ្យ បំទាសាយ ខំសមគាសាវា**តាតប**-សំសែបសម្មស្ពន់ ឧុត្តោន ឧុក្សាន់ វេចឧបឋានុំ

វិសយបិដិក មហាវិគ្គ

ដ៏មានកាយុបាន[កាប់ទុលសេចភ្នំនុះចំពោះ[ព្រះដ៏មាន[ព្រះភាគ ។ [ព្រះ អង្គ (នៃ តែ ស់ស្លួបញ្ហាក់ បែម ទៀតថា ម្នាល់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគត់បាន ព្ទហ ភិក្ខុទាំងឡាយដឹងថា បុគ្គលមានអាយុមិនទាន់ គ្រប់៤០ ឆ្នាំ ហើយ ឲ្យឧបសម្បទា ពិតមែនឬ ។ ព្រះអាននូក្រាបទូលថា សូម[ទង់-ព្រះមេត្តា ជ្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ (ទង័ប ខ្មោស ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះដឹងថាបុគ្គលមានអាយុ មិនទាន់ គ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ហើយ មិនសមបើឲ្យឧបសម្បទា (ដូច្នេះ) ខេ មាលភិត្តទាំងឡាយ (ជម្មតា) បុគ្គលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ២០ ឆ្នាំ រមែងមិនចេះអត់ធន់តែជាក់ ក្តៅ ឃ្វាន ស្រែក នឹងវមែងជាចុគ្គល មិនទាន់ចេះ ទ្រាំនូវសម្ផស្សរបោមមូសទ្យល់កំដៅថ្ងៃនឹងពស់តូចពស់ធំទាំង ទុក្រយៈ នឹងគន្ធង់ញាក្សដែលគេនិយាយមិនពីកោះ ទៃគោះខ្លីខា នឹងទុក្ខាវទនា ដែល ប្រជុំក្នុងសរីរកាយកើតឡើង ហើយដ៏ក្វារឹងអាក្រក់ មិនជាទី គេក-អរ មិនជាខីគាប់ចិត្ត និងនាំឲ្យទូចជីវិត (នោះបានឡើយ) ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ លុះតែបុគ្គលមានអាយុគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ទើបជាមនុស្សចេះអត់ធន តែជាក ក្តៅ ឃ្វាន ស្រែក និងជាមនុស្សចេះ (ទាំន្យសម្ផស្សរបោមមូសទ្យល់កដៅ ថ្ងៃនឹងពស់តូចពស់ជំទាំងឡាយ នឹងគន្លង់ពាក្យដែលគេនិយាយមិនពីកោះ

មហាខុន្ទកេ អហិវាតករោតកាលកតវិត្ត

ឧប្បញ្ញាធំ សារីកោធំ ប់ឧខាខំ ឧុក្ខាធំ គំព្រាខំ ១៣ខំ
កានុកាខំ អសាតាខំ អមនាទាខំ ចាណេហាជំ អឌិវាសភាជាត់ ភោ ហោត់ ខេត់ ភិក្ខាប់ អប្បសញ្ជាខំ វា
បសាធាយ បសញ្ញាធំ វា ភិយ្យាភាវាយ ។ បេ។ វិភប៉ោត្យា ឧម្មុំ ភេ៩ ភាត្យា ភិក្ខា អាមខ្ពេស ឧ ភិក្ខាប់ ជាជំ
ជុំ នៅសត់ស្បា បុត្តលោ ជបសម្បាខេត់ព្យា ។ យោ
ជបសម្បាខេយ្យ យដាខម្មា ភាបត់ព្យោទំ ។

(೧೧೬) គេជ ទោបឧ សមយេជ អញ្ជាត់ កាល់
អបាំវាត់ការកែជ កាលកាត់ ហោត់ ។ តស្ប ប៉ិតាបុត្តកា សេសា ហោជ្ជិ ។ គេ ភិក្ខុសុ បព្វជិត្វា
ឯកគោ ។ ចំណ្ឌាយ ខរជ្ជិ ។ អ៩ទោ សោ នាក្រោ
ចំតុពោ ភិក្ខាយ ជំជ្ជាយ ១០ជាវិត្វា ឯតឧកេច
មហ្គម្បិ តាត ឧេហិ មហ្គម្បិ តាត ឧេហិតំ ។
មជុស្សា ១៨្ជាយផ្ដុំ ១យផ្ដុំ វិទាខេជ្ជិ អព្រហ្មភាពេ

 $egin{pmatrix} egin{pmatrix} eta & eta$ ក្សាវិងអាក្រក់ មិនជាទីរៀតកអរ មិនជាទីគាប់ចិត្ត នឹងនាំឲ្យ១១ជីវិត (នោះបាន) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្វាដល់ពួក ជនដែលមិនទាន់ ជែ៖ថ្លា ខឹងមិនមែនទាំឲ្យរឹងវិតតែ ជែះថ្លាដល់ពួកជនដែល ដែះថ្វាស្រាប់ហើយទេ ។ បេ ។ លុះបន្ទោសហើយ ខែង៍ធ្វើខ្មុវធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកហើយ (ខ្ពស់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើកិត្តដឹងថាបុគ្គលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់២០ឆ្នាំមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បុ-ទេខេ ។ ភិក្ខុណាឲ្យឧបសម្បទា វិនយធវេត្រវធ្វើឲ្យសមគួរតាមធម៌ចុះ $^{(6)}$ ។ (១១៤) សម័យនោះឯង មាន ត្រកូល១ ធ្វើមរណភាលស្លាប់ទៅ ដោយអហិវាតករោគ^(២) ។ ត្រុក្លា នោះ នៅសល់តែជិតាន់ង៍បុត្រត្ច ។ បិតានិងបុត្រតួចទាំង**ពីវនាក់នោះ** បានទៅបូសក្នុង៍សំណាក់កិត្តទាំងឡាយ ក់ ត្រាប់ ទៅបណ្ឌាធាត់តែជាមួយគ្នា ។ ឯទារកនោះ កាលបើមាន គេឲ្យជាយដល់បិតា តំស្ទុះចូលទៅជិតហើយនិយាយពាក្យនេះថា ឥតុក ហ្**រ**ឲ្យខ្ញុំផង ខែឥតុក ហ្វឲ្យខ្ញុំផង ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោល ទោស តិ៖ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រទាំងនេះ មិន

[•] ក្នុងមហាវិភង្គ ត្រង់ទនវិសតិវិស្សសិក្ខាបទទី ៩ នៃសប្បាណកវគ្គទី ៧ ក្នុងបាចិត្តិយ-កណ្ឌ ថា ឧបដ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ៤ ភេតកើតអំពីខ្យល់មានពិសដូចពិសពស់ ។

វិនយប់ដីកេ មហាវិគ្គោ

ដមេ សមសា សកាប្រត្តិយា អយំ ឧរកោ កិត្តិយំហ ជាតោតិ ។ អស្បាសុំ ទោ កិត្តិ តេសំ មនុស្សាធំ ឧជ្ឈាយខ្លាធំ ទីយខ្លាធំ វិទាខេន្តាធំ ។ អ៩ទោ តេ កិត្តិ កក់តោ ឯតមត្តំ អារោខេសុំ ។ ធ កិត្តិវេ ជ្ជ-ខណ្ឌសៅស្បា នាកោ ខត្វាជេនត្វោ យោ ខត្វាជេយ្យ អាបត្តិ ឧុក្ខដស្សាតិ ។

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ប្រព័ត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ (សេពមេថុនធម្ម) ទារកនេះកើតអំពីភិក្ខុនី ។
ភិក្ខុ ទាំងទ្យា យថានព្ទមនុស្សអម្បាលនោះ ពោល ទោស គិះ រៀល
បន្តុះបង្អាប់ហើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ធំបញ្ញាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនគប្បី
បំបួសទារកដែលមានអាយុថយអំពី១៩ ឆ្នាំ គឺបួសជាសាមណេរ ភិក្ខុ
ណាប់បួស ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(๑๑๓) សម័យនោះឯឪ ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ព្រះអានន្ទដ៏មាន
អាយុជាត្រកូលមានសន្ទាន់ឹងដែះថ្ងា ធ្វើមរណភាលដោយអហិវាតករោត ។
នៅសល់តែទារកពីនោក់ ។ ទារកទាំងនោះឃើញកិត្តទាំងខ្យាយដោយសារ
ឆ្នាប់ស្គាល់មកពីដើម ក៏ស្ទុះចូលទៅដិត ។ កិត្តទាំងខ្យាយកើបណ្ដេញ
ចេញ ។ កាលបើកិត្តទាំងឲ្យយបណ្ដេញហើយ ទារកទាំងនោះក៏យំ ។
តានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុជ្យនរិះគិតយ៉ាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
ជានបញ្ជាត្តហើយថា ទារកដែលមានអាយុជយអំពី១៩ ឆ្នាំ កិត្តមិនត្រូវ
បំហ្លួស ក៏ឥឡូវនេះ ទារកទាំងនេះមានអាយុជយអំពី១៩ ឆ្នាំ ដោយខំនង
ដូចម្ដេចហ្នឺ ខើបជានទារកទាំងនេះមានអាយុជយអំពី១៩ ឆ្នាំ ដោយខំនង
ដូចម្ដេចហ្នឺ ខើបជានទារកទាំងនេះមិនគហ្វីនៃស គឺមិនសាបសូន្យបាក
ផ្សូស ។ តានោះ ព្រះអង្គខ្ពង់តាស់ស្លូវថា ម្នាលអានន្ទុ ប៉ុះទារក
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គខ្ពង់តាស់ស្លូវថា ម្នាលអានន្ទុ ប៉ុះទារក

នេះ មានទំ នាយោ យយោ មន្ត នេះ ម៉េញ ។ វេសាស្តិ មេសាស្តិ ។ មេសោ មេសា មេសា មូស្តិ ចំនានេ អ្នក្សី ខេសាយោ ខត្តិ មេតុ មេសា ម្នង អ្នក្សិ មេតុ ស្តេស្តិ ខេសាយោ ខត្តិ មេតុ មេសា មិត្តិ មាតទ្រេស្តិ មេតុ ស្តេស្តិ មិត្តិ ។

មេនខ្ញុំ នេះ នេះ នេះ មេខេត្ត មេខេត្ត មេខេត្ត នេះ មេខេត្ត មេខិត្ត មេខេត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខេត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខិត្ត មេខេត្ត មេខិត្ត មេខិ

ទ ឡើយតុန្តីតី កត្ថចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៤ ឱ.ម. កណ្តូកោ ។

មហាទន្លក: កំក្ខ ទ រូបមិនត្រឹវឲ្យសាមណេរ ៤ រូបបម្រើ

ទាំងនោះ៣០ន៍ លោលបង្គើលក្អែកឲ្យហើរទៅបានដែរឬខេ ។ ព្រះអានន្វ ក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ប្រាស ភាពចោលបង្គើលបាន។ ពោះ និទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏ទង់បុញ្ញាស់វីជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើនូវ ធម្មកថា ហើយ ត្រាស់ហៅកិត្តទាំងឡាយមកទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តបំបួសទារកមានអាយុថយអំពី ១៥ ឆ្នាំ ដែលអាចចោលបង្គើលក្អែកឲ្យហើរទៅបាន^(១) ។

(១១៤) សម័យនោះឯង ព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្រដ៏មានអាយុ
មានសាម ណេរពីរបូប ឈ្មោះកណ្ដក:១ មហក: ១ ។ សាម ណេរទាំង នោះ
បេះ តែបទស្ដ (សេពមេថុនជម្ម) គ្នានឹងគ្នា ។ កិក្ខពំងំឡាយក៏ពោល
ទោស គិះ ដៀល បន្ដុះបង្អាប់ថា ពួកសាម ណេរមិនសម បើមកប្រព័ត្ត
អនាចារមានសភាពដូរ ចុះសោះ ។ កិត្តទាំង នោះក៏ក្រាបទូល រឿងទុំ៖
ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ទេប់ ញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ
កិត្តមាក់ឯង មិន ត្រៃស្រាម ណេរពីរប្រប មើ្រ កិត្តណា ឲ្យប មើ

អដ្ឋកេហិ ថា ខារកណាដែលអង្គុយកាន់ជុំដីដោយដៃធ្វេង ហើយអាចបោលព្អែកដែល មកដើម្បីស៊ីជាយដែលជាក់ខាងមុខឲ្យហើរទៅបាន ខារកនេះគួរឲ្យបព្វដ្ឋាបាន ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

(೧೧೮) ಚಾಣ ರಾ ರಾಣ ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಡ್ಗಳ រជ្រ. ស មុស្ស៊ី ស្គ្រ ខេង្គ សេចខ្លុំ ខេង្គ មូស្សា នុឌ្យាយឆ្នំ ទីយឆ្នំ វិទាខេឆ្នំ អាហុឆ្នាំកា សមណាធំ សតារព័ឌ្ឌលាច នូមា អនិយារ ខ មុខេត្ត នូមា បញ្ជាបន្តី ។ អស្បាស់ សេ ភិត្ត គេហ មនុស្បាន ឧជ្ឈាយស្ពន់ ទីយន្តាន់ វិទា ខេត្តានំ ។ **អ៩ ទោ** តេ ភិក្ខុ ភក់ពេ ស្ថមខ្ញុំ អាពេចសុំ ។ **អ៩លោ** កក្ស អយុស្នំ អាធុខ្ញុំ អាម ខ្លេស កញ្ជនុះ អេជ្ $r \hat{\omega}^{(0)}$ អាធាយ អនុច្បែលលំ ភិក្ខានំ អាពេខេហ ឥបូតារុសោ ភកវា ឧក្ខិណាក់វី ចារិកាំ បក្តមិត្ត យស្បាយស្មាតា អត្តោ សោ អកច្នទ្ធិ។ រៀវ កិច្ចេន្ទិ សេ មាជាស៊ាំ មាខស៊េំ មណ្ឌ ឧត្តមវេឌិ មង្គាជ់-លាំ អានាយ អនុបរិវេណិយ៍ ភិក្ខាន់ អារោចេស៍ ឥច្ចុ តារុសោ គក់។ ឧត្តិណាក់រឺ ចាក់ បក្តម៉ត់ យសុ្សៈ យស្មាតា អត្តោ សោ អាចជួត្ត ។ ភិក្តុ ឃាមាហំសុ

អេញបុរណន្តិបិ បាហេ ។

វិនយបិដក មហាវិត្ត

(១១៥) សម័យនោះឯង (គ្រះដ៏មានបុគ្គាស់រី(ទង់គង់ហំវេស្សាអស់ ហេមន្តរដ្ឋន៍ងគិម្មរដ្ឋតែក្នុង \int ក្នុងnជ \int គិះនោះ។ មនុស្សទាំង ឡាយក៏ពោល **េក្**ស គ**ំ**ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ទិសទាំង ទ្បាយក៏បង្អៀតចង្គល់ងងឹតងង្គល់ ដល់ពួកសមណៈសត្យបុត្រ ទិសទាំងទ្បាយមិនប្រាក្ដដល់ពួកសមណៈ ទាំងនេះ (ឬអ្វីបានជាគាប់ចិត្តនៅតែក្នុងទីនេះមិនទៅទីឯទៀតសោះ) ។ ភិត្ត្រាំង ទ្យាយធានព្ទពួកមនុស្សទាំង នោះ ពោល ទោស គិះ ដៀល ឋន្ទះបង្គាប់ហើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះដឹ មានបុណ្យ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យត្រាស់ហៅព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុ មកហើយ ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទុ អ្នកឯងច្បូរទៅកាន់យកកូនសោរហ័យ ច្ចុវ្ស ជាច្រុកកិត្តដែល ទៅក្នុងចរំវេណតាមលំដាចថា ម្នាលអាវុសោទាំង ទ្យាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គ√ជុាថ្នានឹងយាង ទៅកាន់ថារិកក្នុង ទង្គិ៎ ណា គិរិជនបទ (បើ) លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណា $\widehat{\sigma}$ វការ(ទៅ) លោកដ៏មាន អាយុអង្គី នោះចុរនិមន្តមកចុះ ។ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុទទុលស្ដាប់ព្រះ ពុទ្ធជីការបស់ព្រះជ័មានព្រះភាគថា សូម[ទង់ព្រះមេត្តា(បុរស ដូ(ច្ន)ហើយ ក៏កាន់យកកូនសោហើយទៅ ជាមកិត្តទាំងឡាយដែលនៅតាម $\widehat{\mathrm{vil}}$ ကေတ် စညာလက္ခုံလောက်ရွိေရွာက္ ေစြးဆီမာန္တပုလ္ပြစ္ပြားမည္ဆိုတ္ခြင္မွာ នឹងយាង ទៅកាន់ចារិក្ភុងទុក្ខណាគិរិជនបទ (បើ) លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណា ត្រវការ (ទៅ) លោកដ៏មានអាយុអង្គ នោះ ចូរនិមន្តមកចុះ ។

ស្នាស សៅម្រប សេខទី ឧឃាល់ ខមា មេបីទ ភូមាបា វត្ថុ ឧស្សស្ថាធ សិស្សាយ ខាតុ តេត្ត ២ លោ កណ្តូ សុទ្ធ ខ្មែរិកោ ខ ឧសេខយ៉ា សុទ្ធ មុខប ខ វាសោ ភាស្ប៊ីតិ បុឧ ខ ខច្បាកខ្ពុត្តាំ ភាស្ប៊ីតិ បុឧ ည္သည္ကိုတ္က မန္မာက်ိန္တီ ရက္ကရို မန္မာက်ိန္ကို ေလး ဒ များကို မေတာင်းတက်မှာမှ မေတာ့ အ ឧត្តសាធ លស់ខ្លួយមា ដោ សាវុហេ សេចថំ ឧឈា-យិស្បតិ៍តិ ។ អ៩លោ ភភក ង្គ ឈេន ភិក្ខុស ឡែន ឧត្តិណាក់វី ទាវិគាំ ខគ្គាទំ ។ អ៩១ោ ភកវា ឧគ្គិៈ ណាក់វិស្មី យថាក់វន្ត វិហាត្វៃ បុននៅ កាជកបាំ បច្ចុា-កច្ចុំ ។ អ៩លោ កកវា អាយុស្ទន្តំ អានខ្លុំ អាមន្ត្រេស៊ិ តិច្ច ទោ អានឆ្លូ ឥ៩ាក់តោ ជុំកឈោន ភិក្ខុមឡើន ឧត្តិណាក់វឺ ចារំគំ បត្តខ្លោត ។ អ៥ េ អាយស្ថា អានល្ខោ កក់កោ វាគមគ្នំ អាពេចសំ ។ អ៥ទោ ក្នុង ស្ព្ទឹ និស្សាន ឯងស្ពឺ បក្សាណ ជម្មឹ គេថ

បហាទន្ធកៈ ទ្រះធំមានព្រះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរចៀសចេញទៅកាន់ទព្ឌិណាត់វិជិនបទ

ទាំងទ្បាយនិយាយដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោអានន្ទ (ពុះដ៏មានបុណ្យទ្រន [() នៃបញ្ជាតិ ដើម្បី () គិត្ត នៅជាប់និស្ស័យអស់វស្សាទាំងឡាយ ១០ ដើម្បី () ភិក្ខុមានវស្ស ១០ ឲ្យនិស្ស័យបាន យើងទាំងឲ្យយគហ្វីទៅក្នុងទី នេះផង គប្បីកាន់យកនិស្ស័យផង៍ ការនៅបានតែបន្តិចបន្តួចផង៍ យើងទាំងឡាយ ក៏ត្រវត្រឲ្យប់មកវិញផង ត្រវកាន់យកនិស្ស័យម្ដងទៀតផង បើប្រសិន ណា ជា ព្រះទេបជ្ឈា យ៍នឹងអាចារ្យរបស់ យើង ទៅផង យើងក៏ ទៅដែរ បើ ព្រះទបជ្ឈាយ៍នឹងអាចារុស្រស់យើងទាំងឡាយមិនជានទៅទេ យើងក៏មិន បានទៅដែរ ម្នាលអាវុសោអានន្ទ **ភរិយាដែលមានចិត្តវិលវល់**មុខជា<mark>នឹង</mark> ជ្រាកដដល់ យើងទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ (ទង់យាង ទៅ កាន់ហារិកក្នុងទក្ខណាគិវិជនបទ ដោយភិក្ខុសង្ឃមានពួកតិច ។ ព្រះដ៏មាន បុណ្យព្រះអង្គគន់នៅក្នុងទក្ខណាគិវិជនបទ សមគួរតាមព្រះអង្គាស្រ័យ ហើយក៏យាងត្រែរប្រមកកាន់ក្រងពជគ្រឹះវិញ ។ ខើបព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ត្រាស់ ហៅ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកហើយ (ឲ្ង ត្រាស់សុរួថា ម្នាល អាននូហេតុដុចម្ដេចបានជាកាលដែលត្រឋាគតបានចៀសទៅកាន់ទុក្ខិណា-គំរិជនបទមានពួកកក្តុសង្ឃតិចម្ងេះ ។ ត្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ក្រាបទុលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបត្រះដ៏មានត្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មភថា ហើយទ្រង់

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

កាត្យ ភិក្ខា អាមន្តេស៍ អនុជានាម៉ ភិក្ខាប ព្យុត្តន⁽⁰⁾ ភិក្ខានា បដិពលេខ បញ្ជា សេរា្គិ ជិសា្ជយ វត្តិ អព្យុត្តេខ យាវជីវ៉ា ។

កំក្សា ខេស្តិ កំក្សា អនុំស្បិនេខ វត្តាំ អសេត្តេខ កំក្សា និង មេស្បិនេខ វត្តាំ និង មេសេត្តិខ អើលគ្នា ខ្មេន អេមញ្ជាត់ លោក និង មេសេត្តិខ អេមេញ្ជា ១ ខ្មេន អមញ្ជាត់ សេមញ្ជាត់ និង មេសេត្តិខ បញ្ជា ១ ខ្មេន អមញ្ជាត់ នោ បោក និង មេសេត្តិខ បញ្ជា ១ ខ្មេន អមញ្ជាត់ និង មេសេត្តិខ ប៉ុន្តិ ញា ឈាន មេប្រតិ ខ្មេន អមញ្ជាត់ បោក និង មេសិត្តិ ញា ឈាន មេប្រតិ ខ្មែន អមញ្ជាត់ បោក និង មេសិច្ចិត្តិ ប្រជា ប្រស្នេសិក អមញ្ជាត់ សមញ្ជាត់ និង មេសិច្ចិត្តិ ។ បញ្ជាប់ កំក្សាប់ អង្គេសិកិ អមញ្ជាត់ និង មេសិច្ចិត្តិ ។ បញ្ជាប់ កំក្សាប់ អង្គេសិកិ អំពុស្តិតិ ។ បញ្ជាស់ កំក្សាប់ មេសិកិ្តិ មេសេត្តិនេសិកិ្តិ មេសេត្តិនេសិកិត្តិ មេសេត្តិនេសិកិតិនេសិកិត្តិ មេសេត្តិនេសិកិត្តិ មេសេត្តិនេសិកិត្តិ មេសិកិត្តិ មេសិកិតិ មេសិកិត្តិ មេសិកិតិ មេសិកិត្តិ មេសិកិតិ មេ

< ជ វាត្រេស ។<

វិនយចិដិត មហវត្ថ

តែវស់ ហៅភិត្ត ទាំងទ្យាយមក ខ្ទង់តែវស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ តថាគត អនុញា តឲ្យភិត្តដែលគ្នាស បតិពលនៅជាបនិស្ស័យអស់ ៤ ស្យា ភិក្ខុ ដែលមិនគ្នាស ត្រៃដែលជប់អស់ជីវិត^(១) ។

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំងទ្បាយ ៥ មិន
គប្បីនៅដោយឥតមាននិស្ស័យ គឺជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង់សីលជាបេស់
អសេត្តបុគ្គល១ ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង់សមាធិជារបស់អសេត្តបុគ្គល១
ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង់បញ្ញា (វិបស្សនា) ជារបស់អសេត្តបុគ្គល១
ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង៍វិមុត្តិ (អហេត្តផល) ជារបស់អសេត្តបុគ្គល១
ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង៍វិមុត្តិ (អហេត្តផល) ជារបស់អសេត្តបុគ្គល១
ជាភិក្ខុមិនប្រកបដោយកង៍វិមុត្តិញាណខស្សនៈ (បច្ចុះវិត្តណញ្ញាណ) ជា
របស់អសេត្តបុគ្គល១ ម្នាលភិក្ខុទាំងខ្យាយ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង៩
នេះឯង មិនគប្បីនៅដោយឥតនិស្ស័យ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ
ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំងទ្បាយ ៥ គប្បីនៅដោយមិនបាចមាននិស្ស័យបាន

[•] អង្គពថា ថា ភិក្ខុដែលមិនធ្លាសនេះ ទោះបីមានវិស្សាដល់ ៦០ ឬ ៧០ រាប់អំពី១បសម្បទា មកកំដោយ បើរកភិក្ខុបាស់ជាងខ្លួនធ្វើជាអាបារ្យមិនបានត្រូវតែទៅអង្គុយប្រយោងផ្គង់អញ្ជូលីក្នុង សំណាក់ភិក្ខុអ្នកធ្លាសដែលទីវិស្សាជាងខ្លួនហើយនិយាយសូមនិស្ស័យថា បតិត្រិលោកដ៍មាន អាយុ សូមលោកជាអាបារបស់ខ្ញុំករុណា ១ សូមនៅអាស្រ័យនឹងលោកដ៍មានអាយុជង់ដូច្នេះ អស់វារៈបឹដង ។ បើនឹងចូលទៅភូមិ ត្រូវទៅអង្គុយប្រហោងផ្គង់អញ្ជល់ហើយនិយាយហាអាបារ្យ ថា បតិត្រូលោកអាហារ្យ ខ្ញុំករុណាសូមណទៅភូមិដូច្នេះទើបបាន ។

ស៊ីលក្ខុធ្វេ សមញ្ជាត់ នេះ សេក្ត្រេ ស**មា**• ដុំស្លាធ្វេជ សមញ្ជាត់ ពេល តំ អសេក្ខេជ បញ្ហា១ធ្វេជ សមញ្ជាត់ សាង អសេក្ខេជ ម៉ែងក្ដាផ្ទេជ សមញ្ជា-កតោ យោត៌ អសេក្ខេន វិទុត្តិញ្ញាសានស្បនក្ខាន្ទេន សមញ្ជាត់ សោធិ៍ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ បញ្ចប់ខ្ពស់ សមញ្ជាត់នេះ ភិត្ត្លា អធិស្ស៊ី នេះ វគ្គុំ ។ អប-ប្រហ្មុំ ភិក្ខុវេ បញ្ចូលផ្តែលាំ សមញ្ជាន់នេះ ភិក្ខុលា ន អនុស្សិតន វត្តឲ្យ អស្សន្នោ យោឌ អហិវិកោ យោឌ អភេត្តបី ហេតិ កុសីតោ ហេតិ មុដ្ឋសុត្រិ ហេតិ ៩ ទេហ៊ី ទោ ភិក្ខាវ បញ្ចូលខ្លែហ៊ី សមគ្នាក់នេធ ភិគ្គាលា ន អធ៌សារិ្តែន វត្តព្វំ ។ បញ្ហាំ ភិគ្គាវ អង្គេបាំ សមញ្ជាក់គេន ភិក្ខាលា អនិស្សិតន វត្ត្ សន្តោ យោត៌ ហ៊ាំមា យោត៌ ងុំត្តាថី យោត៌ អាវឌ្ធវ៉ាំយោ យោត៌ ឧបដ្ឌិតស្បត៌ យោត៌ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាប់ បញ្ចូប-ផ្តេញ សមញ្ជាត់នេះ ភិត្តានា អនិស្សិតន វត្តព្វំ ។ អបឋេហ៍បំ ភិគ្ខាឋ បញ្ចូលផ្ដេញ សមញ្ជាក់គេជ ភិគ្គាជា \mathbf{a} អធ៌ស្ប៉ុនេន វត្តគ្នំ អធ៌សីលេ សីលវិបន្ទោ \mathbf{e} មហាខត្ត។: អភប្បវិសាណវិរ: អង្គ(៥) នៃពួកភិក្ខុដែលគួរនៅបានមិនបាច់មាននិស្ស័យ

គឺជាភិក្ខុ ប្រកបដោយកងស៊ីលជារបស់អាសេក្ខបុគ្គល ១ ជាភិក្ខុ ប្រកបដោយ តង៍សមាធិជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ជាកិត្ត្ ប្រកបដោយកង៍បញ្ហាជារបស់ អសេត្តបគ្គល ១ ជាភិក្ខុ ប្រកបដោយកង៍វិមុត្តជាបេសអសេត្តបុគ្គល ១ ភិត្ត្ត្រី បកបដោយកងវិមុត្តិញា ណទស្សនៈជារបស់អសេត្តបុគ្គល ទ ម្នាលភិក្ខុ តាំងត្បាយ ភិក្ខុ បែកបដោយអង្គតាំង៩ នេះឯង ទើបគួរនៅបានដោយមិន ជាចមាននិស្ស័យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រឹកបដោយអង្គទាំង-ទ្វាយ៥ដទៃទៀត មិនគប្បីនៅដោយឥតមាននិស្ស័យ គឺជាភិក្ខុមិនមាន សទ្ធ ១ ជាក់ក្មិនៗសេហ្ប ១ ជាក់ក្មិនៗបេហ្ប ១ ជាក់ក្ខិល ១ ជាក់ក្ វង្វេងស្មារតី១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុបកបដោយអង្គទាំង៩ នេះឯង មិនគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យឡើយ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ កិក្ខ្លប់កប ដោយអង្គទាំងទ្បាយ៥ គួរនៅបានដោយមិនចាច់មាននិស្ស័យ គឺជាភិក្ខុ មានសទ្ធា១ ជាភិត្ត្ទាសចាប១ ជាភិត្ត្ទាចចាប១ ជាភិត្ត្ត្រិច្បាយាម១ พนุนสุดเกุนาเมู่มกุมสุ*ย คาเกนูน์อาสุธบั*ก นูน์(กนุกเมุกนสุชั ពុំជ៩ នេះឯជ ខេត្តរនៅបានដោយមិនបាចមាននិស្ស័យឡើយ ។ ម្នាល ក់ក្ខុទាំងឡាយ ក់ក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៤ ក់ៅពីនេះទៀត គហ្វីទៅដោយឥតនិស្ស័យ គឺជាភិក្ខាបត្តិស៊ីលក្នុងស៊ីលដ៏ក្រែលែង ១

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

រដ្ឋៀយ៤ ភាពឃុំខេច្ចោ លោង អង្គធ្វីដ្ឋិយ ធ្វីដ្ឋឹមស្នា តោរង្ខ អត្តិ មាំខែមា ឈេន្ទ ៩ត្បិនេញ តេរាន្ទ ឌុគេស្ សេ គិត្តាប់ បញ្ចូលខ្ពុំហិ សមញ្ជាក់គេន គិត្តាល ន អនិស្សិ-នេះជវត្តាំ ៤ ឧញ្សាំ ភ្លិញ អម្ដេស មានស៊ីឧ ចិន្ទាំ នេះ ស្មើននេះ ខ្ញុំ នេះ ស្មើល សីលវិបស្ថេ បោះ នំ អជ្ឈាចារេ អាចារាវិចន្នោ ចោះតំ ន អត់និដ្ឋិយា ត្តដ្តីព្រះឆ្នាំ ឈេន ឧស់សាំខែ ឈេន ឧយ៌ម ឈេន ភូមិ ត់មេហ៍ ទោ ភិក្ខាប់ មញ្ចុប ខ្ពុំហ៍ សមញ្ជាក់គេជ ភិក្ខាសា មច្ចុះ្សា ។ មាន ខេត្ត មួយ ខេត្ត ខេត្ សមជ្ជាក់គេជ ក៏ក្ខានា ជ អជ៌ស្ប៊ីគេជវត្ត អាចត្តី ជ ជាលាតិ អលបត្តិ ជ ជាលាតិ លហុកា អបត្តិ ជ ជាលាតិ ករត់ អាបត្តី ឧ ជានាតិ ឧកហាធ៌ (ទា បឧស្ប ទាតិ-មេាក្ខាជំ វិត្ថាបន ឧ ស្វាកតាជំ យោជ្ជំ ឧ សុវិភត្តាជំ ឧ សុប្បត្តិធំ ឧ សុរិធិច្ឆិតាធំ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជូនសោ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ជាភិត្តវិបត្តិអាចារក្នុងអាចារដ៏ក្រែលែង ១ ជាភិត្តវិបត្តិខិជិត្តិខិជិត្តិទីជីវិត្តិកែសែង ១ ជាភិក្ខុ ចេះ ចាំតិច ១ ជាភិក្ខុអាបឥត (បុរណ្ឌ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ (បកបដោយអង្គទាំង៩ នេះឯង មិនគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រភបដោយអង្គទាំងឡាយ ៩ គប្បីនៅដោយ មិនមាននិស្ស័យបាន គឺជាភិក្ខុមិនបៃត្តិបាកសីលក្នុងសីលដ៏√ភិលេង ១ ជាភិក្ខុមិនវិបត្តិចាកអាចារក្នុងអាចារដ៏ក្រែលែង ១ ជាភិក្ខុមិនវិបត្តិចាក់ខិដ្ឋិ ក្នុងខ្ទុំដូដ៏ ក្រែលែង ๑ ជាភិក្ខុ ចេះ ហំ (ចិន ๑ ជាភិក្ខុមាន (ពុជា ๑ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ទើបគួរនៅដោយ មិនជាច់មាននិស្ស័យបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រឹកប ដោយ អង្គទាំងឡាយ៤ ក្រៅពីនេះទៀត មិនគប្បីនៅដោយមិនមាននិស្ស័យ គឺភិក្ខុមិនស្គាល់អាបត្តិ ១ មិនស្គាល់អនាបត្តិ ១ មិនស្គាល់អាបត្តិ សាល s ဗ်ားနေတွက်ဆောင်ရှိနှင့် ၈ ကိန်တုရီးမာဉ္စကိန်ဈာ ယက်၊^(၈) ကိုင္ထုံးအေးကိုဗ်ားတော့န បេះដោយពិសារ ភិក្ខុនោះមិនជានបែកដោយប្រពៃ មិនជា្នឲ្យ ប្រព័ត្តដោយប្រពៃ (មិនចាំស្ងាត់វត់មាត់) មិនកាត់សេចក្ដីដោយល្អ តាមសុត្ត (ស (ង្គ្រាះយក ខន្ធកវិន័យនឹងបរិឋារៈ) តាមរបៀបនៃព្យុញ្ជនៈ ១

ឧវាទបាតិមេាក្ខុនឹងអាណាយតិមោត្ត។ អាណាយតិមេាត្តខែកដាពីរ គឺវិត្តបាតិមោត្តទ
 ភិក្ខុនីយាតិមោត្ត១ក្នុងទីនេះទ្រង់សំដោយកវិត្តបតិមោត្ត នឹងវិត្តនីបាតិមោត្ត។

មហាខ្ទុកេ អភយូវរកាណវាប អនិស្សិតានំ អង្គានិ

៩មេហ៍ ទោ ក៏គ្នាប់ បញ្ចូលផ្ដេញ សមញ្ជាក់គេជ ក៏ក្នុលា ಕ ಕರ್ಶಗ್ರೀಜರಸಹಿಕ್ಕಿ ಎರಮ್ ಬ್ರು ಕ್ರಹೀ ಕೀರ್ಥ ಕಾಡರ್. កាសេខ ភូទូល អធិស្សិសន វត្តាំ អាបត្តី ជាជាត់ អណ-បត្តិ ជានាទិ លហុគាំ អបត្តិ ជានាទិ កុះគាំ អបត្តិ ជាជាតិ ខុកហេខ ទោ បន្ស្បា ខាត់មោក្ខាធិ វិត្តាបន ស្វាកតាន ហោន្តិ សុវិកត្ថានិ សុប្បវត្តិនិ សុវិធិច្ចិតានិ សុត្តសោ អនុព្យញ្ជនសោ ៩មេហ៍ ខោ ភិក្ខុវេ មញ្-សម្តេីល្ មានសិននេះ មន្ទ្រិស អនុស្សិយ មន្ទិសិ អប ហេថៃ ភិគ្នាប់ បញ្ហា ខ្ពែល សមញ្ជាក់ គេជា ភិគ្គាលា ឧ អជ៌ស្ប៊ី នេះឧ វទ្តុខ្ញុំ អាបត្តី ឧ ជានាតិ អនាបត្តី ឧ ជាជាតិ លហុគាំ អបត្តី ឧ ជាជាតិ កុក្គាំ អបត្តី ជ ជានាតិ ಇឧបញ្ជាស្បា យោគិ **ឥ**មេហិ **ទោ** កិក្ត្ថាវ បញ្ហស្តេស៍ សមញ្ជាក់នេះ កិត្តាណ ន អនិស្សិតនេ វត្តាំ ។ បញ្ហាំ ភិក្ខាវេ អ ស្តែហ៍ សមញ្ជាក់ គេជ ភិក្ខា អនុស្សិតន វត្ត អាចត្ត ជានាត់ អនាចត្តិ

មហាខន្ធក: អភយុវិវភាណវ៉ារ: អង្គ (៥) នៃពួកភិក្ខុដែលគួរនៅបានមិនបាច់មាននិស្ស័យ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង មិនគប្បី នៅដោយមិនមាននិស្ស័យឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប៊្រកបដោយ អង្គតំងឡាយ៥ គប្បីនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺកិត្តស្គាល់អាបត្តិ ១ ကျွယ်မှာပရွိ ေတြကေတာင္ကို ကြေလ ေတြက်မှာပရွိတာ ကို ကြေလ ជាតិមេត្តទាំងឡាយពីវ ភិត្តនោះក៏ចេះដោយ ត្រឹម ត្រវល្អ យ៉ាងពិស្តាវ បានចែកដោយល្អ បានឲ្យប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ បានវិនិច្ច័យដោយត្រឹម**ត្**វ តាមសុត្ត តាមរបៀបនៃព្យញ្ជន:១ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុដែល ប្រឹកបដោយអង្គ័ត្និ៩ នេះឯង **ទើ**បគួរដោយឥតនិស្ស័យបាន **។** ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ៤ ក្រៅពីនេះទៀត មនគប្បនៅដោយឥតនិស្ស័យ គឺភិក្ខុមិនស្គាល់អាបត្តិ១ មិនស្គាល់ អនាបត្តិទ មិនស្គាល់អាបត្តិសាលទ មិនស្គាល់អាបត្តិធ្ងន់ទ មានវេស្សា ថយពី ជុំចុះមក១ ម្នាលក់ត្ថាងឡាយ ក់ត្ដដែល ប្រកបដោយអង្គគាំង ៤ នេះឯង មិនគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុ ប្រកប ដោយអង្គីទាំងទ្វាយ ៥ គប្បី នៅ ដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺកិក្ខស្នាល់អាបត្តិទ ស្គាល់អាបត្តិសាល ១

វិនយបិដីពេ មហាវិគ្គោ

ជានាតិ បញ្ជាស់ អាចត្តី ជានាតិ កក្រំ អាចត្តី សនាតិ ចញ្ជាស្បា វា ហោតិ អភិបក្សាស្បា វា សមេហិ ទោ ភិទ្ធាប់ ចញ្ជបស្ដេហិ សមជាកាតេជ វិទ្ធាជា អធិស្ប៊ីតែជ វគ្គព្វំ ។

(០០៧) ជហិ ភិក្ខាវេ អង្គេលាំ សមន្ទាក់តេម ភិក្ខាលា ತ ಚರ್ಕ್ಟ್ ಅರ್ಥ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಕಾಗು ಕ್ರೀಕ್ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಂಕ್ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಕೆ ಕ್ರಿಕ್ಕೆ ಕ ឧស្និសខោ ឈេខ ច អកោយ្តិច អាស្ត្រិច មានស៊ា-ក តោ ហោត់ ១ អសេក្គេខ បញ្ជាខធ្វេស សមស្ថាតតោ យោត៌ ជ អងេក្រេត្ត វិទុត្តិក្ខាធ្វេជ សមញ្ជាត់ យោត៌ ខ មទេ ទៀត ញា ហេខស្សិនយ៉ាថេង មានស៊ីនខេ យោឌ ជាខេចឃុំក្រៅ យោឌ ជគេល សេ មួយ នេះ សង្កើល ស្នងស្នានេះ ម្នាំ ស្នា ខេ មត្តស្ថិនេះ ម្នាំ ។ ជញ់ ភិក្ខាវេ អង្តេ៍ ហិ សម្នាក់គេជ ភិក្ខាសា អធិស្សិត្រជ វត្ត អសេ គ្លេន សំលគ្គ ខ្នេ សមញ្ជាព៣ ហេត់ អ• សេក្ខេងសមានិក្ខាធ្វេងសមន្តាក់តោ យោតិអសេក្ខេន មញ្ជាស្ត្រ សមញ្ជាត់ មេស្រាំ អសេក្រេច ម៉ែត់-ត្តូវន្ទេសមញ្ញុកតោ ហោត់ អសេក្តេស ម៉ែត់ញ្ញាណ-

វិសយចិដក មហាវត្ត

ស្គាល់អាបត្តិធ្ងន់ ១ មានសេរ្យា ប៉ា ឬមានសេរ្យ ប្រឹនជាង ប៉ា ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ខេបគួរនៅដោយ ឥតនិស្ស័យបាន ។

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រភបដោយអង្គទាំងទ្បាយ៦មិន តប្បីនៅដោយឥតនិស្ស័យទេ គឺជាភិក្ខុដែលមិនប្រកប់ដោយកង៍ស៊ីលជា វបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ដែលមិនប្រឹកបដោយកង៍សមាធិដាវបស់អសេត្ត-បុគ្គល ១ ដែលមិនប្រឹកបដោយកង៍បញ្ហាជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ដែល មិន ប្រកបដោយកងវិមុត្តិជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ដែលមិនប្រកបដោយកង វិមត្តិញា រណៈស្សនៈជាវបស់អសេត្តបុគ្គល១ ជាកិត្តមានវិស្សិមិនពន់គ្រប់ ជ្រា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង៦ នេះឯង មិន គ្នានៅដោយឥតនិស្ស័យទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ទាំងទ្វាយ ៦ គហ្វីនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺជាកិត្តប្រកបដោយកង ស៊ីលជាប្រស់អសេត្តបុគ្គល ១ ជាកិត្ត្លប្រឹកបដោយកង៍សមាធិជាប្រស់អ. សេត្តបុគ្គល ១ ជាភិត្ត្ត្ ប្រិត្តបង្គេយកងិចញ្ហាជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ជាភិត្ត្ ប្រកបដោយកងវិមត្តជាបេសអស្តេចគូល ១ ជាកិត្តបកបដោយកងវិមត្ត។

នុស្សឧត្តាធ្វេន សមដ្ឋាគនោ មោវាធ៌ បញ្ជាស្មែរ វា ហោធ៌ អនុប្រភេទព្យុវស្សា ។ ៨មេលំ ទោ ភិក្ខុវ ជមស្រ្តីហិ សមញ្ជាក់ គេ ម៉ូស៊ីនា អត្តហ្ស៊ីនេខ ដើ្តឡំ ឯ អពពេទ្យភូ ភិក្ខាជន្រាខ្លែល សមន្ទាក់គេនេះ ភិក្ខាលា ន អនិស្បិតនេះ វត្តព្វំ អស្បៈធ្វោ យោធ៌ អហ៌រំកោ យោធ៌ អណេត្តាថ យោត៌ គេុស៊ីតោ យោត៌ មុឌ្ឌស្បូត៌ យោត៌ ជូនបញ្ជាំស្បា យោត់ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខុវេ ជហផ្ដេហ៍ សមញ្ញកតេជ ក់ក្តាល ឧ អនិស្សិតេជ វត្តត្វំ ។ ជហិ កំក្តាវេ អង្តេ៍ហិ សមញ្ជាត់នេះ ក់ក្ខាល អនិស្ប៉ីនេះ វត្តព្វំ ។ សន្តោ ហោតិ ហ៍មោ ហោតិ ងុំត្តាថី ហោត៌ អាផ្ទេរ៉ាយោ ហោតិ ឧបដ្ចិ-ស្មាធ្នំ លោឌ ឧណ៌ម្រាប ប្រធាន អង្គឈ្មេញម្រាប វា ៩ មេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ជហ ខ្ពេញ សមជ្ញាក គេជ ភិក្ខុជា អនិស្សិតនេ វត្តត្វំ ។ អបបរាំថ ភិក្ខាវេ ជហស្ដេចាំ សមញ្ជាក់ នេះ ភិក្ខុនា ន អនិស្ប៉ាតន វត្តព្វំ អនិស៊ីលេ ស្ហារុតស៊ើរ សោង អម្បីបាល មាខារុក្ស សោង អង្ មហាខន្ធក: អភយ្សវភាណវារៈ អង្គ(៥) នៃពួកភិក្ខុដែលគួរនៅបានមិនបាច់មាននិស្ស័យ

က္ကာ M ဧ \mathcal{N} \mathcal{N} က \mathcal{N} \mathcal{N} က \mathcal{N} $\mathcal{$ ເ©ែនជាង៍ ទ្រាំ ១ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែល ប្រកប ដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង ទើបគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន។ ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ កិក្ខ្បែកប ដោយអង្គទាំងឡាយ ៦ ក្រៅពីនេះទៀត មិនគប្បីនៅដោយឥតនិស្ស័យ គឺជាភិត្តមិនមានសត្វា ១ ជាភិត្តមិនភាសព្វប ១ ជាភិក្ខុមិនភាចព្វប ១ ជាភិក្ខុ ខ្លិល ១ ជាកិត្តស្រុង ស្មារតិ ១ ជាកិត្តមានស្បែមិនទាន់ គ្រប់ ជ្រា១ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ កិត្តដែលប្រឹកបដោយអង្គទាំង៦ នេះឯង មិនគួរនៅដោយឥត និស្ស័យ ឡើយ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្ខុ ប៊ុកបដោយអង្គទាំងឡាយ៦ គប្រីនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺជាភិក្ខុមានសទ្ធា១ ជាភិក្ខុទាសបាប១ ជាក់ក្ខុទ្ធចណុប្ ១ ជាក់ក្មុមានសេចក្តីព្យាយាម ជ្រព្ធេលើយ១ ជាក់ក្នុ ដម្លាស់ស្មារតីខ្លាប់ខ្លួន១ ជាក់ក្មានវេស្សា ប៉ាប់មានវេស្ស បើនជាង៍ ជា ១ ម្នាលកក្ខាស់ ទោយ កក្ដុំដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៦ នេះឯង ទើប គួរនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុបក្ខដោយ អង្គទាំងទ្យា យ ៦ ក្រៅពីនេះទៀត មិនគប្បីនៅដោយឥតនិស្ស័យ គឺជា ក់ត្តវិបត្តិសីលត្នង៍សីលដ៏ (កែលែង ១ ជាក់ក្ខុវិបត្តិអាចារ (មារយាទ)

វិនយចិដិកេ មហាវិញ្ហា

នុំដ្តិយា នុំដូំថៃនេះ យោង អច្បក្សានោះ យោង ខុច្បញ្ចោ មោតិ ជនមញ្ជាសក្ មោតិ ៩មេហិ ១០ គិត្តប ជហ ស្តេញ សមញ្ញាក់ នេះ ភក្តាល ១ អធិស្សិត១វត្តទំ្ ជហ្វំ ភិក្ខាឋ អន្តេ៍ហ៊ុ សមញ្ញាក់គេជ ភិក្ខាលា អនិស្សិត្រេជ វត្តឲ្យ ឧ អជ៌សីលែ សីលវិចន្ថោ យោតិ ឧ អជ្ឈទាយ អាចារាំមន្តោ យោតិ ន អតិនិដ្ឋិយា និដ្ឋិចន្លោ យោតិ តហុស្ស៊ុត យោត៌ បញ្ជាំ យោត៌ បញ្ជាំសុក្ វា យោត៌ អត់ក្រេចញូវសេត្រ វា ៩មេទាំ ទោ ភិក្ខាប់ ជទាផ្ដេញ សមញ្ជាក់តេខ កិត្តានា អនិស្ប៊ីគេន វត្តឲ្យំ ។ អបបទាំចំ ភិក្ខាវេ ជហ ខ្ពែល សមន្ទាក់គេន ភិក្ខានា ន អនិស្សិត្រន វត្តាំ អាចត្តី ឧ ជាឧាទិ អឧាចត្តី ឧ ជាឧាទិ លេខាុកាំ អាចត្តី ឧ ជាលាតិ កុក្តាំ អាចត្តី ឧ ជាលាត់ ឧកហាធំ ទោ បន្តស្បី សង្ហាស្រាន វូសាពេស ខ សាងសត្វ លោខ្លី ន សុវិតត្ថានិ ន សុខ្យាត្តិនិ ន សុវិនិទ្ទិតានិ សុគ្គសោ អថ់នាំយើខមោ ៥ខេត្តស្នំមៅ សោឌ ឌុធេញ សេ ភិក្ខាវេធហរុស្ថិ សមញ្ជាត់គេនតិក្សា ន អនិស្ស៊ីគេន វត្ត្យ ។ ជហ៍ ភិក្ខាវ អង្គេហ៍ សមឆ្លាក ភេត្តា

រិសយបំដាក់ មហាវត្ត

ក្នុងអាចដើត្រលែង ១ ដាក់ក្ដីបេត្តខិដ្ឋិក្នុងខិដ្ឋិដ៏ក្រលែង ១ ដាក់ក្ដូចេះ oi (ពុទ្ធខែខ:) តិប ១ ជាភិក្ខុមិនមាន√ជ្រាជា ១ ជាភិក្ខុមានវស្សាមិនទាន់ គ្រប់ (ជុំ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុដែល ប្រកប ដោយអង្គទាំង៦ នេះឯង មិនគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យទ្បើយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ កិក្ខុប្រកបដោយ អង្គទាំងឡាយ៦ គប្បីនៅដោយមិនបាច់មាននិស្ស័យ គឺជាកិក្ខុមិនវិបត្តិសីល ក្នុងសីលដ៏ក្រៃលែង 🤊 ជាភិក្ខុមិនបៃត្តិអាចារក្នុងអាចារដ៏ក្រែលែង 🥱 ជាភិក្ខុមិនវិបត្តិទិជិក្សិទិជិ្ជីជ័រ កែលែង ១ ជាភិក្ខុ ចេះលំ (ពុទ្ធវចន:) បើន១ ကြော်ချိန္မာနကြည္ကြာ ကြာခံခြာနေတြကို ဖွမာေနတာျပြဳေတြောင်းကြိုးမွာ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ភិក្ខុដែលប្រភបដោយអង្គទាំង៦ នេះឯង ទើបគួរនៅ មិនព្រច់មាននិស្ស័យជាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយ អន្តទាំងឡាយ ៦ ក្រៅពីនេះទៀត មិនគហ្វីនៅដោយឥតនិស្ស័យ ล็ก๊ฐษริญาญ์ทบลัด ษริญาญ์หลาบลัด ษริญาญ์ทบลั មិនស្គាល់អាបត្តិជន់១ ទាំងជាតិមោត្តទាំងឡាយពីវ កិត្តនោះមិនបានចេះ ចាំដោយពិស្តារ មិន**ទាន់ ចែកដោយល្អ មិ**នឲ្យប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ មិន វិនិច្ច័យដោយត្រឹមត្រវតាមសុត្ត តាមលំដាប់ព្យញ្ជន:១ជាក់ក្នុមានវស្សាមិន ခြေပ $\left(\dot{arphi}_{1}^{\circ} \circ \right)$ ရာလက်ကျွား၏ရို ရှာ ယ က်ကျွန်းပြလေးကြလေးများ ယေးမရှိ ၏ရိ ခဲ ၊ ဒေးရဲရိ មិនគួរនៅដោយមិនមាននិស្ស័យ េ ។ ម្នាលកិក្ខុពុងឡាយ កិក្ខ្សែបកប

ឧឈ្ឈុនខ្មីរេ ឯល់ហ្មហ្គម្នេះតើដៃផ្លឹ

អត្ថស្បី នេច រង្គត់ំ មានខ្លំ ជានាន្ទ អសានខ្លំ ជានាន្ទ សាល់អង្គ មានខ្លំ ជានាន្ទ អាចខ្លំ ជានាន្ទ និងកា-ខ្យំ សា ឧម្សា ខាន្ទ មៅខ្វុំ ខ្លុំ និទ្ធិសេខ មានខ្លំ ជានាន្ទ ខេសាទំ សាល់អង្គ មានខ្លំ ជានាន្ទ អស្ថិត្តិសាន អង្គិសេ អត្តឲ្យញំ-នយោ ឧស្សា ខោងខ្លំ ជានាន់ អន្តិសេខ អង្គិសេ អត្តឲ្យញំ-នយោ ឧញ្សាស្តេ មុំ មានខ្លំ ជានាន់ អង្គិសេ អត្តព្យាញំ-នយោ ឧញ្សាស្តេ មានខ្លំ ជានាន់ អង្គិសេខ អំគ្គិសេ អង្គិស្សិតនេះ រង្គព្យាន្ទំ ។

អកយូវរកាណវារំ និដ្ឋិតំ ។

រំហាំត្វា យេជ កម្មហាត្ត តេជ ចារិត ចក្តាម អនុបុព្យេជ ចារិត ចារិត ចារិត ចក្តាម អនុបុព្យេជ ចារិត ចារិត ចារិត ចារិត ចារិត ចារិត ចារិត បុព្យេជ ចារិត ច

មហា? ខ្លុក: រាហុលសាមណេរប្បព្រដ្ឋា

ដោយអង្គីទាំងឲ្យ យេ៦ នេះឯង គប្បី នៅដោយមិនបាបនិស្ស័យ គឺកិត្ត ស្គាល់
អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់អាបត្តិ សាល ១ ស្គាល់អាបត្តិធ្ងន់ ១
ទាំងបាត់មោត្តទាំងឲ្យ យពីរ កិត្ត នោះក៏ចេះចាំយ៉ាងពិស្តារ បានចែក
ដោយល្អ ឲ្យប្រព័ត្ត ទៅដោយប្រពៃ កាត់សេចក្តី ដោយ ត្រឹមត្រៃវ តាមសុត្ត
តាមលំដាប់ព្យញ្ជូន ១ ជាកិត្តមានវៃស្សា ប៉ា ឬ ប្រើនជាង ប៉ា ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យ យ កិត្ត ដែល បែកបដោយអង្គី ទាំង ៦ នេះឯង ខើបគួរ
នៅដោយមិនមាននិស្ស័យបាន ។

ចប់ អរប្បូរិវភាណវ៉ារៈ ។

(១១៨) គ្រានោះឯឪ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ទុំគង់ក្នុងក្រុងពជ្រឹះ តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យា ស្រ័យ ហើយ ខ្ទុំនំយានសុំ ដៅទៅកាន់ចារិក ឯក្រុងកចិលវត្ត គ្រាច់ទៅតាមលំដាច់ ។ ហើយ ខ្ទុំនំបានយាន ទៅដល់ក្រុងកចិលវត្តនោះឯង ។ តាមដំណាលក្នុងនិទាននោះថា ព្រះ ដ៏មានចុណ្យ ខ្ទុំគង់ក្នុងនិគ្រោធារាម ក្បែរ ក្រុងកចិលវត្តក្នុងដែនសត្ត: ។ លំដាច់នោះ ព្រះដ៏មានចុណ្យ ព្រះអង្គ ខ្ទុំងស្បង់ ខ្ទុំធំបាត្រចីវរហើយ យាងចូលទៅកាន់ដំណាក់ព្រះបាទសុខ្ទេខនសក្បាជក្នុងវេល ត្រឹក ហុះ

វិនយបឹងពេ មហាវគ្គោ

ដំស់ធំ ។ ៩៩ ទោ រាហ្សមាគា នៅ រាហ្ស កុមារ៎ (⊕) ស្នេចក្រេច ស្រុស គេ ភេសុស ចិតា កក្សុ ^(៤) အယေ<u>ជ</u>ូំ យាខាហ៊ុន ំ ។ អ៩ទោ រាហ្មហេ កុមារោ យ៉េន ភភវ តេច្ចសម្ម័ ឧបសន្ថ័ទិត្វ ភក់ នោ បុកតា អដ្ឋាសិ យាភាស ជយាត្ន ។ អ៩សោ ឯសាហេ យ៉ាសាប ឯមនុខ្មុំ ខំផ្ទុំ តោ ខំផ្ទុំ តោ អនុពន្ធំ នាយផ្ទុំ មេ សមណៈ នេហ៍ ឧលេជំ ទេ សទណៈ ខេហ៍តំ ។ អ៩ទោ ភភាវ អា-យូស្តី សារជំន្ន មានទើញ ខេត្ត ឆ្នំ សារជំនិ ឯស់លុ តុមា**រខេ**ញ ដេល់តំ ។ គេ៩ាល់ ភ គេ្ត **រ**លុល់ គេមារំ ច្រាជេត្ស ៤ មុខសោ ឧឧប វាឧម៌ ក្ខេខ វាឧម៌ ចការណេ ជម្មុំ កម្លំ កត្តា ភិក្ខុ អមន្តេស៍ អនុជា-

សព្វត្ថា ភាហុលកុមារត្តិ ទិស្សតិ ។ ៤ គច្ឆ អស្សាតិ បទច្ឆេទោ យេកុយ្យេន បន គច្ចស្បូតិ
 ទិស្សតិ ។ ៣ សាមណេរំ បញ្ជាជេតុគ្គិចិ ជាហេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ចុលទៅដល់លើយ ខ្មែនន់លើ គាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ ។ គ្រានោះ ព្រះនាងខេរីជាមាតារាហុលជានពោលពាក្យនេះខឹងរាហុលកុមារថា ម្នាល ពហុល ព្រះសមណៈនេះជាបិតារបស់បាហើយ បាងឪ ចូរទៅសូម [ទេព្យមតិករបស់បត្យាជាចុះ ។ ល់ដាប់នោះ វាហុលកុមារក៏ចូល ទៅ រក[ពេះដ៏មាន[ពេះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ឈរចំពោះ[ពេះក[ក្ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្រាបទូលថា បត្តិត្រទ្រះសមណៈម្វប់ (បុណ្យ) របស់ព្រះអង្គសុ ១ ស្រលណាស់ ។ គ្រានោះ ព្រះជីមានព្រះភាគឲ្រន៍ ្រោកហកពុទ្ធាសន:ហើយយាងបេញទៅ ។ គ្រានោះ វាហុលកុមាវ ក៏តាមព្រះដ៏មានព្រះភាគប្រភិត្តអំពីខាងក្រោយ ១ ហើយក្រាបទូលថា បតិត្រព្រះសមណ: សុរុមព្រះអង្គ្លិទ្ធ ន់ប្រទាន្ធិទ្ធាមតិកដល់ខ្ញុំ សុម្ភិព្រះ អង្គ្លី (ទន់ ប្រទាន (ទព្យមត៌កដល់ខ្លំ ។ លំដាប់នោះ (ពេះដ៏មាន (ព្រះភាគ [ទន់ ហៅ ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុមកហើយត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្រ លើដូច្នោះ អ្នកច្ចុ**រ**ចំច្ចសពហុលកុមាវចុះ ។ ព្រះសារីបុត្រទូលស្បូរ បត្តិត្រាះអង្គ័ដ៏ចំរើន 🤰 ត្រះករុណាន៍ជ៍បំបួសពហុលកុមាវ ដោយវិធីដូចម្ដេច ។ េញ្រះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដឹ-មានបុត្តាស់រី (នៅ ធ្វើធម្មិតថា ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំងទ្បាយមក (នៅអនុញ្ញាត ថា មាលកិក្ខទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតសាមណេរបព្វជ្ជាដោយ

រៅញ ខន ភិក្ខាវេ ខញ្ជាជនញោ ខមទំ គេសមស្ប៊ ង្ហារបេត្វ តាសាយាធំវត្តាធំអញ្នាបេត្វា ឯក់សំ ឧត្តរសខ្លុំ ភាពបេត្វា ភិក្ខុខ ខាឧ វេទ្ធបេត្វា ឧក្កុ-ជំកាំ និស័ឌបេត្វា អញ្ជល់ បក្កឈាបេត្វា រៀវជេស៊ីតិ វត្តញោ ពុខ្ចុំ សរណ៍ កញ្ញាទិ ឧទ្ទុំ សរណ៍ កញ្ញាទិ សង្ឃឹ សរណ៍ កញ្ញាទី ឧុត៌យទ្បី ពុធ្វំ សរណ៍ កញ្ញាទី ឧុត៌-យម្បី ជម្មុំ សរណ៍ កញ្ញាទី ខុតិយម្បី សផ្សំ សរណ៍ កញ្ញាចំ គតិយម្បី ពុខ្ញុំ សរណ៍ កញ្ញាចំ គតិយម្បី ជម្ន សរណ៍ កញ្ចម៌ គត់យម្បី សជ្ឃំ សរណ៍ កញ្ចម៉ត់ អនុជានាទី ភិក្ខាវេ ឥមេហិ តំហិ សរណេតមនេហិ សាឧយោរជនិជ្ជីខ្លី ៤ ងនុសេ **មាណកាំ សារ្**ជ៍ខើ រាហុលំ គុមារំ ចត្វាដេសិ ។ អ៩ ទោ សុទ្ធោន យោ សក្តោ យេជ ភកវា គេជុបសគ្គមិ ជុបសគ្គមិត្តា

មហាខត្តក: រឿងត្រះបាទសុទ្ធោទនសក្សារាជ នំយាយអំពីបុគ្គលដែលមាតាបិតាមិនអនុញ្ញាត

ត្រែសរណគមន៍ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគប្បីបប្ដូសកុលបុត្រយ៉ាងនេះគឺ មុនដម្បងកិត្តិត្រៃវកោរសក់នឹងពុកមាត់ឲ្យហើយ ឲ្យស្វេកដណ្ដប់សំពត់ ភាសាយ: ទាំងទ្យាយ ឲ្យពាក់សំពត់ទត្តកាសង្គគ្រឿងស្មាទ្ទាង ឲ្យសំពះថា **ព** នៃភក្ខុទាំងទ្បាយ ឲ្យអង្គ័យច្រហោងផ្គង់អញ្ចូលីឡើងហើយ ត្រវៃប្រាប់ កុលបុត្រនោះថា អ្នកចូរពោលយ៉ាងនេះ គឺត្រវពោលថា 🤋 ត្រះករុណា សុមដល់នូវ ព្រះពុទ្ធ ជាទីវលិក ១ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីវលិក ខ្ញុំ ព្រះភ**ុ**ណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃដាទីវលឹក ខ្ញុំ ព្រះភ**ុ**ណា សូមដល់នូវ ព្រះពុទ្ធជាទីវល៌ក ជាគំរបពីវដង៍ផង៍ 🧃 ព្រះករុណា សូមដល់ខ្លះ ព្រះធម៌ ជាទីរល័ក ជាគំរប់ពីដែងផង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះសង្ឃដា ទីវលិក ជាគរបញ្ជីរជន៍ផង៍ ខ្ញុំព្រះកុរុណា សូមដល់ខ្លុះ ព្រះពុទ្ធជាទី វល់ក ជាគំរប់បីដងផង ខ្ញុំ ព្រះករុណា សូមដល់នូវ ព្រះធម៌ជាទីវល់ក ជា **ដង់ផង៍** មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតសាមណេរបព្ទជាដោយ តែសរណតមន៍នេះ ។ ព្រះសាវីបុត្រដ៏មានអាយុក៏បំបួសវាហុលកុមារ ក្នុង១៣:នោះឯន^(៦) ។ លំដាប់នោះឯង ព្រះបាទសុទ្ធោទនសក្សរាជ **ខ្**ង**័យងេច,លេខា**គាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ លុះចូល ទៅដល់ ហើយក្រាប

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា ទ្រឹះមហាមោគ្គល្អានត្ថេរកោរសក់នឹងឲ្យសំពត់កាសាយៈដល់រាហុលកុមារ ទ្រឹះសារីបុត្តដាបព្វដ្ឋាញរ្យូ ។ ទ្រឹះមហាកស្សបត្ថេរជាឱវាទាញរា្ឋ ។

វិនយប៌ជំពេ មហវង្គោ

កាល់ខ្ញុំ អកិវាធេត្ត សិកាមខ្ញុំ ជំសិច្ចា ទោ ក់ព្រះ្ជាននោះ កក្កោ កក់ខ្ញុំ រៀតនេះវាច រៀ-តារា ាំ ភ ្លេ ភ ភ ្លែ វ ហំ ហ ភ គី ភ ។ អ ភិក្សា ខ្លាវរា ទោ កោតម តថាកតាតិ ។ យញ្ចូ កន្តេ កច្បេតិ យញ្ អល់ជួល្ខំ ១ តំ ។ ខេហ៌ កោតមាត៌ ១ ភក់តំ មេ ភ ្តេ បញ្ជាំ នេ អ ជប្បកាំ នុក្ខាំ អ ហោស តថា ឧធ្វេ អធិមត្ត កហុលេ បុត្តបេមំ កគ្គេ ធាំ ធិត្តតំ ជា នេត្យ ខម្មំ ជំនួត ខម្មំ នេត្យ ម៉ស់ ជំនួត មំសំ នេត្តា ស្តាំ ជំជុំតំ ស្តាំ នេត្តា អដ្ឋី ជំជុំតំ អដ្ឋី នេត្យ អដ្ឋិមិញ្ជុំ អាហច្ចុ តិដ្ឋតិ សាជុ កន្ដេ

វិសយចិជិក មហាវិត្ត

ថ្វាយបង្គំ ព្រះជំមាន ព្រះភាគរហ័យ គង់ក្នុងទីជំសមគួវ លុះគង់ក្នុងទីជំសម. គួរហើយ ព្រះបាទសុទ្ធោទនសក្សាក្នុ ក៏ទ្រង់មានព្រះក្នុងស្វាយផែនេះ នឹង ត្រះដ៏មាន ត្រះភាគថា δ បត្តិ ត្រិត្រអង្គ ដ៏ចំពីន δ ត្រិះកុរុណា សូមពsម្យ៉ាងអំពីព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ទង់ ត្រាស់ថា បពិត្រិព្រះ គោតម $^{(a)}$ ទែះគ្នេមាគតទាំងឡាយមានពauកន្ទងហើយ។ ទ្រះពុទេសុទ្ធោទន-សក្សរាជ ក្រាបទូលថា បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពរណាដែលគ្នុរ ពរណាដែលមិនមានទោស (១៉ូសូមពរនោះ) ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ[ឲ្ធន៍ ត្រាស់ថា បពិត្រិព្រះគោគម សូមព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលចំពោះពរ ទោះ ។ ព្រះចាទសុទ្ធោទនសក្សរាជក្រាបទូលថា បតិត្រៃព្រះអង្គដឹ ចំរើន កាលដែល ព្រះអង្គមក ទ្រង់ព្រះផ្ទុស ហើយ ១ ព្រះករុណា កើតទុក្ខុមិន មែនតិចទេ កាលដែលនន្ទន៍ងរាហុលមកប្លុសកំ១ (៣៖ករុណាកើតខុក្ខទាំង ណាស់ដូច្នោះដែរ មពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន សេចក្តីស្រុក្រាញ់កហុល-ភុមារដូចជាកូនលើសពន់ (មាណ (ហាក់ដូចជា) កាត់នូវសម្បូរស្បែក ក្រៅ លុះកាត់សម្បូរស្បែកក្រៅហើយ ភិកាត់ខ្លូវស្បែកក្នុង លុះកាត់ស្បែក ត្ស ហើយ ក៏កាត់ខ្លួវសាច់ លុះកាត់សាច់ហើយ ក៏កាត់ខ្លួវសវសៃ លុះកាត់ សរសៃហើយ ក៏កាត់នូវឆ្អឹង លុះកាត់ធ្វឹងហើយ ក៏ចុចហេតុដល់ នូវកង្គឹង

ទ្រង់ហៅព្រះពុទ្ធបិតាតាមតាមគោត្រិ គឺតាមគ្រិក្ខូលរបស់ត្រិះអង្គដែលហៅជា តោះ តម្មគោត្រិ។

មហាខន្ធកេ សុខ្វោទសក្កវត្ថុ មាតាបិត្តហិ អននុញ្ញាតកថា

អយ្យា អនុឧញ្ញាត់ មាតាខិត្តហិ បុត្តំ ឧ បញ្ជាដេយ្យត្តិ ។ ត្រក្ស សុខ្លោន សញ្ញាំ ខេច្ចិយា គេថាយ សន្តស្បេស សមានបេស សមុត្តេជេស សម្បីហសេ-អ្នក ក្រសា មាន្ត្រៃខេល្ច មាន្ត្រា មាន្ត្រិលា ក្សាយ សន្ទុស្ស៊ីតោ សមានចំតោ សមុត្តេជិតោ សម្បីហស់ តោ ឧដ្ឋាយាសជា ភកវឌ្គំ អភិវាធេត្វា ပင်္ကော်ကွာ ဆည်း ရေးရသော အမှာ အမှာ အမှာ စင်္ကော် ច្ឆា ខេ រាងស្មី ឧស្សាហ ខត្ថិ យនុ យនិ មួយ អមន្តេស៍ ឧ ភិក្ខាវេ អននុញាតោ មាតាចិត្តហិ ត់ខ្លែ ត្តជំនុខ លោ ត្រិច្ចេក្ស មាននឹ នឹង-៩ស្បាត់ ។ អ៩ទោ ភកវ កច្ចិលវត្ថុស្នឹ យថាក់ផ្តុំ រូសរុទ្ធា យេន មារុឌ្ឌី នេខ សរុឌ្ធ ឧយ័យត អមាជិន

មហាខន្ធកៈ រឿង ទ្រឹះបាទសុទ្ធោទនសក្សរាជ និយាយអំពីបុគ្គលដែលមានាបិតាមិនអនុញ្ញាត បតិត្រិត្រះអង្គដ៏ចំរើន រ៉ូសូមអង្គរថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ តុំបំបួសកូនដែលមាតាបិតាមិន**ជា្**នអនុញាត ឡើយ ។ លំដាប់ នោះ ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ (៖ ជ័ពន្យល់ ព្រះបាទសុទ្ធោទនសក្សរាជឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យសមាទាននូវកុសលធម៌ដោយប្រពៃ ឲ្យគ្រៀវក្លាឡេងដោយល្អ នំង ឲ្យមានព្រះហថុទ័យរីករាយដោយធម្មកថា ។ ឯព្រះបាទសុទ្ធោទនសត្យ រាជ លុះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ**ទ្រង់ព**ន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យសមា**ទាន** នូវកុសលធម៌ដោយប្រពៃ ឲ្យក្អៀវក្សាឡើងដោយល្អ នឹងឲ្យរីករាយ ដោយធម្មក់ថា ហើយ ក៏ក្រោតអំពីអាសន:ថ្វាយបង្គុំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទុក្សិណ (យាងវិលខាងស្ដាំ) ហើយ ស្ដេចចៀសចេញទៅ ។ ត្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ**្**ង់ធ្វើធម្មឹកថា ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ទ្រង់បញ្ជាក់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឋ្សាដែលមាតានឹងបិតាមិនជានអនុញាត ភិក្ខុមិនគប្បីបំបូស ឡើយ បើភិត្តណាប់បួស ត្រវិអាបត្តិឲុក្ខដ ។ លំដាប់ពីនោះមក ព្រះដ៏មាន បុណ្យ(ទង់គង់ក្នុង(ក្នុងកបិលវត្ តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យា(ស័យ ហើយ ខ្ទង់យាងសំដៅទៅកាន់១រិក៦ក្រុងសាវត្តី ខ្ទង់ត្រាច់ទៅ

វិសយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ទាក់តំ ខមោយ យេជ សាវត្តិ តឧវសា ។ ត្រូ សុជ ភកក សាវត្តិយំ វិទាក្តិ ជេតវេធ អនា៩ខិណ្ឌិតស្ប អារាមេ ។

(೧೧៧) នេះ ទេ ១៩ សមយេន អយស្មតា
សារីពុត្តស្ប នុខដ្ឋាត់កាលំ អាយស្មតា សារីពុត្តស្ប
សត្តិកោ នាក់ ទេខេសសំ ៩ខំ នាក់ ខេព ១ត្វានេត្ត
នំ ។ អ៩ទោ អាយស្មតា សារីពុត្តស្ប រ៉ាននយោសំ
អត់តា ១ ព្យាត្តំ ន រ៉ាកោន ខ្វេ សាមលោវ នុខដ្ឋាចេត្តព្យាតំ ន រ៉ាកោន ខ្វេ សាមលោវ នុខដ្ឋាចេត្តព្យាតំ អយញ្ជ មាស្លាស់ អាយស្បាត អាយលេវ កាន់ ខុ ទោ
មហ ១ដំបដ្ឋិតពុត្តិ ។ អត់តោ រ៉ានមគំ អាពេខសំ ។
អនុជានាមិ កំក្បាប់ ព្យាត្តេន កំក្បាន ១ដ៏ពលេន រ៉ាកោន
ខ្វេសាមលោវ នុខដ្ឋាបេតុំ យាវតាកា វ៉ា ១ន នុស្បូបាតំ
និវនិតុំ អនុសាសំតុំ តាវតាកា នុខដ្ឋាបេតុត្តិ ។

(១៤០) អ៩ទោ សាមយោកនំ ឯតឧយោសិ កាត់ ឧុ ទោ អម្ចាក់ សិក្ខាបធានិ កាត្ត ច អម្ពេហ៍ សិក្ខិតព្វុខ្លិ ។ កក់វាតា ឯតមត្តំ អារោចសុំ ។

ខេ ឱ សិក្ខាប**ទំ បញ្ជាត់** ។

វិនយប់ជក មហាវត្ត

(๑๑๙) សម័យនោះឯឪ ត្រកូលឧបដ្ឋាករបស់ព្រះសារីបុត្រដ៏មាន

អាយុបញ្ជូនទារកទៅក្នុងសំណាក់ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុហើយនិយាយ

ថា សូមព្រះថេរៈបច្ចូសទារកនេះឲ្យទាន ។ គ្រានោះ ព្រះសារីបុត្រ
ដ៏មានអាយុត្រិះរិះគិតយាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ (ទន់បញ្ជាត្តថា កិត្ត
មួយរូបមិនត្រៃស្រាមរណរពីរបូបបម្រើន្ទន ឥឡូវកហុលសាមរណរនេះ

ជាសាមណេររបស់អញ តើអញ្ជូនឹងត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ្នឹ ។ ព្រះសារីបុត្រក៏ក្រាបទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាត់ ។ ព្រះអង្គ (ទន់
អនុញ្ញាតថា មាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តមួយរូបដែល
ធ្វាសប្រតិពល ឲ្យសាមរណរពីរបូបប្រើដុំពុន ម្យ៉ាងវិញទៀត បើកិត្ត
នោះអាចទន្ទានប្រៀនប្រដៅសាមរណរប៉ុន្មានរូបបាន ឲ្យសាមរណរមាន
ទាំងប៉ុណ្ណោះបម្រើក៏បានដែរ ។

(១២០) គ្រាតពីនោះមក សាមណេរទាំងទ្បាយបាន(តិះរិះសេចក្ដី នេះនឹងគ្នាថា សិក្ខាបទបេសយើងទាំងទ្បាយមានប៉ុន្មានហ្នឹ ម្យ៉ាងទៀត យើងទាំងឡាយគួរសិក្សាក្នុងវិន័យដូចម្ដេចខ្វះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយការបទ្ស មហាខន្លះក សាមណេវាន់ ទស សិក្ខាបទានិ

ಕ್ಕಾರಿಯ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಕ್ಷಾರ್ ಚಿತ್ರಾಕ್. នាន់ តេឡ ខ សាមណេប្រាំ សិច្ចាំតុំ ខាណាតិខាតា ណ្តេញ អន្ទនានា ណុតហ្គា មេស្រីជំពោ ណុតហ្គា ត់មារមួយ មេខហ្វូ **មាំ**ប្រោយគម៉ឺជិនៃមុខ ជ៉ា ខា មេគហ្វ វិកាលកាជ១ វេមេឈឺ ឧទ្គ័នវាធិតវិសុគឧស្ទោ ឋាមណី មាហភព្ទិលេខឧនាយោមណ្ឌានិក្នុសឧដ្ឋាធា ಭಾನಲ್ಲು ನಿರ್ವಾಣಕಾಟು ಕಾಣಾ ಕಾಣ್ಣು ಕುಜ್ಮಾಣು ಕು ವಿಶ್ವವಿ ಮೀರ್ ಮಾಡು ಪ್ರಾಥ್ಯ ಕ್ಷಮ್ ಕ್ಷಾಗಿ ಕೂಡು ಉಟ್ಟು ಪ್ರಾಥ್ಯ ಕ್ಷಾಗಿ ಕ್ಷಣಿ ಕ್ಷಾಗಿ ឥមានិ ឧស សិក្តាបធានិ ឥមេសុ ២ សាមលោប្រាំ ស់គ្នាត្ថិ ។

េសថក្តនុះថាពោះ ព្រះដ៏មានថុណ្យ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុ **ភ**ំងទុក្យ តថាគតអនុញាតនូវសិក្ខាបទទាំងទ្យាយ ១០ ដល់សាម:ណរ ម្យ៉ាងទៀត អនុញាត់ឲ្យសាមណេវទាំងឡាយសិក្សាកុង សិក្ខាបទទាំងឡាយ១០ នោះគឺ ចេតនាជាហេតុវៀវចាកករិយៈធ្វើសត្វមាន ជីវិតឲ្យជាក់ចុះកន្ងង៍ ១ ចេតនាជាហេតុវៀវចាកកិរិយាកាន់យកន្ងវវត្តដែល គេមិនបានឲ្យ១ ចេតនាជាហេតុរៀវចាកករិយា ប្រព័ត្តនូវជម៌មិនប្រសើរ១ ចេតនាជាហេតុវៀវចាកកវិយាពោលន្ទវពាក្យកុហក 🥱 យេតនាជា ហេតុ រៀវចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ [្រោះផឹកន្លូវទឹកស្រវែ គឺសុក នឹងមេរយ៍ ១ ចេតនាដាហេតុវៀរចាកកិរិយាបរិភោគន្លូវកោជនាហារក្នុង កាលខុស ១ ចេតនាជាហេតុវៀរចាកករិយារានឹង[ច្រៀងនឹង[ចគនឹងមេល នូវល្បែងដែលជាសត្រវដល់កុសលធម៌ ១ ចេតនាជាលេតុរៀវចាកក់វិយា (៖ (៖ ន៍ន៍ង៍ (បដាបនិងតាក់តែង៍ ស្អិតស្អាង៍រាង៍កាយ ដោយផ្កាក់ (មង៍នឹង៍ គ្រឿងក្រអុបនឹងគ្រឿងលាបផ្សេង១១ បេតនាជាហេតុរៀវចាក់ខ្មែរនា-សនៈដ៏ខ្ពស់ហ្លួស ថ្ងៃមាណនឹងទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ 🤊 ចេតនាដាហេតុ វៀរហាត់ករិយាទទួលកាន់យកនូវមាសនឹង ជ្រាក់ ១ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ត្រថាគតអនុញាត្នវសិក្ខាបទទាំង ១០ នេះដល់សាមណេរទាំងឡាយ ម្យាងទៀត អនុញ្ញាតឲ្យពួកសាមណេរសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ១០

វិនយចិនិកេ មហាវគ្គោ

[០២០] នេះន ទោ បន សមយេន សាមណេវា ភិក្សុ មការា មប្បតិស្សា មសភាក**់ត្**កា⁽⁰⁾ វិហ-រត្តិ ។ ភិក្ខា នុស្សាយត្តិ តិយត្តិ ភិក្ខា ភិក្ខា ವಾಕ សាចលោរ ភិក្ខុសុ អការវា អប្បតិ៍សុក្ អស-ភាក់វត្តិកា បៃរសៃ្បន្តិត ។ ភក់វតោ ឯតមត្តុំ អារោ-ខេះកុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ បញ្ហស្តេ័ល សមញ្ញក-តស្ប សាមណេស្ប ខណ្ឌកាញ់ កាត់ កិត្ត្ជ អលា-កាយ បរិសក្តាត់ ភិក្ខុ អែជត្លាយ បរិសក្តាត់ ភិក្ខុជំ អេលាវសាយ បរិសេញ្តិ ភិក្តុ អក្តោសតិ បរិភាសតិ ក់ក្លា ក់ក្លាល កេខេត់ អនុជាលាម៉ា ក់ក្លាប់ ឥមេហ៍ បញ្ចេញ សមញ្ញាក់តុស្បា សម្បាលរស្បានណ្ឌ-កាញ់ កាតុភ្នំ ។ អ៩ខោ ភិក្ខុជំ ឯតឧយោសំ កាំ ឧ ទោ ឧណ្ឌកច្មុំ កាតព្រឹ ។ ភក់គោ ឯកមគ្

o ធ. អសភាគវត្តិនោ ។

វិនយបិជិក មហាវិច្ច

(១៤១) សម័យនោះឯង សាមណេវទាំងទ្យាយមិនគោវព មិន កោត ក្រែង៍ មាន**ការ**ចិញ្ចឹមជីវិតមិន ស្មើភាគគាកងកិត្តទាំងឡាយ ។ ភិត្ត **ទាំងទ្យាយក៏ពោលទោស** តិ៖ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសាមណេរ **មនសមបើមិនគោរពមិនកោត**ែក្រង៍ មានការចិញ្ចឹមជីវិតមិនស្មើភាគគ្នាក្នុង ភិត្តទាំងឡាយ (ដូច្នេះ) សោះ ។ ភិត្តទាំងឡាយ (ភាបចូលសេចក្នុន្ទះ • ចំពោះ ព្រះដីមានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡា យ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តធ្វើខណ្ឌកម្មដល់សាមណេវដែលប្រកបដោយអង្គ ទាំងឡាយ ៤ គឺសាមណេវព្យាយាមដើម្បីនឹងឲ្យសាបសូន្យលាករបស់ ភិភ្នុំទាំងឡាយ ១ សាមណេរព្យាយាមដើម្បីនឹងមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយថាន នូវលំនៅ ១ សាមណេរដេរគ មាមនូវភិក្ខុ ទាំងឡាយ ១ សាមណេរញ៉ាំង ភិត្តទាំងឡាយឲ្យបែកចាកកិត្តទាំងឡាយ ១ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិត្តធ្វើខណ្ឌកម្ម ដល់សាមណេរដែល បកបដោយអង្គទាំង ទ្យាយ៥នេះ ។ លំដាប់តពីនោះមក ភិក្ខុទាំងឡាយបាន ត្រិះរិះនូវសេចក្ដី នេះថា យើងទាំងទ្បាយគប្បីធ្វើទណ្ឌកម្មដូចម្ដេចហ្នំ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ

អដ្ឋិកថា សំដោយកឧបទ្រិព គឺបៀតបៀន ឲ្យមានភ័យអន្តរាយ ឲ្យចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ។

មហាខន្ធក សាមណេវាន់ ខណ្ឌកុម្មវិត្ត

មាលខេញ់ ៤ មថម្សាស្ន្ ម៉ូណី មារបា មេ ំព្រះ នេស ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ សព្វំ សម្បារាចំ អាជ្រល់ ភាពឆ្គុំ ។ សាមលោវ អាវាចំ ប់វិស័តុំ អលភទានា បត្តមន្ទិចិ វិត្តមន្ទិចិ គិត្តិយេសុចិ សង្គមន្តិ ។ ភក់ពេល ឯតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ ន ង្ហា សម្បារសេ សង្ហា ភានព្វោ យោ ಆಂದಾಗಿ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಳಳುಗೆ ಆಕೆಭಾರಾಕ್ಕಳಿಯಲ್ಲಿ វា ស្រែទំ យត្ត វា បដ់ត្រូបត់ ឥត្ត អាវាណំ កាតុឆ្គុំ ។ ರ್ಜ ರಾ ರಜ ಕುರುರಾಜ ಕ್ರಜ್ಞೆ ಕುರಾಯಾಭ ಕೃತ-မွှောင်္ဂ អាសារ អាងលាំ កាហេត្តិ ។ មនុស្ស យាកុ-ទានម្បី សផ្សុកត្តំបំ ទេពេត្ត សាមឈោ៤ ឃុំ វនេត្តិ ស្ត អធ្ថេ យាកុំ ២៩ ស្ត អធ្ថេ កុំ កុំ ភូ ភូ ភេ ភេ ကေးကောက သါင်္ဂ အင္တို့ အားလုံးက လက္ကာ $^{(9)}$ အိုးကွားပြား

[េ]លភាមាតិ ពត្ថថិ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។

ក្រាបទ្ធលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធង៍ត្រាស់ថា មាលក្តិតាំងីឡាយ តថាគតអនុញាត្រីត្រក់ ធ្វើអាវរណកម្ម គឺកិរិយា ហាម ជាម (ថា អកកុចលមកក្នុង នេះ) ។ កុសម័យ នោះឯង ពួកកក្ត ធ្វើនូវអាវរណតម្ម គឺតិវិយាហាម ប្រមដល់សាមណេរទាំងឡា យអស់ទាំង អារាមរបស់សង្ឃទាំងមុល ។ សាមណេវទាំងឡាយ កាលបើចូលទៅកាន់ អារាមមិនឲ្យនក់ចៀសចេញទៅទុះ សឹកចេញទៅទុះ ទៅចូលក្នុងពួកតិវិយ រូះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្យា យ(កាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះ អត្ត តាស់ថា ម្នាល់កិក្ខុទាំងឡាយ អាពមបេស់សង្ឃទាំងមូលកិក្ខុមិនគប្បី ធ្វើនូវអាវរណតម្មគឺកំរិយាហាម ជ្រុមឡើយ ភិក្ខុណាធ្វើ ត្រវអាបត្តិិិិត្តិ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ សាមណេរធ្លាប់នៅក្នុងទីណា ឬធ្លាប់ចូលទៅក្នុងទី តថាគតអនុញាតឲ្យកកធ្វេនវេអាវេណកម្មក៏ដំណេហាម ជាមតែក្នុង ។ ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយធ្វើនូវអាវរណកម្មគឺកំរិយា ហាម \int បាមចំពោះអាហារដែលបរិភោគតាមគ្នាមោត់ ដល់សាមណេរទាំង ទ្យាយ ។ មនុស្សទាំងឡាយកាលធ្វើទឹកបបរខ្វះ សង្ឃកត្តខ្វះ ក៏និយាយ ကောက္យoxdownရ်းခေးခ်ိန်လာမoxdownကော်ခ်ိန္ပေလာက် ပတ်ခြားလာကပ်ိပ်းနိုင္ခဲ့လောက ទាំងទ្យាយឲ្យមកធានបបរចុះ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លោកទាំងឡាយ ចុះមកនានចង្កាន់ចុះ ។ សាមណេវទាំងឡាយក៏និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

អយាជុញ្ញ អស្លាញ សាមយោបន្ទ អាវាណ ការ៉ូស្នាញ អញ្ជាញ អាវាណ ការ អាវាណ

វិនយបិដក មហាវគ្គ

ម្នាលអាវុសោ យើងទាំងឡាយនាន់មិនបានទេ (ក្រោះ) កិត្តទាំងឡាយ
លោកធ្វើអាវេណកម្មហើយ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយមិនសមបើធ្វើអាវរណកម្ម
ហាម ប្រាមចំពោះអាហាវដែលបរិភោគតាមមុខទូរដល់សាមណេរ(ដូច្នេះ)
សោះ ។ កិត្តទាំងឡាយ កាបទូលរឿងនុំះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។
 ព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន ត្រូវធ្វើអាវរណកម្ម
ហាម ប្រាមចំពោះអាហាវដែលបរិភោគតាមមុខទូវទៀប កិត្តណាធ្វើ
 ហាម ប្រាមចំពោះអាហាវដែលបរិភោគតាមមុខទូវទៀប កិត្តណាធ្វើ
 ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

ចច់ រឿងទណ្ឌកម្ម ។

(១៤៤) ក៏សម័យនោះឯន៍ ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តុមិនបាន ប្រប់កិត្ត ទំន័ម្បាយ
ជាឧបជ្ឈាយ៍ ក៏ធ្វើអាវរណកម្មដល់សាមណេរទំន័ម្បាយ ។ ឧបជ្ឈាយ៍
ទាំង់ ឡាយស្វែងរកដោយគិតថា ពួកសាមណេររបស់យើងទាំង់ ឡាយ
ម្ដេចក៏មិនឃើញដូច្នេះ ។ កិត្តុទាំង់ ឡាយនិយាយ ប្រាប់យ៉ាង់នេះថា ម្នាល
អាវុសោ ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តធ្វើអាវរណកម្មហើយ ។ ឧបជ្ឈាយ៍ទាំង់ ឡាយក៏
ហោលទោស គិ៖ ដៀល បន្ដុះបង្គាប់ថា ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តមិនសមបើមិន ប្រាប់
យើងហើយធ្វើអាវរណកម្មដល់ពួកសាមណេរបស់យើង(ដូច្នេះ) សោះ ។

មហាទន្ធកេ សាមណេរានំ ទស នាសនង្គានំ

អសាព្យ អាយលំ កាន់ខ្ញុំ យោ បាយ អាចទ្តិ៍ ខុក្តិ-ដស្សាទិំ ។

ត្ថាញ ខ្លុំ ខ្លេខខ្លុំ នេះ ខ្លុំ នាព មានហោរ នូវរិត្ នេះ ខ្លុំ នេះ ខ្លុំ និក្សេត ន អូទ្តិ នទ្ធិប្រាញ នេះ និង អូទ្ធិ ខ្លុំ នេះ ស្រាន អាយុស្ពៃ ព្រៃក្រ នេះ សេ នេះ មានកោយ មាយមាន

មហាទន្ធកៈ តាស់នង្គ ១០ របស់ពួកសាមណេរ

ភិត្តទាំងទ្បាយ កាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ពែះដ៏មានបុណ្យ ។ ពែះអង្គ (ខ្មែរ តាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ (បើ) អ្នកទាំងទ្បាយមិនទាន់ (ជាប់ពួក ឧបជ្ឈាយ៍ (ឲ្យដឹងដាមុនទេ) មិន ត្រូវធ្វើអាវរណតម្មឡើយ ។ ភិត្តុណា ធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(១៤៣) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្តប្រលោមយកពួកសាមណោរបេសពួកកិត្តជាថេរៈ ព្រះថេរៈ ទាំន់ ព្យាយក៏ចានសេចក្តីលំចាក់ដោយ
កាន់យកឈើស្ទន់នឹងទឹកលុមមុខ ដោយ១៩ឯង ។ កិត្តទាំង់ ព្យាយក្រាប
ស្លេសេចក្តីទុំះចំពោះព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គខ្ពង់បញ្ជាត្តថា ម្នាល
កិត្តទាំង់ ព្យាយ កិត្តមិនគហ្វីប៊ីលោមយកបរិសឲ្យបេសកិត្តដទៃ ឡើយ ។
កិត្តណាប្រលោមយក ត្រាអាបត្តិទុក្ដ(១) ។

(១២៤) សម័យនោះឯជ សាមណេវឈ្មោះកណ្ដក: (ជាសិស្ស)

បេសព្រះឧបនន្ទសក្សដ៏មានអាយុ ប្រទុស្ត (សេពមេថុនធម្ម) នឹងកិក្ខុនី

ឈ្មោះកណ្ដកី ។ កិត្តទាំងទ្បាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា

១ អដ្ឋកថា ថា ភិក្ខុចំចែកសាមណេរឬឧបសម្បន្នដែលដាចរិសទ្យរបស់ភិក្ខុដទៃ ដោយហោច ទៅ ទោះ បីដាចរិសទ្យរបស់ភិក្ខុទ្រុស្គសីលក់មិនគួរ ។ តែចើនិយាយប្រាច់ទោសថា អ្នកឯងនៅ អាស្រ័យនឹងភិក្ខុទ្រុស្គសីលដូចដាចុគ្គលង្ងតទឹក ហើយមកច្រឡាក់លាមកវិញ (កំសាមណេរឬ ឧបសម្បន្ននោះមកឯង ១) ដូច្នេះគួរ ។

វិនយបិដីពេ មហាវគ្គោ

អនាថា អែច សៃប្រតីតំ។ កក់ សេ ឯតមត្តំ អាពេ ខេសុំ។
អនុជានាមិ កិត្តា ខេសមា ខ្លែហិ សមញ្ញាក់ សាម លោំ

នា សេតុំ ចាណាត់ ទាត់ យោត អនិញ្ញានាយី យោត់
អេត្រហ្មពី យោត់ មុសាវានី យោត់ មជួទាយី យោត់
ពុទ្ធស្ប អេស្លាំ ភាសត់ ឧម្មស្ប អេស្លាំ ភាសត់ សង្ឃស្ប

អេស្លាំ ភាសត់ មិញ្ជាជ់ជ្ជាកោ យោត់ ភិក្ខុនីទូសកោ

យោត់ អនុជានាមិ ភិក្ខា ខេសព ខេសា
សមន្ទាក់ សមហខ្ពស់

សមន្ទាក់ សាម លោំ នា សេតុខ្ពំ។

(០៤៤) គេខ សោ ឧទ ភាគាំ អាយកានេទ្តី ខកាំ ឧសាល មួយ នៃសាស្ត្រ វា មួយ នេសល ឧសាល មួយ នៃសាស្ត្រ វា ស្រ្តាំ វា ទេសល ឧសាល មួយ នៃសាស្ត្រ វា មួយ មានបានេទ្ធី ខកាំ

វិនយចិជិក មហាវគ្គ

ទនសមបើសាមណេវមក[ប[ព័ត្តអនាចាវមានសភាពដូច្រេះសោះ ។ ភិក្ខុ က်နေ့ရှာwြက္သာမှုလ η ြန်နှံးစံကေးကြေးဆီမာန္တပု η ၂ ကြauနာ့်ဖြန် អនុញាតថា **ម្នាលភិក្ខុទាំ**ង៍ឡា**យ តថាគតអនុញាត**ឲ្យភិក្ខុញ៉ាំង៍សាមណេវ ដែល ប្រកបដោយអង្គីទាំងឡាយ ១០ ឲ្យវិនាស គឺសាមណេវធ្វើសត្វមាន ជីវិតឲ្យជាក់ចុះកន្ទង៍ (គឺសម្វាប់សត្វ) ១ សាមណេរកានយកវត្តដែលគេ មិនបានឲ្យ (ដោយកាយបុវាហ)១ សាមណេរ (ប(ពិត្តនូវធម៌មិនប្រសើរ (គឺសេពមេថុនធម្ម)១ សាមណេវពោលពាក្យកុហក១ សាមណេវផឹកទឹក လြဂ်ီရ (ခိုလုဂၢဒိရ်းဗဂၢိ ω) ၈ လာဗဂ ω ကေးကေလးခိုးငည်) ω (ကူးကုမ္ ၅ ကာမ ကောs ကောလ ဆိုး၊ ညို ကြေးဆမ် ၅ ကာမ ကောs ကောက်ဆီး၊ ညို လ ကြီး សង្ឃ ១ ហេម \mathbf{M} មេន ខ្ទុំ ខ្ទុំ ស ១ សាម \mathbf{M} ប្រទេសភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តញ៉ាំងសាម ណេវដែល (បកបដោយ អង្គទាំងឡាយ១០ នេះឲ្យវិនាស ។

(១៤៥) សម័យនោះឯង មានមនុស្សខ្ទើយម្នាក់បួសក្នុងសំណាក់ ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ មនុស្សខ្ទើយនោះចូលទៅវកពួកភិក្ខុជាកំឡោះ ។ ហើយ និយាយយាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយចូវមកប្រទូស្ត (សេព មេថុន) នឹង១៉្ពុះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏បណ្ដេញដោយពាក្យថា នែអ្នកខ្ទើយ

មហា១ន្តកេ បណ្ឌូកោ

ត្រីប្រមុខ រួចទាំវិទ ខេត្ត ឧណៈ មេ ខែងខ្លួំ ៤ ကောင်္ကနည့် မရက္ခန္း၏ ရောက္ခိ ရောက္ခ် នលើ មានយោរ ៩ឧភៈខ្លុំខ្លុំ ព្យុ មុខខ្លុំ ពុទ ខុ \mathbf{H} លេទាំខេត្ត \mathbf{g} នៃ គេខ្លួន \mathbf{g} កានយោប អនកានេទ្ធិ ಕಳ್ಳಿ ದಯ್ಮಿಆ ಕೃತಕ್ಷ್ ದಯ್ಪ್ ಆ ಅಂದು ಕುತ್ತುಕ್ಕಿ ನ . ಈ ಕುರ್ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಕಾರ್ತ್ಯ ಕರ್ನಿಕ್ಕಾರ್ ಕರ್ನು ಕರ್ನು-ងហើរ ៩ឧមៈឡុំគ្នុង វារុ មេខៈ វាជ គុ មាជមោ ខ្លួសេខាត់ ។ សង្គិតឈ្លា អស្បាតឈ្លា ធូសេសុំ ។ នេះ ៩៥ប៉ែលខ្ញុំ ១៣ខ្ញុំ ខ្មែរ ខេទ្ច ឧហ៊ាយ មុខេ មាឧហា ស្សារ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ဒါများ၌ ၅ ရှင်းရေး ရေးမေးရေး ရေးမြောက်သည့် အသွေးမေးမြောင်း ខំក្នុយព្រះន្ត ខំក្មេញ ខំកុស្តាន់ ខេត្ត ខេត្ត ទីយឆ្លាន វិទា ខេត្តនៃ ។ អថ ទោ គេ ភិក្តុ ភក់ គោ

ឱ. អារ៉ុសោ ។

អ្នកឯងច្បុអន្តរធានទៅ នៃអ្នកខ្វើយ អ្នកឯងច្បូវិនាសទៅ យើងមិន ត្រាការ នឹងអ្នកឯងទេ ។ មនុស្សទ្ទើយនោះ លុះដល់ភិក្ខុទាំងទ្យាយបណ្ដេញចេញ ហើយ ក៏ចូលទៅវកពុកសាមណេវធំ១ ដែលមានសរីវៈជាត់១ ទៀតហើយ និយាយយ៉ាង៍នេះថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡា**យ ចូវលោកទាំង** ရှာဏဗ π ပြင့္ဖလွနိန်ခွံစုး γ ရက္ခလာဗ၊ကောက်ပၤကျေ ၅ ကောဏက η တာ နေ អ្នកខ្វេយ អ្នកឯង ចូរអន្តរធានទៅ នៃអ្នកខ្វេយ អ្នកឯង ចូរវិនាសទៅ យើងមិន ត្រវការនឹងអ្នកឯងទេ ។ មនុស្សទ្វេយនោះ លុះសាមណេរ ទាំងឡាយបណ្ដេញហើយ ក៏ចូលទៅកេញក្នុងង្វាលដំរីនឹងពួកគង្វាលសេះ ហើយនិយាយយ^{៉ា}ង៍នេះថា ម្នាលអ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អ្នកចូរមក ပြင့်လူဒီရ်ခွံတွဲ့ ၂ ตุกลลุ่าလน้าเร็นตุกลลุ่างเพาะก็ပြင့်လူ၊၏ គង្គាលដំរីនឹងគង្គាលសេះទាំងនោះក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្ដូះបង្គាប់ ឋា ពុក្ខសមណៈជាសក្សបុត្រទាំងនេះជាមនុស្សខ្លើយ បណ្តាសមណៈទាំង នេះ ប្រហែលជាសមណ:ណា ដែលមិនខ្វើយមុ១ជាប្រទូសពួកខ្វើយមិន លែងទ្បើយ បើដូច្នេះពុកសមណៈទាំងនេះសុទ្ធតែប្រពិត្តអ(ព្រហ្មចរិយធម៌ (មេថុនធម្ម) គ្រប់គ្នាទាំងអស់មិនទាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយកាលបើ **ជា**នពុញ្ចកគង្គាលដំរីនឹងពួកគង្គាលសេះពោលទោស តិះដៀល ឋង្គាប់ហើយ y ទើបពួកភិត្ត្តនោះក៏ ${\cal F}$ កាបទូលរឿងនេះចំពោះ ${\cal F}$ ពេះដ៏មាន

វិនយប់ដកេ មហាវិត្តោ

ព្យឧងខ្លំ ស ហេ ខេម្តំ រ ឧទី ខេម្មាទើរ ខ មេខ ខេម្មាទិ

(០៤៦) នេះ សេ ឧក ភាពកោះ អយាខារ ជំរបឃា-ត្តលបុត្តោ ទីណៈគោល ញោ សុទុមលេ ហោន ។ អ៩ទោៈ តស្បី ឧបយយៈ សព្វស្មី ខ្លួយ យោបាយ មា ឯតឧ ហោស់ អហ[ំ] ទោ សុទុមាលោ ន ថឌិពលោ អន-ចំកត់ វេ កោក អចិកផ្តុំ អចិកត់ វា កោក **ជាត់** កាត់្⁽⁰⁾ កោនខុ ទោ អហំ ឧទាយេន សុខំ ដី៤យៀន ខេ គាំល-មេយុត្ត្រិ ។ អ៩ ទោ តស្ប ជុរាណតា្តលពុត្តស្ប ⁵័ណ-កោលញូស្បី រាំងខយោស ៩ ទេ សេ សេ សេ សេក្ស-បុគ្គិយា សុខសីលា សុខសមាខារា សុភោជនានិ ភុញ្ចិត្តា ជិកាសេស សយៈ សេស សយៈ ខ្លុំ សេទ្ធសាល់ សាទ បត្តប៉ាំ ជជួយខេទ្ធ មេអាជអាំ វាលាខេទ្ធ មាមាយចូ វេទ្ធាច្ អញាខេត្ត អារាម កញ្ញា ភិក្ខុហា សន្ធឹ ស់សេយ្យត្តិ ។ អដុសោ មោ ដឯយាយស្ពេជ្យ ខ្មែលម្រាលឃើ សាទ ចន្តចំរាំ ចដិយាខេត្វា កោសមស្ស៊ី ឱ្យាធត្វា

១ ជាតិភាគុគ្គិ កត្ថថិ លេត្តកេ ទិស្សតិ ។ អដ្ឋកថាយមួស ជាតិ ភាគុគ្គិ វិឌ្ឍេតុគ្គិ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ចុណ្យ។ (ភះអង្គទ្រឹងបញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ្លើយជាអនុបសម្បន្ន សង្ឃមិនគហ្វីឱ្យឧបសម្ប័ទ ឡើយ (បើ) ជាឧបសម្ប៉ិទ ហើយ ត្រូវឲ្យ វិនាសចេញ ។

(១៤៦) សម័យនោះឯឪ មានកុលបុត្របាស់ម្នាក់ជាបុគ្គលគ្មានញាតិ សាលោហិត តែធ្លាប់ជាអ្នកមានសេចក្តីសុ១ដ៏ល្អិតល្អ ។ ឯកុលបត្រចាស់ នោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា អញឯងជាសុទ្ធមាលជាតិ តែមិនអាច នឹងបានកោគសម្បត្តិដែល១នមិនទានបានផង មិនអាចនឹងធ្វើកោគសម្បត្តិ ដែលខ្លួនបានហើយឲ្យរឹត្តតែចំរើនផង បើដូច្នេះអញនឹងគប្បិចិញ្ចឹមដ៏វិត ដោយ៖ ហុយ យ៉ាងណា អេះ ខេត្តបាន ស្រួល មិនបាចលំហុកផង លំដាប់តពីនោះមក កុលបុត្រចាស់ដែលគ្មានញាតិសាលេហិតនោះបាន រំពឹងសេចក្តីនេះតទៅទៀតថា ពុក្ខសមណៈ ជាសក្សបុ $\left(\widehat{\mathbf{s}} \right)$ ទាំងនេះ មានស៊ីលជាសុ១ មានសមាហរជាសុ១ បានធានឡូវភោជនដ៏ល្អ ដេកលើ ដំណេកទាំង ឡាយដែលហឋមិនមានឲ្យល់ បើដូច្នោះមានតែអញ ត្រវតាក់ តែងីហ្ស៊ីតិនឹង៏ប៊ីវៃ កោវសត់នឹង៏ពុកមាត់ ស្ងៀកដណ្ដប់នូវសំពតកា-សាយ: ទាំង ទ្បាយ ខ្លួនឯង ទៅកាន់អារាម ហើយ នៅអា ស្រ័យ ជាមួយ នឹងភិក្ខុ ទាំងទ្បាយចុះ ។ ទើបកុលបុត្រិចាស់គ្មានញាតិសា លេហិត នោះ ក៏តាត់ តែងហ្គេត្រនឹងចីវរ កោរសក់នឹងពុកមាត់ ស្ងៀកដណ្ដបន្ទវសំពត់កាសាយ:

មហាខន្ធកេ បើយ្យស់វាសកពិត្តិយព្យក្តន្តកោ

ភាសាយាធិ វត្តាធិ អញ្ជាឧត្វា អារាម៉ កញ្តា ភិក្ខុ អភិវា ខេត្ត ។ ភិក្តុ ឃាមាល់សុ ភាគាំស្សេស ភ្នំ អាវុ-សោត ។ គឺ ៦៩ អាវុសា គត់ស្រែ សមាន ។ យោ ឧខ ខេ មារុំមោ ៩ឧឌ្យាលេខ្ ង យួ វាឌុ មារុំ-សោ ជឧជ្ហាយោ ស្គេខ ។ ភ្នំ អេលការ៉ំ ជិស្ស រាឌ៩រេងខ្ញុំ ឥឌ្ឍុវសោ ឧទាល៌ ឥទំ េខព្ធិតំ អα្-ದುಮ್ಮ ಬೃತ್ತು ಇ ಇರುತ್ತು ಗಳು ದೆಬರುಟ್ಟರು ತುರ್ಯ-តោប ញោ អយស្នា ឧទល់ជា អនុយុញ្ជិយមាលា ស្លេចស្នំ អាពេចសំ ។ អាយស្នា ឧទាល់ ភិក្ខុ<u>ន</u>ំ ឯតមត្ត អាពេលសិ ។ ភិត្តា ភកវាតា ឯតមត្ត អាព<u>េ</u>-ខេសុំ ។ ដេយ្យសំវាស ភោ ភិក្ខាវ អនុបសម្បន្នោ ឧ បញ្ជន្នកោ ភិក្ខាវ អនុបសច្បន្នោ ឧ ឧបសម្បានេះ តេញ ជ្រសម្បាញ សម្រេង ញាត់ ។

ទាំងទ្បាយខ្លង់ ទៅកាន់អាពម ហើយ ថ្វាយបង្គ័ក់ក្ទាំងទ្បាយ ។ ក់ក្ ទាំងទ្បាយសួរយាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ លោកប្ចូសបានប៉ុន្មានវេស្សា ហើយ 🛪 កុលបុត្រនោះត្រឡប់ស្បូថា ម្នាលអាវុសោ ពាក្យដែលថា បុសពុនប៉ុន្មានវេស្យនុះតេដ្ឋចម្ដេច ។ កក្ដុតវិទ្យាយសូវតទៅទៀតថា ម្នាលអាវុសោ ចុះលោកណាដាខ្មជ្ឈាយវែបស់លោ**ក ។** កុលបុត្រនោះ ក់ត្រទ្យបស្ទរបកមកទៀតថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ពាក្យដែលហៅថាឧបជ្ឈយ៍ នុះគេដូចម្ដេច ។ កិត្តទាំងឡាយនិយាយពាក្យនេះនឹង ព្រះឧច្ចាលិដ៏មាន អាយុថា ម្នាលអាវុសោ ៖ ជាលិសូមនិមន្តលោកដម្រះសូរបព្វជិតនេះមើលៗ ឯកុលថ្ងៃ ចាស់ដែលគ្មានញាតិសាលោហិតនោះ កាលបើត្រវ់ព្រះ ឧទ្ធាលិដ៏មានអាយុជម្រះស្លាលេយក៏ទ្របន់វសេចក្ដីទុះតាមត្រង់ ។ ត្រះ ဇောက်မြီးမာနေကယ္မင်းကာလ ဂျီခ်န္ႏ် \bigcap ာက်နာ့က်နေ့ဂျာဟာ u အိန္ဓာန်ရောဟ ကြာဖeှလijရီနိုးစီးကား ကြးဆီမာန္တeတက္ခ f ကြးမန္တြင်နိုပ်ကျာရွာတဲ့ များလ ភិត្តទាំងទ្យាយ បុគ្គលដែលជាថេយ្យសំវាស (លួចសំវាស)ជាឧបសម្បន្ន មិនបាន េ សង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា ឡើយ (បើ) ជាឧបសម្បន្ន ហើយ គហ្វីឲ្យវិនាស ចេញ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បុគ្គល ដែលជាតិត្ថិយបក្នក: (ចូលពួកត់វិយ) ជាឧបសម្បន្នមិនបាន ទេ សង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា ឡើយ (បើ)ជាឧបសម្បន្នហើយ គប្បីឲ្យវិនាសចេញ y

វិនយបឹងកេ មហាវិគ្គោ

[೧೯೪] ಚಜ ರು ದಶ ಳಾಡಣಾಶ ಬಮ್ಹುಬು ಶು-តោ ភាគយោធិយា អដ្តិយត៌ មារាយត៌ ជិក្ខត់ ។ អ៩ ទោ តម្ប ស្នមរា ឯ៩ឧ ហោម គេខ ខ ទោ អហំ ឧទាយេធ ឧាកយោធិយា ខ បរិទ្យច្ចយ្យុំ ទិប្បញ្ចុ **ឧ**င်ကျီးမို့ စင္တ္လူမွာကြန္တဲ့ ၈ မရသေ ႀကံဳ វាឧខ ឈេម្នា ខុខេ សេ មាឧហា មាយ ខែជី-ចារិសេ សមចារិស (១្ហាស្សា សច្ទុវធិសេ ស៊ីប-វាឌ្ណា តាល្យាឈាដម្មា ស ខេ ទោ អហំ សម ណេសុ សតាស្ត្រិយេស ឧស្ដេញ ស្ងស់ សមលេច្ចា ព្រំត់ខេក្សា ខ្ពុំ ខាង ទៅខ្ញុំ ឧង្សា ខ្ញុំ នេង ខេស្ សោ ជាគោ មាណវគាវណ្ណេន កិត្ត ឧបសន្តមិត្វា **ម**ព្រឹញ្ញ ហេខិ ។ តំ ភិក្សា មញ្ជាដេសុំ ជបសម្បានសុំ ។ គេជ (ខា ថន សមយេធ សោ នាកោ អញ្ជត់ចេ ភិត្តាណ ស់ថ្ងឺ បច្ចុត្តិមេ វិហារេ បដ់វស់តំ ។ អ៩លោ ನಿ ಕ್ರಿಪ್ ಸ್ಥಿಯ ರಶ್ವಹಿಸುವ ಕ್ರಿಪ್ಪಿಯ ಕ್ರಿಪ್ಪಿಸಿ ಕ್ರಿಪ್ಟಿಸಿ ಕ್ರಿಪ್ಪಿಸಿ ಕ್ರಿಪ್ಟಿಸಿ ಕ್ರಿಸಿಸಿ ಕ್ರಿಸಿ ಕ್ರಿಸಿ ಕ್ಟ តាស់ ខន្ល័មតំ ។ អ៩ទោ សោ ជាកោ តស្ប ភិក្ខុ-នោធិត្តនៅស្បដ្ឋា ធិន្ទឹ ឱុត្តមិ ។ សព្វោ វិហាពេ

វិនយចិងិត ចូណវិត្ត

(១៤៧) សត្ថភាព ខាងសំណាស់ ខ្មែត មេនុខ្មែរ បាន ខ្មែរ ទៀត ហា ស ខ្មែត មេនុខ្មែ កំណើតរបស់នាគ ។ ឯនាគនោះកំរពីងគិតដូច្នេះថា ដោយទ**ុ**ជ្ជាយដុច ម្ដេចអេះ ទើបអញទឹងបានរួច ស្រឡះអំពីកំណើតនៃនាគផង តែឲ្យប បាននូវអត្តភាពជាមនុស្សយ["]ង៍ខាប់ផង ។ (គាតមក នាគនោះរំពឹងគត ដូច្នេះថា មានតែពុកសមណៈសក្យបុត្រទាំងនេះទើបលោកជាអ្នកប្រព័ត្ត ធម៌ ប្រព័ត្តស្មើ ប្រព័ត្តប្រសើរ និយាយពាក្យសោះត្រង់ មានសិល មានកហ្សាណធម៌ បើសិនដាអញជានបួសនឹងពួកសមណៈសក្យបុត្រ អញមុខជាន់ដ៍បានរួបស្រៃព្រះអំពីកំណើតនាគផង៍ មុខជាន់ដ៏តែឡប់បាន ន្ទវអត្តភាពជាមនុស្សយ៉ាង៍ នាប់ផង ដោយទំនង៍ យ៉ាង៍នេះឯង៍មិនលែង ឡើយ ។ លំដាប់នោះ នាគរនោះក៏ចូលទៅកេក់ក្ខទាំងឡាយដោយកេន្ ជាមាណព ហើយសូមបព្ជា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយកំឲ្យបព្ជា្ធា្ទបសម្បូក នាគនោះ ។ សម័យនោះឯង៍ នាគនោះនៅអាស្រ័យក្ងុងវិហារនាទី បំផុត (ដែន) ជាមួយនឹងកិត្តមួយរូប ។ ឯកិត្តនោះក្រោក ឲ្យើងក្នុងបច្ចុស-សម័យនៃកត្រី ទៅដើរចង្កឹមក្នុងទីវាល ។ កាលដែលភិក្ខុនោះចេញទៅ ហើយ នាគនោះក៏ដេកលក់សិទ្ធទៅ ។ វិហារ(កុដិ) ទាំងមូលក៏ពេញ

មហា១នូក្ខេ ខាងវត្ថុ

អេហ៊ុនា ឬឈ្មោ ។ ភភទានេស៊ី ភោកា និក្សា ហោឆ្និ ។ អ៩ ទោ សោ ភិត្ត វិហារំ បរិសិស្សាម៉ឺតិ ភាវដំ បណា-មេ ភ្លោ អឌុស សព្វវិហា អែហិនា ប្ណាំ វាតទោ នេហិ កោក ខំត្ល ខ្លួស្វាន ភីតោ ស្បែកមាក ។ ភិត្ត និតយុស្ស ខុ មួស ភូមិ ភូមិនេះមេនុំ យូសា ខ្មុំ មារុសោ រូសារិធយាទាន្ន ឯកកុ មារុសោទា រូសារេ ឯសុខា បុណ្ណោ វាតទេ នេហ៍ ភោកា និក្ខាត្តាត់ ។ អ៩ទោ សោ ជាកោ តេខ សន្ទេខ បដ៌ពុជ្ឈិត្វា សកោ អាសនេ ខំស៊ីខិ ។ ភិត្ត ឃាមាល់សុ តោស់ ត្វ អាវុសោធិ ។ អហ៍ ភ នេ ស:សេឌ្ ។ ឃុំសារី ឧប ខ្ញុំ ស់វេទា ព្យុវិជឧយកខ្លួ ឯ អ៩ទោ សោ នាគោ ភិក្ខុនំ ឯតមគ្គំ អារោចេសិ ។ ភិក្តុ កក់វតោ ឃិតមត្ថ អាពេចេសុំ ។ អ៩លោ កក់វា ឃិតស្មឹ ជំនាន ឯតស្មឺ បការណេ ភិត្តុស*ព្យំ* សឆ្នំទាតាបេត្វា តុំ ខាង រាឧខារេខ ឧដៃ ១៦ ខាម អ្វាធ្វឹឌសា ឋ្នក្សំ ឌត្សទេក ឧដី ខ្ញុំ ខាម សង្សំ ខាងខែវិទ្ធេរៈមា

មហាខត្តកៈ រឿងនាគ

ដោយពស់ ។ មានក្មេនទាំងឡាយលៀនចេញទៅតាមបង្អួច ។ កាល ដែលគិត្តនោះ ច្រានសន្ទុះទាវដោយគិតថា អញនឹងចូលទៅកាន់វិហាវ ក៏ បានឃើញទូវវិហារទាំងមូល គេញដោយពស់នឹងក្មេនលៀនចេញតាម បង្គួច លុះឃើញហើយក៏ខ្លាចហើយធ្វើនូវស់ឡេងដ៏ថ្ងៃក ។ កិត្ត្តាំងឡា យ សុះចូលទៅ ហើយក៏និយាយពាក្យនេះនឹងកិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ហេតុអ្វីក៏លោកធ្វើនូវសម្រែកដ៏ប្រែកដូច្នេះ ។ កិត្តនោះ ជ្រាបថា ម្នាល អាវុសោ វិហារទាំងមូលនេះពេញដោយពស់ មានភ្នេនលៀនចេញ *ទៅតាមប*ន្ទី២ ។ ∫ភានោះ នាគនោះភាក់ទៀ្នើដដោយសំឡេងនោះហើយ ត៌អង្គ័យ លើអសនៈជាវបស់ខ្លួន ។ កិត្តទាំងឡាយ សូវថា ម្នាល អាវុសោ អ្នកឯងជាអ្វី ។ នាគនោះធ្វើយថា បពិត្រៃលោកដ៏ចំរើន 🥦 ជានាគ ។ ភិក្ខុទាំងនោះសួរទៀតថា ម្នាលអាវុសោ ចុះហេតុដូចម្ដេច **ហ្**នជាអ្នកឯងមកធ្វើយ៉ង់ ហ៊្មុំង៍ ។ នាគនោះក៏ធ្វើយ (ជាបសេចក្តីនេះដល ភិត្តទាំងទ្បាយ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ប្រជុំកិត្តសង្ឃហើយ (៖ និមាន (ព:បន្ទូលដូ ប្រះនិងនាគ នោះថា អ្នក ឯងដាញកនាគ មិនមានធម៌ដុះដា**ល**ឡើងក្នុងធម៌វិន័យ នេះ ទេ ម្នាលនាគ អ្នកឯង ចរ្ទៅវិញទៅ (តែ) អ្នកឯង ចរក្សានូវទូល្កេសថក្នុងថ្ងៃទី១៤

វិនយចឹជិកេ មហាវគ្គោ

បណ្ដាស អដ្ឋទិយា ខ បត្តាសា្ទ «បេសថំ «ប-វេស ឃុំ ត្វំ ភាគយោធិយា ខ បរិមុខ្ទឹស្សូសិ ទិប្បញ្ មជុស្សតំ បដ្ទល់ក្នុស្មតិ ។ អ៩ខោ សោ ជាកោ អស្ប[ិ] ពុឌ្ធលស ស្រាំ ಜುತಿ ದಟ್ಟು ಸಳಿ• សោ ឧដ្ឋ ភ្នំ អាមច្លេស ខ្លេម ភិក្ខាវ មច្ចុយា ជាកស្ប សភាវទាតុតា<u>មា្</u>យ យ**ជា ខ សជាតំហា** មេ៩ជំ ಐម្មុំ បឌ្ឍសារត្ត យធា ខ វិស្សដ្ឋោ ធំផ្គុំ **ង្គុ**ក្ក-មត់ ៩ មេ សេ ភ្នំ ស្នេ ខេត្ត សេមាវិ-ខាតុកាម្នាយ ។ តំរុទ្ធានកតោ ភិក្ខាវ អ**ុបសម្បុ**ណ្ ឧ ឧបសម្បានេ៩ហ្វោ ឧ**បស**ម្បីឆ្នោះ សមេខ**េញតំ ។** (០៤៤) ឌេខ សេ ឧខ ភាគពេល អឃុស មេ-ឈាវកោ មានាំ ដីវ៉ៃតា :វាពេម្រស់ ។ សោ **នេជ មាម**-គោធ កម្មេជ អជ្ញិយត៌ សារាយតំ ជិក្ខត់ ។ អ៩ េសា នេស្ស មាណ់គេស្ស ឯនឧបោស៍ គេខ ខុ ទោ

មល្ ៤៦ លេខ «ឧស្មី ១០៩សាំ មគិ៍សាំ ច្រឹង្ខឹ

វិនយប៌ដិក មហាវគ្គ

ថ្ងៃទី១៩ នឹងថ្ងៃទី៨ នៃបក្ខុក្នុងលំ:នារបស់ខ្លួននោះឯងចុះ កាលបើធ្វើជួយ្យះ ហើយ អ្នកឯង៍មុខជាន់ង៍ ល្ខេះចាកកំណើតនាគផង៍ មុខជាន់ង៍ ត្រូវបញ្ជន នុវេត្តភាពជាមនុស្សយ៉ាង៍ចាប់រហ័សផង៍ ។ នាគ នោះក៏គិតថា បានពុថា អញជាសត្វមានធម៌មិនលូតលាស់ឡើងក្នុងធម៌វិន័យនេះទេ **ទុក្**តុចចត្តយ៍សម្រកទឹកក្អែត ធ្វើនូវសំឡេងដ៏ថ្ងៃកហើយចៀសចេញទៅ ។ ដំណត់នោះមក ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកហើយ <u>ត្រាស់</u>ថា ម្នាលកិក្ខ្លាំងទ្បាយ បច្ច័យដែលនាំឲ្យនាគ់(បែត្រឡប់ខ្លួន មកតាម[បកតវិញនេះ⁽⁹⁾មានពីវយាង គឺក្នុងកាលដែលនាគសេពមេថុន-ជម្ដោយនាងនាគមានជាតិស្មើគាត្ត ក្នុងកាលដែលនាគដេកលក់ស្មិត្ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ បច្ច័យទាំងពីវនេះឯង ជាហេតុដែលទាំឲ្យនាគ់(ប្ ត្រទ្បប់ខ្លួនមកតាមប្រក្រត់វិញ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ សត្វតិរុទ្ធានជា ឧបសម្បន្នមិនបានទេ សង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទាឡើយ (បើ) ជា ឧបសម្បន្ទហើយ គប្បីឲ្យវិនាសចេញ ។

(១៤៤) សម័យនោះឯឪ មាណពម្នាក់ផ្ដាប់ជីវិតមាតា ។ មាណព នោះកើតឲុក្ខ អៀនអន់ ខ្ពើមរអើមនឹងកម្មដ៏លាមកនោះ ។ គ្រាតមក មាណពនោះក៏មានគំនិតយាំង៍នេះថា អញនឹងជីករំលើងច្បបកម្មនេះចោល

គឺនាគដែលនិម្មិតខ្លួនជាមាណពហើយ អាចត្រឡប់ក្លាយខ្លួនមកជានាគវិញដោយហេតុ
 ពីរយ៉ាងនោះ ។

មហាខគ្គកេ មាតុឃាតកោ ន ឧបសម្បាទេតញោ

ಆಗಾಣಿಕ್ಕೆ ಎ ಕರ್ನು ಜಳ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಚಳ ಗೆ ಶಜ್ಮಗಳು ៩ ខេ ខេ មេខា មេខា មេខា ខេត្ត ខេត្ត មេខ-ខារួយ [មសិច្សាយ មនិវុទ្ធយេ មាលរួយ អសាហា។-ឌម្មា ស ខេ ទោ អហ សម ណេសុ សកាព្រត្តិយេសុ ឧឃុខ ខេត្ត ស្នាស់ ស្នង ស្នា ស្នាស់ ಹಾಗಾಯಾರ್ಥಿ ಎ ಕರ್ಣು ಅಲು ಕಾಲುಬಟ್ಟು ಹುಹ್ಮ ನಿರ-សង្គ្នា បញ្ជូំ ហេច ។ ភិគ្គា អាយុស្ពំ ឧទាល់ សេហាង្សេយីទ មួយ តាំជាមេ មុខារុំមេ ៩៦៤ សេហារយោ អព្ធសានា និស្សានា អ្នក់ជាញ៉ិកាសាខោ វាឌឧឌ្គំ មាលេខេស្ a មាលេសាំ **នេស ម្នុំ** ស្នេចខ្ញុំ អាព្រេច បំ ។ ភិទ្ធុ ភក់ពេល ស្នេចខ្ញុំ អាព្រ-ខេសុំ ។ មាតុឃាត ភោ ភិក្ខាវ អនុបសម្បញ្ញ ន

មហាខន្លក់ មនុស្សដែលសម្លាប់មាតា មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា

ចេញដោយ ⊋្បាយដូចមេចហ្ ។ លំដាបពីនោះមក:€ៀត មាណព:នាះ ត្រី៖ ដែលចេះថា សមណៈជាសក្យបុត្រីទាំងី ឡាយ មេះ លោកប្រត្រឹត្តធម៌ បြព្រឹត្តស្មើ ប្រព្រឹត្តប្រសើរ និយាយ៣ក្សាទៀង[ឥង់ មានសីល មាន កល្យាណធម៌ បើសិនជាអញជានបួសក្នុងសំណាក់ពួកសមណៈសក្ស v/π អញមុខជានឹងជីករំលើងកម្មដ៏លាមកនេះថា្ន ដោយទំនងយាង៍នេះ ឯង មិនលែង ឡើយ ។ មាណពនោះក៏ចូ**ល ទៅ**រកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយ សូមបព្វជ្ជាក្នុង[គារនាះឯង ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយនិយាយពាក្យនេះនឹង[nិះ ទេហ្លេជ៉ូមានអាយុថា **ម្នាលអាវុសេខ្**ហ្**ល** ក្នុងកាលមុនមាននា**គ** មកបួសក្នុងសំណាក់ពួកកិត្តដោយគេទជាមាណពម្ពង:ទៅហើយ နာ χ ုကေ ေတာ့လို ၊ ယြန်က္မမႈကို κ ုးကေန ကုမ္ေတြက ဆုမြားကူးမာ ကေရာ នេះទៀត ។ ឯមាណពនោះកាលបើត្រវៃព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុជម្រះស្អា ទៅហើយ ក៏ φ ប្រើងរាំវ<mark>នុះតាម</mark>ត្រិន់ ។ ព្រះឧទ្យល់ដ៏មានអាយុ ដំណាលរឿង \hat{s}_{i}^{\dagger} ្រជាបក្ខិត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ \hat{s}_{i} កាបទូលសេចក្តី + 。 នុះច ពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ ត្រាសថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ មនុស្សដែលសម្ងាប់មាតា ជាឧបសម្បន្នមិនបាន េសង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧប. សម្បទាឡើយ (មើ) ជាឧបសម្បន្នហើយ ត្រៃថ្ងៃវិនាសចេញ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

(೧೯५) ಚಟ ಚು ಟಣ ಭಾರ್ಣ ಚಟ್ಟು ಬಳ್ಳು មាណាក្រ ចំគរំ ដីវិតា វេយ្យក្ន ។ សេ គេជ ទាបកោល កម្មេល អដ្តិយត់ សារាយត៌ ជិក្ខុត់ ។ អុខ្សែ សូស្សី គេហារួយទៅ រានខណ្ឌភ្នំ មេខ ថ សោ អញ ជ្ញាយន ៩៩៩៧ ខាប់កមា មេគីមា ត្សង្គឺ ភាពលាទ្រី ១ អ៩ខោ ខមា សហាមមាវា វាឌខយោក ៩៤ លេ មាឧហា មាយ ជំនួល ឌតីខារូយេ មានឲ្យរូយ ម្រិសិច្សេះ មានិវឌ្ឍ က္လြက္ႏွာ ကလေပါကာဆက် မေးေ သေ မည္ မေနာ္ យោមាំ មាយនៃខ្លែក ពេលពេលាំ ស្សាល មុខមារិ ស្នេស មាន មាន ខ្លាំ ខ្លា សោ មាណវាតោ ភិត្តា ឧបសន្ត័ចិត្តា បព្វជ្ជុំ យាចិ ។ កិត្តា អាយស្មន្តំ ឧទាលី ឯតឧកេចុំ ចុត្រូចិ **ទោ** អាវុសោ ខ្ទាល់ នាគោ មាណវគាវណ្ណេន ភិក្ខុសុ បញ្ជាំគោ ឥឡាក់្រោ ធុខាលិ ឥទំ មាណវគាំ អនុ• យុញ្ជាហ្នេត ។ អ៩ េខា សោ នាណាវាកោ អាយស្មុតា

វិនយចិដិត មហាវិគ្គ

(១៤៤) សម័យនោះឯឪ មាណពម្នាក់ផ្ដាច់ជំវិតបិត ។ មាណព เลาะเก็ลดุกู เมื่อหล่ เกี่ยงเมียร์ม์ตุบกษาเลาะ ๆ เก้ากับถึงสายก មាណពនោះមានគំនិតយាងនេះថា ដោយ៖ពុយដូចម្ដេចអេះ !ទីបអញ នឹងជីកវំលើងកម្មដ៏លាមកនេះចោលចេញជាន ។ គ្រាតមកទៀត មាណព នោះមានសេចក្តីត្រី៖ និះជួច្នេះថា ពុកសមណៈជាសក្យុបុត្រ ទាំងនេះជាអ្នក ប្រព័ត្តធម៌ ប្រព័ត្តស្មើ ប្រព័ត្តប្រសើរ ពោលពាក្យទៀន តែន៍ មាន ស៊ីលនិងមានកល្យាណធម៌ បើសិនណាជាអញជានបួសក្នុងសំណាក់ តុកសមណៈសក្សចុត្រ អញមុខជានឹងដឹករំលើងបាបកម្មនេះ ដោយទំនង យាងនេះបានមិនវានឡើយ ។ មាណពនោះក៏ចូលទៅរកកិត្តទាំងឡាយ ហើយសូមបព្វជ្ជាក្នុង គ្រានោះឯង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាននិយាយយៈងែនេះ ន់ងែ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុថា ម្នាល់អាវុសោឧបាលិ កាលពីមុនមាននាគ មកបុសនិងពួកកិត្ត ដោយកេខជាមាណពម្មង៍ទៅហើយ ម្នាលអាវុសោ **េ**ទ្ធាលិ យើងសូមរំលឹកលោក សូមនិមន្តលោកទៅជម្រះសូរមាណ**ព** នេះទៀត 🦅 ឯមាណពនោះកាលបើត្រវៃព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុលោក

មហា១ន្ធពេ អរហន្តឃាតកោ ៩ ឧបសម្បាទេតញ៉ាំ

មហាខគ្នក: រនុស្សដែលសម្លាប់ព្រះអរហត្ត សង្ឃម៉ិនត្រូវឲ្យឧបសម្បភា

ដម្រះស្បូរទៅហើយ ក៏ប្រាប់រឿងនុះតាម តែង់ ។ ព្រះឧបុរលិដ៏មាន៣យុ
ក៏ដំណាលរឿងនុះ ប្រាប់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ កាបខូលរឿង
នុះចំពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
មនុស្សដែលសម្ងាប់បំតា ជាឧបសម្បន្នមិនបាន េ សង្ឃមិនគហ្វីឲ្យ
ឧបសម្បទាខ្មើយ (បើ) ជាឧបសម្បន្នបើយ គហ្វីឲ្យវិនាសចេញ ។

(១៣០) សម័យ នោះឯង មានភិក្ខុទាំងទ្បាយ (ប៊ុនរូបបេញពីក្រង សាកេតដើរតាមផ្ទុវធ្យាយទៅកាន់ក្រង់សាវត្តី ។ ដល់ពាក់កណ្ដាលផ្ទុវពួក រញាវចេញមក ខ្វះនកដណ្ដេមពួកកក្ដ ខ្វះសម្វាប់ពួកភិត្ត ។ រាជអមាត្យ ទាំងឡាយចេញពីក្រង់សាវត្តីបានចាប់នូវចោវពួកទូ៖ ។ ពួកចោវទូះវត បាត់ទៅ ។ ពួកចោរណាដែលវត់បាត់ទៅនោះ ក៏ទៅប្លូសក្នុងសំណាក់ ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ពួកចោរណា ដែលរាជអាមាត្យចាប់បានហើយនោះ គេកំនាំចូលទៅនឹងសម្ងាប់ ។ ពួកចោរដែលបួសហើយទាំងនោះក៏បាន ឃើញពួកចោរដែលគេនាំចូលទៅដើម្បីសម្ងាចនោះ *လု*းเဃီញ၊ က်ီ**ဖ** និយាយយ៉ាង៍នេះថា យើងទាំងឡាយល្អចរត្តរួចបានមកក៏ជាការស្រល បើ សិនណា ជា យើងទាំងទ្បាយ ត្រវគេចបក្ខុងថ្ងៃនោះ យើងទាំងទ្យាយ មុខជានឹង តែវគេសម្លាប់យ៉ាងនោះឯងមិនលែងឡើយ ។ កិត្តទាំងឡាយ ស្សយាធ៍នេះថា ម្នាលអាវុសោ ចុះហេតុដូចម្ដេច បានជាអ្នកទាំងឡាយ

វិសយថិជិកេ បហៈវិក្ដោ

សក្មេខ នៃ ស្ត្រ ស្ត្ ស្ត្រ ស្ត្ ស្ត្រ ស្ត្

ឧបបញ្ចស្សិ មានជី ឧញ ម្លើាលិខ ឧលាខ្នំ អូវ ខេត្ត ឧបបញ្ចសិ មានជី ឧញ ម្លើាលិខ ឧលាខ្នំ អូវ ខេត្ត អ្វី មេ ខេត្ត ខេត្ត មេ ខេត្ត មេ ខេត្ត ប្រាប្បាក្ស ខេត្ត ប្រមាល ខេត្ត ខេត្ត មេ ខេត្ត ប្រាប្បាក្ស ខេត្ត ប្រាប្បាក្ស ខេត្ត ខេត្ត

ខែយចិដិក មហវត្ត

ធ្វើដូច្នោះ ។ ពួកចោរដែលបួសហើយនោះក៏ប្រាប់នូវសេចក្ដីនុះដល់ភិក្ដិ ទាំនទ្វាយ ។ ភិក្ខុទាំនទ្វាយក៏ក្រាប់ចូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះដ៏មាន បុណ្យ ។ ព្រះអង្គខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ពួកភិក្ខុ (ដែលចោរ សម្ងាប់ហើយ) នុះដាអរហន្ដ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ មនុស្សដែលសម្ងាប់ អរហន្ដ ជាឧបសម្បន្នមិនបាន េ សង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា ឡើយ (បើ) ជាឧបសម្បន្នហើយ គប្បីឲ្យវិទាសចេញ ។

(១៣១) សម័យនោះឯង៍ មានពួកកិត្តន៍ ចើនរូបចេញពីក្រុង៍សាកេតដើរទៅតាមផ្ទុវធ្វាយទៅកាន់ក្រុង៍សាវត្តី ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្ទុវចោះ
ទាំងឲ្យាយក៏ចេញមក ពួកខ្វះនក់ដណ្តើមកិត្តន៍ទាំងឲ្យាយ ពួកខ្វះប្រទុស្ត
(សេពមេថុនធម្ម)នឹងកិត្តន៍ទាំងឲ្យាយ ។ រាជអាមាត្យទាំងទ្បាយចេញពី
ក្រុង៍សាវត្តី ទៅចាប់បានពួកចោរខ្វះ ។ ពួកចោរខ្វះរត់រួចទៅ ។ ពួកចោរ
ណាដែលរត់រួចទៅ ក៏ទៅបូសក្នុង៍សំណាក់កិត្តទាំងឲ្យាយ ។ ពួកចោរ
ណាដែលរាជអាមាត្យចាប់បានលើយនោះ គេក៏នាំចូលទៅដើម្បីសម្លាប់ ។
ពួកចោរទាំងនោះដែលបូសហើយ ក៏បានឃើញពួកចោរដែលគេនាំចូល
ទៅដើម្បីសម្លាប់នោះ លុះឃើញហើយក៏និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា យើង
ទាំងឲ្យាយបានត់រួចមកក៏ជាការ ស្របហើយ បើសិនណាជាយើង
ទាំងឲ្យាយបានត់រួចមកក៏ជាការ ស្របហើយ បើសិនណាជា យើង
ទាំងឲ្យយេត្រវគេចាប់ក្នុងថ្ងៃនោះ យើង ត្រូវគេសម្លាប់ដោយទំនងនេះឯង

មហេខទូកេ «ភាពាព្យញ្ជូនកោ ន ឧបសម្បាទេងញោ

មហាខន្ធកៈ មនុស្សឧភភោព្យញ្ជនក (មនុស្សមានភេទពីរ) សង្ឃមិនក្រុវិឲ្យឧបសម្បក

(១៣៤) សម័យនោះឯង៍ មានមនុស្យុទកតោព្យញ្ជូនក (មនុស្ស មានភេទពីរ) ម្នាក់ បួសក្នុងសំណាក់ពួកកិត្ត ។ ទុកតោព្យញ្ជូនកនោះធ្វើ (មេចុន) ខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើនឹងខ្លួនខ្លះ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូល សេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ ទកតោព្យញ្ជូនក ជាឧបសម្បន្នមិនបាន េសង្ឃមិនគប្បីឲ្យ ឧបសម្បទា ឡើយ (បើ) ជាឧបសម្បន្ន ហើយ គប្បីឲ្យវិនាស ចេញ ។

វិនយច់ដពេ មហវគ្គោ

(೧៣៣) ಜನ ಚಾ ರಧ ಕಟ್ಟಡ ಹಿಕ್ಟ್ ಕಣ್ಣಚ್ಛು-យកាំ ជុំមសម្បានេះ ។ កក់គោ ឯគមគ្គំ អារោប្រសុំ ។ ខេត្តក្នុង អត់ជន្ទីប្រភម្រះ និងមាតិប្រខេងឃើយ និង-ភភពតា ឯតមត្តំ ភាពេខេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាប សម្បែធ ឋឧឌ្ហីព្រោះ ឋឧអ្គរិប្រខ**ង្គេឃ លេ** ឋឯអ្**គ**បិ្រភេណិ អាបត្ត ឧុក្ដេស្បុត ។ គេជ ទោ ២៤ សមយេជ ភិក្សា កណេជ ឧបជ្ឈាយេជ ឧបសម្បានេធ្លុំ ។ ភក-វតោ ឃិតមត្ត អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ កណេខ និត្តប្រាល្ខ និត្តមានិង ឃើា លោ និត្តមានិង-ខេយ្យ អាចត្តិ ឧក្កដ្ឋស្បាតិ ។ គេជ ទោ ចន សព្វលេខ ឃុំ ខណ្ឌិត្តបង្ហា្រលេខ នុបសម្បានខ្ញុំ រ រ ា នេយាមាំងមាយជាព្រលាខ ខព្មានខ្ញុំ រា អ្នស្លែជាម្នាងមានប្រធាន វុធមាតាប្រែនទ្ទី ឯ ខ្លាសិចម។ ដែជជុឺព្រលខ ៩ឧភគរិន្រៃខ្ញុំ ឯ ខាន់សាខ្មេរជំពីព្រលិច

វិនយចិនិក **មហាវិ**ត្ត

(១៣៣) សម័យ នោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់ សាមណេរដែលគ្មានឧបជ្ឈយ៍ ។ ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ក្រាបទូលសេចកូនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គគ្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ សាម-ကောiដែលគ្មានឧបដ្ឃាយ៍ ភិក្ខុមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទាឡើយ ភិក្ខុណាឲ្យ ឧបសម្បទា តែវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយឲ្យឧប-សម្បទា (ដល់សាមណេរ) ដោយមានសង្ឃជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ កិក្ខុទាំងទ្បាយ កាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ភិក្ខុមិនគហ្វីឲ្យទបសម្បទ ដោយមានសង្ឃជាទបដ្យាយ៍ ទ្វេយ កិត្តណាឲ្យឧបសម្បទា ត្រវិមាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង កិត្ត ទាំ៩ ទ្រាយឲ្យ_{ខ្}ចសម្បទារដាយមានគណ:ជា**ខ្**ចដ្ឋាយ៍ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានចុណ្យ ។ ព្រះអង្គគ្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនគប្បីឱ្យឧបសម្បទដោយមានគណៈជាឧបជ្ឈាយ៍ ទ្វើយ ភិក្ខុណាឲ្យឧបសម្បទា ត្រៅអាបត្តិទុក្កដ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុ ទាំងទ្បា យឲ្យឧបសម្បទាដោយមានឧបដ្ឋារា យ៍ដាមនុស្ស ខ្ទើយ ឲ្យឧបសម្បទដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាមនុស្សលួចសំវាស ។ ភិក្ខុទាំង ទ្បាយឲ្យឧបសម្បទាដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាមនុស្សដែលចូលពុកតិ<u>រិ</u>យ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយឲ្យឧបសម្បទដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាសត្តវិបាន ។

និងមានប្រែងខ្ញុំ ។ ខ្ពស់សាខាងខ្ពស់ពេញប្រេង ខងមានបែ នេះខ្ញុំ ១ អរសនិសាខៈស្នេឡី) លេខ ២ឯមគឺ) នេះខ្ញុំ ឯ តុំស្នើធំនិក្សាពេល ខាងក្សាខេទ្ធ ។ មាឡី មេខ-សុខជា្ហាយន ឧធមាទ្យានេខ្ញុំ ។ ហេស៊ាឡាន-យុជព្រះលេខ ៩ឧភាគ្សានេទ្ធី ១ ៩៦ ខេត្តមាញិច-ក្សេជ្យាយេខ ៤៤ភាសាខ្មែនថ្មី ១ ភក់ពេល ១៩មន្តិ អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ខណ្ឌក្នុខជ្ឈាយឧ ឧម-ភាគរិយ្ឌនេះ ខេល្លា ភាព សង្គារ សង្គារ ខេងពិ អាត្សានេឌណើ ខ ង្ហាសិនឧស្មព្វៈពេល និតអាត្យានេះ ត់ នេះ ខាន់សាន្តិពេញ ខេងក្សាខេត្ត ဒ ဂ္ဂန္ကာန္အမ်ာရပ္သိုက္ကေဒ ဗီရမ္ခေါ၊ ဒေမေးမိဳး ស្តីណ្ឌយៈ ខេត្តពិពេល ខេត្តពិទេខ ខេត្ត ខេត្ត ឌុសក្បជ្ឈាយន ឧបសម្យានេសញា ន សង្ឃភេន-မော်ရာရီပါတာမှ နေရာမာမေါ၊ ဧရးသော မေး တောက်ဆိုရာပြီးမော်-ត្តពីព្រោម ៩ឧភាគិព្រៃឌល្សា ២ ៩២២១ នៃ២៤មហា១នូក: ពួកសាមណេរដែលគ្មាន១បដ្ឈាយ៍ដាដើម សង្ឃមិនត្រូវឲ្យ១បសម្បទា

ទាំងី ឡាយឲ្យឧបសម្បទ ដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាមាតុឃាតក: (អ្នសម្វាប់ ទ្រាយ) ។ ភិត្តទាំង ឡាយឲ្យឧបសម្បទ ដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាបិតុឃាតភ: (អ្នកសម្ងាប់បិតា) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជា អរហន្តឃាតក:។ភិក្ខុទាំង ទ្បាយឲ្យឧបសម្បទាដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាភិក្ខុនី နေလက်: (နေလက်က္ခ်နို) ၁ က်က္ခံ ၏ ဈောယာဖြေနပလာမျာ၏ ដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ ជាសង្ឃគេទក: ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទ ដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជា លោហិតុហ្វាទក: ។ ភិត្តទាំងទ្បាយឲ្យខុបសម្បទដោយមានខុបជ្ឈាយ៍ជា ុកតោញញ្ជូនក: ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្នុនុះចំពោះព្រះដ៏មាន បុណ្យ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយក់ក្នុមិនគប្បីឲ្យឧបម្បធា းကေတာ**အ**န္ဗဏ္႐ူက်ကေရ နေလ၂ႏၶၠဳဟ မိန္ခတ္ျမွဳျခင္မလများ ကေတမာန ឧបជ្ឍាយ៍ជា ៤៤យ/សំវាសត: (អ្នកល្អួចសំវាស) មិនគប្បីឲ្យឧ្បសម្បទា ដោយមានទុបជ្ឈាយ៍ជាអ្នកចូលពួកតរិយ មិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា ដោយ មាន•្បជ្ឈ្ឈ់ជាសត្តវិហ្គន មិនគប្បីឲ្យខ្បស់មទ្រា ដោយមានទបជ្ឈ្ឈ៍ ជាមាតុឃាតកៈ មិនគហ្វីឲ្យឧបសម្បទដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ជាបិតុឃាតក: មិនគប្បីឲ្យទ្បសម្បទ ដោយមានឧបជ្ឈយ៍ជាអាវហន្តឃាតក: មិនគប្បីឲ្យ **«បសម្បូក ដោយមាន«ប**ជ្ឈាយ៍ជាភិក្ខុនីទូសក: មិនគហ្វីឲ្យឧបសម្បទា ដោយមានឧបជ្ឈយ៍ជាសង្ឃគេខក: មិនគប្បីឲ្យឧបសម្បតា ដោយមាន

វិនយចិដិពេ មហាវីគ្គោ

សព្ទ័ ឌុឌ្ឌឌុសារិឌ្ ឯ ឧជ្សាយេខ ៩ឯមានីស្រៃ លេ ខុឯមានបែល

-ಇರಕ ಕ್ಷಕ ಬರುಕರು ಎರ ನಿಕ್ಕಾರಿಗಳು က် နောက္ချာ၊အစ္တို့ ၅ တက္ခုက္ $^{(0)}$ စိုက္သာလာ ဇာက္လို့ ၅ តថមាប់ ៩៩២៣ខ្ញុំ ១៣ខ្ញុំ សោខេត្ត មេលាជាតួ ង្គង់-យាតិ ។ ភភាពោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ ឧ ភិត្តាវ អព្ទឌ្ឍយ វព្ធភានៀវខេឌ្ឈើ លោ វព្ធភានិយា អាចត្តិ ឧុក្គដក្សាតិ ។ តេខ លោ ២ឧ កាមយោប ភ្នំ អច្ឆុំកត់ ឧឧសម្បានេទ្ធំ ។ ឧទ្ធា ចូណ្ណយ ខាឌ្ញុំ ។ ឧដុស្សា ឧដ្ឋាយខ្ញុំ ទុំយខ្ញុំ ទែខេខ្ញុំ សេយ្យ-៩) ចំ តំទ្ហិយាត៌ ។ ភកាតោ ៧តមត្តំ ភាពេចសុំ ។ ខ ង្ខៈ មេន្ត្រាយ ១៦ភាគិព្រខ្មយ្លើ លោ ៩៦-សម្បានយោ អព្ទ ឧទ្ធឧសា្ជទំ ។ ទេខ ទោ បន សមយេជ ភិក្សា អបត្តចឹកកាំ ឧបសម្បានេឆ្នំ ។ ឧក្សា ညးေနးက ဥ္ကက္သိပ္က ေဆးဗ္ဗီ a အေၾာပ မိဒ္မီပက္**မွဳ**

[េ] អបត្តកា ហត្ថេស្ងូតិ កត្ថថិ ហេត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ឧបជ្ឈាយ៍ជា លោហិតុប្បាទក: មិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទ ដោយមានឧបជ្ឈាយ៍ ជាឧក ភោពព្រញ្ជូនក: ភិក្ខុណា ឲ្យឧបសម្បទ ត្រូវអាប**ត្តិទុ**ក្កដ ។

(១៣៤) សម័យ នោះឯង ភិក្ខាំងីឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល កុលបុត្រគ្មានពុត្រ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រាច់ ទៅចិណ្ឌូពុតនឹងដៃទាំងឡាយ ។ មនុស្សទាំងឡា យក់ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ដូចពួកតិវិយ ៗ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ កាបទូលសេចក្ដីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ e ង័បញាត្ថា មាលភិក្ខាំងឡាយ ភិក្ខុមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុល-បុត្រគ្មានជាត្រទេ ភិក្ខុណា ឲ្យឧបសម្បទា ត្រាវអាបត្តិខ្មែកដ ។ សម័យនោះ ឯង ភិក្ខាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រគ្មានចីវរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ နား၊ ငြးက ပန္လပ္မရုပ္ခ်ာ ထုံ့စစ္မက္ခန္တိုယ ၅ အချွံခရိမျာယ $\left(rac{1}{2}
ight)$ တုတ္ပ សេចក្នុន:ចពោះ (ត្រះដ៏មាន (ត្រះភាគ ។ (ត្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា មាលកក្នុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុភុំគប្បីឲ្យឧបសម្បទាដល់ភុលបុត្រគ្មានចីវរ ភិក្ខុណាឲ្យ ទបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង កិត្តិទាំងឡាយឲ្យ ត្បសម្បទដល់កុលបុ[ត្គគ្មានទាំងច្បាត់ត្រាំងចាំវរ។ កិត្តទាំង នោះក៏អា[កាត ត្រាចទៅចំណ្ឌូចាត់នឹងដៃទាំងទ្បាយ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលរទាស

មហាទិន្និកេ អបត្តបីវិវិកោ ខ ឧបសម្បាទេតិញ៉ាំ

ត្ថិយជ្ញុំ ស្រេខេខ្លុំ មេឌេឌ្រព្ គុំទ្គិយាត់ ។ ភក្សា ស្នេមស្នំ មាលខេមាំ ១ ខ មួយ អពីស្នាប្រ ႕ေရးကို အေးကို ကော့ အရာများအကေါ့ မောင်း အမှို့ ដស្បាត៌ ។ គេខ លោ ឧធ សមយេខ ភិក្តុ យា-ក្ខុខ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខិតមាតិច្រឹ បត្ត បដ្តារត្តិ ។ មាគ្នេស ចំណ្តាយ ចង្កៀ ។ ឧដ្ឋា ឧដ្ឋាយឌ្គី ខ្ពុំយឌ្គី ខ្ពៃខេឌ្គី មេលាជ្រិត្ ត់ត្ថិយាតិ ។ ភក់តោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ ជ ភ្នំក្បា ហេខ្នះគោន បង្គេន ឧបសម្បាធនេះញោ យោ ಕರಳಾವು ಚರಾಖ್ಯೆ ಚಟ್ಟಳಗ್ರಾಹ್ಮ ನ ಚಾರ ಮು នេះ មានពេល ម្នាំ ខាន់ខ្លួន ខេត្តពេល ខាងមេសិ នេខ្ញុំ ។ ឧ្ទសម្បាញ ចំក់ មេឌិសាវទ្ថំ ។ ឧក្សា ចំណ្លាយ ខាត្តិ ។ មនុស្សា ឧដ្ឋាយត្តិ ទីយត្តិ វិទា ខេត្តិ សេលាឧប្រ ខ្ពុំខ្ពៃលខ្នំ ១ ឧឧសុខ វាឧឧទ័ មារេរេតៈ សុំ ។ ខេ ភិក្ខាវេ យាចិតកោត ច័វេវេធ ១០សម្បានេសព្វោ

មហាខត្តកៈ មនុស្សញ្ជូន៣ត្របីវរ សង្ឃមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បាភ

ត់៖ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ដូចពួកគិរិយ។ កិត្តទាំងឡាយ កាបទូលសេចក្ត + ៖ ៖ ពោះ ព្រះដ៏មានបុណ្យ ។ ព្រះអង្គ (ធំបញ្ជាត្ថា ម្នាលកិត្តាងឡាយ ភិក្ខុកុំគប្បីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រគ្មានទាំងហុត្រទាំងចីវរ ភិក្ខុណាឲ្យ ឧបសម្បទ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខជ ។ សម័យនោះ កិក្ខាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុលបុត្រដោយមានជាត្រដែលខ្លីគេ ។ ម្ចាស់ជាត្រទាំងឡាយទាំ យកជា ត្រត្រិត្យប់ ទៅវិញ ក្នុងកាលដែលកុលបុត្រនោះជានទបសម្បទា ហើយ ។ ពួកកិត្តទំង៍ នោះ ត្រាច់ ទៅបិណ្ឌូ បាត្រនឹងដៃទាំងឡា យ ។ មនុស្ស **ទាំ**ងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ដូចពួកតវិយ ។ ភិក្ខុ ទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្តីខ្លុះចំពោះ ព្រះដ៏មានបុព្គាស់វី ។ ព្រះអង្គ្ (ទ្រឹ បញ្ចូត្ត មាលភិក្ខាំងឡាយ ភិក្ខុគុំជប្រឹទ្ធ្របសម្បូខាដល់កុលបុត្រ ដែលខ្លីជា តែគេ ភិត្តណាឲ្យឧបសម្បទា ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យ នោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែលខ្លីចវែរគេ ម្ចាស់ចីវរទាំងឡាយនាំយកចីវរ ត្រឡប់ ទៅវិញ ក្នុងកាលដែលកុលបុត្រ នោះបានឧបសម្បទ ហើយ ។ ពួកកិត្តទាំងនោះ តែចេខៅបណ្តាបាត ទាំងអាក្រាតកាយ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ បង្គាប់ថា ប្រហែលគ្មានឹងពួកតិវិយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយការបទូលសេចក្តី + . នុះចរពាះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

អាតិដានេញ មានខ្ញុំ នេយៈនុការិឌ្ឌ ១
ឧយុខ ឧឌ័ន្តការិឌ្ឌ ១
ឧយុខ ឧឌ័ន្តការិឌ្ឌ ១
ឧយុធ ឧឌ័ន្តការិឌ្ឌ ១
ឧយុធ ១៣ខ្ញុំ រួមនេះខ្ញុំ ១ ខ្ញុំ ១

នឧបសម្បាទេតព្វកវិសតិវារំ និដ្ឋិត ។

ၾကီးနှံခွာ ရေညီးရခွီ ရ နကာလာမ်းမှာ ရေညီးရခွီ ရ မန္တတ္တန်ခွာ ရေညီးရခွီ ရ မေးကြသေးမှာနှံခွဲ ရေညီးရခွီ ရ လေးမိန့်ခွဲ ရေညီးရခွီ ရ မေးကြသေးမှာနှံခွဲ ရေညီးရခွီ ရ လေးမိန့်ခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသေးမှာနှံခွဲ ရေညီးရခွဲ ရ လေးမှာနှင့်ခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသေးမှာနှံခွဲ ရေညီးရခွဲ ရ လေးမှာနှင့်ခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသေးမှာနှံခွဲ ရေညီးရခွဲ ရ လေးမှာနှင့်ခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေညီးရခွဲ ရေသီးရခွဲ ရေသီးရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန်ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန်ရန် ရေသီးရန် ရေသီးရန်ရန် ရေသီးရန် ရေသီ

វិនយបិជិព មហាវិច្ច

ត់ត្តុមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែល ខ្លីបីវាគេ ទៀ យ កិត្តុណា ឲ្យឧបសម្បទា ត្រីអាបត្តិខុត្តដ ។ សម័យ នោះ ឯង កិត្តុទាំង ទ្បាយឲ្យឧបសម្បទា ត្រីអាបត្តិខុត្តដ ។ សម័យ នោះ ឯង កិត្តុទាំង ទ្បាយឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែល ខ្លីទាំង បាត្រនឹង ចីវាគេ ។ ពួក ម្ចាស់ គេ គឺនាំយក បាត្តនឹង ចីវាតិខ្យប់ ទៅវិញ ក្នុងកាល ដែលកុលបុត្រ នោះ បានឧបសម្បទា ហើយ ។ ពួកកិត្តុទាំង នោះ ក៏អា កាតកាយ ត្រាច់ ទៅបិណ្ឌ បាតនឹង ដៃ ខ មេ ។ មនុស្សទាំង ទ្បាយក៏ ពោល ទោស គិះ ដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ប្រហែលគ្នានឹង ពួកគិរិយ ។ កិត្តុទាំង ទ្បាយក៏ បាប ខុលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ពេះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពស់ ហ្គាត្តថា ម្ចាលកិត្ត ទាំង ឡាយ កិត្តុ កុំគេហ្វីឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែល ខ្ពីជា ត្រង់ ចំពោះ កិត្ត ហើយ ខេត្តបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែល ខ្ពីជា ត្រង់ ចំពោះ កិត្ត ហើយ ទីខេត្តបាយការ ចំពោះ គឺ ព្រះមាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ខ្ពស់ ហើញ ត្រង់ និង ចីវរ គេ ឡើ យ កិត្ត ណា ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្រដែល ខ្ញី បាត្ត និង ចីវរ គេ ឡើ យ កិត្ត ណា ឲ្យឧបសម្បទា ត្រៃ អាបត្តិខុត្តដ ។

ចប់ វារៈសំផែងអំពីបុគ្គល 🌬០ ចំពូកផែលសង្ឃមិនគប្បីឲ្យឧបសម្បទា ។

(១៣៥) ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឲ្យាយបំបូសមនុស្សដាច់ដៃ
។ បេ ។ បំបូសមនុស្សដាច់ជើង ។ បំបូសមនុស្សដាច់ទាំងដៃទាំងជើង ។
បំបូសមនុស្សដាច់តែចៀក ។ បំបូសមនុស្សកំបុតច្រមុះ ។ បំបូសមនុស្ស កំបុតទាំងតែចៀកទាំងច្រមុះ ។ បំបូសមនុស្សកំបុតច្រមុះ ។ បំបូសមនុស្ស កំបុតទាំងតែចៀកទាំងច្រមុះ ។ បំបូសមនុស្សកំបុត មាមដៃ ។ បំបូស មនុស្សកំបុតមេដៃឬមេជើង ។ បំបូសមនុស្សដាច់សរសៃធំ ។ បំបួសមនុស្ស

មហាខុត្តពេ ហត្ថនិន្មា**ខយោ ន** មញ្ជា**ដេក**ញា

ရရွိ ဗဏ္ဍရရွိ ၁ နာဗာဒ် ဗဏ္ဍရရွိ ၁ ကလက*ည့်က*်း(®) ឧណ្ឌិន ស្រស្និសាសង្គ ឧណ្ឌិន្តិ នេះមាសង្ စည္တိုင္း ရွိ က်စ္လန္း စည္တိုင္ခ်င္တို႔ က်စ္ကို စည္တိုင္ခ်င္တို႔ សាខារោគ៌ ឧញ្ជាជន្តិ ។ មាំសនូសត់ ឧញ្ជាជន្តិ ។ ភាណ ខត្វាដេទ្តិ ។ កុណា ខត្វាដេទ្តិ ។ ១ញ្ជុំ បញ្ជាជេខ្ញុំ ។ បត្តាហាត់ បញ្ជាជេខ្ញុំ ។ ជំនួរិយាមដំ ចេញ ដេខ្លំ ១ ដេកឧត្ទល់ ចេញ ដេខ្លំ ១ អេចំ ចេញ ដេខ្លំ ១ **មុក ច**ត្វា ដេស្តិ ។ តសំ ខេត្វដេស្តិ ។ អភ្ទុទ្កំ ចត្វា-ដេខ្ញុំ ។ អនុតេខ៌ា បញ្ជាជេខ្ញុំ ។ អ្គតេខ៌ា បញ្ជាជេខ្ញុំ ។ អថិ្ទិឧសញ្ចុំ ជឈ្ល់ពេទ្ធិ ៤ ឧឧស្ទេ ភាពេខ-សុំ ។ ខ មួយ សង់ខ្លី សិ ឧណិទ្រេស ខ ខេត្ត ស៊ោ ឧណិទ្រេមណើ ខ សង្គិស្ទេស្គិស៊ោ ឧណិទ្រេមណើ ខ

o ឱ. ម. គលតណ្តឹ **។**

មហាខន្ធក: ពួកមនុស្សមានដាប់ដៃជាដើម ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យបញ្ជ្ជា

មាន (មាម ដែជាប់គ្នា ។ ចំបុសមនុស្សគម ។ ចំបុសមនុស្សគឿ ។ ចំបុស មនុស្សពភក ។ ចំបុសមនុស្សដែលគេចៀតចៀនឲ្យមានស្វាកស្វាម $^{(9)}$ ។ បំបុសមនុស្សដែលគេវាយដោយវំពាត់ $^{(f b)}$ ។ បំបុសមនុស្សដែលរាជកាtភតឈ្មោះទុក (រាជការព្យរទោសទុក^(៣)) ។ បំហួសមនុស្សមានដើង N_{ph} ។ បំបុសមនុស្សមានរោគអា $\int_{\mathcal{D}} \hat{r}^{'}(\mathbf{k})$ ។ បំបុសមនុស្សមានរូប $\left(e \, \kappa_{1} u^{\dagger} \kappa_{2} e^{(k)} \, \, y \, \, \dot{v} u^{\dagger} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{2} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{2} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{2} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{2} e^{\kappa} \kappa_{1} e^{\kappa} \kappa_{$ ក្សែដៃ ឬកែងដើង ។ បំបូសមនុស្សទុក ។ បំបូសមនុស្សស្លាប់កាយ မ္ခာ့ရ y ပိပ္မလမန္လစ္ပြဲနဲ့ y ပိပ္မလမန္လေးများနက္ခရိုရိမယxြက္ေၾက yပိတ္မလမနုလျှာက်ពိုက် ကော် အပိတ္မလမနုလျှခ အပိတ္မလမနုလျှင့်နှံ အ បំហុសមនុស្សទាំងទាក់ទាំងគ ។ បំហួសមនុស្សទាំងទាក់ទាំងថ្ងង់ បំបូសមនុស្សទាំងគទាំងថ្ង ។ បំបុសមនុស្សទាំងទាក់ទាំងគទាំងថ្ង ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ [នង៍ហាមថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិន ត្រាវបំបួសមនុស្សកំបុតដៃ មិន ត្រវបំហួសមនុស្សកំបុតដើង មិន ត្រវបំហួសមនុស្សកំបុតពំងដែពាំង ដើង មិនត្រូវចំបួសមនុស្សកំបុតត្រចៀក មិនត្រូវចំបួសមនុស្សកំបុត្យចមុះ

មនុស្សដែលគេបោះត្រាដោយដែកក្ដៅ ។ ៤ មនុស្សដែលចំពាក់ចំណុលគេដាដើម ហើយម្ចាស់ទ្រព្យវាយទាល់តែចែកខ្នង ។ ៣ មនុស្សទោសដែលវាជិការចេញប្រិកាសឲ្យរក បាច់ធ្វើទោស ។ ៤ មានភេតអាក្រក់មើលមិនជា មានភេតឫសន្លឹងដុំះនឹងឫសន្លឹងបាទជាដើម ។ ៥ មានរូបអាក្រក់ពេក ខ្ពស់ពេក ទាចពេកជាដើម ។ ៤ ក្នុងតម្លីរមហាចច្ចាំថា ទ្វាក់ម្ខាង ។

វិនយថិជិកេ មហាវិគ្គោ

ေ ကယ္ကေတာ့ သည္ခ်ဳပ္သော မရွိလိမ္ခ်ဳပ္သော ឧ ខុ ខ្លៀ បញ្ជាជិតញោ ឧ វាម ខោ បញ្ជាជិតញោ ឧ កលក់ណ្ឌិកោ ៥ពុរជេនព្រោ ន លក្ខណាមាតោ បញ្ជាជិតញោ ឧ ភាសាហាតោ បញ្ជាជិតញោ ឧ លិទិ-ត កោ បញ្ជាជនព្រោ ឧ ស៊ីបឌី បញ្ជាជនព្រោ ឧ ខាប-រោក បញ្ជាជនញោ ឧ ប្រឹស្នូស កោ បញ្ជាជនញោ ឧ ស្រាំ ត្រាំទេខ ច្រង់សម្រា ខ ត្រង់សម្រា ខ ភូទិ្ធ្ចរលាជនោះ ខេ ជាមេខិស្ស ខេសិច្ចេះ ស្ដេញ ខ អន្ទេរ ចម្ងាដេស្ដេញ ឧ ម៉ូតោ ចម្ងាជេសមា **င** ၈င္ငံက ဗဏ္ဍ၊ မဏ္ဍ ေကာင္း မဏ္ဍ ေတာင္း អនុ្តាធិរោ បញ្ជាជនញោ ឧ ម៉ុកពធិរោ បញ្ជាជនញោ ខ អនុង្វភពនិរោ បញ្ជាជេញព្រៃ ហោ បញ្ជាជេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្គដសុព្តិ ។

> ឧបញ្ជាជេតព្យុទ្ធត្តិសវារំ និដ្ឋិតំ ។ ទាយដ្ឋភាណវារំ និដ្ឋិតំ នវិទំ ។

វិនយចិជិក មហវិត្ត

មិន ត្រវប់ហ្គសមនុស្សកំបុត ទាំង ត្របៀក ទាំង ចមុះ មិន ត្រវប់ហ្គសមនុស្ស កំពុតម្រាមដៃ មិនត្រវប់ប្មូសមនុស្សកំពុតមេដៃឲ្យមេជើង មិនត្រវបំហ្វួ**ស** មនុស្សជាចសរសៃធំ មិនត្រវចំបូសមនុស្សមាន មាមដៃជាប់គ្នា មិនត្រវ ប់ហ្ចូសមនុស្សគម មិន ត្រវប់ហ្គួសមនុស្សតឿ មិនត្រវប់ហ្គួសមនុស្**រពកក** មិន ត្រវប់ប្ចូសមនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមានស្វាក់ស្វាម ។ មិន ត្រវ •ំប្ចូសមនុស្សដែលគេវាយដោយពោត មិនត្រវបំបួសមនុស្សដែល**រា**ជកា**រ** កត់ឈ្មោះទុក (ព្យរទោសទុក) មិនត្រវប់បួសមនុស្សជើងស្ងក់ មិនត្រវ ចំប្ចូសមនុស្សមានរ**n**គអាក្រក់ មិនត្រវិបប្ចូសមនុស្ស[ទិស្តបរិសុទ្យ មិន តែវប់ហួសមនុស្សទើបនឹងទាក់ មិនតែវបំហួសមនុស្សក្មេងដៃឬកែ្មដើ មិនត្រវប់ប្ចូសមនុស្សខ្ទុក មិនត្រវប់បួសមនុស្សស្វាប់កាយម្ខាង មិនត្រវ **ง์บูญช**ยรุសเจิร ษิธ์โลเช็บนูญชยรุសเอาธลอ ลัชเอเตาะส**ก** ត្រវប់បុសមនុស្សទាក់ពីកំណើត មិនត្រវប់បុសមនុស្សគ មិនត្រវប់បួស មនុស្សថ្មន៍ មិនត្រវប់ប្ចូសមនុស្សទាំងទាក់ទាំងគ មិនត្រវប់បួសមនុស្ស ទាំងទាក់ទាំងថ្ងន់ មិនត្រៃវបំបួសមនុស្សទាំងគទាំងថ្ងន់ មិនត្រែវបំបួស មនុស្សទាំងទាក់ទាំងគទាំងថ្ង កិត្តណាបំបួស ត្រវិមាបត្តិពុក្កដ ។ ចប់ វារៈនិយាយពីបុគ្គលសាមសិបពីរចំពូកដែលភិក្ខុមិនត្រូវចំបួស ។

ចថ់ ទាយដ្ឋភាណវារៈទី៤ ។

មហាខត្តកេ និស្សយវិធី

(၁၈၉) အေး ော ော ေနာ ေတာင္း အရွင္ငံတာ ភិក្ខុ អល់ខ្លីដំ និស្សយំ ខេត្ត ។ កក់គោ ឯគមគ្ អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ អលជ្លឺខំ ឧ៌ស្សយោ ឧាទញោ **យោ ខ**ខេល្យ មានទ្ទឹ ឧទ្ទះជក្សាគ្និ ។ ខេត ទោ ចន សមយេជ ភិក្តុ អលដ្លីជំ ជំសុក្ស វេសជ្តិ ។ គេប៉ ឧច្ចុំស្បៅ អលដ្ឋិនោ ហោន្តិ ខាបភិក្ខុ ។ ភកាតា វាឌេឝខ្ញុំ មហេខេស៊ាំ ឯ ខ ភូទិណ្ឌ មហឌឹ្ជ ខ្មុំ ទី ್ಕಿಕ್ಕಿ ರಾಭಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಕ್ಟ್ ಚಟ್ಟಕ್ಕಾಕ್ಟ್ ನ ಕರ್ಮ ភិទ្ទាន់ ឯគេឧយោស៍ ភក់តា បញ្ជន់ ន អលជ្លឺនំ ធ៌ស្សាយា ឧទេញ ឧ អលជួីខំ ធំស្បាយ វគ្គព្វន្តិ ဆင့် ឧ ကေ မက္ သားေတာ့မ ကဋ္ဌီ វា អលជ្ဌឹ វាតិ ។ ភក់ តោ ឃិតមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ **ខ**ត្សបញ្ជាហំ អាកមេតុ យាវ ភិក្ខាសភា**ក**នំ ជានាម៉ត់ ។

មហាខត្តកៈ និស្សយវិធី

(១៣៦) កំសម័យ ទោះឯង ព្ចក្ខព្ធក្លិយកិត្តិឲ្យខិស្ស័យដល់អលដ្លឹ-ភិត្តទាំងទ្វាយ (ភិក្ខុដែលឥតឡាសចាប) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ[ភាបទូល င်း ($ilde{n}$ $ilde{s}$ $ilde{s}$ $ilde{v}$ $ilde{s}$ $ilde{s}$ ilភិក្ខុមិន ត្រូវឲ្យនិស្ស័យដល់អលជ្ជីភិក្ខុទាំងឡាយ ទេ ភិក្ខុណា ឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ နောမ်း ၂ လမ်းယားအား ကို ကို ကို ရောယား၏ကေတ် (ကန်းယာကန်လျှီးယာ) នឹងអលជី្ជភិក្ខុព៌ងឡាយ ។ មិនយុវប៉ុន្មាន កិក្ខុទាំងឡាយនោះកំទៅជា ភិក្ខុអលជ្លីជាភិក្ខុលាមតដែរ ។ ភិក្ខុខាំងទ្បាយ $\left\{m$ បទូលដំណេីtនុំខេំពោះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រវ នៅអាស្រ័យនឹងអលជីកិត្តទាំងឡាយទេ កិត្តណានៅ ត្រវអាបត្តិទុកដ ។ ល់ដាប់នោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយមានសេចក្តីគ្រិះរិះយាងនេះថា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគបានបញ្ហាត្ត ហើយថា ភិក្ខុមិន ត្រវិទ្យិនិស្ស័យដល់ពួកភិក្ខុអលដ្ឋ មិន ត្រូវនៅអាស្រ័យនឹងពួកភិក្ខុជាអលជ្លីដូច្នេះ យើងទាំងឡា យគប្បីស្គាល ភិត្ត្តជាលជ្ឈីឬជាអលជ្ឈីដូចម្ដេចបាន ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាចទូលដំណើរនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ៤៨មានព្រះបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគតអនុញាតឲ្យបង្អច់លំដោយគិតថា អញទឹងដឹង (ភិក្ខុនេះ) ជា សភាគភិក្ខុ(ភិក្ខុមានធម៌ល្អត្រវគ្នា) អស់៤ ថ្ងៃថ្ង៥ ថ្ងៃសិនបាន 🔻

វិនយបិដិកេ មហវិគ្គោ

អំពុ ក្រសាល មន្ទិត្ត ។ ក្រសាល អំពុ ក្រសាល អំពី ក្រសាល អំពុ ក្រសាល អំពី ក្រសាល អំពិសាល អំពី ក្រសាល អំពិសាល អំពី ក្រសាល អំពី ក្

វិនយបំដាក់ មហាវគ្គ

(๑៣៧) ក៏សម័យនោះឯង កិត្តមួយរូបដើរផ្លូវត្ថាយក្នុងជនបទ នាដែនកោសល ។ កិត្តនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយោងនេះថា ត្រះដីមានត្រះ ភាគបញ្ជាត្តហើយថា កិត្តមិនត្រូវនៅដោយគ្មាននិស្ស័យទេ ឯអាត្មាអញ្ជា សោតមានកិច្ចដោយនិស្ស័យ (ត្រូវកាន់យកនិស្ស័យ) ហើយជាមនុស្សដើរ ផ្លូវត្វាយ អញត្រូវបត្តិចត្តិដូចម្ដេច ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរ ទុំ៖ចំពោះត្រះដ៏មានត្រះភាគ ។ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តឋាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តអ្នកដើរផ្លូវត្វាយដែលមិនទាន់បាននិស្ស័យ ឲ្យនៅ ដោយគ្មាននិស្ស័យបាន ។

(១៣៤) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុពីររូបដើរទៅកាន់ផ្លូវប្រាយក្នុឪជនបទនា ដែនកោសល ។ ភិក្ខុទាំឪឲ្យាយនោះដើរចូលទៅកាន់អាវាស១ ។ បណ្ណា ភិក្ខុទាំឪនោះ ភិក្ខុ១អង្គ័ឈី ។ ទើបភិក្ខុឈើនោះមានសេចក្តីតិះរិះយ៉ាង៍ នេះថា ព្រះជីមានព្រះភាគបញ្ញត្តហើយថា ភិក្ខុមិនត្រូវនៅដោយគ្មាន និស្ស័យទេ ក៏អាត្មាអញមានកិច្ចដោយនិស្ស័យហើយមានជម៉ឺផង៍ អញ ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ្នឺ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ័អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុឈឺដែលមិនទាន់បាននិស្ស័យ ឲ្យនៅដោយគ្មាននិស្ស័យ

មហា**ះ**ន្តុកា និស្សយវិធី

មានេះ អង្ទារិនេះ ខេត្តខ្លំ ។ អន់ទោ តម្ប កំហនុ-បដ្ឋាធិស្ស គឺគ្នាលោ ឯកខេស្រស់ កក់គោ បញ្ជូន င မင့္နာ္မ်ိဳးေနရဲ့ မီတက္ခ်ိန္ ငွင္နာက္လည္းလာ អយញ្ ភិក្ខុ ភិលានោ គេខំ ឧ ទោ មយា មឌិមជ្ជិ-នត្ថា ។ ភ៩ នោ ឯនមត្ត អារោចេសុំ ។ អត្ជាសមិ ភិក្ខាឋ ក៏លាឧុខដ្ឋាកោះ ភិក្ខាណា និស្សយំ អលក-មាជេន យាចិយមាជេន អនិស្សិតេន វត្តនិ ។ តេន ទោ បែល សមយោល អញ្ជាក់ ក្នុំ អញ្ជា វិហ្សត់ ។ គស្បា ខេត្តស្មី សេខាស នេ ដាសុ យោតិ ។ អ៩ ទោ តស្ប ភិក្ខាលា ឯគឧ ហោសិ ភកាតា បញ្ជន្លំ ឯ អនិស្សិតជ វឌ្គ១និ អហញុទ្ធ និស្សយការណ៍យោ អរពោ វិហរាទិ ឧណ្ឌ មុនម្នាំ ទេសមាខេ ឌុម លោង ២៩ ២ សេ ឧណៈ ឧក្ឧក្ទិស្សិទ ។ ឧសុខោ វាសេឝស្តុំ មាលេ-ចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ អាវុញគោន ភិក្ខានា ជាសុវិហារំ សល្វគ្គោន្តេខ ឆ្មុំស្បូយំ អលគមានេន អធិស្សិតជេ វត្តំ យគា បដ្ទៃទោ និស្សយគាយកោ មានជុំមាំខ្លួន នេះ ខ្លួន ស្រួល ស្រួមខ្លួន ។

មហា១គ្នក: គិស្សយវិធី

បាន ។ ទើបភិក្ខុអ្នកបម្រើជម្លឺរបស់ភិក្ខុឈឺនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះថា ត្រឹះជី មាន ព្រះភាគបញ្ជាត្ត ហើយថា ភិក្ខុមិន ត្រវនៅដោយគ្មាននិស្ស័យ េ ឯអាគ្មា អញមានកិច្ចដោយនិស្ស័យ កិក្ខិនេះសោតក៏នៅឈឺ ភិក្ខុ ទាំ នទ្យា យ (កាបទូលដំណើរនុះចំពោះ (ពេះដ៏មាន (ពះ កាត្ ។ [ពុះអង្គីអនុញាត្យ មូលភិក្ខុទាំងីឡាយ ត្យគត្អនុញ្ញាត្**§្រឹក្** អ្នកប ម៉ើងម៉្យីដល់មិនទាន់បាននិស្ស័យ បើភិក្ខុឈឺសុំ (ឲ្យនៅតំដរ នៅដោយគ្មាននិស្ស័យបាន។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុតរូបនៅក្នុង ែព។ ភិក្ នោះបានសេចក្តីសប្បាយក្នុងសេនាសន:នោះ មើបកិក្ខានោះមានសេចក្តី $\int_{\hat{B}}$ នេះបា $\int_{\hat{B}}$ នេះបា $\int_{\hat{B}}$ នេះជំទាន $\int_{\hat{B}}$ នាគបញ្ហាត្ត ហើយថា ភិក្ខុមិន $\int_{\hat{B}}$ នៅ ដោយគ្មាននិស្ស័យទេ ឯអាត្មាអញសោតមានកិច្ចដោយនិស្ស័យ ឥឡូវនៅ ក្នុងព្រែ ម្យ៉ាងទៀត អញក៏**ពុន**សេចក្ដីសប្បាយក្នុងសេខាសន:នេះ អញ $\int \hat{s}_{1} \int \hat{v} \hat{s}_{2} \hat{v} \hat{s}_{3} \hat{v} \hat{s}_{4} \hat{s}_{5} \hat{v} \hat{s}_{5} \hat{s$ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែរអនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុដែលនៅក្នុង[ែព ភាលបើកំណត់ដឹងនូវធម៌ជា [គ្យឹងនៅ បើមិនទាន់បាននិស្ស័យទេ ត្រូវនៅដោយគ្មាននិស្ស័យបាន ក្ខុក្ខភូទិន្ទ្រស្យ័យដ៏សមគ្គរ និងមកក្នុងកាលណា នឹងនៅអាiggl(N័យ iggl(mន់យកនិស្ស័យiggr) នឹងភិក្ខុនោះក្នុងកា $oldsymbol{w}$ នោះ

វិនយថិដីកេ មហាវិក្ដោ

ខេហុំ ៤ ងន់យុសគ្គ ង្ខ័ណ ខេំ វាយប់ហើរទេ ឧសាយការិតអារី ខេំ ៩ឧកគេនៃខេយ្ម ឈេខ៉ូ ៤ ឧសត្ថិ ឧស្ ឧសុខ ឧស្គនិទ្ធិការិត្ ងល្ ឧសុខ្មំ ឧស្គ ខេត្ត ៤៩៤២ វាយការិយុ ឧសុខ ៤៤០ ខេត្ត ស្គ្រាន់ មួយ ឧស្គ ៤៤០ ខែង ខេត្ត ស្គ្រាន់ មួយ ឧស្គ ៤៤០ ខែង ខេត្ត ស្គ្រាន់ មួយ ឧស្គ ៤៤០ ខែង ខេត្ត ស្គ្រាន់ ក្រុង

តរុកោតិ កត្ថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយប់ដក មហៅផ្ត

(១៣៩) ក៏សម័យនោះឯង៍ មាន បសម្បូតបេត្: (១) ប្រស់(ព្រះ មហាកស្យូបដ៏មានអាយុ ។ ទើបព្រះមហាកស្យូបដ៏មានអាយុបញ្ជូនទូត ទៅក្នុងសំណាក់ព្រះអាននូដ៏មានអាយុថា ចូរអានខូមកសូត្រអនុស្សាវនា (២) ចំពោះ បសម្បូតបេត្ត: នេះ ។ ព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុបាននិយាយយ៉ាង៍ នេះថា ខ្ញុំកុរណាមិនអាចកាន់យក (ហៅ) ឈ្មោះ ព្រះបេវ: ទេ (ព្រោះ) ព្រះ បេវ: ជាគ្រិរបស់ខ្ញុំព្រះកុរុណា ។ កិត្តទាំងឡាយ ក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តសូត្រអនុស្សាវនា ដោយ គោត្តនាមក៏បាន ។

(១៤០) ក៏សម័យនោះឯង៍ មានឧបសម្បទាបេក្ខ:ពីររូបរបស់ តែ៖
មហាកស្យបដ៏មានអាយុ ។ អ្នកទាំងនោះ ប្រកែកគ្នាថា ខ្ញុំនឹង (បំពេញ)
ឧបសម្បទាមុន ខ្ញុំនឹង (បំពេញ) ឧបសម្បទាមុន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
កាបទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសុត្រអនុស្សាវនាតែម្ដង ចំពោះ

សម្រាប់ហៅសាមណេរដែលចូលទៅសូមឧបសម្បទដាក់ក្ខុ ។ ៤ សូត្រប្រកាសសេចក្ដី
 បញ្ជាក់ឲ្យសង្ឃដឹងថា កុលបុត្រដែលសូមឧបសម្បទនោះជាអ្នកបរិសុទ្ធបាកអន្ត្តរាយ៉ាកធម្មិ
 ជាដើម ។

មហាខត្តកេ តុត្តវីសោ

ತಿದಳಾವಿರಿ:ಜಜೀಮಿತ್ರ ಆರುಭೆಕ್ಕೆ ಆಟ್ಟುಳಾ ತಿದಳಾವಿದಿವೆ ಈ ಆಟಲು ಬಡುಮೆತ್ತು ಆ ತಿಜ್ಚಳುತ್ತುಳಾಗಿ ವಿಜೀಯ ಆದು ಕುಡುಮು ಆಟ್ಟುಳಾ ತಿದಳಾವಿದವು ಮತ್ತು ವ (೧೯೮) ಜಜ ಮು ದಕ ಳಾಹಣಾಕ ಕುಡುಳಾ មហា។ វូក: កុមារកស្បាបមានអាយុ 🌬 ឆ្នាំដោយរាប់យកឆ្នាំនៅក្នុងគភិផងបានឧបសម្បទា

«បសម្បទបេត្ត:ពីរនាក់បាន^(a) ។ សម័យនោះឯង៍ មានពួក«បសម្បទាបេត្ត:របស់ ព្រះថេរ: ប្រឹន្ធអង្គី ។ ពួក«បសម្បទាបេត្ត: ទាំងនោះ ប្រឹកកគ្នា
ថា ខ្ញុំនឹង (បំពេញ) «បសម្បទាមុន ខ្ញុំនឹង (បំពេញ) «បសម្បទាមុន ។
ព្រះបេរ: ទាំង ឡាយធាននិយាយយាងនេះថា នៃអាវ៉ាសា ណ្ហើយយើង
នឹងសូ ត្រអ្នកទាំងអស់ក្នុងអនុស្សាវនាជាមួយគ្នា ។ កិក្ខុទាំង ឡាយ កាប
ទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដីមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិច្ច ទាំង ឡាយ តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យកិច្ចសូ ត្រអនុស្សាវនាជាមួយគ្នាចំពោះ
«បសម្បទាបេត្ត: ពីរ ឬបីប្រធាន (២) តែការសូ តែអនុស្សាវនាជាមួយគ្នាចំពោះ
ជោយ«បជ្ឈាយ៍ជាមួយគ្នា «បជ្ឈាយ៍ ផ្យេងគ្នាមិនបាន ឡើយ ។

(១៤១) សម័យនោះឯង៍ កុមារកស្យបដ៏មានអាយុមានឆ្នាំ ៤០ ដោយរាប់យកឆ្នាំតាំងពីនៅក្នុងគភិផង៍បានឧបសម្បទា ។ ទើបកុមារកស្យបដ៏មានអាយុមានសេចក្តីត្រិះរិះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញាត្តហើយ ថា កិត្តមិនត្រៃខ្មែបសម្បទាដល់បុគ្គលមានអាយុមិនគ្រប់ ច្នាំដូច្នេះ ក៏អាត្ញាអញមានឆ្នាំ ៤០ វាប់ទាំងឆ្នាំដែលនៅក្នុងគភិផង៍បានឧបសម្បទា

១-៤ (អដ្ឋកឋា) គ្រឹស្ត្រត្ត ១ រូបសឹងសូត្រិកម្មវាបាឲ្យឧបសម្បទាដល់ឧបសម្បទាបេក្ខបុគ្គល ពីររូបក្ដី បីរូបក្ដី ដំណាលគា្នតែម្ដងបាន ឥតមានទាស់ទេ ម្យ៉ាងទៀតបើគ្រឹស្ត្រិតពីររូបក្ដី បីរូបក្ដី នឹងសូត្រិកម្មវាបាឲ្យឧបសម្បទាដល់ឧបសម្បទាបេក្ខបុគ្គលពីររូបក្ដី បីរូបក្ដី ចំពោះកូនសិស្ស មួយ ១ ជាមួយគា្នតែម្ដងកំណន់ ។

រិតយបិជិកេ មហាវិក្ដោ

ន្ទេសម្បាញ ឧ ទោទ្តំ ឧ ឧ ទោ ន្ទេសម្បាញ្គិតិ ។ កក់កោ ឯនមត្តំ អាពេបស់ ។ យំ កិត្តិ៤ មាតុ-តុប៉ូស៊ី ប្បមំ ចិត្តិ ឧប្បុច្នំ ប្បមំ វិញ្ញាណំ ភាតុភូគំ ននុទានាយ សា វេស្ស សិតិ អនុយានាម៉ កិត្តិ៤ កញ្ញាំសំ ន្ទសម្បានតុខ្លិ ។

វិនយប់ដឹក មហាវគ្គ

អាត្មាអញជាឧបសម្បន្ន (ជាក់ក្ខុ) ឬមិនបានជាឧបសម្បន្ន េ ។ ក់ក្ខុ តាំង

ខ្យាយក្រាបទូលដំណើរខ្ទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ន្នាលក់ក្ខុ តាំងឡាយ ចិត្តជាបឋមណា កើតឡើង ហើយ វិញ្ញាណ

ជាបឋមណា កើតប្រាកដហើយក្នុង ផ្ទៃនៃមាតា កំណើតរបស់សត្វនោះ

ឯង ត្រែវ កបអំពីបឋមចិត្ត នោះឬបឋមវិញ្ញា ណនោះ ម្នាលក់ក្ខុ ទាំង ឡាយ

តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យក់ក្ខុំឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុលបុត្រមានឆ្នាំ ២០ រាប់
ទាំងឆ្នាំ ដែល នៅក្នុង ផ្ទៃ ។

(១៤৬) ក៏សម័យនោះឯឪ ញូកកិត្តដែលបានឧបសម្បទ មាន
កោតឃ្ងន់ខ្លះ កោតពកខ្លះ កោតសែងខ្លះ កោតវិធីវៃខ្លះ កោតធ្លេត ជាក្នុះកំ
កើតប្រាកដឡើង ។ កិត្តទាំងឡាយកាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គអនុញាតថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យ
កិត្តកាលឲ្យឧបសម្បទាសួរអន្តពយ៌កាជមិ១ ៣ យ៉ាងសិន ។ មាលកិត្តទាំង
ឡាយ ក៏ឧបសម្បទាបេត្តៈនោះ កិត្តត្រៃសួរយ៉ាងនេះថា អ្នកមានអាពាជ
ទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះប្រទេ គឺកោតឃ្ងន់ កោតពក កោតសែង
កោតវិធីវៃ កោតធ្លេតដៃក អ្នកឯងជាមនុស្សប្ ជាប្រសប្ ជាអ្នកជាប្ ជា
អ្នកមិនចំពាក់បំណុលគេឬ មិនមែនជាពេជអាមាត្យ (អ្នកធ្វេកជការ) ខេថ្

មហាទន្ធកេ អនុសាសកសម្មត់

មាតាបំតូល បំបុណ្យដែធាសេក្រុង បបែ្លានេ បត្តប៉ាំ កំណ្ឌាលេស ភោសមោ^(១) គេ ឧ០៨៣យោត៌ ។ គេជ ទោ បាន សមយោជ ភិត្តា អជនុស៌ដ្ឋេ ឧបសម្បីជា-ពេយ្យ អនិបញ្ចុយ ឧកដី ឯជិទ្ធ ឯ ៩ឧមឧបិនាឧេយិ វិត្តាយធ្នំ មគ្គ យោធ្នំ ឧ សក្តោធ្នំ វិស្សផ្លេះទំ ។ ភកវ-តោ រាឌឧឌុំ មា ហេ ខេសុំ ។ អនុជាទាគ ភិឌ្ឌាប ចម្គ អជុសាស់ត្វា ខេញ អន្តពយ៌គោ ជម្មេ បុច្ចិត្ត ។ សង្គោះ មន្តិតនៅ អន់មាមខ្លី ឯ ៩ឧមនានាធេយ៉ា ត្រោយខ្ញុំ មត្ថ ហោឆ្គំ ឧ សក្តោឆ្គំ ស្បែរផ្លូតុំ ។ កក់ នោ ឯនមន្ត្នំ អាពេចសុំ ។ អនុជានាម៌ ភិក្តុវេ វាយឧទ័ អថ់មាទ្ធិ មឌ័នៃព្រះ អនីឯក្រេយ នេះគិ ជុំខ្ញុំ ។ រាស្រាំ ឧខ មួយ អន់មាហ្គា ។ ឧភេត្ នុមជាំ្ ភាហាមេនញោ ។ ឧមជាំ្ ភាហាមេត្វា មត្តជីវ៉ាំ

ទ កោ សមាតិ អម្លាក់ រុចិ ។

មហា?ន្ធកៈ ការសម្មតិនូវភិក្ខុអ្នកប្រៀនប្រដៅ ឧបសម្បទាយក្ខះ

អ្នកឯងមាតាបិតាបានអនុញាត ហើយឬ អ្នកឯងមានឆ្នាំពេញ ៤០ ហើយ ឬ អ្នកឯងមានជាត្រច់វរ គ្រប់គ្រាន់ហើយឬ អ្នកឯងឈ្មោះអ្វី «បជ្ឈយ៍ អ្នកឯងឈ្មោះអ្វី ។ សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយសូរអន្តពយ៌កធម៌ទាំង ទ្បាយនឹងពុក្ខបសម្បទ បេក្ខ: ដែលខ្លួនមិនទាន់បានប្រៀនប្រដៅ ។ ឧប-សម្បទបេត្ត: ទាំង ឡាយក៏រឹងខ្លួនអៀនអន់មិនអាចធ្វើយបាន ។ ភិក្ខុទាំង ရှာ $oldsymbol{w}$ ကြ $oldsymbol{w}$ ရှာ $oldsymbol{w}$ ကြ $oldsymbol{w}$ ရာ $oldsymbol{w}$ ကြ $oldsymbol{w}$ ရာ $oldsymbol{w}$ ကြ $oldsymbol{w}$ ရာ $oldsymbol{w}$ ရာ $oldsymbol{w}$ ကြ $oldsymbol{w}$ ရာ $oldsymbol{w}$ អនុញ្ញាតថា ម្នាល់ភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តប្រៀនប្រដៅ (បង្ហាត់) ជាមុន ហើយសឺមសួរអន្តកាយិកធេមិទាំងទ្បាយជាភាង ក្រោយ ៗ ភិត្តទាំងទ្បាយ ប្រៀនប្រដៅក្នុងកណ្ដាលសង្ឃនោះឯង។ ១០សម្បទ បេត្ត: ទាំងទ្បាយក៏នៅវឹងខ្លួនអៀនអន់យ៉ាងនោះដដែល មិនអាចនឹងធ្វើយបាន ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះ**ភា**គ ។ ព្រះអង្គ $\left\{ e^{i}_{n} + e^{i}_{n} +$ ប្រដៅក្នុងទីជ័សមគ្គរហើយ ស៊ឹមសួរអន្តវាយិកធម៌ទាំងទ្បាយក្នុងកណ្តាល សង្ឃឹម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយក៏ឯឧបសម្បទាបេក្ខៈនោះ កិត្ត[ត្តវប្រៀន[v]ដៅ យាងនេះ ។ កិត្តត្រូវឲ្យទុបសម្បទបេត្ត:នោះកានយកឧបជ្ឈាយ៍ជាមុន ។

វិនយចិដិពេ មហាវិត្តា

សេខ្ទុំទេញំ មយន្តេ ឧត្យោ មណ្ឌុំ មេចុំ ឧត្តាស ស្ត្រែ អយុ អន្តរាស្ស តោ កច្ច អម<mark>ុទ្ធ ឱ</mark>្យាសេ ត្ដាញ់ត្ ។ ៣លា អព្យុត្តា អនុសាសន្ដិ នុវនុសដ្ឋា^(e) ន្ទ្រសម្បីស ខេស្ណា រូមិស ខេស្តិ ខេស្តិ ខ សក្ដេាជ្ជំ វិស្សជ្លេត់ ។ ភក់ពេល ឯតមត្ត អារោរច-សុំ ។ ជ ភិក្ខុវេ ៣លេខ អព្យត្តេជ អជុសាស៎-នយើ លោ ងថ់មាកេលា មានខ្ញុំ ថយៈនុសា ិ អជ្ជាលាមិ ភិក្ខាវ ព្យុទ្ធឧ ភិក្ខាលា បដ្តិពលេខ ಈಧನುಸುಕ್ಷ್ಣೆ ಇ ಈಸು<u>ಕ್</u>ಷಣ ಈಧನುಸುಕ್ಷೆ ೩ ಒಟ್ಟ តោ ឯ៩មន្តំ អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្តាឋ អស្មុនេះជ អនុសាស៌តញ្ចោ យោ អនុសាសេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្ក-ជសា ។ អន់ជាឃុត ភូយិព មាតិខេខ អន់មាហ្សុំ ។ ស្ពេណិ ឧប មួយ ស្តេចិ្ត ណើ ឯ មួយ ។ មួយ-ខ្ មាតិច្នឹងល្ខំ ឧឧឧ ម ឧឧ មា មាតិច្នឹង យោ ឯ មា-៥ញុ អត្តាជ អត្តាជ សម្**ជិ្ត**តំ ។ ព្យុត្ត កំ<mark>តុ</mark>សា

[•] ឱ អសុសំជា្ ។

វិនយចិជក មហាវិត្ត

ហ់ ខេះហ្គ្រាប្រសុក្ស ខេះសន៍្ប្រជុំ នេះខេត្ត**ាសង្គ: ខេះអន្តរក់សក: អ្នក** ក្សាទៅឈរនៅក្នុងឱ្តាស់ឯណោះចុះ ។ កិត្ត្ទាំង**ឡាយល្ង មិនឆ្ងាស** ហើយ (ឡៀន ប្រដៅឧបសម្បទ បេត្ត: ទាំង ឡាយ ដែ**លភិក្ខុទាំង ឡា**យ ប្រៀន (បដៅមិន ហ្គ នៅតែរឹង ខ្លួន អៀនអន់ មិន**អាចនឹង ធ្វើយបាន** ភិក្ខុទាំងឡាយiggl(eta) កាបច្ចូលដំណើរនុះចំពោះiggl(eta) ខាន់ iggl(eta) ខាន់ iggl(eta)ព្រះបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុលុងមិនធ្លាស មិនត្រវបៀនប្រដៅ **ឧបសម្បទបេ**ត្ត: ខេ ភិក្ខុណា ្រៀនប្រដៅ ត្រវអាបត្តខុក្ខដ ។ ម្នាស ភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យតែភិត្តុដែលគ្នាស ប្រតិពល ៤ ប្រៀន-បែដៅឧបសម្បទបេត្ត:បាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ហើយ [បៀនប្រដៅ ឧបសម្បទ បេក្ខ: ។ ភិក្ខុទាំង ខ្យាយក្រាបខូលសេខក្ដីនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៃ ត្រាស់ថា ម្នាល់ភិក្ខុំ ទំន័ ឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃឹមិនបានសន្មត មិនត្រវប្រៀនប្រដៅឧបសម្បទបេក្ខៈខ្មើយ ភិក្ខុណា (បៀន(បដៅ) ត្រៅអាបត្តិទុក្ស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យតែភិក្ខុដែលមានការសន្មតិប្រៀនប្រដៅ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិត្តស្រន្ទ យ៉ាងនេះ ។ ត្រវទ្ធឯងសន្ធទទ្ធក៏បាន កិត្តដទៃសន្ធ ភិក្ខុដ ទៃក៏បាន ។ ក៏ឯខ្លួនឯង ត្រូវសន្មតខ្លួនដុចមេខ ។ គឺភិក្ខុដែលឆ្វាស

មហាខុន្តកេ អនុសាសកសម្មតិ

ರಜಿಕಾಯಾ ಹಾಟ್ಟು ಮಾರಾಹಣ್ಣ ಕೂಯಾಹ ಆ ឧទ្ទេស សុខ្សា មុន្តិសាស មុន្តិសាធមាវិ មាល់ មាខា **၃၀ ស ម**្បីស ទ្រាស់ ។ យ ធំ ស ម័្យស្ប្រ បត្តកា លំ អេល ឥត្ឌាធ អេជុសាសេយ្យភ្ជំ ។ ស់ អត្តភា វ អត្តាធំ សម្មធ្វិតព្វំ ។ ភ៩ញា បព្រធ បព្រ សម្មធ្វិ-ឌយ៉ោ a មន្ត្រីខ **ភ្ជុំដូ**យ ឧត្តមហេខ អច្រើ យិខេ-ឌយៅ ជាហាង គេ ឯទើ ជាចើប មុខិសាស មុខិសិតមារិ ជន្តិយល្នំ មុខ្ទះពេល មុខ្ទះពិត អេយុសម្រេយប្រំ ។ រា, ឧឧ ឧឧ ឧ ភាគីខ្មែន ជា ៤ ឧ ភាគីខេត មួយបា វេជ្ជភាព ខេស្ត្រិទី ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោ ឬណស់ ឥត្តជា្ន អយុធ្លេ សច្ចុកាលោ ក្នុតភាលោ យំ ជាតំ តំ សង់ ទ្រៅជា បុខ្លេ សង់ អត្តិ វត្តិ អស្នំ ឧត្តិ វត្តិ មា ទោ វិត្តាសិ មា ទោ មត្ថ អហោសិ ៧វន្តំ បុច្ចិស្បត្តិ សន្តិ នេ

ឧបសម្បទាយទោតិ វា ជាឋៅ ។

មហាខត្តកៈ ការសន្មគិន្តវភិក្ខុអ្នកប្រៀនប្រដៅឧបសម្បទបេក្ខៈ

ច្រតិពលត្រូវឲ្យសង្ឃ័យល់ថា បពិត្រិព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃ ស្តាប់ \mathfrak{g} ប្រគល់មាន \mathfrak{g} យោះនេះ \mathfrak{g} ជាឧបសម្បទ បេត្ត: \mathfrak{g} បេកដ៏មាន អាយុឈ្មោះនេះ $(^{[n]})$ y ចេតម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ភ្ញុំគួរ(ប្រ)ន-ប្រដៅទុបសម្បទបេត្ត:ឈ្មោះនេះ ។ ត្រវទ្ធឯឯសន្មត្វនយាងនេះ ។ ភិត្តដទៃ ត្រវសន្មតភិត្តដទៃដូចមេ្ត ។ គឺភិត្តុគ្នាស បតិពល ត្រវិទ្យស់ឡ ជ្រាបថា បត្តិត្រៃគេ ត្រែងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បុគ្គលឈ្មោះ នេះជា ទបសម្បទាបេត្ត: របស់លោកជ័មានអាយុ ឈ្មោះនេះ បើកម្មមាន កាលគួរដល់សង្ឃលើយ គួរកិក្ខុមានឈ្មោះ នេះ [បៀន[បងៅឧបសម្បទា-បេត្ត:ឈ្មោះនេះ ។ កិត្តដទៃសន្មតកិត្តដទៃយាងនេះ ។ ត្រវកិត្តដែល មានការសន្មតិនោះចូលទៅរកឧបសម្បទបេត្ត:ហើយ និយាយយ៉ាង៍នេះ ថា នៃអ្នកមានឈ្មោះនេះ អ្នកហុស្គាល់ កាលនេះជាកាលពិតកាលមែន របស់អ្នក ហើយ ហេតុឯណាមាន កាលបើកិត្តសួរហេតុនោះក្នុងកណ្តាល សង្ឃ (បើ) ហេតុមាន (តវអកនិយាយថាមាន ហេតុគាន (តវអក និយាយថាគ្មាន អ្នកកុំរឹងខ្លួន ឡើយ កុំអៀនខាស ឡើយ កិក្ខាំងឡាយ o 🖢 សម្រាប់ឲ្យបញ្ចូលឈ្មោះមែនទែនត្រង់នោះ បើឈ្មោះភាគក្ដី គិស្សក្ដី ពុទ្ធរក្ខិតក្ដីកំ

ឲ្យប្រាក្រុងកន្លែងនោះ

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ៅកូទ ភេសស កុដ្តំ **ឧណ្ដោ កំលសេ សេសេ អប-**មារោ មនុស្សាស៍ បុរិសោស៍ កុដ៌ស្បាស់ អន្តេរាស់ នសំព៨កដោ អនុញាតោសំ មាតាចិត្តូហិ បញ្ចែណ-រីសន់ស្រាស់ បរិប្រហា្តេ បន្ទីវ៉ា ក៏ស្នាមាស់ កោ-សមោ គេ ឧបជ្ឈាយោត៌ ។ ឯកតោ អកច្ឆ^{ំ(©)} ។ ជ រាក់ តោ អក្សព្ទំ ។ អត្*សាសកោ*ន បឋមត[ំ] អកន្តា **ಹ**ಚ್ಚ್ರ ಕ್ರಾರಾಣಕ್ಕೂ ಕ್ರ**್ಲಾ** មច្ចេរី មុនិយិគេ មុនិសិតមារី មាល់កាំខេរ ៩៦-សម្បនា ខេត្តោ ។ អនុសំដ្ឋោ សោ មហ ។ យនិ សញ្ជស្បី ឧ^{ស្}មស្សំ មុខិសិតេ **ស**ទ្ធេលិខ្មុំ ឯ អក្សាហ៊ុន វត្តព្យា ។ ឯកំសំ ធុត្តាសថ្មុំ ភាព-ខេត្វា ភិក្ខុនំ ខានេ វណ្ដខេត្វា ឧក្ដុឌិក និសីខាខេត្វា អញ្ជូល ឧដ្ឋសាខេន្ទា ៩ឧភមនិច្ច លាខាខេងណើ សដ្យម្ភាន ឧបសម្បន់ យាលាចិ ឧលុម្យុគ្ មំ ភាន្តេ

១ ឥទំ **បាឋទ្**យំ អន្ត្រា បក្តីត្តំ វិយ វាយតិ ។

វិសយចិតិក មហាវត្ត

នងែសូរអ្នកយ៉ាង៍នេះថា អាពាធ**ទាំង**ឡាយមានសភាពយ៉ាង៏នេះ គំឃ្ងង់ ពក ស្រែង វីងវៃ គ្គេជ្រក អ្នកឯងមានឬទេ អ្នកឯងជាមនុស្សប្ ជា ប្រសុប្ធ ជាអ្នកជាប្ធ ជាអ្នកមិនចំពាក់ចណុលគេឬ មិនមែនជារាជ-អាមាត្យទេឬ អ្នកឯង៍មា តាបិតាជានអនុញ្ញាត ហើយឬ អ្នកឯង៍មានឆ្នាំ ពេញ ២០ ហើយឬ អ្នកឯងមានជាត្រច់វរចវិច្ច**ណ៌**ហើយឬ អ្នកឯងឈ្មោះអ្វី ឧបជ្ឈាយ៍របស់អ្នកឯងឈ្មោះអ្វី ២ ខានពាក្យស្ទរថា ឧបសម្បទាបេក្ខ:នឹង ភាពារ្យមកជាមួយគ្នា^(១)ឬអ្វី ។ វិសជ្ឈនាថា មិនត្រវមក**ជា**មួយគ្នា ខេ ។ ត្រវ អាចារ្យអ្នក ប្រៀន ប្រដៅមកមុន ហើយឲ្យសង្ឃជ្រាបថា បត្តិត្រ ព្រះគម្ពែង សង្ឃដ៏ចំរើន សុមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បុគ្គលមានឈ្មោះនេះជា «បសម្បទា-បេក្ខៈរបស់លោកដ៏មានអាយុ**ឈ្មោះនេះ ។ ឧបសម្បទាបេ**ក្ខ:នោះ<u>ខ</u>ុំ [ប្រៀន បែដៅរួចហើយ។ បើកម្មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ឧបសម្បទបេត្ត: ឈ្មោះនេះគួរមកៗ ត្រូវអាចារ្យអ្នក ប្រៀនប្រដៅហៅឧបសម្បទបេត្ត:នោះ ថា អ្នកព្**រ**មកដូចេះ។ ត្រូវរាលារ្យុអ្នក ប្រៀនប្រដៅឲ្យឧបសម្បទបេត្ត:នោះ ធ្វើទត្តក្រសង្គ ទៀតស្មាទ្ធាន ហើយ ឲ្យថ្វាយបង្គំថា្ទាភិក្ខុខាំងឡាយ ហើយ ឲ្យអង្គ័យ ច្រហោងផ្គង់អញ្ចូល ទ្វើង ហើយឲ្យសូម «បសម្បទាថា បតិត្រ ព្រះគម្រែងសង្ឃដ៏ចំរើន ១សូមឧបសម្បធានឹងសង្ឃ បតិត្រិព្រះគម្ដែង

១ ភាក្យូនេះប្រ**ហែលដាទើ**បនឹងប្រឹកថែមមកទេដឹង ។

មហារដ្ឋកេ ញត្តិបតុត្តកម្ម១បសម្បទា

សឃ្លោ អង្គមាន្ទ្រី ឧទាខាយ ។ ឧទ្ទិយមា្លិ កត្តេ សជ្ឃុំ ឧបសម្បន់ យាចាចិ ឧល្ម្យត្ត ម៉ កន្តេ សជ្ញោ អណ្តាម្បំ ឧទាខាយ ។ គត់យម្ប៉ កណ្តេ សខ្ឃុំ ឧប-អាន្ទិ ကေလာမ်ာ ឧល្មន្ទ្រ ម៉ា ភាព្តេ អាវេត្តាម្យុំ **ន្ទានាយាត៌ ។ ព្យុត្តន ភិក្ខុនា បដិព្**លេន សន្លោ ញារបត់ញេ សុឈាតុ មេកន្តេ សង្ហោ្យ ឥត្ត្ណាមោ ឥត្តជាមស្ប អាយស្មានា ឧបស់ម្បីឧបោត្តោ ។ យធ៌ សង្ឃស្បា ចន្ទុកាល់ អញ់ ឥទ្ឋញ្ចុំ អត្តរាយ៌កោ ខម្មេ បុច្ចេយ្យត្តិ ។ សុណស់ ឥត្ឌ្ទាម អយុគ្គេ សច្ចុកា-លោ ភ្នុគកាលោ យំ ជាត់ តំ ឬញូមិ សន្តំ អត្តិតំ វត្ត អស្ត ឧត្តិន វត្តិ សត្ថ គេ ឃុំស្ អាពាជា តាដ្ឋំ កណ្ដោ តិលាសោ សោសោ អបមារោ មនុស្សេស ប៉ុរិសេស ភ្ជុំស្បែស អន្ត្រាស់ នស់

មហា ខត្តកៈ ឧបសម្បទដោយញត្តិបតុត្តកម្ម

សង្ឃដ៏ចរើន សូមសង្ឃគា $\left(\lambda \hat{\mathbf{x}} \hat{\mathbf{y}} \right)$ លេសចក្តីអនុ $\left(\hat{\mathbf{x}} \hat{\mathbf{y}} \right)$ លេសច $\left(\lambda \hat{\mathbf{x}} \hat{\mathbf{y}} \right)$ ផង បតិ៍ តែ ព្រះគម្ពង៍សង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមទបសម្បទានឹងសង្ឃអស់វាវ:ជា គំរប់ពីរដង៍ផង៍ បពិត្រ $\left(\hat{p}_{s}$ គំម្ខែងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃគា $\left(\hat{N}_{w} \hat{u}_{s} \hat{v}_{s} \hat{u}_{s} \hat{u}_{s$ អនុគ្រោះហើយស្រេចស្រង់ទំនង ។ បតិត្រព្រះគម្លែងសង្ឃដ៏ចំរើន 🧃 សុម៖បសម្បទានឹងសង្ឃអស់។:ជាគំរប់បីដង៍ផង បពិត្រិព្រះគម្ដែងសង្ឃ ដ៏ចរើន សូមសង្ឃមាស្រ័យសេចក្តីអនុគ្រោះហើយស្រេចស្រង់ខ្ញុំផង ។ កិត្តដែលត្វាស់ បតិពល តែវិទ្យស់ ជា្ជ្រប់ បតិត្រ ព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចំ. រើនសូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បុគ្គលនេះឈ្មោះនេះជា ឧបសម្បទាបេក្ខ:របស់លេក ដ៏មានអាយុឈ្មោះនេះ **។** បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ <u>ខ</u>ុំគួរសួ**រ** អន្តរាយិកធម៌ទាំងឡាយនឹង ឧបសម្បទាបេក្ខ:ឈ្មោះនេះ កាលនេះជាកាលពិតកាលមែនរបស់អ្នកលើយ ឈ្មោះនេះ អ្នកហិស្តាប់ ហេតុឯណាកើតហើយ 🧃 សូមសូវហេតុនោះ ហេតុមាន អ្នក ត្រូវនិយាយ **ឋាមាន ហេតុមិនមាន អ្នក ត្រូវនិយាយថាមិនមាន អាពាធទាំង**ឡាយ មានសភាពយាង៍នេះគឺ ឃ្ងង់ ពក ស្រែង វង្ស គេ ជ្រក អ្នកឯងមានឬ្វេ អ្នកឯងជាមនុស្សឬ ជាប្រស់ឬ ជាអ្នកជាប្ មិនចំពាក់បំណុលគេខេ្ម មិន

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

រាជភាដោ មន្ត្តារាតោស៍ មានាប័ត្តបាំ បបែបណ្តើសត៌-វាស្បាស់ បរិប្រណៈ ខេ ខេត្តបំរា កិត្តាមោស កោសមោ នេះ ឧធជ្ឈាយោត៌ ។ ត្យូត្តេ ភិក្ខុខា បដិតលេខ សដ្ហោ ញាមេនញេ សុឈាឌុ មេ ភឌ្គេ សដ្យោ អយ់ មុខសាគេ មុខសាធកា មាលកាមេ ៤៤ភាគីយ លេឃ បុរស្សា អន្តរាយ់គេសា ខគ្មេសា ។ ប្រជុំស្នាស្ប បត្ត-ត្ស ឯង្គីទីរ គេ មាឡី ៩ឧមាដិខ្ ខាខេឌ្ឌ មុនិយី គេច ឧရးကူ ကောင်း မရို့မင့္ မန္ဆောက္ပံ့ မရို့က ម្^{ទី}ឃឹត្ ៩ឧមាត់ ស្រែល់ ម្ទីឃិតេម ៩ឧហីព្រេខ ឯ ႔ေတာင္တို့ ႕ က်ကေသည္ (B ည (ဒီ က (ဒီ) ည ကို မွ မီးသီး-នេា មុខិយ៌ឧសារិ មាល់ ការេ ខ្ពស់ នាំនេះ យើ បរិសុត្តោ អន្តរាយ៍គោហ៍ ឧម្មេហ៍ ។ បរិបុណ្ណស្ប **នេះខ្**ណុង មុខសាគោ ភភព នៃ ឧភភពនៃ ខេត្ត មុខសា-**ដេខ ៩០៩ ឿលេខ ។ មឃុំ ។ មុំ ទី ទី ខំ ៩០ភា គ**ិនេះ

វិនយបិដក មហាវគ្គ

មែនជាវាជអាមាត្យ ខេប្ត អ្នកឯងមាតាបិតាបានអនុញាត ហើយឬ អ្នកឯង មានឆ្នាំ ២០ បរិប្ចូរណ៍ហើយឬ អ្នកឯងមានចាត្រប់វែបវិប្ចូណ៌ហើយឬ អ្នក ឈ្មោះអ្វី ឧបជ្ឈាយ៍របស់អ្នកឈ្មោះអ្វី ។ ភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពល ត្រូវ ឲ្យសង្ឃជាបថា បពិត្រព្រះគម្ពងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បុគ្គល នេះឈ្មោះនេះ ជាឧបសម្បទបេក្ខ: វបស់លេកដ៏មានអាយុឈ្មោះនេះ បរិសុទ្ធ បាកអន្តរាយិកធម៌ទាំងឡាយ ហើយ ។ ឧបសម្បទ បេត្ត:នោះ មានជា ត្រនឹង ចវរបរិប្បណ៌ ហើយ ។ ឥឡូវឧបសម្បទាបេក្ខ:ឈ្មោះ សុម ៖ប សម្បទានឹងសង្ឃ ដោយមានព្រះថេវ:ឈ្មោះនេះដា ឧថដ្យាយ៍ ។ បេកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សូមសង៌្ឃឲ្យ ុបសម្បទាដល់ **ុ**បសម្បទបេត្ត:ឈ្មោះនេះ ដោយមាន∫ពះមេវ:ឈ្មោះ នេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់? បុគ្គលនេះឈ្មោះនេះជាឧបសម្បទបេក្ខ:វបស់លោក ដ៏មានអាយុឈ្មោះនេះ បរិសុទ្ធចាកអន្តវាយិកធម៌ទាំងទ្បាយហើយ ឧបសម្បទបេត្ត:មានជា ត្រប់វបរិប្ចូណ៌ហើយ ។ ឥឡូវឧបសម្បទា ហេត្ត: n_{m} ះនេះសូម st បសម្បទានិងសង្ឃ ដោយ មាន <math>nះថេរ: n_{m} ះ នេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យឧបសម្បទាដល់ឧបសម្បទាបេត្ត:

មហាទន្ធកេ ញត្តិចតុត្តកម្មឧបសម្បទា

နှေဆီင်ားချင ဦရရီ)၊ကာဗ ာ က ကာပါကာမ်ားမဟာ စခ ψ <mark>ម្ដង្គី</mark> ភាពការ ខ្លួន ខេន្ត ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេន្ត ខេនិង ខេន្ត ខេន្ត ខេន ខេនិង ខេន (ಉ ಟಿಮ್ ನಿರ್ವಹ್ಯ (ಉ ಟ(ಇಡ್) a ន់ង្គ្រាធាន ។ មាន ខេត្ត មានេះ ងញុ ឌុឌិស៊ីគ្រេ ឌុឌិស៊ិតអារី មាលហ៊ីមោ ៩ឧមគេរិ-ណ ខេត្តេ ខាំសុន្តោ អន្តរាយ៍ គេហំ ឧម្មេហ៍ ។ ថាំ ត់^{ស្ស}ភា ឧឌ័_{ជម្} ឯ មុខិស៊ាគោ មក្ពឹ ៩ឧមគិន្ ကာငန္း ရုဆိုက်ိဳး၊ အေဒျပီး၊ကာဇ ႕ မားဗိုးပီ မုဆိုသီးခွ ៩ជភានាខ្មែន ខ្លួញ ខេត្ត ខ្លួញ ខេត្ត ។ យភា្ជា-ကြာ က် ေသ ရေး မွန္သီးရောက္၊ ဒီဝက္ ရေးသီး မွန္သီး မေဒ វពជ្ហាយេខ មោ ដំណើស្បី ៣ស្បី ខយ្ងិងខ្លុំ មោ ကေးလယေ၂ ၅ အက်ာလာ၍ သိရာဗာဆို ငံအမြေ ၅ လုလကရု

មហាខត្តកៈ ឧបសម្បទដោយញត្តិបតុត្ថកម្ម

ឈ្មោះនេះដោយមាន[ពុះថេវ:ឈ្មោះនេះជា•្បជ្ឈាយ៍ ៗ ទ្បសម្បទាវបស់ $oldsymbol{\epsilon}$ បសម្បិត បេត្ត: $oldsymbol{\epsilon}$ បសម្បិត ខេត្ត $oldsymbol{\epsilon}$ បសម្បិត ខេត្ត គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ័នោះ (តវ សៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ អង្គនោះ ត្រវនិយាយ ឡើង ។ ខ្ញុំសូមសូត្រសេចក្តី នេះអស់វារៈជាគំរប ។ បតិត្រិត្រះគម្ពេងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឋ្នុស នេះ ឈោះ នេះ ជាឧបសម្បទាបេក្ខ:វបស់ លោកដ៍មានអាយុ ឈ្មោះ នេះ បរិសុទ្ធបាតអន្តវាយិតធម៌ទាំងីឡាយហើយ ។ ឧបសម្បទាបេត្ត: នោះមានជា តែនឹង ចីវរបេរិហ្គណៈហើយ ។ ឥឡូវឧបសម្បទបេត្ត: $oldsymbol{\hat{w}}$ ះនេះ $oldsymbol{w}$ $oldsymbol{\hat{w}}$ $oldsymbol{\hat{w}}$ ရောင်္ကျာဏ် y နေရုန်လည်းဖြို့ရေပလမျှနားမ \hat{n} ရေပလမျှနားပင့္ဆုံး \hat{n} ော့ ដោយមាន[៣:ថេវ: ឈ្មោះនេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ ឧបសម្បទា វេជសុខជសម្បីស ជេឌ្នះ ឈើ៖នេះ ដោយ សន្យ សេះជេរៈ ឈើ៖នេះយុ **ទ្**ឋដ្បាយ៍ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអន្តណា លោកដ៏មានអាយុ អង្គនោះ ត្រៃវសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ្ពឺណា លោក ដ៏មានអាយុអង្គីនោះត្រូវនិយាយ ឡើង ។ ១ សូមសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈ ជាគំរប់ប៊ីដង់ផង ។ បពិត្រៃព្រះគម្លែងសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ៗ

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

នេ អទ្ឋេ មន្ត្រី អញុ មុខិសិទេ មុខិសិតមារី មាលា-សុតោ ឧឧមឧដ្ឋនា ខេយ្ណា ឧធ្មមនេះ អន្តរាយ្យមេស្ ឌ គេល ។ ល្ខំហមា ១៩៩៧ ។ មុខសាម មនុាំ នឧមខេន្ត α ខេត្ត α ខេត្ត α ខេត្ត α ខេត្ត α មាច្រើ មុខសិត និតមាសិរខេឌ្ឌ មុខសិរខេឌ និត្តបឹរ-ದಾರ ಎ ದಾಳಾಲದಳ್ಳಲು ತದಿಶ್ವ ಇಪಿತು ಬಳಾಗಿ ತದಳಾಗಿ-ឌា ៩៩៩៧ គេ ៩៤៩៧ ពេល ១០១១ ពេល ១៣ ឧត្តមត់ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧបសព្យណ្ឌ សធៀ្ជ ម្ដេញ ស្ដេញ ស្ ឧទ្ធា ឧទ្ធា ១ ស្គ្រាន ស្គ្រា ១

ឧបសម្បទាកម្មំ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ឋ្គលនេះ ឈ្មោះនេះជា ឧបសម្បទា បេត្ត:វបស់លោកដ៏មានអាយុ ឈ្មោះនេះ បរិសុទ្ធភាអន្តរាយតធម៌ហើយ ។ «បសម្បទាបេត្ត:នោះមានជុា ត្រិនឹង ច្បែល ប្រហែល ។ ឥឡូវឧបសម្បទាបេត្ត:ឈ្មោះនេះសុមឧបសម្បទា នឹងសង្ឃដោយមាន*ព្រះថេវៈ*ឈ្មោះនេះជាខ្មបជ្ឈាយ៍ ។ ឥឡូវសង្ឃ្®្យ ឧបសម្ប**តដល់ឧបសម្បត**បេក្ខុ:ឈ្មោះនេះ ដោយមាន∫្រាះថេរ:ឈ្មោះ នេះជាឧបជ្ឈាយ៍ ។ ឧបសម្បទាបេសឧបសម្បទាបេក្ខ:ឈ្មោះនេះ ដោយ មាន ព្រះថេវ: ឈ្មោះនេះជាឧបជ្ឈាយ៍ គាប់ចិត្តដល់ លោកដ៏មានអាយុ អង្គ្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រវសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក ដ៏មានអាយុអង្គ្ ណា ត្រាវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយឡើង ។ សង្ឃជានឲ្យlphaបសម្បទាដល់lphaបសម្បទាបេត្ត: $rac{1}{2}$ េឈ្មោះនេះ ដោយមាន $rac{1}{2}$ **ថេវ::ឈ្មោះនេះជាទុបជ្ឈាយ៍ហើយ ។** ការឲ្យទុបសម្បទានេះគាប់ចិត្តដល់ សង្ឃ ហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀមនៅ ។ ១សូមហ៍ទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការសៀមយ៉ាង៍នេះ ។

ចប់ ឧបសម្បទាកម្ម ។

មហារន្ធពេ ចត្តារោ និស្សយា

(೧៤๓) តាវនេះ ជាយា មេនញា ១៩១ទ្រាលាំ សេច្ចិត្តិ សិសភាគោ សេចិត្តិសញ្ជា សង្គីត់ អេចិត្តិ-តេញ ខត្តារោ ជំសួរយា អាចិត្តិតញ្ចា ចំណ្ឌិយាលោ-បកោជនំ និស្សាយ បញ្ជា ឥត្ត តេ ហាវជីវ ទុស្ស-មោ ការណ៍យោ ។ អតិក្រោលកោ សខ្យុកត្តំ «ខ្មេ-សភ័ត្ត ជំមន្ត្ច សហភាភ័ត្ត បក្កិតាំ ឧទោសថិតាំ ខាដ្ឋធំតាំ ។ ចំសុគា្វល់ខារាំ ធំសុរា្វបា បព្វជ្ជា ឥត្ត នេ យារឡុំ ន់ស្សាលោ ងរស្នេលមេ စောမ် ကေးဈာည်ကို ကောလေယ်ရှိ ကမ္ဘေလံ လက် အဋိ ၅ ್ಷಾಕ್ರಬಡುಕು ಹಿಸ್ತುಯ ರಣ್ಣದು ಇಕ್ಷ ಚಾರ್ಚಿಸಿ ចហាទគ្នក: និស្ស័យ (ចច្ច័យដាគ្រឿងអាស្រ័យរបស់ចព្ទដិត) ៤ យ៉ាង

(១៤៣) ក្នុង១ណៈ «បសម្បូរ ហើយក្លាម ។ នោះឯង កិត្តិ ត្រូវ

រាប់នាយា (១) (សមោល) ត្រូវ ប្រាប់រដ្ឋ (២) ត្រូវ ប្រាប់ចំណែក ប្លៃ (៣)

ត្រូវ ប្រាប់សង្គីតិ (៤) ត្រូវ ប្រាប់និស្ស័យ ៤ ថា បព្ទជ្ឈាមា ស្រ័យ អោជនជា
ពំនូតដែលកិត្តិ ត្រូវបានមកដោយកំឡាំងកំភូន ជើង អ្នកត្រូវ ត្រូវ បេចក្តី បឹង
បែងក្នុង គោជន នោះអស់មួយជីវិត ។ អតិ អេសាភ (៧ ហាង) គឺកត្តដែល

ពាយកថ្វាយចំពោះសង្ឃពាំងអស់ ១ កត្តដែល មាយកឲ្យដល់កិត្ត ៤-៣ រូប

តាមសង្ឃសំដែងឲ្យ ១ កត្តដែល មាយកនិមន្ត ទៅប គេន ១ កត្តដែល មាយក
ឲ្យដល់កិត្ត ដោយស្វាក គឺសរសេ ឈ្មោះកិត្តបុខាយក ហើយចាប់ ១ កត្ត
ដែល មាយកឲ្យតែមួយ ថៃក្នុងបក្ស ។ (១ ងខ្មែតប្បនោច) ១ កត្តដែល

ខាយកឲ្យក្នុង ថែ្ស ទេស្ស ប កត្តដែល មាយកឲ្យក្នុង ថៃ្ង មួយ កើត ឬមួយ

ពេប ១ (បព្វជិត ត្រែកអរក្នុង អតិ ភេសា កន្ទោះ បាន) ។ បព្វជ្ជា អា ស្រ័យនូវ

ពេប ១ (បព្វជិត ត្រែកអរក្នុង អតិ ភេសា កន្ទោះ បាន) ។ បព្វជ្ជា អា ស្រ័យនូវ

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ឧសា្ថយោ គរសើយោ ។ អតិបគេលាគោ វិហារា អញ្ហយោត ទាសានោ ហម្មិយំ គុយា ។ ឲ្យតិមុត្តភេះ សេជ្ជំ និសា្ជយ មព្វជ្ជា គត្ត គេ យាវជីវំ ឧសា្ជហោ ការស៊ីយោ ។ អតិបគេលាគោ សម្ប៉ា នវតីតំ គេលំ មនុ ដាសាំតន្តំ ។

ចត្តារោ និស្សយា និដ្ឋិតា ។

មេខ្លាំ នេខ សេខ ខេត្ត ក្នុង ក្រុង ខេត្ត មេខាន្តិ នេះ នេះ ខេត្ត មេខាន្តិ ខេត្ត មេខាន ខេត្ត មេខាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

វិនយចិដក មហាវគ្គ

စိttပaြ t_{i} ကa t_{i} ကa t_{i} ကa t_{i} ကa t_{i} ကa t_{i} က်ကုန်းကို စစ်ပန်းကျွင့် (အးမေလ်မှု့(ဖ ជីវិត ។ អតិវេកលាក (៦យាងី)គឺសំពត់ធ្វើពីសំបកឈើ 🤋 សំពត់ធ្វើពី កហ្វាស ១ សំពត់ធ្វើពីសុគ្រ ១ សំពត់ធ្វើពីរោមសត្វ ១ សំពត់ធ្វើពីដៃ ១ សំពត់កង្គ: គឺសំពត់ធ្វើពីរបស់ទាំង ច្រុំលាយគ្នា ១ (បព្វជិតគ្រេកអក្នុង អតិរេកលាកនោះបាន) ។ បុព្វដ្ឋាគា ស្វ័យមូប ឈើដាសេខាសនៈអ្នក ត្រវ ធ្វើការ៖ស្យាហ៍ក្នុងសេខាសនៈនោះអស់មួយជីវិត ។ អតិភេសភ(៥យ៉ាង) #ီးကြ∕ ၈ မႏ္ဗူယာခ(ဂျောန်းတိုန်းမှုဏ္ဖိလော∫န်) ၈ ជ្រាសាទដំបូលត្រិងិល១ គុហា១ (បព្វជិតគ្រេកអក្មង៍អតិវេកលាក នោះបាន)។បញ្ចុជ្ញា អាស្រ័យកេសជ្លៈដែលត្រាំ ដោយទឹកមូត្រសួយ អ្នក(ត្រវ ធ្វើការទស្សហ៍ក្នុងគេសដ្ឋ:នោះអស់មួយ^{ជីពិត} ។ អតិអេកលាក(៥យាង៍) ล็งก็เพาะทาง จ๊กเพาะทาง เ(ชิ้ม จ จ๊ก ญ จ พุรห์เกา จ (៥ពុជិត(តែកអរក្នុងអតិអេតហភានោះបាន) ។ ចថ់ និស្ស័យ ៤ ។

(១៤៤) ក៏សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុទាំងីឲ្យយឲ្យឧបសម្បទដល់ភិក្ខុ មួយប្រហើយ ចោលឲ្យនៅម្នាក់ឯងីក៏បៀសចេញទៅ ។ ភិក្ខុនោះ មកតែម្នាក់ឯង៍តាមកោយ បានជួបនឹង៏ស្ត្រីដែលធ្លាប់ជាប្រពន្ធអ៊ីពីដើម កង្ចបន្ទោះផ្ទៅ ។ ស្ត្រីនោះនិយាយយាំង៍នេះថា ឥឡូវនេះអ្នកឯង៍ប្អូស

[🗣] សម្លត់ដែលគេបោលលើគំនវដី ឬសំវាមហើយជីសយកមកធ្វើដាច់វិវ ។

មហាវផ្លូកេ ចត្តាវ៉ា អករណ៍យានិ

បព្វជិតោស៊ីត ។ អាម បត្វជិតោទ្វីត ។ ឧុហ្វភោ ទោ បញ្ជីតាធំ មេដុ នោ ឧម្មោ ស សាំ មេដុធំ ឧម្មុំ បដិសេ-វាតិ ។ សោ តស្បា មេដុជ ជម្មុំ បជ្ចិសៅត្វា បញ្ ចំពេល អគមាស៍ ។ ភិក្ខុ ស់អាល់សុ គិស្ប គុំ អាវុ-សោ ឃុំ ចំរំ អកាស័ត៌ ។ អ៩ទោ សោ ភិក្ខុជំ ខេសុំ ។ អ៩លោ ភភក ឃាត់ស្ទឹ និសាន ឃាត់ស្ទឹ ជយ្ឈា ខត្តិ យន្ត យង្សា ម្ពុស្នា មានទើញ អថ់យុ-លាម កិត្តាវេ ឧបសម្បានេត្យ ឧត្តិយ៍ ឧាតុំ ចត្តាវិ ច អភាហាយលំ អេចក្តាំតុំ ឧបសម្បឆ្នេន ភិក្ខុសា នេត្ត ២ គេ ខេត្ត មន្ត្ត មេនុត្ត មេនិត្ត មេនិត្ត ខេត្ត ខេត្ កតាយចិ ។ យោ ភិក្ខា មេដុជំ ជម្មុំ បដិសៅភិ អស្បីឧយោ ឈេខ អស្សាជន្លំលោ រ មេលាជ្រភ្ជុំ ខាត ជំរួម មុន្ត្រី អង្គេ ខេត មានចំពេច ជីវិតុំ ឯវមេវ ភិត្ត មេដុខ ជម្តុំ ជជសេវិត្តា អស្បមណោ ហោធាំ អសការព្រុំយោ ។ តន្តេ យាវជីវ អការណ៍-တံ့ ។ ឧបសម្បន្ទេជ កិត្តាဘာ អធិន្ទំ ៥យៀសគ្នាត់ ជ

មហាខត្តកៈ អករណីយកិច្ច (កិច្ចដែលបព្ទជិតមិនត្រូវធ្វើ) ៤ យ៉ាង

ហើយឬ ។ ភិក្ខុនោះធ្វើយថា អើ អញប្លសហើយ ។ ស្ត្រីនោះនិយាយឋា មេថុនធម្មតុកអ្នកបុរសធានដោយក ម្រាណាស់ (ណ្ដើយ) អ្នកច្ចុះមកសេត ។ ភិក្ខានោះសេតមេថុនធម្មនឹង $\sqrt{\lambda}$ នោះហើយទៅយឺតយូtក្រោយគេ ។ កិត្តទាំងឡាយថាននិយាយយាងនេះថា នៃអាវុសោ ហេតុអ្វ បានជាអ្នកឯងធ្វើដំណើរឲ្យយឺតយុវយ៉ាងនេះ ។ ទើបភិក្ខុនោះ ϕ ប់ដំ ϵ ណើtមាន[ពុះភាគ ។ [[ព្រះហេតុនេះដំណើរនេះ ទើប[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ[ទិង្សឹ ធ្វើធម្មក់ថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គតអនុញាតឲ្យកិត្តឲ្យឧបសម្បទា ហើយ ឲ្យកិត្តជាគឺគា ជាបកិច្ចដែល ភិក្ខុមិន ត្រវធ្វើ ៤ យ៉ាងផងថា ភិក្ខុឧបសម្បន្ទហើយមិន ត្រវសេពមេថុន ធម្ម ដោយហោចទៅសូម្បីនឹងសត្វតិរុក្ខានញី ។ កិត្តណាសេពមេថុន. ជម្ម ភិក្ខុ នោះមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ។ ធម្មតាបុរសមានក្បាលដាច់ហើយមិនគួររស់ឡើងបានដោយកិរិយាតភ្ជាប់ សរីវ:នោះ មាន (បមាយ៉ាង៍ណាម៉ិញ កិត្តសេពមេថុនធម្មហើយ មិខមែន ជាសមណ: មិនមែនជាកូន ចៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្យ: ក៏មាន«បមេយ្យយាំង អ្នកមន្ត្រីត្រូកច្នះនោះអស់មួយជីវិត ។ ហើយ មិន ត្រវកាន់យករបស់ដែលគេមិនឲ្យ គឺកាន់យកដោយថេយច្រឹត្ត

រឹនយប់ដីពេ មហាវិគ្គោ

អាធាត់ អត្តមសោ តំណេសហគាំ ជ្ទាឌាយ ។ យោ ភិក្ខុ ទាន់ ជ ទានារហំ ជ អភិប្រភាទាន់ ជ អគិញ្ញុំ ដេយ្យសឌ្ខាត់ អាធិយត់ អស្បូមណោ ហោត់ អសគា្រ ជុំខ្លុំយោ ។ សេយ្យថាចំ នាម ចណ្ឌុចហាសោ ពន្ធនា តត់ខ្មែរ អម ឃើ សរុនទីលា ក្សុខេត្ត មួយ ប្ ទានារៈហេ វា អតិក្រេចាន វា អនិត្ត ដេយ្យសង្គាត់ អាឌិយ៍ត្វា អស្បុមណោ ហោត់ អសគាប្រត្ថិយោ ។ ឧទ្រ័ លារុច្នុំ ឧយស្គ្រាល ឯ ៩ឧមគិន្រិច មួយ សញ្ជុំ ខ លោ ដ្ឋាំតា ន ហេពេខេត្តព្វោ អន្តមសោ ក្នុកិច្ចិស្កំ ឧទានាយ ។ យោ ភិក្ខុ សញ្ចិច្ច ឧជ្ជស្រ្តីស្លាំ ជីវិសា ហេបេខតំ អន្តមសោ កព្ទាត្ន និស្សាល អស្បីឧយោ ឈោង អម្មន្និលោ ឯ နောဏ္ချစ္တဲ့ အေမ ဗုဒ္ဓန္တီလာ ဒွေဘော အိတ္ဆာ မာဌာဆီ-ស្ថិតា ហេតំ ឃាំមេរ ភិក្ខុ សញ្ជុំចុ មនុស្ស៊ីក្តហំ ជីវិតា វេប្រេចត្វា អស្បូមណោ ហោតិ អសក្យុត្ត-យោ ។ ឧបទី លារុច្នា អុយ្យាលា ។ «ឧមានាទ្រិទ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ដោយ ហោចទៅ គឺម៉ែតែ ស្មៅមួយ ខង៍ ។ ភិក្ខុ ណាមួយ កាន់យករបស់មាន តម្ងៃ ហ្ទុក្កី គួរដល់ ១បាទក្ដី លើសជាង ១ ហទុក្ដី ដែលគេមិន បានឲ្យគឺកាន់យកដោយ ថេយ្យចិត្ត កិត្ត នោះមិនមែនជាសមណៈ មិនមែន ជាកូនលៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ។ ធម្មតាស្វឹកឈើលឿង (ខុំ)ដែលជែ៖ ចុះចាកទង្គលើយ មិនគួរមានពណ៌ទៀវ (ស្រស់ខ្លី) វិញថាន ឧបទាយាំង៍ណាមិញ កិត្តកាន់យករបស់មានតម្ងៃ១ បា្ទក្តុំ គួរដល់១ **ភាទក្តី លើសជា**ង៍១ទាទក្តី ដែលគេមិនព្ទេទ្យ គឺកាន់យកដោយ ឋេយ្យចិត្តមិនមែនជាសម ណៈមិនមែនជាកូន ហៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈក៏មាន ឧបមេយ្យយាងនោះដែរ ។ អ្នកមិនត្រវធ្វើកិច្ចនោះអស់មួយជីវិត ភិក្ខុឧបសម្បន្នហើយមិន ត្រវក្វែងធ្វើសត្វឲ្យធ្វាក់ចុះចាកជីវិត ឡើយ ដោយ ဟောင၏ အံရိဂြိ λ မောင္မဘုန္နီရိ λ မောင္ခြက္မ γ အိန္နာ်ကြွန်းမြှဳ រាង៍កាយមនុស្សឲ្យផ្ទាក់ចុះលកជីវិតរាប់តាំងពីរំលូតគត៌ដោយ ហោច ទៅ ភក្ខុនោះមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសត្យៈ ជម្មាស់បែកជាពីរ ហើយជា ជម្មាត់ជិតវិញមិន**បាន**មាន (បមា យ៉ាងណាមិញ ភិក្ខុវែក្នុងធ្វើនូវវាងកាយមនុស្សឲ្យធ្វាក់ចុះលាកជីវិតក៏មិន មែនជាសមណ: មិនមែនជាកូន ទៅព្រះពុទ្ធជាសក្យ: ក៏មានឧបមេយ្យ យ៉ាងនោះដែរ ។ អ្នកត្រៃវធ្វើកិច្ចនោះអស់មួយជីវិត ។ កិត្តិ១បស់ម្បន្ទហើយ

មហាខត្តកេ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិត្តកាទិវត្ថ

មហា ខន្ធក: រឿងភំក្ខុត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាដើម

មិន ត្រៃវិនិយាយអូត ឧត្តវិមនុស្យធម្មដោយពាក្យថា អាគ្មា ត្រែកអរចំពោះក្នុង ផ្ទះស្ងាត់ដូច្នេះ ដោយ ហោច ទៅ ។ ភិក្ខុណា មាន សេចក្ដី ជាថា លាមកដែល សេចក្ដី ជាថា តែបសង្កត់ ហើយ និយាយអូត ឧត្តវិមនុស្សធម្ម គឺឈានក្ដី វិមោត្តក្ដី សមាធិក្ដី សមាបត្តិក្ដី មគ្គក្ដី ផលក្ដី ដែលមិនពិត ភិក្ខុ នោះមិន មែនជាសមណៈ មិន មែនជាកូន ចៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ ។ ធម្មតា ដើម គ្មោត កំបុតចុង ហើយមិនគួរដុះ ទ្បើង ទៀត ជាន មាន ឧបមាយាង ណាមិញ ភិក្ខុ មាន សេចក្ដី ជាថ្នា លាមកដែល សេចក្ដី ជាថ្នា តែបសង្កត់ ហើយ និយាយ អូត ឧត្តវិមនុស្សធម្មដែលមិនមានមិនពិត ក៏មិន មែនជាសមណៈ មិន មែន ជាកូន ចៅ ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ភិក្ខុ មាន ស្បាធម្មដែលមិន មាន ឧបមាយាង ណាមិញ ភិក្ខុ មាន ស្បាធម្មដែលមិន មាន ឧបមាយាង សាម និយាយ អូត ឧត្តវិមនុស្សធម្មដែលមិន មាន ឧបមេយ្យយាង នោះឯង ។ អ្នកមិន ត្រវិម្ហា ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ក៏មាន ឧបមេយ្យ ហើង នោះឯង ។ អ្នកមិន ត្រវិម្ហា ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ក៏មាន ឧបមេយ្យ ហើង នោះឯង ។ អ្នកមិន ត្រវិម្ហា ព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ក៏មាន ឧបមេយ្យ ហើង នោះឯង ។ អ្នកមិន ត្រវិម្ហា ព្រះពុទ្ធជាសក្ស តិសាម សម្យាយជំរិត ។

ចប់កិច្ចមិនគួរធ្វើ ៤ យ៉ាំង ។

(១៤៤) ក៏សម័យនោះឯង កិត្តមួយរូបត្រៃវស់ង្បៈលើកវត្ត ពោះ មិនឃើញអាបត្តិ ហើយក៏សឹក ទៅ ។ អ្នកនោះ តែឲ្យថមកសុម្ខលសម្បូព នឹងកិត្តទាំងឲ្យ យទៀត ។ កិត្តទាំងឲ្យ យក្រាបទូលដំណើរនុំ៖ចំពោះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខែងមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ បើមានកិត្តគង់សាសនា នេះ ត្រៃវស់ង្បៈលើកវត្ត ពោះមិន ឃើញអាបត្តិ ហើយ

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

អន់ក្សាធ ខុត្តាំត្តកោរិត្តមត្តិ ។ សោ បុធ បច្ជាក់ស្ពា ភិត្ត្ ឧបសម្បន់ យាខត់ ។ សោ រៀមស្ប ខែជ័យោ បស្ស៊ីស្ស៊ីស់ នំ អាចតិន្និ ។ សចាហំ បស្ស៊ីស្ស៊ូម៉ីន៍ စေကျေးငြေးကြော ကလည်း နေ စက်ပြောင်းမှု အသည်မှာ အသည့်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ အသည်မှာ តេញ ។ ចញ្ជាន់ត្វា វត្តាញ បង្ស៊ីង្សួង តំ អាចត្តិភ្នំ ។ សចាហ់ បស្ប៊ីស្បា្ទីតំ ឧបសម្បានេតព្យោ សចាហ់ ငာ ဂောက္နီဟာပါခုမွာ ဗ ဧဝမာရပါ၊ ဗေသးေတာ့ ၁ ဧဝမာရပါ-ខេត្វា វត្តព្វោ បស្សិស្សសំ តំ អាបត្តិភ្នំ ។ សចាហំ បស្សិស្សាម៉ត់ ជុំសារគេ ញោ សខាហ៍ ន បស្សិស្សាម៉ត់ ន និសារតេញ ។ និសារត្វា វត្តញ្វេ ខស្សស់ តំ អាបត្តិធ្លី ។ ស ខេ បស្បតិ៍ ៩ ច្នេំតំ តុសលំ នោ ខេ ပြလ္ချခဳ လရ္ကမာဆယ ေလာမဂ္ဂီဟာ ပုံ ေ ဒုန္တာ့ပြဲက ေကာ့

វិសយចិជិត មហាវគ្គ

សឹកទៅ ។ អ្នកនោះ ត្រឡប់មកសុមឧបសម្បទាន់ង៍កក្ខុទាំងឡាយទៀត ។ ត្រីវភិក្ខុទាំងទ្បាយនិយាយនឹងអ្នកនោះយាងនេះថា អ្នកនឹងឃើញអាបត្ត ។ បើអ្នកនោះនិយាយថា ខ្ញុំករុណានឹងឃើញអាបត្តិនោះ ត្រីវភិក្ខុទាំងឡាយបំបូសចុះ បើនិយាយថា ១ភរុណានឹងមិនឃើញអាបត្តិ នោះទេ មិន ត្រវប់ប្អូសទេ ។ លុះភិក្ខុទាំងទ្បាយបំប្អូសហើយត្រវស្ប អ្នកនោះថា លោកនឹងឃើញអាបត្តនោះឬទេ ។ បើសាមណេវនោះ និយាយថា ខ្ញុំកុរុណានឹង ឃើញ ត្រាំឱ្យឧបសម្បទាចុះ បើនិយាយថា 🦻 កុរុណា នឹងមិន ឃើញ ខេ មិន ត្រៃខ្ទែបសម្បទា ខេ ។ លុះភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឲ្យឧបសម្បទាហើយ ត្រវស្សភក្តុនោះថា លោកនឹងឃើញអាបត្តនោះ ទេ ។ មេកក្ខានេះនិយាយថា ១ភក្**ណានិ**ងឃើញ ភិក្ខុទាំងឡាយត្រែវស្សិត နေလာtကောမ္မတ္ခႏ $^{(\mathbf{o})}$ ၊ပိုနီယာယတ် ၅ိ π_i ကာနိုင်မိုး၊ယီဤ \mathbf{o} ေမိုးနေတြက សុ ត្រត្ថសារណកម្មេច្បីយ ។ លុះភក្ខាធិ៍ ទ្បាយសូ ត្រត្ថសារណកម្មហើយ ត្រវស្សភិក្ខុនោះថា ឥឡូវលោកឃើញអាបត្តិនោះបុទេ ។ បើកិត្តិនោះ ឃើញ ការឃើញនេះជាការល្អ បើមិនឃើញទេ កាលបើកិត្តទាំងឡាយ បានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ត្រូវលេកវត្តកិត្តនោះទៀត កាលបេមិនបាន

គឺសង្ឃត្រូវសូត្ររម្ងាប់កម្មសេះ លើកលែងធ្វើទោសតទោ (មានសេចក្តុពិស្តារក្នុង កម្មក្នុង្គា:) ។

មហាទន្លកេ អាចត្តិយា អរស្សនេ ឧក្ខិត្តកាទវត្ថ

អលព្ទមានាយ សាមក្តីយា អនាបត្តិ សម្ភោក សំវា. សេ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា អាចត្តិយា អប្បដិ កម្មេ ឧត្តិត្តកោ វិពុមត៌ ។ សោ បុធ បច្ចាក់ខ្ពា ជឌ៌គារិស្សស់ តំ អាចត្តិឆ្នំ ។ សចាល់ ចឌ់គារិស្សាម៉ីតំ មេព្វាជេនព្យេ សចាហំ ឧ មដិការិស្សាម៉ឺតិ ឧ មេព្វាដេ-តញ្ចេ ។ បញ្ជាជត្យា វត្តញ្ជេ ខង់ការិស្សសំ គំ អាចត្តិ្ត ។ សចាល់ ចដ់កោះស្បា្មតែ ឧបសម្បាធេតុក្វោ សចាល់ ឧ បដ៌ការិស្សាម៉ឺតិ ឧ ឧបសម្យាធេតក្វេ ។ ឧបសម្បានត្វា ឥត្យា បដ្ឋកាស្សែស តំ អាបត្តិនិ ។ សខាហំ ជឌ្ឌម្នេស្តិន នុំសារនេះញេ សខាហំ 🗘 ឧជ្ជម្នាក្សិត្ត 🕱 នុំសារគេញេ ។ នុំសារត្វា

មហាខន្ធកៈ រឿងភិក្ខុត្រ្ទៃវសង្ឈលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាដើម

សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នាទេ មិនមានអាបត្តិព្រោះបរិភោគរួមនៅរួម (ដោយ ភិក្ខុ នោះ ឡើយ) ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឲ្យាយ បើមានកិក្ខុកង៍សាសនា នេះ ត្រាស្ស្បាលការត្ត (m) មិនធ្វើត្នប្រភព្ត(9) ហើយសិកទៅ ។ អក្សនាះ តែទ្បប់មកសុមឧបសម្បទានឹងកិត្តទាំងឡាយទៀត ។ ត្រវកិត្តទាំងឡាយ និយាយនឹងអកនោះយាងនេះថា អកនឹងធ្វើតបអាបត្តនោះឬ ទេ អ្នកនោះនិយាយថា ខ្ញុំកុរុណានឹងធ្វើតបវិញ ត្រវកិត្តទាំងទ្វាយបំបុសចុះ បើនិយាយថា ភ្នំកុរុណា នឹងមិន្ធធ្វើតបទេ មិន ត្រូវបំបួសទេ ។ លុះភិក្ខុទាំង ទ្បាយបំប្ដូសហើយ ត្រូវសូរសាមណេវនោះថា អ្នកនឹងធ្វេតបអាបត្តិនោះ ឬទេ ។ បើសាមណេវនោះនិយាយថា ១ភក្ណានឹងធ្វើតថ ត្រាំភិត្តទាំង ទ្យាយឲ្យឧបសម្បទាចុះ បើនិយាយថា <u>ខ្ញុំកុរ</u>ណាន់ង៍មិនធ្វើតបទេ មិន ស្បុរកិត្តនោះថា លោកនឹងធ្វើតបអាបត្តនោះថ្ងូទេ ។ បើកិត្តនោះនិយាយថា ទុកុរណា នឹង ធ្វើតបអាបត្តនោះ ត្រៅសុត្រ ខុសារណកម្មចុះ បើនិយាយថា ១ កុរុណា នឹងមិនធ្វើតបទេ មិន \int តូវឲ្យ ϵ សារណកម្មខេ ។ លុះភិក្ខុំទាំងឡាយ

ត្រូវអាបត្តិហើយសម្ងំមិនចូលបរិវាស ឬមិនសំដែង ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

វត្តព្វោ មឌិតាពេល តំ អាបត្តិក្តិ ។ **សចេ** បដ្តាក្រត់ ៩ច្ចេន់ តុសលំ នោ ខេ បដិកា-ကျော် လက္ကမာတ္ဟ ညာဗဂ္ဂိယာ ပုံ ဒေ့တို့ပော်ကေးကြာ មល្យសាយ សាមក្តីហា អភាបត្តិ សម្ភោក ស់វាសេ ។ ៩៩ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទាបិកាយ ឧិដ្ឌិយា អប្បដ្ចិស្សុក្តេ ឧត្តាត្តកោ វិត្តមតិ ។ សោ បុធ បច្ចាក់ត្តា កិត្ត ឧបសម្បន យាខតិ ។ សោ ស្រុមសុ ្រេខ ហេ ខ្លុំខ្លុំសុស្ត្រ តំ ទាច់ក់ និដ្ចិ្ត ។ សចាហ៍ ខដិនិស្សជ្ជិស្សាម៉ីតិ ខញ្ជា ៨-**ကေးကြ ကေးလ**က္ ေပးင္းမွာ ကြီး ကြန္းမွာ မွာ ေပးကို-ជេនញេ ។ បញ្ជាជន្វា វឌ្ឍោ បដ្ឋិស្សស្ថិ ន တစ်က် ခ်ဦး၌ ។ សတတ် ខដនិស្សជួំសុព្ធិត៌ ន្ត្រស្នាខេត្ត សេខាល់ ន ជន់ខែ្មវិញ្ជីស្សិត្ត ខ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

សុត្រឧសារណកម្មហើយត្រវនិយាយនឹងភិក្ខុនោះថា ចូរលោកធ្វើតថ អាបត្តនោះចុះ ។ បើកិត្តនោះធ្វើតប ការធ្វើតបនេះជាការល្អ បើមិនធ្វើតប**េ** កាលបើកិត្តទាំងឡាយបានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ត្រូវលើកវត្តកិត្តនោះ ទៀត កាលបើមិនបានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា មិនត្រូវអាបត្តិព្រោះបរិភោគ រួម េព្រះនៅរួម ទេ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ បើមានក់ក្នុងសាសនានេះ ត្រវភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ លើកវត្ត ពោះមិនលះបង់ខិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយសឹក ទៅ ។ អកនោះ តែឲ្យបមកសូម ទបសម្បទានឹងកិត្តទាំង ឡាយ ទៀត ។ ត្រវកិត្តទាំង ទ្បាយនិយាយនឹងអ្នកនោះយាងនេះថា អ្នកនឹងលះបង់ខិដ្ឋិអាក្រក់នោះទេ ។ បើអ្នកនោះនិយាយថា រ៉ូកុរុណានឹងលះបង់ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយបំបុរូសចុះ បើ និយាយថា ខ្ញុំនឹងមិនលះបង់ទេ មិន ត្រវប់ប្ទូសទេ ។ លុះកិត្តទាំងឡាយបំបួស ហើយត្រាស្សាសាមណេវនោះថា អ្នកនឹងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះទេ បេសាម ណេវ នោះនិយាយថា ១ភុរុណានឹងលះបង់ ត្រូវកិត្តទាំងឡយ ឲ្យឧបសម្បទាចុះ បើនិយាយថា ១ភុរុណាមិនលះបង់ទេ មិនត្រូវឲ្យ

មហាខន្លកេ អាបត្តិយា អទស្សន ឧក្ខិត្តកាទីវត្ថុ

៩ឧមឧសិនេឌ េណ ៩ឧមឧសិនេឌិ ម៉ូស៊ីស៊ិ បដល់សុជ្ជិសុស្ត តំ ទាច់គាំ ឧ៍ដ្គូំ ។ សទាហ ပေးင်းလည်ရှိသည္မြားကို ရီလာဟကကွော လတတ် ဒ បដ់ធំស្បូរ្ជិស្បាម៉ីតំ ន ងុសារេតញោ ។ ងុសារេត្វា វត្តញ្ជ្រា បឌ៌និស្ប្ជាហា តំ ចាប់កាំ ឧិជ្ជិត្តិ ។ សចេ បនិធិស្បដ្ឋតិ ឥច្ចេត់ គេសលំ នោ ចេ បដំធំសា្ជដូត៌ លត្តមានាយ សាមក្តីយា បុឧ १๓-រ្ថែញ មហម្មាសពាល មានម្តីលា មេសឧទ្តំ មាស៊ែនេ សំវាសេត៌ ។

មហារទីយេ ពភ្មុំ មេ ភ

មហា១ន្ធកៈ រឿងភិក្ខុត្រូវសង្ឃលើកវត្តក្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាជើម

ឧបសម្**ទាទេ ។** លុះភិត្តទាំងឡាយឲ្យឧបសម្បទាហើយត្រៅសូរថា

លោកនឹងលះបង់ខំដ្ឋិមា ក្រក់នោះទេ ។ បើកិត្តនោះនិយាយថា ខ្ញុំករុណា

នឹងលះបន់ ត្រាវកិត្តទាំងឡាយសូត្រខុសារណកម្មពុះ បើនិយាយថា 🦻

ករុណា នឹងមិនលះបង់ទេ មិនត្រូវសូត្រឱ្សារណតម្ េ ។ លុះភិត្ត

ទាំង ឡាយ សូត្រ ៖ សារណកម្មហើយ ត្រវនិយាយនឹងកិត្តនោះថា ចូរ ប

លោកលះបង់ទិដ្ឋិមា ក្រក់នោះទៅ ។ បើកិត្តនោះលះបង់ ការលះបង់

នេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ កាលបើភិក្ខុទាំងទ្បាយបានសេចក្តីព្រម

គ្នាទេ មិន ត្រវអាបត្តិ ក្រោះបរិភោគរួម ក្រោះនៅរួមទេ y

០០ មហាខុក: ខ្ទី ។

វិសយថិដីកេ មហាវិវឌ្គា

(១៤៦) វិនយម្តី ឧសម្ដេស ដេលលេខ ជាសង្រ န်က္ကဏေရက္^(၅) အစီးဇွ លជ្ជីជំ ជជ្ជលេស ខ ಕುಕುರ್ಣಯ (೮) សត្វតា ជិនកោច។ សត្វតា មនុស្ស សេរស្ស ស្បីខ្លួយ អូសូស្រ វឌ្ឍ ឃានវិ ការុន្ត្ បរិវាជ ខ មាត់កោ យជាគ្គការី គុសលោ ជន្ត្រីន្ទ លោក្ខមោ ឯ យោក់ នេះជាជាតិ ឧ សោរក្គេត់ កោកលាំ

o និត្តហានន្តិ និត្តហារណេសូតិ វិមតិវិសោទនី ។ ឱ និត្តហេ ច ៣ប៊ិញ្ញនំ ។

វិនយៈប៊ីនិក មហាវិគ្គ

(១៤៦) កាលបើព្រះវិន័យមានប្រយោជន៍ជំនាំមកនូវសេចក្ដី សុទដល់ភិក្ខុមានសិលជាទីស្រឡាញ់ទាំងីឡាយ [ខ្ ខ្ ឆ្នំខុកន្លាសសនាផង ជាទីគោចអបស់ព្រះជំនស៊ីជា សព្វពាផង៍ មិនមែនជាវិស័យនៃបុគ្គលដទៃ ជាទីក្សេមក្សន្ត ដែល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ហាត្ត ហើយ ដោយ ប្រពៃ ដើម្បី សង្គត់សង្គិននូវញ្ចកភិត្តដែលមានសេចក្ដី ជុាថ្នាលាមកផង ដើម្បីដម្ងល់ដម្លើងនូវពុកកិត្តដែលមានសេចក្តីទាសផង ដោយ ឥតសង្ស័យ អ្នក ប្រាជ្យដែលមាន ប្រក្រតីធ្វើខ្លះ ប្រាជន៍ដំសម គួរតែងបតិបត្តដោយខ្លាយ ក្នុង១ន្ធកវិន័យផង ក្នុងបរិវារ: ៨៦ (៣មេខាំង៍មាតិកា ។ បុគ្គលណាមិនស្គាល់គោ បុគ្គល់នោះ នឹងរក្សាហ្មូងគោដូចម្ដេចជាន យ៉ាងណាមិញ កិត្តណា

មហាខត្តពេ ឧទ្ធានតាថា

រៅ សីលំ អជាឧញ្ញោ ត់ សោ កត្តេយុ សំរាំ។ រាមឌីស្ល ១ មាន ខេ អភិឌម្មេ ខ តាវាធ វិនយេ អវិនដូម ជា ស្នង ស្នង ស្នង ខេ ត្សា សង្គាល់ងាល់ខេត្ ឧទ្ធាធ អនុមុខ្មែស ស្សីខ្មាំ ខ្មាំ ខ្ សុណា៩ មម ភាស តា ។ វត្ត ឧ៍ខាន់ អបត្តិ ខ ដោះហេពីភេធរុ យាខ ឧុក្ខារ ្គំ អសេសេតុ ឧយ គេ តំ វិជាឧ៩ាគ៌ ។ ពោធ៌ រាជាយភាឧត្ $\eta^{(0)}$ អជទាលោ សហទ្យត់

១ ន ពោធិ ច រាជាយក់ំ ។

មហាខុត: ឧទ្ទេសាយ៉ា

មិនស្គាល់សីល ភិក្ខុនោះនឹងក្សេសេចក្តីស ងែមក្នុងសីលដូច យាធ៍នោះដែរ ។ បើទុកជា ពេះសុក្រនឹងព្រះ หกันยุ ภาชภายาหภายาเท็บ โลเช็กะเริ้มแย๊รคร វិនាសនៅឡើយ េ ព្រះសាសនាឈ្មោះថា ប៊ិតថេរតទៅ ទៀតបាន ។ ក្រោះហេតុនៃការសង្គាយនានោះ ខ្ញុំនឹងពោល នូវ៖ ទ្វានតាមលំដាប់ដោយសបគួរតាម ជ្រុញ ចូរលេកទាំង ទ្យាយចាំស្ដាប់ខ្ញុំជាអ្នក ពោល ។ វត្ថុផង ខិតានផង ន័យ នៃអាបត្តិទាំងឡាយផង បេយ្យាល:ផង វត្ថាជាដើមនោះ 🧃 លំបាកនឹងធ្វើឲ្យអស់សព្ទគ្រប់ ចុរលោកទាំងទ្វាយ ជ្រាប ច្បាស់ទុវវត្តជាដើមនោះ តាមទ័យ (នៃ**ខុទ្ចានគា**ថាដែល ភ្នំពោលដោយសង្ខេចតទៅនេះចុះ) ។ រឿង**៍**ព្រះសម្ព**ទ្ធ** ទ្រឹង់គង់ក្រោម ពោធិប្រឹក្ស ១ រឿង ទ្រឹង់គង់ក្រោមរាជា -យតន[ពីក្យុ ១ រឿង[ទង់[តទ្បប់មកកាន់អជច្ជាលនិរៀតធ နဲ့ကျ ဟြေယ*ြ* နှေရာစ္စတ်နီနာနှာ ေ ပြီနေလဟမျှန်ာ**ြ**က္တေ စ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ခြဲသြားနှ[ု]်းဟု ရခွဲကြောင^(၅) ពិក្ខា្ខ ឧបកោ ឥស៌ ។ គោណ្ឌះញ កន្ទិយេ ជំនិប្ប_ា ឧឈ្លាខោ ខ មកវិញ្ជ យ សោ ខត្តា ខេត្តាស (m) សព្វេ បេសេស សោ និសា rត្ $^{(L)}$ មារេស នឹសា ខ ន់ ហ្គេស ខេន្ត(R)អក្សតារំ មហារាជា မၽည္ကာ စြက္ဆာ့ ေကားလာ ខំសុគ្វល់ ខោត្តលោ សំលា ខ គាគុ ពេ សំលា

ទ ឱ. ម. ព្រិញ្ញា អណ្ត្រល ឧទ្ធលោ ។ ៤ ឧ. ម. កោណ្ឌញ្ញោ វិប្បោ ភទ្ចិយោ ។ ៣ ឱ. យសោ ចត្តារោ បញ្ញាសំ ។ ៤ ឱ. ម.វត្តុំ ។ ៩ ឱ.ម. ឧរុវេលំ តយោជដី ។

វិតយចិដក មហវត្ថ

រឿងអាឡារតាបស១ រឿងឧទ្ទភតាបស១ រឿង[៣៖សម្ពុទ្ធ [នៅ ត្រិះវិះថា គួរសំដែង ធម៌ដល់បញ្ជវគ្គិយកិត្ត ១ រឿង [នៅជួប ร็นจบกานี่ก่อ เป็นโอน์เพชเชาการไปกลุ่งบรรษต. ទាយវន១ រឿងកោណ្ឌ្ណាភិក្ខុ១ រឿងភទ្ចុយភិក្ខុ១ រឿង វប្បភិក្ខុ រឿងមហានាមភិក្ខុ រឿងអស្បជិកិក្ខុ រឿងយស-កុលបុត្រ១ រឿង៍សំឡា ញ់៤នាក១ រឿង៍សំឡា ញ់៤០នាក់១ រឿង[ព៖បមេសា ស្តានោះ [ទង់បញ្ជូនពួក[ពះអហេន្តទាំងពួង ទៅកាន់ទិសដើម្បីប្រកាសសាសនា 🤊 រឿងមាវេទ្ រឿងកុមាវ ត់និត្យ នាក់១ រឿងដដលឈ្មោះ ។ វេលកស្យ្រ១ រឿង ជដិលឈ្មោះនទឹកស្យូប ១ រឿងជដិលឈ្មោះគយាកស្យូប ១ រឿងកោងក្វើង ១ រឿងមហាកាដ ១ រឿង[៣៖ឥន្ទ ១ រឿង[៣ហ្ម ១ រឿងអ្នកដែនអង្គ:មគធ: ទាំងអស់ ១ រឿងសំពត់បង្សុកូល ១ រឿងស្រះប្រាក្ខពណ៍ ១ រឿងថ្មបោកសំពត់បង់ក្រូល ១ រឿង ដើមហ្វន់១ រឿងថ្មហាលសំពត់បង្កកូល១ រឿង ព្រះសម្ពុទ្ធ

មហាខត្តកេ ឧទ្ទានតាជា

 $\mathfrak{q} \stackrel{\mathrm{d}}{=} \mathfrak{u} = \mathfrak{u}$

ខារជំពី ឃំ មា សរ្_(p)

ကေးက်ယာရှု ဒုဒ္ဓကရှ

ႏွာတ္ရွိ ေခ ကမ**္း**ပ

និមជូន មុខ មេឃោ

តយា លដ្ដី ខ មាតដោ

នុខតំស្បេ កោល់តោ ខ

អភិញ្ញាតា ខ បញ្ជុំ^(m)

ឌុំខ្ញុំ ខ្ញុំ ខ្ញុំ ខ្ញុំ

គាំសេ ហ្វេខា ខ ត្រាញ្ណេញ

អភាទារ អាខាត់

ទ ៖ អាមល្យោ ។ ៤ ៖ បារិប្តីព្បូប៉្ជុំ អាហ្សិ ។ ៤ ៖ បព្វុម្ពុំ ។

e្រង់នាំយកផ្ទៃព្រឹង ១ រឿង e្រង់នាំយកផ្ទៃស្វាយ ១ រឿង e្រង់ នាំយកផ្នែកខ្លួន[n]១ រឿង [n]ជំនាំយកផ្នែសម៉ឺ ១ រឿង [n]ជំ នាំយកផ្កាញ្ចេត្តក ព្រឹក្ស ្យើង (ខ្ទង់ធ្វើជាដិហាវិយ៍ ត្រាស់ថា ម្នាលកសុប្រ ឧសច្ចរបែក១ រឿង[ខង់[ភាស់ថាភ្វេីងចូវចេះ ១ រឿង[ខ្ទង់ត្រាស់ថា ភ្លើងចុរលេត ១ រឿងពុកដដិលមុជខឹក ១ រឿង[៣៖ដ៏មាន[៣៖ភាគនិម្មិតជើង[កាន១ រឿងក្រៀង១ រឿង ព្រះសម្ពទ្ធគង់ក្នុងគយាស៊ីស ប្រទេស ១ វឿង[ខង់គង់ក្នុង លដ្ឋិន«ទ្យាន (សួន[ែពគ្មោត)១ ព្រឹង្សិ៍ព្រះបាទមាគធរាជ ១ រឿង ៖ បតិសម្រាណព ១ រឿងកោលិតមាណព ១ រឿងអ្នក ដែនមគធ:ដឹន៍ច្បាស់ថាពួកគុលបុត្រែប្រពិត្តព្រិហ្វារ ១ រឿងពួកកិត្តស្វេកដណ្តមនិល្ខ រឿង (ទង់មនុញ្ញាតឲ្យ \mathbf{e} ဗင်္ကျ က်ပင်္လေက ကေလ ခဲ့ နီတာန်ခန်နလ ပြင် ကြီးရွဲမို့ ခလ္တ ချော်နှိ ព្រាហ្មហ៍ស្ពាំងស្គមសៅហ្មង់១ រឿងភិក្ខុប្រព័ត្តអនាចារ១

[•] បាលីថា អាមណ្ដោ ធ្លាប់ប្រែថា ល្កុង តែត្រង់ពាក្យថា អាមណ្ដោះនេះឃើញក្នុងច្បាប់ ឧរុបថា អាមលកោ ដែលច្រែថា កន្ទួតព្រៃ ហេតុនេះគួរប្រែថា កន្ទួតព្រៃវិញ ព្រោះរឿងខាងដើម ថាព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់នាំយកផ្នែកន្ទួតព្រៃ ។

វិនយបិជិព មហាវិគ្គោ

ជា នេះ មាណពេ ខណោ

វេមា ្ត្រំ ស្រស្នា ខេត្ត ខេត្ត

នស ស្បាន៌ និស្សយោ

ច វេឌទ្ធ ឧឃាមេឌុំ

ពេល ខេស្សន្ទំ ខញ្ ន

យោ សោ អញ្ញេច ឧត្តោ ច

វិនយប់ដក មហាវគ្គ

រឿង[ញហ្វណ៍បុសដើម្បីចិញ្ចឹមពោះ១ រឿងមាណពទើប វត្តនឹងមកសូមផ្ទុសភិក្ខុ (ជាបន់ស្ស័យមុន ១ រឿង[ទង់ហាម មន្ទីៗ «បសម្បូរដោយគណៈសង្ឃតិចជាង ១០ រួប ១ រឿង ទ្រង់ហាមកិត្តដែលមានវេស្សតិចជាង ១០ មិនឲ្យៗ **១០-**សម្បទគេ 🤊 រឿង 🖟 ន៍ហាមភិក្ខុដែលល្ង់ៗមិនឲ្យៗ 🕫 ប-လေမျှေန၊ နေ ေႏြီရေပည္သည် ထ်ေးပြောလးပဏ္ဌား ကေန နဲလ ၅ រឿងកិត្តមានវស្សា ១០ឲ្យនិស្ស័យ ១ រឿងពុក្កអន្តេកា**សិត** ប្រព្រឹត្តមិន ក្រុក្ខង៍អាចារ្យត្រាវបណ្ដេញ ១ រឿង [នៅហាមពុក្ ភិក្ខុល្ស ៗ មិនឲ្យ ៗ និស្ស័យ គេ ១ រឿងវម្យាប់ ហកនិស្ស័យ **១** រឿងកិត្ត្ បកបដោយអង្គ (ជុំាគួរនឹងមិនគួរឲ្យឧបសម្ប**ទារគជា** ដើម ១ រឿងកិត្ត្ ប្រកបដោយអង្គ (ជុំមួយគួរនឹងមិនគួរឲ្យ ឧប-សម្បទាគេជាដើម ១ រឿង៍ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ទង់ ត្រាស់ថាបុគ្គល ណា ពីដើមធ្លាប់ជាតិវិយ ដល់មកបួសជាកិក្ខុមិនស្ដាប់ពាក្យ។ បជ្យាយ៍ហើយ ត្រឡប់ទៅជាតិវិយដូចដើម បើមកវិញមិនត្រវ ឲ្យឧបសម្បទាទេ ១ រឿង ខ្ទង់ ត្រាស់ថា បើបុគ្គលឯទៀត ធ្លាប់ជាតិវិយ ហើយ ជ្រាប់បព្ទជ្ឈ ឧបសម្បទា នៅឲ្យនៅបរិ វាស៤ ខែ១ រឿង ខែង តែវាស់ថា បើតិវិ្តិយមកប្រភពិងអាក្រាត មហាខុត្តពេ ទទួរនគាប់ា

អត្ថិ ជន្ម មាខ្សែលា

មក ខេត្ត មញ្ជា មាខា

តដោ ចោរោ ខ អង្គ័លំ $^{(0)}$

មាន ខេ អនុញា សំ

តារាល់ទំ កសហពោ

ಯಹ್ಲಿ സ ಇ ಉ ಜು **ಳು** ಕ

កណ្ដាកោ ខ្ពល់ អញ់

< ខ. ឯកោ បោរេ ច អង្គុលិ ។ ម. ឯកោ រាជា ច អង្គុលិ ។

โลงจบสฏา เม็นหลังสารส์โลกอีงเด็ก อ เก็ลโดล์โลก ณ์ชาเนื้ តិវិយមិនទាន់កោរសត់ ត្រីវសង្ឃអបលោកធ្វើកណ្ឌកម្មឲ្យ 🤊 រឿន[ខ្ទន់[តាស់ថាបើជដ្ឋិលជាកម្មក់ខុតិវិយក់ខុមិនបាច់ឲ្យនៅ បរិវាស ១ រឿង ទ្រង់ ត្រាស់ថា បើជាតិសត្យ:ធ្លាប់ជាតិវិយមក ប្ចុស មិនចាច់ឲ្យនៅបរិវាស១ រឿង៍ ទ្រង់បញ្គត់មិនឲ្យបំបូស មនុស្សមានអាពាធ៥ យ៉ាងក្នុងដែនមគធ:១ រឿង (ទង់បញ្ជាត មិនឲ្យប់ប្លូសរាជអមាត្យ ១ រឿងកិត្តបំបួសអង្គលិមាល ហោវ ្រោយមក ខែងបញ្ជាត្នមិនឲ្យបញ្ជូស បោវត្ រឿង ព្រះបាទមាគ-ជ្ញាជ្ញ ទ្រង់អនុញាតទោសដល់ពួកអក់បួសក្នុង ព្រះពុទ្ធសាសៈ នាទ វឿង ត្រះសម្ពុទ្ធ (ទង់បញ្ជាត្តមិនឲ្យបំបូស ចោរទំលាយគុក ទ រឿង[៤៨បញ្ជាត្តមិនឲ្យបំបួស ចោរដែលរាជការព្យុរ គេសទុក១ រឿង[(និបញ្ជាត្តមិនឲ្យបំបូរសមនុស្សដែលមានសាមរំពាត់ 🧿 រឿង[ទង់បញ្ហាតួមិនឲ្យប់បុសមនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមាន ស្វាក់ស្វាម ១ រឿង ទ្រង់បញ្ជាត់មិនឲ្យបំបួសមនុស្សដែល ជំពាក់បណុលគេ ១ រឿង (ខង់បញ្ជូន ខេទ្ទបប្ទូសមនុស្ស 🦻 គេ១ រឿងកិត្តបំបូសទារកកោរទុកជុក១ រឿងកិត្តបំបូសទារក ឈ្មោះ•ជ្ញាលិទ រឿង ត្រកុលវិនាសដោយអហ្ទាត់តករោគ ទ

វិស្សាហ្វិង ការដូច្នីបានវិទ្ធា

សខ្លុំ តុលំ តណ្តោត ប

មាស់ច័រួយតេ, ខ

វត្តស្មុំ ឧារកោ សំក្លា

វិសាវត្ថិ ខ គាំន្នសោ

សត្វ មុខ ឧបជ្ជាយេ

អពបានខ្លែយសំឃោ ។

ខណ្ឌគោ ខេយ្យខគ្គាគ្នោ

វិនយចិដិក មហាវិឌ្គ

រឿង ត្រកុលជា «បដ្ឋាករបស់ព្រះអាននូមាខសគ្គា ១ រឿង កណ្តសាមណេវ ្វ វឿង៍មនុស្សពោលទោសភិក្ខុឋាទិស ចង្កៀត ១ រឿង[៣៖ដ៏មាន[៣៖ភាគគង់នៅក្នុង**ទំ**រៀតា**៣**ភាម ម្យេចក្រង់ត្តបំលវត្ត ១ រឿង ព្រះសារីបុត្តបំបួសទារក ១ រឿង (ទង់អនុញ្ញាតសំក្ខាបទ ១០ ដល់សាមណេវ ទ្រឿង សាមណេរនៅដោយមិខគោរពកោតក្រែងកិក្ខុ ្យងឹងកិក្ខុ ត្រះវះថាគួវធ្វេទ ណូតម្មដ្ឋមេខដល់សាម ណេវ ១ ភិត្តធ្វើអាវរណតម្មដល់ពួកសាម ណេវឲ្សទៅទាំងអាវាមរបស់ សង្ឃពាំងមូល 🤊 រឿងកិត្តធ្វើអាវរណកម្មដល់ពួកសាមណេវ ចំពោះអាហារតោមមុ**ខ**ទារ ១ រឿងពួកធ**ត្**គិយកិត្ត អាវរណតម្ម ដល់ពួកសាមណេវមិន ហ៊្វាប់ ខុបជ្ឈាយ៍ ១ រឿងពួកធព្វគ្គិយកិត្ត្ថិបលេ មយក សាម ណេររបស់ភិក្ខុ ជា ឋេវ: ១ រឿងភណ្ឌុកសាមណេវ ប្រទុស្តកិត្ត ឈ្មោះកណ្តកិត្ រឿងព្រះសម្ពុទ្ធ (នៃហាមមិនឲ្យបំបុសបណ្តុក ១ រឿង (ន ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្ស ដែលលួចសំវាស **១** (ទង់ហាមមិនឲ្យបំបួសភិក្ខុដែលរត់ ទៅចូលពួកត្តិយ ១ មហាទទូពេ ឧទ្ទានពាវា

មល ខ ខាត់ ចំនា

អហេដ្ឋកិត្តជំភេល

က္လုံးက ေ ၅ ကူ နံ

អន់ជន់្សាលៈទុវេឌ

កណ្ឌក្សត្តកោ

អចីជំ តនុកយំ

យាចិត្តេច យេ គយោ

មហាទន្ទក: ទទួនតាប៉ា

រឿន[ទន់ហាមមិនឲ្យបំបុសសត្វតិវិញនដោយហេតុអហិនាគ មកបួសក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ព្រឹង្ស្រីហាមមិនឲ្យបំបួស មនុស្សដែលសម្ងាប់ម្ដាយ ១ រឿង (ខ្វេលាមមិនឲ្យបំហួស មនុស្សដែលសម្ងាប់៩ពុក ១ រឿង[ខ្ងប់ហមមិនឲ្យបំបុស មនុស្សដែលសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត 🤊 រឿង៍ ៤ជំហាមមិនឲ្យ រឿង៍ (ទង់ ហាមមិនឲ្យ • ชชุมษรุมฺเสด(ชรุมุลัฐรี ๑ ្សំបូសបុគ្គលដែលបំបែកសង្ឃ១ រឿង[ទង់ហាមមិនឲ្យបំបុ្_រស បុគ្គលដែលធ្វើ \int ពះលោហិតឲ្យពូវពង្វេឡឹង $_{m{0}}$ រឿង $m{G}$ ន៍ហាម មិនឲ្យបំបួសមនុស្សជាទភាតាព្យញ្ជនក ១ រឿង[ទង់ហាម មិនឲ្យៗឧបសម្បទាដល់បុគ្គលគ្មានឧបជ្ឈ ឃ័ ๑ រឿង[៤៨ ហាមមិនឲ្យយកសង្ឃជាឧបជ្ឈាយ៍ ១ រឿង (ទង់ហាមមិនឲ្យ យភគណ:ជាឧបជ្ឈាយ៍១ វឿង[ខ្ងសារមមិនឲ្យយកបណ្ដក ជាឧបជ្យាយ៍១ រឿង[ខ្ង់ហាមមិនឲ្យ១ឧបសមា្ទដល់ កុលបុត្រគ្នេទបាត្រ 🤊 រឿង 🖟 ន៍ហាមមិនឲ្យ 🤊 🛊 បសម្បូក ដល់កុលបុត្រគ្មានចីវេទ រឿង (ខ្មែរហាមមិនឲ្យៗ «បសម្បូក ដល់កុលបុត្រគ្មានជាត្រគ្មានចីវេទាំងពីវយាងនោះ ១ រឿង

វិនយបឹងកេ មហាវគ្គោ

ហត្ថា ទាខា ហត្ថទាខា

ត្រូកយំ

អង្គលំ អន្យក ឃ្លាំ

៩ណំ ១ុជ្ញញ្ វាមនំ

តែលកណ្ដាំ លក្ខណា ខ

កាសា លិខិតសិមជ

វិសយចិដិក មហាវិត្ត

រឿង[ទង់ហាមមិនឲ្យ១ «បសម្បទាដល់បុគ្គលដែលទ្វីចីវរៈគេ១ រឿង[ខ្ទុសាមមិនឲ្យ១ «បសម្បទាដល់បុគ្គលដែល ១ ីទាំងជា[ត្ ទាំងចីវរគេ 🤊 រឿង 🏿 ទង់ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្យុកំបុតដៃ 🤊 រឿង (ទង់ហាមមិនឲ្យ ចំបួសមនុស្សកំបុតជើង 🤊 រឿង (ទង់ ហាមមិនឲ្យបំបួសមនុស្សកំបុតទាំងដៃទាំងជើង ១ រឿង[ទុន់ រឿង(ទង់ហាម ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្សកំបុត[ត្របៀក ១ មិនឲ្យបំបុសមនុស្សកំបុត[ចមុះ ១ រឿង[ទង់ហាមមិនឲ្យ ပံတွေ့လမနေလျှင်္ဂဟုနာ ကို နာ (နားတွေ) ငှက်နှင့် တြင္း စ ကို နာ (နားတွေ) ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្បកំបុត[មាមដៃ ១ រឿង[ខ្ពង់ហាម មិនឲ្យបំបុសមនុស្សកំបុតមេដៃឬមេជើង ១ រឿង[ទង់ហាម គិនឲ្យបំពុសមនុស្សជា ចសរសៃធំ ១ រឿង[ខង់ហាមមិនឲ្យ បំពុសមនុស្សមាន មាមដៃដាប់គ្នា ១ រឿង (ទង់ហាមមិន နေ့္ဂါ ေႏြးရြန္ ကေမမဲ့ အေႏြးပုပ္ခဲ့လမန္ လ႑ၵက ေ းပြီး [ទង់ហាមមិនឲ្យបំហ្គួសមនុស្សដែលគេបៀតបៀនឲ្យមានស្វាក ស្មាម១ រឿង (ខ្ទុំហាមមិនឲ្យបំបូសមនុស្សដែលមានស្វាម រំពាត់ 🤊 រឿង (ខ្ពស់ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្សដែលរាជកាវ ព្យុរទោសទុក ១ រឿង ទ្រង់ហាម មិនឲ្យបំបុសមនុស្ស

មហាខុត្តពេ ឧទ្ធាសតាថា

ទាមបរិសន្ទសឺច(🗣)

តាណត្តណ^{ាំ(២)} តមេវ ច

ខ្មសិត្ត ស្ខ ស ស សាំ**រុ**

មាស្វី និងរូលា ឧ ទូ

ជាព្ទូក្កពស់រំ

អនុមូកញ្ ច់ ឥហ័

អជ្ញព៌ លំ វត្ត

ទុកពជ៌ពមា ច

អនិគិឧមន្ដមល់

ងហដ្ឋីខញ្ ខ្មុស្បីណុ

រុស្តិសិស្ស ឧភ្សេខិន_{្ន(w)}

ខ ^ន. លប្**បរិសទូស**ញ្ជ ។ ២ ឌ កាណកុណិ ។ ៣ ន. កតុទ្ធាន់ ។

က္ခ်ေနက် μ ခ ည်ချွန် ဇြန္ဓညာနေန္ခ ဧါဂ္ဂင္ဂီဟန္ခ်ေကါဒုဏ္ဏေ ពេតអា $\left(\hat{r}_{n}\hat{r}_{n}\right)$ ្បឿង $\left(\hat{s}_{n}\hat{s}_{n}\right)$ ហាមមិនឲ្យបំបុរសមនុស្ស $\left(\hat{v}_{n}\hat{s}_{n}\hat{s}_{n}\right)$ \mathcal{N} ၂ ၈ \mathfrak{i} ရှိန် \mathcal{G} န်း ဟာ ဗမ်ိန္တ \mathcal{G} ပို့ပည်ပည်ပည်နှင့် နောက်ပွဲ အက် ម្ខាង ១ រឿង ទ្រង់ហាមមិនឲ្យបំបួសមនុស្សក្ងែងក្នុងដែរជីង ១ រឿង (ខ្ទុស្សមុខឲ្យបំបុសមនុស្សទូក១ រឿង (ខ្ទុស្សមមុខឲ្យ ပ်တ္မလမန္နလျှင်းလ လှာပ်မှု့ ယစ် (ဟြန် ခွန ၅ (၂)နှံ ြန် ဟာ ဗမိန \mathfrak{g} ទ្រប់ប្ទូសមនុស្សទ្ធិនត្ត រឿង \mathfrak{g} ង់ហាមមិន \mathfrak{g} ទ្រប់ប្ទូសមនុស្សចា \mathfrak{g} គ្រា គ្រា ១ រឿង [្ទង់ហាមមិនឲ្យបំបូរសមនុស្សទាក់ពីកំណើត ឬទ្វាក់ទាំងពីរខាង ១ រឿង (ខង់ហាមមិនឲ្យបំបុសមនុស្ស គ្នា រឿង[្រង់ហាមមិនឲ្យបំបួសមនុស្សថ្ងង់១ រឿង[្រង់ហាម • ชริยิงชนูพชรุพฤตร์สุทุกติกเพลีตร์สล ๑ บูសមនុស្សទាំងទាក់ពីកំណើតទាំងថ្ងង់ ១ មិនឲ្យបំបុសមនុស្ស ព៌ងគព៌ងថ្ងន់ ១ មិនឲ្យបំបូសមនុស្ស ខាំង ទ្វាក់ពីកំណើតពំងគ ទាំងថ្ងង់ ១ រឿង [ខង់ ហាមមិនឲ្យៗនិស្ស័យដល់ពួកតិត្តអលដ្ឋី ១ រឿង ទ្រង់ហាមមិនឲ្យនៅអាស្រ័យនឹងពួកភិក្ខុអលជ្លី ១ រឿង ្រង់អនុញាតឲ្យកិត្តអកដើរផ្ទុំវិធាយមិនបាច់មាននិស្ស័យ**បា**នទ

វិនយបិដីពេ មហាវគ្គោ

យា ឧសាខេត ជេឌឹង

សភព្តុ^(១) វិវាខេត្ត

វាយពេល្យ មានារាធា

និស្បត្តិ ឧបសម្បញ្

អាពា ខេហ៌ ខ ប៊ីឡិតា

មេខថម្មា ខ្លុខ

ត្សៅ អនុសាសនា

សង្ឃេចិច អឋោ ពាលោ

[🗸] ឧ. អាធប្តន្នំ ។

វិនយបិដិក មហាវគ្គ

រឿង (ទង់អនុញ្ញា តឲ្យកិត្តប មើជម្ងឺនទាន់ បាននិស្ស័យ នៅ ដោយឥតនិស្ស័យបាន ពោះកិត្តលើអង្វរ ១ រឿង ព្រះមហា-កសុប្រប្រើបម្រើឲ្យទៅនិមន្តព្រះអានទូឋា ចូ**រមកសុត្រឲ្យ ទបស**ម្បទបេក្ខ: ១ រឿងទបសម្បទាពីររូប ប្រ**កែកគ្នាអំពី** រឿងដណ្ដេមគាឧបសម្បទាមុន ១ រឿង[ទង់អនុញ្ញា តឲ្យ សុត្រអនុស្សាវនាជាមួយគ្នាដោយមាន១បដ្ហាយ់តែមួយរូប ១ រឿងកុមារកស្យួបមានអាយុ ២០ ឆ្នាំរាប់តាំងពីឆ្នាំដែល នៅ ក្នុងគភ៌ផង៍បានឧបសម្បទ ១ រឿង៍ពួក**ឧបសម្បន្ន ដែល** អាពាធទាំងទ្បាយបៀតបៀនប្រាកដឡើង១ រឿងពួកកិត្ត សុវុអន្តកាយិតធម៌នឹងពួក «បសម្បទបេត្ត: ដែលមិនគន់ ភិត្ត ប្រនិប្រដៅ ទបសម្បទបេត្ត: ក្នុងទឹក ណ្ឌលជំនុំសង្ឃំ នោះ 🤊 រឿង ៤ ធំអនុញាតឲ្យបៀន ប្រដៅ ក្នុង សម គ្**រៈ**ហេយ សំមសួរអន្តរាយិតធម៌ក្នុង៍កណ្តាលសង្ឃ័ 🤊 វឿង ဖြန်တာမ မဲး g နော်ကွော်ကွာလွန် ၁ g ပြောနှုပ်ငံမှာ g g ပြောန် ហាមមិនឲ្យកិត្ត ដែលគ្មានការសន្មតិប្រៀនប្រដៅ ១

មហាខុត្តពេ ឧទ្ទានជាប៉ា

អសឬ តោ ខ ឯក តោ

វ ហ៊ុត្ឌី ឌ.ព ភាគ្នី ឌ.

និស្សយោ ឯកតោ តយោតិ ។

ឥមស្មី ខត្តកេ វត្ថុ ឯកសត់ ទាសត្ថតិ ។ មហាខត្តកេ ឧទ្ទាន់ និដ្ឋិត ។ មហាខុត្ត។: ឧទ្ទានជាបា

> រួមរឿងក្នុងខត្តព:នេះ ១៧៤ រឿងដោយបការផ្លូច្នេះ ។ ចប់ ឧទ្ទានក្នុងមហាខត្តព: ។

ឧបោសបក្ខុន្ទកំ

[១៤៧] នេះខ សមយោន ពុខ្លោ ភកវា រាជកមោ អណ្ឌឹង្គិយា ចរ្នំជាជនា ចាន់ខ្លែម ចណ្ឌមេ អដីគ្និលា ငေး ပါးကို ကျော် မြန်မွာ သည့် အသည့် ၈ ခေ မေးမျာ បញ្ជែរ គេស ខេតុ លងខ្លី ឧសាខ្ លងខ្លុំ មណ្ឌិន្ទិ-ಯ ರಾಣುವರ್ಣ ರಹ್ಮೆ 1 ಜನೀತು ಬಮ್ಮ ಕಾಜಜನ್ನು សេច្ចក្សា ខ្ពុំសាស្តា យោងឧទ្សា ឧត្តស្ថិនស្មា រៅ ខេត្តសោ បរិត្តៃក្ដោ ១៩១១ខំ ៦៩៤០ ១ មញ្ជ-<mark>ಹು</mark>ಹ್ಹಿದು ವ್ಯಾಪಿತ್ರಾ ಕಾರ್ಜ್ಬಿಸ್ ಬಯ್ಯುಗಳು ಕಣ್ಣಿದು ပေး စက္ကာလ႑ု လည္မွဳပေအိန္ကာ ဆမ္တံ့ ကာလတ္လို့ က ေမးရလ႑ု និតមន្ត្រី ឧដីមារិបាល ខេ លងខ្ញុំ ងឃុំខ្ញុំពេស ព្រំឃុំ ពេញ ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខេង្ម ខេង្ម ខេង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែ a ಮೇಲ್ ಇದ್ದು ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ អដីគ្នាលា ឧ ឧឌិសា មនី្ទឧឌេលាខ្វែ ឯ មន្សេ

ឧបោសបិក្ខុត្តក:

(១៤៧) សម័យនោះ ក្រះពុទ្ធដ៏មានក្រះកាគគង់លើភ្នំគិជ្យូកូដជីវិត ក្នុងក្នុង ។ កុសម័យនោះឯង ពួកបរិញ្ជាក់មានលទ្ធិដ ៃ ប្រជុំ 🖣 နိုင္ငံတက္ အမည္ခ်င္တြင္ စုတ္လုိင္ငံတင္က အေလးကို အေလာကို အေလးကို အေလးကို အေလးကို အေလးကို အေလးကို အေလးကို အေလးကို အေလာ តែង៍ចូលទៅរកបរិញ្ជាជកទាំងនោះដើម្បីស្លាប់ធម៌ ។ មនុស្សទាំង៍ឡាយនោះ កើតសេចក្តីសទ្យាញ់ កើតសេចក្តីដែះថ្វា ក្នុងពួកបរិញ្ជាជកមានលទ្ធិដទៃ ពួកបរិញ្ជាជកមានលទ្ធិជនៃកំពុនបក្ខពួកឡើង ។ គ្រានោះឯង ព្រះចាទ ពិច្ចសារសេនិយៈជាឥស្សរៈក្នុងដែនមគធៈ ៤ ឪសមុំ នៅក្នុងទីស្វាត ព្រះទ័យត្រិះវះឡើងយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះឯង ពួកបរិព្វាជកមានលទ្ធិដទៃ ប្រជុំគ្នានិយាយធម៌ក្នុងថ្ងៃ ១៤ ទី ១៥ នឹងទី ៤ នៃបក្ខ មនុស្សទាំងឡាយ តែងចូលទៅរកបរិញ្ចាជកទាំងនោះដើម្បីស្លាប់ធម៌ មនុស្សទាំងនោះក៏កើត សេចក្តីស្រឡាញ់ កើតសេចក្តីជែះថ្កា ក្នុងពួកបរិញ្ចុជកមានលទ្ធិដទៃ ពួកបរិញ្ជាជកមានលទ្ធិដទៃកំបានបក្ខពួកឡើង បើដូចោះគួវតែលោកម្ចាស ទាំងត្បាយ ប្រជុំគាក្នៅថែទី ១៤ ទី ១៥ នឹងទី ៤ នៃបក្ខុដែរ ។ ទើប ព្រះ

តំក្នុងពន្ធះខែម្តង ។ ហៅថាបក្ខុមួយ ។ ។

«បោសបក្ខន្ធកេ ធម្មស្បុរនំ

រាជា មានជោ សេនយោ តុំទ្គិសារេវ យេខ ភុនក ត្រាឧបសន័្ម ឧបសន័្មទាំ ឯងធ្វើ អង្គព្រទាំ នាងមន័ តំស៊ីខំ ។ ឯកមន្ត នំសំន្នោ ទោ រាជា មាកនោ សេច្ចិយោ តិទ្ទិសារេ ភកវត្តំ ឯគឧរេវិច ឥជ មយ្ជ ភាឌ្តេ ពេលភេសអា ឧត្ទមស្នេចមា ស្វុ វិតក្ដោ ឧឧទាឧ៍ ឯ៩ទោ ទោ អញ្ជន្និយា បរិព្វាជភា ស្ដេខ្មែល ឧយ្ណាសេ អដ្ឋទំណ ខ ឧក្ខស្ស សន្និបត៌-ရှာ ဆစ္စံ ကာလရို အ ေမရည္႐ွာ ရစည္ဆိုမရို ဆစ္စည္သူ-ឧាយ នេ លភ្ជំ អញ្ជន្តិយេស បរិញ្ជនេះសុ បេមំ លភឌ្ជិ បសាធំ លភឌ្ជិ អញគិត្តិយា បរិព្វាជកា បក្ខុំ ಯಕ್ತಿಕದಾಗಿದ್ದಲು ಜನೆಗಳು ಕಸ್ಪಕ್ಷಯ ಒಡಪಿ. ស្បី សទ្ជិតនេញថ្ងៃ សាដ ងទើ ង៣៤ឆ្នំ សង់ខំមេ ជយ៉ារមោ អដីគ្ណា ឧ ឧយ៉ម្មា មាទិ្ធឧឌេលថ្ងៃ ឯ អថលោ ភភា រាជាជំ មាកជំ សេធិយំ ពិទ្ធិសារំ ឌភ្នំយោ ៩៩៧៣ សង្គស្បីស្ន សមានចេស្ សមុត្តេជ-សំ សម្បីលុះសេស ។ អ៩ទោ ភជា មាក់ គោ សេធិ-យោ ត៌ម្តីសារោ កក់តា ជម្មីយា កដាយ សន្សម្បិតា

ឧបោសជិកក្នុន្ធកៈ ការស្តាប់ធម៌

បាទពិទ្ធិសារសេនិយៈជាឥស្សរៈ ក្នុងដែនមគធ: ខ្ទង់ចូលទៅគាល់**ព្រះ** ដ៏មាន[ពុះភាគ លុះចូលទៅដល់លើយ ក៏ថ្វាយបង្គំ[ពុះដ៏មាន**[ពុះភាគ** ហើយគង<u>់ក្នុ</u>ងទិសមគ្_{រូវ} ព្រះបាទពិម្ពិសារសេនិយៈ**ជា**ឥស្យរ:ក្នុង ដែនមគធ:គង់ក្នុងទីសមគ្គរលើយ បានទួលព្រះដ៏មានព្រះភាគ បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងថ្ងៃនេះ១/ពះករុណាសម៌នៅ ភង្គីស្វាត់កើតចិត្ត $\widehat{\widehat{\sigma}}$ ះរះឡើង យ៉ាង៍នេះថា ក៏ឥឡូវនេះ មានលទ្ធិដទៃតែង ប្រជុំគ្មានិយាយធម៌ក្នុងថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹង ទី ៤ នៃបក្ខ មនុស្សទាំងទ្បាយ តែងចូលទៅរកបរិញ្ជាដកទាំងនោះ ដើម្បីស្ដាប់ធម៌ ក៏កើតសេចក្តីស្រឡាញ់ កើតសេចក្តីជែះថ្វា ព្យុកមនុស្សទាំងនោះ កង៍ពុកបញ្ចេជកមានលទ្ធិដទៃ ពុកបញ្ចេជកមានលទ្ធិដទៃ ញ្ចកទ្បើង បើដូច្នោះ គួរតែលោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយ ប្រជុំគ្នាក្នុង**ថែ**ទី គ្ន ទី ១៥ នឹងទី ៤ នៃបក្ខដែរ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ប៊ែសខំព្រះអង្គ សូមទ្រង់ បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន លោកគ្លាសទាំងឡាយ โลรไล (ชนุ่ គាក្**ង**ប្រៃទី១៤ ទី១៥ ទី ៤ នៃបក្ខ **។** គ្រា នោះឯង (ព្រះជ័មាន(ព្រះភាគ ញុំ ង ព្រះធាទពិទ្ឋិសារសេនិយៈជាឥស្សរៈក្នុងដែនមគធៈ ឲ្យយល់ច្បាស់ ឲ្យប្រតិបត្តិល្អ ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យកែពយដោយធម្មឹកថា ។ នោះ ព្រះធានពិម្ពិសារសេនិយៈជាឥស្សរៈក្នុងដែនមគធៈដែលព្រះដ៍មាន

វិសយចិដ្ឋកេ មហាវគ្គោ

សមានចំតោ សមុត្តេជិតោ សម្បញ្ចំសំតោ ឧដ្ឋាយា-សេខា កក់ខ្លុំ អភិវា ខេត្វា បឧត្វិលាំ កត្វា បក្សាទំ ។ អេ៩ ទោ កក់វា ឯកស្មើ ជំនានេ ឯកស្មី បការណ ឧច្ចំ កាច់ កាត្វា កិច្ចា អាមន្តេសំ អនុជាជាទំ កិច្ចា បាតុខ្លួស បណ្ណាសេ អដ្ឋទំយា ខ បក្សាស្ប សច្ចិបតិត្តិ្តិ ។

វិនយបិដក មហាវត្ត

ព្រះភាគឲ្យយល់ច្បាស់ ឲ្យប្រតិបត្តិល្អ ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយដោយ ធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោកបាកអាសន: ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើ ប្រុក្សិណ (យ៉ាងវិលខាងស្គាំ) ហើយចៀសចេញទៅ ។ ព្រោះនិទាន នេះ ដ់ ណើវ នេះ ឲ្យព្រះដើមានព្រះ ភាគ ខ្ងៃ ធ្វើធម្មីកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំង់ ឲ្យយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង់ ឲ្យយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យប្រជុំគ្នា ក្នុង ថ្ងៃ ១៤ ខិត្ត ខំងឺ ទី ៤ នៃបក្ខុ ។

(១៤៤) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុទាំឪឡាយដ៏ឪថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ
អនុញ្ញាតឲ្យប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃទី១៤ ទី១៩នឹងទី៤ នៃបក្ខហើយ ។ ភិក្ខុទាំឪ
នោះក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃទី១៤ ទី១៩នឹងទី៤ នៃបក្ខហើយអន្តុយនៅតែសៀម ។
មនុស្សទាំឪឡាយក៏ចូលទៅវកភិត្តទាំឪនោះដើម្បីស្លាប់ធម៌ ។ មនុស្សទាំឪ
ឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបន្ទាប់ថា សមណៈទាំឪឡាយ
ជាសក្យបុត្រមិនសមបើនិធីមកប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៩ និធីទី ៤ នៃ
បក្ខហើយអង្គុយនៅតែសៀមដូចជា ជ្រុកធាត់(ដូច្នេះ)សោះ គួរតែលោក
ទាំឪឡាយប្រជុំគ្នាហើយនិយាយធម៌ ។ ភិក្ខុទាំឪឡាយបានព្ភពាក្យ
មនុស្សទាំឪឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ហើយ ។
ទេសកិត្តទាំឪឡាយនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ហើយ ។

ឧបោសថក្ខន្ធពេ បាត៌មោក្ខខ្មេរសា

ឯឧបត្តំ អរោចសុំ ។ អ៩ទោ ភកវា ឯឧស្មី ធំខាន ឯឧស្មី បការណេ ឧញ្ទី កេខំ កាត្យា ភិក្តា អមន្តេសិ អនុជានាមិ ភិក្តាប់ ចាតុឌូសេ បណ្ណាសេ អឌួម៉យា ច បក្តាស្បី សន្និបន៌ទ្យា ឧម្មំ ភាសិតុឌ្លិ ។

(០៤៩) អ៩ខោ ភភពតា ពេលាភភសុ បដិសល់្-ឧស្ស ឃុំ ខេត្តសោ ចញ្ចិត្តក្ដោ ឧទ្ធានិ យន្ត្ទាញ់ យាធិ មយា កិត្តធំ មញ្ញុតាធំ សិត្តាមឌាធិ តាធិ ငေးလံ တော်ရိုးမောက္ကို နွေလံ အရုံဆားေတာ္ပံုလော ငေးလံ ಬೈಳ್ನುತ್ತ ನೀರು ಸರ್ವಜ್ಞಾನ್ ನಿ ಸಾರ್ವಜ್ಞಾನಿ ಬಿಡುಗಳು មានក្នុង ខ្មែរ បការណេ ១ថ្មី កេជុំ កេត្តា ភិក្តុ អាមន្តេស៍ ៩១ មយុ **ခ်္ဂလူ** ကောက္ဆည္ျ ဗင္ဗီလတ္ခ်ိနည္ ျပႆျခေၾက ဗၢိဳ-វិតក្តោ ឧឧទាឧ៌ យគ្នលហំ យាធិ មយា ភិក្ខុខំ បញ្ជាធិ សិក្ខាបខានិ តានិ នេសំ ទាត់មោក្ខុធ្វេសំ អន់ជាខេលា មោ ខេតុ ឃ្សាសាន្ទ ៤ខោមឧយតិ៍ អជ្ជាជាមិ ភិក្ខាប់ ទាត់មោក្ខាំ ឧទ្ទឹសិតុំ ។ ឃាញ ပေး ခွဲနွား။ နဖွဲ့နော်ဧာက္တံ့ ၈ ၏နောင ခွာ်တွေလ ပေးစီ။လေးဝ

ះបោសថិក្ខន្ធកៈ ការសំដែងបាតិមេត្ត

[េញ៖និទាននេះ ដំណើរនេះ ទើប ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ខ្ងៃ ធ្វើធម្មិកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុ ប្រជុំគ្នានិយាយធមិក្នុងថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹងទី ៨ នៃបត្ខ ។

(១៤៩) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្មុក្នុងទីស្បុត់កេត ព្រះ**ទ័**យត្រិះរិះឡើងយ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះមានតែតថាគតអនុញាតសិក្ខា **បទទាំងទ្យាយនោះដែ**លតថាគតបញ្ហាតូ ហើយដល់កិត្តទាំងឡាយ **បាត់ មោក្**ទ្រេសដល់ពួកកិត្តាងនោះ បាត់ មោក្ខទ្រេស នោះនឹងបានជា ុ ជោសថកម្មរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នោះ ។ េព្រះនិទាន នេះ នេះ ទើប ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគចេញ ចាក់ទីសមុំក្នុងពេលថ្ងៃសៀល ទ្រង់ធ្វើ ធម្មកថាហើយ ត្រាស់ហៅកិត្តទាំងឡាយថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងថៃនេះ តថាគតសម្មំនៅក្នុងទីស្វាត់កេត្តចិត្ត តិះវិះទ្វេងយ៉ាង៍នេះថា បេដុច្រោះមាន តែតថាគតអនុញាតសិក្ខាបទទាំងឡាយនោះដែលតថាគតបញ្ជាត្ដល់ភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ ឲ្យជាហុតិមោត្តុខ្ទេសដល់កិត្តទាំងឡាយនោះ ហុតិមោត្តុខ្ទេស នោះនឹងជាទច្រោសថកម្មរបស់កិត្ត្តាំងឡាយនោះ ម្នាលកិត្ត្តាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តសំដែងនូវជាតិ មោក្ខ ។ ម្នាលកិត្តាំងឡោយ ត្រូវកិត្តសំដែន យ៉ាងនេះ ។ គឺកិត្តដែលធ្លាស់ ប្រតិពល់ ត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

လေးရွံ႐ု ကွားပေး၏ကူ လုလက္ခ ျမနားန္ လ≀န္းျွဴ ယခ်ိ សង្ឃសុ បត្តកល់ សង្ឃេ ឧទេស៩ កាប្រោ ទាន់ ទោក្ខំ ជុខ្មុំ សេយ្យ ។ កាំ សង់ស្រួ ឬព្កាំថ្មុំ ។ សារីសុខ្លី អាយស្មន្តោ អាពេខេ៩ ។ ភាគិមោត្តាំ ឧធ្ចិ. សំសុទ្ធ ។ តំ សត្វេ សញ្ សព្ត សុ ណោម មេខស្ទុំយោម។ យូស្សូ ស្នំយោ អាចត្ត សោ អាវិតាយ្យ អសន្តិយា អាបត្តិយា តុណ្តឹកវិតព្វំ ។ តុណ្ចឹកាឋន ကေ ငာဘကက်ဖြစ်သွက်သည်။ ရွက်သည်။ ကောင်း သေ វិទាល ឧរូមាល លារុឌទូលុំ ងថ់មាំរង្ ឈេខ ៤ លោ ឧខ ភ្នំ យាវនត្ថិយុំ អនុស្សាយៃមានេ សមោយោ សន្ត័ អាចត្តី ជាកែប្រេស្ស សម្បូជាឧមុសាវាឧស្ប ហោះតំ ។ សម្បជាឧម្មសាវានោ ទោ មភាយស្មុខ្តោ អន្តរាយ៍កោ ខ:ម្នា វុត្តោ ភ៩វតា នស្មា សមាជេជ

១ ឥតោ បរំ សព្វភេត្តកេសុ អដ្ឋភេសហ៊ោ បណ្ណរសោតិ បាល៊ី បញ្ញាយតិ។ សា បខ យស្មា ឥធ ទិវសោ ៩ ភាវ អនុញ្ញាតោ ហោតិ តហិ ហិ វត្តតិ តេខ ខោ បខ សមយេខ ភិក្ខុ ភគវតា បាតិមោក្ខុខ្ទេសោ អនុញ្ញាតោតិ ទេវសំកំ បាតិមោក្ខំ ឧទ្ទិសខ្ពីតិអាទឹ សចេ ឥធ ទិវសំ អនុដាខេយ្យ តេ ភិក្ខុ ទេវសិកំ បាតិមោក្ខំ ខ ឧទ្ទិសេយ្យុំ តស្មា ឥធ ខ យុដ្ឋតិ ទិវសស្ស បន អនុញ្ញាតា៣ល់តោ បដ្ឋាយ វដ្ឋតិ ា ៤ ឧ ឯវមេវ ។

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

បពិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ៗ បើកម្មមានកាលគូដេល់សង្ឃ ហើយ សង្ឃគួរធ្វើឧបោសថ គួរសំដែងនូវបាតិមោត្ត ។ បុព្វកិច្ច $^{(0)}$ **របស់សង្ឃដូចម្ដេច ។** បត់ិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចុរលោក ទាំងឡាយ ប្រែបេសចក្តីបរិសុទ្ធិ ។ ខ្ញុំនឹងសំដែងនូវបាត់ មោត្ត ។ យើង **ទាំងទ្វាយដែលមាន នៅទាំ**ងអស់គ្នា ចូរ្ទ្រឹងស្ដាប់យកចិត្តទុកដាក់នូវ **ជាល់នោះ ។ លោកអង្គ័**ណា មានអាបត្តិ ត្រវ់លោកអង្គ័នោះ ជ្រាប់ កាល បើមិនមានអាបត្តិ េ ត្រូវ ទៅឲ្យ សៀម ។ ១ និង្ស័ គាល់ លោកដ៏មានអាយុ ទាំងទ្បាយថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ដោយភាវ:សៀម ។ ដូចជាបុគ្គលដែល ត្រវ គេស្ទ បញ្ហា ចំពោះរូបមាត់ ១ តែង ដោះស្រាយ យ៉ាងណា មិញ ពាក្យ ដែល 🦫 ថ្រកាសឲ្យដឹងអស់វារៈជាគំរប់ប្ដង់ងយ៉ាងនេះ ក្នុងបរិសទ្យមានស-ភាពយាងនេះក៏ដូច្នោះដែរ ។ កិត្តណាមួយកាលដែល ១ ប្រកាសឲ្យដឹងអស វាវះជាគំរប់បំផងខើបរលឹកឃើញ តែមិន ច្រប់អាបត្តិដែលមាន ភិក្ខុនោះ ត្រូវសម្បជានមុសាវាទ ។ បតិ ត្រៃលោកដ៏មានអាយុទាំងីទ្បាយ ក៏ឯសម្បជា-**នមុសាវាទ ព្រះដ៏**មានព្រះភាគ[តាស់ថាជាធម៌ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយមួយដែរ

តិច្ដដែលសង្ឃត្រូវបាត់បែងឲ្យស្រេបមុនធ្វើខណេសថ ។

៖ បោសថិក្ខុន្ធពេ គឺខាតុខ្ទេសវិភង្គោ

ភិក្ខា អបន្ទេជ សៃុខ្វាបេក្ខេជ សន្តី អបត្តិ អាវិ-ភាគពា ។ អាវិភាគា ហិស្ប ជាសុ ហោគីគិ ។

(០៤០) សង្គមោយិទ្ធី អាឌ្យូនេះ ដែនខេត្ត ជិត្ត-មេត គុសហាធំ ជម្នាធ់ គេជ វុច្ចត់ មាត់មោក្ខាធ្លំ ។ មាលហ៊ីយើង ភ្លាស្នេមនេះ មណ្ឌបទេខេង មាយអាជា នុស្សាញ្ញុំពេល ខេត្ត មាលសាស្ត្រេស ៤ និទ្ទ័ស្ទបាត់ មេខ្សុំមាំ នេទេមាំ ឧយាខេមាំ ឧដីខេមាំ. ត្សូរស្នេត្ត មេសាត្ត នៃស្វាត្ត នេយ្យ នេយាមេសារ-ត្រ ស្តី សង្គោស្ ដ្រឹស្ស សមារិ មានស្ន កា នក្សា ចុះសាយ ថេក ខ ឧក ខ មជ្ឈិមា ខ ឯ នេ វុទ្ធ្លិ សព្វេ វ សត្តាតិ ។ សាពុគាំ សុណោមាតិ អដ្ឋិ-កាត្វា មជសិកាត្វា សព្វ ខេត្តសា សមញ្ញាហ្យម ។ មន្ទាំការោមាត់ ឯកក្ខិត្ត អវិក្ខិត្តខិត្ត អវិសាហដ

ឧបោសថក្ខន្ធក: និទានុទ្ទេសវិកង្គ

ហេតុនោះ ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិហើយលើកឃើញ ជ្រាថ្នាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ
ត្រូវប្រាប់អាបត្តិដែលមាន ។ ព្រោះថាអាបត្តិដែលភិក្ខុ ប្រាប់ហើយ ជាការ
ស្រល ។

(១៥០) ត្រង់ពាក្យថា បាតិមោត្ត សេចក្តីថា ធម្មជាតនេះជាដើម ជម្មជាតនេះជាប្រធាន ជម្មជាតនេះជាមុនដម្បងនៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ ហេតុនោះតថាគត ហៅថាបាតិមោត្ត ។ ពាក្យថា លោកដ៏មានអាយុ ពាក្យថា លេកដ៏មានអាយុនេះ ជាពាក្យនិយាយដោ**យសេចក្តីស្រ**ុក្សា នេះជាពាក្យនិយាយដោយសេចក្តីគោរព នេះជាឈ្មោះនៃបុគ្គល(បកប ដោយសេចក្តីគោរពនឹងជាទីកោតក្រែង ។ ពាក្យថា ខ្ញុំនឹងសំដែង គឺខ្ញុំនឹង ប្រភិធិបត្តាញ និងឲ្យដឹងច្បាស់ នឹងផ្គូរផង (ផ្គេម) នឹងបើក នឹងបែក នឹង ធ្វើឲ្យកក់ និងប្រកាសឬផ្ដៀង ។ ពាក្យថា ចាល់នោះ តថាគតសំដៅយក ជាតមោត្ត ។ ពាក្យថា យើងទាំងឡាយដែលមាននៅទាំងអស់គ្នា គឺកិត្ត ជាថេរៈក្ដី កិត្តខ្លួវស្បក្ដី កិត្តជាកណ្ដាលក្ដី ទាំងអម្បាលទានក្នុងបរិសទ្វ ត្យគត ហៅភិក្ខុទាំងឡាយនុះថា យើងទាំងឡាយដែលមាននៅ ព៌ន៍អស់គ្នា ។ ពាក្យថា ចូរ[ចុងស្តាច់ គឺយើងចូរធ្វើឲ្យជា[ចយោជន៍ធ្វើ ទុកក្សចិត្ត ផ្គិតផ្គង់នូវបាត់មោត្តទាំងអស់ដោយចិត្ត ។ ពាក្យថា យកចិត្ត ឲ្យកដាក់ គឺយើងចុរមានចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ មានចិត្តមិនរវើរវាយ

វិនយបិឥពេ មហវគ្គោ

ភូស្វា ដូសាខេព ។ លស្ស ស៊ុយា អាចខ្លីត់ ថេសៅ វា នាស្ប្ វា មជ្ឈឹមស្បា វា បញ្ចុំ វា អាចគ្គិច្ចាឆ្វាន់ ម្សាធារា អាចតិ សុគ្គ វា អាចតិក្សានំ មញ្ជា អាចឆ្នាំ។ សោ អាវិតាយេព្យុធ៌ សោ នេសេយ្យ សោ វិវិយយ្យ សោ ឧត្តានិការប្យ សេ ខកាសេយ្យ សម័្យជ**្ជ វា** អនស្លាចស្នោ $^{(6)}$ ។ ហោត់ អាចផ្លុំត្វា ។ ដ្ដើ្តនោ $^{(b)}$ ។ តុឃ្លាំភានៃព្រួ អនិវាសេនាព្យំ ន ត្បាស់នៃព្ $g^{(m)}$ ។ ប់សុទ្ធាតិ ជន្មរាម្ព័ត្ ជានិស្សាមិ ជាសម្រាមិ ។ သင်း ေစာ ဗဒ ေ ေန့ အစုဋ္ဌ မ႑ ျဖင္သုန္းက်ဴ ေတာန္မွာရွိ យ៩១ ស្គេខ ស្គ្រា ជុឌ្ឌេ ស្រុកប្រេញ ស្គ្រាម **នក្** ស្នេកាយ ជាខ្លួន ត្និត្ត ។ ស្ដេស ស្នេ ស្នេ ភិត្តបរិសា ថ្ងៃតំ ។ យាតែតំយំ អនុស្បារិតំ **ហោត់តំ**

១ ឧ. ម. អនដ្ឈាបត្ថា ។ ៤ អរុដ្ឋិនា ។ ពព្ធណ្ណនាយំ បន អនដ្ឈាប<u>េ</u>ត្ថា វា ហោតិ អាបដ្ជិត្វា វា រុដ្ឋិតោតិ ឯត្ថ យំ អាបត្តិ ភិក្ខុ ៩ អដ្ឈាប<u>េ</u>ត្ថា វា ហោតិ អាបដ្ជិត្វា វា រុ**ដ្ឋិតោ** អយំ អសត្តី នាម អាបត្តីតំ ឯវមត្ថោ វេទិតព្វោតិ វុត្តិ ។ ៣ ឧ. ៩ វ្យាហាតព្វំ ។

វិនយបិដិក មហាវគ្គ

មានចិត្តមិនវាយមាយ ហើយពិចារណា (ជាតិមោក្ខនោះ) ។ ពាក្យបា លោកអង្គណាមានអាបត្តិ គឺភិក្ខុជាថេរៈប្ភភិក្ខុប្ភភិក្ខុជាកណ្ដាល អាបត្តិទាំង៥កង់ ត្រូវអាបត្តិណាមួយក្លុបណាអាបត្តិទាំង៧កង់ ត្រូវ អាបត្តណាមួយក្ដី ។ ពាក្យថា ត្រូវលោកអង្គនោះ ជ្រាប់ គឺភិក្ខុនោះ ត្រូវ ស់ដែង ភិត្តនោះ តែវបើក ភិត្តនោះ ត្រូវធ្វើឲ្យកក់ឡើង ភិត្តនោះ តែវ ប់កាស ក្នុងកណ្ដាលសង្ឃក្ដី កណ្ដាលគណ:ក្ដី ចំពោះបុគ្គលមួយក្ដី។ ដែលឈ្មោះថា មិនមានអាបត្តិ គឺភិក្ខុមិនបាន ត្រូវអាបត្តិណាក្តិ ត្រូវ អាបត្តិណា ហើយចេញថាកអាបត្តិត្តី ។ ពាក្យថា ត្រូវនៅសៀម គីត្រែវអត់មិន ត្រៃវិនិយាយ ។ ពាក្យថា ១នឹង៍សំគាល់លោកជ័មានអាយុ ទាំងឡាយថាជាបុគ្គលបរៃសុទ្ធ គឺ១ និងជឹង នឹងថាំ ទុក ដុំច្រជាបុគ្គលដែល ត្រវៈគេសួរបណ្តាច់ពោះរួបម្នាក់ៗ តែងដោះ ស្រយយាង ណាមិញ សេចក្តីថា បុគ្គលម្នាក់ដែលបុគ្គលម្នាក់ទៀតសូរហើយ ត្រវ តែដោះ ស្រាយមានឧបមាយ វីណា កិក្ខសួរ១ំចំពោះអាបត្តិ ភិក្គុដ្ឋដ៏ក្នុងប**ិ**សទ្យនោះយាងនេះ ក៏មានឧបមេយ្យយាងនោះដែរ ។ ដែល ហៅថា បរិសទ្យមានសភាពយាង៍នេះ គិតថាគតសំដៅយកក្តិ បរិសឲ្យ ។ ពាក្យថា ពាក្យដែលខ្ញុំ ច្រកាសឲ្យដឹងអស់វាវ:ជាគំរប់ប៊ីដង

ឧបោសថក្ខន្ធកេ និទានុទ្ទេសវិកង្គោ

សេឌ្ស អន់ ការ ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស តត៌យម្បី អនុសុស្រិត ហោត៌ ។ សមោលាត់ ជាឧមា-យោ សញ្ជាជទា នោ ។ សន្តិ សាម អាបត្តិ អជ្ឈាប គ្នោ⁽⁰⁾ h ហោត៌ អាចជ្ជិត្វា h អ $f ({ar z} ({ar a}))$ ។ នាវិតាយ្យេត៍ ជ ដេសេយ្យ ជ អ៊ីយេញ ជ ឧត្តាជីកាយ្យេ ជ បកា-សេលា សច្បីឧចាំ ឯ ឧឃឧចាំ ឯ វាយត់ដែល ឯ ឯ សម្បជាឧត្សាវាឧស្សា យោតិត សម្បជាឧម្សាវានោ ត់ ហោធិ ។ ឧុក្គដ់ ហោតិ ។ អន្តរាយិកោ ឧម្មោ ត្រៃ កក់ខែខុ ភ្នំស្ត្រាយ កោ ។ បឋមស្សាយ-ឧស្ស អទ៌ិតមាយ អន្ត្រាយ៍ កោ ខុត៌យស្ស ឈាឧស្ស អជ៌កម្មាយ អន្ត្រាយ់ កោ ត្រិយស្បា ឈានស្បា អជ៌ក មាយ អត្តវាយ៍ កោ ខតុត្តប្ប ឃានស្ប អជ៌កមាយ អន្ត្រាយ់ កោ ឈានាន់ ជំមាក្ខាន់ សមាជំនំ សមា-បត្តីធំ ខេត្តម្នាធំ ធំស្បារណាធំ បរិវេតាធំ តុសហធំ ជម្លាធំ អជ៌កមាយ អន្ត្រាយ៍គោ ។ តុស្មាត់ តំកា-្រា ។ សមានេយង្ខ ជាឧមានេឌ សញ្ជាឧមានេឌ ។ រឹសុទ្ធាចេត្តេសាតិ រ៉ុដ្ឋាតុកាមេន រឹសុជ្ឃិតុកាមេន ។

ខ្នុំ អគ្_ពប្រស្នា ។ ៤ អុំ<u>គ្និ</u>៣ ។

ងយោសថក្ខន្ធកៈ និទានុទ្ទេសវិភង្គ

គឺពាក្យដែលខ្ញុំប្រកាសឲ្យដឹងអស់**វរ:ម្ដងផង ពាក្យដែលខ្ញុំ**ប្រកា**សឲ្**យដឹង អស់វាវៈជាគំរប់ពីរជងផង ពាក្យដែលខ្ញុំប្រកាសឲ្យដឹងអស់វាវៈជាគំរប់ប្ដឹងង ផង ។ ពាក្យថា រលឹក ឃើញ គឺជឹងបានចាំបាន ។ ដែល ឈ្មោះថា អាបត្តិ គឺភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តណាក្ដី ត្រូវហើយមិនចេញចាកអាបត្តិក្ដី ។ ពាក្យថា មិន ប្រាប់ គឺមិនសំដែង មិនបើក មិនធ្វើឲ្យងាយ មិន ប្រកាសក្នុង តណាលសង្ឃត់ តណាលគណៈត្ត ចំពោះបុគ្គលមួយក្ដី ។ ពាក្យថា កិក្ នោះ ត្រវសម្បូជានមុសាវាទ គឺសម្បូជានមុសាវាទជាអាបត្តិអ្វី ។ សម្បូជាន-មុសាវាទជាអាបត្តិទុក្ខដ ។ ពាក្យថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ត្រាស់ថាជាធម៌ ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ គឺធម៌នោះធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយដល់អ្វី ។ ធម៌នោះធ្វើ ន្ទវសេចក្តីអន្តវាយដល់ការបានបឋមជ្ឈាន ធ្វើនូវសេចក្តីអន្ត**វាយដល់**ការ បានទុតិយជ្ឈាន ធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយដល់ការបានតតិយជ្ឈាន សេចក្តីអនុវាយដល់ការធ្**នេចតុត្**ជ្ឈាន ធ្វើ**នូវសេចក្តីអនុវាយដល់ការធ្**ាន នុវកុសលធម៌ទាំងឡាយ គឺឈាន វិមោក្ខ សមាធិ សមាបត្តិ នេក្ខម្ម: កាវ រលាស់ចេញបាកភព សេចក្តីស្ទប់ស្ងាត់ ។ ពាក្យថា ហេតុនោះ គឺព្រោះ ដែ ណើរ នោះ ។ ភាក្យថា លើក ឃើញ គឺជំងឺថ្កានចាំចាន ។ ភាក្យថា ជ្រាថ្នាសេចក្តីបរិសុទ្ធ គឺជ្រាថ្នាចេញ ចាកអាបត្តិ ជ្រាថ្នាដើម្បីស្អាត 🤊

វិសយចិដិកេ មហាវគ្គោ

សន្តិ៍ សាម អាបត្តិ៍ អជ្ឈាបញ្ញោ វា ហោះ អាបជ្ជិត្តា វា
អង្គើ នោម អាបត្តិ៍ អជ្ឈាបញ្ញោ វា ហោះ អាបជ្ជិត្តា វា
អង្គើ នោម អាបត្តិ៍ អជ្ឈាបញ្ញា វា អាវិកាតា ហិស្បី ជាសុ
ហោះ តំ កាំសា សារាត់ ខេត្តិយស្ប ឈានស្បី អជ្ជិតមាយ ជាសុ ហោះ ខេត្តិយស្ប ឈានស្បី អជ្ជិតមាយ ជាសុ ហោះ ខេត្តិយស្ប ឈានស្បី អជ្ជិតមាយ ជាសុ ហោះ ខេត្តិយស្ប ឈានស្បី អជ្ជិតមាយ
ជាសុ ហោះ ចតុត្តិស្បី ឈានស្បី អជ្ជិតមាយ
ជាសុ ហោះ ចំពុំបំពាំកាំ កំពុំសហៈ ជម្លាំចំ
វាជ្ជិត្តិ សមាជាត្និ ។

(១៥០) នេះ ទោ បន សមយេន ភិក្ខុ ភភាព ទាន់មាត្តខ្មេស អនុញ្ញានោត នៅសំគាំ ទាត់មោត្តំ ខុខ្ចុំសន្តិ ។ កក់នោ ឯតមគ្គំ អារោចេសុំ ។ ន ភិក្ខុវេ នៅសំគាំ ទាន់មោត្តំ ខុខ្ចុំសំនព្វំ យោ ខុខ្ចុំសេយ្យមាបត្តិ ខុត្តដស្ប ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ ខុទេសខេ ទាតិ-មោត្តំ ខុខ្ចុំសំនុខ្ចុំ ។ នេះ ទោ បន សមយេន ភិក្ខុ កេត្តិ កក់នា ឧទោសខេ ទាន់មោត្តខ្មែស អនុញ្ញានោតិ

វិនយចិដ្ឋា មហាវគ្គ

ដែលឈ្មោះថា អាបត្តដែលមាន គឺកិត្តតែវអាបត្តណាក្តី ត្រូវហើយមិន
ចេញថាកអាបត្តិក្តី ។ ពាក្យថា ត្រូវ ប្រាប់ គឺកិត្តត្រូវ ប្រាប់អាបត្តិក្នុងកណ្តាល
បង្ឃឹត្តិ កណ្តាលគណៈក្តី ចំពោះបុគ្គលម្នាក់ក្តី ។ ពាក្យថា ពោះអាបត្តិ
ដែលកិត្ត ប្រាប់ យេយាការ ស្រួល គឺជាការ ស្រួលដើម្បីអ្វី ។ ជាការ ស្រួល
ដើម្បីបានបឋមជ្ឈាន ជាការ ស្រួលដើម្បីបានខុតិយជ្ឈាន ជាការ ស្រួល
ដើម្បីបានតតិយជ្ឈាន ជាការ ស្រួលដើម្បីបានចតុតជ្ឈាន ជាការ ស្រួល
ដើម្បីបានកុសលធម៌ទាំង ឡាយ គឺឈាន វិមោត្ត សមាធិ សមាបត្តិ ខេត្តម:
ការរលាស់ចេញចាកកព សេចក្តីស្វប់ស្វាត់ ។

ឧបោសឋក្ខន្ធកេ ឧបោសឋេ បាតិមេក្ខខ្ទេះសា

បត្តស្ប តំត្តត្តំ ទាត់មោត្តំ ជន្ទិសន្តិ ចាត្ទ្រសេ បណ្ណាសេ អដ្ឋមិយា ច បត្តស្ប ។ ភក់ពោ ឯតមត្តំ អាពេចសុំ ។ ឧ ភិក្ខាប់ បត្តស្ប តិក្តាត្តំ ទាត់មោត្តំ ជន្ទិសិតព្វំ យោ ជន្ទិសេយ្យ អាបត្តិ ធុត្តជស្ប ។ អណ្-ជានាមិ ភិក្ខាប់ សតី បត្តស្ប ចាតុខ្លសេ វា បណ្ណា-សេ វា ទាត់មោត្តាំ ជន្ទិសិតុខ្លិ ។

(១៤៤) នេះ ទោ បន សមយេន ឧព្វក្តិយា កិត្តូ
យថាបរិសាយ ទាត់ មោត្តាំ ខុខ្ចុំសន្តិ សក្តាយ សក្តាយ
បរិសាយ ។ កក់នោ ឯនមន្តំ អារោ ខេសុំ ។ ឧ កិត្តាជ
យថាបរិសាយ ចាត់ មេត្តាំ ខុខ្ចុំសិតព្ំ សក្តាយ សក្តាយ បរិសាយ យោ ខុខ្ចុំសេយ្យ អាបត្តិ ខុត្តដស្ប ។
អនុជានាមិ កិត្តាវ សមត្តានំ ១ ទោស៩កាម្មខ្ចុំ ។
អថា កិត្តូនំ ឯនឧ ហោសិ កក់នា បញ្ញាត្ត់ សមត្តានំ
ពុទោស៩កម្មខ្ចុំ កើត្តាវតា ខុ ទោ សាមក្តី ហោត់
ពុំ សោស៩កម្មខ្ចុំ កើត្តាវតា ខុ ទោ សាមក្តី ហោត់

ឧបោសបត្តផ្ទុកៈ ការសំដែងបាតិមោត្តក្នុងថ្ងៃឧបោសថ

នូវថាត់ មោត្តក្នុងថៃ្ម បោសថ ក៏សំដែននូវបាត់ មោត្តក្នុង ១ បក្ខ ៣ ដង គឺ
ក្នុងថៃ្ង ១៤ ៩ ១៥ នឹង៩ ៤ នៃបក្ខ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ កាបទូលដំណើរទុះ
ចំពោះ ព្រះដឹមានព្រះភាគ ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ
ភិក្ខុមិន ត្រូវសំដែងនូវបាត់ មោត្តក្នុង ១ បក្ខ ៣ ដង ខេ ភិក្ខុណា សំដែង ត្រូវ
អាបត្តិខុត្តដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថៈគតអនុញ្ញាត់ឲ្យកិត្តសំដែងនូវ
បាត់ មោត្ត១ បត្តម្ដង់ (កន្ទះខែម្ដង់) គឺក្នុងថៃ្ង ១៤ ក្ដី ៩ ១៥ ក្ដី ។

(១៩៤) ក៏សម័យនោះឯឪ ពួកធព្វគ្គិយកិត្តសំដែងនូវបាត់ ខោត្ត ដោយសមគួរដល់បរិសឲ្យ គឺចំពោះបរិសឲ្យរបស់ខ្លួន ១ ។ កិត្តទាំងឲ្យាយ កាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា មាលកិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្តមិនត្រៃសំដែងនូវបាត់ ខោត្ត ដោយសមគួរដល់បរិសឲ្យ បស់ខ្លួន ១ ខេ កិត្តណាសំដែង តែវមាបត្តិខុត្តដ ។ មាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវ បោសថកម្មដល់ពួកកិត្តដែល ព្រមព្រេងគ្នា ។ ខើបកិត្តទាំងឲ្យាយមាន សេចក្តីតិ៖ រិះយាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្លែបញ្ជាត់ ខ្លាំ មានសេចក្តីតិ៖ រិះយាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្លែបញ្ជាត់ ខ្លាំ មានកំណត់ គឺមានព្រះភាគ ខ្លែបញ្ជាត់ ខ្លាំងទាំង ខ្លាំ មានកំណត់ គឺមានព្រះភាគ ខ្លាំង ខ្លាំង

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

យាវតា វិកាវាសា ខ្លាបុ សព្វ បឋវិតិ ។ កក់ពោ វានមន្ទំ អាពេចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ វាត្តាវតា សាមក្តី យាវតា វាកាវាសាភិ ។

(០៥៣) ខេះខ សេ ឧដ ភាពពោះ មាលាសា ឧសា-កញ្ជាំយា រាជភា ទៅ វិហ្សាត់ មន្ទុក្ស៊ី អ្វី មិកនាយេ ។ អ៩១ោ អាយស្មានា មហាកាច្បិនស្បារយោកតស្បាបដិ-សល្វិនស្ប ៧ ខេត្តសោ ១ភិត្ត នេស្ត កម្តេញ វាហំ ជទោសជុំ ឧវា កច្ចេញ់ កច្ចេញ់វា សគ្ឈាក់ឡំ ឧវា ៩ ខេល្បុំ អេ៩ទា្វសំវិសុ ធ្វោ ប្រមាយវិសុ ធ្វិយាគ៌ ។ អ៩លោ ភភវ អាយស្នា មហាកាប្រិស្ប ខេត្សា ខេតោមអ៊ិតក្តេមញ្ញាយ សេយ្យថាចំ ឆាម ពលវា ឬ៎-A နေမွှဲကွဲခြံ က ကတ် ဗေးလာ၊တေ ျပာလာ²ခိေ က ကတ် សម្មុំត្លេយ្យ ឃុំទៅ គិជ្ឈកា្នដេ ថព្វគេ អន្តរហ៍តោ មនុ-កុខ្ចុំស្ទឹ ទិកជយេ អយស្មាតា មហាកាច្បិនស្បី ១៩១ ទាតុ ហោសំ ។ និស័ធិ ភភា បញ្ជាត្ត អាសាន ។ អាយ-ស្មាច់ ទោ មហាគាច្បីលោ ភកវល្លំ អភិវាធេត្តា ឯគាមឆ្នំ ធំស៊ីធិ ។ ឯកមង្គុំ ធំស៊ង្ហ ទោយស្មង្គំ មហាតាៗ]ជំ

វិនយប់ដក មហាវត្ត

អាក់សមួយ ឬផែនដីទាំងអស់ ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ(ទង់៩.នបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អាក់សមួយមានកំណត់ត្រឹមណា តថាគតអនុញាតសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា មានកំណត់ត្រឹមនុះឯង ។

(១៥៣) គ៌សម័យ ទោះឯឪ ព្រះមហាកហ្វិនជ៏មានអាយុ នៅក្នុង មទុក្ខិមិតទាយវន់ក្បែរ ក្រុងរាជគ្រឹះ ។ លំដាប់នោះឯង ច្រះមហាក់ហ្វិន ដ៏មានអាយុសមុំនៅក្នុងទីសាត់ក៏កើតសេចក្តីត្រះរិះទ្រ្តីង៍ក្នុងចិត្តយ៉ាង៍នេះថា អាត្មាអញគួរទេ[្]១ន[ិ]្សជ្រុសថឬ១មិនគួរទៅទេ អាត្មាអញគួរទៅធ្វើ សង្ឃកម្មៗ មិនគួរទៅទេ ក្រោះថាអាត្មាអញបរិសុទ្ធដោយសេចក្ដីបរិសុទ្ធិ យាំងបំផុតហើយ ។ (គារនាះឯង (ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ(ឲុង់(ជាបការ(តិះរិះ ក្នុងបិត្តរបស់ព្រះមហាកហ្ជិនដ៏មានអាយុ ដោយព្រះហឫទ័យហើយទ្រង់ ជាត់អពីភ្នំគិជ្ឈក្កុដ មក ជ្រុកដក្នុង៍ទី០ ពោះមុខ ព្រះមហាកប្បិនដ៏មានអា**យុ** ក្នុងមទុក្ខិមិតទាយវន (រហ័ស) ឧបមាដូចជាបុរសមានកំឡាំង៍លាដៃដែល ឬបត់ចូលនូវដៃដែលលាចេញយ៉ាងនោះឯង ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគគន៍ លើសសន:ដែលគេ**តែង**តាំងហើយ ។ ព្រះមហាកហ្មិនដ៏មាន អាយុក៍ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយគង់ក្នុងទីគួរមួយ ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ[ទិន់មាន[ព្រះបន្ទូលនេះ នឹង[ព្រះមហាកប្បិនដ៏មានអាយុដែលគង់នៅ

៖បោសឥក្ខុន្តកេ មហាកម្បី**ខ**វត្ថុ

ភេកវា ឃិតខេវេច ឧឧ គេ គេច្បិន រយោគទុស្ស ចឌិ-សហ្វិនស្បី រារុ ខេឌមេ ឧណ្ឌមេ នៃយើ នៃខេត្ត មេខិត្តិ វាហំ ជទោស៩ំ ឧវា កច្ចេញ់កច្ចេញ់វា សខ្នុកឡំ ឧ ႔ မင်ကြေး မရသိသွဲ့ ရှက်အေါ့ ရေးမေးက မှုက်ဖွဲ့ကားမှာ ရ សុំ ភេឌ ។ ៩ដើ ខេ (២សិហា ៩ខេមេនុ ខ មុយ-रुमीद ए स्रोक्षाप्रीद ए भाषभीद ए वेदिमीद मद កោ ចហេ^{៉ា()} «ចោសថ សក្តាស្បត្តិ សុកាស្បត្តិ មា-ខេស្បតិ៍ បូដេស្បតិ៍ កច្ច ត្វំ (៣្ញាណ ឧទោសថំ មា នោ អត្សសំ កច្ឋេ សឌ្ឍកាញ់ មា នោ អត្សស័ត៌ ។ រាំ ភឌ្ឌេត់ ទោ អាយៈស្មា មហាគាប្បីនោ ភកាវនោ បច្ចុស្សាស៍ ។ អ៥ ទោ ភភា អាយស្មន្នំ មហាគាប្បីធំ ឌភ្នំណ ៩ពេល មាន មេត្ត មាន ខេត្ត មាន នេះ ដេត្វា សម្បីហំសេត្វា សេយ្យដាច់ ជាម ពលវា បុរិសោ សម្ម៉ីញ៉ូន់វោ ៣ហំ បសារយៀ បសាវិគំវា ៣ហំ មហាកាច្បិនស្បី ឧត់ខេ អឌីស្សា មន្ទ្រីមេ ឧទិខេ ខាតុពេលសំ ។

ទ ឯតរហីតិ កត្ថចិ យេត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ឧបោសថក្ខន្ធកៈ រឿងមហាក់ហ្ជិន

កុងខគ្គរមួយថា នៃកហ្វិន អ្នកឯងសម្បន់ក្នុងទីស្វាត ហើយកើតការ ត្រះរះ កង៍ចិត្តយ៉ាង៍នេះថា អាត្វាអញគួរទៅកាន់ទប្រោសថឬ១មិនគួរទៅទេ គួរទៅ ធ្វេសង្ឃកមឬមិនគួរទៅទេ គ្រោះថាអាត្មាអញបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ យាង៍បផុត ហើយដូច្នេះ មែនឬ ។ ព្រះមហាក់ហ្វិន ក្រាប់ទូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន យ៉ាងហ្មឹងហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់ថា អ្នកជាពួក ព្រាហ្មណ៍ បើនឹងមិនធ្វើសភារៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិន ប្យាឧប្រាសថទេ តេច្ចននវណា នឹង ធ្វើសក្ការ: នឹង គោរព នឹង៣បអាន នឹងប្ដជាខ្មាសថវិញ នៃ ញ្ច្រាណ៍ ចូរអ្នក ទៅកាន់ខ្មាញសថ កុំទាន ទៅឡើយ ចូរអ្នកទៅ (ធ្វើ) សង្ឃឹកម្ម កុំភានទៅឡើយ ។ ព្រះមហា-កហ្វិនដ៏មានអាយុទទួលព្រះពុទ្ធដីកាថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស យ៉ាង ហ្នឹងហើយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យព្រះមហាក់ហ្វិនដ៏មាន អាយុឃើញត្រូវ កាន់យកត្រីវ អាចហាន រីករាយដោយធម្មិតថាហើយ e្តែថ្មាត់ ទៅអំពីមុខ ព្រះមហាក់ហ្វិនដ៏មាន អាយុក្ខុងមនុក្ខិមិតទាយវន់ទៅ ប្រភដលើភ្នំគិជ្ឈកូដ (ហើស) ឧបមាដូចជាបុរសមានភំព្យាំងលា ដើមដៃ ដែលបត់ច្រុល ឬបត់ច្រុលដើមដៃដែលលាខេញយ៉ាងនោះឯង ។

វិសេលជំពាធ មហាវគ្គោ

(០៥៤) អ៩ទោ ភិត្ត្តិ ឯនឧចោរ ភភិត្ត

បញ្ជូន មន្ទាវនា សាមក្តី យាវនា មកាវាសេនិ ។ កិត្តា-

វតា ជុ លោ ឯកាវាសោ បោះនីនិ ។ កក់គោ ឯតមន្ត្

អាហាចេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ សីម៉ សម្មន្ទិតុំ ។

ស្សាល្ខេត គិគ្នាប្រមុទ្ធិ្នភាព ១១៤៩ ខិមិស្តា គាំន្តែឥត្វា

បត្តនិម៌ត្ត សាសាណនិម៌ត្ត នៃជិម៌តំ ត្រូវិមិត្ត មក្កវិ.

ည္တဲ့ ပါးဆီးငယ္မွန္မ်ား ရန္မႈက္ေနးကိုေတာ့၊ရေမးေတာ့

វិនយចិជិក មហាវិគ្គ

(១៩៤) គ្រានោះឯជ ភិក្ខុ ទាំជ ឡាយមានសេចក្តី គ្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ (ទជ់បញ្ជាត្តថា អាវាសមួយមានកំណត់ គ្រឹមណា សេចក្តី ព្រមព្រៀជមានកំណត់ គ្រឹមនុះ ។ ចុះអាវាសមួយនោះ គើមានកំណត់ដូច ម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំជ ឡាយ កាបទូលដំ ណើរនុះ ចំពោះ ព្រះជ័មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គអនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំជ ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសន្តត សីមា ម្នាលភិក្ខុទាំជឡាយ ក៏ឯសីមានោះ ត្រីវភិក្ខុសន្មតយ៉ាងនេះ ។ ដើម ដំបូង ត្រីវភិក្ខុកំណត់ (សំដែង) និមិត្រទាំងឡាយ គឺកំណត់ភ្នំជានិមិត្ត (๑) ឬជានិមិត្ត ព្រៃជានិមិត្ត ដើមឈើជានិមិត្ត ផ្លូវជានិមិត្ត ដម្បក់ជានិមិត្ត

របោសបត្តន្ធពេ សីមាសម្មតិ

សុណាតុ មេ ភឌ្តេ សម៉្យេ យាវតា សមន្តា ជំមិត្តា က်ာ်ရှို့၏ យធិ សย្បាស្បា បត្តកាល់ សម្បោ ឯ គេហំ ធំម៉ុន្តេហ៍ ស៉ីម៉ សម្មុន្យេក្រ សមានសំវាស់ ឯកក្រេ-សជំ ។ រាសា ញត្តិ ។ សុឈាតុ មេ ភ ្លេ ស ផ្យេ យាវតា សមន្តា ធិម៌តា កាំត្តិតា សដេក្ ឃុំគេហិ ជំមាំត្រហ៊ ស៊ីម៉ សម្មជ្និ សមានសំវាស់ ឯគុំចោស-ငံ ។ យក្សាយក្នាតា ១៩៩ ឯនេះហិ និមិន្តេហិ ភិ-មាយ ស្ទី $\hat{\mathbf{g}}^{(0)}$ សមាខហុស្សាយ វា្រស្រែសជាយ ေက ရက္ကေလး၊ လက္၊ ဒင္ဒာမနီး ေကေ အေလေယး၊ ၅ សម្មតា ស៊ីមា សង្ខ័េ $(^{(b)})$ ឯគេហ៍ ធិម៌ត្តេហ៍ សមាន-សំវាសា ឯក ទេសថា ។ ១៩តំ សខ័្ស្រា ត្សា្ ត្លាំ ។ ឃាំមេត់ ជាប្រធិតិ ។

សព្វត្ថ សម្មតីតិ ទិស្សតិ ។ ៤ សម្មតា សង្ឃេន ស៊ីមាតិ បាហេ យុត្តតរា ភវេយ្យ
បទពោ កត្ត និច្ចំ ប់បិតត្តា ឧបសម្បន្ទោ សង្ឃេន ឥត្ថគ្នាមោតិ ច សម្មតោ សង្ឃេន ឥត្ថគ្នាមោ
វិហារោ ឧបោសហិតារន្តិ ច និទស្សនំ ។

ឧបោសថិក្ខន្ទក: ការសន្មគិសីមា

ហើយត្រវិទ្យសង្ឃដ្រាបថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ និមិត្រ ទាំង ទ្បាយដែល សង្ឃកំណត់ ហើយ ដោយ ជុំវិញ មានកំណត់ ត្រឹម ណា បើសម្តីតែម្មានកាលគ្_{រូវដែល}សង្ឃហើយ គួរូសង្ឃសន្មតសិមាឲ្យ**ជា** ទីមានសំវាសស្មើត្នាមាន «ប៊ោសថជាមួយគ្នា ដោយនិមិត្រ ទាំង ឡាយ នេះ កំណត់ត្រឹមនោះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រៃសង្ឃដ៏ចំរើន សូម្ប៊ីពុះ សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ និមិត្រទាំងឡាយដែលសង្ឃកំណត់ហើយដោយជុំវិញមាន តំណត់ តែមណា ឥឡូវសង្ឃសន្មតសិមាឲ្យជាទីមានសំវាស ស្មើត មាន ុ ព្រេសថជាមួយគ្នាដោយនិម ត្រៃទាំងទ្យាយ នេះ មានកំណត់(តិមេនោះ ៗ សេចក្តីសន្មតិស័មាឲ្យជាទីមានសំវាស ស្មើគ្នា មានទ ហ៊ោសថជាមួយគ្នា ដោយនិមិត្រទាំងទុក្ខយនេះ គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គ័ណា លោកម្ចាស់ អង្គនោះ ត្រូវសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គ្គំណា លោកម្ចាស់អង្គ្ នោះ ត្រវនិយាយ ឡើង ។ សីមាមានសំវាស ស្មើតា មានទព្យេសថជាមួយ គ្នា សង្ឃូច្នេសន្ទដោយនិម ត្រៃទាំងឡាយ នេះ ហើយ ។ កាសេន្ទតិសីមា នោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះ ទើបសង្ឃសៀម ៗ ១ុំសូមចាំឲុកនូវ ដំណើរនេះដោយអាការសៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

វិនយចិដិកេ មហាវិក្ខោ

(០៤៤) នេខ សេ ឧខ មាងក្រោប វិក្សា ភភាតា សំមាសម្មត់ អណ្តាតាត់ អត់មហត់-យោ សីទាយោ សម្មុន្ន្តិ ខត្យយាជនិតាចិ ខញ្ចយោ-ជន់កោច់ ៩យោជន៍កាច់ ។ ភិក្ខា ៤ទោសថំ អាក់ឡូនា វង្គិស្សីសាខេត្ត ខាងខោះ សង្គិទ្ធិ វន្ធិឌឹត នើត្ មានដីខ្លី មន្តរាច ចរ្សុទាទី ១ ឧសុខោ វាឌឧន្តំ មាបេ-ចេសុំ ។ ឧ កិត្តា៤ អត់មេហត់ សីមា សម្មន្តៃញា ខេត្តយោជន៍ភា វា ខណ្ឌនៅនំគា វា នយោ-ជន្ម្រាស្ត្រ ស លោ សម្មាន្ទ្រហ្យ អាបត្តិ ខុត្តិដក្សា ។ អណ្ដាលមិ ភិទ្ឋា ទី យោជឧបាម សំបំ សម្ទិត្តិ ។ (049) (25 (2) (0.49)វាតោ ឃិនមន្ត្ន អារោច្រសុំ ១ ឧ ភិក្ខាវ ឧធីចារសឺមា

e នៃ សទី៣៖ សីម៉ ។

វិនយបំដាក់ មហាវិត្ត

(១៥៥) ក៏សម័យនោះឯឪ ពួកចព្វគ្គិយកិត្តដ៏ឪថា ព្រះដ៏មានព្រះ

ភាគ (១៩៩) ក៏សម័យនោះឯឪ ពួកចព្វគ្គិយកិត្តដ៏ឪថា ព្រះដ៏មានព្រះ

ភាគ (១៩៩, ញាតការសន្តិសីមាហើយ ក៏សន្មតសីមាទាំងឡាយធំហួស

ពេក គឺខំហំ៤ យោជន៍ៗ៖ ៥ យោជន៍ៗ៖ ៦ យោជន៍ៗ៖ ។ កិត្តទាំងឡាយ

ដែលមកកាន់ ខេ ប្រេសថ ជួនកាលមកទាន់កិត្តកំពុងសំដែងបាត់ មោត្ត ជួន

កាលមកដល់ក្នុងពេលដែលគិត្តសំដង់បាត់ មោត្តរួចហើយ ជួនកាលក៏អាក់

១១ ខាន់ តែមានកកណ្តាលផ្លូវ ។ កិត្តទាំងឡាយ ក្របខ្ពស់ ណើរទុំ៖ ចំពោះ

ពោះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (១៩មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្ត

មិន ត្រូវសន្មតសីមាធំហួសពេក គឺមានខំហំ ៤ យោជន៍ក្ដី ៥ យោជន៍ក្ដី

៦ យោជន៍ក្ដី ៤ កិត្តណាសន្មត ត្រូវអាបត្តខុត្តដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ

តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តសន្មតសីមាខំហំ ៣ យោជន៍យាំងធំ ។

(១៥៦) ក៏សម័យនោះឯឪ ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តសន្មតនទី**ពុរស័**មា^(១) ។
កាលកិត្តទាំងទ្បាយមកកាន់ឧព្ទេសថក៏រសាត់ទៅតាមទឹកខ្វះ **ពុ**ត្រទាំង
ឡាយក៏រសាត់ទៅខ្វះ ចីវេទាំងឡាយក៏រសាត់ទៅខ្វះ ។ កិត្តទាំងឡាយ
កាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់មានបន្ទូល
ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន ត្រៃសន្មតនទីពុរស័មាទេ កិត្តណាសន្មត

[•] សន្មតស័មាត្រើយស្ទឹង គឺសីមាដែលសង្ឃចងគ្របស្ទឹងទុកឲ្យនៅក្នុងសីមា ។

«បោសថត្តូនូកេ នទីយរសីមាឧបោសថា**ពា**រសម្មតិ

(೧೮೫) ಚಟ ಚು ಬಡ ಚಾಣ್ಯ ಕ್ರ ប្រហោល ខាត់មោត្ត ជន្ទឹសត្ថ អស់ នេះ នេះ ។ អាក្ខ្តា កំក្ ឧ ជាឧទ្ទិ កក្តុ វ^(១) អជ្ជ ជទោស-ថោ ការិយិស្សូតីតិ ។ កក់ពោ ៧តមត់ អពេចសុំ ។ ជ ភិក្ខាប់ អជ្ចបំហើល មានមោក្ខាំ ជន្ទឹស់នេញំ អសុទ្តេខេត្ត លោ វន្ទំមេលា អព្ទឹ វេយុឧមា ភ អជ្ជាជាមិ ភិក្ខាប់ ឧទោស៩៦តារំ សម្មត្តិត្យ ឧទោស៩ ကားကို ေက်ာ္ လမ္သေံ့သို့ အကားရွိတဲ့ ဒီတာ ကို အင္အူယာကိ វា ទាសាខំវា ហម្ម៉ាល់វា កុសា វា ១ ៧ ញ បែខភិក្ខាប សត្ថិ្តស្នំ ។ ព្យុស្ថេ ភក្តិស ជភ្ជពលេខ សុផ្សោ ကြားပေး၏ ကုလကနား မေး ကရ္ကေလးမ်း္မွာ လာဒဲ့ လာမ်းျွလ္ျွ បត្តកាល់ ស ណៀ ឥត្ឌាថំ វិហារំ ឧ ទោសថា ការំ អត់ចើយា រ ត្រ យំខ្ញុំ រ មាហាស់ គេ ងទើ

១ អយំ សទ្ចោ អត្**រេកោ** វិយ ជាយតិ ។

នយោសថិក្ខន្ទក: នទីយារសីមា ការសន្មតិន្ទារែាងឧបោសថិ

ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងស្ទឹងណាមានខូកទៅមកជា ខិច្ច មានស្ពានតាំងនៅជានិច្ច តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសន្មតស្ទឹងមានសភាព យ៉ាងនោះជានទីចារសីមាបាន ។

(១៥៧) ក៏សម័យ នោះឯង៍ ភិក្ខុ ទាំងី ឡា យស់ដៃងីនូវបាតិ មោក្ខុវាល ៗ បរិវេណដោយមិនចានកំណត់ទី ។ ពួកកិត្តជាអាគន្តក:មិនដឹងថា ថ្ងៃនេះ សង្ឃនឹងធ្វេង បោសថភ្នំទីណា ។ ភិក្ខុទាំងទ្យាយក្រាបទូលដំណើរនុះច-ពោះពြះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រឹង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡា យ ភិក្ខុមិន ត្រូវសំដែង៍នូវបាតិមោក្ខពល់ ១ បរិវេណដោយមិនបានកំណត់ទីទេ ភិក្ខុណាស់ដែង ត្រីវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងីឡាយ សង្ឃត្រីវកាវទី ណាគីវិហាវត្ត អឌ្ឍយោគត្តី ប្រាសាទវែងត្តី ប្រាសាទដម្បល់តែងិលត្ត គុហាក្តិ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តសន្មតខ្លួនដោយវិទ្យុសថហើយធ្វើ ឧប្រោសថចុះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ តែថាក់ក្នុត្រវៃសន្មតយ៉ាងនេះ ។ គឺក់ក្នុ ឆ្វាស ប្រតិពល តែវិទ្យសង្ឃ៍ ជាបថា បពិត្រព្រះសង្ឃ៍ដ៏ចំរើន សូមសង្ឃ ស្តាប់១ បើសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃសន្មតល់នៅ ឈ្មោះនេះជារោជឧប្មោសថ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

អញ្ជីន មុខិស្ថិតេរ ដូណារ វារុ ខេត្ត ខា លេត្តខ្លំ រ ភាព និង ខេត្ត សោ មាម ខា មេ មិស្តិត អ្នក និង មេ មេ មេ មេ មេ មេ មេ មិស្តិក អ្នក ប្រាម្បី មុខិស្តិត មូលរុំ វេទេមនុាមរុំ អាច្បី មុខិស្តិត រូបបាន វិទេមនុាមរុំ អាច្បី មុខិស្តិត រូបបាន វិទេមនុាមរុំ អាច្បី មុខិស្តិត រូបបាន វិទេមនុាមរុំ អាច្បី មុខិស្តិត រូបបាន វិទេមនុាមរុំ

វិនយចិដិក មហាវិច្ច

សូម ព្រះសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ឥឲ្យវេសង្ឃសន្មតល់ នៅ ឈ្មោះ នេះ ជា រោង ឧប្មេសថ ។ ការសន្មតិលំ នៅ ឈ្មោះ នេះ ជា រោងឧប្មេសថ គាប់ចិត្ដដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ នោះគួរ សៀម មិនគាប់ ចិត្ដដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា គួរ លោកដ៏មានអាយុអង្គ នោះនិយាយ ខ្យើង ។ លំ នៅ ឈ្មោះ នេះសង្ឃបានសន្មតជា រោងឧប្បេសថ ហើយ ។ ការសន្មតិនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុ នោះ ទើបសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ ខុកន្យដំ ណើរ នេះ ដោយអាការ សៀម នៅ យាងនេះ ។

(១៩៨) ក៏សម័យនោះឯង៍ សង្ឃីសន្មតរោង៍ ប្រោសថពីវ ក្នុង៍
អាវាសមួយ ។ កិត្តទាំង់ទ្បាយប្រជុំគ្នាក្នុងរោង៍ឧប្បាសថទាំង់ពីរដោយគិត
ថា សង្ឃីធ្វើឧប្បាសថក្នុងរោង៍ឧប្បាសថនេះ សង្ឃីធ្វើឧប្បាសថក្នុងរោង៍
ឧប្បាសថនេះ ។ កិត្តទាំង់ទ្បាយក្របទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ
អាត ។ ព្រះអង្គ ទៃង៍មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រៃវសន្មត
រោង៍ឧប្បាសថពីវ ក្នុងអាវាសមួយទេ កិត្តណាសន្មត ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។
ម្នាលកិត្តទាំង់ទ្បាយ តថាគតអនុញាត់ឲ្យកិត្តដករោង៍ឧប្បាសថមួយចេញ
ហើយធ្វើឧប្បាសថក្នុងរោង៍ឧប្បាសថមួយ ។ ម្នាលកិត្តទាំង់ទ្បាយ កិត្តត្រិវ
ដកយ៉ាង៍នេះ គឺកិត្តដែល់ឆ្វាស់បត្តិពេស ត្រៃសង្ឃីស្លាប់ខ្ញុំ បើសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃី

ឧបោសថក្ខុនូកេ អតិខុខ្ទក់ ឧបោសមានារំ

រាំគេខ្លុំ យ លេខខ្លុំ ។ គ្នាំ មា ខ្លាំ មា ខ្លាំ ។ ខ្លាំ មា ខ្លាំ

(១៤៩) នេះ ទេ ១០ សមយេន អញ្ញាត់ស្ពឺ
អាវាសេ អត់ិខុន្តកំ ខុទោសថាតារំ សម្មត់ ហោត់ ។
នេះ បុរោសថេ មហាភិក្ខុស ខ្យែល ជំនំ ខ្លួចតំនោ ហោត់ ។
និះ បុរោសថេ មហាភិក្ខុស ខ្យែល ជំសំខ្លា ទាន់ មោក្ខំ អស្បាស់ ។ អបទ នេសំ ភិក្ខុខ ទាន់ មោក្ខំ អស្បាស់ ។ អបទ នេសំ ភិក្ខុខ ទាន់ មោក្ខំ អស្បាស់ ភក្ខាត់ ខុទោសថាតារំ សម្មឆ្និត្យ ខុទោសថា ភកិត្ត ខុទោសថាតារំ សម្មឆ្និត្យ ខុទោសថា ភាពព្យាត់ មហពុទ្ធ អសម្មតាយ ភូមិយា ជំសំខ្លា ទាន់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា សំពំខ្លា ទាន់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា សំពំខ្លា មេព្រស់ អស្បាស់ ខ្លាំ មេពុទ្ធ អសម្មតាយ ភូមិយា ជំសំខ្លា ទាន់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខុខាត់ មេពុទ្ធ អសម្មតាយ ភូមិយា ជំសំខ្លា ទាន់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខុខាត់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខុខាត់ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខុខាត់ ខុខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខុខាសថា ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ មេក្ខាត់ ខ្លាំ មាក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ មាក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្លាំ មាក្ខាត់ ខ្លាំ ខ្

e **ន**. អស្សេសុម្ភា ។

ទំណេសថក្ខន្ធកៈ រោងឧបោសថត្តចពេក

ហើយ គួរសង្ឃដកពេធិត្តប្បាសថឈ្មោះនេះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។
បតិតិ ពិទះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ឥឡូវសង្ឃដកពេធិត្តប្បាសថ
ឈ្មោះនេះ ។ ការដកពេធិត្តប្បាសថឈ្មោះនេះគាប់ចិត្តដល់លេកដ៏មាន
អាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់
លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគួរនិយាយឡើង ។
ពេធិត្តប្បាសថឈ្មោះនេះសង្ឃបានដកហើយ ។ ការដកពេធិត្តបាសថ
នេះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃី ហេតុនោះទើបសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវ
ពឿងនេះដោយអាការសៀមនៅយាំងនេះ ។

(១៩៩) តិសម័យនោះឯជ សជ្យសន្មតរោជឧប្រេសថតូចពេកក្នុង
អាវាសមួយ ។ ឧប្រេសថក្នុងថ្ងៃនោះមានភិក្ខុសជ្យូ ប្រើនប្រជុំគ្នា ។ ភិក្ខុ
ទាំងខ្យាយអង្គុយលើទីដែលសជ្យមិនបានសន្មតហើយស្ដាប់បាតិមោត្ដ ។
ទើបភិក្ខុទាំងខ្យាយនោះមានសេចក្ដីតិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ងិន
បញ្ជាត្ដហើយថា ភិក្ខុត្រៃសន្មតរោជឧប្រេសបីយសិមធ្វើឧប្រាសថ ក៏
យើងទាំងខ្យាយអង្គុយលើទីដែលសង្ឃមិនបានសន្មតហើយស្ដាប់បាតិមោត្ដ ឧប្រេសថឈ្មោះថា យើងបានធ្វើបុម៌នបានសន្មតហើយស្ដាប់បាតិ-

វិនយចិដិកេ មហាវក្ដោ

អហេចេសុំ ។ សម្មតាយ វា ភិក្ខាវ ភូមិយា ធំសំឡោ អសម្**តយ វា យ តោ** ទាត់ មោត្ត សុណាត់ កាតោ វេស្ស ជមោសថោ គេជេញ ភ្នំក្លាវ សផ្តោ យាវមហ្គំ ន្ទោស៩មុខំ^(€) អាកាផ្គុំតំ តាវមហៈជុំ នុទោស៩មុខំ សម្មា្នត ។ រាវញ្ បល ភិក្ខាប សម្មា្និតព្ទំ ។ បឋម ជំមិត្តា កាំត្រេត្ត ជមិត្តេ កាំត្រេត្តា ត្រេត ភិក្ខុសា \mathfrak{a}_{κ} ္မႈက္ေနာ္မရွိပါ ယော္မရေးကို နာက္လာအုိ အေနာ္မလို សដ្ហោ យាវតា សមន្តា និមិត្តា កាំត្តិតា យធិ សជ្ឈស្មា បត្តកាល់ សធ្លោ ៧តេហ និមិត្តេហិ ៧ទោ-**សុខដុ**ខ្ សុគីទើញ ឯ ភូមា ឃិន្តុំ ឯ ស់យាន់ គេ ភាន្តេស ខ្ញុំ យាវតា សមន្តា និមិត្តា កិត្តិតា ស ខ្ញុែ រា ខេត្ត ខ្មុំ ខាងខេត្ត សតិចិន្ត្ យស្នាតា ១៩គំ ឯ គេហំ ជំទំត្លេហ៍ ឧ ទោស៩មុខស្ប សម្មត់ សោ តុណ្ឌស្ប យស្ប ឧត្តមត់ សោ

[🗕] ធ. ម. បមុខំ ។

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

គ្រាបទ្**លដំណើរ**នុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគ ។** ព្រះអង្គ[ទ្ធង៍មាន បន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអង្គុយលើទដែលសង្ឃសន្មតហើយក្ដ មន់ពុនសន្មត់ក្ដី ស្ដាប់ជាតិមោត្ដក៏ងឺទីណា ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ជាន ធ្វើទ ជោសថក្នុង ទី នោះ ហើយ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើដូ<u>ប</u>្រោះ \mathcal{N} န္တိုင္သြန္းကုန္က \mathcal{N} င္တိုင္တိုင္တိုင္တီမဟာ တုန္ကန္ဆန္းတြန္းကုန္ကည ទំហំត្រឹមនោះចុះ **។** ម្នា**លក**ក្តិទាំងទ្បាយ សង្ឃត្រវសន្មតយាងនេះ ។ សង្ឃត្រវកំណត់និមិត្រទាំងឡាយជាមុន ។ ភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពល លុះ កំណត់និមិត្រទាំងទ្យា យហើយត្រូវឲ្យសង្ឃជ្រាបថា σ σ σ σ ចំពីន សូមសង្ឃស្លាបខ្ញុំ និមិត្រទាំងទ្បាយសង្ឃកំណត់ហើយដោយជុំវិញ ត្រឹមណា បើសមត្ថកម្មមានកាលគ្បូដល់សង្ឃលើយ គ្បូវសង្ឃសន្មត របៀងទេបោសថដោយនិមិត្រទាំងឡាយនេះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាច់ខ្ញុំ និមិត្រទាំងឡាយដែលសង្ឃកំណត់ ហើយដោយជុំវិញត្រឹមណា ឥឡូវសង្ឃសន្នតរបៀងទេពោសថដោយ និម្យិត្តទាំងឲ្យ យនេះ ។ ការសន្មតិរបៀងឧប្រេសថដោយនិមិត្រទាំងឡាយ នេះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា គួរលោកដ៏មានអាយុអង្គ័នោះ សៀម មិនគាបចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា គួរលេកដ៏មានអាយុ o ពេងឧបោសថិដែលសន្មតហើយមុននោះនៅតូប ហើយគ្រូវការគរបៀងថែមឲ្យគំទៀតលាន។

ះបោសប់ក្ខុន្តូកេ អាវ៉ាសា សមានសឺមា

ភា សេយ្យ ។ សម្នាំ ស ខ្លែ ឯ នេះហិ ជិមិ ត្រូហិ ឧ ទោស៩មុខំ ។ ១មនិ ស ខ្លួស ព្រួសា តុ ហើ ។ ឯវ មេនំ ជា យោ ម៉ីនិ ។

(೧৯०) នេះ ទេ ខះ សមយេះ អញ្ញូតស្មើ អាវាសេ នេះហុទោសថេ ជាកា ភិក្ខុ ១៤មនាំ សេដ្ឋិបតិត្យ ជ នាវ ថេរ អាក់ៗ ជីតិ បក្តាម៉ឺសុ ។ ឧទោសថា វិកាលោ អហោសិ ។ ភក់នោ ឯនមន្តំ អាហេចសុំ ។ អនុជាជាម ភិក្ខាវ នេះបុទោសថេ ថេរបាំ ភិក្ខុហិ ១៥មនាំ សេដ្ឋិបតិត្តិ ។

(០៦០) នេះ ទោ បន សមយេន រាជនយោ សម្ពះហុលា អាវាសា សមានសឺមា ហោះខ្លំ ។ នេះ ភិក្ខុ
វិវិធន្តិ អម្លាក់ អាវាសេ ១ទោសថោ កាវិយតុ អញក់ អាវាសេ ១ទោសថោ កាវិយតុទំ ។ កក់នោ ឯនមគំ្ន អាវាសេ ១ទោសថោ កាវិយតុទំ ។ កក់នោ ឯនមគំ្ន អាវាសេ ១ នេះ ខន ភិក្ខុ វិធន្តិ អញក់ អាវាស សមានសឺមា ហោះខ្លំ តេខ្ល ភិក្ខុ វិធន្តិ អញក់ អាវាស សមានសឺមា ហោះខ្លំ តេខ្ល ភិក្ខុ វិធន្តិ អញក់ អាវាស ពុខោសថា កាវិយតុ អញក់ អាវាសេ ១ខោសថោ «បោសថក្ខុន្ទក: ហេ**វាស**្រើ្រខ**មានសឺ**មាស្មើញ គឺមានសឺមាតែម្ជុយ

អង្គនោះនិយាយ ឡើង ។ សង្ឃសន្មតរ បៀង «ប្រាសថ ដោយនិមិត្រ ទាំង ឡាយ នេះ ហើយ ។ ការសន្មតិវ បៀង «ប្រាសថ នោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុ នោះ ទើបសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ «កន្ស រឿង នេះ ដោយ អាការ សៀម នៅយ៉ង់នេះ ។

(๑៦๐) ក៏សម័យនោះឯង ក្នុងអាវាសមួយ ពូកភិត្ត្តិវិស្សា ប្រជុំគ្នា មុន ក្នុងថ្ងៃដែលធ្វើ៖ បោសថនោះហើយចៀសចេញទៅដោយគិតថា ព្រះ ចេរៈទាំងឡាយមិនមកទេ ។ ឧបោសថក៏នៅជាគ្មានកំណត់កាល ។ កិត្តិទាំងឡាយកាប់ទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះជីមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ម្រឹមនុញ្ញាតថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ ជាថេរៈ ប្រជុំគ្នាមុន ក្នុង ថ្ងៃដែលធ្វើ៖ បោសថនោះ ។

(១៦១) កំសម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះមានអាវាសដាច្រើន
តែមានសីមាស្មើត្នា (មានសីមាតែមួយ) ។ កិត្តទាំងឡាយក្នុងអាវាសទាំង
នោះជជែកគ្នាថា ចូរសង្ឃធ្វើ៖ បោសថក្នុងអាវាសយើងវិញ ចូរសង្ឃធ្វើ
ខេត្តសថក្នុងអាវាសយើងវិញ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះ៖
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
ក៏ក្នុងទីនេះមានអាវាសជាច្រើន មានសីមាស្វើគ្នា កិត្តទាំងឡាយក្នុងអាវាស
ទាំងនោះជជែកគ្នាថា ចូរសង្ឃធ្វើ៖ បោសថក្នុងអាវាសយើងវិញ ចូរសង្ឃធ្វើ

វិសយប់ដីកេ មហាវិវត្ថា

កា បេត្ត នេយំ ភិក្ខាប់ ភិក្ខាប់ សព្វេហៅ ឯកដ្ឋំ សន្និបត់ត្វា ឧទោសថោ ភាគព្វោ យគ្គ វា បឧ ថេរោ ភិក្ខា វិហាត់ តគ្គ សន្និបត់ត្វា ឧទោសថោ ភាគព្វោ ឧ ត្វៅ វក្កេឧ សង្ឃេខ ឧទោសថោ ភាគព្វោ យោ កាយ្យេ អាបត្តិ ឧក្កាដស្សាត់ ។

មហាកា អំគ្គាវ សង្ខេ សីមា សម្ពុតា សមានសំវាសា ឯកគ្រោសមា សង្ខេត្ត និង សង្ខេត សំវាសា ឯកគ្រាវ សង្ខេត សង្គាវ ស

មន់ អម្ចីពី បទប្រូវេក ។

វិនយចិដិក មហាវិត្ត

ឧបោសថក្នុងអាវាសយើងវិញ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយ ទាំងអស់នោះប្រជុំធ្វើឧបោសថជាមួយគ្នា តែថាកិត្តជាថេរៈនៅក្នុងទីណា ត្រីវសង្ឃប្រជុំគ្នាធ្វើឧបោសថក្នុងទីនោះ មិនត្រវសង្ឃធ្វើឧបោសថជាពួក ឡើយ កិត្តណាធ្វើ ត្រីវអាបត្តិខុត្តដ ។

(១៦៤) សម័យនោះឯជ ព្រះមហាកស្យូបដ៏មានអាយុចេញពីស្រក
ឈ្មោះអន្ទកវិនូមកកាន់ (បោសថក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ធ្ងង់ស្ទឹងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ
ត្រវិទ្ធកក្ខពេលខិត្ត ចីវេទាំង់ឡាយរបស់លោកក៏ខទឹកអស់ ។ កិត្តទាំង
ឡាយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងព្រះមហាកស្យូបដ៏មានអាយុថា នៃអាវុសោ ហេតុអ្វីក៏ចីវែរបស់អ្នកខទឹកអស់។ ព្រះមហាកស្យូបនិយាយថា ម្ចាល
អាវុសោ ខ្ញុំចេញពីស្រកឈ្មោះអន្ធកវិនូមកកាន់«បោសថក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ
នេះ ធ្វង់ស្ទឹងក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ត្រូវទឹកកូចទៅបន្តិច ហេតុនោះចីវិទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំខទឹកអស់។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបខូលដំណើរនុំះចំពោះព្រះជំ
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គខ្ពង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សីមា
ណាមានសំពីសស្មើត្នា មាន«បោសថជាមួយគ្នា ដែលសង្ឃសន្ធតហើយ

ឧបោសបំក្ខន្ធកេ មហាកស្សបត្ថេរវត្ថុអវិប្បវាសសម្មតិ

អាច្បែកមាំ មាត់ទី៩៤ ១ ស្ពេស ឧប អ្មមិន មា ១ **ព្យង្គេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃេ ញាយសញ្ចោ សុ**-**ណាតុ មេ** ភឌ្ដេ សង្ហោ ហ សា សង្បែន ស៉ីមា សញ្តា សមានសំវាសា ឯក ទោសថា យធិ សផ្យូស្បូ បត្តល្វេ ស ខ្មែរ គិត្តិបាន អាច្បាក់ អ ម្ម-ដ្យោរ រាមា លិខ្លី ។ សំហាខ គេ មទើ មខ្លែ យា សា ស់ នៅ្ន ស់មា សម្មតា សមានសំវាសា ឯកុខោសថា សដ្ឋោ នំ ស៊ីថំ ភិឌី៤៤ អវិប្បវាស់ **សត្**ចិត្**។ ៣** ស្សាយស្មាតា ១៩៩ រៀតិសព្វ ស៊ីមាយ <mark>ಹ್</mark>ಥಾಗುರ ಕೃಥಿಸಳಾಗಿ_(ಅ) ಳಾಹೆಹ್ವ (೪೪) ಜಿಯ್ನಲ್ಲಿ ಡಳಾಗಿ **ေး**ကွားမော် ကော ကၤလယ၂ ၅ လမ္ခဏ လာ လီမာ လမံျွေးမ <mark>ខ្លុំព្រះ អ្</mark>សូល្បាស (២) ១ឧឌ្ឌ មធ្លើសា ឧសា ឧសា ឧ ស្សាមេត ជា យោងគំ ។ នេះ ទេ ១០ ១០ សមយោធ ភិក្ ភេសាតា តិទី៤៤ អាហ្វែសសៗតិ អនុញាតាត់

[•] សព្វត្ថ តិបីវិបេខ អវិប្បុរាសាយាតិ ទិស្សតិ ។ ៤ សព្វត្ថ តិបីវិបេខ អវិប្បុរាសាតិ ទិស្សតិ ។ វិពតិកម្មេតំ ៖ វិសេសនំ តស្មា តិបីវិបេខ អវិប្បុរាសស្សាតិ ២ តិបីវិបេខ អវិប្បុរាសោតិ ២ យុត្តតាំ សម្មណា សង្ឃេន ឥត្ថគ្នាមោ វិហារោ ឧបោសឋាពារន្តិ ហេត្ថ និទស្សនំ ។

a បោសថក្ខខ្នក: រឿងព្រះមហាកស្សមត្ថេរនិងការសន្មតិនូវអវិប្បវាសស៍មា

ចុះសង្ឃសន្មតស៊ីមា នោះឲ្យជាតិចីវnប្បែវាសស៊ីមាចុះ $^{(ullet)}$ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង **្ជាយ** កឯសមាត្រវសង្ឃសន្មតយ["]ងនេះ ។ ត្រវកិត្តដែលធ្វាស**្រ្ទតិពល** ឲ្យសង្ឃ ជ្រាបថា បពិត្រិព្រះសង្ឃដ៏ចំពីន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ណាដែលសង្ឃសន្មតហើយឲ្យមានសំវាសស្មើគ្នា មានទព្វេសថជាមួយ គ្នា ប៉េសម្មត់កម្មមានកាលគ្យដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃសន្មតសីមានោះ ឲ្យជាតិបីវកវិប្បវាសសីមា ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិត្រ**ព្រះស**ង្ឃដ៏**ចំអេន** សូបសង្ឃស្ដាប់១ ស់មាឯណាដែលសង្ឃសន្មតឲ្យមានសំវាសស្មើគ្នា មាន ទល្វេសចជាមួយគ្នា ឥឡូវសង្ឃសន្មតស់មានោះឲ្យជាតិចវិវាវិប្បវា**ស**-ស៊ីមា ។ ការសន្មតិស័មានេះឲ្យជាតិថីវាវិហ្បុវាសសីមាគាប់ចិត្តដល់លោក ដំមានកាយុអង្គ័ណា គួរលោកដ៏មានកាយុអង្គ៍នោះសៀម មិនគាប់ចិត្តដ**ល់** លោកដ៍មានអាយុអង្គណា គួវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយទ្បើង ។ សង្ឃសន្មតសីមានោះឲ្យជាតិថីវាវិប្បវាសសីមាហើយ ការសន្មតិនោះ**គាប់** ចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃសៀម ។ ១សូមចាំទុកនូវដំណើរនេ**ះ** ដោយអាការសៀមនៅយាំងនេះ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខាទាំងឡាយដឹងថា ការសន្មតិន្ទវតិចវពវិប្បវាសសីមាព្រះដ៏មានព្រះភាគ្គ្រ ន៍អនុញាត ហើយ

ភិក្ខុ នៅក្នុងខេត្តសីមាបែបនេះ ទុកដានៅប្រាស់លាក់គ្រៃបីវរៈ កំមិនត្រូវអាចត្តិ ព្រោះប្រាស់
 ហាក់ត្រិបីវរៈ។

វិនយបិជិកេ មហាវិញ្ញាំ

អត្តរយព ចំពែន^(๑) ធំក្តាំចឆ្គំ ។ តាន់ ចំពែន ឧស្សឆ្គំបំ ឧយុត្តិថិ ឧុទ្ធបទាំចំ ខម្លត់ ។ ភិក្ខុ ឧុទ្ធោល យោដ្តិ លូខចិវា។ ។ កិត្ត ឃុំមាល់សុ គិស្ស តុម្លេ អាវុសោ ៩ ច្រោហ ហិខត្តរបន្ទ ឯ មុខ គណ្ មារុំមោ ឯឧរុខា ត្ថាក្រ អាច្បាក្រសសម្មត្ត អណ្តាតាតិ អន្តាយព ចាំ-កត់ តំគ្គិចិញ្ញ តាត់ ចីកេច ឧឌ្ឌាធិចិ ឧឌ្ឌាធិចិ ရန္းပေါင်း စာယ်ဆင်း အေင မယံ ဒူးဌာက ကွစ်င်း-រាតិ ។ ភក់ពេតា ឯតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ យា សា ភិក្ខាវ សេឡេន ស៊ីមា សម្មុស សមានសំវាសា ឯកុ-ទោសថា សុខៀ នំ ស៊ីមំ និចីយេ អវិប្បាក់សំ សម្មុខ្នុ មមេត្វ តាមញ្ចុ តាមួយថា ញ ១ ១វេញ យន ភិក្ខុវេ មាត់ទ្ទឹងយិ ៤ មានើខ មួយីស ឧត្តមហេច មាឡើ က္သေးဖြေနာက္မေန ကို အေနတြင္း ကို ေတြကို အေနတြင္း ကို အေနတို အေနတြင္း ကို အေနတြင္း ကို အေနတြင္း ကို အေနတြင္း ကို အေနတြင္း ស់ ឡែន ស៊ីទា ស់ឬនា ស់មានសំវាសា ឃុំកុំ ទោស់ថា

តិប៉ូវ្ខាតីតិប៉ិ ញហៅ ។

វិនយប៊ីដក មហាវិត្ត

ក់ទុកបីវេទាំងទ្បាយក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។ បីវេទាំងឡាយនោះវិនាសទៅ១៖ តែវភ្មេសនេះខ្លះ ត្រវកណ្ដទាំងឡាយកាត់ខ្លះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយមាន សម្ពត់អ ក្កក់ មានចីវរសៅហ្មង៍ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាននិយាយយាង៍ នេះថា នៃអាវុសោ ហេតុអ្វី ក៏អ្នកទាំងឡាយមានសម្ពតអាក្រក់ មានចីវ សៅហ្មុង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ទោះនិយាយថា នៃអាវុសោ យើងទាំងឡាយ ដឹងថា ការសន្មតិនូវតិចវរាវិហ្បាវាសសីមា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគអនុញ្ញាត ហើយ ក់ទុកបីវេទាំងឡាយកង្បៈទ្រះផ្ទះ ខេះ បីវេទាំងឡាយ នោះ ថ្មាត់ទៅខ្លះ ត្រីវភ្លើងចេះខ្លះ ត្រវកណុវទាំងឡាយកាត់ខ្លះ ហេតុនោះ ទេបយេងមានសម្ពត់រាត្រក់ មានចីវរសៅហ្មង៍ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ[កាប ទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ**ទ្រង់មាន**បន្ទូលថា មាលកិត្តទាំង៍ ឡាយ ស៊ីមា ណាដែលសង្ឃសន្មត ឲ្យមានសំវាស ស៊ើគា ឲ្យមាន៖ជ្រោសថជាមួយគ្នា ចូរសង្ឃសន្មតសីមានោះឲ្យជាតិចីវពវិហ្បុវាស มีตถุ: เพ็กจุกโล ใหุกรี้มีอุบอ*าเ:เ*ชม ใหุกเอញ ๆ ตุกหลัฐ ទាំងទ្បាយ ក៏ឯសីមានោះ ត្រៃវេសត្បូសន្មតយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវភិក្ខុដែលគ្នាស បតិពលឲ្យសង្ឃដាចថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាច់ខ្ សំមាណាដែលសង្ឃសន្ធឲ្យមានសំវាសស្មើគ្នា មាន៖ ព្រេសថជាមួយគ្នា

ឧបោសថក្ខន្ធកេ តិក៏វិបន អវិច្យាសេវា

យεិ សម្លាស្ប្ បត្តកាល់ ស ណុំ តំ សំម៉ តំខាំបន អវិច្បាក់ សម្មន្នេយ ្ស មេខា គាមញ្ គាម្សេចរញ្ ។ ည္သ တန္တို့ ျပဴကာရ ေျခ မႏၱေျက မာ ស់ ខ្លែ ស៊ីមា សម្មុខា សមានសំវាសា ឯក ទោសថា ស់ ស្ត្រី ន ស្ត្រី ន ស្ត្រី ស្ តាមញ្ តាមូបចារញ្ ។ យសា្យសួ តោ ១មតំ រា-ត្រៅ প្តាល ខ្ពុំណ្យ អត្រាំស្សុសកា មានិស្ស សុធា ស្នា សង្ខេស ស្នា ស្នាស់ នៃ សង្គិន សង្គិ ကေ ကေးလကေ ၇ လမ္မာ လ လိဗာ လမ်းချ ${f e}^{(0)}$ តិចីយែន អវិច្បូវា**សោ ឋ**មេត្តា តាមញ្ចុ តាមូបសារញូ ។ **ខេត្ត មធ្យីមាំ ឧទាំ ឧទាំ ៤ ១១ ខេត្ត ២៤៤** ខេត្ត ៤ (೧៦៣) ಸೃಕ್ಕಿ ಹ್ಮಿಗೆ ಕಾದಕ್ಕ್ ಪ್ರಜ ವರ್ಥ ಕಾಬುಜಳಾ-

វាសា ស៊ីមា^(៤) សម្មឆ្និតញា បច្ឆា តិចំពោធ អា^{រិ}ប្បវាសោ

o សម្មាកា សា សង្ឃេន ស៊ីមា តិច័រិបៈ អវិប្បាសែល ។ ៤ សមានសំវាសស៊ីមាតិថិ ប្រហ ។ ប្រមុំ ស៊ីមា សម្ព័ត្រព្យ ។

a ពោស**ថក្ខន្ធកៈ** គិចីវវាវិច្បូវាសសីមា

បើសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃសន្មតសមានោះឲ្យ ជាតិចីវេរាវិប្បវាសស័មា លើកខុកតែស្រុកនឹងខុបចារ:របស់ស្រុកចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រែព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សុម្ភេព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ។ សីមា ណាដែលសង្ឃសន្នត ឲ្យមានសំវាសស្មើគ្នា មានទុព្យេសថជាមួយគ្នា ឥឡូវសង្ឃូសន្មតស[ិ]មានោះឲ្យជាតិចីវវាវិប្បវាសស័មា លើកទុក់តែ**សុ**ក នឹងឧបហរៈប្រេស ស្រុកចេញ ។ ការសន្មតិសីមា នេះឲ្យជាតិចីវវាវិហ្សាវាស-សីមា លើកឲ្កតែស្រុកនឹងឧបហវៈវបស់ស្រុកចេញ គាប់ចិត្តដល់លោក ដំមានអាយុអង្គ្គណា គួរលោកដ៏មានអាយុអង្គ្គនោះសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់ លោកជំមានអាយុអង្គ្គណា គ្រូវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយឡើង ។ សង្ឃពុនសន្មតសីមានេះឲ្យជាតិថីវាវិហ្ជាវាសសីមា លើកទុកតែស្រិកនឹង ឧបចារៈរបស់ស្រុកចេញហើយ ។ ការសន្មតិនោះគាបចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុ នោះ ទើបសង្ឃសៀម ។ ១សូមហ៍ុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការសៀម នៅយាងខេះ ។

(១៦៣) **ម្នាលកិត្តទាំ**ឪឡាយ **កាល**ដែលកិត្តនឹងសន្មតសីមា (ត្វ សន្មតសមានសំពសស័មា^(១)ជាមុន ស៊ឹមសន្មគតិចីវពវិហ្វាសស័មា^(៤)ជា

លីមាដែលមានសំរាសស្មើត្ន គឺសីមាដែលសង្ឃត្រូវតែធ្វេសង្ឃកម្មដោយព្រមព្រៀងត្នា
 បែកគ្នាមិនបាន ។ ៤ សីមាដែលភិក្ខុនៅប្រាសបាកត្រៃបីវិវបាន ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

សម្មន្តិតេញ ។ សីម ភិក្ខាវ សម្វេចនេះ្តេ បឋម ត់ទីបារនេ អាច្បារសា សមូហន្តគ្នោ បញ្ជា សមានសំ-វាសា ស៊ីមា^(ទ) សម្ភេពន្តព្វា ១ ៧វេញ ខន ភិក្តាវេ ត្ថិយ ។ នៅខ្មែរ សង្ខបាន ព្យា ១ ១ ត្រែង ភិក្ខុសា ជុំព្យល្ច សុធ្លៀ ញាជ្រេញ សុឈាតុ មេ ភៈខ្លេ សង្ខៀ យោ សោ សង្ខៀន គិខ្លាំវេន អវិទ្យាវាសោ សាគិទ្រ ជា មាន សាគុំ អាគិទ្ធិសាធិ អាំប្បុវាស់ សមូល ខេយ្យ ។ ឯស ញុទ្តិ ។ សុឈាតុ នេ ងទើ មាឡើ លោ មោ មាឡើច ង្គ្នារួច អរួជវិ-វាសោ សម្បតា សង្កោ នំ និចិវេជ អវិប្បវាស់ សមូ-ស្នេត្ត ។ យសុក្យសុខាត ១មត៌ ឯត្សា គំខឹងប្រ អុុត្នាអ្នមរាំ មានដាំខោ មោ ដ្ឋស្មាំ ៣មាវិ ឧត្តមត៌ សោ ភាសេយ្យ ។ សមូហ នោ សោ សម្បែ <mark>ត់ខ</mark>ែប្រេ អាច្បែក**្រោ** ១ ១៩តំ សង់ស្រ្ប តស្ថា សំហែ ឯព្រមស ខារលាត្តម្នូ ឯ ត្រូសំ ឧទ ម្ភុសិព្ សាសនុស្ស $_{(\mu)}$ ស្នា សង្គលន្ត្ទា ។ ៧ខ្លែន

ፍ បញ្ជា សីមា សម្ងហ់ឥ្គ្រា ។ ៤ ឱ. បោត្តកេសុ ៩ ខិស្សូតាយំ ៣ហៅ ។

វិនយប៊ីជិក មហាវិត្ត

ភាង ក្រោយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ កាលដែលភិក្ខុនឹងដកសិមា ត្រៅដក តិចីវពវិហ្សក់សសីមាជាមុន ស៊ឹមដកសមានសំពសសីមាជាខាង[ក្រាយ ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឯតិថីវាវិប្បាក់សសីមា ត្រាវភិក្ខុដកយាងនេះ ។ ភិក្ខុ ដែលត្វាស់ បត្តិពល់ ត្រវិទ្យស់ ផ្សូ ដែលថា បត្តិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ តិចវពវិប្បវាសស័មាណា ដែលសង្ឃសន្មតហើយ បើ សម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវជកតិចីវាវិប្បវាសសីមា នោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រិព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ តិចីវាវិហ្ជាវាសសិមាណាដែលសង្ឃសន្មត ហើយ ឥឡូវសង្ឃដកតិចីវវា-វិហ្បក់សសីមានោះចេញ ។ ការដកនូវតិចីវវាវិហ្បក់សសីមានេះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា គួរលោកដ៏មានអាយុអង្គ័នោះសៀម មិន គាប់ចិត្តដល់លេកដ៏មានអាយុអង្គ្រណា គួរលេកដ៏មានអាយុអង្គ្លនោះ និយាយទ្បើង ។ តិចវិវាវិហ្សាវាសសិទានោះសង្ឃបានដកហើយ ។ កាវ ដកនូវតិចវពវិច្បូវាសសីមានោះ គាចចិត្តដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃ (\mathcal{N}) မ 1 ခွဲ \mathcal{N} မှတ် နှ နာနှ 1 ေပြီး (နေး ဆေး ထား နာ နား ကို နေး အေး ထား နား ကို နေး အေး တွေ့နေး နေး ကို နေး က ទាំងឡាយ ឯសមានសំ៧សសីមា ត្រូវភិក្ខុជកយាងនេះ ។ ភិក្ខុជែលឆ្វាស

ទលេសបិក្ខុន្ធកេ តិចីវីវេ**ខ** អវិប្បារាំសស្ស សមុគ្ឈាលោ

[•] សព្វបោត្តកេសុ ឦ ទិសាយេវាយំ កម្មវាញ អាតតា ។ សា បន ឯនា វា អតិក្រោ វា ១យតិ ។ តត្ត រ៉េ សមានសំវាសា ឯក្រោសថាតិ បទទួលំ សចេ សីមាតិ បទស្ស វិសេសនំ សង្ឃោ តំ សីមំ សម្ងូហ នេយ្យាតិ ច សង្ឃោ តំ សីមំ សម្ងូហ នតីតិ ច វិច នេសុ ឯនំ សិយា យទិ បន សម្មតាតិ បទ វិកតិកម្មំ យស្សាយស្មតោ... សមុគ្ឈាតោតិ ច សម្ងូហតា សា... ឯក្រោសថាតិ ច វិច នេសុ អតិក្រាំ សិយា ។ វិចាក្រោ គហេតព្វំ ។ អម្លាកម្បសាយ ខន្តិ សុណាតុ មេ វាន្តេ សង្ឃោ យា សា សង្ឃេន សីមា សម្មតា សមាន-

ឧបោសបំក្ខុន្ធកៈ ការសូត្រុជិកតិចីវិកវិច្បូវិសសីមា

ប្រភពល តែវិទ្យិសង្ឃជាបឋា បតិត្រៃពេះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃ ស្តេប់ៗ សមាណាដែលសង្ឃសន្ទ ឲ្យជាសមានសំវាសសមា ឲ្យមាន ទេបោសថជាមួយគ្នាហើយ បើសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គូរូ សង្ឃដកសីមានោះចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រិព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្គាប់⁹ ស័មាណាដែលសង្ឃសន្មត ឲ្យជាស**មានសំវា**សៈ សមាឲ្យមាន៖ ជោសថជាមួយគ្នា ហើយ ឥឡូវសង្ឃដកសីមា នោះចេញ ។ ការដកសីខាដែលមានសំវាសស្មើគ្នា មានទព្វោសថជាមួយគ្នានេះ គាថ ចិត្តដល់លេកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា គួរលេះកដ៏មានអាយុអង្គ៍នោះសៀម មនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ័ណា គួរលោកដ៏មានអាយុអង្គ័នោះ និយាយទ្បើង ។ សង្ឃុដកសិទាដែលមានសំពសស្មើគា មានទេបោសថ ជាមួយគ្នានោះហើយ ។ ភារដកសមានសំវាសសីមានោះ គាប់ចិត្តដល់ សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃសៀម ។ ១ំូសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយ អា**កា**រសៀមនៅយ៉ង់នេះ ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

(೧೬೬) ಕನ್ನಡನು ಸಿಕ್ಟ್ ಬಿಕಾಯ ಕಜ್ಜಿಕಿಗಳು យំ តាម៉ វា ធិតម៉ វា ១០ខិសា្យ វិហវតិ យា តសុ[តាមសុុ វ តាមសឺមា និគមសុុ វ និគមសឺមា អយ់ ឥត្តសមានសំវាសា ឯគុ ទោសថា ។ អភាម គោ ចេ ភិក្សា អព្ត សមត្ត សត្តព្វា អយ់ តគ្ សមានសំវាសា ឯក ទេសថា ។ សញ្ ភិក្ខុថ ឧធី អស់ទា សញ្ចោ សមុខ្ទោ អស់មោ សញ្ចោ ជាឥសុព្រា អស់មោ ។ ខេឌ្យ វា គិទ្ទាប់ សមុខ្ទេ វា សានស្បាប វា យំ មជ្ឈិមសុ ្រ បុរិសសុ ្រ សមស្ថា ឧភ(ក្ដេច) **ಗ**ಣ ಜಾಹಿ ಶಾರಶುಭಳು ಗರ್ಚುಕಾಳಾ ೩ ೩

សំរាសា ឯក្រលាសថា ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្ងំ សង្ឃោ តំ សីម៉ សមូហនេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ ឃា សា សង្ឃេន សីមា សម្មតា សមានសំរាសា ឯក្រលាសថា សង្ឃោ តំ សីម៉ សមូហនតិ ។ យស្សាយស្មតោ ១មតិ ឯតិស្សា សីមាយ សមធ្ឃាតោ សោ តុណ្ណស្ស យស្ស ឧក្ខមតិ សោ វាសេយ្យ ។ សមូហតា សា សង្ឃេន សីមា ។ ១មតិ សង្ឃស្ស តុស្ណា តុស្ណា ។ ឯវមេត៌ ធារយាមីតិ ។

វិនយបឹងក មហាវិត្ត

(၅၁၆) ရာလက္ခံရာက်န္ဂေါဏ ဆို့ခ်စ္ပလ ေတြးမာ လြဏ္လြန္ လက္ခ် និគមណាក្ដី ហើយនៅក្នុងសីមាដែលសង្ឃមិនបានសន្មត មិនបានតាំង ឲុកហើយ សីមាណាដែលជាគាមសីមាវបស់ស្រុកនោះក្ដី សីមាណា ដែលជានិគមសីមារបស់និគមនោះក្ដី សីមានេះហៅថាមានសំវាសស្មើគ្នា មាន៖ប្រាសថជាមួយគ្នា ក្នុងស្រុកបុក្ខងនិគមនោះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើក្នុងព្រៃ មិនមែន ស្រុក សីមាដែលកំណត់ ៧ អក្កនូវ: (\circ) ដោយជុំវិញ សមានេះហៅថា មានសំវាសស្មើតា មាន«ព្រេសថជាមួយគ្នា ក្នុង នោះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ស្ទ $^{(b)}$ ទាំងអស់មិនមែនជាសីមា សមុខ្ ទាំងអស់មិនមែនជាសីមា ជាត ${\left\{ {{\mathcal W}_i}^{(m)}
ight\}}$ ាំងអស់មិនមែនជាសីមា ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ទីណាដែលបុគ្គលកំណត់ ដោយសាចទឹករបស់មជ្ឈិម-បុរសដោយជុំវិញកង្គីស្ទឹងក្ដី កង្គីសមុខ្ទុក កង្គជាត្រស្រុក ទីនេះ ហៅថា មានសំវាស ស្មើតា មាន៖ ពេ្ធសថជាមួយគា ក្នុង ទីមានស្ទឹងជា ដើមនោះ ។

๑ (អដ្ឋកឋា) ๑ អត្តន្តរៈមានប្រមាណ ๒៨ ហត្ថ ។ ៤ ស្រះដែលកើតឯងមិនមានអ្នកណា
 ដឹក ដាទីខ្លងស្រាប់ទឹកហ្គូរមកពេញឯង ។ ๓ ត្រង់យឡីថា នទី ប្រែថាស្ទឹងកំបាន ទន្លេក៍បាន ។

ឧបោសថក្ខខ្ទុកេ សីមាយ សីមាសម្ភិគ្នោ សីមត្តវិកា

(១៦៥) នេះ ទោ មន សមយេន នពុស្តិយា ភិក្តុ សឺមាយ សឺម សមិន្ទ្ ។ ភក់ពោ ឯតមគ្ អពេចសុំ ។ យេសំ ភិក្កាវេ ស៊ីមា បឋមំ សម្មត្ ရေးကို အမျို့ သည့်ကို မကျ**ေးကို ဟဘတ် လောက်** ភិក្ខាវ ស៊ីមា បញ្ សម្មតា គេសំ គំ កម្មុំ អ¤ម្មិក ក្បៀ អដ្ឋាលារហំ ឧ ភិក្ខុវេ សឺមាយ សឺមា សម្តីឆ្និ-តេញ យោ សត្តិខ្មេញ អាចត្តិ ឧុក្គដស្បាតិ **។** តេខ សេ ឧខ ភាពលេខ ឧទិទ្ទុំលា ភ្^{ទុំ} ភ្នំ**មាល** ស៊ីម អជ្ញោត្ត ខ្លែ ។ កក់ពេល ឯតមត្ត អរព**់**ខែ**សុំ ។** យេសំ ភិក្ខាវ ស៊ីមា បឋមំ សម្មតា គេសំ នំ កម្មំ **ឧបោសថក្ខុឌ្គា: ការទំ**លាយសឺមាដោយសឺមា ន៍ងសឹមន្ត្រាក (ទីឧបបារៈដែសឹមា)

(១៦៤) កំសម័យនោះឯង ពុក្ខពុគ្គិយកិត្តទំលាយ^(១)សមាដោយ $oldsymbol{\lambda}$ មា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយiggraphបទល្លដំណើរនុះចំពោះiggraphពេះដ៏មានiggraphពេះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ (ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សីមាដែលកិត្តទាំងឡាយ ណាសន្ធតមុនលើយ កម្មនោះរបស់ភក្ខុទាំងីឡាយនោះ ប្រកបដោយ ជម៌មិនក ម្រឹក គួរតាំង៍ នៅបាន មាលកិត្តទាំង៍ ឡាយ សីខាដែលកិត្ត ទាំង ឡាយណាសន្មត្តជាខាង ្រោយ តម្មនោះ របស់ភិក្ខុទាំង ឡាយ នោះ មិន ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មក ម៉ើត មិនគួរគាំង នៅបាន ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្វាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវទំលាយសីមា $^{(b)}$ ដោយសីមាទេ ភិក្ខុណាទំលាយ ត្រវអាបត្តក្កដ ។ កសម័យនោះឯង ចព្វគ្គិយភិក្ខុទាំងទ្បាយគ្របសង្គត សីមាដោយសីមា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ $ar{m}$ បទូលដំណើរនុះចំពោះ $ar{m}$ ខេដ្ឋមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ សមាដែល ភិត្តទាំងី ឡាយ ណាសន្មតមុខ ហើយ កម្មនោះបស់ភិត្តទាំងី ឡាយ នោះ

១-៤ អង្គិតថា ថា ភិក្ខុទំលាយពទូសីមាភិក្ខុង ទៃដោយសីមារបស់ខ្លួន គឺ ប្រៀបដូចជាក់ ត្លែង ១
មានដើមឈើ ៤ ដើម មានមែតគង់ពាក់លើស្អា ដើមស្វាយនៅទិសខាងកើត ដើមព្រឹងនៅទិស
ខាងលិច ។ ភិក្ខុ ១ ពួក ចង់សីមាយកដើមព្រឹងជានិមិត្តសីមារបស់ខ្លួននៅទិសខាងលិច ។ ភិក្ខុ
មាពទៀត ចង់សីមាយកដើមស្វាយជានិមិត្តរបស់ខ្លួននៅទិសខាងកើត ។ ការចង់ស៊ីមាយាំង
នេះ ហៅថា ទំណយឬរំណយពទូសីមាភិក្ខុង ទៃដោយសីមារបស់ខ្លួន ។

វិនយប៊ីជីពេ មហាវិញ្គោ

ឌម្គាំ អកុប្ប ហេសាល់ យេស ភិក្ខាប់ បច្ចា សំមា សឫតា គេសំ តំ កម្ម អជម្មិក កុប្ប៉ អដ្ឋាជាប្រាំ ខ ភិក្ខាវេ សំអាយ សំមា អជ្ឈាត្តិតេញ យោ អដ្ហោត្តយេញ អាចត្តិ ខុត្តាដុស្ស អនុជានាម ភិក្ខាជ សម សម្មន្តនេះ សមន្ត្រាំ ឋបេត្តា សីម សម្មន្តិតុន្តិ ។ (၀၀၀) អេ៩ ទោ ភិក្ខាធំ ឯតឧ យោក កត់ ខុ ទោ ខ្ទេស ថោតិ ។ ភភ" តោ ឯគមត្ថំ ភពេចសុំ ។ ន្ទេម ភិក្ខាប់ ឧទោសថា ចាតុខ្ពស់កោ ខ បណ្ណសំ-កោ ខ ៩មេ **ទោ ភិ**ក្ត្ឋ ខ្វេ ខ្ទេសថាតំ ។ អ៩ទោ ភិក្ខាធំ រៀតឧយោសិ កាតិ ឧុ ទោ ជុំចោះ ស៩កម្មាធិតិ ។ ភក់ សោ ឯតមត្តំ អព្រេស់ ។ ខេស្ត្រប្រភូ ភូទិព្រ សាសនុយៈគឺ ខ្លែ មុខ ខេត្ត មុខ

១ ដត្តន្តរេ ពតមានិ ចត្តារិ កម្មានីគិ បាហិ កត្តបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

បែកបដោយធម៌ ជាកម្មទិកម្រើក គួរតាំងនៅបាន ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
សមាដែលកិត្តទាំងឡាយណាសន្មតជាខាងក្រោយ កម្មនោះរបស់កិត្ត
ទាំងឡាយនោះ មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មក្រើក មិនគួរតាំងនៅ
បាន ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវតែបសង្កត់សីមា^(១)ដោយសីមាទេ
កិត្តណា តែបសង្កត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តឋាគត
អនុញ្ញាត ឲ្យកិត្តសន្មតសីមា ឲ្យដម្កល់ទុកនូវសីមន្តិកែ^(៤)លើយសីម
សន្មតសីមា ។

(๑៦៦) គ្រា នោះ កិត្តទាំងឲ្យ យមាន សេចក្តី គិះរិះដូច្នេះថា ឧបោ្មសឋមានប៉ុនានយ៉ាងហ្នឹង ក្នុំទាំងឲ្យ យកាបឲូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដឹមនេ ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពែងមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ ឧបោ្មសឋ មានការគេ ពីនេះមានពីរយ៉ាងគឺ ឧបោ្មសឋមានក្នុងតំបី ខេ្ម មួយ ឧបោ្មសឋ មានក្នុងតំបី ខេ្ម មួយ មាលកិត្តទាំងឲ្យ ឧបោ្មសឋ មានក្នុងតំបី ខេ្ម មួយ មាលកិត្តទាំងឲ្យ ឧបោ្មសឋ មានក្នុងតំបី ខេ្ម មួយ មាលកិត្តទាំងឲ្យ ២ ឧបោ្មសឋមានតែពីរយ៉ាង ប៉ុណ្ណេះ ។ លំដាប់នោះឯង កិត្តទាំងឲ្យ យមាន សេចក្តី គិះរិះដូច្នេះថា ឧបោ្មសឋកម្មមានប៉ុនានយ៉ាងហ្នឹង កិត្តទាំងឲ្យ យមាន សេចក្តី គិះរិះដូច្នេះថា ឧបោ្មសឋកម្មមានប៉ុនានយ៉ាងហ្នឹង កិត្តទាំងឲ្យ យកាបឲ្យដំណើរនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ខ្ពង់មានបន្ទូលថា ឧបោ្មសឋកម្មទាំងនេះ

អដ្ឋកេឃា ហិ ភិក្ខុគ្របសង្កត់ពទូសីមាភិក្ខុដទៃដោយសីមារបស់ខ្លួន គឺបងសីមារបស់ខ្លួនយក ពទូសីមារបស់ភិក្ខុដទៃទាំងអស់ក្តី តែមួយកន្លែងក្តី មកទុកទាងក្នុងសីមារបស់ខ្លួន ។ ៤ អដ្ឋកេឃា ហិ ទីឧបបារៈរបស់សីមា គឺត្រូវសង្ឃទុកទីទំនេរពីសីមាទោចំនួន១ ហត្ថក្តី ១ ចំអាមក្តី ៤ គ្នាប់ក្តី។

ឧបោសឋិក្ខុន្តកេ ទ្វេ ឧបោសយ៉ា

វ ទេសជ្ជសព្ទ័ ងព ធើប ភាពង្គ វ ខេសជ្ជសព្ទ័ ខ ធើប វត្ត ខាទាស៩៩ធ្មុំ ខុម្មេ សមត្ត ខុទោស៩៩ឆ្នំ ។ ဆေး ကြောက္က တစ္စံ အေးမွာ့ေ ကို ရေအာလေမကာမ္ခံ န မွာ့ထိုးလျှ ရှည်ရဲ့ စက္ကေနာက်ဆွင့် လောဆေးကို ဗောင္း ရာကာ အျပို့ရဲ့ វ သေးကရေးဆင့် မရိသန္ ၈ ဆေး မြန္ဓို႔ ကာခွဲခွဲ မ-ឌ ដើប ភាគម៉ូ ៩ ខេម្គ មុខ មុខិញ ស្ដាំធ្វ ៩ ខេម-ស៩៩ឆ្នំ សាតពុំ ៤ ៩ ឧលា ៧ប៉ុខ ៩ខោមឧ ကား၌ မရကျားကို ေျခႏိုင္ငြဲ ကိုလ္တာ့က ယာဒိန္ ဆစ္ေျခ ကို ត្រាសថកាម្ម៉ូ ខ កិត្ត្ជា ឃុំ ត្រែសថកាម្ម៉ូ ការៈ តទំ ខ ឧ ឧက ស្រុខ្ វ ខេ មឧយក្ខំ អង្គារាខ្មុំ ។ ត្ត ភិក្ខាប យធ៌ធំ ជម្មេជ សមក្តុំ ខុខោសថៈ សាររិត្ មួយ ស្រែសឧមសត្ថិ មានឆ្នំ សាវិចិ កាម្ពុំ

ឧបោសថិក្ខុន្ទា: ឧបោសថិមានពីរ (បាតុទូសឺឧបោសថិ ១ បណ្ណាសឹឧបោសថ ១)

មាន៤ គឺទេបោសថកម្មជាពួក មិនត្រីវតាមធម៌១ ឧបោសថកម្ម៣ម ព្រៀជ គា តែមិន ត្រៃវតាមធម៌១ «ប្រាសថកម្មជាពួក តែ ត្រែវតាមធម៌១ «ប្រាសថ កម្មាម ព្រៀង ត្រែវតាមធម៌ ១ ។ ម្នាលកិត្ត្ទាំងឡាយ ជំនុំ «ព្រុសថ កម្មទាំង៤នោះ ឯឧប្រាសថកម្មដែលជាពួក មិន ត្រវតាមធម៌ណា ម្នាល កក្ខាធ៍ទ្យាយ មិន ត្រូវអត្តទាំងឡាយធ្វើ៖ ពោសថកម្មមានសភាពយ៉ាង៍ នេះទេ ម្យ៉ាង៍ទៀត តថាគតមិនអនុញាត្ទប្រេសថកម្មមានសភាពយ៉ាង៍ នេះទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ដំនុំឧប្សាសថកម្មទាំង៤ នោះ ឯឧប្រុ-សថកម្មដែល ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិន ត្រវិតាមធម៌ណា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ មិន ត្រវអ្នកទាំងទ្បាយធ្វើទប្រោសថកម្មមានសភាពយាងនេះទេ ម្យ៉ាងទៀត តឋាគតមិនអន្តពាត្រ៖ ជោសថតម្មមានសភាពយាង៍នេះ ទេ ។ មាលភិក្ខុ ជំនុំទ ហ្គេសថកម្មទាំង ៤ នោះ 🛮 ឯឧ ហ្គេសថកម្មដែលជាពួក តែត្រវតាមធម៌ណា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ មិនត្រវអ្នកទាំងឡាយធ្វើ ¢ បោសថកម្មមានសុភាពយាង៍នេះ ទេ ម្យ៉ាង៍ ទៀត តថាគតក៏មិនអនុញាត ទេបោសថកម្មមានសភាពយាង៍នេះឡើយ ។ ម្នាលកក្តុទាំងទ្បាយ ប្រាសថកម្មទាំង៤ នោះ ឯទ្យោសថកម្មដែល ៣ម េញង៍គ្នា ត្រៅតាម ធម៌ណា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រាវអកទាំងឡាយធ្វើខណ្ឌសថកម្មមាន

វិនយបិជិពេ មហាវគ្គោ

សេត្ត នៃ ក្រសាន្ត មេខាន្ត នេះ ក្រសាន្ត នេះ ក្រសាន ក្រសាន នេះ ក្រសាន ភាព ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន ភាព ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រសាន នេះ ក្រស

(၀၁၈) မရသ ညွှေထွေးစွဲ သွေးအရေးကေးကို အန္တာ ရှ ទោ ចាត់មោក្ខុផ្ទេសាត់ ។ កក់ពេ ឃិតមត្ត អា**កេ** ចេសុំ ។ បញ្ចុំមេ ភិក្ខុវេ ខាត់មោក្ខុខ្ទេស ជំនាន់ នុខ្ចិស់ត្វា អាសេសំ សុ គេខ សាវេត្យុំ អយំ បឋមោ ទាត់ មោត្តផ្លេស ។ ជំនាជំ ។ ធ្វើសិត្វា ខត្តារំ ទាវាជិ-តាធ៌ ជុខ្ចិស់ត្វា អាសេសំ សុ គេខ សាវតេត្វំ អយ៌ ឌុត៌យោ ចាត់មោត្តខ្មែរសា ។ ជំនាជំ ។ ខ្ចុំសំត្វា ខត្តា ទៃរាជិតាធិ ខុធ្គឺសិត្តា តោស សង្ឃាធិសេស នុខ្ទឹស់ត្វា អាសេសំ សុ គេខ សាវភេទ្ធំ អយ់ គត៌យោ

វិសយចិជិក មហាវិច្ច

សភាពយ៉ាង៍នេះ តថាគតអនុញាតុ ប្រោសថតម្មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ហេតុនោះភិក្ខុភ្នងសាសនានេះ ត្រវសិក្សាថា យើង នឹងធ្វើទក្រោសថកម្មដែល ព្រមព្រៀងគ្នា ត្រវិតាមធម៌ មានសភាពយ៉ាង នេះដូច្នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ត្រូវអ្នកទាំងទ្បាយសិក្សាយាងនេះឯង ។ (១៦៧) គ្រានោះឯង កិត្តទាំងឡាយមានសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នេះថា ចាត់ មោត្តខ្មេសទាំងឡាយមានប៉ុន្មានយាងហ្នំ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាប ទុលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្រង់មានបន្ទូលថា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ បាត់មោត្តខ្មេសទាំងនេះមាន៤ គឺ ភិក្ខុ ត្រៅស់ដែង បាតិមោត្តខ្មេសទី ១ ២ ត្រូវកិត្ត្ សំដែងនូវនិ**ទាន**ហើយសំដែងនូវបារាជិក ទាំង៤ ហើយសុត្រិទុខ្វេសដែលសេសសល់ដោយសុតបទ នេះជាបាតិ-មោត្តទ្វេសទី ៤ ។ ត្រូវភិក្ខុសំដែននូវនិទានហើយសំដែននូវចារាជិក ៤ សំ-ដែននុវសន្យាទិសេស ១៣ ហើយសុត្រនុវ៖ទេ្សដែលសេសសល់ដោយ

អដ្ឋកថា ថា កាលបើសំដែងនិទានចប់ហើយ មិនបានសូត្រសិក្ខាច។ ដោយពិស្តារ គឺគ្រាន់ តែសូត្រថា សុខា ខោ បនាយស្មន្តេហ៍ ចន្ថាភោ បារាជិកា ធម្មា ។ បេ ។ អវិវិទមានេហិ សិក្ខិតព្វន្ត់ ដូច្នេះដាដើម ប្រែថា បារាជិកធម៌ទាំង ៤ លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយបានស្តាប់ហើយ ។ បេ ។ កុំវ៉ាទគ្នា គប្បីសិក្សាចុះ ។

ខណៈសឋពួន្ធពេ បញ្ចូ ជាតិមោក្ខខ្ទេសា

ទាត់ ទោត្តខ្លេស ។ ជំនាជំ ១ខ្លុំ សត្ថា បត្តាវិ ទាពជ៌-ការ ិ ខុខ្ចុំសិត្តា តោស សង្ឃានិសេសេ ខុខ្ចុំសិត្តា ខ្មេ ಕತ್ತರಾಜ ಕಿಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಣಿಕ್ಕೆ ಕಡ್ ចតុត្តោ ទាត់មាត្តុខ្ចេសោ ។ វិត្តាវេខេវ ចញ្ចុមោ ។ ម្ភា ខ្លាញ ខ្លាញ ខាងខ្លាញ ខ្លែងខ្លែង ។ ខេខ ទៅខ្មុំ សេខ ខេត្ត និង សេខ ខេត្ត មោក្ខីខ្លេស អនុញាតោត សព្ទភាល់ សផ្តុំត្តេខ ចា-ទុំ ខេត្ត ខែធ្វី ១ ភសុខោ វាឌគង្គំ មារេខ្ទេស់ ១ ច ភិក្ខាប់ សន្លំឡេន ទាន់មោត្ត ជុខ្ចុំសិតត្វំ យោ ជុន្ទូសេយ្យ សាចតិ្ទ ឧយឧស្សាតិ ។ នេះខ ទោ បាន សមយោន កោះ-សលេស ជនបនេស អណ្ឌាស់ មារ្យ ឧឧស្សោ-ರಾಣ ಕಾರ್ಮಿಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ វិត្ថាបាល ចាត់ មេកក្តុំ ខុខ្ទុំសំតុំ ។ កក់គោ ឃិតមត្តុំ អា-ប្រេខេញ់ ឯងប់ខ្លាសគ្នុងស្នាណ្ឌ មន្ទ័ាស់ ជ ទាត់ ទោក្តាំ ជុខ្ចុំ សិតុឆ្នំ ។ គេធ ទោ បន សម-នេះ នៅ និង សេក្ស សេក្ស សេក្ស សេក្ស សេក្ស សេក្ស នេះ

s ឱ.សារិរាឈំ ។

៖បោសថក្ខន្ធពៈ ការសំដែងបាតីមោក្ខមាន ៩ យ៉ាង

សុតប៖ នេះជាបាត់ មោក្ខខ្មេសទី៣ ។ កិត្ត ត្រវស់ដែងនូវនិទានហើយ ស់ដែងនូវបារាជិក ៤ សំដែងនូវសង្ឃាទិសេស១៣ សំដែងនុវអនិយត ២ ហើយស្ង្រិតទទ្វេសដ៏សេសសល់ដោយសុតថទ នេះជាថាតិមោត្តទ្វេស ទី៤ ។ ខម្មេសដោយពីស្ដារជាជាតិមោក្ខខ្មេសទី៥ ។ ម្នាលកិក្ខព័ង ព៌ងទ្យាយដឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអនុញ្ញាតការសំដែងនូវបាតិមោក្ខ ដោយសង្ខេចហើយ ក៏សំដែងនូវចាតិ មោក្ខដោយសង្ខេចសព្ទកាល (ពល់១ ថ្ងៃ(ពុសថ) ។ ភិក្ខាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៍មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិន ត្រូវសំ. ដែងនែវបាត់ មោត្តដោយសង្គេបទេ កិត្តណាស់ដែង ត្រាវអាបត្តិទុក្ខដ ។ តិសម័យនោះឯង ត្នង៍អាវាសមួយក្នុងីកោសលដនបទមាន**សញ្ចាក់យ^(១)** ក្នុងទបោសថថៃ្យនោះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយមិនអាចនឹងសំដែងនូវបាត់មោត្ត ដោយពិស្តាវធាន ។ ភិក្ខុខាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដំ-មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលបើ មានសេចក្តីអន្តវាយ តថាគតអនុញាតឲ្យសំដែងនូវបាត់មោក្ខ្**ដោយសង្ខេច** បាន ។ កសម័យនោះឯង៍ ពួក្ខពុគ៌្គិយកិត្ត សូម្បីមិនមាន**សេចក្អន្តាយ**

អដ្ឋកឋា ថា ភ័យកើតពីមនុស្សនៅក្នុងវិច្រិ ។

វិនយបិជិព មហាវិគ្គោ

ទាត់មោក្ខា ជុខ្ចីសន្តិ ។ ភក់ពេល ឯគមគ្គ អាពេចសុំ ។ ជ កិក្ខាវ អស់តំ អន្តវាយេ សន្តិត្រែន ចាត់មោក្តុំ ន្ទឹស្នង់ លោ នុទ្ទឹសេយ្យ អាចគ្នំ នុក្កដស្ប ។ អនុជានាមី កំក្លាប់ សត៌ អន្តរាយេ សន្តិ៍ត្តេន ខាត់-មេះ ខ្លុំ មិនុំ ។ គទ្រិមេ អន្តរាយា រាជន្តរាយោ ចោះ វត្តវាយោ អក្សត្តវាយោ ឧឧកាត្តវាយោ មនុស្សត្តវាយោ អតថ្មអាទ្រីលោ ឯឱាឌីឯលោ ស្ន្នមាន ជ្យូងនឹ-ចេសុ អត្ត៣យេសុ សថ្លិត្តេ ខាត់មោត្ត ជន្ទឹស់តុំ អស់តំ អន្តរាយេ វិត្តាពេតតំ ។

វិនយបឹងក មហាវិច្ច

ក៏សំដែង៍នូវចាត់ មេត្ដដោយសង្ខេ៍ថ ។ ភិក្ខុទាំងីឡាយ[ភាប់ទូលដំណេរី† ÷ុះច ពោះ ទ្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្បាយ កាលបើគ្មានសេចក្ដីអន្តរាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវសំដែង**បាត់មាក្ខ**ដោ**យ** សង្គេបទេ ភិក្ខុណា សំដៃង៍ តែអែបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងីឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តសំដែងនូវថាតិមោត្តដោយសង្ខេចបាន ក្នុងពេលដែលមាន សេចក្តីអន្តរាយ ។ ឯអន្តរាយក្នុងពេលដែលសំដែងបាត់ មោក្ខនោះ (មាន១០ យាំងគឺ) អន្ត្រាយអំពីស្ដេច (គឺមានស្ដេចយាងចូលមក) អន្ត្រាយអំពីចោវ (គឺមានចោរចូលមកលុកលុយ) អន្តវាយអំពីភ្វេីង (គឺមានភ្វេីង (ព្រះនេះវាល មកប្រក្ខុីង៍អន្ទះកើតឡើង) អន្តរាយអំពីទឹក (គឺមានក្វៀង៍ខ្វាំង៍ឬជំនន់ហូវ មក) អន្តរាយអំពីមនុស្ស (គឺមានមនុស្ស (ចិនចូលមក)អន្តរា**យអំពីអមនុស្ស** (គឺ ១០០ លក់) អន្តរាយអំពីសត្វសាហាវ អំពីសត្វ ឃជាតិ (ពួកសត្វ លុនការ) អន្តកាយដល់ជីវិត (គឺមានកិត្តកើតជម្ងឺស្វាប់ឬមានមនុស្សមានពៀវ " បង៌សម្ងាប់កត្ត្) អន្តរាយដល់ (តហ្មារ្យ (គឺមានមនុស្សមកចាប់ភិត្តផ្សិក) **។** ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ កាលបើមានសេចក្ដីអន្តរាយទាំងទ្បាយបែបយ៉ាង៍នេះ តឋាគតអនុញាតឲ្យកិត្តសំដែននូវជាតិមោត្តដោយសង្គេបបាន កាលបើមិន មានសេចក្តីអន្តរាយ េទ ឲ្យកិត្ត្ សំដែងដោយពិស្តាវ ៗ

១ បោសថិក្ខុនូវេក អត្តសម្មតិ បរសម្មតិ

ត់ដើញថ្ងៃ រ តា, មឌីសា , មឌីឃុំ មគីច្និងញំ រ លក្ខ មក្សីមារី តឌីយល់, មសុ មុឌិសិត រួចញុ សហេខ មក្សើ ឈាតេខយ៉ោ មាហាខៅ គេ មេទី មក្សី ក្រុយំ តិប មួយិក មក្សិតឡើ មកិច្ចិត្ត រ មេសុខា មេខ រូចលោ ជំភិន្យៅ កោតិច្ចិត្ត រ មេសុខា មេខ រូចលោ ជំភិន្យៅ កោតិច្ចិត្ត រ មេសុខា មេខ រូចលោ ជុំភិន្យៅ កោតិច្ចិត្ត រ មេសុខា មេខ រូចលោ ជុំភិន្យៅ កោតិចិត្ត លំ រ មនិយា ក្រុមិ មេខ រូចលោ ជុំភិន្យៅ កោតិចិត្ត លំ រ អនិយា ក្រុមិ មេខ រូចលោ ជុំភិន្យៅ កាតិចិត្ត លំ រ មេសូខា មេសិសិស្ស សុខាំត្ន សំ រ ពាន្យា មួយិស្ស បុភិទ្នាំ រ មេស្ស មួយិស្ស ស្រា មួយិស្ស បុភិទ្នាំ រ មេស្ស មួយិស្ស ប្រជា ប្រជា មួយិស្ស បុភិទ្ធាំ រ មេស្ស ប្រជា ប្រជា ប្រជា មួយិស្ស ប្រជា ប្បាប ប្រជា ប្បា ប្រជា ប្រជា

aយាសថក្ខន្ធកៈ ការសន្មតិខ្លួន ការសន្មតិភិក្ខុដ**ៃ**

(១៦៤) ក៏សម័យនោះឯង៍ ពួកធព្វក្តិយភិក្ខុមិនមានគេអាវាធនា
ក៏សំដៃង៍ធម៌ក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបខូលដំណើរនុំ៖
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ (ខ្ពង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កិក្ខុដែលគេមិនអាវាធនាមិន ត្រូវសំដែងធម៌ក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ
ខេ កិត្តណាសំដែង ត្រូវអាបត្តិខុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត
អនុញាតឲ្យកិត្តជាថេរស់ដែងធម៌ខ្លួនឯង ឬអាវាធនាភិក្ខុដៃខែហ៊ុន ។

(១៦៩) ក៏សម័យនោះឯឪ ឧព្វគ្គិយកិត្តមាំឪឲ្យយមិនទាន់បានការ
សន្មត់ក៏សួរវិន័យក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ។ កិត្តទាំឪឲ្យយក្ដាបទូលដំណើរទុំ៖
ចំពោះពែះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ខ្មែមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តដែលគ្មានការសន្មត់មិនត្រៃសួរវិន័យក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ខេ កិត្ត
ណា សួរ ត្រៃអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត
ដែលមានការសន្មត់សួរវិន័យក្នុងកណ្ដាលសង្ឃជាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្តត្រៃសន្មតយាធីនេះ ។ ត្រៃសន្មត់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងក៏បាន ត្រូវ
កិត្តដទៃសន្មត់កិត្តដទៃក៏បាន ។ ក៏ឯសន្មត់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងក៏បាន ត្រិ
ម្ដេច ។ ភិត្តដែលធ្លាសប្រតិពលត្រៃខ្មែសង្ឃដឹងថា បញ្ជិតព្រះសង្ឃដ៏ប៉ូរើន
សុមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ បើសម្មត់កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ខ្ញុំសូមស្បូ
វិន័យនឹងកិត្តឈ្មោះនេះ ។ ភិត្តត្រៃសន្មត់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង យ៉ាងនេះ ។
វិន័យនឹងកិត្តឈ្មោះនេះ ។ ភិត្តត្រៃសន្មត់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង យ៉ាងនេះ ។

រិសយប៉ាជិពេ មហាវង្គោ

មខេណ៌ ពលេខ ពល មាតីក្នុង ឃុំ ឯ មានើប មួមីវិទា បដិពលេខ សង្ខៀ ញាចេនព្វោ សុឈានុ មេ កន្តេ န္ျပတ္ ရင္ေတာ့ပါမွာ ၈ ၅န္ ရင္ေရးေပ မင္းခ်ဳိ့မွာ ေက်ာင္း ၈ ಕ್ಟೂ ರೂ ಕರ್ಣಗಾಗುತ್ತು ಇದ್ದಾಗಿ ಕ್ಟ್ರಾಕ್ಟ್ សត្ថតា នៃយ បុខ្ខន្និ ។ ជព្វក្តិយោ កិត្ត លកន្តិ អា-ឃាន់ លភត្តិ អច្បច្ចុយ៌ វេឌេឧ នៈផ្ដេត្តិ ។ ភភ**ាតា** ឯនមន្ត អហេ ខេសុំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខាប់ **ស**ឲ្យមជៀ မာဋ္၏ စ် စ် မံ ရဲးလာကေး ရှာ ဗုန္ဂလံ ရုလ**ယ်**ရှာ វិនយំ បច្ចិត្តនិ ។ គេន ទោះ បន សមយេន ជព្វិសា កំឡុ សច់ទ្រដៀ អសម្មតា នៃយំ កំរៀដ្ឋេទ្តិ ។ កក់តោ វាឌេត្ខំ មារេរ ខេហ្គំ ឯ ខ ភ្ទំព្រ មាខ្មាំ មេភាគិ-នេះ រូចលោ រុស្ជីជ្រើនដោ លោ រូមវីជ្រី ជា អាតន្នឹ នុត្តដស្ប ។ អនុជាខាម៌ កំគ្នាប់ សច្ប័មជៀ សម្មានេច វិឧយំ វិស្សផ្លេត់ ។ សារញូ បជ ភិក្ខាវ សម្មុផ្ទិត ញោ ។

វិសយច៌ដក មហាវិគ្គ

ក្នុងខែត្រៃវសន្មតកិត្តដទៃដូចម្ដេច ។ ត្រវកិត្តដែលច្រុសប្រតិពល ឲ្យសង្ឃដ្រាចថា បត្តិត្រីព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សមត្ថកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃលើយ ភិក្ខុឈ្មោះនេះគួរសួរវិន័យនឹងភិក្ខុ ឈោះនេះ ។ ត្រវតិត្តដទៃសន្មតកិត្តដទៃ យ៉ាង៍នេះ ។ ក៏សម័យនោះឯង៍ភិត្ត ទាំងទ្យាយមានសីលជាទីស្រឡាញមានការសន្មតិហើយ ក៏សូរវិន័យក្នុង កណ្ដាលសង្ឃ ។ ពួកធព្វគ្គិយភិក្ខុជានសេចក្ដីគំនុំ បានសេចក្ដីមិនពេញ បត្ត ក៏គម្រាមដោយប្រង៍នឹងសម្លាប់។ ភិក្ខុទាំងឡាយកាបទូលដំណើរនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិទ្រង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តដែលទុកជាមានការសន្មតិហើយមែន**តែ**វ តែមើលមើលបរិសឲ្យពិបារណាបុគ្គលហើយសិន សិមស្ចាវិន័យក្នុង កណ្ដាលសង្ឃ ។ ក៏សម័យ នោះឯង៍ ឧព្វគ្គិយកិក្ខព៌ង៍ឡា យគ្មានការសន្មតិ ក៏ដោះ សាយវិន័យក្នុងតណ្ដាលសង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ កាបទូលដំណើរ $\sharp_{\mathfrak{s}:\mathfrak{v}}$ ពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា មាលកិត្តទាំង-ទ្បាយ ភិក្ខុដែលគ្មានការសម្មតិមិន[តវៈដោះស្រាយវិន័យភ្នំង៍កណ្ដាលសង្ឃ ទេកិត្តណាដោះ សែយ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តដែលមានការសន្មតិហើយដោះ ស្រាយវិន័យក្នុងកណ្ដាល សង្ឃបាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តត្រៃវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ ត្រវទូនឯង

ឧបោសថិក្ខុន្ធពេ អត្តសម្មតិ បរសម្មតិ

អត្តាល ។ អត្តាល់ សម្មុខ្មុំទេញ់ បហេខ វា បហេ សម្មុខ្ចុំ ត់ ។ ភាព មិន្ត្រ ។ មិន្ទ្រ មិន្ទ្រិន្ទិ ។ ព្យុត្តេខ ក៏ត្តុខា ខដ៌ពលេខ សង្ឃេ ញាខេត្តេញា လုယာရှာ មេ ភဋ္ဌ សမ္ဗေ်႐ ယဒိ សម៌្បូស្ស បត្តកាល់ អស្ ៩៩៩៤ ខេ មួញ ស្រ្តី មូល ស្រ្តី ។ សូរ អគ្គា វ អត្តាធំ សម្មធ្វិតព្វំ ។ ភេ៩ញុំ បែល បហេ សត្ទិ្ទឃោ ។ ព្យុខ្លួន ភិក្ខុខា បដិព្យល់ន សង្ហៀ ကြားေပးက ေလးကာရ ေျခင္းေနျဖစ္သို့ တစ္ေလးရွို့ေလး ត្តេស្តិ មុខសិត្រេ មុខសិត្រេខ រូបក្ ជ^{ុំដើ} ္ រុសាដ្រីណါខ្លួ ឯ ត្រូ ឧឧ ឧឧ ឧឧ មានី ខានេះ ឯ នេះ ទេ ខេត្ត សាងលោខ លេសលា ភ្នំ មន្ទ្រីនៅពី សម្មតា និយ សៃស្រ្ដដ្ឋិ ។ ឧត្តភិយា ភិក្តុ លភជ្ជិ អាឃាត់ លេភភ្នំ អប្បច្ចុល់ ។ ខេន តន្លេឆ្នំ ។ ភកវាតា វាឌេឝឌ្ញុំ មាលខេស្ត់ ឯងខ្លែងស្នាំ ង្គ្រីនៅ សម្មទេនចិ ចាំសំ ឱ្យលាគេត្វា ឬក្តល់ គុលយិត្វា វិធយៈ វិស្សដ្ឋេតុស្តិ ។

សន្ធត្វនក់បាន កិត្តដទៃសន្មតក្តុដទៃកំបាន ។ ក៏ឯ១នឯងសន្ធ១នឯង តេដ្យ មេ ត្រូវកិត្តដែល គ្នាស ប្រតិពល ឲ្យសង្ឃជ្រាបថា បពិត្រ ព្រះ $oldsymbol{\mathcal{N}}$ ស្បី $oldsymbol{\mathcal{N}}$ ហើយ កិត្តឈ្មោះនេះស្បូវិន័យនឹងខ្ញុំហើយ ខ្ញុំ ត្រូវតែដោះ ស្រាយ ។ ត្រូវ ១នឯងសន្មមន្ត្រ ក្នុង ស្រុក នេះ ។ ក្នុង ទេសន្មមន្ត្រ នៅក្នុង ទេសន្មមន្ត្រី នៅក្នុង ទេសន្មមន្ត្រី នៅក្នុង ទេសន្ ត្រវត្តិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យសង្ឃ្ជីជាបថា បពិត្រិព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សុម ព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ បើសម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ភិក្ខុះឈ្មោះ នេះត្រែវដោះស្រាយវិន័យដែលភិក្ខុឈ្មោះនេះស្បូរ ។ ត្រូវភិក្ខុដទៃសន្មត ភិក្ខុដ ទៃ យ៉ាង៍ នេះ ។ កសម័យ នោះឯង ភិក្ខុទាំង ឡាយមានសល់ជាទី ស្រែញ ញុំបានការសន្មតិ ហើយក៏ដោះស្រាយវិន័យក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ។ គម្រាមប្រង័ន្ធិសម្រាប់ ។ ភិក្ខុខាំងីទ្វាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដឹ មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តដែលទុកជាមានការសន្មតិហើយមែន ត្រូវតែរមល់មើលបរិ $oldsymbol{\mathcal{M}}$ ស្វាន្តិត្រល្អ $oldsymbol{\mathcal{M}}$ ស្វាន្ត្រឹងក្នុងកណ្តាល $oldsymbol{\mathcal{M}}$ ង្ហ្ $oldsymbol{\mathcal{M}}$

វិនយចឹងពេ មហាវគ្គោ

(ဂ၈၀) အေင တော အေ နာဗေယာင္ ဧရွက္ကီယာ ក់ក្លា មលោទាសតាន់ ក់ក្លាំ ៣០ត្លិយា ចោធន្លាំ ។ ភភ(តា ឯតមត្ត អហេចេសុំ ។ ជ ភិក្តាប់ អលេកា-សភាគេ ភិក្ខុ អបត្តិយា ចោធេតព្វេ យោ ចោធេយ្យ អបត្ត ឧុគ្គជហ្ម ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ ជុំគាស់ តារាបេត្វា អបត្តិយា ចោខេត់ ការេតុ អយ្មា ជុំការៈ អេហនុ វត្តាមោតិ ។ តេខ ទោ បន សមយេជ ប្រេសលា ភិត្តា ជព្វភ្នំយេ ភិត្តា ជិតាស់ ការបេត្យ អាបត្តិយា ចោខេត្តិ ។ ជព្វក្តិយា ភិក្ខា លភឌ្តិ អាឃាត់ លភឌ្តិ អច្បច្ចុប់ វេខេឧ តុផ្លេខ្តិំ ។ ភភពតា ឃាតមគ្នំ ភាពេខេសុំ ។ អព្ជាលាម៌ ភិក្ខាវ កាតេច ជុំកាស បុក្ខលំ តុលយ៍ត្វា អាចត្លិយា ចោ-នេះក្តុំ ។ តេខ ទោ ១ឧ សមយេខ ជព្វក្តិឃា កុំក្នុ បម្រោត ប្រសហ ភិត្ត ជុំតាស់ ភាពបន្តឹតិ បដិកាច្វេ សុខ្ជាជំ ភិក្ខាជំ អខាបត្តិកាជំ អក្សុវឹ

វិនយប៌ដក មហាវិត្ត

(១៧០) កសម័យនោះឯង៍ ពួកធព្គិយកិក្ខាមេ**អបត្ថិពោះកិក្** ដែលទូនមិនទាន់បានសុមនុកាស (ជាមុន) ។ ភិក្ខាំង៍ឡាយ ក្រាប់ទូល ដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធិមានបន្ទូលថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រៃវេលាទអាបត្តិចំពោះភិក្ខុដែល ខ្លួនមិនបានសូម ត្តាស (ជាមុន) ទេ ភិក្ខុណា ចោទ ត្រៅអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខាងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុសមនុតាសថា សូមលោកដ៏មានអាយុបើកនុតាស (ឲ្យ១ំ) ១ ចង់និយាយនឹងលោក ដូច្នេះហើយសិនសិមហេទអាបត្តិ ។ ក សម័យ នោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយមានសីលជាទីស្រឡាញឲ្យពួកឧព្វគ្គិយភិក្ខុ បើកឱ្តាស ហើយ ហេខអាបត្តិ ។ ពួក ខេត្ត យកក្ពុន សេចក្នុន ខ្លាន សេចត្តិមិន ត្រែកអរ ក៏គម្រាម ដោយប្រាថានឹងសម្ងាប ។ កិត្តិទាំងឡាយ ក្រាបទូលជំ ហើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លី (ទង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ កាលបើកិត្តដទៃបើកឱ្យាសឲ្យហើយមែន តថាគត អនុញាតឲ្យពិនិត្យមើលបុគ្គល ហើយសិន សិម ចោទអាបត្តិ ។ ក៏សម័យ នោះឯង ពួកចព្តិយកិត្តិតត្លាហ់ កិត្តាងឡាយមានសល់ជាទីស-ទ្យា ញ៉ាគង់តែឲ្យ យើងបើកឱ្កាសជាមុន (មិនភាន) ហើយក៏ឲ្យភិក្ខុទាំង-ទ្យា យដែលបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិបើកឱ្កាសជាមុនកង្កការមិនមែនជារឿង

អភារាណ ជុំភាស់ ភាពបន្តិ ។ ភភៅតា រាំគមទ្គាំ អពេចេញ់ ។ ១ ភិក្ខាវ សុឌ្ធាធំ ភិក្ខាធំ អសមត្ត-តាជំ អវត្តស្មុំ អការណេ ជិតាសោ តារាមេនព្វោ យោ ភារាបេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ ឬក្លប់ តុលយ៍ត្វា ឱ្យសំ ភាពបត្តិ ។ (ဂ၏ဂ) အေးအ တော ဗေးဆ မာဗေးယာဆ ဆားရှိလာက ភិទ្ធា សង់ទ្រដៀ អជម្មកាម្មំ ការក្ខិ ។ ភក់គោ រាសឧស្តុំ មារេខេស់ ។ ខ មួយ មនុខ្មែញ មឌគិ យត្ថ យានពុំ លោ យពេលា មានខ្លុំ ជយៈក្រារំ រ ការេញ លោះ មានតិមាត់ ១ មនុស្ស សាមេខា ការេខ-សុំ ។ អជុជាជាម ភិក្ខាវ អជុម្មកម្មេ កេយ៌ាមានេ បដ់ក្តោសិតុត្តិ ។ តេជ ទោ បជ សមយេជ ប្រេសហា ង្ឃ នេះ និទ្ធ ពេល ន្ទ្ធ ស អនុតាធា មេខាទ បដុំក្តោសន្តិ ។ ជព្វុក្យា ភិក្តុ លភ**្នំ** អឃាត់ លភទ្តុំ អប្បច្ចុល្ច វ នេះជា នាដ្ឋាន្តិ ។ ភក់ពេតា ឯគមគ្គ

មិនមែនជាហេតុ ។ កិត្តទាំងឡាយកាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (១៩មានបន្ទូលថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិត្តមិនត្រូវ

ឲ្យកិត្តទាំងឡាយដែលបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តបើកឧកាសក្នុងការមិនមែនជា

វឿងមិនមែនជាហេតុទេ កិត្តណាឲ្យបើក (ឧកាស) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តពិនិត្យមើលបុគ្គល ហើយសិន

សិមឲ្យគេបើកឧកាស ។

(๑៧๑) ក៏សម័យនោះឯង ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តធ្វើកម្មិនមែនជាធមិ
ក្នុងកណ្តាលសង្ឃ ។ កិត្តទាំងឲ្យយក្សាបឲ្យឃុំ ហើរនុះចំពោះព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែលញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តមិនត្រូវធ្វើ
កម្មិនមែនជាធម៌ក្នុងកណ្តាលសង្ឃ កិត្តណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តិឲុក្កដ ។ ពួក
ឧព្វគ្គិយកិត្តទាំងនោះនៅតែធ្វើកម្មិនមែនជាធម៌ដដែល ។ កិត្តទាំងឲ្យយ
កាបឲ្យឃុំ ហើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែងអនុញ្ញាតថា
ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កាលបើកិត្តណាមួយធ្វើកម្មមិនបកបដោយធម៌ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តហាមឃាត់បាន ។ ក៏សម័យនោះឯង កិត្តទាំងឲ្យយ
មានសីលជាខ្មីសព្យា កាលបើពួកឧព្វគ្គិយកិត្តធ្វើកម្មមិនមែនជាធម៌ ក៏
ហាមឃាត់ ។ ពួកឧព្វគ្គិយកិត្តបានសេចក្តីគំនុំ បានសេចក្តីមិនសប្បាយចិត្ត
ក៏គឺមាមដោយប្រងសម្ងាប់ ។ កិត្តទាំងឲ្យយកាបឲ្យឃុំ ហើរទុះចំពោះ

វិនយចិជិកេ មហាវិក្ដៅ

មាន់ ត្រមាន ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ខេត្ត ប្រាស្ត្រ បន្ទុំ មាន្ត្រ ប្រាស្ត្រ ខ្លុំ មាន់ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

(១៧៤) នេះ ទោ បន សមយេន ដព្វក្តិយា កំក្តាំ សដ្ឋមដ្ឋៅ ខាត់មោះ និះ និះសមានា សញ្ចុំចុំ ន សាបន្តិ ។ កក់តោ ឯកមន្តំ អាពេចសុំ ។ ន កំក្តាប់ ខាត់មោះ ខ្លែសកោន សញ្ចុំចុំ ន សាបត់ពុំ យោ ន សាបយ្យ អាចត្តិ ឧក្កាដស្បាត់ ។ នេះ ទោ បន សមយេន អាយស្មា ឧធាយ៍ សដ្ឋស្ប ខាត់-មោះ អាយស្មាតា ឧធាយ៍ស្ប ឯកឧបោស៍ កក់តា បញ្ចុំ ខាត់មោះក្តុខ្លេសកោន សាប់តព្វុខ្លំ អហញ្ចុំ

វិនយបិដក មហាវគ្គ

(១៧៤) ក៏សម័យនោះឯង៍ ឧព្វគ្គិយកិត្តទាំងឲ្យយកាលសំដែង ឧវូទាត់មោត្តក្នុងកណ្តាលសង្ឃ ក៏ក្ងែងធ្វើមិនឲ្យឲ្យច្បាស់ ។ កិត្តទាំងឲ្យយ
កាបឲ្យដំណើរទុំះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ៤ និបញ្ជាត្តថា មាលកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តអ្នកសំដែងខ្វូទ្ធាត់មោត្ត មិនត្រូវត្វែងមិនឲ្យឲ្យ
ច្បាស់ ខេ កិត្តណាមិនឲ្យឲ្យច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិខុត្តដ ។ ក៏សម័យនោះឯង ឧទាយដ៏មានអាយុជាអ្នកសំដែងទុត់មាត្តដល់សង្ឃ មានសំឡេងដូច ក្អែក ។ ខេប្បធាយដ៏មានអាយុជាអ្នកសំដែងទុត់មាត្តដល់សង្ឃ មានសំឡេងដូច ក្អែក ។ ខេប្បធាយដ៏មានអាយុមានសេចក្តីគិតដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ្គិធ្វើបញ្ជាត្តហើយថា ត្រូវកិត្តអ្នកសំដែងខ្វូទ្ធាត់មាត្តច្រើសំឡេងឲ្យឲ្យ

ឧបោសថិក្ខុន្ធកេ បើវាធិកំ បាតិមោក្ខុំ

ស្រាតស្មី មាន នេះ ស្រាន្ត ស្រាន ស្តាន ស្រាន ស្តាន ស្រាន ស្រាន

(១៩៣) នេះ ទេ បន សមយេធ នៅឧត្តោ សកហដ្ឋាយ បរិសាយ ទាត់មោត្តាំ ខុខ្ចិសត៌ ។ កក់ តោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ ន ភិក្ខាវ សកហដ្ឋាយ បរិសាយ ទាត់មោត្តាំ ខុខ្ចិសិតព្វំ យោ ខុខ្ចិសេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្ខដស្សាត់ ។

(០៧៤) នេះ ទេ មន សមយេជ នព្វក្តិយា ភិក្សា សង់ទ្រដៀ អន់ជ្ឈឺដ្ឋា ទាត់មោក្សំ ឧុខ្ចិសន្តិ ។ កក់តោ ឯតមត្តំ អារោចសុំ ។ ឧ ភិក្សា សង់ទ្រដៀ អន់ជ្ឈឺដួន ទាត់មោក្សំ ឧុខ្ចិសិតព្វំ យោ ឧុខ្ចិសេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្សដស្ប ។ អនុជានាមិ ភិក្សា ខេវាជិកាំ ទាត់មោក្សន្តិ ។

អញ្ញតិត្តិយភាណវារំ និដ្ឋិតំ ឯកាទសម់^(៦) ។

ឧ អញ្ញតិត្តិយកាណវារំ និដ្ឋិតំ ។

ច្បាស់ ឯអាត្មាអញមានសំឡេជដូចក្អែក គួរអញប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ្នឹ ។

កិត្តិទាំជំទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ

ខ្មែរអនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តអ្នកសំដែង

ខ្យុវបាតិមោត្តទំប្រឹងគិតថា អញត្រូវធ្វើសំឡេងឲ្យព្ទច្បាស់ដោយបការដូច
ម្ដេច កាលបើកិត្តទំប្រឹង (ដូច្នេះ) ទើបមិនត្រូវអាចត្តិ ។

(១៧៣) ក៏សម័យនោះឯឪ ទេវិទត្តសំដែឪនូវបាតិមោក្ខក្**ងបរិសទ្យ**ពែមជាមួយនឹងគែហស្ត ។ កិត្តទាំងឡាយកាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះ
ជ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រឹបញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មិនត្រវ

កិត្តសំដែឪនូវបាតិមោក្ខក្នុងបរិសទ្យជាមួយនឹងគ្រហស្ទទេ កិត្តណាស់ដែង

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១៧៤) ក៏សម័យនោះឯង ចព្វគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយ មិនមានកិក្ខុ អារាធនាក៏សំដែងនូវបាតិមោត្តក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាប ទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ ៤ នៃត្រាស់ថា ម្នាល កិក្ខាំងឡាយ កិក្ខុដែលមិនមានគេអារាធនាមិនត្រៃសំដែងនូវបាតិមោត្ត ក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ េ កិក្ខុណាស់ដែង ត្រៃអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត់បាតិមោត្តមានព្រះបេរៈដាធំ ។

ចច់ អញ្ញតិត្តិយភាណវារៈទី ๑០ ។

វិនយបិជិពេ មហាវិញោ

(០៩៤) អ៩លោ គគក រាជគលេ យថាគិវេទ្ វិហរិត្យ យេជ ចោនសវត្ត⁽⁰⁾ គេជ ចារិតាំ បញ្ជាមិ អ-ខ្ពប់ដេខ ខារួយ ឧណេស ពេល ខេ ខេសង្គី នេឌុស្ស ។ ಚರ ಮೂರು ಸಮಮಾರ್ಚ್ ಕುಳುಳ ಇಹಿಬಿ-លា ភិក្ខា វិហរន្តិ ។ ឥត្ត ៩ពេ ភិក្ខា ៣លេ ហេតំ មល់ ឃើង រមោយ ខា យាយ ខ្លួន ខេយ្យ ក្នុង ប្រាហាន មេដិ វា ទាន់មោត្ត្ វា ទាន់មោត្តខ្លេស់វា ។ អ៩ ទោ នេះស់ កិត្ត្ជ ឯភឧ ហោស កក់តា បញ្ជូន ថេ១ ខិត ទាន់-គោយ្ទិដ្ឋ អយញ្ជ អម្លាក់ ដេព្រ ៣លោ អព្យត្តោ ឧ ជា-ဘေးခ် ឧទោសជុំ វា ឧទោសជគាញ់ វា ទាន់ ទោគ្គាំ វា ទាត់ មោក្ខខ្លេស់ វាកាខំ ឧ ទោ អម្លេហ៍ បឌិបជ្ជិតព្វ ។ កក់ នោះ ឯនមន្តំ អពេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ត្ឋ ယော နာန္မွာ နာန္နာ ၅၂ရွာ ဗင်း၈၊လာ နာည္ျငယ္ပံ ဇာနာ. មោត្ត្ថិ្ថ

ស្នា មេ ខ ដានខ្លុំ ៤ ទេសថ្មំ ប្រាស្ត្ ស្នាស្រ ស្ត្រា ។ នេ ខ ជានខ្លុំ ៤ ទេសថ្មំ ស្នាស្រ ប្រាស្ត្រិ

[•] បោទសវត្ថុ សម ឯក សពរត្តិ តដ្តីកា ។

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

(១៧៥) គ្រា នោះឯង ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ទង់គង់ក្ងែ[ក្នុងរាជគ្រឹះតាម សមគ្រួដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយ (ទង់យាងសំដៅទៅកាន់ចោទនាវត្ថ នគវ (ទ្ធ់(ត្រាច់ទៅដោយលំដាប់ទើបហ្ន!ទៅដល់ ចោទនាវត្តនគវនោះ។ សម័យនោះឯង កិត្តប្រើនអង្គនៅក្នុងអាវាសមួយ ។ កិត្តជាប់វៈក្នុង អាវាសនោះល្ងន៍មិនឆ្ងាស ។ ភិក្ខុជាថេវៈនោះមិនដឹង «ព្រេសថ្ម»ព្រេស-ឋកម្មភាពមាក្ខប្មភាពមាក្ខខ្មេស ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តី គិះនិះ ដ្ឋប្រេះថា ព្រះជ័មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជាត្តថា បាតិមោត្តមានព្រះថេវ:ជាធំ ក៏ព្រះថេវ:វបស់យេង៍នេះល្ង័ មិនគ្នាស មិនដឹង៍ឧប្រាសថឬឧប្រាសថកម្ម ជាតិមេរក្ខបុល្ខតិមេរក្ខខ្មែស ត្រៃវៃយើងប្រតិបត្តិដូចមេចហ្ម ។ ភិក្ខុទាំង ទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនោះចំដោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ 🗷 ព្រះអង្គ្ល្ (ទុន្ន មានបន្ទូលថា ម្នាល់កក្តុខាំងឡាយ តថាគតអនុញាតន្ស់បាត់មោក្ សម្រេចលើកត្តដែលគ្នាស្រិតពលក្នុងអាវាសនោះ ។

(១៧៦) ក៏សម័យនោះឯង៍ ទុហ្គេសថថៃ្ងនោះមានភិក្ខុ ច្រើនរូបនៅ ក្នុងពាវាសមួយ សុទ្ធតែល្អមិនធ្លាស ។ ភិក្ខុទាំង៍នោះមិនជំងឺទុរពុសថ

ឧបោសថក្ខន្ធពេ សម្ពហុលា ភិក្ខុ ពាលា អព្យត្តា

ខាទោស៩៩ម្លាំ ។ ខាន់ មោក្ខាំ ។ ខាន់ មោក្ខុខួស់ ។ ។ តេ ដេ អេដ្យាសំសុ ជុំធ្ងៃតុ កក្ដេ ដេពេ ភាគិ-មោក្ខិត្ត ។ សោ សុស្តេល ជ ខេ អារ៉ុសោ វឌ្គ័ឌ្ឌ ។ ខុតិយំ ថេ $i^{(9)}$ អជ្ឈេស៊ីសុ ធ្ចុំសតុ ភក្តេ ថេរោ ទាតិ-មោក្ខាធ្នំ ។ សោច៌ ឃាមាល ឆ មេ អាវុសោ វត្តគ័ត៌ ។ តេត្ថំ មេ^{ខ្ំែ)} អជ្ឈស់សុ ឧទ្ទិសតុ ភគ្គេ មេពេ ភេតិ-មោក្ខាឆ្នំ ។ សោច៌ ឃាំមាល ជ មេ អាកុំសោវត្ថិតិតិ។ ស្តេច ខេត្ត សតុ អយ្មា ទាន់ មេត្ត្ ។ សេច ឃុំមេល ជ មេ កន្ថេ វត្តតិតិ ។ ភក់ពេល ឯគមត្ត ភាពេប្រសុំ ។ ឥជ ជន ភិក្ខាវ អញសក្មើ អាវាសេ នេឌហុ ទោស ៩ សម្ព-ហុលា ភិក្ខុ វិហរន្តិ ពាលា អព្យុគ្នា ។ គេ ខ ជាខន្តិ ជទោសថំ ។ ជទោស៩៩ម្នំ ។ ទាន់ មោក្ខំ ។ ទាត់ មោកច្រុស វា ។ តេ ៩ ំ អ ដ្លេសភ្នំ ខ្លុំសតុ ភ ភ្លេ

ຈ ឱ. ម <ុតិយប់រំ ។ ៤ ឱ. តតិយប់រំ ។

ឧបោសថក្ខុន្ធកៈ ភិក្ខុច្រើនរូបល្ងង់មិនឆ្វាស

បុខជោសថកម្ម ជាតិមោក្ខុបុជាតិមោក្ខុខេរុស ។ ភិក្ខុខាំង៍នោះអាវាជនា ព្រះថេវៈថា បត្ថិត្រព្រះថេវៈដ៏ចំរើន សូមព្រះថេវៈសំដែងនូវបាតិមោក្ខ ។ ព្រះថេវ:នោះនិយាយយាំង៍នេះថា នៃអាវុសោ ១សំដែងជាតិមេាក្ខុមិនកើត ទេ ។ ភិក្ខុ**ទាំ**ង៍នោះអាពធនាព្រះថេវ:ទី២ថា បពិត្រ**ព្រះថេ**វ:ដ៏ចំរើន សូម ព្រះថេរ:សំដែន៍នូវបាត់មោត្ត ។ ព្រះថេរ:ទី ៤ នោះក៏និយាយយាងនេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំសំដង៍មិនកេតទេ ។ ភិក្ខុទាំង នោះអាវាធនា ព្រះថេវ:ទី ៣ថា ឋពិត្រៃព្រះមេរ:ដ៏ចំរើន ស្អូមព្រះមេរ:សំដែនន្តវបាត់មោត្ត ។ ព្រះមេវ:ទី ញ នោះក៏និយាយយាងនេះថា នៃអាវុសោ ១,សំដែងមិនកើតទេ ។ កិក្ខុទាំងនោះ អាវាធនាដរាបដល់កិត្តថ្មីកង្ខសង្ឃដោយឧ**ជាយនេះឯ**ង៍ថា ចូវលោកដ៏មាន អាយុសំដែងនូវបាត់មោត្ត ។ ភិក្ខុនោះកិនិយាយយាង៍នេះថា បពិត្រ លោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំសំដៃង៍មិនកើតទេ ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លី (និមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ព្យយ កំក្នុងសាសនានេះ៖ ជ្រោសថវៃថ្យនាះមានភិក្ខុ (ប៊ុនរូបជាភិក្ខុល្ងមិន ទ្វាសនៅក្នុងអាវាសមួយ ។ កិត្តទាំងទ្បាយនោះមិនដឹងខ្មៅសថប្ទុះបា

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

វត្តត៍តំ ។ ខុតិយំ ថេរំ អជ្ឈេងគ្គំ ឧទ្ទិសតុ ភគ្គេ ថេរោ ចាត់ មោត្តឆ្នំ ។ សោច៌ ឃុំ វី ខេត់ ជ មេ អាវ៉ុសា វត្ត-សេខ្ទុំ ខេត្ត ខ្ទុំ ខេត្ត ខេត្ត សេដុសា វត្ថិតិ ។ ស្តេចៅ ខុទាយេធ យាវសង់ត្រាក់ អជ្ឈ-សន្តិ ជុំស្តុ អយ្មា ទាត់ ទោក្ខន្តិ ។ សោច៌ ឃុំ វ ខេត៌ ឧ មេ ភ ឌេ វត្តទីទី ។ គេហ៍ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេ ស្រា ភិក្ខុ សមន្តា អាវាសា សជ្លូក ខាហេតព្វោ កញ្វុសោ សផ្ទំត្តេន ។ វិត្តារនេ ។ ទាត់មោក្ខំ ប-វិយាជ្ឈិត្យ អភុញ្ទុំ ។ អ៩ទោ ភិក្ខុជំ ឃុនឧយោស់ កោ⁽⁾ នុ ទោ ចាបេតញ្ចេត់ ។ ភក់ពោ ឯគមគ្គ អហេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ , ៩៤ន ភិក្ខា ជាក់ ភិត្ត អាណាមេតុន្តិ ។ ដេរេន អាណត្តា នក ភិក្ ឧ កច្ឆិ ។ ភក់ពោ ឃិតមត្តំ ភាពចេសុំ ។

១ ឱ. កេសាពិ ។

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

ឋពិត្រព្រះថេរ:ដ៏ចំរើន សុម្យព្រះថេរ:សំដៃង៍ន្ទវិហុត៌មោក្ខ ។ ព្រះថេវ:នោះ និយាយយាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំសូត្រមិនកើតទេ ។ កិត្តទាំង៍នោះអាក ធនា ព្រះថេរៈ ទី ២ ថា បពិត្រ ព្រះថេរៈ ដ៏ចំពើន សូមព្រះថេរៈ សំដែងនូវបាតិ $oldsymbol{\cdot}$ មោត្ត ។ (តេះថេរ: ទី ២ នោះកំនិយាយ យ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំសំដែងមិន កើត ខេ ។ ភិក្ខុទាំង នោះអាវាធនា (៣៖ ថេវៈ ទី ៣ ថា បពិ តែ (៣៖ ថេវៈ ដ៏ចំរើន \mathcal{N} ម្នេត្រះថេរ:សំដែងខ្លែវថាតិមោក្ខ $oldsymbol{y}$ ព្រះថេរ:ខី៣ នោះក៏និយាយ យាង $oldsymbol{e}$ នេះ ឋា នៃអាវុសោ ខ្ញុំសុត្រមិនកើតទេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះអាវាធនាដរាបដល់ភិក្ខុ លោកដ៏មានអាយុចូវសំដែងនូវចាតិ-ថ្មីភង្គសង្ឃដោយទបាយនេះឯងថា មោត្ត ។ ភិត្តនោះក៏និយាយយាងនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន រុំសូត្រមិន កើតទេ ។ មាលក់ក្នុទាំងឡាយ ត្រៅក់ក្នុទាំងឡាយនោះបញ្ជូនក់ក្នុទ្យប ទៅកាន់អាវាសដែលមាននៅជិតខាងក្នុងថ្ងៃនោះឯងថា នៃអាវ៉ុសោ ចូរអ្នក ទៅរៀនជាតិមោត្តដោយសង្ខេចឬដោយពិស្តារមក ។ លំដាច់នោះឯង ភិក្ខុ ទាំងឡាយមានសេចក្តីគិតដូច្នេះថា យើង ត្រៃវេចញ្ជូនលោកណាទៅហ្គុំ ។ កិត្តទាំងទ្យា យកាបទូលដំណើរនុះចំពោះចែះដ៏មានចែះភាគ អង្គ (ទង់អនុញាតថា ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តជា ឋេវៈបេង្គាប់ភិត្ត្ថិបាន ។ ភិត្ត្ថិទាំង ឡាយ ដែល (ព្រះ ឋេវៈបង្គាប់ ហើយ មិន ေကါ ၂ အိုက္ခံအိမ္ျားကြားတစ္ဖလား ကော်ငန္းစီးကေးေတြးဆီးမားအတြားကားခဲ့ ၂

ន ភិក្ខាប់ ដេបន អាណន្តេន អភិហានេន ន កន្ត្តំ យោ ន កច្ចេយ្យ អាបត្តិ ឧុក្ខាដស្បាត់ ។

(០៧៧) អ៩ខោ ភកវា ចោនជាវត្ត្ឡំ យដាក់វត្ត រូស្សា ជទ នេះ ឯងមស្ ឧសាមគ្គី ឯ ខេខ សេ ឧទ ក្សេត្តសុក្ស ។ ភិត្ត ស្រាស់សុ ជ ទោ មយ់ អាវុ-សោ ជាសាមាតិ ។ មនុស្សា ឧ៩៧ឃុំ ខ្មែលខ្ញុំ វិទា ខេត្តិ បក្ខាក់ណាជមត្តម្បីមេ សមណា សកាប្រុត្តិយា ជ ជាជត្តិ តិទ្យន៌មេ អញ្ចំ គាំញ៉ូ គាល្យាលំ ជានិស្បន្តិតំ ។ ភតវ-តោ ឃិនមត្តំ អព្រេចសុំ ។ អនុជាជាមិ កិត្ត្ឋ បត្តូង-လာနံ ឧက္ကဏရုန္တို့ ၂ မရေတာ့ နာက္ကိုင္တံ့ သွဲ့ဆရတောက္ ကြာင္တ **ខុ ទោ ប**ក្ខេកឈនា ឧក្ខលេតព្វាត់ ។ កក់ តោ ឯគមគ្គំ អាកោខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ សព្វេសៅ មក្ខាតណនំ

ទលោសថត្វនូក៖ ការទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិត្តរៀនរាប់បក្

បង្គាប់ហើយត្រីវតែទៅ ភិក្ខុណាមិនទៅ ត្រវអាបត្តិខុកដ (១៧៧) លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់គង់ក្នុង ហេខនា-វត្តនគរ តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យា ស្រ័យ ហើយ ត្រឡប់មកកាន់ ក្រង្គរាជគ្រឹះ វិញ ទៀត ។ ក៏សម័យនោះឯង មនុស្សទាំងឡាយសូរពួកកិត្តដែល កំពុង[តាច ទៅចំណ្ឌ**ជា**តថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន តិថីនៃបក្ខជានប៉ុនាន ហើយ (គឺប៉ុន្មានកេត ប៉ុន្មានកេចហើយ) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាននិយាយ យាងនេះថា នៃអាវុសោ យើងមិនដឹងទេ ។ មនុស្សទាំង ឡាយក៏ពោល ទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្សៈ ទាំងខេ៖ ត្រឹមតែវិជ្ជាព្រប់បត្ត (ប៉ុណ្ណេះ)មិនដឹងទៅហើយ ចំណង់បើការល្ម ណាមួយដទៃទៀត ធ្វើម្ដេចពួកសមណៈទាំងនេះនឹងដឹងបាន ។ ភិក្ខុទាំង មនុញ្ញាតថា ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តរៀនរាប់បក្ខុ^(១)។ **ទេបកក្ដទាំង**ទ្យាយមានសេចក្ដីត្រឹះរិះដូច្នេះថា ត្រីវេអ្នកណារៀនរាថ បត្តហ្គុំ ។ ភិត្តទាំងឲ្យយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ (៣១៩មែន (៣១ភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅអនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្ត

[•] ពន្ធះខែមួយ១ ហោជា ធ្វក្ខមួយ១ ។

វិនយបិនិកេ មហាវិញ្ហា

ឧក្កហេតុខ្លំ ។ គេឧ ទោ បន សមយេខ មនុស្សា កិក្ខាំ
បំណាយ បន្តេ បុខ្ខដ្ឋ ក៏វត៌កា កន្តេ កិក្ខាត់ ។ កិក្ខា
បំណាយ បន្តេ បុខ្ខដ្ឋ ក៏វត៌កា កន្តេ កិក្ខាត់ ។ កិក្ខា
បំណាយ បន្តេ បុខ្ខដ្ឋ ក៏វត៌កា កន្តេ កិក្ខាត់ ។ កិក្ខា
ជ្រាយខ្លំ ទីយខ្លំ វិទាបខ្លំ អញមញ្ញាម្បីមេ សមណា
សកាបុត្តិយា ឧ ជាឧខ្លំ កិម្បជិមេ អញ្ញាំ កិញ្ចាំ កាហ្សាឈំ ជាឧស្បជ្ជិត ។ កក់គោ ឯគមគំ អហេចសុំ ។
អនុជាជាមំ កិក្ខាវ កិក្ខា កាណេតុខ្លំ ។ អប់ទោ កិក្ខាខំ
ឯតឧបោសិ កាខា ឧ ទោ កិក្ខា កាណេតុខ្លំ ។ អប់ទោ កិក្ខាខំ
សានឧបោសិ កាខា ឧ ទោ កិក្ខា កាណេតុខ្លំ ។ អប់ទោ កិក្ខាខំ
គោ ឯគមគំ អហេចសុំ ។ អនុជាជាមិ កិក្ខាវ តឧហុមោសថៃ ជាមមគ្គេន^(១) វា កាណេតុំ សហាក់ វា
កាហេតុខ្លំ(២) ។

មាខេត្ត ខាឌ្យមា ស្នេត្ត នទ្ទឹឌីតឌើត អេយុចិទ្ធ ស្នាល ឧតិទ្ទឹ នេះ នេះ និះ មាន តួហ៊ីហេ ឧតិទ្ទឹ នេះ នទ្ទឹស្សិ-

១ ឱ គណមគ្គេន ។ ម. សមគ្គេន ។ ៤ ភាហេតុន្តិបិ បាហា ។

វិសយចិដ្ឋា មហាវិឌ្គ

ទាំងអស់គ្នារៀនរាប់បក្ខ ។ សម័យ នោះឯឪ ពុក្រមនុស្សសុក្កិត្តពំង់ឡា យ ដែលកំពុង ត្រាច់ទៅចិណ្ឌូទាតថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ភិក្ខុទាំងឡាយ មានប៉ុនានអង្គ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយចាននិយាយយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ យើងមិនដឹងទេ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បង្ហាប់ថា ពុកសមណៈជាកូន ចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ ទាំង នេះ ត្រឹមតែគ្និត្តា មានប៉ុន្មានក៏មិនដឹង (ទៅ ហើយ) ធ្វើមេច ឡើយពួកសមណៈ គាំងនេះនឹង ជំងឺការល្អតិចតូចដទៃបាន ។ ភិក្ខុទាំងទ្យាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៃអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថា -គតអន្តពាតឲ្យរាបពុកភក្ខ ។ ទើបភិក្ខាងទ្បាយមានសេចក្តីគិះរះដ្ឋចេះ ថា យើងគួរ៧បក្ខិត្តទាំងឡាយក្នុងកាលណា m = 1 កិក្ខាទាំងឡាយnកាបទូល ដំណើរនុះចំពោះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ធង៌មានបន្ទូលថា មាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុហប់(តិមតែឈ្មោះ ឬឲ្យកាន់យកស្ងាក ក្នុងខណ្ឌសថថៃ្រនាះ

(១៧៤) ក៏សម័យ នោះឯង ភិក្ខុទាំងឲ្យយមិនដឹងថា ថ្ងៃនេះជា ថ្ងៃព្រេសថ ក៏នាំគ្នា ដើរទៅកាន់ ស្រុកឲ្យយដើម្បីបណ្ឌាចាត ។ ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ នោះមកដល់ក្នុងពេល ដែលភិក្ខុកំពុងសំដែងនូវបាតិ មោក្ខុក៍ មាន មកដល់ក្នុងពេលដែលភិក្ខុសំដែងនូវបាតិ មោត្តបប់ ហើយក៍មាន ។

ឧបោសថិត្តនូវថា ឧបោសចំាគារំ សម្មដ្តិតព្វំ

កក់ គោ ឃិតមត្តំ អារោចសុំ ។ អនុជាលាម៉ា កំក្តាប់ អា. រោចេតុំ អជ្ឈទាស់ថោតិ ។ អ៩ទោ ភិក្ខានំ ឯគឧយោសិ កោះ ខ ខោ អាពេ ខេត្តព្រោះ ។ ភក់ពេតា ឯតមត្ត អាពោ-ខេសុំ ។ អនុជាលាមិ ភិក្ខាវ ៩៤៤ ភិក្ខាសា កាល់តោ តាល់គោ ជស្ស៊ី ។ ភក់គោ ឯតមត្ត អារោចសុំ ។ អនុជាលាម ភិទ្ទាឋ ភត្តភាលេខ អារោចេតុខ្ពុំ ។ ភត្ត-ស្នេសព្ទ នេសព្ទ នេសខេស វាឌឝឝ្នំ សរេប្រេសុំ ឯង៩-ជាលាម៉ាត់ក្តាប៉េល់ កាល់សាត់ តំ កាល់ អាពេបតុត្តិ។ (បណ្ស) ខេខ សេ ឧ មានក្រៅ អាវាសេ ឧទោសថាតារំ ឧក្វាចំ យោធ៌ ។ អាក់ខ្លួការ န်ားနှာ ရောက္ကလာရို့ ခ်ီလာရို့ ဒီတေလြေရို့ အမေ က်ာကွာ ជ្រោសថាតារំ ឧ សម្ពុជ្ឈិស្ត្រីតិ ។ កក់ តោ ឯតមត្

ខយាស់បីក្ខន្ធកៈ ត្រូវភិក្ខុចោសភេងខយេសថ

ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ e ន៍អនុញាតថា មាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តប្រាប់ថា ថ្ងៃ នេះជាថ្ងៃ បោសថ ។ ទើបភិក្ខុ ទាំងទ្បាយមានសេចក្តីត្រិះវិះដូច្នេះថា ត្រូវ ភិត្តណា ជ្រាប់ថ្ងៃ ជោសថហ្នំ ។ ភិក្ខុខាំងី ឡាយ ក្រាបទូលដំណើរនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តជាថេវៈ ជ្រប់អពីព្រឹក ។ ក៏សម័យនោះឯង ព្រះបេរៈមួយអង្គក្លេច (មិនធានស្ត្រប់) អំពីពិត ។ កិត្តព័ងិទ្បាយក្រាប ទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធង់អនុញ្ញាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុ ប្រកួង ពេលនានកំបាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធន៍អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុលើកឃើញកាលណា ជ្រាបកាលនោះចុះ ។

(១៧៩) ក៏សម័យនោះឯង រោង៖ប្រាសថក្នុងអាវាសមួយស្មោក គ្រោក ។ ភិក្ខុជាអាតន្តក:ទាំងីឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ ថា ភិក្ខុទាំងីឡាយមិនសមបើនឹងមិនបោសរោង៖បោសថសោះ ។ ភិក្ខុ

វិនយប៊ីជីពេ មហេវក្ដោ

អាហេ ខេសុំ ។ អនុជាលាទី ភិក្ខាវ ឱ្យសស់ាការំ មាត់ជី្ជម្តី ៤ អនុសោ មួយខ្មុំ វាសន្យោម មេខ ថ ទោ ជចោសថាតារំ សម្មជ្ញិតព្រំ ។ កក់ នោ ឯគមគ្ មាល ខេម្តាំ ឯងខំយុសគ្នា មួយ ព្រះ ក់ត្ត អាណាបេតុន្និ ។ ៤៤៤៤ អាណត្តា ឧវា ក់ត្តា ជ មតិជីខ្លី ឯងសុខ វា មាខេស់ ឯង ម្នាំ មា មេខេស់ ឯង ម្នាំ មេ ដេល មាយ ខ្លែន អភិហានេន ន សម្មុជ្ជិតត្វំ យោ ច ភាគីឌើលា មានខ្ញុំ ន័យ្យជូទារិខ្ចុំ ឯ ខេខ សេ ឧខ សមយេជ ខ្ទេសថាតា៤ អស់ជំ អេៗ៣នុំ យោធិ៍ ។ ក់ក្ នមល់ និសីឧន្តិ ។ កត្តានិចិ ចីរកនិចិ បំសុគាតាជំ ហោជ្ញិ ។ ភក់គោ ឯតមត្តំ អាពេច-សុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ ឧទោសថាតារ អាសនំ បញ្ហាបេតុត្ថិ ។ អ៩ទោ ភិក្ខុតំ ឯតឧយោក កេត ជុ (១) ខ្ទោសថាតារ អេសជំ បញ្ហាបេតព្គ៌ ។

វិនយចិតិក មហាវិច្ច

ទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ៍ឲ្ង អនុញ្ញាតថា ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យក់ក្នុះបុាសពេង ទេបោសថ ។ ទេបក់ក្នុទាំងទ្បាយមានសេចក្តីតែះរះដូច្នេះថា ត្រវអ្នកណា ណ្ដេសរោងទេណ្ដេសថហ្នំ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់អនុញាតថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិក្ខុជាថេរៈបង្គាប់ភិក្ខុខ្លី។ ពួកភិក្ខុខ្លីដែល ព្រះថេរៈបង្គាប់ហើយ ក៍នៅតែមិនច្រោ**ស ។ ភិក្ខុទាំ**ងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មា**ន** ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិនមានជម្ងឺ (បើ) ព្រះថេវ:បង្គាប់ហើយ មិនត្រវមិនប្រាសទេ (ថាត្រវ៉េតប្រេស) ភិក្ខុ ណាមិនបោស ត្រវអាបត្តិខុត្តដ ។ ក៏សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុមិនបានក្រាល អាសនៈក្នុម ពេង ៖ ចោសថ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយអង្គ័យ ផ្ទាល់ ផែនដី កាយភិក្ខុក ច់វេទាំងឡាយក្តីប្រឡាក់ដោយដី ។ ភិក្ខុទាំងឡាយកាបចូលដំណើរនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិ ទ្រង់អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគិតអនុញាតឲ្យកិត្ត្ ក្រាលអាសនៈ ក្នុងរោងទុះពុសថ ។ ទេបក់ក្ ទាំន់ទ្បាយមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ត្រូវអ្នកណាក្រាលអាសន: ក្នុងពេធ

ឧបោសថិក្ខន្ធកេ ឧបោសមាគារេ បទី២៦រណ៍

កក់ នោ សិនមន្ត្នំ ភាពេចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្តាប់ ៥បែន ក់ត្តាល ល់ ក់ត្ត់ មាណាបេតុធ្លី ។ ថេបន មាណត្តា ល្វា ក់ក្ អសន ន បញ្ហាបេន្តិ ។ ភក់ តោ ឯតមត្ត អាភេ-ខេសុំ ។ ន ភិត្តាឋ ដេឋន អាឈាត្តេន អភិលានេន អា-សន ន បញ្ហាបេតព្វ យោ ន បញ្ហាបេយ្យ អាបត្តិ ឧក្ណា. ដសុក្ខិ។ ទេខ ខោ បន សមយេខ ខទោសថាកាប បន្តទោ ខ ឈេង ។ ភូឌ្ឌ អេច្ជការេ មាជា ខ្មែរគ្រឹ អភាមត្តិ ។ ភក់ពេល ស្នមត្តំ អាពេចរសុំ ។ អនុជាសាមិ ភិក្ខាវេឌ្យស់ថាតាប្រឌីថ្ ភាតុភ្នំ ។ អ៩ ទោ ភិក្ខុភ តេញតិ ។ កក់ តោ ឯភមត្តំ អា រោចសុំ ។ អនុជាភាមិ ភិក្ខុឋ ដេព្រធ ភិក្ខុ នា នា ភិក្ខុំ អាណាខេតុត្តិ ។ ដេព្រធ មាលៈឡា ឧក ភិទ្ទា ខ ឧត្តខេន្តិ ។ ភក់ពោ វាឌេមទៀ

ឧលាសថិក្ខន្ធកៈ ការអុជិប្រទីបក្នុងរោងឧបោសថ

«ប្រាសថហ្វំ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (និអនុញាតថា មាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិក្ខុជាថេរៈបង្គាប់ភិក្ខុ ។ ពួកភិក្ខុដែល ព្រះថេរៈបង្គាប់ ហើយ ក៏នៅតែមិនក្រាលអាសន: ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរ + 。 នុះច ពោះ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភក្ខុ ទាំង ឡាយ កិត្តមិនឈឺ (បើ) កិត្តជា ថេវៈបង្គាប់ ហើយមិន ត្រវិមិន ក្រាល អាសន: ទេ ភិក្ខុណា មិន កាល ត្រូវអាបត្តក្កដ ។ ក៏សម័យ នោះឯង៍ ក្នុ ពេង៤ ជោសថគ្ាន ប្រឹប ។ កិត្ត្ទាំងឲ្យយជាន់កាយគ្នាខ្វះ ជាន់ប៊ុំវៃគ្នា ခွားကုရ်စိုရ်ရီအ y ကိုက္ခက်ရိမျာယြကြတ္မလုပ္ပိုးကျိsနီးစံးကားေတြးမ်ဴးမာန ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ្លី (ទង់អនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាត្រូវក្សុជ្ជ ប្រឹប្រក្នុងពេងឧប្រុសថ ។ មើបភិក្ខុទាំងឡាយមាន សេចក្តី តែះរះដូច្នេះថា ត្រវអ្នកណាអុជប្រទីប ក្នុងរោងទូចោសថហ្គ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយ ក្រាបទូលដំ លើវន្ទុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គ្លី ទេស់អនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តថា เชร:ชราชการ ๆ กุกกิดจูในง โกะเชร:ชราชเทีย ก็เราไลษ์ ร

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

អាពេចសុំ ។ ឧ គិត្តា៧ ថេបឧ អាណៈត្តេខ អតិ-លាខេន ឧទ្យឌីចេនញោ យោ ឧទ្យឌីចេយ្យ អាចត្តិ ឧត្តាដស្បាត់ិ^(*) ។

មុខ ឧទ ម្នៈទំណុ ភគីសាហ ម្នៈទំ មាហ ដេឡី ខ មាជ់ភ្នំកាំ ឯ មនុស្តេ មួយ មានក្រពេតក្ដាំ ឯ មួយ មាល ក្នាំ ម្នាំ ម្នាំ មាលេខក្ដាំ ឯ (០៤០) ខេទ សេ ឧទ ភគិលេខ ភគិស់ល

ឥតោ បរំ បានីយបរិភោជនីយុមដ្ឋបនវត្ថុ ឱ. បោត្តកេសុ ឯវំ ទិស្សតិ តេន ទោ
បន សមយេន អញ្ញាតរស្មឺ អាវាសេ អាវាសិកា ភិក្ខុ នៅ បានីយំ ឧបដ្ឋាបេន្ត្តិ ន បរិភោជនីយំ
ឧបដ្ឋាបេន្តិ ។ អាតន្តុកា ភិក្ខុ ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិបាចេន្តិ កប់ ហំ តាម អាវាសិកា ភិក្ខុ
នៅ បានីយំ ឧបដ្ឋាបេស្សន្តិ ន បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋាបេស្សន្តីតិ ។ ភតវិតោ ឯតមត្ថំ អាវាបេសុំ ។
អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ បានីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋាបេតុខ្លិ ។ អចិទោ ភិក្ខុនំ ឯតទេហាសិ កេន នុ
ទោ បានីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋាបេតពុន្តិ ។ ភពវិតោ ឯតមត្ថំ អាវោបេសុំ ។ អនុជាតាមិ
ភិក្ខុវេ ថេបេន ភិក្ខុតា ៩វំ ភិក្ខុំ អាណាបេតុន្តិ ។ ថេបន អាណត្តា នវា ភិក្ខុ ន ឧបដ្ឋាបេតុខ្លិ ។
ភពវិតោ ឯតមត្ថំ អាវោបេសុំ ។ ន ភិក្ខុវេ ថេបន អាណត្តា នវា ភិក្ខុ ន ឧបដ្ឋាបេតុខ្លិ ។
ភពវិតា ឯតមត្ថំ អាវោបេសុំ ។ ន ភិក្ខុវេ ថេបន អាណត្តន អភិសាខេន ន ឧបដ្ឋាបេតុព្វិ
យោ ន ឧបដ្ឋាបេយ្យ អាចត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៃ បញ្ជាព្ធ មាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ កិក្ខុមិនឈឺ (បើ) ព្រះសេត្ត (បើ) ព្រះសេត្ត (បើ) មិន ត្រៃសំខនុង (បើ) ប្រទេស កិត្ត ណាមិន អុជ្ជ (បទីប (ត្រៃវាមនុស្ស) ។

(១៨០) ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រើនរូបសុទ្ធតែល្អ មិនធ្លាស មានដំណើរទៅកាន់ទិសមិនបានលាអាចារ្យនឹងឧបជ្ឈយ៍ ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយកាបទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ (ទង់ បញ្ជាត្ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដា ប្រើនក្នុងសសនា នេះជាភិក្ខុល្អ

o រឿងដំពល់ទឹកឆាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ប្រាកដក្នុងច្បាប់ឧរុចទាំងឡាយគគីបាលីនេះយ៉ាងនេះ

ថា កំសម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកនៅចាំអាវាសក្នុងអាវាសកន្លែងមួយ មិនចូលទៅជំពល់ទឹក
ឆាន់ មិនចូលទៅជំពល់ទឹកប្រើប្រាស់ ។ ភិក្ខុជាអាគន្តកៈទាំងឡាយកោលទោស គិះជៀល
បន្ទុះបង្អាប់ថា ភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកនៅចាំអាវាសមិនសមបើនឹងមិនដំពល់ទឹកឆាន់ មិនដំពល់ទឹក
ប្រើប្រាស់សោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីគុំះចំពោះ ព្រះជំមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាតតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុជំពល់ទឹកឆាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ ។
ទើបភិក្ខុទាំងឡាយមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ត្រូវអ្នកណាជំពល់ទឹកឆាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ហ្គី ។
ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលជំណើរនុំះចំពោះព្រះជំមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់មានបន្ទូលថា
ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាតតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុជាថៃរៈបង្គាប់ភិក្ខុថ្មី ។ ពួកភិក្ខុថ្មីដែលព្រះថេរៈ
បង្គាប់ហើយក៍នៅតែមិនដំពល់ទុក ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុឈឺ (បើ) ព្រះបើរៈបង្គាប់ហើយ
មិនត្រូវមិនដំពល់ទុក (ត្រូវតែចូលទៅដំពល់ទុក) ភិក្ខុណាមិនដំពល់ទុក ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដំ ។

ឧបោសប់ក្នុន្ធកេ ពាល អពុត្រ្តា ទិសង្គមិកា

ខ្មែរ ស្គុំដូកា អាចរិយុខជ្ឈាយ ន អាពុទ្ធន្និ ។ នេ^(១) န်ာကွားက မောင်းလာမည္ကိုလက် ရင့်ရြာ အက် အမ်ိဳးမ႑ျှင កោល សន្ទឹកមិស្សីជាត្ន ។ គេ ៤ ភិក្ខុជា ៣លា អព្យុត្តា អញ្ចេញ តាលេ អព្យត្ត អូច និសេយ្យំ ន ភិក្ខាវេ អាច្នេះ က်ရေးပီးကြည့္ မေဗ်ရာဗွန္ဆည္တဲ့ မေဗ်န္တီး ឧុក្ដសុ ្រ នេ ខេ ភិក្ខុវេ ៣លា អព្យុត្តា អជthe state of the ಕಟ್ಟ್ ಇ ಇದ ಎರ ಒಹ್ಲೇ ಕಮಿಳು ಕುಳ್ಳು ಕುಳುಳ လမ္ဗာလက နာ်က္က ပိုတၤန္နဲ့ ကလာ မ၅ က ေလ င ជាឧទ្ទិ ជយេសថុ ឯ ជយេស៩៩ម៉ូ ឯ សង្គោះ ឯ ទាត់មោត្តុផ្លេសំ វា ។ ឥត្ត អញ្ជោ ភិក្តុ អកច្តិ ពហុ-ស្បាតា អាឥតាកមោ ឧម្មជរោ វិជយជរោ មាត់កោជរោ បណ្ឌុំ នោ ព្យុត្តោ មេជាវី លជ្ជី កក្កេច្កកោ សិក្ខាកា-មោ ។ គេហ៍ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុហ៍ សោ ភិក្ខុ សន្ត័បោ-ខ្លាំ អន់ដ្ឋាសន្សៀ និស្សារជន្សៀ និជជីប្រែន្យៀ ខ្យុឈ្មោះ មត្តិកាយ ឧត្តកដ្ដេត មុខោនកោត នោ ខេ

សព្ត្ គេហីតិ ទិស្សតិ ។ ๒ ឱ. គព្យេញ់ ។

ឧបោសថក្ខន្ធកៈ ពួកវ៉ាក្ខល្ងង់មិនធ្លាសមានដំណើរទៅកាន់ទិស

មិនត្វាស មានដំណើរទៅកាន់ទិសមិនលាអាចារ្យនឹងឧបដ្បាយ៍ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអាចារ្យនឹងឧបជ្ឈាយ៍សួរភិក្ខុទាំងនោះថា លោកទាំង ទ្បាយនឹង ទៅណា នឹង ទៅជាមួយនឹងអ្នកណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងនោះល្អង់មិនគ្នាសនិយាយអាងពួកភិក្ខុដទៃ ដែលល្អង់មិនគ្នាស (ដូចគ្នា) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មិន ត្រៅអាចារ្យន៍ងឧបជ្បាយ៍អនុញ្ញាត្នា បេអនុញាតឲ្យ ត្រវអាបត្តិត្តដ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បេភិក្ខុ ល្ង័មិនច្វាសទាំងនោះ ដែលអាចារ្យនឹងទបដ្បាយ៍មិនអនុញ្ញាត បើនៅ តែទៅ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មួយវិញទៀត ក្នុង សាសនានេះកិត្តទាំងឡាយជា (ច្រឹន សុទ្ធតែល្ងម៉ិនគ្នាសនៅក្នុងអាវាស មួយ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយនោះមិនដឹង«ជោសថប្ទៈបោសថកម្ម ជាតមោត្ត ឬថាតិមោក្ខុខ្មេស ។ ភិក្ខុដទៃជាពហូសូត្រចេះថា ព្រះតែបិដក ទ្រិន្ធធម៌ (៩(៩វ៉ែន័យចាំមាតិកា ជាបណ្ឌិត**គ្**ៅគ្រាសមាន ជ្រាជា មានសេចក្តីភាស មានសេចក្តីធ្វៀស ស្រឡាញ់ការសិក្សា ក៏មកក្នុង៍អាវាសនោះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងីឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយនោះសង្គ្រោះអនុគ្រោះនិយាយវាក់ទាក់ *ទំនុកប*ម្រង់ភិក្ខុជាពហុស្សត្រនោះដោយ គ្រឿងលំអិតសម្រាប់ង្វុត ដោយដី ស្ថិត ឈើសុខ ទឹក១រមាតលុបមុ១ បើកិត្តទាំងទ្បាយនោះមិនសង្គ្រោះ មិនអនុ ្គោះ មិននិយាយវាក់ទាក់ មិនទំនុកប(មង ដោយ ្គឿង៍លំអិត

វិនយចិដិកេ ម័ណវិវត្តៅ

နာန္လိုက္တာယ႑ို မရန္ကုဏ္ထာဏ႑ို ခရာလာျပယ႑ို ခရင္သူမယ၂ို ជយោប ឧឌ្គីកាយ ឧឌ្គដ្ឋេខ ជសេខយេប អាចឱ្ ខេត្តដស្ស ។ ៩៩ បន ភិក្ខាវេ អញសម្មើ អាវាសេ អព្យុត្ថា ។ គេ ឧ ជាឧឌ្គិ ឧទោសថំ វា ឧទោសថកម្ម៉េ វៈ ទាត់មោត្ត្ វា ទាត់មោត្តុខ្ទេសំ វា ។ គេហ៍ ភិក្ខាវ ភិក្ខុ ហិ ៧កោ ភិក្ខុ សមន្តា អវាស សដ្ច-ត់ ទាហេតុញោ កញ្ញាស សឆ្លុំត្រេខ វា វិទ្ឋាបេខ វា ខាន់មោក្ខំ បរិយាបុណ៌ត្វា អាក់ឡាត់ ។ រាំព្យេះតំ លភេ៩ ៩ច្ចេន់ គុសលំ នោ ខេ លភេ៩ នេហិ ត់_{ក្ដៅ} ក់ក្ដូហ៍ សត្យេពេវ យត្ត ជាឧត្តិ ឧទោសថំ វា ជ្រោស៩៩ម្លំ ។ ទេត់មេទុស្ត់ ។ ទេត់មេទុស្សេំ ។ មោ អង្គមោ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ មាននិ ឧភដ្ឋា ។ ៩៩ ខេខ ភិក្ខាវេ អញសុស្មី អាវាសេ សម្ពេហ ភិត្ត ស្ប៉ុ សេត្តិ ៣លា អព្យុត្តា ។ នេះ ៤ ជាធន្លី « ទោសជុំ វា ៤ ខោសជុយគំ្ម វា ខាត់-មេាក្ខាំ ជ ទាត់មោក្ខុខ្លេសំ ជ ។ គេហិ ភិក្ខុវ

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

ស មាបង្កឹត ដោយដីស្អិត ឈើសួន ទឹក១រមាត់លុបមុខ េ ត្រូវអាបត្តិ ឲ្កដ ។ មាលកិត្តព័ន៌ឲ្យយ កក្នុងសាសនានេះ៖ លោសថថៃ្ងនោះមានពួក ភិត្តជា (ចិនរួបសុទ្ធតែលុងមិនត្វាស នៅក្នុងអាវាសមួយ ។ ភិត្តទាំងឡា យ នោះមិនដឹង៖ ជោសថឬ៖ ជោសថកម្ម ជាតិ មោក្ខប្បជាតិ មោក្ខខ្មែស ។ ម្នាល តិត្តទាំងឡាយ ត្រៅកិត្តទាំងឡាយនោះបញ្ជូនកិត្ត ១ រូបទៅកាន់អាវាសជិត ទាន់ក្នុងថ្ងៃនោះថា នៃអាវុសោ ចូរអ្នកទៅរៀនជាតិមោត្តដោយសង្ខេច ឬដោយពិស្តារមក ។ បើកិត្ត (ដែលត្រវបញ្ជូនទៅនោះ) បានបាត់មោត្ នុះដោយអាការយាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ មាល ** ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ភិក្ខុទាំងទ្វាយក្នុងអាវាសណាដឹង៖ ចោសថ ឬ៖ ចោសថ កម្ម បាតិមោត្ត ឬបាតិមោត្តឲ្យេស ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយនោះទៅកាន អាវាសនោះទាំងអស់គ្នា បើមិនទៅទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខ ទាំងទ្វាយ មួយវិញទៀត កិត្តជា ប្រើនក្នុងសាសនា នេះល្ងម៉ែនឆ្វាស នៅហំវស្សក្នុងអាវាសមួយ ។ កិត្តទាំងទ្បាយនោះមិនដឹង៖បោសថ ប្ ទ្យោសថកម្ម បាត់មេត្ត ឬបាត់មេត្តខ្ទេស ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តែវកិត្ត

ឧបោសថក្ខន្ធកេ គឺណនស្ស បារិសុទ្ធិអាហរណ៍

កំហ្គូ ហិ ឯ តោ កិក្ខុ សមន្តា អាវាសា សដ្តក់ ទេ ទេ ទំនេញ ឧញ្ញា អេច ខ្លាំ ខេត្ត វា វិទ្ធា ខេ វា ទំនាំ ទេ ខេត្ត ខេត្ត

(០៨០) អ៩ទោ ភតវា ភិក្ត្ អាមន្លេសិ សន្និប-សេន ភិក្ត្ជា សេខ្លែប ឧទោសថំ ការិស្បត់កាន់ ។ រារំ វុត្តេ អញ្ជានពេ ភិក្តុ កក់ខ្លំ រានឧបេ អគ្គិ ភេទ្តេ ភិក្តុជា កំហាលេ សោ អលកានាន់ ។ អព្ជាលាមិ ភិក្តុជា កំហាលេ ភិក្តុជា ចារិស្នឹ ឧទំ ។ រាវញា បល ភិក្តុជា ឧទេញ ។ នេល ភិហាលេល ភិក្តុជា ភិក្សា ឧបសម្ព័ម្យា រាក់សំ ឧត្តាសេខ្ពុំ ការិត្តា ឧក្សុខិកាំ ភិក្សា ឧបសម្ព័ម្យា រាក់សំ ឧត្តាសេខ្ពុំ ការិត្តា ឧក្សុខិកាំ

ឧបោសបើក្នុន្ទុកៈ **ការតាំមកនូវបារីសុទ្ធិនៃភិក្ខុឈឺ**

ទាំងនោះបញ្ជូនកិត្តមួយរូបទៅកាន់អាវាសជិតខាងក្នុងថ្ងៃនោះថា នៃអាវុសោ ចូរអ្នកទៅរៀនជាតិមោត្តដោយសង្គេបប្ដដោយពិស្តារហើយមក ។
បើកិត្តនោះបានបាតិមោត្តទុំ៖ មកយាងនេះ ការបានទុំ៖ ជាការល្អ
បើមិនបានទេ ត្រៃកិត្តទាំងឡាយបញ្ជូនកិត្តមួយរូបក្នុងរវាង ៧ថ្ងៃថា នៃ
អាវុសោ ចូរអ្នកទៅរៀនជាតិមោត្តដោយសង្គេប ឬដោយពិស្តារមក ។
បើកិត្តនោះបានបាតិមោត្តទុំ៖យាងនេះ ការបានទុំះជាការល្អ បើមិនបាន
ទេ មាលកិត្តទាំងឡាយ មិនត្រូវកិត្តទាំងនោះនៅចាំវិស្សាកុងអាវាសនោះ

(១៨១) គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែត់ត្រាស់ហៅភិក្ខុ ទាំងឲ្យាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ចូរអ្នកទាំងឲ្យយប្រជុំគ្នា សង្ឃ នឹងធ្វើ៖ បោសថ ។ កាលបើពេះដ៏មានព្រះភាគខ្មែង់មានបន្ទូលយ៉ាងនេះ ភិក្ខុ ១ រូបបានកាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន នៅមានភិក្ខុឈឺ ភិក្ខុនោះមិនទាន់មក ។ ព្រះអង្គខ្មែង អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុឈឺឲ្យបារិសុទ្ធ បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រាវភិក្ខុឈឺនោះឲ្យបារិសុទ្ធិយ៉ាងនេះ ។ ត្រាវភិក្ខុឈឺនោះចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូបហើយ ធ្វើទត្តរាសង្គ ខៀងស្វាម្ខាងរួច

វិខយចិត្តិកេ មហាវិគ្នោ

តិសិធិត្យ អញ្ជល់ បក្កហេត្យ ឯវមស្ស វប្តីយោ ទាវិសុឌុំ ឧញ្ញុំ ទាវិសុឌ្ធុំ ទេ ហា ទាវិសុឌ្ធុំ ទេ អាហ-ខេស្តំ ។ ភាយេន វិញាខេត់ វាខាយ វិញាខេត់ កោយេធ វាចាយ វិញ្ញាបេតិ ខិញ្ញា ហោតិ ចារិសុខ្វិ ។ ឧ កាលេខ ញៃ មេនិ ឧ ភាយ វិញបេនិ ឧ កា-យោង វាមាយ វិញ្ញាមេតិ ឧ ឧ៍ឌ្នា ហោតិ ទាវិសុខ្វិ ។ រាជ្រាំ ស្រេន មានិង សមាល់ លោ នេ ប្រេន សោ ភិក្ខុឋ ភិលានោ ភិក្ខុ មញ្ចេន វា ប្រឹមន វា ស់ខ្យុំមនៀ អាខេត្ត ឧទោស់ទៅ ភាគញ៉ោ ។ ស់ខេ ភិក្ខាជ គិលាឧុមដ្ឋាគាន់ ភិក្ខានំ ឃុំ យោតិ សខេ ទោ មយ់ គិលានំ ឋានា ខាវេស្សាម អាពា េះ វា អភិ-វឌ្ឍស្បត្តិ ភាលក់ហេ វា ភាស្បត្តិតិ ឧភិក្ខាប់ កំហេលេ ហ្យ ខាជន ណើ មន្ត្រីខ ខង្ខំ ឧយ ខាខាភាព ខាងលោ រ ម ដោះ ដូន មាឡើន វិសេមាស្រ ខោឌ ញេ ខេ មានខ្លំ ខេត្ត មេរា ។ ខារ។ខ្ញុំ-ឈាយ ខេ ភ្នំ នៃ និង្វាយ ខារិសុខ្ទិយ នៃនៅ

រិសយបំជាក់ មហាវិឌ្គ

អង្គ័យ ច្រលោងផ្គង់អញ្ជល់លើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឲ្យជាវិសុទ្ធិ លោក စ်းရေးဟုံင္ငံးရကုန္ပုံရ ေလာမ္ခ်ာင္ကြဲရာက္သံုကိုင္ငံးရကုန္ပုံရက္ကုန္တို႔ေလာက္သံ႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံ႔ေလာက္သံ႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံ႔ေလာက္သံ႔ေလာက္သံု႔ေလာက္သံ႔ នោះបញ្ហាក់ដោយកាយ (ក្តី)បញ្ហាក់ដោយវាថា (ក្តី)បញ្ហាក់ដោយកាយ វាថា (ភ្លឺ) ឈ្មោះថា ឲ្យបរិសុទ្ធិហើយ ភិក្ខុនោះមិនបញ្ហាក់ដោយកាយ មិនបញ្ជាក់ដោយក់ថា មិនបញ្ជាក់ដោយកាយក់ថា េះ មិនឈ្មោះថា ឲ្យ ចារីសុទ្ធិ េ ។ បើភិក្ខុ នោះបានបារីសុទ្ធិនុះយាង៍នេះ ការបានបារីសុទ្ធិ + នុះជាការល្អ បើមិនបាន េ មាលកិក្ខាង់ឡាយ ត្រីវភិក្ខុសាភិក្ខុឈឺ ដោយគ្រែឬតាំងមកក្នុងកណ្ដាលសង្ឃលើយធ្វេធព្រេសថ ។ ម្នាលភិក្ខុ ត់្នេត្យយ បើគនិតយាង៍ ទេះមានដល់ភិក្ខុអកប ម៉េកិក្ខុឈឺថា បើយើង ទាំងទ្បាយឲ្យកិត្តឈឺឃ្វាតចាកទី អាពាធនឹងរឹត តែចរើនបុនឹងស្វាបដូច្នេះ មាលភិក្ខុខាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវឲ្យភិក្ខុឈឺឃ្វាត់ចាក់ទី ត្រូវសង្ឃទៅ ធ្វេទ្ធ ប្រាសថក្នុងទិនោះ ។ មិនត្រុវសង្ឃធ្វេទ ប្រាសថដោយពួក ឡេយ បើ ធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលដែលកិត្តឈឺឲ្យបារិសុទ្ធ ហើយ បើកិត្តអ្នកនាំជាស្តែទ្ធិចៀសចេញថាកទីនោះទៅ ត្រូវឲ្យជាសុទ្ធិ

៖បោសថក្ខខ្មុកេ គឺលាខស្ស បារិសុទ្ធិអាហរណ៍

មគ្គមត់ អត្តស្ប ស្នត់ មា ស្នំសុខ្វិ ។ សុសុខ្វិសារ កោ ខេ ភិក្ខាប់ ឧិជ្ជាយ ទាវិសុឌ្វិយា ឥត្តៅ វិត្តមតិ តាល់ ការាត់ សាមណេរា បដ់ជានាត់ សំក្តុំ បច្-ក្ខាតកោ បដ់ជាលាត់ អត្តិមាត្ត អជ្ឈបញ្កា បដ់-ជាលាតិ ឧម្មត្តកោ បដិជាលាតិ ខិត្តចិត្តោ បដិជាលាតិ វេឌខជោ ឧត្តុខាយន អាចខ្លីលា អឌមានៃ ឧញ្ចំន័យម បដ់ជាលាត់ អាបត្តិឃា អប្បដ់ការម្ម ឧក្ខាំត្តកោ បដ់-ជានាត់ ទាប់តាយ ជំជួយ អប្បដ៏ជំស្បុក្តេ ឧត្តាំត្តកោ បដិជានាតិ បណ្ឌាកោ បដិជានាតិ ៥យុទ្រុំវាសកោ ម<mark>័ះជាភាត់តំត់</mark>្យបក្រា<u>ត្ត</u>កោ មដំជាភាត់ តំព្រែឧកគោ បឌ៌ជាជាតិ មាត្**ឃាតកោ បឌ៌ជា**នាតិ ប៉ុត្ឃាតកោ បដ៌ជានាត់ អហេត្តឃាតុកោ បដ៌ជានាត់ កំក្ខុជំនូ-សកោ បដ្ឋានាតិ សន្ប៍គ្រេខ កោ បដ្ឋានាតិ លេ-ហិតុច្បានកោ បដិជានាតិ ឧភាតាឲ្យញួនកោ បដិ-ជាជាតិអញស្បូធាត្យ ទារ៉េសុធ្វិ។ ទារំសុធ្វិហាកោ ខេ ភ្យុំ ខ្លេស ខេត្ត សា មន្ត្រាមក្ដេ ខេត្ត ។ អនាមាដា យោតិ ទាវិសុទ្ធិ ។ ទាវិសុទ្ធិហាកោ ចេ

ំយោសថិក្ខុន្ធកៈ ការនាំមកនូវបារិសុទ្ធិនៃភិក្ខុឈឺ

ដល់កិត្តដទៃ 🤊 ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យជាវិសុទ្ធិហើយ បើភិត្តអ្នកនាំចារិសុទ្ធិទៅសិកក្នុងទីនោះឯង (ក្តី) ស្វាប់ទៅ(ក្តី) ប្តេជា ទ្រជាសាម ណេរ(ភ្លី) ប្រជាទូនជាអ្នកលាសិក្ខា(ភ្លី) ប្តេជាទូនជាអ្នក តែវ អន្តិមវត្ត (\vec{n}) ប្តេជា ទុនជាមនុស្សគ្គត (\vec{n}) ប្តេជា ទុនជាអ្នកមានចិត្តបើរវាយ (\vec{n}) ប្តេញ រុនជាអ្នកមានវេទនា គ្របសង្គត់ (ក្តី) ប្តេញ រុនជាអ្នក ត្រវសង្ឃលើក វត្ត (តាះមិន ឃើញអាបត្តិ (ក្តី) ប្តេញ ទុនជាអ្នក ត្រវស់ង្ឃលើកវត្ត (តាះ មិនសំដៃង៍អាបត្តិ (ក្តី) ប្តេញ ១,8 ជាអ្នក ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត (ពាះមិនលះបង់ ទិដ្ឋិមា ក្រក់ (ក្តី) ប្តេញ ខ្លួនជាមនុស្ស ខ្លួយ (ក្តី) ប្តេញ ខ្លួនជា ថេយ្យសំវាសក: (ក្តី) ប្រេញ ខ្លួនជាអ្នកទៅចូលពួកតិវិយ (ក្តី) ប្តេញ ខ្លួនជាតិវិញ្ជូន (ក្តី) ប្តេញ ទ្រជាអ្នកសម្ងាប់មានា (ក្តី) ប្រេជាទ្រជាអ្នកសម្ងាប់បិតា (ក្តី) ប្តេជាទ្រជា អ្នកសម្លាប់ព្រះអហេន្ត(ភ្លី) ប្រេញ ១នជាអ្នក (ខុស្កភិត្តនី (ភ្លី) ម្ដេញ ១នជាអ្នក បំបែកសង្ឃ (ក្តី) ប្តេញខ្លួនជាអ្នកញ៉ាំង[ព្រះលោហិតឲ្យពុរពង៍ឡើង (ក្តី) ប្រេញខ្លួនជា គក គេ តេព្យញ្ជូនក (មានកេខពីរក្តី) ត្រូវឲ្យបារិសុទ្ធិទៅកិត្ត ដទៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យបារិសុទ្ធិហើយ បើភិក្ខុអកនាំ ជារីសុទ្ធិចៀសចេញទៅក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ។ មិនឈ្មោះថាភិក្ខុនោះ **់** ទ្ធានទាំព្យាស្ត្រិមកដល់ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលកិត្ត្

វិនយប់ដកេ មហាវិគ្គោ

ក់ក្តាវ ឧំន្នាយ ទារិសុន្ធិយា អន្តរាមក្តេ វិត្តមតិ កាល់ ការោតិ ។ មេ ។ ឧកគោញញ្ជានគោ មឌ៌ជាលាតិ អសហដា យោតិ ទាវិសុខ្វិ ។ ទាវិសុខ្វិហាកេកា ខេ ក់ក្តាឋ ឧ៍ည္ဘာလ ទាវិសុខ្ទិលា សម័្យព្រទ្ធា បក្តាមតំ អាសាដា យោតិ ទាក់សុផ្ទិ ។ ទាក់សុផ្ទិសាកេតា ខេ ក់ក្តាឋ ធំខ្លាយ ទាវិសុខ្វិយា សម្បីប្បីត្តោ វិត្តមត់ ការ-ល់ គះហេទំ ។ មេ ។ ឧកតោញញូខ គោ បដ្ឋាលាទំ អាហដា យោតិ ចារិសុន្ទិ ។ ចារិសុន្ទិហាកោ ខេ ក់ក្ខាវ ឧិទ្ឋាយ ទាវិសុខ្វិយា សង្ឃប្បត្តោ សុត្តោ ឧ អារោចត់ បមត្ថោ ៤ អាវោចត់ សមាបន្ទោ ៤ អារោខេត់ អាហដា ហោត់ ចាសៃផ្ទំ ។ ចាសៃផ្ទំហារ-តស្ប អនាបត្តិ ។ ទារិសុធ្វិហារ កោ ខេ ភិក្ខុ ៤ ធិន្នា. យ ទារ់សុឌ្វិយ សឌ្ឃមន្ត្រា សញ្ចិច្ច ន អារោចេត់ អហដា ហោត់ ទាវីសុទ្ធិ ទាវិសុទ្ធិហាកេស្ស អបត្តិ ឧត្តាដស្សាតិ ។

វិនយបិដក មហាវិឌ្គ

ឲ្យជារសុទ្ធិហើយ បើកិត្តអ្នកនាំជាវិសុទ្ធិសឹក (ក្តី) ស្ងាប់ (ក្តី) ។ បេ។ ប្តេញ ខ្លួនជា ៖ កតោព្យញ្ជនក (ភ្លឺ) ក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ បារិសុទ្ធិក៏មិនឈ្មោះ កិត្តនោះបាននាំមកដល់ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលភិក្ខុ ឈឺឲ្យជារីសុទ្ធិហើយ បើកិត្តអ្នកនាំជាវីសុទ្ធិដល់ទៅសង្ឃហើយទើបចៀស ចេញទៅ ចារិសុទ្ធិក៏ឈ្មោះថាភិក្ខុនោះបាននាំមកដល់ហើយ ។ ម្នាល ក់ក្នុទាំងឡាយ តាលក់ក្នុឈឺឲ្យជាវិសុទ្ធិហើយ បើក់ក្នុអ្នកនាំជាវិសុទ្ធិ ដល់ទៅសង្ឃលើយទើបសឹក(ក្តី) ស្ងាច់ (ក្តី) ។ ចេ ។ ច្នេញខ្លួនជា «ភាគា-ព្យញ្ជនក (ភ្នំ) ជាវិសុទ្ធិក៏ ឈ្មោះថាភិក្ខុនោះជាននាំមកដល់ ហើយ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យជាវិសុទ្ធិហើយ បើភិក្ខុអ្នកនាំជាវិសុទ្ធិ ដល់ទៅសង្ឃហើយដេកលក់មិបានប្រាប់ឬភ្ជាំងភ្លេចមិនបានប្រាប់ ឬចូល ឈានហើយមិនបាន ប្រាប់ បារិសុទ្ធិក៏ឈ្មោះថាកិត្តនោះបាននាំមកដល់ ហើយ ។ អាបត្តិមិនមានដល់ភិក្ខុអកនាំជារិសុទ្ធិទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យជាវិសុទ្ធិហើយ បើភិក្ខុអ្នកនាំជាវិសុទ្ធិ ទៅដល់សង្ឃូលើយ ត្រែងមិន \int បាប់ បារីសុទ្ធិឈ្មោះថាកិត្តានោះបាននាំមកដល់ហើយ តែកិត្ត អ្នកនាំចារសុទ្ធ ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ ។

ឧបោសថក្ខុន្ធពេ គឺលានស្ស ជន្ទាហរណ៍

(០៨២) អថ់ទោ ភភក ភិក្តុ អាមន្តេស៍ សច្ចិបតថ ភិក្ខាវេ ស ខ្មែញ កាម្មុំ ការិស្បត់តែ ។ ឯវំ វុត្តេ អញ្ជានពេ ភិក្ខុ ភ៩វន្ត ៀតឧវេប អគ្គិ ភន្តេ ភិក្ខុ ភិលានោ សោ អនាកាតោត់ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ក៏លានេន ភិក្ខានា ជន្ទំ ខាត់ ។ ឃុំញុ បន កិត្ត្ហា ខាតញ្ចេ ។ គេខ កិសា-ငေး၀ က်ကွာက သေးကိ က်ကွာ့် ရေပာလည်းမီးရှာ သေးကိမ် ရေရှာက-សជុំ ការិត្យា ឧក្ខាជ់កាំ និសីឧិត្យា អញ្ជល់ បក្សា ស្សាធស្បានច្នូល ឧទ្ទ័ ឧទ្ទ័ ឧទ្ទ័ នេ សារ ឧទ្ទ័ នេ មារោ-ខេល្ខំ ។ កាយជវិញាខេត់ វាឲាយវិញាខេត់ កា-យេជ វាចាយ វិញាខេត់ ជុំខ្នោ យោត់ ជន្តោ ។ ជ កា-យេជវិញាមេគិនវាចាយវិញាមេគិនកាយេជវាចា-យ វិញា ខេត់ ឧ ឧ៌ខ្នោ ហេត់ ឧគ្គោ ។ រៀវញ្ចេំ លក្ខេខ ឥច្ចេត់ គាុសល់ នោ ខេ លភេ៩ សោ ភិក្ខុវេ គិលានោ ភ្នំ តណិច ឯ ភ្នំណុច ឯ ភាពីនៃពើ មា ខេង្ស មគិ កាតព្វំ ស ខេ ភិក្ខុវេ ភិលាឧុខដ្ឋាភាឧ ភិក្ខុខំ ឯវំ

(១៨៤) លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ហៅភិក្ខុ ព៌ងទ្យាយ**ថា** ម្នាលក់ក្តុខាំងទ្យាយ ចុរអកទាំងឡាយ(បជុំគ្នា សង្ឃនឹង ធ្វើកម្ម ។ កាល បើ ត្រះដ៏មាន ត្រះកាគមានបន្ទូល យ៉ាង៍នេះ ភិក្ខព្ទបូបថាន [ភាបទូល[ពេះដ៏មាន[ពេះភាគដោយពាក្យនេះថា បពិ[ត[ពះអង្គដ៏ចំរើន មានភិក្ខុឈឺ ភិក្ខុ នោះមិនទាន់មក ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តឈឺឲ្យឧន្ទ:ចាន។ ម្នា**ល**កិត្តទាំងទ្បាយ ក៏ឯជន្នះនោះ ត្រូវកិត្តឈឺនោះឲ្យយាងនេះ ។ ត្រូវកិត្តឈឺនោះចូលទៅរក កិត្ត ១ រូបហើយធ្វើ៖ត្តវាសង្គ៍: ចៀងស្វាទ្ធាង អង្គុយ[ចហោងផ្គង់អញ្ជលី ទ្បើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ១្ទៃ ្រទុខ្លះ លោកពូរនាំ ខន្លះរបស់ខ្ញុំ ទៅចុះ ចូរ (ចុចទន្ទ:របស់ខ្ញុំ (៨៨) ។ ភិក្ខុឈឺ នោះបញ្ហាក់ដោយកាយ (ក៏ចាន) បញ្ហាក់ ដោយវាចា (កំណុន) បញ្ហាក់ ដោយកាយវាចា (កំណុន) គន្ទ: ឈ្មោះថាកិត្តឈឺនោះជានឲ្យហើយ ។ កិត្តឈឺមិនជានបញ្ហាក់ដោយកាយ (ក្តី) មិនចានបញ្ជាក់ដោយវាថា (ក្តី) មិនចានបញ្ជាក់ដោយកាយវាថា (ភ្នំ) មិន ឈ្មោះថាភិក្ខុនោះបានឲ្យតន្ទុះទេ ។ បើបានតន្ទុះនោះយាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ មាលកិក្ខាធំង៍ឡាយ កិក្ខិត្រវិភាកិក្ខិ ឈឺនោះមកក្នុងកណ្ដាលសង្ឃដោយគ្រែ ឬតាំងមកហើយត្រៃវធ្វើសង្ឃកម្ម មាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើពួកកិត្តអកប ម៉េជម៉ឺមានគំនិត យ៉ាងនេះថា

វិនយចិតិពេ មហាវិត្តោ

យោតិស ខេ ទេ មយ៍ កំលាន់ ឋានា ១៥ស្សាម អាពា-យោ វា អភិវឌ្ឍិស្បត៌ កាលកំណៃ វា ភាំសុត្តិតំ ជ រំក្សា កំហនោ ឋានា ចាប់ឥព្វោ សង្បែន ឥត្ត កត្តា ကား၌ ကောဏ္ခိုင္ ႏွေးျပီးကိုင္ ကားမွဴးရွိေကာဏ္ခို က ေ យ្រាខ្រែ មានខ្លួនយកក្សាខ្លួន នេះ ប្រាយ្យ ខេ មួយ ភូទ្រិ ឧទ្ធេ ឧទេស ឧយ ឧស អយៈការិ ខាមរយំ ឧទេឃ ឯ ជន្ទហារកោ ខេ ភិក្ខាវេ ជិច្នេ ជន្ទេ ឥត្តេវ វិត្តមត កាល់ ការោត់ សាមលោរា បដ់ជាលាត់ សិក្ខាំ បច្ចុត្តាតកោ បដ្ឋាល់ស្គ្រាស្គ្រី អជ្ឈាលស៊ី សេត្សា សេត្សា សេត្សិ កោ បដ៌ជាភាគ៌ ទិត្តចិត្តោ បដ៌ជាភាគិ ឋេឧឧឌ្តោ បដ៌-ជានាត់ អាបត្តិយា អឧស្សាធ ជុគ្គិត្តកោ បដ់ជានាត់ អាចទ្វិយា អច្បដ្ឋកាឡេ ឧក្ខិត្តកោ បដ្ឋាល់តំ ចាច៌-តាយ ឧ៍ឌ្ន័យ អប្បដ៏ជំស្សុក្កេ ឧត្តាិស្ថុកោ បដ៌ជានាតិ បណ្ណាកោ បដ៌ជាជាតិ ៥យុស្រាំវាស កោ បដ៌ជាជាតិ ត់ទ្វ័យបុត្រាជ្ជកោ បដ៌ជាលាត់ តំរុញាជកតោ បដំជាភាត់ មាតុឃាត កោ បដ៌ជានាតិ ចិត្យាត កោ បដ៌ជានាតិ

វិនយចិដិក មហាវគ្គ

បើយើងនឹងឲ្យភិក្ខុឈឺឃ្វាតចាកទី អាពាធនឹងវិតតែចំរើនឡើងឬនឹងស្វាថ ដ្ឋចេះ មាលភិក្ខព៌ង៍ឡាយ មិន ត្រីវិក្ភិ្ទព្រឹក្ខិល់ហ្គែតចាក់ទី ទេ ត្រីវិក្ សង្ឃទៅធ្វេកមកង៍ទីនោះ មិនត្រវស់ង្ឃធ្វេកម្មជាពួកៈឡើយ បើធ្វើ ត្រវ អាបត្តក្ដ ។ មាលក់កុទាំងឡាយ កាលក់កុឈឺឲ្យិនខ្ទះលើយ បើកិក្ អកនាំនន្ទ:គេចចៀសចេញអំពីទីនោះ ត្រវិទ្យិនន្ទ:ដល់ភិក្ខុដទៃ ។ ម្នាល ភិត្ត្ជាំងឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យធន្ទ:ហើយ បើកិត្តអកនាំធន្ទ:សិតកុង ទីនោះឯង៍ (ភ្លឺ) ស្ងាប់ទៅ (ភ្លឺ) ប្តេញខ្លួនជាសាមណេរ (ភ្លឺ) ប្រជាខ្លួនជា អ្នក ពោលលាស់ក្នា (ភ្លឺ) ប្តេញ ខ្លួនជាអ្នក (គ្នាអន្តិមវត្ត (ជារាជិកភ្លឺ) ប្តេញ ទ្រជាមនុស្ស ត្រ (ភ្នំ) ប្តេជាទូនជាអ្នកមានចិត្តបើរវាយ (ភ្នំ) ប្តេជាទូនជា អ្នកមានវេទនា គ្របសត្ថត់ (ភ្នំ) ប្តេញខ្លួនជាអ្នក ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត (៣៖ មិនឃើញអាបត្តិ (ភ្លឺ) ប្រជាខ្លួនជាអ្នកត្រវេសឥ្យូលើកវត្ត ព្រោះមិនសំដែង មាបត្តិ (ភ្លឺ) ប្រេញ ខ្លួនជាអ្នក ត្រាវសង្ឃលើកវត្ត (បាះមិនលះបង់ខិដ្ឋិមា ក្រក់ (ភ្លឺ) ប្តេញ ខ្លួនជាមនុស្ស ខ្លួយ (ភ្លឺ) ប្តេញ ខ្លួនជា ថេយ្យសំវាសក: (អ្នកលួច សំវាស (ក្តី) ប្រេញ ១៩ជាអ្នកចូលពួកតវ័យ (ក្តី) ប្រេញ ១៩ជា សត្វតិវេញ ៩ (ភ្) ប្រេយាទូនជាអ្នកសម្ងាប់មាតា (ភ្លី) ប្តេយាទូនជាអ្នកសម្ងាប់បំតា (ភ្លី)

ឧបោសបិក្ខុន្ធកេ គឺលានស្ស ដូន្ទាហរណ៍

អហេត្តឃាតកោ បដ៌ជាលាត់ ភិក្ខុជំនូសកោ បដ៌ជា-ជាតិ សង្ឃគេឧតោ បដ់ជាជាតិ លោហិតុច្បឧតោ បដិជានាតិ ឧកតោព្យញ្ជន កោ បដិជានាតិ អញ្ជប្ប ខាត់ញោ ខណ្ដេ ។ ខណ្ឌកាកា **ខេ ក់ក្ដា**វ ខិន្ត្ ជាធ្វើ អន្តីរាមក្ដេ ជយ្លាមត្ថ អសាលដោ យោតិ ជាស្វា ។ ឧទ្ទហរកោ ខេ ភិក្ខាវ ឧិខ្មេ ឧខ្មេ អន្តរាមក្ដេ វិត្តមនា កាល់ កកោះត៍ ។ មេ ។ ឧកតោព្យញ្ជព្ភា បដ់ជាភាត់ អនាហដោ យោធំ ជគ្លោ ។ ជន្ទូហាក្រោ ចេ ភិក្ខុវេ ធ្វីទេ ជា ស្តេញ ទេស្តិ ស្រាដោ សាស្តិ ន្ទៀ ។ ជន្មហារយោ ខេ ភ្នំក្លាវ ន្ទំខ្មេ ជទៀ-ប្បត្តា វិត្តមតិ កាល់ ការេតិ ។ បេ ។ ឧកតោត្យក្ល-ខ កោ ជន្ទុះ មាស ដោ យោឌ ដូច្នេះ ។ ជូខ្នុ-ហារកោ ខេ ភិក្ខាវ ជំន្នេ ជន្លេ សង្ឃម្បីត្នា សុត្តោ ឧ អារោចេត៌ បមត្តោ ឧ អារោចេត៌ សមាចន្នោ ឧ មា ពេខ្ទុំ មាស ដោ យេឌ្ ឧយ៉េ ឯ ឧថិសារមមា អនាមត្តិ ។ ជន្មហារកោ ខេ កិក្ខាវ ជំនួ ជន្មេ

ឧបោសបិក្ខន្ធកៈ ការតាំមកន្លាំនន្ទៈនៃភិក្ខុឈឺ

ស្លេញ ខ្លួនជាអ្នកសម្លាប់ (១៖អហេន្ត (ត្តី) ប្តេញ ខ្លួនជាអ្នក (ស្ត្រិត្តនី (ត្តី) ល្អេញ ទូនជាអ្នកបំបែកសង្ឃ (ក្តី) ប្តេញ ទូនជា**អ្ន**កធ្វើ (ព្រះលោ ហិតឲ្យពូ**រ**ពង៍ ទ្វេង៍ (ភ្លី) ប្រេញខ្លួនជាទុកគោព្យញ្ជូនក (ភ្លី) ត្រូវឲ្យធន្ទ:ដល់ភិក្ខុដទៃ ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យឧន្ទ:ហើយ បើកិត្តអកនាំឧន្ទ:គេប ច្រេសទៅក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាមិនបាននាំធន្ទ:មកដល់ **។ មាលភិត្តទាំងទ្យាយ កាលភិ**ត្តឈឺឲ្យធន្ទ: ហើយ បើភិត្តអក្សា ទិ^{្ត} នន្ទ:សឹកទៅ (ភ្នំ) ស្វាប់ទៅ (ភ្នំ) ក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្ទុះ។ បេ។ ប្តេជា ខ្លួនជា ទុកគោព្យញ្ជូនក (ភ្នំ) ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនបុខនាំ ជន្ទះមកទេ ។ មាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យឧន្ទ:លើយ បើកិត្តអ្នកនាំឧន្ទ:ទៅដល់សង្ឃ លើយទើបចៀសចេញទៅ នន្ទ:ឈ្មោះថានាំមកដល់ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យឧន្ទ:ហើយ បើកិត្តអកនាំឧន្ទ:ដល់ទៅសង្ឃ ហើយសឹកទៅ (ភ្នំ) ស្វាប់ទៅ (ភ្នំ) ។ បេ ។ ប្ចេញខុនជា ខុកគោព្យញ្ជូនក (ភ្នំ) ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាបាននាំជន្ទះមកហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យធន្ទ:លើយ បើភិក្ខុអ្នកនាំធន្ទ:ដល់ទៅសង្ឃលើយដេកលក់ មិនជាន់ (ភ្លី) ភ្លេចមិនជាន់ (ភ្លី) ចូលសមាបត្តិមិនជាន ជ្រាប់ (ភ្លី) ភិក្ខុនោះ ឈោះថាបាននាំធន្ទៈមកដល់ ហើយ ។ ភិក្ខុអកនាំ នន្ទ:មិន ត្រូវអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យនន្ទ:ហើយ

វិនយចិនិកេ មហាវិគ្គោ

សន្តិ សន្តិសារ មេល្ខេតិ ១ មាលខេត្ត មាលនោ លោធ្វ សន្តិ សន្តិសារ មេល្ខេតិ ខេត្តិ ខេត្តិ នាធុំ សង្តិ សង្សិស្ស មេលេខិ ១ មាលខេត្តិ ខេត្តិ និង្គិ សង្តិ សង្សិស្ស មេលេខិ

(០៤៣) ភេខ ១០ ១០ សម យេខ អញ្តាំ ភិក្ខុំ តែឧហុ ទេស ៩ ញា ត កោ កណ្ដុំសុ ។ កក់វតា ឃុំត មត្ត អារោខេសុំ ។ ៩៩ ២៨ ភិក្ខាវ ភិក្ខាំ គឧហុខោ-សថេ ញាត់កា កណ្ណ ។ តេ ញាត់កា ក់ក្តុហ៍ រាគ្រមាំ រុខភ្លា មុខ្មី ៩គេ មាជាមាំយ មុខ មួយ ម្សាត្ត មុញ្ជ យាវាយំ ភិក្តុ ឧទោសថំ ភាពាតិតិ ។ ស្ដេញទំ លភេ៩ ៩ច្នេះ គុសលំ នោ ៤ លភេ៩ នេ យ៉ានយ ម្នុំ ស្វ ស្រុកសាំ ចេច្ចល មុខ្មាំ ៩នេះ មាណកាដែ ដល់ខ្ញុំ វាយឧដុំ លោជ ឈមក្ មួយ တြင်္ဂြင္မ်ား အန္တန္း က သႏဏ္သန္း လည္းေတြက လည္း នោ ខេ លភេ៩ នេ ញានភា ភិក្ខុហ៌ ឯវមស្ប រុខចុលា មុខ្មី ៩នៃ មាលកាំបើ មុត មួយ នៃ

វិនយប៊ីនិក មហាវត្ថ

បើកិត្តអ្នកនាំជន្ទះដល់ទៅសង្ឃហើយក្ងែងមិនប្រាប់ កិត្តនោះឈ្មោះថានាំ
ជន្ទះមក់ដល់ហើយ ។ កិត្តអ្នកនាំជន្ទះត្រៅអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ បើសង្ឃមានកិច្ចត្រីវធ្វើ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តដែលឲ្យ បារិសុទ្ធិក្នុងឧប្បសថថៃ្ងនោះឲ្យជន្ទះទៀតបាន ។

(១៨៣) កំសម័យ នោះឯង ពួកជនជាញាតិលបកិក្ខេស្បក្ង $oldsymbol{\epsilon}$ ကြော $oldsymbol{\epsilon}$ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ကြောင်းများ ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនា នេះ ពុកជនជាញាតិចាប់ភិក្ខុក្នុងទម្សេសថថៃ្ងនោះ ។ ត្រវភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយនឹងពួកជនជាញាតិអស់នោះយ៉ាងខេះថា ម្នាលអ្នកទាំងទ្យាយដឹ មានអាយុ ណ្តើយចុះ អ្នកទាំងទ្បាយលែងភិក្ខុនេះមួយរំពេចសិន ទំរាំភិក្ខុ នេះធ្វើទល្វេសថរួច ។ បើកិត្តបានការលែងនុះយ៉ាងនេះ ការបាននុះជា ការល្អ បើមិនបានទេ ត្រវិភិក្ខុ ទាំងឡាយនិយាយនឹងពួកជនជាញាតិអស់ នោះយាងនេះថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ណ្ដេយចុះ អ្នកទាំង ဈ w ၊ sါ တို့ နှင့်နိုင်ငံ s မောင်းမွှေတွင် s မောင်ငံ sភិក្ខុជានការឈប់បង្អ័ងនុះយ៉ាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបាន េ ត្រូវកិត្តទាំងទ្យាយនិយាយនឹងពួកជនជាញាតិអស់នោះយាងនេះថា ម្នាល អ្នកទាំងទ្បាយដ៏មានអាយុ ណ្ដើយចុះ អ្នកទាំងទ្បាយចូរនាំភិត្តនេះទៅ

រាជ្រាំ ស្រេត មាននៃ មាន ក្រុង មាន ក្រុង ក្រុ ត្វៅ វក្ដេជ សញ្ជែជ ឧទោសថោ កាះតញ្ចេកប្រេប្រ ខេ មានទ្ឋ ដម្លាក្សា ។ មុខ ឧប ភ្នំណុំ មុខស់-ទោស៩ រាជានោ កណ្ដុធ្គី ។ មេ ។ ទោរា កណ្ដុធ្គិ... ည္၏ ကယ္သန္လိ... နာက္ျပန္ခ်ာက ကယ္သန္တိ ၅ (နာ ភិក្ខុប្បច្ចត្តិកា ភិក្ខុហ៌ ឯរបស្ប វច្ច័យ ឥឡូ តុមេ ខ្មែសថំ ភាពគឺគិ ។ ឃាំញាត់ លក្ឋេ ៩ច្ចេះ ភុ-សល់ យោ ខេ លភេ៩ នេះ ភិក្ខុប្បទ្តិកា ភិក្ខុបា ត្យុធមារី រុខចូល មុខ្រឹ ៩នៃ មាលមាំម៉ែ គស់ខ រាយឧទ័ លោន លាប់ល មួយ សក្សថ្មី ខេឌ្ឌ ឯ រារយើង លាមឧ មុខើង យ៍មហុ ២ ខេ ហមេឧ នេ ភ្នំស្ពីជំនិស្ស ស្នំស្វ ស្នុមសាំ នេច្ចលា មុខ៉ាំ យាវ ស ស្ពោ ខ្មែរ ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស ស

ឧយោសថក្ខន្ធកៈ និយាយអំពីពួកជំនមានញាតិដាដើមបាប់ភិក្ខុ

ကန်နီး $\int n' N'$ မာမှု့ယား ၊ ဂောလီန နီဂိုလ $\{ g \}$ ျာန္တာ လေလာက္ခ $\{ g \}$ ကြာလုံးမှာ $\{ g \}$ ការនាំ ទៅនុះ យ៉ាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបាន ខេ សង្ឃធ្វេទ ស្ដេសថជាពួក ឡើយ បើធ្វើ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះស្ដេចទាំងទ្យាយចាមកិត្តក្នុង។ ជ្រុសថវិថ្វ នោះ ។ បេ ។ ពុកលោវចាប់... ពួកអ្នកលេង៍ចាប់... ពួកជនជាស/តវ នៃភក្ខុចាប់ ។ ត្រវកិត្តទាំងឡាយនិយាយនឹងពួកជនជាសត្រវនៃភិក្ខុ អស់នោះយាង៍នេះថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ណ្ដើយចុះ អ្នក ទាំងទ្បាយចូរលែងកិត្តនេះមួយព្រៃចសិន ទំពំកិត្តនេះធ្វើទក្រេសថវួច ។ បើភិក្ខុជានការលែងនុះយ៉ាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបាន េ ត្រ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយនឹងជនជាស ត្រវនៃភិក្ខុទាំងនោះយាងនេះថា ម្នាល អ្នកទាំងទ្បាយដ៏មានអាយុ ណ្ទើយចុះ អ្នកទាំងទ្បាយចុះឈមចង្អង់នៅ កង់ទីដឹសមគរមួយព្រែចសិន ទំព័ក្ខិត្តនេះឲ្យប្រាស់ទីរួច ។ បើភិត្តបាន ការឈប់បង្គ័ង់ទុះយ៉ាង៍នេះ ការបានទុះជាការល្អ បើមិនបានទេ ត្រូវភិក្ ទាំងទ្យាយនិយាយនឹងជនជាស*ត្រវនៃកិ*ក្ខុទាំងនោះយ៉ាងនេះថា **ម្ចាលអ្នក** ទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ណ្រើយចុះ អ្នកទាំងឡាយចូរនាំភិក្ខុនេះ ទៅកាន់**ទ** ្រៅសីមាមួយរំពេចសិន ទំពំសង្ឃធ្វើ៖បោសថរួច **។** បើកិត្ត្**បាន**ការ

វិនយបិជិព មហាវិផ្គោ

ត់ច្នេត្ត កាសលំ នោ ខេ លភេ៩ ជ ត្វៅ វក្តេជ សង្ឃើ នទោសថោ កានញោ កាយ្យ ខេ អាចត្តិ ឧក្កដស្បត្តិ ។

(០៨៤) អឋទោ ភភក ភិក្តុ អាមណ្តេស សន្និច-ស្ត ភ្ញាំ អង្គ សង្ឃស្ស ភាហើយខ្លំ ។ ស់ វុគ្គេ អញនារា ភិក្ខុ ភភវន្តំ ឯនឧវេជ អគ្គិ ភន្តេ ភក្តោ នាម ក់ក្ ជុម្មន្តាភា សោ អជាគាត់ ។ ខ្មេម ក់ក្តាប់ វុម្មត្តកា អត្តិ កំតុ វុម្មត្តកោ សវត៌ប ជុំចោសថំ ជុប សាត់ សាត់បំ សជ្ឃកាម្មុំ ឧប៌ សាត់ អត្ត នៅ សាត់ អា-ក្ខតិបិ ។ ទោសថំ ៩០ អែកៗតិ អាក្បតិបិ សជុំក្រម្មុំ ឧច៌ អក្ខត់ អត្ត នៅ អក្ខត់ ។ ត ត្រូ ភិក្ខាវ ហ្វាយំ ឧម្មត្តកោ សវត៌បិ ឧចោសថ ជបិ សវត៌ សាត្ថិ សជ្ឈកម្ម ឧចិ សាតិ អាក្ចូតិចិ ឧចោសថ ឧប៌ អាក្សត៌ អាក្សត់ប៊ំ សង់ក្រោញ់ ឧប៌ អាក្សត់ ។

វ្តីឈេម កង្គប៉យឧត្តិ

នាំ ទៅនុះ យ៉ាង៍នេះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ មិនត្រាវសង្ឃធ្វើ ឧប្រាសថដោយពួកឡើយ បើធ្វើ ត្រាវកាបត្តិទុក្ខដ ។

(១៨៤) លំដាប់នោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ហៅ ភិក្ខុទាំងទ្បាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ចូវអ្នកទាំងទ្បាយប្រជុំគ្នា (េពោះ) សង្ឃមានកិច្ចត្រូវធ្វើ ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ eង់មានបន្ទូល យ៉ាង នេះហើយ ភិក្ខុ ១ រូបបានកាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យនេះថា បពិត្រិពះអង្គដ៏ចរើន នៅមានកក្ត ឈោះគគ; គត កក្តនោះមិនទានមក ដល់ ។ ព្រះអង្គ (នៃមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តតេទាំងឡាយ នេះមានពីវយាង៍ គឺមានក្កាត្តឲ្យាង៍ វេលិកឧប្រេសថបាន១៖ រលឹកមិន បានខ្វះ រលឹកសង្ឃកម្មបានខ្វះ រលឹកមិនបានខ្វះ រលឹកមិនបានសោះក៏មាន ភិក្ខុត ១យាង មកកាន់«ប្រោសថបាន» មកមិនបាន» មកកានសង្ឃឹកម្ **បានខ្វះ មកមិនបានខ្វះ មកមិនបានសោះក៏មាន ។ ម្នាលកិត្ត**ាំងឡា យ បណាកិត្តតេទាំងពីរយាងនោះ ភិក្ខុតណារលឹកឧប្រាសថបានខ្វះ រលឹកមិនហ៊ុន១៖ រលឹកសង្ឃឹកម្មបាន១៖ រលឹកមិនបាន១៖ មកកាន់។-ជោសថបានខ្វះ មកមិនបានខ្វះ មកកាន់សង្ឃកម្មបានខ្វះ មកមិនបានខ្វះ ៗ

ឧបោសប់ពូនូវក ទ្វេ ឧម្មត្តកា ឧម្មត្តកសម្មតិ

អេជុជាជាមិ ភិក្ខាប ឃុំព្រស្ប ជុម្ព័យ្យការិ ជគិ្ឌ្យ-ទាន់ ខាន់ ត សុឃាំ ឧច ម្នះ ពេល ១ ១ ខេត្ ភិក្ខុនា បដិពលេខ សង្ខៀ ញាចេនញ្វេ សុឈាតុ មេ ភ ្លេ ស ស្ពែ ភក្តេ ភិក្តុ ឧម្មន្តកោ ស តេចិ ន្ទៅសខំ ឧចិ សាតិ សាតិចិ សង្ឃ័តម្មិ ឧចិ សាតិ មានដីខ្លួក វាសេក្ត ប្រាមក្នុក មានដីខ្លួក មានដីខ្ ကားမွဴ ငေးစို မာဂ္လာရီ ၅ ယင်း လမ်းမျှ ပရ္ဂလပ္ပံ ស ញ់ កក្សុរ កិត្ត លេ ឧម្មត្តកស្ប ឧម្មត្តកសម្មតិ ឧ ខេយ្យ សព្យៀវ កក្តៅ កុំ ភ្លាំ ខ សង្ខំ ន វា សពេយ្យ សពេយ្យ វា សម្ប័យម៉្ ខេ វា សពេយ្យ អា-ឌធើលាំង ៩ខោមក្នុ ខ ង អាឌធើលាំ អាយធិលាំ ង ស់ផ្លែក់ម្មុំ ឧ វា អាក់ច្ចេយ្យ ស់ ខ្ញុំ ស់ ស វា ក់ក្ដេច វិសា វា ៩ក្ដេជ ឧទោសថំ ភាពយា សឡុកាញ់ ភាពយា ។ ညေးက ញត្តិ។ ၾကာရုံးမ အင္ရွေ ဆင်္ခြော အကျွာ នុម្មត្តភោ សគេមិនទេសថំ នទិសគេ សគេមិសផ្យ-កាញ់ ឧថិ សុវតិ អាកុខ្តិចិ ។ ទោសជំ ឧបិ អាកុខ្តិ

ះយេសថក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុន្តួតមានពីរយ៉ាងនឹងការស<u>ន</u>្មតិនូវភិក្ខុន្ត្<mark>ធ</mark>ក

មាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យសង្ឃឲ្យឧម្មត្តសម្មត្^(۵)ដលកិត្ត ត្តបែបនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯ_ឱម្មត្តកសម្មតិ សង្ឃ/ត្រវិឲ្យយាង នេះ ។ ត្រវកិត្តដែលធ្ងាសប្រតិពលឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សុមសង្ឃស្តាប់ ភិក្ខុឈ្មោះគគ្គ:ជាមនុស្សគ្គ លើក៖បោសថបាន រូះ រលឹកមិនបានខ្លះ រលឹកសង្ឃកម្មបានខ្លះ រលឹកមិនបានខ្លះ មកកាន់ «ប្រោសថ បាន» មកមិនបាន» មកកាន់សង្ឃកម្មាន» មកមិនបាន» ។ បើ សម្មតិកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃឲ្យខម្មត្តសម្មតិដល់កិត្ត ឈោះគគៈជាភិក្ខុន ភិក្ខុ ឈោះគគ្គ គហ្វីលើក (ពុសថពុនក្តី លើក មិនជានក់ រលឹកសង្ឃកម្មជានក់ លើកមិនជានក់ មកកាន់«ជ្រេសថធានក មកមិនបានក្ដី មកកាន់សង្ឃកម្មបានក្ដី មកមិនបានក្ដី សង្ឃគប្បីធ្វើទេបោះ សថ គប្បីធ្វើសង្ឃឹកម្មជាមួយកិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: ក៏បាន វៀវហកកិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: ក៏ពុន ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិ តែ ព្រះសង្ឃដ៏ចំព័ន សូមសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ ភិក្ កម្មជាន់ខ្វះ រលឹកមិនជាន់ខ្វះ មកកាន់«ជ្រេសថបានខ្វះ មកមិនជាន់ខ្វះ

សេចក្តីសន្មតិថាជាមនុស្សត្តូត

វិនយបិជិពេ មហាវិញ្ហោ

អាក្សតិចិ សង្ឃកាញ់ ជចិ អាក្សតិ ។ សង្ឃោ កក្សា ភិក្ខាលា ឧម្មទ្ធសរ្ប ឧម្មទ្ធសរម្មទី ខេត្ សាលោរ ង្គ ស្នា ង្គ្នា សម្តេញ ស្នាស់ខ្លួន ង្គ ស្នាស្បា សព្រញ្ វា សង្ឃុំកម្ម ជ វា សព្រញ្ស អាកច្ចេញ វា ន ទោសខំ ឧ វា អាក់ ខ្មេញ អាក់ ខ្មេញ វា សង់្បូក ម្មុំ ន វា អាឌុទ្យេព្រ ស ស្ពេញ ស ស ស ស ស ស ស យស្បាយស្នា ១មត់ កក្កស្បា ក់ក្ខាលា ជម្និត្តស្បា វតិខ្លួយកាត់ ការណា ង មេ ង ង នៃ ង នៃ ខ ទេស្នុ ខ ង មាលា មាលា ង មាឡុយត្ ខែឃ្ ទ ពេលា ស្រ ដែល ស្នុ ខ ឃុ ឃុ-ឌដើណាំ មានដើញាំ មាឡាយត្ថិ ខ មុ មានដើញាំ ស ឡោ សហ វា ៩៩៩៩ វិសា វា ៩៩៩៩ ១ ទោសថំ យុទ្ធ មន្ទីយន្ទំ យុទ្ធ មេ ឧទ្ទមា ឧက္ခ္ဗာက် ကော ភាសេយ្យ ។ ឧိဋ္ဌာ ស ឪ្យួន កក្កស្បូ ភ្នំពេញ ជង្គីឌីយ្មហារី ជតិឌីយ្យកាត់ខ្មុំ ភាព៣ ។ មេរ៉េ

វិនយបំដាត មហាវិគ្គ

មកកានសង្ឃកម្មធ្ងខ្វះ មកមិនជានខ្វះ ។ ឥឡូវសង្ឃឲ្យខម្មតិកសម្មតិ ដល់កិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: ជាភិត្តធ្ងង ភិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: គប្បីរលឹក ៖ បោសថមានក្ វលឹកមិនបានក្ដី វលឹកសង្ឃឹកម្មបានក្ដី វលឹកមិនបានក្ដី មកកាន់ «បោសឋ បានក្ដី មកមិនបានក្ដី មកកានសង្ឃកម្មបានក្ដី មកមិនបានក្ដី សង្ឃនឹង ធ្វើ៖ ព្រេសថនឹងធ្វើសង្ឃកម្មជាមួយនឹងកិត្ត ឈ្មោះគគ្គ:ក៏បាន វៀវចាកកិត្ត ឈោះគគ្គ:ក៏បាន ។ ករឲ្យខម្មត្តកសម្មតិដល់កិត្តឈោះគគ្គ:ជាកិត្តតថា កិត្ត លោះគគ្ : វលឹកឧប្រេសថបានត្តី វលឹកមិនបានត្តី វលឹកសង្ឃកម្ ជានត្ត សេតមិនជានត្ត មកកាន់«ជ្រោសថបានក្ដី មកមិនជានត្ត មកកាន់ សង្ឃកម្មជនក្ដី មកមិនបានក្ដី សង្ឃនឹងធ្វើឧប្រាសថនឹងធ្វើសង្ឃកម្មជា-មួយនឹងកិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: ក៏បាខ វៀវចាកកិត្ត ឈ្មោះគគ្គ: ក៏បានដូច្នេះ គាបចិត្ត ដល់លោកម្ចាស់អង្គណា គួរលោកម្ចាស់អង្គនោះសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់ លោកម្ចាស់អង្គ័ណា គូវលោកម្ចាស់អង្គ័នោះនិយាយទ្បើង ។ សង្ឃឲ្យ ឧមត្តកសមត្តដល់ភិក្ខុ ឈោះគគ្គ:ជាភិក្ខុតលេយថា ភិក្ខុ ឈោះគគ្គ:រលឹក

ឧបោសថក្ខន្ធកេ បាគឺមោក្ខខ្ទេសបាវិសុទ្ធិ១យេសថា

[១៨៥] គេជ ទោ ១៤ សមយេង អញ្ញាតរស្មឹ
អាវាសេ តឧហុទោស៩ ខត្តារោ ភិក្ខា ហៃរ ខ្លិ ។ អ៩ទោ គេឃំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧបោឃំ ភភាព ១ញាត់ត
ឧបោសថៅ ភាពញាត់ មយញ្មួ ខត្តារោ ៨៣ ភេជំ
ឧ ទោ អម្លេហ៍ ជិទោសថា ភាពញាត់ ។ ភភាព វា
រ៉ានមត់ អារោចឃុំ ។ អនុជាលាម៉ ភិក្ខាប់ ខត្តខ្នំ
មានស្រាំ ខុខ្ចំសំតុខ្ចំ ។ គេជ ទោ ១៤ សមយេជ អញ្ញាតាស់ អ្នក ទោសសំ ភិក្ខាប់ ខត្តខ្នំ
មានសេធាំ ខុខ្ចំសំតុខ្ចំ ។ គេជ ទោ ១៤ សមយេជ អញ្ញាតាស្មី អាវាសេ តឧហុទោសថេ តយោ ភិក្ខាប់ បានសំ ភិក្ខាប់ ខត្តខ្នំ
វិហារខ្លំ ។ អថទោ គេឃំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហោឃំ ភភាពវិហារខ្លំ ។ អប់ទោ គេឃំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហោឃំ ភភាពវិហារខ្លំ ។ អប់ទោ គេឃំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហាឃំ ភភាពវិហារខំ ខេត្តខ្លំ មានសំពី ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហាឃំ ភភាពវិហារខំ ខេត្តខ្លំ មានសំពី ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហាឃំ ភភាពវិហារខំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហាឃំ ភិក្ខាខំ រ៉ានឧហាឃំ ភភាពវិហារខំ ខេត្តខ្លំ មានសំពី ខ្លំ មានសំពី ខេត្តបានសំពី ខេត្តបានស

ឧបោសថិក្ខុខ្ទុក: ការសំដែងនូវិបាតិមោក្ខុខឹងបារិសុទ្ធិឧបោសថ

• ប្រេសថពុនក្ដី រល់តមិនបានក្ដី រល់តសង្ឃតម្មពុនក្ដី រល់តមិនបានក្ដី មត្តកាន់ (ប្រេសថពុនក្ដី មកមិនបានក្ដី មកកាន់សង្ឃតម្មពុនក្ដី មកមិន បានក្ដី សង្ឃនឹងធ្វើ• បោសថនឹងធ្វើសង្ឃតម្មជាមួយនឹងកិត្ត ឈ្មោះគគ្គៈក៏ បាន វៀវបាកកិត្ត ឈ្មោះគគ្គៈក៏បាន ។ ការឲ្យ•មុត្តកសម្មតិនោះគាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃសៀម ខ្ញុំសូមចាំទុកខ្សុវដំ ណើរ នេះ ដោយ អាការសៀម នៅ ហាំង៍នេះ ។

(១៨៥) ក៏សម័យនោះឯឪ មានកិត្ត៤អង្គគង់ក្នុងអាក់សេត្តជ្រព្រសថថៃនោះ ។ ទើបកិត្តទាំងឡាយនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា ព្រះដ៏មាន
ព្រះកាត់ទិន់បញ្ជាតួ ហើយថា ត្រូវកិត្តធ្វើទេពោសថ ក៏យើងទាំងឡាយ
ជាជន៤រូប ត្រូវយើងទាំងឡាយធ្វើទេពោសថដូបម្ដេចទៅ ។ កិត្តទាំង
ឡាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រឹ
អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត៤រូបសំដែងនូវ
ចាត់មោក្ខចាន ។ ក៏សម័យនោះឯង មានកិត្តប្បនៅក្នុងអាក់សមួយក្នុង
ទេពេសថថៃ្យនោះ ។ ទើបកិត្តទាំងឡាយនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា ព្រះ

វិសយចិតិពេ មហាវ៉ាភ្នា

ಜೀಯು ರಮ ಆರ್. ಬಿ ಕಣೆಲು ರೀಟಾಳಾಣು ಆ. ៩ ញោត៌ ។ កក់ នោ រាយឧស្ដុំ មា ពេធ្រស់ ។ អធ្ជាសាម៌ កិត្ថាប់គិណ្ឌថ្នំ មញ្ចញ់ ទាវិសុខ្ទិលទាស់ខំ គាត់។ ရှေးကွေ ဗေဒ ခ်ာက္ကြူ ကေသ ကော့ ၅ ၅ ကြွေးဝ ခ်ာက္ကြာ ဗေဒ့-ရေးကျော အဆွဲ့ သည်းဂေးသည် ကုလာမို့ ချော မာကအာဆို့သ ಕ^{ಜ್ಜೀ}ರಾಕಾರು ದಮ್ಮಗಳು ಇಡಡಾಕ್ ಮಿಶಿ ಕಾರ್ತಿ មណ្ ងយាតឃុំ ខារ្ទាំងខ្មែរ មេន ២៤៣៦១ ១ ភ្មុំក្នុង អញ្ជល់ ឧទ សេទ ខេង ស្នំ ស្នងក្រុង ខេង្ហា वास्ति सक् भर्षास्य वासिष्टिक के स्थाद का-សុខ្វោ អញ់ អាវុសោ បរិសុខ្វោត់ ទំ ជា៤៩ បរិសុខ្វោ អសុ អាវុសោ ល្ទៅខ្លេះខ្លួំ គំ ជា៤៩ខែ ។ ១៤៩១ ភិក្ខា ឯកំសំ ឧត្តាសថ្មំ ការិត្តា ឧក្ដីកាំ ធិសីធិត្តា ងឃិណ្ឌ ឧទ លេខិស ខេ មួយ ព្យុធ្វា ព្យុធ្វាល धाँसाद्धा मधा माद्र धाँसाद्धाक के बाग्रह धाँसाद्धा មហ ភឌ្លេ បរិសុខ្វេះតិ មំ ជា៤៩ បរិសុខ្វេះ អហំ

ត្តណែម កង្គពិយន្ត

ត់ដ្រាយជាជនប៉ុរូប តែវយើងធ្វើឧច្ឆេសថដ្តចម្តេចទៅ **ទាំងទ**្រាយ[ភាបទល្លដំណើរនុះចំពោះ[ព្រះជ៏មាន[ពះភាគ e ន៍អនុញ្ញាតថា ម្នាល់ភក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភក្ខុបរួបធ្វើ ជាសុទ្ធិទ ប្រាសថដល់គ្មានឹងគ្នា ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ក៏ឯបារិសុទ្ធិ 🗣 ជោសថនោះ តែវភិក្ខុធ្វេយាងនេះ ។ ត្រវភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យភិក្ខុ **ទាំងទ្យាយ**នោះដឹងថា ចូរលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយស្លាប់ខ្ញុំ ថ្ងៃទី១៥ នេះជាថ្ងៃ ពេកថ បើកម្មានកាលគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំង ឡាយ ហើយ យើងទាំងឡាយគួរធ្វើជាវិសុទ្ធិ៖ ជោសថដល់គ្នានឹងគ្នា ។ ត្រូវ កិត្តជាថេរៈធ្វើខត្តរាសង្គ៍:ធឿងស្មាទ្ធាន៍ ហើយអង្គ័យ ច្រហោងផ្គង់អញ្ជាល់ ទ្បើងវុចនិយាយនឹងភក្ខុទាំងទ្បាយនោះយាងនេះថា នៃអាវុសោ បុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកទាំងទ្វាយចាំទុកនូវ១ថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ នៃអាវុសោ ខ្ញុំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកទាំងឡាយចាំទុកនូវខ្ញុំថាជា ឋគ្គលបរិសុទ្ធ នៃអាវុសោ ខ្ញុំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកទាំងឡាយចាំ ទុកនូវទំ្ងឋាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ។ ត្រវកិត្តទ្ទឹវស្សាធ្វើ^{ខត្ត}រាសង្គធៀន៍ស្មាទ្ធាន៍ លើយអង្គ័យ (ចហោងផ្គង់អញ្ចល់ ឡើងរួចនិយាយនឹងកិត្តទាំងឡាយនោះ w ရ ေလ က ေလ က ေတြက ချိတ္ခ်က္ခုတ္တည္နည္မွာ ကိုမႈကေက ကို ရွိေတြတတို့ ကို នូវទំហស់បុគ្គលបរិសុទ្ធ ទាន េបុគុស ខ្ញុំស់បុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោក

ឧបោសថក្ខុន្ធុកេ បាតិមោក្ខុស្ទេសបារិសុទ្ធិឧបោសថា

ក ្តេ ស្សាធ្វេត មំ សាស្រ្សេង ។ គេខ ទោ បន សម-**យេឌ អយ្ញសុវភ្មំ** ស្សាស ខ្លួនស្នាល់ ខ្លែងក្នុ វិហរត្ថិ ។ អ៩ ទោ គេសំ ភិក្ខុ ឯ៩ឧ ហោស៍ ភភាគា អព្តាភា ខេត្ត ខាត់ មេវត្ត ខ្លុំ មិត្ត តំណ្នំ មេញ-មញ្ចុំ ទារិសុទ្ធិឧទោសថំ ភាគុំ មយញ្ទូ ខ្វេ ៩ខា ကေးင်း ဥ ေကာ អម្ពេហ៍ ឧទោស ៩ ភាគព្យោភ ។ កក់ នៅ ស្នងខ្លុំ អពេច្រសុំ ។ អនុជានាមិ កំក្បាវ ទ្ធិជំ សារ្ស់ខ្ញុំឧសេសជុំ សាតុំ ។ ឃុំញុំ បន ភិក្ខុវេ កាត់ព្យោ ។ ដេ ភិក្ខុ ភា សិក្សា វិក្សា ។ និព្ធភិក្សា ឧត្តជ៌គាំ និសីនិត្វា អញ្ជល់ បក្សសត្វា នវេវ ភិក្ខុ វាគេមាំ រុខខ្ពុំលោ ឧរួមខ្មែំ អលុ មារុមោ ឧរួមខែង ទំ ជាប្រាំ បរិសុខ្វោ អហំ អាវុសោ បរិសុខ្វោត់ ទំ ជាហើ បរិសុន្ធោ អហំ អាវ៉ុសោ បរិសុន្ធោតិ មំ ជាប្រើតិ ។ ជាកោល ភិក្ខាសា ឯក់សំ ជុត្តាសថ្ន ការិត្យ ឧក្កដ់កាំ និសីឧិត្យ អញ្ជល់ បក្កហេត្យ ៤៤ហេ ភ្លិស្សាធម្បីខេត្តពោធិត្ត មេលា ១១១ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

ឧបោសថក្ខន្ធក: ការសំងែងគូវបាតិមោក្ខ្តឹងបារិសុទ្ធិឧបោសថ

ទាំងទ្វាយចាំទុកនូវ១ំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ទាន េបា្រស ខ្ញុំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវ១ំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ។ ក៏សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុពីររូប នៅក្នុងអាវាសមួយក្នុង៖ ជោសថថៃ្យនោះ ។ ទើបកិត្តទាំងឡាយនោះមាន គំនិត mង៍នេះថា mពេះដ៏មានmពេះភាគmខ្មែងអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុបួនរួបសំដែង ន្ស់បាត់មោត្ត ឲ្យកិត្តប្តីប្រេធ្វើបារសុទ្ធិឧបោសថដល់គ្មានដ៏គ្នាបាន ក៏យើង ទាំងទ្បាយជាជនពីររូប ត្រៅយើងទាំងទ្បាយធ្វើទយោសថដូចម្ដេចទៅ **។** ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ e និអនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តពីររូបធ្វើ ចារិសុទ្ធិ៖ ចោសថមាន។ មាលកិត្តទាំងឡាយ ក៏ឯពុរិសុទ្ធ ព្រេសថនោះ ត្រីវកិត្តទាំងឲ្យយធ្វើយ៉ាង៍នេះ ។ ត្រូវកិត្តជាថេវ:ធ្វើឧត្តពសង្គ ធៀងស្មា ម្ខាង អង្គ័យ ច្រហោងផ្គង់អញ្ចូល ទៀង ហើយ ពោលនឹងកិត្តខ្ល័យ ងៃ នេះឋា នែអាវុសោ ១ំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវ១ំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ នៃអាវុសោ ខ្ញុំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវខ្ញុំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ នៃអាវុសោ ខ្ញុំជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវខ្ញុំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ។ តែវភិក្ខុខ្លីស្យាធ្វើទត្តកសង្គ ចៀងស្វាម្ខាងអង្គុយ ៤០ ហោងផ្គង់អញ្ជល់ ឡើង ហើយ ពោល នឹងកិត្តដា ថេវ: ពោធិ៍ នេះថា ទាន េ ហ្គែស ខ្ញុំជាបុគ្គ**ល**

វិនយប់ជំពេ មហាវិគ្គោ

ត យា នេ ត្រុមនៃ អស មទើ ត្រុមនៃ ខ្លុំ ម ខានេ ប់សុខ្វោ អហំ កខ្លេ បសៃខ្វាត់ មំ ជាយោត់ ។ នេះ ទោ ខេះ សមយេខ អញសម្មើ អាវាសេ ៩៩-ស់ ខេម្ម ត្រុម មួយ មួយ ស្រាន្ត ត្រាវិទ្ធា ស្រា ភ័ក្តាលោ សភឧបោរ ភភភភ អពុញាន់ ខេត្ត ខាត់ មេត្ត នុទ្ធិស់តុំ តំណូធ្នំ អញមញ្ញ ទារិសុន្ធិនទោ-សថ ភាតុំ ន៉ូជ្ញ ទារីសុទ្ធិខ្មោសថ ភាតុំ អហញុម្ព ညေးကကေး ကေးငိ ဥ ေတာ ဗဟာ ၎ ဘေးလ ကေးကေးကော့-ត់ ។ ភក់ តោ ឯតមត្ត អារោច្រសុំ ។ ៩៩ ២៩ ភិក្ត្ឋ អ្គាស្ម្នាំ អាង្រោ ឧឧស្ខេមនេ វាម្នេ ភ្នំ វិហាតិ ។ គេជ ភិក្ខាវ ភិក្ខាល យត្ត ភិក្ខា មដិក្កា-ရင္နီ ႕ငည္သီးမဟလက ၃ ရက္သိ၊ ၃ နမ္တီခ်ိုးက ၃ ϵ សា នេសោ សម្មត្តិត្លា $^{(0)}$ ទាន័យ មរិកោជន័យ នុបដ្ឋាបេត្យ អាសជំ បញ្ហាបេត្យ បន្ទំ ភេត្យ ធំសឺធ៌. ត្វេ ។ ស េ អ េញ ភិក្សា ភាគ ខ្លាំ នេហិ ស ខ្វឹ ន្ត្រោស់ខ្សោ សាងល្វេ ខេត្ត អង្គ ខ្មែ ខេ

ទ ណេ ទេណេ សម្មដ្ឋិត្វាតិ តំ ទេសំ សម្មដ្ឋិត្វា ។ ឧបយោគត្លេ បច្ចត្តគ្គិ គព្វណ្ណនា ។

វិនយប៌ជាក មហាវគ្គ

បរិសុទ្ធ សូមលោកហិទុកនូវ១៉ូថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ទានៈ ជ្រុស ភ្នំជាបុគ្គល បរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវ១ំថាជាបុគ្គលបរិសុទ្ធ ទាន/េជាស ខ្ញុំជាបុគ្គល បរិសុទ្ធ សូមលោកចាំទុកនូវ១ំ្មជាពុគ្គលបរិសុទ្ធ ។ ក៏សម័យនោះឯធ៍ ភិក្ខុ ខែមួយរូបនៅក្នុងអាវាសមួយក្នុងខ្មាសថថៃ្យនាះ ។ ទេបកក្តីនោះ បានគិតដូច្រេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទ្រង់អនុញាតឲ្យភិក្សូនរូបសំដែជ ន្ស់បាត់មោត្ត ឲ្យភិត្តប៉ុប្បធ្វើបារិសុទ្ធិខ្យោសថដល់គ្មាន់ង៍គ្នា ឲ្យភិត្តពីវ រូបធ្វើចារិសុទ្ធិឧបោសថ ក៏អាត្មាអញទៅតែម្នាក់ឯង ត្រូវអញធ្វេខបោះ-សថដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងទ្វាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្តាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនា នេះ ភិត្តតែមួយប្រនៅក្នុងអាវាសមួយក្នុង៖ព្រេសថ្ងៃ នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំង ទ្វាយ ពួកកិត្តតែង តែទ្យប់មកនៅក្នុង ប្រទេសណា គឺក្នុង ទប់ដ្ឋានសាលា ក្តី មណ្ឌបក្តី គល់ឈើក្តី តែក្តៃតុនោះព្រេសប្រទេសនោះហើយ ចូលទៅ ដំតល់ទឹកខាន់ ទឹក ប្រើប្រាស់ ក្រាលអាសន: ១៨ប្រទីប ហើយ (តវ អង្គ័យចាំ ។ បើកិត្តទាំងទ្យាយដទៃមក ត្រវកិត្តនោះធ្វើឧបោសថជាមួយ នឹងកិត្តទាំងឡាយនោះ បើកិត្តទាំងឡាយដ ទៃមិនមក ទេ ត្រូវកិត្តនោះ

ខទោស ទោត់ អធ៌ដ្ឋាត ព្យោ (៩) មេ អធ៌ដ្ឋ (សេយ្យ អបត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ ឥត្រិ ភិក្ខុវេ យគ្គ ខត្តារោ ភិក្ខុ វិហរត្ថ ឧ ឯកសុប្រារិសុខ្ទឹ សហវិត្យា គឺហិ ខាត់មោក្តុំ ឧន្ទឹសិតត្វំ ឧន្ទឹសេយ្យត្វេ អាចត្តិ ឧក្ខាដស្ប ។ ត ត ភិក្ខាប យត្ត តយោ ភិក្ខា វិទាវត្តិ ឧ ឯកស្ប ទាវិសុខ្វឹ អហវិត្វា ខ្វីហិ ទាវិសុខ្វិនទោសថោ ភាគព្វោ ភាយ្យ-ពោ្ ភេមត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ ឥត្រិ ភិក្ខាវេ យគ្គ ខ្វេ ភិក្ខុ វិហរត្តិ ឧ ឯកស្ប៉ុ ទាវិសុខ្វឹ អហវិត្វា ឯកោន អញ្ជាត់ ស្ពេច អាចតិន្ត្រស្សាទិ ។ (០៨៦) គេជ ទោ បន សមយេជ អញ្តារា កំកា តែខេល្យសុខេ អាចន្តឹ អាចន្<u>នេ</u>ា ហោត់ ។ អ៩ទោ សាបត្តិកោះ ខុខោសថោ ភាគព្យោត៌ អហញ្ជូម៉ា ကမည္တို့ ကေပးည္ာ ကဗ် ဒ ေတာ ဗဟာ ဗၽိဗၨဌီအက္ခ်ီ ၅ កក់គោ រាស្តស្តុំ មាលេខ សុំ ។ ៩៩ ឧ៩ ភិក្ខុវេ កំក្ខេ ៩៩៧ ទេស ៩ អបត្ត អបញ្ជា សោតិ។ ៩៩ ភិក្សា ភិក្សា ឯកំ ភិក្សាំ ឧបសន្ថមិ**ត្** ឯក់សំ

ឧបោសបត្តន្ធក: អធិដ្ឋានឧបោសថ ការសំដែងអាបត្តិ

អធិដ្ឋាន៖ ព្រេសឋថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃ ព្រេសឋបេស់អញ បើមិនអធិដ្ឋាន ខេ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ កិក្ខបួនរូបនៅក្នុងអាវាសណា មិន ត្រវកិត្តបីរូបនាំ បារិសុទ្ធិរបស់កិត្តមួយរូបមក ហើយសំដែងនូវបាតិ មោត្ត បើកិត្តទាំងឡាយនោះសំដែង ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ កង៍អាវាស នោះ ខេ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តប៉ីរូបនៅក្នុងអាវាសណា មិន ត្រូវកិត្តពីររូប នាំជារិសុទ្ធិរបស់កិត្តមួយរូបមកហើយធ្វើជារិសុទ្ធិ ព្រេសថក្នុងអាវាស នោះទេ បើកិត្តទាំងនោះធ្វើ ត្រូវអាបត្តទុកដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុពីរ រូបនៅក្នុងអាវាសណា មិន ត្រូវក្តុមួយរូបនាំចារិសុទ្ធិរបស់កិត្តមួយរូបមក ហើយអធិដ្ឋានទប្រាសថក្នុងអាវាសនោះទេ បើអធិដ្ឋាន ត្រវិអាបត្តិទឹក្តិ (១៨៦) ក៏សម័យនោះឯង កិត្ត ទូប្រត្រវអាបត្តិក្នុង ខេត្តសថថ្ងៃ sေး y sေတာ္မွာsေတေန၊sတော္မွာsကြားsတ်ိဳးsတ်ိဳန်းနေတာ် sတြင္ပနာမ်ား ខ្ទស់បញ្ហាត្តហើយថា មិន ត្រវភិក្ខុប្រកបដោយអាបត្តិធ្វើ**ទ**េញសថទេ អាគ្មាអញ ត្រៅអាបត្តិហើយ ត្រៅអញ ប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ កិត្តិទាំង ទ្បាយ \bigcap កាបទូសដំណើរនុះចំពោះ \bigcap នេងមាន \bigcap នេះភាគ ។ \bigcap នេះអង្គ \bigcap នង់មាន បន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ កិក្ខុងសាសនានេះមានភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិកង ទេជោសថថៃ្សនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តវភិក្ខុនោះចូលទៅវភភិក្ខុទ្យូប

វិនយប៊ិជិពេ មហាវត្ថោ

នុត្តកសខ្ល់ ការិត្យ នុក្តុឌិក និស័ឧិត្យ អញ្ជល់ បក្សហ-ខា រាគ្រមា ភេឌ្ឌលោ អសុ មាវុមោ មុខីសិត មាជនឹ អាចជ្រោ តំ ចដ់ ខេសេម៉ត់ ។ តេខ វត្តព្វា បស្បូស័ត៌ ។ មាត ឧទាបិត្ឌ ៤ មាល់ខ្លួ មាព្រល់ប្រក្នុង ៤ ឧ ភំគ្នាវ ភំគ្នា នឧហុខោសថេ អបន្ន័យ វេមន៍កោ យោត៌។ គេជេក់ក្លាប់កំក្លាស ឯក់ ក់ក្លាំ ឧបសង្គម៉ាត្វា ឯក់សំ ខេត្តសេខ្ញុំ ការិត្តា ឧក្ខេដិក់ ធិសីធិត្តា អញ្ជល់ ជន សេខិរ ត្រុងអារី ដូចចូលោ ងលុ សារុមោ មុខិចិរសាលា អាចត្តិយា វេមត់កោ យធា ធំព្យេមត់កោ ភាំស្សាមិត**ព** នំ អាមត្តី បដ់ការិស្សាម៉ត់ ត្រា ឧទោសថោ ភានព្វោ ទាន់ ទោក្ខំ សោតព្ំ ជ ត្វៅ តប្បច្ចុយា ៤ ទោសថស្ប អន្ត្រាយោ ភាគព្យោតិ ។

(០៤៧) នេះ ទេ ១៩ សមយេន ភ្នំក្តុំ ហេ ភិក្តុ សភាក់ អាចត្តី ខេសេខ្តុំ ។ ភកាតា សភាតទំ អារោចេសុំ ។ ៤ ភិក្ខាវ សភាតា អាចត្តិ នេសេតហ្វា យោ ខេសេយ្យ អាចត្តិ ខុត្តដស្បាតិ ។

វិនយចិជិត មហាវិត្ត

លើយធ្វើទត្តកសង្គ៍:ទៀងស្មាទ្ធាងអង្គ័យ ច្រលោងផ្គង់អញ្ជល់លើយនិយាយ យាងនេះថា នៃអាវុសោ 🤌 ត្រវអាបត្តិមានឈ្មោះនេះ ១,សូមសំដែងនូវ អាបត្តនោះ ។ ភិក្ខុមិន ត្រវអាបត្តនោះគប្បីសួរភិក្ខុ ត្រវអាបត្តនោះថា លោក ឃើញអាបត្តិនោះឬ ។ ភិក្ខុ ត្រៅអាបត្តិគប្បី (បឋា អើ ខ្ញុំឃើញ ភិក្ខុមិន ត្រូវអាបត្តិគប្បី ប្រាប់ថា លោកគប្បីស និមតទៅ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំង ទ្បាយ ក៏ក្នុងសាសនា នេះមានកិត្តមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិក្នុង (ណុ-សថថៃ្រនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកភិក្ខុទរូបធ្វើ eត្តរាសង្គន្រៀងស្វាម្ខាងអង្គ័យ (ចរហាង ផ្គង់អញ្ចូលីឡើងហើយ (តវនិយាយ យ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិមានឈ្មោះ នេះ កាលណា ខ្ញុំអស់សង្ស័យ ខ្ញុំនឹងសំដៃង៍អាបត្តិនោះក្នុង៍កាលនោះ លុះ និយាយ ហើយ តែវ ធ្វើ៖ ជោសថ តែវ ស្ដាប់ ប៉ុត្តិ ម៉េន្ដ តែវ ធ្វើ សេចក្ដី អន្តរាយដល់ ៖ ជោសថ េញ៖ ហេតុ ប៉ុណ្ណោះ ទៀយ ។

(๑៨៧) ក៏សម័យនោះឯង ពួកឧពុគ្គិយភិក្ខុសំដែនអាចត្តិស្មើភាគ គ្នា (គឺអាបត្តិដូចគ្នា) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយកាបទូលដំណើរនុះចំពោះពេះដ៏ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពែមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ មិន ត្រៃសំដែងសាបត្តិស្វេភាគគា ខេ ភិក្ខុណា សំដែង ត្រៃវអាបត្តិទុក្ខដ ។

ឧបោសថក្ខន្ធកេ អាបត្តិស្សាកាបត្តិវេមតិកា

តេន ទោ បន សមយេន ៩ព្វក្តិយា កិត្តា សភាក់ អបត្តី បដិក្តណ្ឌន្តិ ។ កក់តោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ ន កិត្តាប់ សភាតា អាចត្តិ បដិក្តហេតញា យោ បដិក្តណ្ឌយ្យ អាចត្តិ ឧក្កដស្សាតិ ។

(០៨៨) គេខ ទោ ឧទ ភាគលោខ អយានរោ ភិក្ខា ទាន់ មេក្ខោ ឧទ្ទឹស្សមានេ អាចត្តី សរត់ ។ អថ្លា តស្ប្ ភិក្ខុ ទោ ឯតឧ ហោស ភភាគា បញ្ច ជ សាបត្តិកោជ ឧមោសថា ភាគព្យោតិ អេពញុទ្ធិ អាចត្តី អាចដ្ឋោ ភេជុំ ជ សោ មហា ចដ្ឋចជ្ជិតព្វាធិ ។ ភក់ គោ ឃិតមត្ត អាពេចេសុំ ។ ៩៩ បន ភិក្តាវ ភិក្ខុ ខាត់មេក្គេ ជុខ្ចុំស្បូម នេ អបត្ត សក់ ។ ខេច ភ្នំ ក្នុង ភ្នំ ស្គ្រា សាមន្តេ ទ ភ្នំ ស្គ្រាស្ប រុឧថ្មលោ អុស អុវុម្មោ មុន្តិសិត អុធន្នំ អុជសិ ឥតោ ដ្ឋហិត្វា តំ អាចត្តី ចដ៌ការិស្សាម៉ត់ ត្វោ ។ ទោ-ស ស ភាន ញោ ទាន់ មោក្ខំ សោនព្ំ ន ត្វៅ នប្បុទ្ធ-ណ ៩ ខេម្មក្សី អ្មីមក្រោ យាខ្យើ ឯ មុខ ឧប ភិក្ខា ភិក្ខា ខាត់មោត្តេ «ខ្ចុំស្បូមានេ អាបត្តិយា

[🗣] ឌ. សាមត្តា ។

ពេលបញ្ជូន្នកៈ ភិក្ខុអ្នករលាកឃើញអាចផ្ដីនឹងភិក្ខុអ្នកមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាចត្តិ

ក៏សម័យនោះឯឪ ញូកឧព្វគ្គិយកិត្តទទួលអាបត្តិស្មើកាគគ្នា ។ កិត្តទាំឪឡាយ
ក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះជីមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្មែមានបន្ទូល
ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មិនត្រូវកិត្តទទួលអាបត្តិស្មើកាគគ្នាទេ កិត្តណា
ទទួល ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(១៨៨) ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១រូបរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងពេល ដែលសង្ឃកំពុងសំដែងបាត់មោត្ត ។ ទើបកិត្តនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយាំង នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជាត្យហើយថា មិន ត្រូវភិក្ខុប្រកបដោយ អាបត្តធ្វើទ ជោសថទេ ក៏អាត្វាមញ្ជាត្រវអាបត្តហើយ អញគប្បីបត្តិជួប ម្ដេចទៅ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ (នៃមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះមានកិត្ត រលឹកឃើញនូវអាបត្តិក្នុងពេលដែលសង្ឃកំពុងសំដែងបាត់មោក្ខ ។ ម្នាល ភិត្តទាំងទ្យាយ ភិត្ត នោះគហ្វីនិយាយនឹងភិត្ត (អង្គ័យ) ជិតខាង៍យាង៍នេះថា នៃអាវុសោ 🤊 ត្រវអាបត្តិ ឈ្មោះនេះ ១ចេញពីទីនេះហើយនឹងសំដែងអាបត្តិ នោះ លុះនិយាយហើយ ត្រូវធ្វើទបោសថ ត្រូវស្លាប់បាត់មោក្ខ មិន ត្រូវធ្វើ សេចក្តុអន្តរាយដល់ទេជោសថរ ព្រះលេត្តប៉ុណ្ណោះ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង មានភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កាលភិក្ខុកំពុង៍សំដែងឡូវបាត់មោត្ត

វិសយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

ឋេមតិកោ ហោតិ ។ តេខ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុខា សាមន្ត្រា ភិក្ខុ ឯវមស្ប វេចនយោ អហំ អាវុសោ ឥត្តខ្នាមាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ យធា និព្វេមតិកោ ភាសៃ្បមិ តេខា តំ អាបត្តិ បដិកាវិស្សមិតិ វត្វា ឧទោសថោ កាតព្វោ ទាតិមោត្តិ សោតព្វំ ឧ ត្វេវ តប្បច្ចុយា ឧទោសថស្ប អន្តរយោ ភាគព្វេតិ ។

(១៤៩) គេជ ទោ បន សមយេន អញ្ញូតរេស្មី អាវាសេ តឧហុខោសថេ សញ្វ្រា សូខ្មែរ សភាតំ អាបត្តិ
អាបញ្ញេ ហោតិ ។ អេចទៅ តេសំ ភិក្ខុធំ ឯតឧហោស់
ភេតា បញ្ជូន ៤ សភាតា អាបត្តិ ខេសេតព្វា ឧ សភាតា អាបត្តិ បដិក្កហេតព្វាន៌ អយញ្ជា សញ្វ្រា សូខ្មែរ សភាតំ អាបត្តិ មេជា អាចត្តិ បដិក្កហេតព្វាន៌ អយញ្ជា សញ្វេ សូខ្មែរ តេព្វា តិក្តាប់
ភាគំ អាបត្តិ អាបញ្ជា គេថំ ឧ ទោ អម្លេហិ បដិបជ្ជិៈ
តេព្វន្តិ ។ ភក់ តោ ឯតមត្តំ អាហេខេសុំ ។ ៩ឧ បឧ ភិក្សាប់
អញ្ជាតរេស្មី អាវាសេ តឧហុខោសថេ សញ្វេ សខ្មែរ
សភាគំ អាបត្តិ អាបញ្ជា ហោតិ ។ គេហិ ភិក្សាប់ ភិក្សាប់
សភាគំ អាបត្តិ អាបន្ទេរ ហោតិ ។ សេហិ ភិក្សាប់ ភិក្សាប់
សភាគំ អាបត្តិ អាបន្ទេរ ហោតិ ។ ខេហិ ភិក្សាប់ ភិក្សាប់
សភាគំ អាបត្តិ អាបន្ទេរ ហោតិ ។ ខេហិ ភិក្សាប់ ភិក្សាប់
សភាគំ អាបត្តិ អាបន្ទេរ ហោតិ ។ ខេហិ ភិក្សាប់ ភិក្សាប់
សភាគំ អាបត្តិ អាហសា សេជ្ញក់ ខាបេតព្វោ

វិនយបិឝិក មហាវិគ្គ

(ក៏)មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ត្រូវកិត្តនោះ និយាយនឹងកិត្ត (អង្គយ) ជិតខាងយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំមានសេចក្តី សង្ស័យក្នុងអាបត្តិឈ្មោះនេះ កាលណា ខ្ញុំអស់សង្ស័យ ខ្ញុំនឹងសំដែងអាបត្តិ នោះកាលនោះ លុះនិយាយហើយត្រូវធ្វើទេចោសថត្រវិស្តាប់បាតិមោត្តិ មិនត្រូវធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ទេប្រាសថ (ពោះហេតុប៉ុណ្ណោះឡើយ ។

(១៨៤) ក៏សម័យនោះឯឪ សង្ឃព៌ ឯអស់ក្នុងអាវាសមួយ ត្រូវ
អាបត្តិស្មើកាន់គ្នា ក្នុងទល្វេសថថៃ្សនោះ ។ ទើបកិត្តិទាំងទ្បាយនោះមាន
សេចក្តី តិះរិះយ៉ាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះកាត្ត ខែងបញ្ញាត្ត ហើយថា កិត្ត
មិនត្រវស់ដែងអាបត្តិស្នើកាត់គ្នាទេ មិនត្រៃខែ លូវអាបត្តិស្នើកាត់គ្នាទេ ក៏
សង្ឃពំងអស់នេះ ត្រៃអាបត្តិស្នើកាត់គ្នា ត្រៃយើងទាំងទ្បាយបត់បត្តិដូច
ម្តេចទៅ ។ កិត្តទាំងទ្បាយ ក្របទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ ។
ព្រះអង្គ្លី ៤ ន៍មានបន្ទូលថា ម្នាលក់ត្តពំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ
មានសង្ឃពំងអស់ក្នុងអាវាសមួយត្រៃអាបត្តិស្នើកាត់គ្នា ក្នុងទេពុសថថ្ងៃ
នោះ ។ ម្នាលក់ត្តពាំងទ្បាយ ត្រៃវិតិត្តទាំងឡាយនោះបញ្ជូនកិត្ត ១ ប្រ
ទៅកាន់អាវាសជិតខាងក្នុងដំបូនោះថា នៃអាវុសា ចូរហេកទៅសំដៃង៍

ឧបោសថិក្ខុន្ធពេ អាបត្តិស្សរ៣បត្តិវេមតិ៣

ក**្សារុំសោ តំ អាចត្តឹ ១៩៤កវិ**ត្វា អាក្ស មយុន្តេ សន្តិកោ មានស្ពឺ ឧក្ខុមស្រី ឯ ព្រំឃើញ ស លេខឧ ។ និង កុសល់ នោ ខេ លក្ខេ៩ ព្យុត្រេខ កុំក្ខុនា ជដ៏ពលេខ សាខ្សែ ញាបេនញេ សុឈាតុ មេ កណ្ដេសខ្មែរ អយំ ស**ញ្ហេ ស ស្ដែ្យ សភាក់** អេចត្តឹ អេច ្នោ យខា អញ្ញុំ **ភិក្** សុន្ធ អជាបត្តិកាំ បស្ប៉ូស្ប៉ូតិ គខា តស្ប សន្តិកោ **នំ អាបត្តី បដ្តសុវស្សន៍** ស្វែ «ទោសថោ ភានព្វោ អន្តរាយោ ភានញោ ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាប់ អញនាស្មឹ អា-វាសេ **ឥឧហុខោស** ៩ សព្វា សធ័្យ សភាគាយ អា-បត្តិយា មេត់កោ ហោត់ ។ ព្យុត្តន ភិក្ខុនា បដ៌ពលេន **សន្លែ្យ ញាបេនញេ្ច សុណា**តុ ទេ ភន្តេ សន្លែ្យ អយ់ សព្វេ ស ស្តេក្រ សភាតាយ អាចត្តិយា វេមត៌កោ យធា ធំព្វេមត៌ កោ **ភាស្បូត់** តខា តំ អាបត្តី បជិការិស្បូតិតំ វត្ស 🛪 ទោស ៩៦ 🕋 🛪 👣 🗷 🥱 🛪 🕏 ជ 🥱 វ ឧត្យិ<mark>ជំណ ៩ខោភឧភា</mark>រី អ្^{ស្}ប្រាយ មានដោ ឯ មុខ មេ កិត្តាវេ អញ្ជូនស្មើ អាវាសេ ស្បែ្បក សេ ឡោ

ឧបោសថក្ខុន្ធកៈ ភិក្ខុអ្នករលឹកឃើញអាបត្តិនឹងភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ

អាបត្តិ ហើយមក យើងទាំងឡាយនឹងសំដែងអាបត្តិក្នុងសំណាក់លោក ។ រប៉ុសង្ឃូថ្មានការសំដែងអាបត្តិខ្លុះដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ការបានខ្លុះជា ការល្អ បើសង្ឃមិនបាន េ ត្រូវកិត្តដែលគ្នាស ប្រតិពលឲ្យសង្ឃ៍ ជ្រាបថា បពិ[ត[n]សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ សង្ឃពំងមស់នេះ[n]អាបត្តិ ស្មើកាគគ្នា កាលណាសង្ឃនឹង ឃើញភិក្ខុដ ទៃបរិសុទ្ធមិន ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃ នឹងសំដែងអាបត្តិនោះក្នុងសំណាក់កិត្តនោះក្នុងកាលនោះ លុះនិយាយ ហើយ ត្រវសង្ឃធ្វើ៖ ហុសថ ត្រវស់ដែងនូវបាត់មោត្ត មិនត្រវសង្ឃធ្វើ សេចក្តីអន្តកយដល់ ϵ ជ្រាសថ ϵ ព្រោះហេតុប៉ុណ្ណោះទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ ក៏ក្នុង៍សាសនានេះមានសង្ឃទាំងអស់ក្នុង៍អាវាសមួយមានសេចក្ដ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិស្មើភាគគ្នា ក្នុង៖បោសថវៃថ្យនាះ ។ ត្រវិកិត្តទ្វាស់ប្រតិ-ពេលឲ្យសង្ឃជ្រាចថា ចពិត្រ<math> (n)សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាច់ $\hat{\mathfrak{g}}$ សង្ឃ ទាំងអស[់]នេះមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុង**អាបត្តិ**សើកាគគ្នា អស់សេចក្តីសង្ស័យ សង្ឃនឹងសំដែងអាបត្តិនោះក្នុងកាលនោះ លុះនិយាយ ហើយត្រវេសង្ឃធ្វើទ ជោសថ ត្រវេសដែងនូវបាតិ មោត្ត មិនត្រវែសង្ឃ ធ្វើការអន្តរាយដល់៖ ជ្រាសថៃ ព្រោះហេតុម៉ឺណ្ណោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្វាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះមានសង្ឃនៅចាំស្បែក្នុងអាវាសមួយ ត្រូវអាបត្តិ

វិនយចិដិកេ មហាវង្គោ

សភាគំ អាចត្តី អាចន្ពេ ហោតិ ។ តេហិ ភិក្ខាប់ ភិក្ខុហិ ឯកោ ភិក្ខុ សាមន្តា អាវាសា សជ្ជក់ ទាហេតញ្ហោ កញ្ញាសោ តំ អាចត្តី បដិកាតៃ្យ អាកច្ច មយន្តេ សន្តិកោ តំ អាចត្តី បដិកាសៃប្រមាធិ ។ ឯ! ញ៉េតំ លភេយ្យ ៩ច្ចេំ កាសលំ នោ ចេ លភេ៩ ឯកោ ភិក្ខុ សត្តាហកាល់កំ ទាហេតញ្ហោ កញ្ញាសោ តំ អាចត្តី បដិការិត្យា អាកច្ច មយន្តេ សន្តិកោ តំ អាចត្តី បដិការិស្សាមាតិ ។

(០៤០) នេះ ទេ ១៩ សមយេន អញ្ញាតរស្មឹ
អាក់សេ សញ្ជា សង្ហោ សាធ្យា អាចធ្លើ អាចឆ្លោ
ហោតំ ។ សោ ន ជានាត់ តស្បា អាចត្តិយា នាមំ ន
កោត្តំ ។ តត្តញ្ញោ កិត្តា អាកច្ចត់ ពហុស្បូតោ អាកតាកមោ ខេម្ម ពេ នៃយពរា មាត់កាពរ បណ្ឌិតោ
ព្យាត្តា មេជាវី សជ្ជី កក្កេច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។
តមេនំ អញ្ញានរោ កិត្តា យេន សោ កិត្តា នេះឧបសក្តម៌
ឧបសក្តម៌ត្វា តំ កិត្តាំ ឯតនរោប យោ ឧ ទោ អាវុសា
ឯវញ្ជេញ ការកាត់ កាំ នាម សោ អាចត្តី អាចជួត់តំ ។
សា រាម្រាប យោ ទោ អាវុសា រាវព្យេញ កាត់កា

និ្ធលេខ កដ្ឋបំណន្តិ

ស្មើតាគគ្នា ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ត្រូវកិត្តទាំងឡាយខោះបញ្ជូនកិត្តទរូប
ទៅកាន់អាវាសជិតខាងក្នុងថ្ងៃនោះថា នៃអាវុសោ ចូរលោកទៅសំដែង
អាបត្តិនោះហើយមក យើងទាំងឡាយនឹងសំដែងអាបត្តិនោះក្នុងសំណាក់
លោក ។ បើសង្ឃ៍បានការសំដែងអាបត្តិទុះដោយអាការយ៉ាងនេះ ការ
បាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ ត្រៃសង្ឃបញ្ជូនកិត្ត ១ រូបទៅក្នុងរវាង
នៅថ្ងៃថា នៃអាវុសោ ចូរលោកទៅសំដែងអាបត្តិនោះហើយមក យើង
ទាំងឡាយនឹងសំដែងអាបត្តិនោះក្នុងសំណាក់លោក ។

(១៩០) សម័យនោះឯន៍ មានសង្ឃទាំងអស់ក្នុងអាកាសមួយ
នៃក្រាបត្តិស្មើកាតុត្នា ។ សង្ឃនោះមិនដឹងឈ្មោះមិនដឹងតោត្រនៃអាបត្តិ
នោះ ។ កិត្តដ ៃជាពហូសូតចេះស្ងាត់ខ្លូវ ព្រះ ៃតបិដក (១៤ ន៍ជមិ

(១៤ ន៍វ៉ាន័យចេះចាំមាតិកា ជាបណ្ឌិត ត្រាសមាន (ជាជា មានសេចក្តីឡាស
មានសេចក្តីរ អែង (សេខ្យា ញា់ការសិក្សា មកក្នុងអាកាសនោះ ។ ភិក្ខុ ១

អង្គ័ ចូលទៅកេតិក្ខុជាបណ្ឌិត នោះក្នុងទី ដែលកិត្ត នោះបិត នៅ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនំងឺតិក្ខុ នោះថា នៃអាវ៉ាសា ភិក្ខុណា

ប្រើយ៉ាង៍នេះផង ។ ភិក្ខុ នោះត្រីវិអាបត្តិ ឈ្មោះអ៊ី ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិត នោះ
និយាយយ៉ាង៍នេះជង ។ ភិក្ខុ នោះត្រីវិអាបត្តិ ឈ្មោះអ៊ី ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិត នោះ
និយាយយ៉ាង៍នេះជង ។ វិក្ខុ នោះត្រីវិអាបត្តិ ឈ្មោះអ៊ី ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិត នោះ

ឧបោសបិក្ខុន្ធកេ សង្ឃោ សភាគាបត្តឹ អាបត្ថោ

ឥឌ លាម សោ អាចត្តី អាចជួត ឥឌំ លាម ត្វ អាវុសោ អាចត្តី អាចញ្នោ ចដិតាពេហ៌ តំ អាចត្តិឆ្គុំ ។ សោ រា, សេល ខ សេ ងល ្ សុ ស្រ ព្យុ មុខ ស្ន អាចន្ទោ អយ់ សញ្ចោ សង្គៀ ឥមំ អាចឡឹ អាចន្ទោ-ត៌ ។ សេ ឃាមាល គាំខ្លេ អាវុសេ គារិសុត្រិ បហ អាចជ្រោ វា អភាចឆ្នោ វា ឥឡូ 🥱 អាវុសោ សភាយ មានទ័យ ដែ្តសារ ឯ មនុស្ស មោ មួយ ខេម្មិ ភិក្ខាណ វចនេន តំ អាបត្ត បដ៌ការិត្យ យេន គេ ភិក្ខុ គេជុបសម័្ម ឧបសយ៍ម៉េត្យ គេ ភិក្ខុ ឯគឧប្រេច យោ កាំរ អាវុសោ ឃុំព្យេះញ ការោតិ ៩៩ នាម សោ មានខ្លុំ មានជីខ្លុំ មុត ខាគ ៩នៃ មារុមោ មានខ្លុំ អាចជ្ញា ចដ្ឋិការោថ ទំ អាចតិ្ត្តិ ។ អថហេ គេ ភិក្ខុ ជ ឥច្ចឹស្ តស្ប ភិក្ខានោ វចផេន តំ អាចតិ ចជ៌-កោតុំ ។ ភភ(តា ៀតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ ៩១ ១៤ ភិក្ខាឋ អ**ញសរស្មុំ** អាវាស សញ្ជា សង្ខាំ សភាក់ អាចត្តី អាចន្នោ មោះតិ ។ សោ ន ជាជាតិ គស្បា អបត្តិយា ឆាម់ ជ តោត្ត់ ។ តគ្គុ ញោ ភិគ្គុ អាក្សូត៌

ឧបោសថក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវសភាពបត្តិ

ត្រវិអាបត្តិឈ្មោះនេះ នែអាវុសោ លោកត្រវិអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ ច្ចូវ លោកសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះនិយាយយាងនេះថា នៃអាវុ-សោ មិនមែនទំ្យែតម្នាក់ឯង ត្រូវអាបត្តិនេះឡើយ សង្ឃទាំងអស់នេះក៏ត្រវ អាបត្តិនេះដែរ ។ ភិត្តជាបណ្ឌិតនោះនិយាយយាងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ អ្នកដទៃ ត្រូវ (អាបត្តិ) ក្តី មិន ត្រូវក្តី និងធ្វើអ្វីដល់លោកបាន នៃ អាវុសោ ណ្តើយចូរលោកចេញចាកអាបត្តិបេសៗនទៅ ។ ទើបកិត្តនោះ សំដែងអាបត្តិនោះតាមពាក្យកិត្តិនោះហើយ កិច្ចូលទៅកេកិត្តិទាំងឡាយ នោះ លុះចូលទៅដល់ហើយថាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ថា នៃអាវុសោ ពុថាភិក្ខុណាធ្វើយាងនេះផង។ ភិក្ខុនោះត្រាវអាបត្តឈ្មោះ នេះ នៃអាវុសោ លោកទាំងទ្បាយត្រវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ ចូរសំដែង អាបត្តិនោះចេញ ។ ក៏ឯកក្តុំទាំងឡាយនោះមិន ជ្រាថ្នាដើម្បីសំដែងអាបត្តិ នោះតាមពាត្យភិក្ខុនោះឡើយ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយ \int កាបទូលដំណើរទុះចំពោះ ព្រះដមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លី (ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មានសង្ឃទាំង៍អស់ក្នុងអាវាសមួយ ត្រូវអាបត្តិស្វេកាគ ត់ក្នុង៍សាសនានេះ តា ។ សង្ឃ៍នោះមិនជំងឺនាមមិនជំងឺគោ ត្របេស់អាបត្តិនោះទេ ។ កិត្តជំទៃ

វិនយប៌ជិពេ មហាវិញ្ហា

ពហុសាត្រា អាត់ខាត់មោ ជម្នះពេវជយជពេ មាត់កោ-ជហ បណ្ឌាតា ព្យុតា មេជាវី លជ្ជី កុក្សុក្សា សំណា្កាសាមា ។ ៩មេន អញ្ទលា ភិក្ខុ យេជ សោ အီရှာ ရေးဝေးမည်းမို ရပ**လ**ည်းမ်ားရှာ ကို အီးကို သေါင်းငန်း លោ ថ សេ មារុំមោ វាដ្រាំដ្រាំ ២៧៦ មួយ ខាត សោ អាចត្តី អាចជួត់តំ ។ សោ ឃុំ ជនតំ យោ ទោ មារុំមោ ស្ដ្រារ៉ាយ ខ្លាំ ម្នាំ ខាង មោ មានទី សព្វឌ្ឌ មុត ខាត ខ្ញុំ សុវ្រោ សព្ទឌ្ឌ សព្វើ ត្រូវ នេះ មាន និទ្ធិ ។ មេ ស្ត្រ មុខខ្លួន សេ ងល្ សារុ់ ហេ វា សោ វ ៩គុ សព្ទឹ សព្ទើ អព្ ម មេ រុខេឌ្ឌ ឃុំទេ សរុសោ យទ្រាំ ពេល សពទេី បុ ಜಪರ್ಣ್ ೪ ಕೃತ್ತಿ ಕಾರ್ಗಳು ಕಾಟ್ರಾ ಕಾರ<mark>್</mark>ಮೆಯ វុឌ្ឌហាតិ ។ សោ ខេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ តស្ទុ ភិក្ខុនោ វេចខេត នំ អាបន្តិ៍ មឌិកាវិត្វា យេជ គេ ភិក្ខុ នេះជ្រេសខ្មុំ ឧបសខ្លុំទីទី ខេ ភ្លុំ រាំ ជនទ័

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

ជាពហូស្តស្កាត់ក្នុងព្រះត្រៃបិដក ៤៤៤៨៨២៤៩វ៉ាន់យៈបេះលំមាត់កា ជា បណ្ឌិតធ្លាសមាន ជ្រុយ មានសេចក្តីភ្នាសសេចក្តីរាំអង ស្រឡាញ់ការ សិក្សាមកក្នុងអាវាសនោះ ។ ភិក្ខុទុអង្គីចូលទៅកេកក្ដាបណ្ឌិតនោះក្នុង ដែលភិ**ក្ខុនោះឋិតនៅ** លុះចូលទៅដល់ហើយបាននិយាយយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុ នោះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុណាធ្វើយ៉ង់នេះផងៗ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះ អ្វីដែរឬ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុណា មួយធ្វើយ៉ង់នេះផង់១ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិ ឈ្មោះនេះ នៃអាវុសោ លោក តែវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ ចូរលោកសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ភិក្ខុនោះ និយាយយាងនេះថា នៃអាវុសោ មិនមែនតែទ្វិមាក់ឯង(តិវមាបត្តិនេះទេ សង្ឃទាំងអស់នេះក៏ត្រូវអាបត្តិនេះដែរ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះនិយាយយ៉ាង នេះថា នៃអាវសោ អក្កដ ៃត្រៅ (អាបត្តិ)ក្ដី មិនត្រីក្ដី នឹងធ្វើអ្វីដល់ លោកបាន នៃអាវុសោ ហ្គេើយចូរលោកចេញចាកអាបត្តិរបស់ខ្លួនទៅ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្វាយ បើកិត្តនោះសំដែងអាបត្តនោះតាមពាក្យកិត្តនោះ ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយនិយាយយាង ង្គ្លើ ខេច ង្គើយ ដម្សាស ដូចក្ខាយន្ទ ឯង នេះ នេះ ង្គើញ អាជន្នឹ អាជន្នឹ មុខ ខេត នៅ អាជន្នឹ ជន្លុំ មេ ខេត្ត អាជន្នឹ ជន្លុំ មេ ខេត្ត អាជន្នឹ ជន្លុំ មេ ខេត្ត អាជន្នឹ ជន្លុំ មេ ខេត្ត អាជន្នឹ ជន្លំ អាជន្និ ជន្លំ អាជន្លំ ជន្លំ អាជនិង ជន្លំ អាជន្និ ជន្លំ អាជន្លំ ជន្លំ អាជន្និ ជន្លំ អាជន្លំ គឺ អាជន្លំ អាជន្លំ អាជន្លំ ម៉ាន្ត ជន្លំ អាជន្លំ ម៉ាន្ត ជន្លំ អាជន្លំ ម៉ាន្ត ជន្លំ អាជន្លំ ម៉ាន្ត ជន្លំ អាជន្លំ ម៉ាន់ អាជន្លំ អាជ្ញិ អាជ្

បោទតាវត្ថុភាណវារំ គិដ្ឋិតំ ។

អាងជួក ពល់ឧប ៤ ឧស ឧប ការ ការក្នុង មាល្រេម ។ ឧស្សា ការក្នុង ឧស្សា ការក្នុង ក្នុង ការក្នុង ក្នុង ការក្នុង ការក្និង ការក្នុង ការក្

ខ អត្ថិ អញ្ញេតិ បទប្រូទោ ។ ಹ អឋ អញ្ញេតិ បទប្រូទោ ។

នេះនឹងកិត្តទាំងឡាយនោះថា នៃអាវុសោ ឮថាកិត្តណាធ្វើយ៉ាងនេះមួយ។

កិត្ត នោះ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះ នៃអាវុសោ លោកទាំងឡាយ ត្រូវអាបត្តិ
ឈ្មោះនេះ ហើយ ចូរលោកទាំងឡាយសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ ម្នាលកិត្ត
ទាំងឡាយ បើកិត្តទាំងឡាយនោះសំដែងអាបត្តិនោះតាមពាក្យកិត្តនោះ ការ
សំដែន នុះជាការល្អ បើមិនសំដែងទេ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ មិន ត្រូវកិត្ត
នោះស្តីថាទ្យិតិត្តទាំងនោះឡើយ ព្រោះខ្លួនគ្មានអំណាច (ស្តីថាឡាគេទេ) ។

ចថ់ ចោទសវត្ថភាណវារះ ។

(១៨១) សម័យនោះឯង ក្នុងទីអាវាស១ មានពួកអាវាសិកកិត្ត្ (១)
ជាច្រើនរូប គឺចំនួន៤រូបឬច្រើនជាង៤រូបឡើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង«ពេសថ
ថៃ្សនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនជានដឹងថា ពួកអាវាសិកភិក្ខុងទៀតមិនទាន់
មកដល់ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏សំគាល់ថាជាធមិ សំគាល់ថា
ជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ«ពេសថ សំដែង
បាតិចោត្តទៀង ។ កាលភិក្ខុទាំងនោះកំពុងសំដែងបាតិចោត្ត (សាប់តែ
មាន) ពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ៃ ប្រើនជាងមកដល់ក្នុងវេលនោះ ។ ភិក្ខុទាំង
នោះបានកាបចូលសេចក្តីខ្លះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ ឲ្ងដ់

ភិក្ខុដែលនៅដាប់ជាតិច្ចក្នុងអាវាសណាមួយ គឺមិនខែនដាអាតន្តពភិក្ខុ ?

វិនយបិដិពេ មហាវក្ដេ

ឥញ ១៩ ភ*ិត្តា*ប អញសម្មើ អាវាសេ គេខហុខោសថេ សម្ពូហ្លា អាវាសិកា ភិក្ សច្ចិខត្តិ ខត្តាពេ វា អភិប្រភា វា តេ ជ ជាជន្តិ អគ្គុពោ អវស្តា ភិក្ខុ អស្ត្រាត់ ។ គេ ជម្មាញ់ នោ វិន្យសញ្ជា វត្ត សមក្សញ្ញាល ខ្ទោស៩ ការាធ្វើ ទាត់មោក្ខ្ ខ្លឹ-សន្តិ ។ គេហំ ជុំខ្ញុំស្បាន ទេតុមោក្តេ អ៩ពោ ស្រុស្សា ភិក្តុ អក្ខុស្តិ សហុត្រ ។ តេហ៍ ភិក្តុវេ ភិទ្ធាហ៍ បុឧ ទាត់មោត្ត ជុខ្ចុំសិតព្វំ ។ ជុខ្ចេសកាជំ មខាត្ខ ១ មុខ ឧប ម្នុំ មេឃឹមក្នុំ មេឃុម ឧត្តសាលេខ មានិស្សាលា អាងក្នុយ មួយ មន្ត្រី នេះ ខេត្តក្រេវា អត្ថភេសា វា ។ នេះ ឧ ជាឧធ្ អត្តកោ អាវា-ប៉ាកា ភិក្តុ អលកតាត់ ។ គេ ជម្មសញ្ញាលេ វិលប-សញ្ចា ក្រា សមក្សញ្ចាំលោ ជ្រោសថំ កាពេធ្នាំ ទាត់ ទៅត្ត ជន្ទឹសស្តិ ។ គេហិ ជន្ទឹស្សមាធេ ទាត់ មោ គ្នេ អឋ គ្នេ អាវ គំ អាវ គ្នេ សម្ សមា ។ ជុខ្ចិដ្ឋំ សុជុខ្ចិដ្ឋំ អាសេស សោនត្វំ ។

វិនយប៌ដក មហាវគ្គ

ត្រាស់ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើក្នុងទី៣៧ស 🤊 មាន អាវាសិកភិត្ត្ $\left(\stackrel{\circ}{\sigma} s_{ij} \right) = \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{s} \stackrel{\circ}{s} \stackrel{\circ}{\iota} \stackrel{\circ}{\iota} \stackrel{\circ}{\iota} \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{s} \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{s} \stackrel{\circ}{\sigma} \stackrel{\circ}{\sigma$ « ជោសថថៃ្យនាះ ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួកអាក់សិកភិក្ខុដទៃ មិនទាន់មកដល់ ឡើយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ នោះសំគាល់ថាជាធម[ិ] សំគាល់ ថាជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើឧប្រាសថ សំដែង បាតិមោក្ខឡើង ។ កាលកិក្ខុទាំងនោះកំពុងសំដែងបាត់មោក្ខ្ (សាប់តែមាន ពួកអាវាសិកភិត្តដទៃ (ចែនជាងមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ កិត្តទាំងនោះ ត្រវស់ដែងបាត់ មោក្ខខ្មើងម្ដងទៀតចុះ ។ ពួកកិត្ត អ្នកសំដែងមិន ត្រូវអាបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ម្យ៉ាង ទៀតក្នុង សាសនានេះ បើក្នុង៍អាវាសត្វមានអាវាសិកភិក្ខុជា (ចិនរួប គឺចំនួន៤រូប ឬ ប្រើនជាង ៤ រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង៖ បោសថ ថៃ្ងនោះ ។ កិត្តិទាំង នោះ មិនបានដឹងថា មានពួកអាវាសិកកិត្តដ់ខែមិនខាន់មកដល់ឡើយ ។ ភិក្ខុ ទាំងទុក្រឃ នោះក៏សំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពុកសំគាល់ ថា ព្រម ្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ៖ ប្រាសថ សំដែងបាត់ មោក្ខ ឡើង ។ កាលកិក្ខុ ទាំង នោះកំពុងសំដែងបាត់មោត្ត ស្រាប់តែមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃចំនួនស្មើៗ គ្នាមកដល់កង្គីពេលនោះ ។ ទុខ្ចេសដែលកិត្តសំដៃង៍រួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា សំដែងហើយដោយប្រពៃ ត្រូវតែស្គាប់ទុខ្ទេសដ៏សេសសល់អំពីនោះចុះ ។

ឧបោសប់ក្នុន្ធកេ អនាបត្តិបណ្ណរសក់ ឧបោសថករណ៍

ខុ ទ្វេសកាន់ អនាបត្តិ ។ ៩៩ បន ភិក្ខុវេ អញ្ជាស្មឹ អាវាសេ តឧហុខោសថេ សម្ពូហុលា អាវាសិកា ភិក្ខុ សច្ចិបត្តិ ខត្តារោ វា អតិប្រា វា ។ តេ ១ ជា១ភ្នំ អគ្គុពោ អាវាសំភា ភិក្ខុ អភាគតាត់ ។ តេ ជម្ន-សញ្ចាំនេយសញ្ចាំនោវត្ត សមត្តសញ្ចាំនោ «ទោ-សថំ ភាពធ្លំ ទាត់មោក្ខំ ជុខ្ចិសឆ្គំ ។ គេហ៍ ជុខ្ចិស្បូ-មាទេ ខាត់មោក្ដេ អ៩ពោ អាវាសិកា ភិក្ដុ អាក្ខេត្តិ ថោកាតារា ។ ឧច្ចិដ្ឋ សុឧច្ចិដ្ឋ អាសេស សោតត្វំ ។ ជម្រើសឃាច អសពន៍ ឯ មុខ ឧប ភ្នំពុំ អយាសក្ សង្សា ឧស្សា ទេស ខេស្ស សង្សា ភិក្ខា ស្ទិបត^{្តិ} ខត្តារោ វា អត៌ក្រោ វា ។ តេ ជ ជាឧទ្តិ អត្តព្ញា អាវាសំភា ភិក្តុ អភាគតាត់ ។ គេ ជម្ន-សញ្ចា នៃយសញ្ចានា វត្ត សមត្តសញ្ចានា ១ទោ-សថ់ ការាធ្លុំ ទាត់មោត្តាំ ឧធ្ចឹសឆ្គុំ ។ គេហិ ឧធ្ចិដ្ឋ. មត្តេ ទាន់មោក្តេ អ៥ ពោ អាវាសិកាា ភិក្ខុ អាក្សុជ្ញិ

a បោសថក្ខន្ធកៈ ការធ្វើa បោសថមិនត្រូវអាចត្តិមាន ១៩ យ៉ាង

ពួកកិត្តអ្នកសំដៃង៍មិន តែអែបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ម្យាង ទៀតក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា (ចំនរូប គឺចំនួន ៤រូបឬ ចើនជាង៤រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងទីអាវាស ១ ក្នុងទ ជោសថថៃ នោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទៃមិនពន មកដល់ ឡើយ ។ កិត្តទាំង ឡាយ នោះក៏សំគាល់ថា ជាធមិ សំគាល់ថា ជាវិន័យ ជាពុកសំគាល់ថា ព្រមព្រៀនគ្នា ក៏ធ្វើទប្រាសថ សំដែន បាតិមោត្តឡើង ។ កាលភិត្តទាំងនោះកំពុងសំដែងបាតិមោត្ត ក៏មាន ពួកអាវាសិកភិត្តដទៃតិចជាង៍មកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ៖ខ្ទេសដែលភិត្ត បានសំដែងហើយ ក៏ឈ្មោះថាបានសំដែងហើយដោយបែត ត្រវ៉ាតស្តាប់ ត្រេសសេសសហអពីនោះចុះ ។ ពួកភិក្ខុអកសំដែងមិន ត្រែវអាបត្តិ ឡើយ **។** ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងទីអាវាសត្ មានពួកអាវាសិកភិត្តជា (ចើនរូប គឺចំនួន ៤ រូបបុ (ចើនជាង៤ រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំតាក្សាខណ្ឌសថថៃ្រនោះ ។ ភិក្ខុខាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួក ឋាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា ព្រម ព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ ឧប្រេសថ សំដៃឥបាត់មោត្តឡើង ។ កាលភិក្ខុទាំងនោះទើបតែនឹងសំដែ**ង** បាតិមោក្ខរួចទៅហើយ ស្រាប់តែមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃប្រើនជាងម**ក**

វិនយចិដិកេ មហាវក្ដោ

ពហុតាហ ។ គេហ ភិក្ខាវ ភិក្ខាហ៍ បុធ ទាត់មោក្ខាំ ន្ទឹស់តេញំ ។ នុខ្ទេសភាជំ អភាបត្តិ។ ៩១ បន រុំ ឃុំ អ្នក្សា អង្គ ស្គ្រស់ ស្ត្រស់ ស្ត្រស់ លា អាវាស៊ីតា ភិត្តូ សច្ចិបឥត្ថិ ខត្តពេវា អតិបតា វា ។ គេ ជ ជាឧធ៌ អត្តា អាវាស់កា ភិក្ អេលក តាត់ ។ គេ ១មួសញុំ នោ វិជយសញុំ នោ វត្ត ស-មក្សញ្ញា ពេលមេជុំ ការាធ្លុំ ទាន់ មេត្តាំ ជុំស្ពឹង នេញ នទ្ទឹឌ្គឧឌ ខាន្ទគោយ អព្ទ អព្ទ មេខេញ មាប្រមុខ វិត្ត អាក្នុធ្គំ សមសមា ។ ១ធ្គុំជួំ សុខធ្គុំជួំ គេសំ សឆ្នំគោ ទារីសុខ្ទុំ អារោយឥត្វា ។ «ខ្ទេសកាន់ អ-សព្ទ ំ ា ៩៩ ឧ៩ ភ្ទំពុំ អយាស្ទុំ អាប្ទ ៩៩-ខេត្តពេល ជា មេស្ស ទេស ប្រធានិក្សា ខេត្ត ស្សស្ទា ភិក្ខុ មល់ខេសាខ្នំ ។ ខេ ជម្មេញ នោ វិនយេសញ្ញាំ នោ វត្ត សមត្តសញ្ញាំ នោ ១ ទោសម័ ភាពេធិ

វិតយបឹង៧ មហាវត្ថ

ដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ កិត្តទាំងនោះ ត្រៃវស់ដែងចាត់-ទាំងទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងខីអាវាស ១ មានពួកអាវាសិកភិត្ត (ចឹន គឺចំនួន៤រួមឬ (ចិនជាង៤រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង « ប្រាសថថៃ្ង នោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួកអាក់សិកភិក្ខុដ ទៃមិនទាន់ មកដល់ ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ នោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជា វិន័យ ជាពុក្សគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ«ប្រាសថ សំដែងថាតិ-មោត្តទ្បើង ។ តាលភិក្ខុទាំងនោះទើបតែសំដែងបាត់មោត្តរួចទៅហើយ ស្រាប់តែមានពុកអាវាសិកគិត្តដទៃចំនួនស្មើៗ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ចាត់ មោត្តដែលកិក្ខាបានសំដែងវួច ហើយ ក៏ ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ ។ ពួកអាវាសិកភិត្តដទៃ ត្រៅប្រាប់បារិសុទ្ធិកង្សំណាក់ភិត្តទាំង **ឲ្យយដែលធ្វើ៖ ជោសថ** ហើយនោះចុះ ។ ពួកភិក្ខុអ្នកសំដែងមិន ត្រវអាបត្តិ ឡើយ ។ មាលភិក្ខាង៍ឡាយ ក្នុង៍សាសនា នេះ បើក្នុង៍ខីអាវាសឲ្ មាន *ตู*กทท่างกลักูเ(ซื้รเช คือรูริย เชยุเ(ซื้รสาลีย เชเซูโลเฟ (ชิ่ม) ក្នុង៖ បោសថថៃ្ងនោះ ។ កិក្ខុពាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ ដ ទៃមិនទាន់មកដល់ ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំង៍ ឡាយ នោះសំគាល់ថា ជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាក្នុកសំគាល់ថា ត្រុម ត្រៀនគ្នា ក៏ធ្វើឧប្រាសថ

៖បោសបំពូន្ធកេ អសបត្តិបណ្ណាស់កំ ឧបោសថិករណ៍

ទាត់ ទេវត្ត ។ តេហ ។ ខ្លែដូមត្តេ ទាត់-មេក្តេ អ៩ពោ អាវាសិកា ភិក្ខា អាតច្ឆិ ថោក-តរា ។ ឧទ្ទ័ដ្ឋ សុឧទ្ទិដ្ឋ តេសំ សន្និគោ ចារិសុទ្ធិ អារោខេត្ញា ។ ជុខ្មេសកាធំ អភាបត្តិ ។ ៩៩ ឧក្សាស្រ្ត មេខាស្រ្ត មេខ្សាស្រ្ សម្ពូហ្លា អាវាសិតា ភិក្ខុ សច្ចិបតន្តិ ខត្តពេ វា អត់ក្រោ វ ។ តេ ឧ ជាឧន្និ អត្តុ ពោ អាវាសិកា ភិក្ អនាកតាត់ ។ គេ ជម្មេញ នោះ វិន្យុសញុំ នោះ វត្ត សមក្សញ្ញាំ ព្រះស្នំ ការព័ន្ធ ទាត់មោត្ត ជុំនួ-សាយ អ៩ ពោ អាវាសំគា ភិគ្គា អាកព្ធ ពហុតារា ។ ကေးပါ က်ကွားပေါက်ကွားပေါ် ပုံ သောက်းမောက္ကံ ရန္ပိမ်ားကို ျ ខ្នុសភាន់ អល់បត្ត ។ ៩៩ ២៤ ភិក្ខុវ អញ់តារក្ អាវាសេ នេះហុខោស សេង្ហហ្លា អាវាស៊ិតា វិក្ សភ្មិបតន្តិ ខត្តពេ វា អតិប្រា វា ។ គេ ជ ជាឧត្តិ អត្តុពោ អាវាសំគាា ភិក្គា អព្**គ**ាតិ ។ គ

ឧបោសថិក្ខុន្ធុក: ការធ្វើឧបោសថមិនត្រូវអាបត្តិមាន ១៥ យ៉ាង

សំដែងពុត៌មោត្តទ្បើង ។ កាលកិត្តទាំងនោះទើបតែសំដែងពុត៌មោត្ រួច ហើយ ស្រាប់តែមានអាវាសិកភិក្ខុដ ទៃតិចជាងមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ចាត់ មោត្តដែលភិក្ខុចានសំដែនរួចហើយ ក៏ ឈ្មោះថាចានសំដែនល្អហើយ អាវាសិកភិក្ខុដទៃ ត្រ \int ធាប់ធានិសុទ្ធិក្ខុងសំណាក់ភិក្ខុខាំងឡា យនោះចុះ ពុកកិត្តអកសំដែងមិន ត្រូវអាបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សាសនានេះ បើក្នុងទីអាវាស ឲ្យ មានពួកអាវាសិកកិត្ត (ប៊ិនរូប គឺ ចំនួន៤រូបឬ េប៊ែនជាង៤រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង ពេលថថៃ្ងនោះ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះមិនបានដឹងថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទៃមិនទាន់មកដល់ឡើយ ។ ភិក្ខាំងនោះសំគាល់ថាជាធមិ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា (ព្រម (ព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ៖ ជោសថ សំដែងជាតិ មោត្ត ឡើង ។ កាលកិ**ត្តពង់** នោះទេីបតែសំដែងបាត់មោត្តច្រហើយ ភិក្ខុបសៃទ្យក់មិនទាន់ក្រោកចេញ នៅឡើយ ស្រាប់តែមានពួកអាក់សិកភិក្ខុដទៃប្រើនជាងមកដល់ក្នុងពេល នោះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុទាំងនោះ ត្រៅសំដែងចាត់មោក្ខុម្ដាទៀត ។ ពុកភិក្ខុអកសដែងមិន ត្រវិមាបត្តិ ទៀយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា បើក្នុងអាវាស ១ មានអាវាសិកភិក្ខុ (ចើនរូប គឺចំនួន៤ រូបប្**រេចិន** ជាង៤ រូបទ្បើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងទល្ខេសថថៃ្រោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនបាន ជឹងថាមានពួកអាវាសិកកិត្តដទៃមិនទាន់មកដល់ឡើយ ។ កិត្តទាំងនោះ

នៃយចិដ្ឋពេ មហាវគ្គោ

ឌមុសញ្ជាល់ ដែលសញ្ជាល់ ក្រុ សមក្សញ់លែ ១. មោសថំ ការេត្ត ទាត់ ទោក្ខំ ១ឲ្ទឹសត្ថំ ១ គេហំ ១ឲ្ទឹឌ្ជ. ត់ខ្លើ ខាឌ្យគោឌ្នើ អង្គើន ៣ ឧធ្ធមា មន្ត្រី មាឃុ ស់កា ភិក្ អាក្នូធ្លុំ សមសល ១ ២ ៤ ៤កេត្ក ។ ។ទ្ទឹឌ្ន សុទ្ធឌ្ន ទេស សន្តិគេ ទារិសុទ្ធ អាពេច-ស្សា ។ ៤៥ម៉ូស្សាច អស្តន្តិ ។ ៩៩ ឧម ភ្មុំផ្ស ಕ್ಷಾಹ್ನಾಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಭನ ಜರಬೀಡಳಾಗ ಈ ಹಿಮ್ಮೆಯ ಕಾಳ. សំភា កិត្តា សរ្ទិបតន្តិ ខត្តារោ វា អតិបភា វា ។ នេះ ឧ ជាឧជ្ជំ អគ្គពោ អាវាសំគាា គឺគ្នា អលាក់តាត់ ។ ទេ ឧញ្សញ្ញាំ ទេ វែលសញ្ញាំ ទេ វត្ត សមត្តសញ្ញាំ ទេ ជ្រោសថំ ការោធ្លំ ទាត់មោក់ ជុំខ្មុំសឆ្លំ ។ គេហំ ន់ថ្មីដឹតនេះ សង្ខុះគោយ វាយសិលា ជុំគ្នីសភា ស្មុមាកា អុជ្ជា អាជ្ជកា ភិក្គុ អក្ខុធ្គុំ ត្បុត្ស ។ គេហ ភិក្ខាប់ ភិក្ខាប់ មុខ ខាត់មោក្ខា ជុខ្មីសិតព្វំ ។ ជុខ្មេ-ម្នាល់ មេខាឧស្ន ។ ៩៩ ឧ៤ ភ្យុំ មេឃុខាភ្ អាកាស ខេត្តស្រាស សង្គស់លា អាក្ស៊ីកា ភិក្ខុ

វែនយប់ដែក មហាវគ្គ

ស់គាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា [ពម [ព្]ជ គ្នា ក៏ធ្វើទប្រេសថ សំដែន៍បាត់មោត្តឡើង ។ ភិក្ខុទាំង៍នោះខើប់តែ សំដែងបាត់មោត្តរួចហើយ ពួកកិត្តបរិសទ្យមិនទាន់ (កាកចេញនៅឡើយ ស្រាប់តែមានពួកអាវាសិកកិត្តដទៃស្មើៗ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ បេ។ តិចជាង ។ ថាតិមោក្ខដែលកិត្តបានសំដែងរួចទៅហើយ ក៏ឈ្មោះថាថាន សំដែងល្អ ហើយ អាវាសិកកិត្តដទៃ ត្រវ ប្រាប់បុរិសុទ្ធិក្នុងសំណាក់កិត្តទាំង នោះចុះ ។ ពួកកិត្តអ្នកសំដែងមិន ត្រាវអាបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខាងឡាយ កង៍សាសនានេះ បើកង៍ទីអាវាស ១ មានពួកអាវ៉ាសិកភិក្ខុ (ចិនរូប គឺចំនួន ៤ រួមឬ េ ចែនជាង ៤ រួម ទ្វេង ទៅ ២ ជុំគ្នាក្នុង បោសថ ថ្ងៃ នោះ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះមិនបានជំងឺថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ខែមិនទាន់មកដល់ ឡើយ ។ ភិក្ខុព៌ដ៍ ទោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពុកសំគាល់ថា ព្រម េញ្ត្រីគ្នា ក៏ធ្វើ៖ ជោសថ សំដែន៍ថាតិមោ**ក្ខ**ឡើង ។ កាលភិ**ក្ខុ** ទាំងនោះទេបតែសំដែងបាត់មោត្តរួចហើយ ភិក្ខុបរិសទ្យុទូះក៏បានក្រោក លេញទៅហើយ សែលតែឡកអារ៉ាសិកភិក្ខុដទៃប្រើនជានិមកដល់ក្នុងពេល នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវសំដែងជាតិមោត្តម្តង ទៀតចុះ ។ ពួកភិក្ខុអកសំដែនមិន តែវអាបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងីឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើក្នុងខ្មែរវស ១ មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ (ចិនរូប

ឧបោសប័ក្ខផ្លូវក អតាបត្តិបណ្ណរសក់ ឧបោសប័ករណ៍

សច្ចិប្ភភ្នំ ខេត្តពេ វា អត់ប្រា វា ។ តេ ខ ជាននិ អត្តុពោ អាវាស់តា ភិក្ អនាគិលាត់ ។ នេះ ជម្មេញ នៃ ជា នេះ ខាទេសជុំ ភាពស្ដី ទាត់មោក្ខំ ខ្ទុំសង្គំ ។ តេហិ «ខ្ចុំដូមត្តេ ទាត់មោត្តេ ឯកច្ចាយ វដ្តិតាយ បរិ-សាយ អ៩ ញោ អាវាសិកា ភិក្ខុ អាត្តូត្តិ សមសមា ។ បេ ។ ថោកាតរា ។ ជុខ្ចិ៍ដំ សុជ្ជិ៍ដំ តេស សភ្នំគោ ទារសុខ្ចុំ អាពេ ទេតញ ។ ។ ខ្មេសកាន់ អភាបត្តិ ។ ៩៩ ឧខ ភិក្សា អញសក្ស៊ី សប្រស ៩៩១ ទេសខេ សម្ពូហ្លា អាវាសំភា ភិក្ខុ សច្ចិបត់ខ្លុំ ចត្ថាព វា អត់ក្រោ វា ។ គេ ជ ជាជធ្លី អត្តុ ពោ អាវាស៊ីកា ភិក្ខុ អេលក់តាត់ ។ គេ ឧឫសញ្ជា វិឧបសញ្ជា វត្ត សមត្តសញ្ញាំ ១ ទេស ៩ គេ ភេទ្តិ ទាត់-មោក្ខាំ ជុខ្ចិសត្តិ ។ តេហ៍ ជុខ្ចិដ្ឋមត្តេ ភាគិមោក្ខោ សព្វាយ វុឌ្ឌិតាយ មារិសាយ អ៩ពោ អាវាស៊ីកា ភិក្ខុ អក្ខត្តិ ពហុតារា ។ គេហិ ភិក្ខាវេ ភិក្ខាហិ បុជ

នយេលជូនិនិង យរម្នើនយេលជូតូមម្រីរូមរជ្ញិសុខ «។ ញុង

គឺបំនួន ៤ រុបបូរ(ចិនជាង ៤ រុបទ្បើងទៅ (បជុំគ្នាក្នុងទេបោសថថៃ្មនោះ 😗 ភិក្ខុទាំងនោះមិនចានដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ខែមិនទាន់មកដល់ ទ្បើយ ។ ភិក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធមិ សំគាល់ថាជាវិន័យ សំគាល់ថា (ពម (៣) ន៍គ្នា ក៏ធ្វើ៖ ចោសថ សំដែងបាត់ មោក្ខម្យើង ។ ភិក្ខុ ទំង៍ នេះ ទើប តែសំដែង៍ ហុត៌ មោក្ខា្ច ហើយ ពួកកិក្ខិបរិសទ្យុទូះក ក្រោកចេញទៅ ស្រាប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃស្មើ ៗ គ្នាមកដល់ក្នុងពេល នោះ ។ បេ។ តិចជាង៍ ។ បាត់ម៉ោត្ខដែលភិក្ខុបានសំដែងវួចហើយ ក៏ឈ្មោះ ឋាជានសំដែងលើយ អាវាសិកភិក្ខុដទៃ ត្រៅប្រាប់ជាសេខិត្តង៍សំណាត់ភិក្ខុ ទាំងនោះចុះ ។ ពួកភិក្ខុអកស់ដែងមិន ត្រាំអាបត្តិឡើយ ។ មាលភិក្ខ ទាំជទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងទីអាវាស ១ មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ ្រើនរូប គឺចំនួន ៤ រូបឬ្រើនជាង ៤ រូបឡើងទៅ $\left[v$ ជុំគ្នាភ្នងទ $\left[v$ ជុំភ្និ ថ្ងៃនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនជំងឺថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ខែមិនទាន់មកដល់ ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក សំគាល់ថា (៣ម (៣) ង៍គ្នា ក៏ធ្វើឱ្យស្រប់ សំដែនបុត្តមេាក្ខម្សើន ។ ភិក្ខុទាំង៍នោះទើបតែសំដែងបាត់មោត្តប្រទៅហើយ ភិក្ខុបសៃទ្យុទាំងអស់ក បានក្រោកចេញទៅ ស្រាប់តែមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃប្រើនជាងីបកដល់ ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាល់ក់ក្តូលំង់ឲ្យាយ ក់ក្តូលំង៍នោះ ត្រូវសំដែងបាត់មេត្

វិនយបិឝិពេ មហាវិត្តៅ

អសាបត្តិបណ្ណះសក់ និង្គិតំ ។

(០៩៤) ៩៩ ឧ៩ ភិក្ខា អញតាស្មី អប្ស ឧស្ដាំ ខេស្ដា ប អនបភា ។ ។ នេ ជា១៩ អនុញា អាវាសិកា ភិក្ខុ អនាគត់ ។ នេ ១៩សញ់ លេ ខែយៈ សញ្ញាំ សេ ស្មាំ ស្មាំ សេ ១៩សញ់ លេ ខែយៈ សញ្ញាំ លេ ក្រុំ សមក្សញ្ញាំ លេ ១ ខេស្ម គ្រាំ លេ ខ្មែ សញ្ញាំ លេ ក្រុំ សមក្សញ្ញាំ លេ ១ ខេស្ម គារា ខ្មុំ

វិនយប៊ីដក មហាវត្ត

ម្ពង់ ទៀតចុះ ។ ពួកកិត្តមកសំដែងមិន តែវិតាបត្តិ ទៀយ ។ មាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ ក្នុងសាសនា ខេះ បើក្នុងទីគាព់ស ១ មានពួកអាពសិកកិត្ត បើនរូប គឺចំនួន ៤ រូបប្រើប្រិនជាង ៤ រូបទ្បើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង (បាសថ ថៃ្ងនោះ ។ កិត្តទាំងនោះមិនបានដឹងថា មានពួកអាពសិកកិត្តដទៃមិនខាន់ មកដល់ ឡើយ ។ កិត្តទាំងនោះសំគាល់ថាជាធមិ សំគាល់ថាជានិយ ជាពួកសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ ប្រសេស សំដែងបាត់ មោត្ត ។ កិត្តទាំងនោះទើបតែសំដែងបាត់ មោត្តរួប ហើយ កិត្តបរិសឲ្យទាំងអស់បាន ក្រោះ ចេញ ទៅ ហើយ ស្រប់តែពួកអាវាសិកកិត្តដទៃ ស្មើរ អាមកដល់ កង្សាល់ បាន សំដែងល្អ ហើយ អាពិសាក្សដែលកិត្តបានសំដែងប្រហើយ ក៏ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ អាពិសាក្សដែលកិត្តបានសំដែងប្រហើយ ក៏ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ អាពិសាក្សដែលកិត្តបានសំដែងប្រហើយ ចប់រិធីដែលកិត្ត ទាំងនោះបុះ ។ ពួកកិត្តអាកស់ដៃងមិន តែវិមាបត្តិ ឡើយ ។ ចប់រិធីដែលកិត្ត ធ្វើ បោសថមិន ត្រូវអាបត្តិមាន ១៥ យ៉ាង ។

(១៩៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បើក្នុង ទីអាវាស១ មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ ចើនរូប គឺចំនួន៤ រូបប្រចើនជាង៤ រូប ឡើងទៅ ប្រជុំត្នាក្នុង៖ ចោសថថៃ្ងនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដឹងថា មានពួក អាវាសិកភិក្ខុដ ទៃមិនទាន់មកដល់ដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាខែយ ជាពួកសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ក៏ធ្វើ៖ ចោស្ឋា

៖បោសថក្ខន្ធកេ រគ្គសមគ្គសញ្ញាំបណ្ណរសក់

ទាត់ មោទ្តិ ជន្ទឹសស្ថិ ។ គេហំ ជន្ទឹស្សមានេ ទាត់-មេក្រោះ អស់គោ ភិក្សា ភិក្សា ភិក្សា ភិក្សា ។ តេហ៍ កិត្តាហ កិត្តាហ៍ ថ្ល ទាត់មោត្តាំ ជុខ្ទឹសិតព្វំ ។ ខ្ទុស្តាន់ អាបត្តិ ខុត្តដស្ប ។ បេ ។ អ៩ពោ អាវាសំតា កំត្ អាក់ច្នុំ សមសមា ។បេ។ ប៉ោក-តារា ។ ជន្ទឹដ្ឋ សុជន្ទឹដ្ឋ អាសេស សោតត្វំ ។ នុខ្លេសកាន់ អាបត្តិ ឧុក្ខដស្ប ។ ៩៩ បន ភិក្ខាវ អញ្ជាតាស្មី អាវា សេ សឧហ្ ទោស ៩ សម្ពេហ អា-វាសំភា ភិគ្គ សច្ចិបត្តិ ខត្តពេ វា អត់ក្រា វា ។ តេះ ជានន្តិ អត្តុពោ អាវាសិកា ភិក្តុ អនាកតាតិ ។ តេះ ៩ម្មេញ នៃ វិនយសញ្ជាំ ភេ ក្រុ សមក្សញ្ជាំ ជទោសថំ ការោធិ្ ខាត់មោក្ ជុំជ្ជុំ ។ គេហិ នុច្ចិដ្ឋមត្តេ ចាត់មោក្តេ អ៩ពោ អាវាសំកា ភិក្ខុ អាក្ខុធ្លឺ តហុតារា ។ គេហ៍ ភិក្ខាប់ ភិក្ខុហ៍ បុខ ទាគ់-មោក្ខាំ ជុខ្ចុំសិនត្វំ ។ ជុខ្ទេសការ អាមត្តិ ធុក្តាដស្ប ។ ថេ ។ អ៩ពោ អាវាសំភា ភិក្ អាត់ចូឆ្នំ សមៈ សមា ។ បេ ។ ថោកភេព ។ ឧទ្ទិដ្ឋ សុឧទ្ទិដ្ឋ ភេស

ឧបោសថក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមានសេចក្តីសំខាល់ក្នុងកម្មដាចក្ខពួកថាព្រមព្រៀងគ្នាមាន ១៨ យ៉ាង

ស់ដែនបាត់ មោក្ខឡើង ។ កាលភិក្ខុទាំង នោះកំពុងសំដែងឲ្យត់ មោក្ខ ស្រប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃ ច្រើនជាងមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រវស់ដែងបាត់ មោក្ខុម្ពងទៀតចុះ ។ ពួកភិក្ខុ អ្នកសំដែង ត្រវមាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ស្រាប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃស្នើ។ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ បេ ។ តិចជាង ។ ១ខ្ទេសដែលភិក្ខុបាន ស់ដែងរួចទៅ ហើយ ក៏ឈ្មោះថាបានសំដែងល្អហើយ កិក្ខុទាំង នោះ គ្រុ ស្ត្របន្ទាធ្វេសដ៍សេសសល់ចុះ ។ ពុក្ខក្នុអ្នកសំដែង តែវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងទីគាព់ស 🤊 មានពួកគាព់សិក $\hat{\mathbf{a}}_{\boldsymbol{\sigma}}$ ្រើនរូប គឺចំនួន ៤ រូបឬប្រើនជាង ៤រូបឡើងទៅ $\hat{\mathbf{b}}$ បំផុំគ្នាក្នុងទល្ខាសថ ថៃ្រនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទៃមិនទាន់មក ដល់ដែរ ។ ភិក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពុក $\hat{m{\lambda}}$ နာလ် $m{v}$ ်ဝါရေး $m{v}$ ြန်နာ ကိုမြှီရေလှလ $m{v}$ ိပြန်လှည်းမာရှု(၍ $m{v}$ ទាំងនោះទើបតែសំដែងបាត់មោត្តរួចហើយ ស្រប់តែមានពួកអាវាសិកភិត្ត្ ដ់ ទៃ (ចិនជាងមកដល់ក្នុង ពេល នោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុទាំង នោះ ត្រវស់ដែងបាត់ មេត្តម្តងទៀត ។ ពុកកិត្តអកសំដែង ត្រវអាបត្តិទុកដ ។ បេ។ ស្រប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃស្មើ១ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ បេ ។ តិចជាង៍ ។ បាត់មោត្តដែលកិត្តបានសំដែងរួចទៅហើយ ក៏ឈ្មោះថា

វិនយចិដកេ មហាវិគ្គោ

សន្តិកោ ទាវិសុខ្វិ អារោចេតព្វា ។ ជុខ្ទេសកាន់ តឧហុខោស៩ សម្ពហុលា អាវាសិកា ភិក្ខុ សជ្និច-តែខ្ញុំ ខេត្តក្រ វា អតិប្រភា វា ។ តេ ជាឧធ្លឺ អត្តុ ពោ អាវា-សំភា ភិក្ខុ អលកតាត់ ។ តេ ជម្មសញ់នេះ វិលប-សញ្ចាំ ស្រង់ សមត្តសញ្ចាំ សេខ ខេត្ត សញ្ចិ ទាត់មោក្ខំ ជុខ្ចិស**្គិ ។** តេហ៍ ជុខ្ចិដ្ឋមត្តេ ទាត់មោក្ខេ អវុឌ្ឌិតាយ ថវិសាយ។ ថេ ។ ឯកច្ឆោយវុឌ្ឌិតាយ ថវិសា-យ ។ ខេ ។ សញ្យ វឌ្ឌិតាយ ខរិសាយ អ៩ពោ អេវាសិកា ភិក្ខុ អេក្ខន្តិ ពហុតារា ។ គេហិ ភិក្ខុបៅ ភិក្សា បុខ ខាត់មោត្តំ ខុខ្ចុំសិតត្វំ ។ ខុខ្ចេសកាន់ អែបត្តិ ខុត្តដស្បី ។ បេ ។ អ៩ពោ អាវាស៊ិតា ភិក្ខុ មានដូច្នូ មានមា ៧ ១ ៧ ដោយស្លា ៧ ៤៥ ដឹ សុទ្ទិដ្ឋ គេលំ សភ្នំគេ ចារិសុទ្ធិ អពេបេតព្វា ។ ព្រុស្តាន់ អាបត្តិ ខុត្តដស្បូ ។

វគ្គសមគ្គសញ្ញាំនោ បណ្ណរសក់ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបំពិក មហាវត្ត

ទានសំដែនល្អហើយ ពួកររាវាសិកភិក្ខុដទៃ(តវ/ច្រប់ទារិសុទ្ធិក្នុងសំណាក់ ភិក្ខុទាំងនោះចុះ។ ពួកភិក្ខុអ្នកសំដែង ត្រូវអាបត្តិខុកដ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា:នះ បើក្នុងខ្មែរបស់ មានពុកអាវាសិកកិត្តប្រើនវូប គឺចំនួន ៤ រូបឬ េ ប៊ែនជាង៤ រូប ទ្បើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង ខេត្តសថថៃ នោះ ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះជីង៍ថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃមិនទាន់មកដល់ សំគាល់ថាជាធមិ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួកសំគាល់ថា [៣ម [៣]ជ គាក់ធ្វើទល្វេសថ សំដែន៍ហុត៌មោត្តឡើង ។ ភិក្ខុទាំងនោះទើបតែសំដែង បាត់ មោត្តរួច ហើយ កាលកិត្តបរិសឲ្យមិនទាន់ (កាក ចេញ នៅ ឡើយ ។ បេ ។ កាលកិត្តបរិសព្យខ្លះ (កាកចេញ ទៅហើយ รัฐบริសฤต ์ลัยม*ั*ตุรเ∫กลเซตุเฟเท็น (มาบไลตุกมก่มักลัฐ ដទៃ េ ចែនជាង៍មកដល់ក្នុង ពេលនោះ ។ ម្នាល់កិត្តទាំង ឡាយ នោះ ត្រាស់ដែងបាត់ មោត្តមង់ ទៀតចុះ ។ ពុកកិត្តអកស់ដែង ត្រាអាបត្តិ ទុក្ស ។ បេ ។ ស្រប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទៃ ស្មើ ៗ គ្នាមកដល់ក្នុងពេល ។ បេ។ តិចថាង៍ ។ ហុត៌មោត្ដដែលកិក្ខុហ្នស់ដែងរួច ទៅ ហើយ អារាសិកភិក្ខុដ[៩/តវ/ជាប់ប៉ារិសុទ្ធិកង តិ ឈ្មោះថាបានសំដែងល្អ ហើយ សំណាក់កិត្តទាំងនោះចុះ ។ ពួកកិត្តអ្នកសំដែង ត្រូវអាបត្តិទុកដ ចប់រឿងភិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកម្មដាចក្ខុពួកថាព្រមព្រៀងគ្នាហើយធ្វើ ខ្យោសឋមាន •ដ យ៉ាង

«បោសជំក្ខុនូកេ ដឹមតិកមណ្ណរសក់ «បោសជិករណ៍

(០៩៣) ៩១ ១១ ភិក្ខាប អញ្ជូនស្មើ អាវាសេ ស្សល់ សេស សេស សេស សេស សេស សេចិត។ ត្ថិ ខត្តារា វា អតិប្រា វា ។ តេ ជាខត្តិ អត្តព្ញា អាវាសំភា ភិក្ខុ អនាកតាត់ ។ គេ កាប្បត៌ ឧ ខោ អស្តាត់ ជទោសថោ តាត់ ន ជ ទោ កេប្បតិ៍តំ ឋេមតិកា ឧចោសថំ ការោឆ្គិ ទាត់មោក្តុំ ជុធ្វិសឆ្គិ ។ នេះហ្ នុខ្ចុំស្មមាធេ ខាត់មោះគ្នោ អដុលា អាវស់កា វិក្ខា អាក្ខន្លំ ពហុតារា ។ គេហ៍ វិក្ខាវ វិក្ខាហ៍ បុខ ទាត់ ទោក្ខំ នុខ្ចឹសិត១ំ ។ នុខ្ចេសកាន់ អបត្ថិ ឧទ្ធុជ្ជភា ១ពេល អនុឃោ មាប្រសួយ មួយ មានជិច្ច សមសមា ។ បេ ។ ដោតឥត្រ ។ ១ ខ្ទុំដូំ សុទ្ធិដូំ អាសេស សោតពុំ ។ ១ ខ្លេសភាជ អាបតិ៍ ឧក-ដស្បី ឯ មុខ ឧប មួយ ដោយសូឡុំ មាងទោ ឧបៅ-សេភា មេនិស្សា មេនុស្សា មេនិស្សា ច្សារោ វា អត់ពេកា វា ។ គេ ជាជធិ អត្តពោ អាវាសំភា ភិក្ខុ អណៈឥតាន៍ ។ នេះ ភេទ្យូន៍ ខុ ទោ អុទ្ទាក់ ខ្មោសថា កាត់ ៩ ៩ ខោ កាប្តីតំ

ងយោសថក្ខន្ធកៈ ការធ្វើនយោសថប្រកបដោយសេចក្តីសង្ស័យមាន ១៩ យ៉ាង

(១៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បេក្នុង ទីអាវាស ១ មានពួកអាវាសិកភិត្ត (ចិនវូប គឺចំនួន៤ រូបឬ (ចិនជាង៤ រូប ឡើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងខ្មុំបាសថថៃ្រនោះ ។ កិត្តទាំងនោះដឹងថា មានពួក អាវាសិកភិក្ខុជ ខែមកមិនទាន់ដល់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីសង្ស័យ ឋា យើងគួរធ្វើឧក្រេសថឬមិនគួរធ្វើទេ ហើយចេះតែធ្វើឧក្រេសថ សំដែង ជាតិមេត្តទៅ ។ កាលដែលភិត្តទាំងនោះកំពុងសំដែងបាត់មេត្ត ស្រប់ តែញ្ចកអារាសិកភិក្ខុដទៃ (ចិនជាងមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំង ទ្វាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រវស់ដែង បាតិ មោក្ខុម្ពង ទៀតចុះ ។ ពួកភិក្អុអក សំដែង ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ១ បេ ១ ស្រាប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទេស្មើ គ្ មកដល់ក្ងី ពេល នោះ ។ បេ ។ តិ**ចជា**ង៍ ។ «ម្ទេស**ដែល**កិត្ត្**ពុនសំ**ដែង៍ រួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាជានសំដៃងល្អហើយ កិត្តទាំងនោះ ត្រូវស្ដាប់ទទ្វេស ជ័សេសសល់ចុះ ។ ពុកភិក្ខុអកស់ដែង ត្រៃវេអាបត្តិទុក្ខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងទីអាវាសត្វ មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ (ប៊ុនរូប គឺបន្ទួន៤ រូបឬ ច្រើនជាង៤ រូបឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង៖ ជោសថថៃ្យនាះ ។ ភិក្ខុទាំង នោះជំងឺថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ខែមិនទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង ទោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា យើងគួរធ្វើឧប្មេសថឬមិនគួរធ្វើខេ

វិនយចិជិពេ មហាវិគ្គោ

អាពន្តិ ដើម្បាញ ម្នាញ មានខ្លាំ ដើម្បាញ មានខ្លំ ដើមនេះ មានខ្លំ មាបេខឧណិ ឯ ជានើកម្នាញ ក្នុង មានជា ម្នាញ ម្នាញ ម្នាញ ម្នាញ ម្នាញ ក្នុង មានជា មន្ត្រី មេស្លាញ ដ្រឹម្យាញ ឯងប្រើម្ចាញ មន្ត្រី មេស្លាញ ដ្រឹម្យាញ ឯងប្រើម្ចាញ មន្ត្រី មេស្លាញ ដ្ឋិម្ចាញ ឯងប្រើម្ចាញ មាងមន្ត្រី មេស្លាញ អង្គ មន្ត្រី មេស្លាញ អង្គ មន្ត្រី មេស្លាញ អង្គ មន្ត្រី មេស្លាញ មន្ត្រី មន្ត្រី មេស្លាញ មន្ត្រី មន្ត្រី មេស្លាញ មន្ត្រី មន្ត្រិទ្ធិ មន្ត្រី មន្ត្រិត មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រី មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រិត មន្ត្រី មន្ត្រិត មន្តិ មន្ត្រិត ម

វេមត៌ពមណ្ណរសត់ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

ចេះតែធ្វើ៖ ប្រេសថ សំដែនបាត់មោត្ត ។ កាលដែលកិត្តទាំងនោះ ខើបនឹង
សំដែនបាត់មោត្តរួច ។ បេ ។ កាលកិត្តបរិសឲ្យមិនទាន់បាន កោកចេញ
នៅឡើយ ។ បេ ។ កាលកិត្តបរិសឲ្យពួកខ្វះបាន កោកចេញទៅ ហើយ
។ បេ ។ កាលកិត្តបរិសឲ្យពួកខ្វះបាន កោកចេញ ទៅ ហើយ
វ បេ ។ កាលកិត្តបរិសឲ្យទាំងអស់បាន កោកចេញ ទៅ ហើយ
វ តែពួកអាវាសិកកិត្តដៃ ខែ ចែនជាងមកដល់ក្នុង ពេលនោះ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យ យ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវសំដែងបាត់ មោត្តម្តង ខៀតចុះ ។ ពួកកិត្តអក
សំដែង ត្រូវអាបត្តខ្មុកដ ។ បេ ។ ស្រាប់តែពួកអាវាសិកកិត្តដ ខែ ស្មើ ១ គ្នា
មកដល់ក្នុង ពេលនោះ ។ បេ ។ តិចជាង ។ បាត់ មេត្ត ស្ដែលកិត្តបានសំដែង
វូបទៅ ហើយ ក៏ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ អាវាសិកកិត្តដ ខែ ត្រូវ
ប្រទៅ ហើយ ក៏ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ អាវាសិកកិត្តដ ខែ ត្រូវ
ប្រទៅ ហើយ ក៏ឈ្មោះថា បានសំដែងល្អ ហើយ អាវាសិកកិត្តដ ខែ ត្រូវ
អាបត្តខ្មែកដ ។

ចប់រឿងភិក្ខុមានសេចក្ដីសង្ស័យហើយធ្វើឧបោសថមាន ១៩ យ៉ាង ។

(១៩៤) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បើ
ក្នុងទីអាវាស មានពួកអាវាសិកកិត្តប្រើនរូប គឺចំនួន៤ រូបឬប្រើនជាង៤
វូបទ្បើងទៅ ប្រជុំអ្នក្នុងទេជោសថថៃនោះ ។ កិត្តទាំងនោះជំង់ថា មាន
ពួកអាវាសិកកិត្តដទៃមកមិនទាន់ដល់ ។ កិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីរង្សៀសថា

ឧបោសបំកូន្កូកេ កុក្កុច្ចូប្បកតបណ្ណរសក់ ឧបោសថករណ៍

ខេសេសថា កាត់ ឧ អម្ចាក់ ឧ កាប្បតិ៍ត កាក្បូ-បភាតា ។ទោសថំ ភាពឆ្គំ ទាភ់មោក្ខំ ជុំស្ឆ្គំ ។ នេញ នុខ្ចិស្សមានេ **ខាត់មោក្ដោ អ**ដុញ្ញេ អាវាសិកា ភែក អាងខ្លួំ ១ហុសា ។ គេហំ ភិក្ខាវ ភិក្ខាវ បុដ ទាត់មោត្ត ឧឌ្គិសិតព្វំ ។ ឧឌ្គេសតាជំ អាបត្តិ ខ្យុងស្បាស្ត្រ ។ មេ ។ អេ៥ញោ អាវាសំតា ភិក្តា អាក្សូន្តិ សមសមា ។បេ។ ដោកឥ៣ ។ ជុខ្ចុំដំ សុជុន្ទិដំ អាសេស សោតព្វ ។ ជុខ្មេសកាធំ អាចតួ ឧុក្ខដស្បូ ។ ៩៩ ឧ៩ ភិក្ខាប់ អញ**តរភ្មំ** អាវាសេ គឧហុខោសថ សទូហុលា អាវាសិកា ភិក្ខុ សឆ្និបនន្តិ ចត្ថាពេ វា អត់ក្រោ វា ។ តេ ជាឧជ្ជិ អត្តុញោ អាវាសិកា ភិក្ អនាតតាតិ ។ គេ កាហ្វាតៅ អមាត់ ខ្ទោសថា កាត់ ជ អម្ចាក់ ជ កាប្បត់តំ កាក្បូបកាតា ជ:មាស៩ ការោធ្លឺ ទាត់មោក្ ជុំនួសឆ្លំ ។ គេហ៍ ទុន្ន័ដ្ឋមន្ត្រ ទាត់មោត្តេ ១ បេ ។ អុឌ្តែល បាំ-សាយ ។ ខេ ។ ឯកឡោយ វុឌ្ឌិតាយ ខាំសាយ ។ ខេ ។ សញ្ជាយ រ៉ុដ្ឋតាយ បរិសាយ អ៩ ញោ អាវាសំកា

ឧបោសថិក្ខន្ធក: ការធ្វើឧបោសថិវេវាយមានសេចក្តីរង្កៀសមាន ១៩ យ៉ាង

យើងគួរតែធ្វើទល្វេសថ មិនមែនថាយើងមិនគួរធ្វើទេ ហើយក៏ធ្វើទល្វេសថ សំដៃង៍ បាត់ មោត្តទៅ ។ កាលភិក្ខុខាំង៍នោះកំពុង៍សំដែង៍ បាត់ មោត្ត ស្រប តែញូកអាវាសិកភិក្ខុដទៃ (ចិនជាងមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រវស់ដែងបាត់ មោត្តមង់ ទៀតចុះ ។ ពួកភិត្តអក សំដែង ត្រៅមាបត្តិទុក្ខដ ។ បេ។ ស្រាប់តែពួកអាពសិកភិក្ខុដទៃស្មើៗ គ្នា មកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ បេ ។ តិចជាង៍ ។ ។ ទ្វេសដែលកិត្តបានសំដែង៍ ເທັយ $\hat{\kappa}$ ເໜຼາ $\hat{\kappa}$ တော့ခော်ရေးလှုပ်ရေးနော္ပတ်ဖ $\hat{\kappa}$ က္ခော်ရေးကျပ်ရနေ့ $\hat{\kappa}$ សេសសល់ចុះ ។ ពុកភិក្ខុអកស់ដែង ត្រូវអាបតិទុកដ ។ មាលភិក្ខុទាំង ទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងទីអាវាសត្វ មានពួកអាវាសិកកិត្ត (ចិន្ទរួច គឺ ចំនួន៤ រួចឬ (ចិនជាង៤ រូប ទៀងទៅ (បំជុំគាក្ងខ្ពេក្សថ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជំង៏ថា មានពួកអាវាសិកគិត្តដ ទៃមកមិនទាន់ដល់ ។ ភិក្ខុទាំង នោះមានសេចក្តីបង្កៀសថា យើងពល់គ្នាគូវតែធ្វើទល្វេសថ មិនមែនថា យេងមិនគួរធ្វេរ ហេយក៏ធ្វេទ ណេសថ សំដែងបាត់មោត្តទៅ ។ កាលដែល ភិក្ខុទាំង នោះ ទើបតែសំដែង**ជាតិ មាក្ខុរួច ហើយ ។ បេ ។** កាលភិក្ខុបាសេទ្យ មិនទាន់ក្រោកចេញនៅឡើយ ។ ២ ។ កាលកិក្ខុបរិសទ្យពួកខ្វះក្រោក ចេញទៅហើយ ។ ចេ ។ កាលភិក្ខុថាិសទ្យទាំងអស់ក្រោកចេញទៅហើយ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គៅ

កំក្តូ អក្សត្តិ សហុតរា ។ គេហំ ភិក្ខាវ ភិក្ខាវ បុន ភាគិមោក្ខាំ ជន្ទឹស់គេរាំូ ។ ជន្ទេសកាន់ អបត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ បេ ។ អ៩ ញោ អវស់កា ភិក្ខា អក្សត្តិ សមសមា ។ បេ ។ មៅកាត់តា ។ ជន្ទឹដ្ឋំ សុជុខ្ចិដ្ឋំ គេសំ សត្តិកោ សារីសុខ្ចិ អហេ ខេត្តា ។ ជន្ទើស-កាន់ អបត្តិ ឧុក្គដស្ប ។

កុក្កច្ចុច្បកតបណ្ណរសត់ និដ្ឋិតំ ។

(០៩៤) ៩៩ ១៩ ភិក្ខាវ អញ្ញាតរស្មឹ អាវសេ នឧហុទោសថេ សម្ពហ្លា អាវាសិកា ភិក្ខា សន្និ-បតន្តិ ចត្តារោ វា អត់កេតា វា ។ នេ ជាឧត្តិ អត្តញ្ញោ អាវាសិកា ភិក្ខា អយកតាតិ ។ នេ ជស្បន្តិនេះ (*) វិធស្បន្តេគ កោ នេហ៍ អត្តោតិ ភេឧបុក្ខាវា ១១-សថំ ការាស្តិ ចាត់មេក្ខាំ ១ខ្លឹសស្តិ ។ នេហ៍ ១ខ្លឹស្ប-មាន ចាត់មេក្ខា អថញ្ញា អាវាសិកា ភិក្ខា អកច្ឆិ សហុធវា ។ នេហ៍ ភិក្ខាវ ភិក្ខាវ ចុខ្លួស បុខ ចាត់មេក្ខាំ

ឧស្សន្ត ឯគេតិ បទច្រូវេតា ។

វិនយចិដក មហាវគ្គ

ទើបមាន ក្អក អាវាសិក កិត្តជ ខែ ប្រើនជាងមកដល់ក្នុង គេលនោះ ។ ម្នាល់ កិត្តទាំង ខ្យាយ កិត្តទាំង នោះ ត្រៃវេស ដែង បាតិ មេាត្ត ម្តង ខេត្ត ខេត្ត ។ ពួកកិត្ត អ្នកសំដែង ត្រៃវិស ដែង បាតិ ខេត្ត ។ បេ ។ ស្រាប់ តែ ពួក អាវាសិក កិត្តជ ខែ ស្មើ ។ មាន សំដែង ស្រាប់ មេ បាតិ ខេត្ត មេ បាន សំដែង ប្រាប់ មេ បាន ខេត្ត មេ បាន សំដែង ប្រាប់ មេ បាន ខេត្ត ខេត្ត មេ បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត

ចប់រឿងភិក្ខុធ្វើឧបោសថិដោយមានសេចក្តីរង្កៀសមាន ១៩ យ៉ាង ។

(១៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បើក្នុង ទីអាក់ស ១ មានពួកអាក់សិកភិក្ខុ ច្រើនប្រ គឺចំនួន៤ រូបឬ ច្រើនជាង៤ រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង១ បោសថថៃ្ងនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដឹងថាមានពួក អាក់សិកភិក្ខុដ ខែមកមិនមានដល់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានចំណង់នឹងចំបែកថា ពួកភិក្ខុនុះចូរបាត់បង់ទៅ ពួកភិក្ខុនុះចូរវិនាសទៅ ប្រយោជន៍អ៊ីដោយភិក្ខុ ទាំងនោះ ហើយក៏ធ្វើ៖ ប្រោសថ សំដែងបាត់មោត្តទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុ ទាំងនោះកំពុងសំដែងបាត់មោត្ត សាប់តែពួកអាក់សិកភិក្ខុដ ខែ ចើនជាង មកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវសំដែង

ရန္န်ဆဲဆရွံ ၅ ရန္နေဆဆာဒိ နာဗန္နီ ရလွစ္မယည့္ ၅ ဗေ ၅ ಗರಃಮ ಕಾಗಲ್ವಾ ಕೃತ್ವ ಕಾದ್ಯಪ್ಪಿ ಕಾಡಕಾ**ರು ಇ** ರ ಇ ರು ತಾನು ಇತ್ತಜ್ಜಿ ಸ್ಫಾತ್ಮೆಜ್ಜಿ ಗುಡುಹು ಡುಕ್ಕೂ ಇಡ್ಡ. សភាជំ អាចត្តិ ៩ល្ខ្យស់ ្នា ៩៩ ៦៤ ភិក្ខុឋ អញ្ញ-តារញ្ញុំ អាវាសេ នឧហុខោស៩ សម្ពូហុលា អាវាសំគា ភិទ្ធា សរ្ថិ្ទនុខ្ខំ ខេត្តពេវ ជា អស់ពេទា ជា ។ គេ ជាឧទ្ធិ អត្តព្រា អាវាសំភា ភិគ្គា អស្តនាត់ ។ គេ ឧស្សាឧកេ វិជស្បីដេត្រ គោ គេហ៍ អត្តោត៌ ភេឌបុរត្តោរា ឧចោស-ខំគេហេនិ ទាន់មោត្ត ជន្ទឹសន្និ ។ គេហិ ជន្ទឹដ្ឋមត្ត ខាត់ មោក្តេ ។ ខេ ។ អុវឌ្ឌិតាយ បរិសាយ ។ ខេ ។ តាយ បរិសាយ អ៩ពោ អាវាសំកាា ភិក្ខា អាក្ខេត្តិ ពហុតារា ។ គេហិ ភិក្ខុ ហេ ភិក្ខុ ហិ មុខ ខាត់មោក្ខុ

ះបោសថក្ខុទ្ធក: ការធ្វើ«បោសថដោយមានចំណងនឹងចំបែកសង្ឈមាន»៩ យ៉ាង

បាត់សេត្តម្តងទៀត ។ ពួកភិក្ខុអ្នកសំដែង[តវអាបត្តិថ្មលូច្ន័យ ។ បេៗ ไพบไล่ดูละคท่องิลลิฐน์โดเพื่อ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ 🤟 เช ៗ តិចជាង ។ «ខ្ទេសដែលភិក្ខុពុនសំដែងរួច ហើយ ក៏ឈ្មោះថា ពុនសំដែង ហ្គួលេយ ភក្តុត ង៍នោះត្រូវស្លាប់ទុខ្ទេសដ៍សេសសល់ចុះ ។ ពួកភិក្ខុ អ្នកសំដែង តែវេអាបត្តិថុល្អច្ល័យ ។ មាលក់ក្ខាង់ឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បេត្តទីទីអាវាស ១ មានព្តាអាវាសិកភិក្ខិប្រើនុវុប គឺចំនួន៤វុប ឬ ចេនជាង៍ ៤ រូប ឡេីង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង ប្រុសថ ថៃ្សនេះ កិត្ត ទាំង នោះ ដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុដ ទេមកមិនទាន់ដល់ ។ ភិក្ខុទាំង នោះមានបំណង៍នឹងបំបែកថា ភិក្ខុទាំង៍នុះចូរបាត់បង់ទៅចុះ ភិក្ខុទាំង៍ + នុះចូរនៃាស ទៅចុះ ប្រយោជន៍អ្វី ដោយភិក្ខុទាំង៍នោះ ហើយភ៍ ធ្វើ «ព្រេសថ សំដែងបាត់ មេាតូឡើង ។ កាលដែលកិត្តទាំង នោះ ទើបតែ សំដៃង៍បាត់ មោត្តរួច ហើយ ។ ថេ ។ កាលដែលកិត្តបរិសទ្យមិនទាន់បាន ្រោកចេញនៅឡើយ ។បេ។ តាលដែលគិត្តបរិសទ្យព្ទភខ្វះបានក្រោក ចេញទៅហើយ ។ ថេ ។ កាលដែលភិក្ខុបរិសទ្យុទាំងអស់បានក្រោក ចេញទៅហើយ ស្រាប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃ ប្រើនជាង៍មកដល់ក្នុង ពេលនោះឯង ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រវស់ដែងថាតមោក្ខុ

វិនយបិជិព មហាវិភ្លោ

ទុស្តិសិតត្វំ។ «ខ្លេសភាជៈ អាបត្តិ ៩លូឲ្យសារួ ។បេ។ អ៩ញោ អាវាសិកា ភិក្គា អាកច្ឆិ សមសមា ។ ៤។ ៤កេតាវា ។ «ខ្ចិដ្ឋំ សុខខ្ចិដ្ឋំ គេសំ សភ្នំគោ ចាវិសុខ្ចិ អារោរ ទេត់ត្វា ។ «ខ្ចេសភាជំ អាបត្តិ ៩លូឲ្យសារួ ។ ភេះបុណ្ណាឈ្ណេសកំ និដ្ឋិតំ។

(១៩៦) ៩៩ ខេត ភិក្ខាប់ អញ្ជាតារេអ្មី អាវាសេ នគេ ប្រទេសថេ សម្ពីបាលា អាវាសំភា ភិក្ខុ សច្ចិបត្តិ ចត្តាលេវា អត់បភា វា ។ នេះ ៤^(a) ជានេត្តិ អញ្ញោ អាវា-សំភា ភិក្ខុ អញ្ជោស់ម៉ ជុំក្លាមខ្លួន ។ បេ ។ នេះ ៤^(b) ជា-ឧទ្ធិ អញ្ញា អាវាសំភា ភិក្ខុ អញ្ជោស់ម៉ ជុំក្លានាត់ ។ បេ ។ នេះ ៤^(m) បស្បត្តិ អញ្ញា អាវាសំគេ ភិក្ខុ អញ្ជោ សំម៉ ជុំក្លាមខ្លេ ។ បេ ។ នេះ ៤^(L) បស្បត្តិ អញ្ញា អាវាស់-គោ ភិក្ខុ អន្តោស់ម៉ ជុំក្លានេះ ។ បេ ។ នេះ ៤^(L) សុលាត្តិ អញ្ញា អាវាសំភា ភិក្ខុ អន្តោស់ម៉ ជុំក្លានត្តិ ។ បេ ។

១-៤-៣-៤-៥-៦ កត្ថិ បោត្តកេ ច ឱរោមិយបោត្តកេ ច សសទ្ធេ **ខត្ថិ ។**

វិនយប់ជិត មហាវត្ត

ម្តងទៀត ។ តែញូកភិក្ខុអកសំដែង ត្រូវអាបត្តិថុល្អច្ច័យ ។ បេ។ សែលតែ ពួកអាវាសិកភិក្ខុដទៃស្មើ ១ គ្នាមកដល់ក្នុងពេលនោះ ។ បេ ។ តិចជាង ។ ជាតិមោត្តដែលភិក្ខុជានសំដែងរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាជានសំដែងល្អហើយ អាវាសិកភិក្ខុដទៃ ត្រៃវ ប្រាប់បារិសុទ្ធិក្នុងសំណាក់ពួកភិក្ខុទាំងនោះចុះ ។ ឯ ពួកភិក្ខុអកសំដែង ត្រូវអាបត្តិថុល្អច្ច័យ ។

ចប់រឿងភិក្ខុធ្វើឧបោសថិដោយមានចំណងនឹងចំបែកសង្ឃមាន ១៤ យ៉ាង ។ ចប់ពិក ៤៥ ។

(១៩៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បើក្នុង
គឺអាវាស ១ មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ ប្រើនរូប គឺចំនួន៤រូបឬ ប្រើនជាង៤រូប
ខ្យើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងខ បោសថថៃ្ងនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនជំងឺថា ពួក
អាវាសិកភិក្ខុដខៃដើរចូលមកខាងក្នុងសីមា ឡើយ ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
មិនដឹងថា ពួកអាវាសិកភិក្ខុដខៃបានដើរចូលមកខាងក្នុងសីមា ហើយ
។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនឃើញពួកអាវាសិកភិក្ខុដខៃកំពុងដើរចូលមក
ខាងក្នុងសីមា ឡើយ ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិន ឃើញពួកអាវាសិកភិក្ខុ
ដខែបានដើរចូលមកខាងក្នុងសីមា ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនពុថា ពួក
អាវាសិកភិក្ខុដខៃដើរចូលមកខាងក្នុងសីមា ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិន
ព្វថា ពួកអាវាសិកភិក្ខុដខៃបានដើរចូលមកខាងក្នុងសីមា ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិន

ឧបោសថិក្ខុនូវក ឧបោសថិទិវិសស្ស ភានត្តំ ឧបោសថិករណ៍

ជុំក្សាត់ ។ បេ ។ អាវាស់កោន អាវាស់កោ… ឯក សតបញ្សត្តិតិភានយ តោ អាវាស់កោន អាកន្កា អាកន្កោន អាវាស់កា អាកន្កាន់ ប្រហ្យាល់មុខេន សត្តិកាសតាធិ ហោះខ្ញុំ ។

(១៩៧) ៩៩ មន ភិក្ខុឋ អាវាសិកាន់ ភិក្ខុនំ ರಾಜ್ಞಾನೀಗು ಯುಷ್ಣ ಕುಜ್ಜಾಯಾಭಾ ಸುರಾ អាវស់តា ពហុតា យោធំ អាក្ល គេហំ អាវៈ សំភាន់ អនុវត្តិតឲ្យំ ។ ស ខេ សមសមា យោ ឆ្និ អាត្តក្រេញ អាវាស់តាល់ អនុវត្តិតព្វំ ។ ស្រេ អាក្ខភា ពហុត្រ ហោធ្នំ អាវាសំភេញ អាក្ខភាន់ អនុវត្តិតព្វំ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ អាវាសិកាន់ ភិក្ខុន បណ្ដាស ហោត់ អក្ខកាធំ ចាតុខ្គុស ។ សុខេ អាវាសំគា ពហុតារ យោធ្នំ អាក្ស គេហ៍ អាវាសំគាាធំ អនុវត្តិតព្វំ ។ ស េ សមសមា យោធ្នំ អាក្ស គេហ៍ អាវាសិកាន់ អនុវត្តិតព្វំ។ ស ៤ អាភន្គា ពហុតាវា ហោធ្លំ អាវាស់គេហ៍ អាកន្តកាន់ អនុវត្តិតព្ំ ។

ឧបោសថក្ខុគ្នក: ការធ្វើឧបោសថផ្សេងគ្នា (ដោយអំណាច) នៃថ្ងៃឧបោសថ

ភិក្ខុនឹង៍អាក់សិកកិត្តមានប៉ុន្ន១៧៤តិកុន័យ អាគន្តកិក្ខុនឹង៍អាក់សិកកិត្ត ១៧៥ ត្តន័យដែរ អាគុន្តក្តុនដ៏អាគុន្តក្តុផង៏គ្នាក៏មានចំនួន១៧៥ តិកន័យដែរ បុករួមទាំងអស់ ត្រាជា ៧០០ តិកន័យ ដោយបេយ្យាលមុខ ។ (១៩៧) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនានេះ បើថ្ងៃ ទី១៤ ជាថ្ងៃរប.បញ្ជូកអាវាសភកក្នុ ថ្ងៃ១៩ ជាថ្ងៃរបស់ញូកអាគនកកិត្ត ។ បើពួកអាវាសិក ប្រើនជាង ត្រូវពួកអាគនក្កិក្បូបព្រឹត្តភាមពួកអាវា-សភកក្តីញេចុះ $^{(9)}$ ។ បើខុកជាស្មើ ។ គាត់ ត្រវតែពួកអាគនកក្ត្ត v vគាមពុក្ខអាវាសិកក្តុជែរ ។ បើពួកអាគនកក្តុ (បិនជាង (ត្វពុក អាក់សិតកិត្តិ ៤ ព្រឹត្តតាមពួកអាគន្លកកិត្តវិញចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើថ្ងៃ ១៥ ជាថ្ងៃបស់ពួកអាវាសិកភិក្ខុ ថ្ងៃ ១៤ ជាថ្ងៃបស់ពួកអាគន្តកក្ខិត្ត ។ បើពួកអាវាសិតភិក្ខុ (ចិនជាង (តវពួក អាគនក្នុក្ស ព្រឹត្តមេញក្រារាសិកក្តុច៖ ។ បើចនួនស្មើៗគ្នា ទេ

ត្រូវពួកអាគន្លកកិត្ត្ត្ υ (ពិត្តតាម ពួកអាវាសិកកិត្តវិញ ។ បើពួកអាគន្លក

ភិត្ត្ត្រើនជាង ត្រូវពួកអាវាសិកភិត្ត្ត្រប្រព័ត្តនាមពួកអាគន្តកភិត្តវិញចុះ ។

អង្ឋិតថា ពួកភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសថាថ្ងៃបាតុខុសីឧបោសថ ចំណែកខាងពួកភិក្ខុ ដែលមកពី ដែនខាងក្រៅថាថ្ងៃបណ្ណរសឹឧបោសថ បើពួកភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាស (ច្រើនដាង) បានធ្វើបុព្វកិច្ច ថា អង្គិបោសថោបាតុខ្មសេជ្ញចេះហើយ ត្រូវតែពួកអាតខ្មាកភិក្ខុប្រព្រឹត្តតាម កុំរឹងខទឹងឡើយ ។

វិនយជិដិពេ មហវិញ្ហេ

៩៩ ខណៈ កំត្លាប់ អាវាសំការ កំត្លាខំ ស់ដំប់នៅ ហោត៌ អាកន្តកាន់ បណ្ណាសោ ។ ស េ អាកស់កា ពហុតវ បោច្ចំ អឋស់គេហ៍ អកន្តាចំ សភាមា នាត្យា សាមក្ អាក្សុគេហ៍ និស្បីម៉ក់ ក្លា ។ ទោសៈ ដោ ភាតុពោ្ ។ សចេ សមសមា យោជំ អាក្សំ-តេហ៍ អាក្ខតាខំ នាគាមា ខាតព្វ សាមក្តី អាក្ខ-គេហ ជំស្ប៊ីទំ កញ្ញា ១ ស្រេស ភោតព្យោ ១ ស្រេ អាងខ្មា ពហុសរ ហោធ្នំ អាងសំគេហ៍ អាងឆ្នាំថាំ សាមក្តី ជ នាត្យា ជំស្ប៉ីមំ ជ កណ្តំ ។ ៩១ .បន ភិក្ខុវេ អាវាស៍ការន៍ ភិក្ខុនំ បល់រសេរ មេហតិ អាឥន្ ការ ទេជ័ប នេះ ។ ស ខេ អាវាសំកា តហុត្រ ហេឆ្នំ អាងឱ្យអេល អាងសំគាន់ សាមក្តី ។ ខាងញា និស្ប៉ូម៉ វា កង្សាំ ។ ស េ សមសមា ហោង្គិ អាក្ណុគេសំ សស្រុំកាន់សមក្តី ជនត្វា និស្ស៊ីម៉ ជ កន្ត្រំ ។ ស ខេ អកស្គា ពហុតារ ខេវាឆ្នំ អកស្ពតេស៍ អា. វាសំតាានំ នាគាមា នាត់ព្យា សាមក្តី អាវាសំ. ក្រេសា និស្សីម កញ្ញា ឧទោសថោ កាត់ញោ ។

វិសយជំងិក មហាវត្ត

ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ក្នុងសាសខានេះ បើថ្ងៃត្រឹត ឬត្រេចរបស់ពួក អាក់សិកកិត្ត ថ្ងៃ ១៥ របស់ពួកអាគនកកិត្ត បេពុកអាក់សិកកិត្ត ចែន ជាង ពួកអាវាសិកភិក្ខាន់ជ្រាថ្នា (នឹងឲ្យ) មិនត្រូវឲ្យសេចក្តីព្រម ព្រៀង ដល់ពួកអាគនកក្កឡើយ ត្រៅពួកអាគនកក្កចេញទៅ (ការសីមហើយ ធ្វើទ ជោសថ ។ បើជាស្មើ ១ គ្នាញៃ ពួកអាវាសិកភិក្ខុមិនចង់ឲ្យ ក៏មិន ត្រវ ឲ្យសាមគ្គីដល់ពួកអាគនកក្កដែរ ត្រូវតែពួកអាគនកក្កចេញ ទៅក្រៅ ស៊ីមាហេីយធ្វេីឧ ពោសថចុះ ។ បេីញកអាគនកភិក្ខុ (បេីនជាង៍ ត្រវញ្ចុក អាក់សិកភិក្ខុខ្យសាមគ្គីដល់ពួកអាគុនកភិក្ខុប្តិត្រៃញ ៅ កៅសីមា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើថ្ងៃ ១៩ ជាថ្ងៃបស់ពួកអាវាសិក ភិត្ត ថ្ងៃ កេត្តប្តេរាចជាថ្ងៃរបស់ពួកអាគនកភិត្ត ។ បេពុកអាពសិកភិត្ត ើបិនជាង ត្រូវញូវអាគន្តកភិក្ខុឲ្យសមេគ្គដល់ពួកអាគនុកភិក្ខុប្តូត្រវិចេញ ទៅវាង[ក្រៅសីមា ។ បើជាស្មើៗគាវិញ ត្រូវពួកអាគន្លកកិច្ចស្រាមគ្និ ដល់ពួកអាព់សិកភិក្ខុឲ្យតែលេញទៅទាងក្រៅសីមា ។ បើអាព់សិកភិក្ខុ ្រើនជាង៍ អាគុនកភិក្ខុមិនប្រាហ្វា (នឹងឲ្យ) ក៏មិនត្រូវឲ្យសាមគ្គីដល់ អាវាសិកភិក្ខុឡើយ ត្រវញ្ជអាវាសិកភិក្ខុ ចេញទៅធ្វើ៖ប្រាសថវាង ปลุ่มผู้อา

ឧបោសប័ក្ខន្ធកេ ភេទបុរេក្ខារឧបោសថករណ៍

(០៩៤) ៩៩ ឧទ ភ្នំ មេនខ្មុំ មេនខ្មុំ មេនខ្មុំ បសុទ្ធិ អឋសិតាខំ ភិគ្គខំ អឋសិតាគារំ អវា-សំគល់ខ្ញុំ អក្សគាន់ម៉ាត់ អក្សគាន្ត្រ សុប្បាន មញ្ជុំបំ ក់សំពុំម្ខោសន ទានីយ៍ បាកោជនីយ៍ សុព្យុដ្និ- $\hat{\mathbf{s}}^{(0)}$ ဗၤိုးဟုက် ကုက္ခဋ္ဌီ ဗက္ဒို့ရွာ ဟုခန္ဓာ ဟောင္စီ អត្តិ ៩ ខោ មារាស្មា ភូគ្គិ ខេត្តិ ៩ ខោត ។ នេ ឋមត៌កា ជ វិចិជ្ជុំ អវិចិធិត្វា ឧទោសថំ ការាជិ អាប់តំ ឧក្សដ្ឋ ។ ទេ ឋមត៌កា វិចិខឆ្គុំ វិចិខិត្ត ខ នេះ ប្រងន្ទុយ វុទ្ធមន្ទ្រី វុទ្ធមន្ទ្រី ឧស្សិទ្ធា រាយ នេះ នេះ មេខុខ្មុំ មេខាជខ្មុំ ៤ ខេ ខេត្ត ဂ်ီဗိန္ဌိ ဂ်ီဗိနိဏ္ဍ ဗက္ရန္တို့ ဗက္ရွိတ္တေ ဗက္လေဗိ ការោធិ អាមត្ត ពុក្ស៩ស្បូ ។ គេ ឋេមត៌កា វិចិនធ្លឹ វិច្ច្ចនិង ឧភាទ្រី ឧភាទិស ខភាទេខេឌ រួចអាទេខេឌ

ទ ឱ. សុបត់ផ្នំតំ ។

ឧបោសថក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧបោសចីដោយចំណងនឹងចំចែកសង្ឃ

(១៩៤) ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនា នេះ បើពួក **หล**ุธุธธรูชาพัญ หากมายง หาก่ ง ธรรฐ เพ็ญ เลงเขพ่ หาก่ ง ธรรฐ ឃើញនិមិត្តរបស់អាវាសិកភិក្ខុ ឃើញ «ខ្ទេសបេស់អាវាសិកភិក្ខុ ឃើញ វែត្រ តាំង ពុក ខ្មើយដែលគេរៀបចំខុកល្អ ទឹកសម្រាប់តាន់នឹងទឹកសម្រាប់ ្រើ្រ ចុសដែលគេដឹកល់ទុកល្អ ឃើញទីបរិវេណរលីងល្អ របស់អាវាសិក **ភិក្ខុទាំងទ្បាយ លុះ**បានឃើញហើយក៏មានសេចក្តីសង្ស័យថា **មា**នពុក អាវាសិកភិក្ខុគ្មានទេ ។ អាគន្ធកភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏មិន **ជានគន់មើលឡើយ លុះមិន**បានគន់មើលហើយក៏ធ្វើឱ្យជាសថទៅ **នោះ** ត្រីវិស្ត្រភ្នំក្នុង ។ អាគន្មកក្ខិត្តាធ៍នោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏ខគន់មេល លុះគន់មើលទៅហើយក៏មិនឃើញ លុះមិនឃើញហើយក៏ធ្វើឧប្រេសថ *ទៅ ឥត ត្រាមាប*ត្តិ ឡើយ ។ អាគនកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ កំរុំ គន់ មើល លុះគន់ មើលទៅហើយក៏បានឃើញ លុះឃើញហើយក៏ធ្វើ ឥត ត្រូវអាបត្តិ ឡើយ ។ អាគន្លកកិក្ខុទាំង៍នោះមាន **ឧ**ប្រាសថជាមួយគា សេចក្តីសង្ស័យ ក៏១គន់មើល លុះគន់មើលហើយក៏បានឃើញ លុះឃើញ ហើយក៏ធ្វើ៖ ហុសថ ផ្ទេង៍គា នោះ តែវិមាបត្តិទុក្ខដ ។ អាគន្លកភិក្ខាទាំង៍ នោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយទំគន់មើល លុះគន់មើលហើយក៏ឃើញ **លុះឃើញ** ហើយក៏មានបំណង៍នឹងបំបែកថា ភិក្ខុទាំង៍នុះចូរបាត់បង់ទៅចុះ

វិនយបិដិពេ មហាវញ្គោ

តោ គេញ អត្វេត ភេឌបុរក្ខោព ខ្ទោសថ ការេខ្ ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಿರುದಿದಾಗ್ನು ಎ ೪೫ ದ೮ ಕ್ರಮೀ ಕುಟರಿಟ್ ក់ត្ត សុឈន្នំ អង្គតាន់ ក់ត្លន់ អង្គិតាតារំ មាប្រុស្នា មាប្រុស្នា មាប្រុស្ស នេះ មាប្រុស្ស នេះ មត្តាធំ បឧសខ្ទុំ សជ្ឈាយសខ្ទុំ ឧុគ្គាស់តសខ្ទុំ ១០តែ-សខ្ចុំ សុត្វា ៤មត់កោ ហោជ្ញុំ អត្តិ ជុ ទោ អាវាសំកា ក់ក្នុ ជត្តិ ជុ ទោត់ ។ គេ វេមត៌កា ជ វិចិច្ចិ អាំចំនិត្យ ឧទោសថ់ ការាន្ទិ អាបត្តិ ខុត្តដស្ប ។ តេ វេមត៌កា វិចិនន្តិ វិចិនិត្យ ន បង្បន្តិ អបង្បឹត្តា ម្រោសជុំ ការោធ្តុំ អភាបត្តិ ។ តេ មេតុកា វិចិធ្តុំ វិចិនិត្យ បស្បត្តិ បស្បិត្យ ឯគា នេ ១ ទោសមំ គា ហេនិ្ អស្ត្រី ។ គេ មេតុម្ភា រុខ្ទុំ រុខ្ទុំ ១ ១។វិទ្ បស្បីស្វា ថា ដេញ ជាទោសថំ ភាពេល អបត្តិជាក្រុងស្បីឯ តេ ដេចតិកា វិចិនខ្ញុំ វិចិនិត្យ បស្សន្តិ បស្បីត្វា

វិនយប៌ដក មហាវគ្គ

ភិក្ខុ ភ្នំនុះ ក្សិនាស ទៅកុះ ប្រយោជន៍អ្វី ដោយពួកភិក្ខុ ទាំងី **ទោះ ហើយក៏** ធ្វើទ ជ្រាសថ ទៅ នៃវអាបត្តិថ្មល្អ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសា. សនានេះ បើពួកអាគន្លកភិក្ខុពុជ័ណ៌ងអាការរបស់អារ៉ាសិកភិក្ខុ ភេទរបស់ អាវាសិកកិត្ត និមិត្តបេសអាវាសិកកិត្ត «ខ្ទេសបេសអាវាសិកកិត្ត **ពុស្ស** ដើងរបស់អាក់សិកកិត្តកំពុងច $\left\{ \hat{\mathbf{x}}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \in \mathcal{S}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \right\}$ េព្ធន៍ $\left\{ \hat{\mathbf{x}}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \in \mathcal{S}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \right\}$ េព្ធន៍ $\left\{ \hat{\mathbf{x}}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \in \mathcal{S}_{\mathbf{p}}^{\mathbf{q}} \right\}$ ពុស ទៀងកណ្តាសរបស់អាវាសិកភិក្ខុទាំឪឡាយ លុះព្វហើយមានសេចក្ត សង្ស័យថា មានពុកអាវាសិកកិត្តបូមិនមាន ទេ។ អាគន្តកកិត្តទាំង នោះមាន សេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនឲ្យនគន់មើល លុះមិនឲ្យនគន់មើលហើយក៏ធ្វើ ទេ ហ្គេសថទៅ នោះ ត្រាមែលត្ថិត្តជ ។ អាគនកក្តាត់ និនោះមានសេចក្ត សង្ស័យ បានគន់មើល លុះគន់មើលទៅហើយក៏មិនឃើញ លុះមិនឃើញ ហើយក៏ធ្វើទ ជោសថទៅ ឥត ត្រវិមាបត្តិ ឡើយ ។ អាគន្តកកិត្តាំង៍នោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ បានគន់មើល លុះគន់មើលទៅហើយក៏ឃើញ លុះ ឃើញហើយក៏ធ្វើឧប្រាសថជាមួយគ្នា ឥត ត្រៅសបត្តិឡើយ ។ អាគន្តក ឃើញ លុះឃើញហើយក៏ធ្វើទទោសថផ្សេងគ្នា ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ អាគន្លកកិក្ខពាំង៍នោះមានសេចត្តីសង៌្យយ ថានគន់មើល លុះគន់**មើលទៅ** ហើយក៏ឃើញ ហុះឃើញហើយក៏មានបំណង៍នឹងបំបែកថា កិក្ខុទាំង $ar{arepsilon}_{arepsilon}$

នបោសបីក្ខុន្ធពេ ភេទបុរេក្ខារឧបោសថិករណ៍

ឧស្សាន្តទេ វិឧស្សាន្តទេ កោ គេហិ អត្តោទិ ភេឌ-ជំណើ្ទារ ជសេទុខ មេលេខ្មុំ មេលេខិត្ត ជំហិជិតាទារិ ជ ៩៩ បន កិត្តាប់ អាវាសិកា កិត្ត ប្រវន្តិ អាក្នុ តាន់ ភិត្តនំ អកន្តាតា អកន្តកប់ខ្ញុំ អកន្ត-និមិត្ត អាក្សុកុខ្ទេស **អ**ញាត្ត មត្ត អញាត្ត ខ្ញុំ អញ្ជាត់ និសីឧន ខាឌាន នោត់ ឧឧកានិស្បុ ត់ ឧស្ស៊ីទ្វា ផេឌុខ្មា យោខ្ញុំ អង្គិ ខុ ទោ អភិទ្ធិ កំក្នុ ឧត្តិ ឧុ ខោតិ ។ តេ មេតិកា ឧ វិចិនឧ្ទឹ អាំ-ចំជំទាំ ៩ ទេស ៩ គេ ហេឌុំ មាចត្តិ ឧុក្គមស្ប ។ គេ ឋេមត៌កា វិចិនត្តិ វិចិនិត្យ ន បង្បត្តិ អបង្ប៉ូត្យ នេះ ទេស ខ្លុំ ការ ខ្លុំ ការ ខ្លុំ ការ ខ្លុំ ការ ខ្លុំ វិច៌ឧិត្ថា បង្បុំខ្លុំ បង្បុំគ្នា ឯកគោ ឧចោសថំ ភពេខ្ អភាបត្តិ ។ គេ មេតិកា វិចិត្តិ វិចិត្តិ ប្រវត្តិ បស្សិត្ត ទេ ដេញ ខ្មែលថំ គេហេឌូ អបត្ថ ឧុក្គដក្សា ។ គេ ឋមន៍គាា វិចិនឆ្គុំ វិចិនិត្យ បក្សង្គិ

ច្យូវបាត់បន់ទៅចុះ ភិក្ខុទាំងនុះច្បូវិនាសទៅចុះ ច្រយោជន៍អ្វីដោយពួកភិក្ខុ ទាំងនោះ ហើយក៏ធ្វើទល្វេសថ ត្រវអាបត្តិថុល្ចច័យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បេញ្ចុកអាវាសិកកិត្តឃើញអាការរបស់អាគន្តកកិត្ត ឃើញ កេទរបស់អាគន្លកកិត្ត ឃើញនិមត្តរបស់អាគន្លកកិត្ត ឃើញ១ខ្វេសរបស់ អាគន្លកកិត្ត ឃើញជា ត្រដែល ១ នមិន ស្គាល់ ឃើញ ចីវេដែល ១ នមិន ស្គាល់ ឃើញសំពត់និសីទនៈដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ឃើញទឹកស(មាប់លាងដើន ទឹកស ម្រាប់ (សាចដើន**វ**បស់អាគន្ធភភិក្ខុ ទាំង ឡាយ លុះឃើញហើយក៏ មានសេចក្តីសង្ស័យថា មានតុក្កាគន្តកក្កុប្គាន ខេ ។ អាវាសិកកិត្ត្តាំង នោះមានសេចក្តីសង៌្យ៍យ ក៏មិនបានគន់មើល លុះមិនបានគន់មើលហើយ សន៍[យ៍ ក៏គន់មើល លុះគន់មើលហើយក៏មិនបានឃើញ លុះមិនឃើញ មន ត្រូវអាបត្តឡើយ ហើយក៏ធ្វើ៖ព្រេសថទៅ នោះមានសេចក្តីសង្ស័យ កំ១គន់មេល លុះគន់មេលំ ៅលើយក់ឃើញ លុះបានឃើញហើយក៏ធ្វើទប្រាសថជាមួយគ្នា មិន ត្រវអាបត្តិ វាសិកភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏១ំគន់មើល ហើយក៏ឃើញ លុះឃើញហើយក៏ធ្វើ៖ ជ្រុសថផ្សេង៍គ្នា ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សារាសិកភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏១គន់មើល លុះគន់មើលទៅ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

បស្បីត្វា ឧស្សាន្តេតេ វិធស្សាន្តេតេ កោ គេហ៍ អត្តោត៌ គេឧត្យេយីរាប ៩ខេមក្នុ មុខេត្ត មេខេត្ត មេខិត្ត ៩៩ មន ភិគ្គុឋ អាវាសិកា ភិក្គុ សុណ**ន្តំ** អាភន-ការ ភិទ្ទុខ អឥន្តភាការ អឥន្តកល់ខ្ញុំ អឥ**ន្** កានិម៉ាត់ អាកន្តាខ្លេស អាកច្ឆាន់ បឧសខ្លុំ ឧ្សា-បានាបប្បោឋឧសខ្គុំ ឧុត្តាសិតសខ្គុំ ១០តែសខ្គុំ សុត្វា ឋមត៌កា យោន្តិ អត្តិ ខ្ ទោ អាកន្តាំ ភិក្ខុ ឧត្តិ **នុ ទោតិ ។ តេ** វេមត៌កា ន វិចិនឆ្គុំ **អ**វិចិនិត្តា ខ្មែសថំ គាហន្តិ អបត្តិ ឧុគ្គ្មស្បូ ។ គេ ឋេមត៌កា វិចិនន្តិ វិចិនិត្តា ន បង្បុន្តិ អបង្បិត្តា ឯមោសថ ការេស្តិ អភាបត្តិ ។ គេ ឋេមតិកា វិចិន្ត្ថិ វិចិនិត្វា ្រស្ស៊ូ បស្ស៊ិត្តា ឯកតោ ឧមោសជំ ការោធិ្ត្រី អភា-បន្តិ ។ គេ ឋមគ៌កា វិចិនឆ្គុំ វិចិនិត្តា មស្បន្តិ បស្ប៊ឹត្តា ស ដេញ ខាស់ ការាធិ ភាពតិ ពុក្ដេស្បូ ។

វិសយចិដិក មហាវិច្ច

ဟေဖြင့် ယော်ကျ လုံး၊ဃေီကျ၊တီဖာနီဗာဒဗိ $m{n}$ န်းနှင့်ပောကာ ကျက်ကျွှဲ၏န်ခုံး ច្យូច្បាត់បង់ទៅចុះ ពួកកិត្តទាំងនុះចូរនៃសទៅចុះ ត្រូវការអ្វីដោយកិត្ត ទាំងនោះហើយក៏ធ្វើទ ជោសថទៅ ត្រៅអាបត្តថ្មល្ខ័យ ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើពួកអាវាសិកកិត្តពុកាការរបស់អាគន្តក. ិត្ត កេទវបសភាគនកកក និមត្**របសភាគនកកក ១ខ្វេសវបសភា**-គន្លកកិត្ត ពុស្សជើងវបស់អាគន្លកកិត្តកំពុងដើវមក ពុស្សម្លាត់ស្បែកជើង ពុស ទ្យេងក្ក សំ ទ្យេងកណ្ដាស់របស់អាគុនកក្ដុទាំង ឡាយ លុះពុហើយ ក៏មានសេចក្តីសង្ស័យថា មានពួកអាគនក**ក់ក្**បុគ្គាន េ ។ **អាវាសិកក់ក្** ពាំង៍នោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏មិនជានគន់មើល **លុះ**មិនជា**នគន់មើល** ហើយក៏ធ្វើទ ប្រាសថ់ទៅ ត្រូវអាបត្តិ ក្កុដ ។ អាវាសិកកិត្តទាំងនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏គន់មើល លុះគន់មើលហើយក៏មិនឃើញ លុះមិន យើញហើយក៏ធ្វើខ្យោសថទៅ មិនត្រវិមាបត្តិ ។ អាវាសិកភិក្ខុទាំង នោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏គន់មើល លុះគន់មើលហើយក៏ឃើញ ឃើញហើយក៏ធ្វើ៖ ជោសថជាមួយគា ឥត ត្រវអាបត្តិ ឡើយ វាសិកភិក្ខុទាំង៍នោះមានសេចភ្លួសង្ស័យ ភគនមេល លុះគនមេលហេយ ក៏ឃើញ លុះឃើញហើយក៏ធ្វើ៖ ជាសថ ផ្សេងគ្នា នោះ តែវអាបត្តិ ្តក្ដ ។

«បោសបីកូន្ធកេ ភាគាស់វ៉ាសកសមានសំវ៉ាសកា

នេះ មេតិកា ខែនុខ្លិ ខែនិត្យ បស្បន្តិ បស្បិត្យ នស្បៈ ន្តេត នៃស្បន្តេត កោ គេហ៍ អត្តោតិ ភេនពុក្សាវា ព្រោសថំ ការាខ្លិ អាចត្តិ ដុល្បៈប្យស្ប ។

(១៩៩) ៩៩ ២៩ កំតាប់ អាកន្តតា កំតា ២ស្បន្តិ អាវាសំគោ កំតា នានាស់វាសគោ នេ សមានសំវាសគានៃដី ២៩៤កន្តិ សមានសំវាសគានិដី ២៩៤ក់ត្វា ៩
២០ខ្លំ ២០ខ្លំ សមានសំវាសគានិដី ២៩៤ក់ត្វា ១
៤៩ បុខ្លំ ២០ឆ្នាំ ១ភាគិនៃខ្លំ អនកិរិស់ត្វា ៧ភាគោ ១១េសមំ ភាពន្តិ អាចត្តិ ឧក្ខា៩ស្ប ១ នេ ២០ឆ្នំ ១៦ឆ្នាំ។
សមំ ភាពន្តិ អាចតិនេត្ត សាកន្តិកា កំតា ១ស្បន្តិ

ឧបោសថក្ខទ្ធកៈ ភិក្ខុមានសំរាសផ្សេងគ្នា នឹងភិក្ខុមានសំរាសស្មើញ

អាវាសិកភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ក៏គន់មើល លុះគន់មើលហើយ ក៏ឃើញ លុះឃើញហើយក៏មានចំណង់នឹងចំបែកថា ភិក្ខុទាំង់ខ្ទុះចូវ បាត់បង់ទៅចុះ ភិក្ខុទាំង់ខ្ទុះចូវនៃាសទៅចុះ ត្រូវការអ្វីដោយពួកភិក្ខុទាំង នោះ ហើយក៏ធ្វើ«ប្រាសថទៅ ត្រូវអាបត្តិថុល្ងច្ល័យ ។

(១៩៩) មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ បើពួក
អាតន្តកភិក្ខុឃើញពួកអាវាសិកភិក្ខុមានសំរាសផ្សេងៗគ្នា ពួកអាតន្តកភិក្ខុ
ទាំងនោះក៏តឡប់ជាយល់ឃើញថាជាអ្នកមានសំរាសស្ថេត្តា ពួកអាតន្តកភិក្ខុ
ទាំងនោះក៏តឡប់ជាយល់ឃើញថាជាអ្នកមានសំរាសស្ថេត្តា ហើយក៏មិនបាន
សួរ លុះមិនបានសួរហើយក៏ធ្វើ៖ប្រាសថជាមួយគ្នា មិនតែវអាបត្តិ
ឡើយ ។ អាតន្តកភិក្ខុទាំងនោះបានសួរលទ្ធិរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះសួរ
ហើយក៏មិនអាចត្របស់ផ្តាំចាន លុះសួរ ល្ខិរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ ពុះសួរ
«ប្រាសថជាមួយគ្នា ត្រវហបត្តិទុក្ខដ ។ អាតន្តកភិក្ខុទាំងនោះបានសួរ
លទ្ធិរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះសួរ ហើយក៏មិនអាចត្របស់ផ្តាំបាន លុះគ្រប
សង្គ័ត់មិនបានហើយក៏ធ្វើ៖បាសថថ្មេងគាត់ត្របស់ លុះគ្រប
សង្គ័ត់មិនបានហើយក៏ធ្វើ៖បាសថថ្មេងគ្នា ឥត ត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ មាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើពួកអាតន្តកភិក្ខុឃើញពួកអាវាសិក-

អាតន្តកភិក្ខុទាំងនោះមិនអាចធ្វើភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេងគា្នឲ្យមកជាអ្នកមានសំវាសរួម
 គាំ្រិញជាន គឺថាឲ្យគេលះបង់ទីដ្ឋិរបស់គេមិនបាន ។

វិនយចិដកេ មហាវគ្គោ

អាវាស់កោ ភិក្ខុ សមានសំវាសកោ តេ នោនាសំវា-សកៈធំដ្ទី បដ់លក់ខ្លុំ សានាសំវាសកាធ់ដ្ទីបដ់លៃក់ឡា ន បុទ្ធ អបុទ្ធិនា ឯកាតោ ។ ទោសថ កាហាខ្ញុំ អាចគ្នុំ ឧុក្ក-ដក្ស ។ នេ បុខ្គុំ បុខ្គុំ អភិនេធ្នៃ អភិវិនធ្វេ ទោដេក ន ទេស ទុំ ការ ត្ថិ ខុត្តិដូស្ស ។ គេ បុខ្ខំ ប្រើត្យ អភិវិសន្តិ អភិវិសិត្យ ឯកាតោ ឧចោសថំ កាហេត្តិ មល្ខេខ ។ ៩៩ ឧ៩ ភ្ជាប់ មាប់ស្នា ភិក្សា ឧស្បិ អភព្គ ភិក្ សាលាស់វាស គោ គេ សមានស់វាស-កធ្វើ ប្រហារខ្លី សមានសំវាសក្សី ប្រហារិទ្យា ខ ជំនិទ្ធ អជ់ខ្លី វាយខោ ជំខោមខ្លួយប្រើ មលាបត្តិ ។ តេ បុច្ច បុច្ចិត្តា លាក់តែខ្លែ អូលក់តែតែត្រ **ឃុក តោ ជទោសថ់** កពេធិ្ អបតិ្ ធុក្សស្បូ ។

វិនយចិដិក មហាវិច្ច

កក្តុមានសំរាសស្មើត្នា តែអាគន្លកកិត្តទាំងនោះ តែឲ្យប័យល់ឃើញថាជា អ្នកមានសំវាស ផ្សេងគ្នា ទៅវិញ លុះ ត្រឡប់យល់ ឃើញថាជាអ្នកមាន សំវាសផ្សេងគ្នា ទៅវិញ ហើយ ក៏មិនបានសូវ្រឲ្ទិបេសកិត្ត្**ទាំ**ង៍ នោះ **លុះ** មិនបានសរ្តេហ៍យក់ធ្វើឧបោសថជាមួយគា ត្រូវ៣បត្តិទុក្ខ ។ អាគន្តក្កិក្ ទាំង:នាះបានសូរលទ្ធិរបស់កិក្ខុទាំងនោះ **លុះ**សូរហើយក៏អាច∫គ្មបស**ង្គត់** បាន លុះ គ្របសង្កត់បានហើយក៏ធ្វើឧប្រាសថផ្សេងគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ**។** អាគន្តកកិត្តទាំងនោះបានសុរលទ្ធិរបស់កិត្តទាំងនោះ លុះសួរហើយក៏អាច គ្របសង្ក័ត់**ចាន លុះគ្របសង្ក័ត់ចានហើយក៏**ធ្វើឧប្រាសថជាមួយគ្នា ឥត ត្រាស់ត្តិ ទ្វើយ ។ ម្នាស់កិត្តិទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើពួកអា-វសិកភិត្តឃើញពួកអាគន្លកភិត្តមានសំវាស ផ្សេងគ្នា តែអាវាសិកភិត្ត ពាំងនោះ គ្រែឲ្យប់បាននូវសេចក្ដួយល់ ឃើញថាជាអ្នកមានសំវាស ស្មើគ្នា វិញ លុះ ត្រឡប់បាននូវសេចក្តីយល់ឃើញថាជាអ្នកមានសំវាស់ ស្មើគ្នា ហើយ ក៏មិនបានសួរលទ្ធិរបស់កិត្តទាំងនោះ លុះមិនបានសួរហើយក៏ធ្វើ ុ ្រោសថជាមួយគ្នា មិន∫ត្វអាបត្តិ ្សើយ ។ អាវាសិកភិក្ខុទាំង នោះបានសួរលទ្ធិបេសក់ក្តុទាំងនោះ លុះសួរហើយមិនអាចនឹង[គ្ សង្គត់បាន លុះគ្របសង្គត់មិនបានហើយក៏ធ្វើឧប្រាសថជាមួយគ្នា-

ឧបោសថក្ខន្ធកេ ន ភទហុបោសថេ សភិក្ខុកា អាវាសា គន្តភ្នំ

នេ មុខ្ពុំ មុខ្ពុំ ភា ភាពិសុខ្ពំ អនកិរិសុំស្ថា ថាដេក ជ្រោសថំ ភាពស្ពឺ អភាបត្តិ។ ៩៩ បន កិត្តាប់ អាវា-ស់ភា ក៏តូ បស្បន្នំ អកនុកោ កិត្ត សមានសំវា-សកោ ទេ ဘေဆည်းវាសកាធិដ្ដី បដ៌លក់ខ្លុំ ភានាសំវា-សភានិដ្ទី បដិលភិត្យា ជ បុច្ចន្ទិ អបុច្ចិត្យ ឯភាតោ នៃមេនុ មេខេត្ត និង្គុនការ រ ខេ ដិច្ចិ មុខិត្ត អភិវិតធ្វើ អភិវិតធ្វៃ ចាដេក ជាចាសថ ការេត្ត អាមត្ត ឧក្ខាដក្សា ។ គេ បុខ្ខំ បុខ្ខ័ត្តា អភិ-វិតាធ្វើ អភាវិស័ត្យ ឯក តោ ១ ទោសថំ ការវាន្ទិ មភាបត្តិ ។ (७००) ខ ភិក្ខាវេ នឧហុខោស៩ សភិក្ខាកា អាវា-សា អភិក្ខាកោ អាវាសា កង្ពោញ អញ្ញា សង្ឃេន ಸಮ್ಮಿ ಕ್ರಿಬಯ ಎ ಶ ಹ್ವಿಣ ಜಜರುಣುಳುಣ ស្ស័ត្តភា អាវាសា អភិត្តាភោ អនាវាសោ កន្តព្វោ **ះ**បោសថិក្ខន្ធកៈ ក្នុង «បោសថថ្ងៃនោះ ភិក្ខុមិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

ត្រាមព័ត្ធក្នុក្ខ មាស្ត្រកក្ខិត្តទាំងនោះបានសួរលទ្ធិរបស់កិត្តទាំងនោះ លុះស្បូរ ហើយមិនអាចនឹង គ្របសង្កត់បាន លុះគ្របសង្កត់មិនបាន ហើយក៏ ធ្វើ៖ បោសថ ផ្សេងគ្នា ឥត តែវិអាបត្តិ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុង សាសនានេះ បើពុក្កអាវាសិកកិក្ខុឃើញពុក្កអាគន្តកកិក្ខុមានសំវាសស្មើ តែអាវាសិកភិក្ខុ ទាំងនោះតែឡប់បាននូវសេចក្តីយល់ឃើញថាជាអ្នក មានសំវាសផ្សេងគ្នាទៅវិញ លុះ ត្រឡប់បាននូវសេចក្ដីយល់ឃើញថាជា អ្នកមានសំពស់ផ្សេងគ្នាហើយ ក៏មិនបានសួរលទ្ធិរបស់កក្ខិទាំងនោះ លុះ មិនបានសូរហើយក៏ធ្វើ៖ប្រេសថជាមួយគ្នា តែវិអាបត្តិទុក្ខដ ។ អាវាសិក ភិក្ខុទាំងនោះបានសួរលទ្ធិរបស់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះសួរហើយភ័អាចគ្រប សង្កត់បាន លុះ គ្របសង្កត់បានហើយក៏ធ្វើទយោសថផ្សេងគ្នា ត្រវអាបត្តិ នុក្ខដ ។ ភាពសិកកិត្តទាំងនោះបានសុរលទ្ធិរបស់កិត្តទាំងនោះ លុះសុរ ហើយក៏អាចគ្រិបសង្គត់បាន លុះគ្របសង្គត់បានហើយក៏ធ្វើខ្លះបាសថជា មួយគា មិន ត្រវអាបត្តិទ្វើយ

(৬০০) ម្នាលភិក្ខុទាំន់ ទ្វាយ ក្នុង ប្រាសថថៃ្សនោះ ភិក្ខុមិន ត្រូវចេញ
ពីអាវាសដែលមានភិក្ខុហើយទៅកាន់អាវាសដែលគ្មានភិក្ខុ ឡើយ វៀវលែង
តែ(មានភិក្ខុល្មគ្រប់គណ:)សង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចភ្នំអន្តរាយ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុង ប្រេសថថ្ងៃនោះ ភិក្ខុមិន ត្រូវចេញពីអាវាស

វិនយបិជិក មហាវគ្គោ

អញ្ត្រ ស ខ្មែន អញ្ត្រ អន្តរាយ ។ ន ភិក្ខុវេ តឧហុទោសថេ សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា កន្ត្រោ អញ្ត្រ សដ្ឋែន អញ្ត្រី អន្តរាយា ។ ៤ ភិក្ខាវេ តឧហុ ទេស ៩ សភិទ្ធាតា អជាវាសា អភិទ្ធាតោ អាវាសា... អភិទ្ធា-កោ អនាវាសោ...អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា កត្តា អញ្ត្រ ស ស្ពេច អញ្ត្រ អត្តាយា ។ ន ក់ត្លាប់ តឧហុខោស៩ សភ័ក្តាកា អាវាសា វា អណ-វាសា វា អភិត្តាកោ អាវាសោ... អភិត្តាកោ អនាវា-សេ... អភិក្ខុតោ អាវាសា វា អនាវាសា វា កន្ត្រោ អញ្ញាត្ត ស ឡើន អញ្ញាត្ត អន្តរាយ ។ ន ភិក្ខាវ នេះខេស្ត្រសុខ សភិត្ត្តា អាវាសា សភិត្ត្តាភា អា-អញ្ញន្ទ ស ឡើន អញ្ញន្ទ អនុវាយ ។ ន ភិក្ខាវេ ភន-បុមោសថេ សភិត្តាគាា អាវាសា សភិត្តាគោា អជាវា សេ កណ្តា យន្ស ក្ក្ ១៩៦៦៦៩៣ ម៣៤

វិនយបឹងក មហាវត្ត

ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាកស (ទីដែលមិនមែនជាភាកស) ដែលគ្មានភិក្ខុ ទ្បើយ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ម្នាល់ភិក្ខុ **ទាំង**ទ្បាយ ក្នុង៖ជោសថថៃ្សនោះ ភិក្ខុមិន ត្រៃវបេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ **ទៅ**កាន់អាវាសប្តូមនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុឡើយ វៀវលែងតែសង្ឃ លែងតែមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងទល្វេសថថៃ្យនា. ភិក្ខុមិន[តវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលគ្មានភិក្ខុ... **ទៅកាន់អនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុ...** ទៅកាន់អាវាសប្តូអនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុ ឡើយ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ម្នាល់កិត្ត ទាំង **ទ្យាយ ក្**ង្គីឧប្រាសថថៃ្សនាះ កិក្ខុមិន∫តវេបេញពីអាវាសបុ្អ£ាវាស់ដែល មានភិក្ខុទៅកាន់អាក់សដែលគ្មានភិក្ខុ... ទៅកាន់អនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុ... **ទៅ**កាន់អាវាសប្តូមនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុខ្យើយ វៀវលែង៍តែសង្ឃ លែងតែមានសេចក្តុអន្ត្កាយ ។ ម្នាលកក្ត្ទាភាំងឡាយ ក្នុង«ព្រេសថថៃ្មនោះ **ភ**ក្ខុខ ត្រៃ ចេញ ពីអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺក្នុងអាវាសណា ដែលមានពុកកិត្តមានសំវាស ផ្សេងគ្នា ឡើយ តែសង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចក្តីអន្តវាយ ។ ម្នាល់ក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ ក្នុង៖ល្វា-សថថៃ្មនោះ ភិក្ខុមិន[តវចេញពីអាក់សដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អនារាំសដែល ទឹក្ខុង៏អារ៉ាសណាដែលមានព្យុកកិត្តមានសំពស់ផ្សេងគ្នា ឲ្យួយ

ឧបោសថិត្តឲ្យក ខ តទហុបោសបើ សភិត្តកា អាវិសា ធន្តពុំ

សា ខ្មែន អញ្ត្រី អន្តរាយា ។ ខ ភិក្ខាវ ឥឧហុ ទោ-សថេ សភិត្តាភា អាវាសា សភិត្តាភោ អាវាសា វា អេលវាសេ វា កន្ត្រោ យគ្គសុ ្រ្គិត្ត សេលសំវាសភា អញ្ជូន អញ្ជូន អញ្ជូន អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខុវេ ភន-សុទោស៩ សភិត្តាភា អខាវាសា សភិត្តាភា អា• វាសេ... សភ៌គ្នាគោ អនាវាសេ... សភ៌គ្នាគោ សាលាស់វាសភា អញ្ត្រ ស ខ្មែន អញ្ត្រ អន្តរាយា ។ ರ ಕೃಷ್ಟೀ ಜರಬೀಕುಳುಣ ಸಾಕ್ಷ್ಮು ಕಾಳಳು ಭ អនាវាសា វា សភិត្តាគោ អាវាសោ… សភិត្តាគោ អស្ជាក់សោ… សភ្លុំ កោ អាវាសោ វា អស្វាសោ វា តជុញ្ចោ យត្សរុ កិត្ត សលស់វាសភា អញ្ញា ស ខ្មែន អញ្ត្រី អត្តរាយា ។ កត្តព្វោ ភិក្ខុថេ ភេឌ-សោ យត្តបា្ញ ភិត្តា សមានសំវាសភា ៤ ជំនា សក្ដោម អដ្ឋៅ កន្តន៍ ។ កន្ត្រោ កិត្តាឋ តនហុខោ- **ឧបោស**បិក្ខន្ធកៈ ក្នុងឧបោសថថ្ងៃនោះ ភិក្ខុមិនត្រូវបេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចក្តីអន្តរាយ ។ ម្នាល់កិត្ត្តពាំងឡាយ កង្គ ប្រាសថថៃ្មនោះ ភិក្ខុមិន ត្រវេចញូពីអាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់ អាក់ស ឬអនាក់ស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាក់សណាដែលមានពួកភិក្ខុមាន សំវាសផ្សេងគ្នាឡើយ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលេងតែមានសេចក្ដី អន្តរាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទេបោសថថៃ្ងនោះ ភិក្ខុមិន[គវចេញ ពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ... ទៅកាន់អនា-វាសដែលមានភិក្ខុ... ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ អាវាស ឬអនាវាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងគ្នាឡើយ វៀវ លែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែមានសេចក្ដីអន្តរាយ ។ ម្នាលភិត្ត្តាំងឡាយ ក្នុង ប្រាសថថៃ្យនាះ កិក្ខុមិន ត្រវចេញពីអាក់សបុអនាក់សដែលមានកិត្តទៅ កាន់អាវាស់ដែលមានកិត្ត... ទៅកាន់អនាវាស់ដែលមានកិត្ត... ទៅកាន់ អាក់សប្តអនាក់សដែលមានកិត្ត គឺក្នុងអាក់សប្តអនាក់សណាដែលមាន ពួកកិត្តមានសំវាសផ្សេងគ្នាឡើយ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែមាន សេចក្តីអន្តរាយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងខ្សាសថថៃ្សនោះ កិត្តតប្តីចេញ ពីអាវាស់ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស់ដែលមានភិក្ខុ (នោះបាន) គឺក្នុង អាវាសណា មានព្យួកកិត្តមានសំវាស ស្មើត្តា ហើយថែមទាំងដឹងថាអាវាស ណាដែល១នអាចទៅខានក្នុងថ្ងៃនេះបានជា ប្រាក់ជ ។ ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ស ខេ សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អជាវាសេ... សភិក្ខុកោ អឋសេ វា អនាវាសោ វា យត្តស្បូ ភិក្ខុ សមានសំវាសភា យំ ៩៣ សុគ្គោម អុវេជ្ជា កន្ត្នំ ។ កន្ត្រា ភិក្ខុវេ គឧហុខោសថេ សភិក្ខុកា មាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ… សភិក្ខុកោ អនា-វាសោ... សភិក្ខុកោ អាវាសា វា អនាវាសា វា **យត្សុ ភិ**ត្ត សមានសំវាសភា យំ ជញ្ជា សក្តោមិ អេដូវេ ភព្តិ ។ ភព្តា ភិក្ខាវ ភពសាខាសថេ សភិក្ខុ តា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុ កោ អាវាសោ... សភិក្ខាតោ អនាវាសោ... សភិក្ខាតោ អាវាសា វា អះរាជ្យ ជ យន្តស្បី ភ្យំ ស្គាខម្សុមមា ណុ ជ្ញា សក្ដោទ អដ្ឋេ កក្ខិ ។

(৮০০) ឧ កិត្តាវ កិត្តានិយា និសិន្តបរិសាយ ទាត់មេត្តាំ នុន្ទិសិតព្វំ យោ នុន្ទិសេយ្យ អាបត្តី

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

កង្ខែ ប្រេសថ ថ្ងៃ នោះ ភិត្ត្តប្បី ចេញពីអាវាស់ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់ អនាក់សដែលមានភិក្ខុចាន... ទៅកាន់អាក់សបុអនាក់សដែលមានភិក្ខុ គឺ អាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិត្តមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយទាំងដឹង ថា អាវាសណាដែលខ្លួនអាចទៅទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបានៗ ម្នាល់កិក្ខុទាំងឡាយ កង្គល្វេសថថៃ្សនាះ ភិក្ខុគច្បីចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ អាវាសដែលមានភិក្ខុ ... ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ... អាក់សប្តអនាក់សដែលមានភិក្ខុ គឺក្នុងអាក់សប្តអនាក់សណាដែលមាន ព្ទភក្តុមានសំវាស ស្មើត្នាបាន ហើយថែមទាំងដឹងថា អាវាសណាដែល ខ្នែអាចទៅទាន់ក្នុងថៃ្នេះបានជា ប្រាកដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ **៖**ជោសថថៃ្យនាះ កិត្តគប្បីចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានកិត្តហើយ ទៅកាន់អាវាស់ដែលមានភិក្ខុ... ទៅកាន់អនាវាស់ដែលមានភិក្ខុ... កាន់អាវាសប្តូមនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺកង៍អាវាសប្តុមនាវាសណាដែល មានព្យួកភិក្ខុមានសំវាស ស្មើន្ទាបាន ហើយថែមទាំងដឹងថា ដែល វុនអាចទៅទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបានជា \int បាកដ $m{y}$

(৬09) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន ត្រវស់ដែងបាត់មោត្ដដល់ កិត្តនិបរិសទ្យដែលអង្គុយ (ជាប់ហត្តពុស) ឡើយ កិត្តណាសំដែន «បោសជក្ខន្ធពេ ៤ ភិក្ខុនិយា និសិ<u>ន្</u>តបរិសាយ **៣គឺមោក្ខំ «ខ្ចុំសិតភ្ជុំ**

ខុត្តដក្សា ១៩ ភិក្ខុឋ សិក្ខុមានាយ... ឧ សាមណេ-ស្បោះ ន សាមលោល $^{(0)}$... ន សំក្តាំ បច្ចុក្ខាន-ក្សា... ឧ អន្តិមាទ្តុំ អជ្ឈាខត្ថកាស្បា និសិត្តបរិសាយ ទាន់ ទេវត្តំ នុខ្ចុំសំនញ់ យោ នុខ្ចុំ សេយ្យ អាមត្តិ ឧុក្ក-ដស្ប ។ ឧ អាបត្តិយា អឧស្បាន ឧក្ខិត្តកស្ប និ-ស៊ុទិត្សហាល ខាងគេឃុំ ៩ខ្ចុំស្ងង់ ព្រំ លោ មន្ទិសោលា ឧត្តិត្តកាស្ប្ត និសិន្ត្រវិសាយ... ឧ ខាចិតាយ ឧិឌ្ជិយា អព្យដ្ឋិត្តិស្បាត្ត ឧត្តិត្តិតាស្ប ធំសំន្ទបរិសាយ ចាត៌-မောဏ္ခ် နဖွို့သို့၏ ဟာ နဖွို့သေတ၂ တင်းဆမ္ခော ကားက តេញ ។ ឧ ខណ្ឌភាស្បី ខ្ញុំស្ថិត្តស្នាល សង្គុំសេឃុំ នទ្ទឹស្សត្វ យោ នុខ្ចុំសេយ្យ អាចត្តិ ឧុត្តាដេស្ស ។ ខ ដេយាអុំប្លុស្ស 😮 🕏 🛎 🕏 ភាព នេះ មារិស្ត្រ នេះ ភ្នំព្រះកត្តស្បៈ ខ មាតុឃាតតស្បៈ ខ ចិត្តឃាត-

១ ឱ. សាម ណេវាយាតិ ជាហិ ។

៖យេសថិក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវសំដែងបាតិមោក្ខដល់ភិក្ខុនឹបរិសឡូដែលអង្គុយ (ដាច់ហត្ថបាស)

ត្រវអបត្តិទុក្ខជ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រវស់ដែងបាត់មោក្ខដល់ សិក្ខុមានា... ដល់សាមណេវ... ដល់សមណេវី. . ដល់កិក្ខុដែលពោល លាសិក្ខា... ដល់ភិក្ខុដែល ត្រវែងនិមវត្ថ (គឺត្រវមាបត្តិបារាជិកណាមួយ) ដែលជាបរិសទ្យអង្គ័យនៅ (ជាប់ហត្តធា្ស) ឡើយ ភិក្ខុណាសំដែធ៍ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ កិត្តិមិន ត្រវស់ដែងបាត់ មោត្តដល់កិត្តិដែលសង្ឃលើក វត្ត េព្រះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលដាបរិសទ្យអង្គ័យជាប់ហត្ថបាសឡើយ ភិក្ខុណា សំដែង ភិក្ខុនោះ តែវវិន័យធវេភាគ ទេសឲ្យសមគួរតាមធម៌ចុះ កិត្តមិន ត្រូវសំដែង បាត់មោត្តដល់កិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត េញខេមិនបាន សំដៃង៍អាបត្តិ ដែលជាបរិសទ្យអង្គ័យនៅជាប់ហត្តបាសទ្បើយ... មិន ត្រ សំដែងបាត់ មោក្ខុដល់កិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត េញរមិនលះថង់ទិដ្ឋិមា ក្រក់ ដែលជាបរិសឲ្យអង្គ័យនៅជាប់ហត្តបាសឡើយ ភិក្ខុណាសំដែង ភិក្ខុ នោះ ត្រវវិន័យធរកាត់ ទោសឲ្យសមគួរតាមធម៌ចុះ ។ ភិក្ខុមិន ត្រវស់ដែង បាត់មោក្ខដលមនុស្ស ខ្ទើយដែល**ជាប**រិសទ្យអង្គ័យនៅជាប់ហត្តបាសទ្បើយ ភិក្ខុណាស់ដែង ត្រៃវេត្តពុក្កដ ។ ភិក្ខុមិន ត្រូវសំដែងបាត់មោត្តដល់ បុគ្គលលួចសាវាស... ដល់ភិក្ខុដែលវត់ចូលទៅកាន់ពួកតរ្ថិយ... ដល់សត្វ តិច្ឆោន... ដល់មាតុឃាតកបុគ្គលគឺបុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតា... ដល់បិត្

វិនយបិជិកេ មហាវក្ដោ

វ លេក ដោយ មេ ដាយា មេ មេ ដ្ឋិស្ថា បុរិស្សា ។

ಟುಖೀಟು ಕಮ್ಮಿಲ ಳಣ್ಣಿಳುಕಳ್ಳಿಗುತ್ತು a (pow) ಜ ಜ ಭಟ್ಟಿಗು ಕರ್ಣಿಗುಣ್ಣ

ឧ បោសថក្ខុឲ្ញកំ និដ្ឋិតំ ។ តតិយំ ភាណវារំ ។ ឥមម្ជិ ខុត្តពេ វត្ថុ ធអសីតិ ។

វិនយចំដក មហាវត្ត

ឃាត់កបុគ្គលគឺបុគ្គលដែលសម្ងាប់បឺតា. ដល់អរហន្តឃាត់កបុគ្គលគឺបុគ្គល ដែលសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត.. ដល់បុគ្គលដែល (ឲ្យស្តកិត្តនី... ដល់បុគ្គលដែល បំបែកសង្ឃ... ដល់បុគ្គលដែលធ្វើព្រះលោហិតព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ឲ្យពួរពង់ : ឲ្យឹង ដល់បុគ្គលដែលមានគេទពីវដែលជាបរិសឲ្យអង្គុយ នៅជាប់ហត្ត.

បាស ឲ្យើយ កិត្តណា សំដែង (ត្រូវអាបត្តិឲ្យក្ដុង ។

(৬০৬) ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តមិន ត្រូវធ្វើទល្ខេសថដោយការ ឲ្យចារិសុទ្ធិ ហៅថា ចារិវាសិត: (មានបរិសទ្យក្រោតចេញទៅហើយ) វៀវលែងតែបរិសទ្យមិនទាន់ក្រោតចេញ ។

(៤០៣) ម្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ក់ក្នុមិន តែវធ្វើឧប្រាស បក្ខុងថ្ងៃដែលមិនមែនជាថ្ងៃ បោសថឡើយ វៀវលៃងសង្ឃសាមគ្គីឧប្រា សថចេញ ។

២៤ ឧបាសមិក្ខុស្កា: ។

ចថំ ភាណវារៈ ទី ៣ ។

ក្នុងខត្តកៈនេះ មានរឿង ៨៦ ។

ឧបោសថក្ខូនូពេ ឧទ្ទានជាថា

ឧសាស្ត្រធ

(២០៤) គិទ្ធិយា ពិទ្ធិសាពេ ខ

សច្ចិចតិត្ តុឈាកា

ឌម្មុំ យោ ខាត់មោក្ខុំ

នៅសំគំ ឥ៩ សគំ

យទាខាំសាយ សមត្ត

សាមក្ខ មន្ត្តាច្ចិ ច

ស់អា មហត់ ជនិយា

អនុ នេះ ១ឧកាធ៌ ខ

ឧក ភ៩៩១ ខេវ

ស់មា អ"ប្បាក់សខា

ឧបោសថិត្តអ្នក: ឧទ្ទានជាថា

e ទ្វាននៃឧប្រាសថក្ខន្ធត:នោះគឺ

[២០៤] រឿងពួកតិរិយ នឹង[៣៖ជាទពិម្ពិសាវត្ រឿងកិត្ត [บนุ๊ลาหลับเหายจ เป็นหโนนันย์จ เป็น[ตะหษุ**ต** e្រង់សម៌នៅក្នុងទីស្វត់ ហើយ (ទង់អនុញាតឲ្យកិត្ត សំដែន៍ហ្គាំមេត្ត ១ រឿង៍កិត្តសំដែន៍ហ្គាំមេត្តូរាល់ថ្ងៃ ពែះសម្ពុទ្ធ (ទង់អនុញាតឲ្យកិត្តសំដែងបាត់ មោក្ខកងមួយបក្ ម្ពង់ 🧑 រឿងធព្វគ្គិយកិត្តសំដែងបាត់ មោត្តចំពោះបរិសឲ្យរបស់ ខ្លួន ១ ខេត្តព្រះអង្គអនុញាត្ត បោសថកម្មដល់ភិក្ខុដែល ព្រម [ព]ង៍គ្នា ១ រឿង៍ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាត់ដែនសាមគ្គី ១ រឿង[៣៖មហាកច្បិននៅក្នុងមនុក្ខិមិតទាយវន ១ រឿង[៤ង៍ អនុញាតឲ្យសម្មត្តិសីមា ១ វឿង៍ជពុគ្គិយកិត្តសន្មត្តសីមាធំ ពេក១ រឿង៍នទិច្ចាសេីមា១ រឿង៍ភិក្ខុសំដែង៍បាតិមោក្ខុពល់ៗ បរិវេណ ១ រឿងអាវាសតែមួយភិក្ខុសន្មតឲ្យមានរោងឧុណ្-សថពីវត្ រឿង៍កិក្ខុសន្មតរោង៍ឧប្រេសថតុបពេក ទ ភិត្តខ្លីស្យា ប្រជុំគា ធ្វើទ បោស ៥មុនភិត្តបាស់ស្បា ១ រឿង ក្រង រាជ[គឺ៖មានអាវាស [ចិនតែមានសីមាជាមួយគ្នា 🤊 រឿង[ទង់ អនុញាត្តអវិហ្វាវសសីមា នឹងសម្មតិសមានសំវាសសីមា

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

មានី ខែភេព មាន បញ ស៉ីម សម្ទូហនេ អសម្មតា តាមសីមា ខច្ចិយា សមុខ្ទេ សរ ជូនកាត្ត្រាទោ ភិជ្ជន្តិ ស្សេស្សាស្ត្រ ខ ក់ខ្លួន នៃ នៃ ខ្លែ សញ្ជា^(១) អសតិចិ **ខ** ឌម្មុំ រិជ្ជ នៃ នេះជ្ជិន្ត្ ជខ រួច៣៩ជីខា ចោខ៣ កាតេ ជុំការេប អឌម្មព្យដំក្ដោសនា ខេឌ្គជញ្ជាំ ឧបមារ្

ធ សេរា **។**

វិនយចិដក មហាវគ្គ

មុន រូបសម្មតិអវិហ្សាសសីមា (កាយ១ រឿងសុត្រកម្មាចា ដកសីមា ១ រឿងគាមសីមាដែលសង៌្យមិនបានសន្មត ១ រឿងនទីសីមា-សមុទ្ទសីមា-ជាតសរសីមា និង៍ឧទកុក្ខេបសី-មា ១ រឿង គេ ឲ្យគ្និយភិក្ខុ ខំលាយសីមា ដោយសីមា ១ រឿង នពុគ្គិយកិត្ត គ្របសីមា គេដោយសីមា វបស់ ខ្លួន ១ រឿងកិត្តិ សង្ស័យថាទបោសថមានប៉ុន្មាន នឹងភិក្ខុសង្ស័យថាទបោសថ កម្មានហ៊ុនាន ១ រឿងកិត្តសង្ស័យថាជាតិមោក្ខុខេ្មសមាន ប៉ុនាន 🤊 រឿងកិត្តមានភ័យអំពីមនុស្សនៅក្នុងដង់ 🕼 🤊 រឿងសំដែងបាតិមោត្តសង្គេបដោយឥតមានសេចក្តីអន្តវាយ 🧿 រឿងកិក្ខុសំដែងធម៌ដោយឥតមានគេអាពធនា ១ រឿង ភិក្ខុសុវវិន័យដោយឥតមានសម្មតិ ១ រឿង៏ពួកធពុគ្គិយភិក្ខុ គម្រាមព្យកកិត្តមានស៊ីលជាទីស្រឡាញ់១ រឿង៍ពួកឧព្វគ្គិយ ភិក្ខុត មាមបំណង៍ន៍ង ធ្វើឲ្យវិនាសដល់ព្យួកភិក្ខុមានសីលជា-ទីស្រែត្យ ញុំមង់ ទៀត ១ រឿង (៣៖អង្គអនុញាត់ឲ្យកិត្តសូមឱ្-កាសហើយស៊ឹមចោទ១ រឿង \int ្រាះអង្គអន្តព្យាតឲ្យហាមឃាត អធមកម ១ រឿង[៣:អង្គមនុញាតឲ្យភិក្ខុ ប្រហុមរូបហាម ឃាត់ជាន មើមរូប៣រូបឲ្យប្រកាសសេចក្ដីយល់ឃើញ ១ ឧបោសថិក្ខុន្តកេ ឧទ្ធានតាថា

សតហដ្ឋា អនជ្ឈិដ្ឋា

ខែជន្តំ ន ជាន់តំ

សគីល់លា ខ ឌ្យុខខ្ញុំ

សដ្ឋកំ ឧ ខ កច្ច

ក្នុង ក្នុង ក្នុង

មាលខេឌ្ឌសំ ខមារិ

ជ្រាច់ អាសន់ ឧ៍ទោ

និសា អព្រោ ពហុស្សតា ញ

១ ឱ. សញ្ជិច្ចចេចិ ។

ង់ យោសជ់ក្នុង្ហៈ ឧទ្ធានជាបា

រឿងពួកធព្វគ្គិយកិត្តសំដែងបាត់មោត្តក្ងែងធ្វើសំឡេងមិនឲ្យព្ ច្បាស់ ១ រឿង [នង់អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តដែលសំដែងបាត់ មោក្ខ១ មោត្តដល់បរិសឲ្យមានទាំង[គហស្គ្គ រឿងព្យុកធព្វគ្គិយភិក្ខុឥត មានគេអាវាធនាហើយសំដែងបាត់មោត្ត ១ វឿងកិក្ខានៅក្នុង **ចោទនាវត្តមិនស្គាល់ថ្ងៃ បោសថជាដើម ១** រឿងកិត្តប្រើនរូប មិនស្គាល់ថ្ងៃ បោសថជាដើម 🤊 រឿង៍ 🏿 ន៍អនុញាតឲ្យបញ្ជូន ភិក្ខុមួយរូបទៅរៀនជាតិមោត្តកង្គអាវាសជិតខាងកង់ថៃនោះ ១ រឿងភិត្តខិ្ទពេបង្គាប់ភិត្តបាស់ហើយមិនបានទៅ ១ រឿង មនុស្សសួរកិត្តថាប៉ុន្មានកើត ប៉ុន្មានពេច១ រឿងមនុស្សសួរ ឋាចំនួនភិត្តមានប៉ុន្មានអង្គ ១ រឿងភិក្ខុមិនដឹងដាថ្ងៃ៖ បោសថ ហើយទៅបិណ្ឌបាតក្នុង (សកត្វាយ ១ រឿង (ទង់អនុញាត ឲ្យភិក្ខុ ប្រាប់ថ្ងៃ បោសថដល់ភិក្ខុផងីគ្នា ១ រឿង៏ ព្រះថេវៈ ក្ទេច៖បោសថកាល 🤊 រឿង៏គារា់សមួយមានរោងីទូរបាសថ ស្មោក គោក ១ រឿង (ធង់អនុញ្ញាតឲ្យ (កាលអាសន:ក្នុង កោង ទេបោសថ ១ រឿង ទ្រង់អនុញាតឲ្យឧដបទីបក្កង់រោង ខុរពា្ សថ ១ រឿង៍ភិក្ខុ ដើរទៅកាន់ទិសមិនលាភាពរៗ «បជ្យាយ៍ 🔉

វិនយប់ដីពេ មហាវិញេ

សផ្លុំកំ ស្បូរទាស់ថា

សុន្ធិតម្មព្យុ ញាតកា

កក្តេ ខត្តសហ ធ្វេកោ

អាបត្តិ សភាតា សវិ

សញ្ចេ សង្ខោ ឋមតិកោ

ឧ ជាឧត្តិ ពហុស្សាតា

ពហ្វ សមសមា ថោកា

មរិសាវុឌ្ឌិតាយ ខ

រាយសំ ដែ្ទមា មណ្ឌ

ជាឧ**ជ្ជ** ខ វិមត៌កា

វិនយបិធិព មហាវគ្គ

រឿងកិត្តដទៃជាពហូសូត ១ រឿង ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យបញ្ជូនកិត្ត មួយ ប្រទៅរៀនបាតិមោក្ខក្នុងអាវាសជិតខាងក្នុងថ្ងៃនោះ រឿងកិត្តប្រើនរូបមិនឆ្ងាសនៅហំវេស្បក្នុងអាវាសមួយ ១ រឿង [ទន់ឲ្យសង្ឃប្រជុំធ្វេទ បោសថត វឿង[ទន់អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តឈឺ ឲ្យបារិសុទ្ធិ១ រឿង ខ្មែងឲ្យសង្ឃប្រជុំធ្វេកម្ម១ រឿងពុកញាតិ មកហប់ភិក្ខុមួយអង្គក្នុងថ្ងៃព្រេសថ១ រឿងគគ្គភិក្ខុ រឿងភិក្ខុ ឋនប្រនៅក្នុងអាវាសមួយ១ រឿងកិត្តប្រទៅក្នុងអាវាសមួយ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបនៅក្នុងអាវាសមួយ ១ រឿងភិក្ខុមួយរូបនៅក្នុង អាវាសមួយ ១ រឿងភិក្ខុត្រវអាបត្តិ ១ រឿងធព្វគ្គិយភិក្ខុសំដែង សភាគាបត្តិ ្យឿងកិត្តរលឹកឃើញនូវអាបត្តិក្នុងពេលដែលសំ-ដែងបាត់ចោត្ត១ វឿងសង្ឃទាំងអស់ត្រវសភាគាបត្តិហើយ មានសេចក្តីសង្ស័យ១ រឿងសង្ឃមិនស្គាល់នាមនឹងគោ ត្រូវបស់ អាបត្តិ១ រឿងកិត្តជាពហូសូត១ រឿងអាវាសិកកិត្តិ ចែន វូប១ រឿង៍អាក់សិកកិត្តដទៃស្មើៗគ្នា១ រឿង៍អាក់សិកភិត្តដ**ៃ** តិចជាឥ 🤊 រឿងបរិសទ្យមិនទាន់ក្រោកចេញ 🤊 រឿងបរិសទ្យ **ខ្វះ**(ភាគចេញទៅហើយ ១ វឿងថវិសទ្យុទាំងអ**ស់(ភាគ** ចេញទៅហើយ ១ វឿង៍អាវាសិកកិត្តបានដឹងថាអាវាសិកកិត្ត

នបោសជក្ខន្ធកេ ន់ទ្វាខភាប៉ា

តេខ្យាត វាត់ តុត្តូទា ជាន់ ខស្ប៉ សុណន្តិ អាវាសិតោន អាកន្តុតា ចាតុខណ្ណាសោ ខុន ចាឌិខនោ ខណ្ណាសោ លិផ្តុំសំវាសតា ឧភោ ចារាំវាសខុខោសថៅ អញ្ញាត្ត សផ្សសមក្តិយា ឯតេ វិកត្តា ឧឌ្ឌានា វត្តុវិក្ខុតការណាត់ ។

ឧបោសថក្ខន្ធក: ឧទ្ធានតាម៉ា

ដទៃមកមិនទាន់ដល់ ១ រឿងកិត្តមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ រឿង ត់ភ្លុមានសេចក្តីរ រៀសថា យើងគូរធ្វើទ ណុសថ ឬមិនគូរូ ធ្វើ១ រឿងកិត្តដឹងថាមានអាវាសិកកិត្តដទៃមកមិនទាន់ដល់ ១ រឿងភិក្ខុឃើញអាការជាដើមរបស់អាវាសិកភិក្ខុ 🤉 រឿងភិក្ខុ ពុអាការជាដើមរបស់អាវាសិកភិត្ត ១ រឿងអាគន្តកភិត្តនឹងអា-វាសិកកិត្ត រឿងអាវាសិកភិត្តថាថ្ងៃបាតុខូសី តែអាគន្តកភិត្ត ชาโซบุณาเพื่อ เป็นโซยูเบเกซ บุยูเบเค็ลเบพ์คากพิศ ភិក្ខុ តែអាគុន្តកភិក្ខុថាជាថ្ងៃបណ្តស្នើ១ រឿងអាវាសិកភិក្ខុនឹង អាគនកភិក្ខាំងពីវពួកមានកេទនឹងសំវាស ផ្សេងគ្នា ឬ ស្មើគា 🧿 រឿង ខ្មែរហាមមិនឲ្យកិត្តធ្វើទ បោសថ ដោយការឲ្យបារិសុទ្ធិ ឈ្មោះចារិវាសិក: ១ រឿង \widehat{s} ង់ហាមមិនឲ្យធ្វើ៖ ចោសថខុសថៃ ពេលថ វៀវលៃង៍តែសង្ឃសាមគ្គី (បាសថចេញ ១ ខុទ្ធាន ទាំងនេះដាហេតុធ្វើរឿងឲ្យដាក់ច្បាស់ឡើងយើងបានចំណែក ប្រភទុកហើយ ។

សន្ទឹក៥ផ្តួល(ទាប់មាតិកា ភាគ៖ ១

មហារខ្មីដ:

	លេខទព័រ
ព្រះសត្តទូជាម្ចាស់បានត្រាស់ដឹងជាជម្បូង ទ្រង់រំពឹងបដិច្ចសមុប្បាទធម៌	G
ពោធិ៍កេហិ ពុទ្ធទានគាយា	m
អដុលាលតិគ្រោធពថា	ติ
មុខលិត្តកឋា	_લ ્
រាជាយគនកថា រឿងពាណិជឈ្មោះគបុស្សនឹងភល្វិក	9 9
ពុទ្ធបរិវិតក្កកថា	9 m
ព្រហ្មយាចនកថា	9 년
ព្រហ្មយាបទពថា ពាក្យឧបមាដោយវត្ថុមានផ្តានប្បាលជាដើម	១ពិ
ពុទ្ធបរិវិតក្រាថា	Q &
រឿងឧប៣ដីវិព)∞ w
រឿងបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ)ල ප්
ធម្មបក្កប្បវិត្តឧស្សូត្រិ	Je of
ធម្មបក្កប្បុវត្ត៩ស្ងូត្រ ញាណមានបីប្រាការ	നഴ
ពុទ្ធឧទាន ធម្មបក្ខុរបស់ពួកព្រះថោះមានកោណ្ឌញ្ណាជាដើម	៣៥
អនត្តលក្ខណៈសូត្រ អនត្តកថា	L o
អនត្តលក្ខណសូត្រ អនិច្ចកថា	L m
អនុត្តលក្ខណៈសូត្រ ការដឹងនឹងការឃើញដោយគួរដល់ពិត	Let
រឿងយសាកុលបុត្រិ	៤ពី
រឿងមានាបិនារបស់យសកុលបុត្រ	ದ ೦
ធម្មបក្ខុ គឺសោតាបត្តិមគ្គរបស់ប៊ីតានៃយសកុលបុត្រិ	ಚ ೧೧
ការសម្រេចផ្លូវព្រះអរហុត្តផលនៃព្រះយស	ដ ដ

៤៤៨ សន្ធឹកខេត្តលេខាមមាតិកា

	លេខទំព័រ
ធម្មបក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គរបស់មានានឹងស្រីបុរាណ «គិយិកានៃព្រះយស	ದ ಬ
និយាយអំពីផ្លួសរបស់ត្រហស្ថ ៤ នាក់ដាស់ឡាញ់នៃព្រះយស	3 9
រឿងគ្រីហស្ត្ហប្រិមាណ ៤០ តាក់ដាស់ឡាញ់នៃព្រះយស	3 m
និយាយអំពីព្រះអរហត្ត ៦០ ព្រះអង្គ	3 ಚ
មារកេយិ	30
ការទ្រង់អនុញ្ញាតបព្វដ្ឋានឹងឧបសម្បទា	કે <i>હ</i>
ពាក្យពោលអំពីការរួចបាតអគ្គាត់មារទាំងឡាយ	ମିତ
រឿងកទូវគ្គិយកុមារជាសំឡាញ់នឹងគា្ន	ពិ៣
ធម្មបក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គនៃកទ្ទវគ្គិយកុមារដាស់ឡាញ់នឹងគ្នា	ពីដ
រឿងដដិលដាបងប្អូននឹងញ្ បឋមប្បាដិហារ្យ	ពិពិ
រឿងដដិលដាបងប្អូតនឹងញ្ បាដិហារ្យដាត់រប់ ๓	മ് ന
រឿងដដ៏លដាបងប្អូននឹងគ្នា បាដិហារ្យជាគំរប់៤	ಸಹ
រឿងដដិលជាបងប្អូននឹងញ្ បាដិហារ្យដាធំរប់៤	ದ ព
រឿងដដិលជាបងប្អូននឹងគ្នា និយាយអំពីចីវរបង្សុក្ខលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ	લ અ
រឿងដដិលដាបងប្អូននឹងគ្នា ជាដិហារ្យមានទ្រង់នាមកន្លូវផ្ទៃព្រឹងជាដើម	ଫ ବ
រឿងជំងឺលជាបងប្អូននឹងញ្ បាដឺហារ្យមាន[ទង់បំបែកឧសជាដើម	& દ
រឿងជដិលដាបងប្អូននឹងគា្ន បាដិហារ្យទ្រង់និម្មិតចង្ក្រាន	ଦ ପ
រឿងជដិលជាបងប្តូចនឹងគា្ន បព្ទដ្ឋានឹងឧបសម្បទាំនៃជដិលទាំងឡាយនោះ	લ લ
ជាដិហារ្យចំនួនច័ពាន់[ញ៉ារយ	9 0 m
អាទិត្តបរិយាយសូត្រ	90 ಚ
ពុទ្ធគុណពថា ការផ្លួចដុំរចស់ព្រះបាទពិត្តិសារ	១០ពី
ការដួបដុំរបស់ព្រះ៣ វពិម្ពិសារ ពាក្យពោលអំពីការលះបង់នូវគ្រឿងយញ្ញ	၈೦ ಕ್
ការដួបដុំរបស់ទ្រះបាទពិម្ពិសារ អនុបុព្វិកថា	969
ការដ្ឋប្រជុំរបស់ព្រះកានពីអ៊ីសារ ព្រះដ៏មានព្រះភាពខ្ទែងប្រាងក្លាក្រែងរាជ្ញពី៖	മെന

လန္တီကစန္ကလြမ်ာရာနာကာ	لولالا
·	លេខទំព័រ
តាជាជាចម្រៀងរបស់ព្រិះឥន្ទ	೦೦ ಚ
វឿងព្រះឥន្ទ	១១៧
ព្រះតម្រិះរបស់ព្រះបាទពិទ្ធិសារ ការទ្រង់ទទួលនូវអារាម	୭ ୭ ଫ
បព្វដ្ឋារបស់បរិទ្វាជកឈ្មោះសារីបុត្តនឹងមោគ្គល្អាន រឿងអស្សដិត្ថេរ	@ Je 0
បព្វដ្ឋារបស់បរិទ្វាជិកឈ្មោះសារីបុគ្គនឹងមោគ្គល្វាន ពាក្យបរិទ្វាជិកឈ្មោះសារីបុគ្គ .	೯೬೪
បព្យដ្ឋារបស់បរិព្វាជិកឈ្មោះសារីបុគ្គនឹងមោគ្គល្អាន ធម្មបក្ខុរបស់មោគ្គល្អាន	១៤៧
បព្យដ្ឋារបស់បរិទ្វាជកឈ្មោះសារីបុគ្គនឹងមោគ្គល្អាន រឿងបរិវាររបស់លោកនោះ	क क्ष
បព្វដ្ឋារបស់ទ្រះ សារីបុត្តនឹងទ្រះ មោគ្គល្វាន	စက္ကစ
ពាក្យលេខដោយគាថា	e.m m
តិទាននៃឧបដ្យាយវត្ត	om #
វត្តដែលកូនសិស្សត្រូវធ្វើដល់ទបដ្ឋ្យាយ៍	സേർ
ឧ បដ្ឋាយវត្ត	040
ស់ទ្ធិវិហាវិពវត្ត	0 t 0
មណាមកថា	650
ការសូមឲ្យ៖បដ្ហាយ៍អត់ទោស	o 2 m
សទ្ធិវិហារិកប្រិកចដោយអង្គ ៥ យ៉ាងគួរឲ្យឧចដ្ឃាយ៍ចណ្ដេញចេញ	6 2 4
រឿងព្រាហ្មណ៍ម្នាក់	จริติ
ឧបសម្បទដោយញត្តិចតុត្ថតម្មវាហ	634
រឿងភិក្ខុ ទ រូប	ଜଣିବ
រឿងព្រាហ្មណ៍ម្នាក់	ണ്ണ
ការប្រាប់តិស្ស័យ ៤ ជាដើម	0೧%
ឧបដ្ឋា្ជាយសទ្ធិវិហារិពពថា	េ ពីពិ
អាចវិយផ្តេសសិពពថា	മെന
អាចរិយវត្ត,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	೯ ಭ ಭ

៤៥០ សន្ទឹកខេត្តបញ្ជាប់មាតិការ

	លេកទពរ
អន្តេវាស៊ិករត្ត	ෙල් බ්
បណាមកបា	bo o ମି
អន្តេវាស៊ឺកប្រិកចដោយអង្គ ៩ យ៉ាងគួរឲ្យអាលរ្យួចន្តេញចេញ	bo o ♂
អាចវិយផ្តែវាសិកភេមា)m @ @
ការរម្ងាប់ផិស្ស័យបាកឧបដ្យាយ៍នឹងអាបារ្យ	മായ
ខ្មាសម្បាទេតព្យញ្ជា ១៦ ដង	๒๑๘
នបសម្បាទេតពុជក្ក ១៦ ឥឝ	യ ത
តិត្តិយបរិភាសាឋា	ക ധ മ
ពាក្យពោលអំពីបុគ្គលដែលធ្លាប់ដាតិវ្តិយដៃ ទៃមិនញាំងសង្ឃឲ្យត្រេកអរ)e m ಜ
ពាក្យព្រាលអំពីបុគ្គលដែលធ្លាប់ដាតិ្តិយដៃ។ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យគ្រេកអរ	k നറി
អត្តវាយិពធម្មពថា អាញធ ៩ យ៉ាង	powa
អូស្គាយិកធមកថា បព្ទដ្ឋាសៃរាជិអាមាត្យ	lolet
ហេរប្រាពជដ្ឋិចទង់ជ័យ ហេរទំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំ	しんの
ចោររាជការពត់ឈ្មោះទុកក្នុងបញ្ជី	છ તે લ
អាយូវិភាណវារ ពួកមនុស្សដែលគេបៀតបៀន ឲ្យមានស្វាកស្នាមដាដើម	ko t o
អរាយូវិរកាណវ៉ារ ពណ្ឌពម្ម	h ಜೆ m
អរាយ្ធវរកាណវារ រឿង ទារពមានពួក «ថា	l e
រឿងត្រព្វលធ្វើមរណាលដោយអហិវាតរោគ	10 tl ct
ភិក្ខុ ១ រូបមិន[ត្តិវិទ្យាសាមណេរ 🖢 រូបបម្រើ	h 30
្បាះដំមានព្រះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរបៀសចេញទៅកាន់ទក្ខិណាត់វិជនបទ	l e 3 m
អ្នកយូវរភាណវារអង្គ (ដ) នៃពួកភិក្ខុដែលគួរនៅបានមិនបាច់មាននិស្ស័យ	ಹಿತಿದ
រាហុលសាមណេរប្បព្រដ្ឋា	lo ពី ə
ព្រះបាទសុទ្ធោទឧសក្បារដ និយាយអំពីបុគ្គលដែលមាតាចិតាមិនអនុញ្ញាត	៤ ពី៣
សិក្ខាបទ ១០ របស់ពួកសាមណេរ	៤ ពិព

សន្ទឹកចង្គល់ច្រាប់មាតិកា	680
, 4	លេទទំព័រ
រឿងទណ្ឌពម្មពួកសាមណោវ	⊭ពិស
តាសនង្គ ๑០ របស់ពួកសាមណេះ) ක්ර
មនុស្សខ្ចើយ	pequ
មនុស្សូលួចសំវាស មនុស្សចូលពួកគិ្តិយ	b ය ස්
ที่ผลต	් සේ ගී
- ស្តេស្សដែលសម្ងាប់មានាមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	po cl c
្តេស្សដែលសម្លាប់ព្រះអហេន្តសង្ឃមិន[គ្នាវិឲ្យឧបសម្បទា	क द्य
នុស្ស៖ភាភាព្យញ្ជូនក (មនុស្សមានភេពពីរ) សង្ឃមិនត្រូវិឲ្យឧបសម្បទា	po of w
ក្រសាមណេរដែលញ្ជូនឧបណ្ណយ៍ដាំដើមសង្ឃម៉ឺនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា	be द द
រនស្សញ្ជានបាត្របីររសង្ឃមិនត្រូវិខ្យួនបសម្បស្	po ද වූ
ពួ ក មនុស្សមានដាច់ដៃដាដើមភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យបព្វដ្ឋា	Jes दि दि
វិស្សយវិធិ	៣០១
រុមារកស្សុចមានអាយុ 🌬 o ឆ្នាំ ដោយរាប់យកឆ្នាំសេក្ខាងក្នុងកាំងងបានឧបសម្បទា	ಗಂಚ
ការសម្មតិខ្លូវភិក្ខុអ្នកប្រៀនប្រដោទបសម្បទាបេក្ខ	៣០ពី
ឧបសម្បទដោយញត្តិចតុត្ថពម្ម	៣១១
ខិស្ស័យ (បច្ចុយជាគ្រឿងអាស្រ័យរបស់បព្ទជិត) ៤ យ៉ាង	៣೯೭
អករណីយកិច្ច (កិច្ចដែលបព្វជិតមិនត្រូវធ្វើ) ៤ យ៉ាង	៣១ពិ
រឿងភិក្ខុត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាដើម	നമെ
ឧទ្ធាសាយា	, mh ti
q <i>(ជុ) ស</i> ឋក្ខុន្ត។	
ការស្គាប់ធម៌	ញ ញπ⊓ពឹ
ការសំដែងបាតិមោត្ត	យល់
ลิทสุเรุณภิกษา	mke

សន្លឺកាចផ្តួលទ្រាប់មាត់កា

	(rosa)
ការសំដែងបាពិមេរដ្ឋក្នុងថ្ងៃ «បោសថ. , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	wrk
រឿងមហាកប្រិន	៣៤៧
ការសន្មតិសីមា. , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	നൂർ
៩ទីបារសីមា ការសត្ថកិច្ចវិជាងឧណេសថ	៣៨១
ព្រង់ទណ្ឌែលជិត្តបពេក	៣៩៣
អាវាសច្រើនមានសីមស្មើញ គឺមានសីមាតែមួយ,,,,,,,,	យុធ្
រឿងព្រះមហាពស្សចត្ថេរ ការសន្មតិនូវអវិប្បវាសសីមា	៣ ៩ពី
តិជីវតវិប្បាក់សសីមា	m ಜ ಕ
ការសូត្រិគិពតិចីវាវិច្បារិសសីមា	៣៦១
ការទុំណយស័មា ដាយសីមានឹងសីមន្ត្រីកៈ (ទី•២០១៩&សីមា)	ოგო
ព េះបាសថមាខពីរ (៣គុទ្ធសីខបោសថ ១ បណ្ណារស័ឧបោសថ ១)	พริส
ការសំដែងហេតិមោក្ មាខ៩យ៉ាង	យខ្ព
ការសន្មតិទូន ការសន្មតិភិក្ខុងខែ	ოგძ
ការធ្វើតុវិកម្មមិនមែនជាធម៌ជាដើម	៣៧៣
ជាតិមោក្ខមានព្រះបេរៈជាធំ	៣ពីដ
កិច្ចុជ្រើសរូបល្បង់មិនធ្វាស	៤ ពីពី
ការទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិប្តូរៀនរាប់បក្ខ	យឦ៤
ត្រូវភិក្ខុ យោសរវាងឧយោសថ	നർം
៕ ។ ការនដប្រទីបក្នុងពាងនយោសថិ	നജന
ពួកភិក្ខុល្បង់មិនជ្ជាសមានដំណើរទៅកាន់ទីស	m ಡ ಚ
ការសំមកនូវបារីសុទ្ធិនៃភិក្ខុឈំ	ග ශ්රී
ការតាំមកនូវជន្ទះនៃភិក្ខុឈឺ	നർ
និយាយអំពីពួកជនមានញាតិដាដើមបាប់ភិក្ខុ	m & ಚ
ភិក្ខុត្តតមានពីរយ៉ាង mរស <u>ខ្</u> មតិទូវភិក្ខុត្តត	നേഷ്റ്റ
an	

ស្ទឹកខេត្តបទ្រប់សង្	රිස්හා
ı	លេខទំព័រ
ការសំដែងផ្លូវបាតិមោត្ត បារិសុទ្ធិឧបោសថ	work
អធិដ្ឋានឧបោសថ ការសំដែងអាបត្តិ	m c s
ភិក្ខុអ្នករលឹកឃើញអាចត្តិ ភិក្ខុអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាចត្តិ	Lod
សង្ឃត្រូវសភាធាបត្តិ	hod
ការធ្វើ ពេលជម៌នគ្រិវអាបត្តិមាន ១៩ យ៉ាង	ووع
ភិក្ខុមានសេចក្តីសំខាល់ក្នុងកម្មជាបក្ខពួកថាព្រមព្រៀងគា្នមាន ១៩ យ៉ាង	400
ការធ្វើ៖ បោសថប្រិកបដោយសេចក្ដីសង្ស័យមាន «៩ យ៉ាង	દ હ્રું હ
ការធ្វើឧបោសថិដោយមានសេចក្ដីរង្គៀសមាន ១៩ យ៉ាង	likm
ការធ្វើទបោសថដោយមានបំណងនឹងបំបែកសង្ឈមាន ១៩ យ៉ាង	le lo ti
ការធ្វើ៖បោសថផ្សេងគ្នា (ដោយអំណាច) នៃថ្ងៃ៖បោសថ	ក្រជា
ការធ្វើឧបោសថដោយចំណងនឹងចំចែកសង្ឃ	Le ben of
ភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងញ្ នឹងភិក្ខុមានសំវាសស្មើគា្ន	Lmm
ក្នុងទលោសថថ្ងៃនោះ ភិក្ខុមិនត្រូវបេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ	Lmd
ភ័ក្ខុមិនត្រូវសំដែងបាតិមោក្ខដល់ភិក្ខុនីបរិសឡដែលអង្គុយ (ជាប់ហត្ថបាស)	<u></u> ይመማ
នទួស៣ថា	lela

ស្យៅកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

This volume is republished through the gift of The Rev. Shinjou Itoh with the wish of "May the wheel of the Dharma forever turn".

Religious Institute SHINNNYO-EN
The Rev. Shinsou Itoh
1-2-13 Shibazakicho, Tachikawa-shi, Tokyo 190 Japan

この巻は、伊藤真乗真如教主の常転法輪のねがいを承け復刻されました。

宗教法人 真如苑 苑主 伊藤真聰 東京都立川市柴崎町1丁目2番13号 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 6 (of 110 volumes total) "VINAYA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第6巻ヴィナヤピタカ(律部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

